

Giới thiệu Mạc Tử Băng !!

Mạc Tử Băng !! là truyện lần đầu tiên mình viết . Mong các bạn ủng hộ ♥ Nó _ Có một quá khứ kinh khủng .

Lạnh lùng và ít nói , cho đến một ngày gặp được một người con trai đòi tìm hiểu mình , đòi biết quá khứ của mình . Từ đó dần dần rồi yêu thương sâu sắc , yêu đến chẳng còn từ nào diễn tả được truyện tình yêu ấy .

Hắn _ Lạnh lùng và chẳng xem con gái ra gì . Cho đến khi , gặp được cô gái kia . Lúc đầu hắn luôn cảm thấy cô gái này có gì đó thật giả tạo rồi cho đến một ngày hắn nhìn thấy cảnh cô gái hậu đậu hiền lành kia lại đánh gục rất nhiều người . Khuôn mặt thì vô tình lạnh lẽo , rồi chẳng hiểu sao hắn lại hứng thú với cô gái này

. Muốn tìm hiểu quá khứ của cô . Rồi cũng yêu cô gái kia thật sâu đậm vì đó là em ... Lời thoại trong truyện " Anh lấy tư cách gì để biết quá khứ của tôi ? ... Lấy quá khứ là chồng tương lai của em "

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 1: Vài Lời Về Những Nhân Vật Chính

_Mạc Tử Băng (nó) : Là con gái của 1 tập đoàn lớn nhất thế giới . Có một vẻ đẹp quyến rũ và cực kì lạnh lùng , không như các cô tiểu thư khác , nó không chanh chọe . Nó có một mái tóc màu tím đậm , tím của chung thủy Đôi mắt cũng tím theo màu tóc luôn , đôi mắt đó lạnh lùng , cô độc . Chỉ cần nhìn vào người khác , đôi mắt đó như cuốn họ xoáy vào đôi mắt của nó . Đúng như tên nó , nó lạnh như băng , cũng vì nó có một quá khứ đau thương (khi kể chuyện sẽ có đề cập tới nhé) . Từng bộ phận trên cơ thể nó đều hoàn hảo , làn da trắng hồng không tí vết , mềm và mịn như da em bé . Đôi môi mọng , đỏ đỏ và hơi ướt . Đôi mắt to , tròn , lông mi thì dài và cong . Mái tóc nó rất dài , mềm và mượt . Nó chỉ cao 1m68 , không lùn cũng không cao . Biết sơ về các thuốc độc , đại diện nhiều loại vũ . Sử dụng được nhiều vũ khí như dao , phi tiêu , ... Ghét con trai cực kì (đọc truyện rồi sẽ rõ nha) Là 1 ác quỷ lẫn thiên thần

_Trình Thiên Thanh (nhỏ) : Là con gái của tập đoàn lớn thứ 3 thế giới . Khác với nó , nhỏ có 1 vẻ đẹp của 1 thiên thần . Hồn nhiên và rất đáng yêu , nhưng nhỏ lại là một ác quỷ đội lốt thiên thần . Chỉ cần nhỏ điên lên và đụng đến những người nó thương yêu thì sẽ chết trước các loại độc của nhỏ . Mái tóc nhỏ màu xám tro , đôi mắt cũng vậy . Ngoại hình hoàn hảo nhưng lùn hơn nó chỉ cao 1m65 . Làn da trắng hồng như Baby . Biết nhiều loại vũ nhưng lại sử dụng các loại độc rất thành thạo , nhỏ cũng chỉ sơ cho nó các loại độc .

_Lâm Thiên Tài (hắn) : Là một ác quỷ chính hiệu , không ngại giết người . Con trai của tập đoàn lớn nhì thế giới . Đẹp trai đến cả trai lẫn nữ đều mê . Chỉ xem con gái là thú vui và khinh bỉ họ . Thay bồ như thay áo , chỉ xem anh là người bạn của mình . Đúng như cái tên , hắn đúng là một thiên tài , có thể quản lý cả tập đoàn của ba hắn . Học hành thì siêu giỏi , không cần nghe giảng cũng có thể hiểu . Lãng nhăng và trăng hoa . Đụng đến những người hắn yêu thương là chết không còn xác , vì đối với hắn những người quan trọng với hắn rất ít vì vậy hắn rất yêu quý họ . Lạnh lùng và có ánh mắt giết người (>0<) . Giống nó là có mái tóc màu tím y như nó , đôi mắt cũng như nó nhưng cũng không kém phần quyến rũ . Đôi mắt đó không kém gì nó , lạnh lùng và xoáy thẳng người nhìn được đôi mắt đó . Cao 1m80 (TT) , có một làn da trắng không như con gái nhưng cũng rất mịn . Thân hình hoàn mỹ , cơ bụng 6 múi . Sử dụng được nhiều loại vũ khí và giỏi các loại vũ .

_Lăng Kim Bảo (anh) : Là gì cũng không biết luôn (==) . Lãng nhăng còn hơn hắn . Đẹp trai không kém hắn . Có mái tóc màu xám tro , đôi mắt cũng vậy . Cao 1m78 , cơ bắp rắn chắc . Là thiếu gia của tập đoàn lớn thứ 4 thế giới . Có 1 bộ óc không kém hắn , thông minh , ở lớp chỉ cần ngủ . Nụ cười của anh khiến bao nhiêu cô gái gục ngã trước chân anh . Biết được nhiều loại vũ và sử dụng các vũ khí rất giỏi và giải độc là sở trường của anh (ngược với nhỏ) . Cực ghét các con gái chanh chọe . Là một máy di động , chuyện gì cũng biết (tám quá mà) , điều tra rất giỏi , không có gì là qua được anh . Sử dụng các thiết bị máy móc như chuyên nghiệp . Hoàn hảo không kém hắn

Note :

- Có lẽ mình giới thiệu hơi dài dòng nhĩ Chắc mọi người cũng thắc mắc vì tại sao mình lại giới thiệu nhân vật màu tóc và đôi mắt đều giống màu nhau . Vì mình muốn có sự gắn kết í và cũng có một phần mình cuồng màu tím dữ lắm nên mới miêu tả như vậy :)) Mong mọi người đọc truyện vui vẻ ♥□

Và truyện mình chẳng có gì đặc sắc cả . Vẫn như các truyện teen khác , có lẽ mô-típ vẫn sẽ giống nhau . Các bạn sẽ cảm thấy chán , và không muốn đọc nữa . Các bạn có quyền không xem nữa . Nhưng mình chắc chắn rằng , có những phần đều là do mình nghĩ ra . Mọi người không thích thì không xem nhé . Mình miêu tả vẫn còn rất nhiều thiếu sót , vẫn rất trẻ con , các bạn lượng thứ nhé .

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 2: Trường Mới

Hôm nay là ngày mà nó phải đến trường học mới . Một ngôi trường dành cho những con nhà giàu , rộng lớn . Có nhiều cây anh đào trồng ở 2 bên góc của ngôi trường (tựa như hình trên ý) . Từ những thứ nhỏ nhất đến lớn nhất đều sang trọng , nhất là đồng phục . Khác với các trường khác , trường này thì học sinh nữ bận váy , ngắn trên đầu gối , màu đen tuyền . Lưng thun , xung quanh lưng quần có những hạt kim cương lấp lánh bé nhỏ đính xung quanh . Áo sơ mi tay dài , trắng như tuyết , áo nó có hình bông hoa hồng thêu hình hoa hồng màu tím , dù chỉ là thêu nhưng lại thêu một cách hoàn mỹ , sống động như thật . Đều là được may bởi các nhà may nổi tiếng của thế giới . Con trai thì là áo sơ mi đen , quần dài trắng . Áo sơ mi tay ngắn , đen một cách bí ẩn . Nói thì nói như vậy nhưng nhà trường lại không ép học sinh phải mặc đúng quy định , miễn sao là áo trắng quần đen hoặc áo đen váy trắng thì có thể học tiếp . Và hơn 90% đều không tuân theo nội quy .

Ngôi trường nó học , đúng như người ta nói ngôi trường này thật sự được xây bởi 1 số tiền rất lớn . Rất xa hoa và quý tộc và cực kì rộng lớn . Tên trường Noble Royal (Có nghĩa là Hoàng Gia Quý Tộc)

Quay lại với nó

Từ sáng sớm , nó đã dậy . Nó dậy sớm cũng là vì hôm nay nó phải biến thành một cô gái cực kì ... ngố ?? Mái tóc màu tím của nó đã được nó buộc thành 2 bên . Đôi mắt màu tím nó đã đeo lens thành màu đen nhưng vẫn không che mất đi đôi mắt to tròn của nó . Thấy như vậy nó đã đeo một cái kính to cỡ như kính Nôbita . Nhìn mặt nó bây giờ rất chi là ngố nhưng đây là điều nó muốn . Cảm thấy đã hoàn hảo nó bước xuống lầu trước những con mắt kinh ngạc của mọi người kể cả ba mẹ nó .

- Con gái của mẹ sao hôm nay lại ăn mặc như con điên vậy _ Mẹ nó than thở nhìn nó nản lòng

- Thanh giải thích giùm tao đi _ Nó nói rồi ngồi xuống bàn ăn sáng

- Dạ thưa 2 bác , tại 2 bác thường không có ở nhà nên không biết thôi ạ . Chứ nó thường như vậy khi đi học lắm tại sợ phiền ấy mà , Hihi _ Nhỏ nói với 2 bác rồi đợi nó ở ngoài cổng

- Ba mẹ , con đi học đây _ Nó nói rồi đi thẳng ra cửa với nhỏ

Ngoài cổng

- Máy định đập xe đập nữa à _ Như đã hiểu nó sẽ làm gì nhỏ hỏi

- Ừ

- Vậy tao đi trước , tao đợi mày ở cổng trường nha _ Nhỏ nói rồi lên xe luôn

- Oke _ Rồi nó cũng đập đi luôn

Cổng trường

Trước cổng trường bao nhiêu học sinh đều đổ vào trước cổng trường , hỏi hỏi nhìn người trong xe là ai . Khi nhỏ bước ra bao nhiêu ánh mắt ngưỡng mộ , ánh mắt trai tìm lẫn ánh mắt căm ghét hướng về phía nhỏ . Nhỏ mặc kệ mà đứng trước cổng trường đợi nó vì nhỏ đã quá quen thuộc với những cảnh này rồi .

Lát sau

- Tao ở đây nè _ Nhỏ vẫy tay khi nhìn thấy nó

- Đợi tao cất xe rồi vô trường _ Nó nói xong rồi đi xuống tầng hầm để cất xe

Khi nó vừa xuống hầm thì trước cổng trường lại một lần nữa các học lại đổ dồn ra ngoài , các học sinh nữ là nhiều . Bởi vì trước cổng đang có 2 chiếc xe Lamborghini , 2 người con trai đó bước ra . Các ánh mắt nữ sinh đều nhìn 2 người họ với ánh mắt trái tim . Không ai khác là hấn và anh

- Ôn ào _ Hấn nói đủ để mọi người nghe được

Mọi người im phăng phắc , không ai nói tiếng nào vì hấn là người lạnh lùng nhất trường nó . Giọng nói có sức sát thương rất nặng , cho đến bây giờ vẫn chưa ai có thể nói được giọng lạnh hơn hấn .

- Ahihhi , xin lỗi các bạn nhe . Các bạn có thể nhường đường cho tụi mình đi được không ?? _ Anh nói với giọng hết sức dịu dàng , khác xa với hấn . Kèm theo đó là cái nháy mắt đầy tình nhịch

Các nữ sinh đều đỏ mặt mà nhường đường cho họ

Bỗng anh nhìn thấy nhỏ đang đứng ở cổng , cách anh vài mét . Cái vẻ đẹp như thiên thần ấy đã khiến tim anh đập lệch nhịp , anh còn tự hỏi " Có phải

anh đã trúng tiếng sét ái tình ? " Nhưng rồi anh cũng lắc đầu vì anh nhìn lầm thôi vì khi nhìn lại đã không thấy nhỏ nữa

Hai người bạn hần đi vào trường trước những ánh mắt của bọn con gái . Nhưng vẫn không tránh được những Fan cuồng bọn hần . Anh thì thoát ra khỏi họ một cách dễ dàng bởi cách anh nói chuyện cực dịu dàng , các con gái đều mê mẩn . Còn hần thì lạnh lùng mà im lặng đứng yên cho đến khi nhỏ và nó đều bị lạc nhau bởi cái đám Fan hùng hổ này .

- Á _ Đây là tiếng la của nó khi bị đám Fan đó chen đẩy nhau

Tình hình bây giờ là nó đang ngã vào hần trước bao nhiêu ánh mắt căm ghét của bọn Fan . Bỗng có giọng nói lạnh lùng của hần vang lên ...

- Cô mau đứng dậy cho tôi _ Hần lạnh giọng nói

- A... Tôi xin lỗi _ Nó giả bộ chứ thường nó sẽ không nói với người lạ chữ nào

- Cô nghĩ xin lỗi là xong ? _ Hần nhìn nó sơ một lượt . Nó không đẹp như thiên thần , không đẹp như các người ở bên cạnh hần . Chỉ là một con nhỏ cực kì ngố và hần lại nghĩ rằng " Lại muốn gây sự chú ý "

- Vậy anh muốn tôi làm gì ?? _ Nó ngước lên nhìn hần

- Quý xuống xin lỗi _ Hần nói bình thản . Bọn con gái thì biết sẽ như vậy nên đứng xem kịch hay

Trong lòng nó bây giờ là một chữ khinh . Khinh những loài người như hần nhưng cũng vì đang giả dạng một con ngố nên nó không biết phải làm thế nào thì nhỏ đã " bay " vô cứu

- Cho tôi thay mặt bạn tôi xin lỗi anh nha , thiếu gia Lâm _ Nhỏ nhắn mạnh từ thiếu gia Lâm

- Cô là tiểu thư Trịnh ? _ Hần nhìn sang nhỏ rồi hỏi

- Vâng

- Vậy cô nên dẫn cô bạn cô về lớp đi vì tôi sợ tôi sẽ chẳng biết làm gì cô bạn của cô đâu _ Hần nói rồi đi luôn

Rồi mọi người cũng tản ra rồi đi về lớp

- Này , sao mày nãy đùng vô hần ta vậy ? _ Nhỏ ngu ngơ hỏi

- Fan _ Nó nói ngắn gọn

- À hiểu rồi mà thôi kệ đi , tao với mày cùng đến lớp học mới thôi _ Nhỏ nói qua chuyện khác nếu không nhỏ sẽ không yên với cơn bực tức của nó đâu

Lớp 11a2

- Các em trật tự _ Cô gõ bàn rầm rầm

- Hôm nay lớp ta có thêm hai học sinh mới , các em vào đi _ Cô vẫy tay 2 người đang đứng trước cửa

- Xin chào mọi người , mình là Trịnh Thiên Thanh . Là học sinh mới mong các bạn giúp đỡ _ nhỏ nói xong rồi nháy mắt tinh nghịch với các học sinh trong lớp

- A..a x..xin chào mọi người . Mình là Thượng Lam Uyên Nhi . Mong các bạn giúp đỡ _ Nó lại tiếp tục lấp bắp nói .

Khi nghe được giọng nói bất cần mà hậu đậu ấy hần liền ngẩng đầu lên nhìn và đúng như hần nghĩ , đó là nó . Nhỏ ngố dám nằm lên người hần . Hần nói thầm " Đúng là thế giới này nhỏ bé thật , gặp lại tôi là cô không yên rồi " rồi hần nhếch mép nhìn nó . Có cảm giác là có người nhìn , nó liền nhìn về phía đó (giác quan khi tập võ í) . Và nó liền nhận ra hần , người gây chuyện với nó .

- Vậy bây giờ Thanh hãy ngồi chung với Bảo nha . Còn Nhi ngồi chung với ... _ Cô định cho nó ngồi với hần nhưng lại sợ bởi vì từ trước đến giờ hần chưa bao giờ ngồi với ai , dù có cũng không ai chịu nổi hần

- Bên em còn dư chỗ cô cho Nhi ngồi với em luôn đi cô _ Hần tự nhiên nói với cô làm cả lớp , cô giáo lẫn anh không hiểu sao hần lại nói như vậy . Một phần vì hần không nói câu nào dài như thế và ngạc nhiên là hần đang muốn một nhỏ cực ngố ngồi với hần nhưng ai biết rằng trong đầu hần bây giờ đang nghĩ gì ??

- V..Vậy Nhi xuống đó ngồi nhé _ Sau khi hoàn hồn thì cô lên tiếng phá tan bầu không khí căng thẳng này

- Vâng

- Chào bạn mình là Lăng Kim Bảo , rất vui được làm quen _ Anh cũng không khỏi ngạc nhiên khi biết cái người mà anh tưởng là mình nhìn lầm là thiên thần lại đang học chung với anh còn ngồi kế bên anh nữa . Anh cũng không hiểu sao mà ... anh thấy vui ??

- Chào , mình là Thanh . Rất vui được làm quen _ Dù nhỏ thấy anh rất đẹp trai , nhưng hiển nhiên nhỏ không bị nhiễm cái vẻ đẹp trai đó .

- Giúp đỡ nhau nha _ Nhỏ đưa tay ra có ý muốn bắt tay

- A , rất vui được làm quen _ Anh nắm tay nhỏ như sợ sẽ bị người khác nắm lấy vậy

Rồi anh đỡ trước vẻ đẹp đó , cái nụ cười toả nắng . Tim anh đập mạnh và rất nhanh .

Còn bên nó và hấn , từ khi hai người ngồi chung chẳng ai nói lời nào . Trong đầu hấn bây giờ có rất nhiều kế hoạch để làm nó xấu hổ và mất mặt . Còn nó thì lại suy nghĩ gì đó mà ngủ đi lúc nào . Khi thoát ra khỏi dòng suy nghĩ của mình , hấn xoay đầu nhìn nó . Hấn bây giờ có thể nhìn nó ở cự ly gần hơn , không tự chủ được hấn nhẹ nhàng tháo cái kính công kênh đó ra . Đập vào đôi mắt hấn là khuôn mặt có nét rất dịu dàng như một thiên thần . Đứng hình vài giây , bây giờ hấn mới để ý con nhỏ ngồi này có đôi môi rất mỏng , hơi ướt , đo đo . Làn da lại mịn màng như da em bé , trắng hồng nhìn chỉ muốn cắn . Bất chợt hấn lắc đầu , xua đi những ý nghĩ đó , hấn đang nghĩ gì vậy ?? Cô ta không đẹp , lại ngố cực kì , tại sao lại khiến hấn như vậy . Thoát ra khỏi dòng suy nghĩ của mình , hấn cũng thiếp đi .

Tùng tùng tùng

Tiếng trống vang lên , các học sinh đều đổ dồn xuống căn tin .

Nó và nhỏ cũng bước ra khỏi lớp , vì nếu không đi lẹ thì chắc đã bị đám con gái bu xung quanh tụi hấn mà ngệt thờ chết .

Căn tin

- Mày ăn gì ? Tao đi mua cho _ Nhỏ hỏi nó

- Một ly sữa tươi lạnh , một mì xào cay , một bánh ngọt vị Việt quốc _ Nó nói một hơi

- Oke , đợi tao tí lát tao về liền

Từ xa , có hai bóng người con trai cao lớn đang tiến tới căn tin . Không ai khác ngoài hấn và anh

- Ê , có đồ ăn rồi nè . Mày ăn đi _ Nhỏ nói rồi cũng ngồi xuống ăn phần của mình

- E hèm , cho hỏi chúng tôi có thể ngồi ở đây không ? _ Giọng nói này là của anh . Từ khi xuống căn tin anh đã nhìn thấy nhỏ , chẳng hiểu sao anh lại muốn ngồi cùng bàn với nhỏ

- Còn nhiều bàn mà thiếu gia Lãng ? _ Nhỏ hỏi rồi vẫn ăn tiếp

- Tôi lại thích ngồi ở đây hơn _ Dù là bị từ chối nhưng anh vẫn ngồi xuống

Hấn cũng chẳng hiểu sao mình lại không khó chịu khi ngồi cùng bàn với bọn nó .

Ngồi được một lúc thì có một đám con gái tiến tới bàn của bọn họ . Một trong các người đó có một người con gái , cũng được gọi là xinh , mặt thì toàn là phấn . Nói chung là toàn xài mỹ phẩm .

- Anh Tài ơi ~ em nhớ anh quá _ cô ta ôm lấy hấn rồi nói với giọng nũng nịu

- Anh cũng vậy _ Mọi người tưởng hấn sẽ đẩy cô ta ra nhưng không ngờ lại nói như vậy còn ôm cô ta nữa

- T..Tài này ?? _ Hiểu tính của hấn , anh liền thắc mắc vì dù hấn có thay bồ như thay áo cũng không có hành động thân mật này với họ

- Giới thiệu với em đây là tiểu thư Trịnh , còn kẻ bên cô ấy là Thượng Lam Uyên Nhi _ Hấn cắt ngang lời nói của anh vì bây giờ chỉ có hấn mới biết là mình định làm cái gì

- Xin chào cô tiểu thư Trịnh , chào cô Uyên Nhi _ Cô ta giả bộ chào hỏi với nó vì tiểu thư Trịnh kia cô biết còn nó thì chẳng có gì đặc biệt , cô còn nghĩ là nó đang " la liếm " hấn

- Cho tôi mời cô một ly nước nhé ? Uyên Nhi _ Cô ta cầm ly nước ép trên tay tiến về phía nó

- A..Vâng _ Nó cũng cầm ly sữa của mình lên và chuẩn bị uống thì mái tóc nó đã ướt hết bởi ly nước ép trên tay cô ta .

- Ôi , cho tôi xin lỗi , tôi bị trượt tay _ Cô ta giả vờ như bị đổ nhưng xung quanh và tất cả mọi người đều biết đó là cố ý

Thấy nhỏ muốn lên tiếng thì nó lập tức đã chân nhỏ rồi lạnh lùng nhìn nhỏ ngằm nói nhỏ đừng nói gì hết .

- Không sao đâu tiểu thư , tôi biết là cô vô ý thôi mà nhưng tôi nghĩ cô cũng nên cẩn thận hơn đấy _ Nó nói xong rồi đi đến WC mà gọi đầu

- Hừ _ Cô ta hừ một tiếng rồi quay lại ngồi với hần thì ...

- Cút đi _ Hần lạnh lùng nói khi đã thấy nó đi

- Ồ nhưng mà anh vừa ... _ Cô ta ngạc nhiên nhìn hần

- Tôi không nói lần thứ 2

Rồi cô ta lẳng lặng đi khỏi

Nhỏ và anh ngồi chứng kiến hết mọi việc thì cũng đã hiểu . Hần đang muốn nó bị hạ nhục . Nhỏ tức giận rồi cũng đi theo nó .

Khi đợi nó quá lâu nên nhỏ đã lên lầu trước .

Trên lớp

Hần tự hỏi tại sao cũng lâu rồi mà nó vẫn chưa lên hay vì sợ ?

Vừa suy nghĩ xong thì ngoài cửa , có một cô gái tóc tím , mái tóc vẫn còn ướt vì mới gội đầu nhưng vì gió thổi mái tóc nó đã khô được một phần , tóc nó bây giờ đã được thả xuống tự do không còn buộc hai bên nữa . Nhưng nó vẫn không quên đeo cái kính to ấy để che đi khuôn mặt của nó .

Hần nhìn ra ngoài cửa thấy nó , tim hần đập lệch đi một nhịp . Vì chỉ có hần hiểu rõ nếu nó bỏ cái kính to như kính của Nôbita thì nó sẽ thành thiên thần . Khi nó về lại chỗ ngồi hần mới hoàn hồn lại . Hần không hiểu sao mình lại có thể nghĩ như vậy nhưng thật sự lúc này khi thấy nó tim hần đã đập lệch nhịp và rồi bất giác hần đỏ mặt ...

- Sao anh nhìn tôi hoài vậy _ Có cảm giác là có người nhìn mình nó xoay qua thì thấy được khuôn mặt đang đỏ lên của hần .

- Kh..Không có gì _ Hần lạnh giọng nói rồi úp mặt xuống bàn giả bộ ngủ để che đi khuôn mặt ngày càng đỏ của hần .

Tiết học vẫn trôi qua bình thường

Khi ra về , nó và nhỏ cùng đi về

Tối

Ở hai căn biệt thự có 2 con người không ngủ được . Hần thì nghĩ về khuôn mặt nó , còn nó thì lại không hiểu sao hần lại đỏ mặt ?

Sau một hồi hần quyết định điều tra về lai lịch của nó .

End chap 2

Giới thiệu nhân vật mới :

Nguyễn Anh Thư (17t) : Yêu hần , ghét ai đeo bám hần . Con của một tập đoàn đá quý . Chảnh chọe vô cùng và rất ghét nó , sau này tìm cách hãm hại nó .

Ai không hiểu lens là gì thì cmt bên dưới mình giải đáp nha ♥️

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Nổi Loạn

Hôm nay nó vẫn dậy rất sớm , có lẽ là thói quen ? Nó vẫn là con ngốc ngày hôm qua . Nhưng hôm nay có chuyện gì nó sẽ chẳng biết được (chỉ có Mon biết thôi , hehe)

Khi đến trường cũng khá vắng vẻ vì nó đến rất sớm . Đi lên lớp của mình thì nó thấy có một mảnh giấy nhỏ ở trên bàn . Nội dung là " Ra về , hẹn ở sân sau " . Nó nhếch mép , không cần nói nó cũng thừa biết đó là ai .

Trong lớp

Có một chàng trai đang cảm thấy rất hiếu kì về nó . Đó là hắc bởi vì khi sai người điều tra nó thì cũng chẳng được bao nhiêu , ba mẹ cũng không có . Chỉ có vòn vện dòng chữ " Thượng Lam Uyên Nhi , 17 tuổi . " Kết quả này khiến hắc không hài lòng chút nào mà càng làm hắc muốn biết nó là ai . Hắc cảm thấy có chút gì đó giả tạo ở nó . Ví dụ như cái vẻ bất cần ấy ? Hắc cảm nhận rằng nó không phải là một cô gái ngốc nghếch , với lại gia thế của nó cũng không bình thường . Hắc nhất định sẽ theo dõi nó .

(Mon tua lẹ khúc này nha , tại ngoài việc học và đi ăn ở căn tin cũng không có gì đặc biệt nên có lẽ chap này sẽ hơi ngắn)

Ra về - Sân sau

Trước mặt nó bây giờ có cỡ 30 người con gái đứng phía sau Thư . Thư nói :

- Cô có biết tại sao tôi lại kiu cô ra đây không ? _ Thư nhìn thẳng nó mà nói

- K..Không _ Nó nhìn cô ta với ánh mắt sợ sệt nhưng trong lòng lại thầm nghĩ là sắp được xả stress rồi

- Ngu như cô thì làm sao biết . Tôi muốn cô hãy chuyển chỗ ngồi ra chỗ khác , tôi không muốn cô cứ lẩn quẩn bên anh Tài của tôi !!! _ Thư nói rồi nhìn nó với ánh mắt căm giận

- T..Tôi... _ nó giả bộ run lên

- Không cần nói nhiều , Anh Thư tao không dạy mày một bài học thì không phải là Anh Thư . Tụi bây lên hết đi _ Thư nói rồi cả đám con gái phía sau cô ta đồng loạt xông thẳng vào nó mà đánh . Cứ nghĩ là sẽ đánh nó toi bởi nhưng lại không ngờ con người máu lạnh và tàn nhẫn của nó hiện nguyên hình . Ánh mắt như muốn giết người của nó quét hết tất cả bộ mặt của những đứa con gái đó . Rồi từ từ nó đánh , đánh đến sắp tắt thở . Không gãy xương thì cũng phải vô viện nằm vài tháng .

- Còn cô , cô nghĩ tôi lại phải lẩn quẩn bên hắc ? Nực cười thật ! Đó có phải gọi là yêu không nhì ? Nhưng là gì cũng được tôi cũng mặc kệ , bây giờ tôi chỉ muốn có máu chảy , máu của cô _ Nó lạnh lùng nhìn thẳng vào mắt cô ta rồi tiến tới đánh cô ta nhanh đến nỗi cô ta chưa kịp la lên thì đã nằm ở dưới đất rồi .

- Còn anh ? Không nghĩ là mình đã quá nhiều chuyện rồi sao ? _ Nó nói như vậy bởi vì nó đã biết từ trước là có người theo dõi nó tới đây , không ai ngoài hắc

- Cô biết ? _ Hắc bước ra từ một gốc cây rất to nếu như là người bình thường thì sẽ không nhận ra hắc nhưng khi chứng kiến màn đánh lộn máu lạnh lúc nãy hắc càng dám khẳng định nó nhất định không phải là một con ngố của hôm qua

- Chán quá nhì ? Chưa gì đã để anh biết được rồi . Mà dù sao tôi cũng chẳng sợ , anh có biệt danh là ác quỷ phải không ? Có thể chúng ta sẽ là bạn đấy vì tôi cũng là ... một ác quỷ _ Nói tới ác quỷ nó nhìn thẳng vào mắt hắc , 2 ánh mắt như xoáy thẳng vào với nhau . Hắc rất ngạc nhiên vì ngoài anh bạn của hắc ra thì không ai biết được biệt danh đó của hắc

- Sao cô lại biết ? _ Hắc lạnh lùng nhìn nó

- Chỉ cần là tôi muốn dù anh có giấu cớ nào tôi cũng sẽ lôi ra được _ Nó nhìn hắc bình thản nói

- Bấy lâu nay cô đều nói dối ? Thật chất cô không phải là Thượng Lam Uyên Nhi ? _ Hắc càng ngày càng muốn biết thân phận thật của nó

- Có lẽ là như vậy , mà thôi tạm biệt _ Nó nói xong rồi quay lưng bước đi thì chợt ...

Phú

- Anh đừng coi thường tôi như vậy chứ _ Khi nó đang chuẩn bị đi hắc đã phóng phi tiêu vào người nó nhưng nó cũng đâu phải hạng vừa , có thể cảm được phi tiêu lại rồi phóng ngược lại về phía hắc . Hắc né rất dễ dàng bởi vì nó phóng ... rất nhẹ tay chẳng ?

- Tôi sẽ tìm được thân phận cô bằng mọi giá , Lâm Thiên Tài tôi muốn gì thì chắc chắn cũng sẽ có được , mà cô tên gì ?

- Cứ xem tôi Là Uyên Nhi được rồi , đến khi anh tìm ra được cũng chưa muộn _ Nói xong nó bỏ lại hắc đứng đó mà suy nghĩ

* Thật thú vị đấy Thượng Lam Uyên Nhi * nghĩ xong hắc nhếch mép rồi đi luôn

Tối hôm đó tự hắc đi điều tra về lai lịch của nó nhưng hắc chỉ biết được nó cực kì giàu có nhưng lại không biết nó là con cả tập đoàn nào nhưng hắc lại không nản chí mà tiếp tục điều tra về nó .

End chap 3

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Cô Là Tiểu Thư Họ Mạc ?

Đã 3 ngày trôi qua , hần vẫn chưa tìm được thân phận của nó . Nó giấu quá kín hầu như không có một sơ hở nào . Nhưng hần vẫn không nản chí , hần thề rằng là hôm nay hần phải tìm cho bằng được thân phận của nó .

Có lẽ ông trời cũng không phụ lòng hần , 3 ngày không đi học , ăn rất ít để tìm kiếm thân phận nó thì cuối cùng cũng có chút kết quả .

Hần điều tra được là gia đình nó giàu nhất thế giới . Và tất nhiên hần hiểu rất rõ tập đoàn lớn nhất thế giới là tập đoàn họ Mạc !! Theo như hần điều tra được thì gia đình đó chỉ có một đứa con gái . Khuôn mặt thì vẫn chưa ai thấy được , nhưng tên thì hần vẫn điều tra được . Cảm thấy hài lòng với kết quả này hần quyết định sẽ đi học dù hần cũng chả hiểu tại sao hần lại phải tìm hiểu rõ về thân phận của nó là gì nhưng hần lại nghĩ rằng có lẽ vì lòng tự trọng . Nhưng hần không biết rằng khi hần đã tìm ra sự thật , cuộc sống của hần sẽ khác xa bây giờ .

Trong trường

Hần vừa mới vào trường đã lập tức đi tìm nó . Cũng chẳng khó để đi tìm nó vì bây giờ nó vẫn giả dạng là một con ngố , là một Thượng Lam Uyên Nhi . Hần đi thẳng vào lớp , bước đến chỗ ngồi của mình với một nụ cười đắc ý nhìn nó .

- Anh đã biết được ? _ Dù nó đã biết kết quả nhưng lại vẫn muốn hỏi

- Chẳng có gì làm khó được Lâm Thiên Tài tôi đâu , tiểu thư Mạc _ Hần nói nhưng đến chữ " tiểu thư Mạc " thì hần nói nhỏ vì hần biết nó đang muốn che giấu thì tại sao hần lại nói lớn

- Đúng là không hổ danh là thiếu gia nhà họ Lâm nhưng nhiều đó thôi thì vẫn chưa đủ để anh biết hết tất cả về tôi _ Nó nói một câu chứa đầy hàm ý

- Rồi tôi cũng sẽ biết hết mọi chuyện thôi . Nhưng tôi nghĩ cô cũng nên trở lại hình dáng của của mình rồi chứ ? _ Hần nhìn nó nở một nụ cười gian xảo

- Liên quan gì đến anh ?

- Tôi thích như vậy

***Nếu như tôi về lại hình dáng cũ thì tôi sẽ còn lạnh lùng hơn bây giờ thôi*_**Nó nghĩ thầm trong lòng

- Sao ? Cô đang nghĩ gì vậy _ Thấy nó không trả lời hần hỏi nó thêm một lần nữa

- Anh đừng hỏi hần _ Nó nói rồi gục mặt xuống ngủ

- Dù có hỏi hần tôi vẫn sẽ thay đổi suy nghĩ đó của cô _ hần nói xong cũng xoay qua nhìn qua cửa sổ

_Tùng tùng tùng

Căn tin

- Hình như mày và thiếu gia Lâm đó có gì cá cược hửm _ Từ lúc vô lớp nhỏ đã thấy có điều gì lạ giữa nó và hần và cũng nghe sơ được câu chuyện của họ

- Cũng không hần là cá cược _ nó bình thản nói

- Vậy mai mày sẽ trở lại hình dáng cũ ? _ Nhỏ nhìn nó hỏi

- Đúng vậy dù sao cứ giả dạng như vậy cũng chán _ Nó vừa nói vừa cầm ly sữa lên uống

- Tao vẫn thích mày như vậy hơn , ít ra mày còn cười _ Nhỏ nhìn nó ánh mắt buồn bã

- Dù sao tao đã nói rồi cũng phải làm được chứ , đừng buồn _ Nó an ủi nhỏ

Nó hiểu là nhỏ đang nghĩ gì chứ , nó với nhỏ chơi từ nhỏ đến lớn thì làm sao nó lại không hiểu nhỏ được . Nếu không phải vì cái quá khứ đó có lẽ nó đã không lạnh lùng như bây giờ ...

Tiết học trôi qua nhàm chán trôi qua rồi nó cũng ra về

End chap 4

Dạp này chap hơi ngắn quá , cho Mon xin lỗi nha Dù Mon biết là rất ít người đọc :(

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Học Sinh Mới ?

Sáng hôm nay nó dậy trễ hơn mọi ngày vì hôm nay nó không cần phải giả dạng là 1 con ngổ nữa nên thời gian ngủ nhiều hơn .

Ngôi trường nó thời gian đi học cũng phải gọi là sớm vì 7h30 mới bắt đầu vô học nên học sinh đa phần đều có thời gian ngủ nhiều hơn .

7h15'

Nó bước xuống nhà với bộ đồng phục của trường , dù là nó đã mặc qua nhưng trong hình dạng này nhìn nó đẹp và quyến rũ hơn nhiều .

Kết hợp với khuôn mặt hoàn mỹ , đôi mắt màu đen lúc trước bây giờ đã trở thành màu tím , đôi mắt đó chứa sự tuyệt vọng , lạnh lùng . Mái tóc được nó xõa xuống rất đơn giản nhưng lại thật đẹp . Không còn cái mắt kính to ấy nữa , không còn sự ngốc nghếch mấy hôm trước nữa ...

Ăn xong sáng nó và nhỏ , mỗi đứa một chiếc xe chạy đến trường . Trước cổng trường bây giờ lại xôn xao một lần nữa , xe của nhỏ thì ít nhiều gì cũng có người nhận ra nhưng chiếc xe màu trắng kẻ bên họ lại thắc mắc không biết chủ nhân đó là ai . Đúng lúc đó thì xe hắn và anh cũng tới , vậy là sân trường lại càng đông thêm .

- Ô , lại có học sinh mới rồi _ Anh nở một nụ cười sát gái nhìn về phía xe nó

Còn hắn thì lại trầm nghĩ không biết đó có phải là nó không ?

Cách _ Tiếng mở cửa của 4 chiếc xe đồng loạt mở ra

- Woa~ , cô gái tóc tím đỏ đẹp như thiên thần vậy _ Hs nam 1 nhìn nó với ánh mắt trái tim (= ")

- Cô ấy lạnh lùng thật nha , học sinh mới hả ta _ Hs nam 2 nói

- Xi xấu quá _ Hs nữ 1 ghen ghét nhìn nó nói

- Đúng rồi , có đẹp gì đâu _ Hs nữ 2 phụ họa theo

Rồi càng ngày càng nhiều tiếng xì xào về nó , nó vẫn mặc kệ lạnh lùng bước vào rồi trường rồi lên lớp . Còn hắn từ khi nhìn nó đã biết nó là ai , vì mái tóc đó rất nổi bật , giống hệt màu tóc của hắn nhưng hắn chưa thể nhìn rõ được vì hắn ở phía sau lưng nó , anh thì lại tò mò vì lần này nó và nhỏ đi chung với nhau .

Ba người còn lại cũng đi theo nó (chung đường ấy mà)

Lớp 11a2

Cô giáo bước vào , đập thước lên bàn rồi cả lớp im lặng

- Hôm nay lớp chúng ta sẽ có học sinh mới _ Cô hân giọng rồi nói

- Có phải là cô gái hồi nãy không ta _ Một hs lên tiếng

- Thật hả _ Hs kia nói

Rồi lại có nhiều tiếng bàn tán hơn .

Cả lớp chỉ có mình nhỏ là bình thản ngồi trong lớp , còn hắn dù đã biết nó nhưng vẫn muốn nhìn tận khuôn mặt của nó . Về phía anh thì máu " tò mò " nổi lên nên cũng có phần hồi hộp

Ngoài cửa , một cô gái mái tóc dài tới lưng , buông thõng xuống . Đôi mắt màu tím đỏ thật buồn nhưng lại bị sự lạnh giá che đi . Mái tóc cũng màu tím nhìn thấy rõ là rất mượt . Đôi môi mỏng , đo đo và hơi ướt lại càng tôn lên vẻ đẹp của nó . Làn da thì như da em bé , mềm mịn , trắng hồng . Nhưng tất cả những điều tuyệt đẹp ấy lại bị che đi bởi cái sự lạnh giá ở nó , bị che đi bởi đôi môi đó , một đôi môi chưa từng nở nụ cười thật sự khi đã ... trải qua quá khứ đó .

- Em giới thiệu đi _ Cô nhìn nó đơ vài giây rồi nói (có sức hút kinh ghê chưa =]])

- Mạc Tử Băng _ Chỉ 3 từ ngắn gọn như thế được phát ra từ miệng của nó , nghe mà lạnh buốt cả người không kể cả hân và anh .
- Sao ?? Cô ấy có phải là tiểu thư họ Mạc , tập đoàn lớn nhất thế giới không _ Một học sinh nam nhìn nó rồi như chợt nhớ ra nói khiến mọi người nhìn nó với con mắt ngạc nhiên tột độ
- Đúng rồi cha cô ấy là Mạc Tử Thiên mà _ Một học sinh đứng lên nói khẳng định điều đó

Mạc kệ những lời nói đó , nó đi thẳng xuống chỗ ngồi vốn từ lúc vô ngôi trường này . Lại một lần nữa mọi người ngạc nhiên nhìn nó .

- Sao cô ấy lại ngồi ở đó chứ , huhu _ Hs nam 1 buồn nói
- Hừ , cô ta sao dám ngồi với anh Tài chứ _ Một hs nữ nhìn nó với ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống dù trong lòng có chút sợ sệt
- Mà trong hình dạng này là đẹp nhất nha _ Nhỏ nhìn nó rồi mỉm cười thật tươi nhưng nụ cười đó lại lộ đánh cắp trái tim ai đó một lần nữa
- Hừ _ Nó hừ nhẹ rồi quay sang nhìn hân

Bất ngờ bị nó nhìn hân đơ mấy giây rồi lại nở một nụ cười chết người .

- Cô đẹp hơn tôi tưởng nhiều _ Hân nói rồi nhìn thẳng vào mắt nó . Hai đôi mắt máu lạnh , nhìn nhau rồi lại như xoáy vào nhau . Hai đôi mắt màu tím đó bây giờ nhìn vào như một .
- Cảm ơn vì lời khen của anh _ Nói xong nó lơ đãng nhìn sang chỗ khác
- À đúng rồi , em Thượng Lam Uyển Nhi đã chuyển trường sang nước ngoài sống rồi nên từ giờ em Mạc Tử Băng sẽ ngồi ở chỗ đó nhé _ Cô nói với tất cả học trong lớp

Có vẻ như mọi người chẳng mấy quan tâm vì con nhỏ đó không hề đẹp hay có gì đặc biệt mà bọn họ phải chú ý tới cả nhưng hân lại rất để ý đến chi tiết đó vì hân biết rõ Thượng Lam Uyển Nhi là ai . Hân thầm nghĩ không hổ danh là Mạc Tử Băng , giải quyết gọn lẹ , chỉ trong một đêm mà cái tên Thượng Lam Uyển Nhi đã bốc hơi .

- Vậy chúng ta bắt đầu giờ học

Giờ học trôi qua trôi qua rất nhanh chóng . Mới đó mà đã đến giờ ra chơi

- Mà ới , xuống căn - tin với tao đi _ Nhỏ nắm tay nó rồi chạy xuống căn tin luôn

* Căn-Tin*

Hiện giờ cái bàn ở giữa trong khu vực căn tin là tâm điểm của mọi người vì ở đó có 2 người con trai và 2 người con gái , Không nói cũng biết đó là nó , nhỏ , hân và anh .

- Ùm , ngồi lâu vậy rồi hay để tao đi mua đồ ăn nha _ Nhỏ cảm thấy không khí bắt đầu ngọt ngào thì lên tiếng phá tan bầu không khí đó
- Một ly sữa lạnh , một bánh kem cỡ vừa _ Nó nói
- Một ly sữa lạnh , một com chiên _ Hân nói
- Để tôi đi mua với cô để cảm phụ nha _ Anh nói rồi đứng dậy đi theo nó
- Có vẻ như cô thích uống sữa lạnh nhỉ ? _ Hân nhìn nó rồi hỏi vì mỗi lần xuống căn tin dù gọi bao nhiêu món , nó vẫn gọi sữa lạnh
- Liên quan đến anh ? _ Nó lạnh lùng nhìn hân
- Vì tôi thấy cô mỗi lần xuống căn tin đều gọi sữa lạnh
- Tôi thích uống bởi vì nó rất ngọt , ngọt như tình yêu lúc trước tôi dành cho ... _ Nó nói say sưa thì bỗng nhiên chợt nhớ ra điều gì thì im lặng luôn vì chuyện của nó ngoài nhỏ ra , nó chưa kể với ai bao giờ vậy mà bây giờ nó sắp nói hết toàn bộ quá khứ của nó với ... hân ??
- Cho ai _ Hân hỏi hộp nhìn nó khi nó nói " Ngọt như tình yêu lúc trước tôi dành cho ... " hân có cảm giác tim mình nhói nhói sao ấy ?? Hân cũng không rõ nhưng rồi cũng gạt bỏ .
- À tôi thích sữa cũng vì nó ngon _ Nó định nói là vì lúc trước khi theo đuổi nó , " quá khứ " đó ngày nào cũng mua sữa nó uống rồi dần nó mới thích uống sữa . Nhưng nó lại nghĩ sao lại phải nói với hân sự thật nhỉ ? Hân với mình chỉ là người dưng
- À ừ _ Hân nói xong rồi cả 2 rơi vào im lặng nếu như nhỏ và anh không tới chắc bầu không khí sẽ ngọt ngào mà tất thò quá

- Xin lỗi nha , tại đông quá _ Nhỏ nói rồi cũng ngồi xuống ghế

- Rồi ăn thôi _ Nhỏ vẫn tiếp tục nói

Hết giờ ra chơi

Tiết học vẫn kết thúc một cách nhàm chán

Ra về thì cả 4 bọn họ mỗi người một ý nghĩ

Hắn : Thật ra quá khứ của cô ta ntn ?

Nó : Tại sao hôm nay mình lạ vậy

Nhỏ : Sao hôm nay mình có cảm giác như mình là con tự kỷ nhỏ (bà này cute ghê chưa =]])

Anh : Thật ra cô tiểu thư Mạc này ghê gớm cỡ nào ?

End chap 5

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Cô Là Thiên Thần Hay Ác Quỷ ?

Khi đã điều tra được thân phận của nó , hắn chợt thấy nhẹ lòng khi biết sự thật nhưng linh cảm của hắn lại nói là nó vẫn có rất nhiều bí ẩn mà không tiết lộ . Vẫn không phải người tò mò nhưng hắn không hiểu tại sao với nó ? Hắn lại muốn biết ... tất cả về con người của nó . Vì khi nó trở về hình dáng cũ , dù chỉ là nụ cười không phải thật cũng không cười . Nhìn thẳng vào con mắt ấy , hắn cảm giác đôi mắt đó cũng như đôi mắt hắn . Lạnh lẽo và vô hồn mà lại cùng màu nữa chứ , trong ngôi trường này chỉ có nó và hắn là chung màu tóc và mắt nên mỗi khi tìm nó , hắn đều tìm thấy dễ dàng . Hắn rồi , hắn chẳng hiểu mình đang làm gì nữa ...

Như mọi ngày , 4 con người luôn là tâm điểm chú ý của toàn trường . Nhưng cả 4 người họ lại mặc kệ và đi lên lớp .

* Lớp 11a2 *

- Cả lớp im lặng _ Cô giáo đập bàn muốn nát bàn thì cả lớp mới im lặng

- Haizz , 1 tuần nữa lớp ta sẽ đi cắm trại , đi hết 1 tuần luôn . Cho nên các em hãy chuẩn bị thật tốt để không bị lạc hay gặp thú dữ nhé _ Cô nhìn cả lớp rồi nói đồng loạt

- Hú hú , được đi chơi kìa _ Một học sinh la lên

- Ôi , vui quá _ Học sinh nam khác la lên

Thế là một hồi nữa , cả lớp la um sùm luôn . Bà cô thì thờ dài , biết ngay thế nào cũng vậy vì mỗi khi có dịp đi chơi nào , lớp này cũng sẽ như điên cả lên và cô giảng thì không lo nghe mà cứ bàn tán là sẽ chuẩn bị gì , mua gì , bla...bla thế nên cô lập tức đi ra khỏi lớp . Cho lớp nói chuyện " vui vẻ "

- Ê mày , sắp đi chơi rồi kìa _ Nhỏ nhìn nó nói

- Biết rồi _ Nó lạnh lùng nói

Thế là tiết học trôi đi trong sự bàn tán của cả lớp

Khi ra về , nó không đi về nhà mà lại đi dạo vài vòng trước khi về nhà . Đi được một lúc thì gặp một đám con trai mặt mày bặm trợn . Không cần hỏi , nó cũng biết bọn chúng định làm gì , nó định mặc kệ rồi đi ngang họ nhưng khi đi ngang qua ...

- Này cô em , đi đâu một mình thế , đi chơi với bọn anh không ? _ Một tên như đại ca của bọn nhìn nó thèm thuồng rồi nói với nó . Khi nhìn vào đôi mắt nó , hắn ta run người . Đôi mắt đó lạnh với quá quyến rũ , khiến hắn nhìn mà như xoáy vào đôi mắt đó của nó .

- Tránh ra _ giọng nói nhẹ nhàng như lại mang sức sát thương nặng , lạnh , lạnh đến nỗi khiến người nghe sợ hãi

- Ôi , cô em lạnh quá vậy ? Đi với bọn anh , bọn anh sưởi ấm cho _ Dù bọn họ rất sợ nhưng lại nghĩ nó chỉ là 1 cô gái thì làm sao chống chọi được cả bọn họ chứ thế là lại giờ giọng biến thái

- Tôi cho các người 3s , sau 3s các người không biến thì đừng mong thấy được ánh sáng mặt trời _ Càng ngày lời nói đó lại lạnh hơn và có mùi nguy hiểm

- Bọn anh không đi cô em làm được gì bọn anh ? Hay là muốn bọn anh chủ động nè , cô em cũng dám dăng quá nha . Được rồi để anh gi... _ một người không sợ mà lại tiến gần nó , định đụng vào nó thì lời nói lập tức im luôn

- Là các người vụt bỏ cơ hội , chuẩn bị đi gặp tử thần đi

Vừa dứt lời , nó đã rút 2 cây dao ở 2 bên gót giày ra . Nhìn tuy nhỏ nhưng độ bén lại không kém các loại vũ khí khác , thân dao được nạm bạc . Được khắc rất tinh xảo , có rất nhiều hoa văn độc đáo . Phóng nhanh như gió đến chỗ bọn họ , rạch trên tay mỗi tên một đường dài , sau vài giây máu phun ra như thác chảy . Bọn họ liền nhắm mắt , nhìn nó bây giờ như ác quỷ hiện hình . Phải , nó đã đạt đến giới hạn , bọn người này dám nói nó dám dăng ? Nó điên lên như quỷ , không kiểm soát được . Nếu không giết bọn chúng có lẽ nó sẽ không chịu được . Tiếp tục vẫn chưa thỏa mãn nó vẫn lao vào tụi hần , vung dao lướt qua bọn hần . Cảm thấy vui chơi đã đủ , nó mặt lạnh tiến tới bọn họ , từng tên đứng im như tượng nhìn nó với ánh mắt sợ hãi . Nó tiến tới , rồi nhẹ nhàng lướt dao qua cổ của từng người , dù là lướt nhưng với sức lực của nó lại mạnh nên lập tức cả bọn họ đều ngã gục xuống đất . Mùi máu tanh xộc vào mũi nó , không cảm thấy khó chịu mà lại thích thú với mùi hương đó . Đôi mắt ác quỷ đỏ ánh lên màu máu . Nhìn nó bây giờ cứ như là ác quỷ , một ác quỷ chính hiệu . Còn cầm con dao đã nhuộm đầy máu của bọn họ đưa lên miệng mà liếm máu . Bỗng nó nói :

- Tôi không thích những người đứng nhòm ngó chút nào _ Nó không nhìn vào hướng nào mà lại phát ra lời nói . Cái người đứng nhìn này giờ cũng hiểu nó đang nói ai . Từ phía gốc cây , có một người con trai đi ra , nếu không nhìn kỹ sẽ chẳng thấy được người này . Nó quả nhiên là ghê gớm . Và người đứng ở gốc cây quan sát tất cả mọi chuyện cũng không khỏi sợ hãi , người đó không ai khác là hần . Từ lúc ra khỏi trường , chẳng hiểu sao hần lại không về nhà mà cũng đi dạo vài vòng . Rồi đến một con hẻm khá vắng , lại tối chỉ có vài bóng đèn sáng lên , dù không có gì đặc biệt nhưng người được mệnh danh là ác quỷ như hần thì tai phải thính , nghe được tiếng đánh nhau , dù rất nhỏ nhưng hần vẫn tò mò mà đi vào con hẻm đó . Nhìn một hồi lâu hần mới nhận ra cô gái đó là nó , hần như không tin vào mắt mình . Nó bây giờ hiện hình là một con quỷ , còn liếm máu người , khiến hần không khỏi rùng mình . Bây giờ hần không còn nhận ra nó , nó như một người khác . Không phải Mạc Tử Băng mà hần biết .

- Cô là ai ? _ Hần biết đây không phải là nó nên mới nhìn thẳng vào cô ta mà nói

- Hừm ? Tôi là Mạc Tử Băng đây ! Anh quên nhanh vậy _ Nó nhìn hần rồi nhếch mép cười , một nụ cười của quỷ

- Cô không phải

- Hừ , nói anh biết cũng chẳng sao . Phải , tôi không phải là Mạc Tử Băng . Tôi là Mạc Thiên Từ , nhân cách thứ 3 của cơ thể này . Nếu nói ra thì cơ thể này tồn tại tới 3 nhân cách , một là hình dáng của một cô gái ngây thơ , hồn nhiên nhưng có lẽ hình dáng đó đã nằm ngủ mãi mãi trong cơ thể này rồi . Còn nhân cách thứ 2 chính là người mà mấy ngày trước anh gặp , lạnh lùng và ít nói . Còn thứ 3 là tôi , có lẽ tôi hơi giống với nhân cách thứ 2 nhưng tôi lại tàn độc hơn nhiều . Tôi rất thích giết người và đó cũng coi như là sở thích của tôi . Tôi không nghĩ là mình sẽ hiện thân sớm như vậy nhưng cũng nhờ câu nói " dám dăng " của bọn họ mà tôi lại có thể thức giấc và giết người . Còn một điều nữa anh là người đầu tiên tôi nói nhiều đến thế đấy và những người biết chuyện của tôi phải đánh thắng tôi thì mới có thể sống sót . Để xem anh bản lĩnh như thế nào , anh có xứng đáng là một ác quỷ không nhì ? _ Nói hết tất cả sự thật cho hần biết , đến câu nói cuối cùng nó lại nhìn hần bằng con mắt mỉa mai , nhếch mép

Hần sau khi nghe nó nói cũng ngạc nhiên , không ngờ nó lại là người như thế . Đây là lần đầu tiên hần gặp một người như thế . Hần không sợ nó vì hần cũng rất thích máu , cái danh Devil đầu phải chỉ là hư danh chứ . Hần nhìn nó rồi cũng nhếch mép thay cho lời nói đồng ý . Hần lấy một con dao mà chẳng ai biết hần để ở đâu . Sắc bén không kém nó mà chỉ có thể là hơn nó . Hần đã tự dặn lòng là phải thắng nó cho bằng được , thắng một ác quỷ như nó ...

Không nói tiếng nào mà cả hai cùng lao vào nhau . Nghĩ nó là con gái nên nhường , ai dè lại bị nó lướt dao qua làm cho máu chảy đầy cả tay hần . Không cảm thấy đau mà hần lại cảm thấy ... thích thú ? Không nhân nhượng với nó nữa mà hần cầm con dao trong tay lao thẳng tới nó , tránh nhát dao của nó xom thì hần cầm dao rạch nhẹ tay nó . Máu cũng từ đó mà chảy ra , hơi bất ngờ nhìn hần . Vì từ trước đến giờ khi nó ở nhân cách này chưa ai có thể làm nó chảy máu vậy mà bây giờ máu từ tay nó lại chảy rất nhiều . Nhưng rồi cũng lấy lại bình tĩnh mà tiếp tục vung dao vào thân thể của hần . Hần cũng không dễ gì mà tránh được những đòn của nó , những đòn dao của nó rất nhanh và chuẩn xác . Hần phải nhanh lắm mới có thể tránh được , liền nghĩ mình sẽ thua nên hần bắt đầu cầm dao đấu với nó hết mình . Nó cũng không nhường gì hết nữa mà cũng cầm dao và nhắm vào hần mà đâm . Cứ như thế đến nửa tiếng đồng hồ , cả 2 đều nhìn nhau bằng ánh mắt lạnh lùng . Bây giờ nhìn hần cũng không khác gì ác quỷ , cả 2 người trên cơ thể đều có những vết thương đều không ngừng chảy máu . Thế là cả 2 lại cùng ý nghĩ là phải kết thúc càng nhanh càng tốt . Nghĩ là làm , nó lao nhanh vào hần dùng dao định đâm vào cổ hần thì hần lập tức né tránh , rồi dùng chân gạt chân nó . Ngay lập tức nó ngã xuống và hần liền kề dao vào cổ nó . Nó nhìn hần , ánh mắt có chút không cam tâm . Cũng chỉ vì lúc đánh với đám người hồi nãy ít nhiều gì nó cũng bị thương đôi chỗ vì bọn hần chống cự . Nếu không nó đã không thua , nhìn hần , quả là không tồi . Nhếch mép nói

- Không tồi coi như lần này tôi thua nhưng lần sau anh hãy chờ nạp mạng cho tôi đi . Tạm biệt _ Nói xong cả cơ thể nó đều ngã gục xuống đất may mà hần đỡ kịp .

Nhìn cô gái trong lòng , tim hần ấm áp lạ thường . Khuôn mặt nó bây giờ như đã vui chơi không ngừng nghỉ rồi lại mệt mỏi và thiếp đi . Không biết nhà nó ở đâu nên hần đưa nó về nhà hần . Về đến nhà , hần cõng nó trên lưng đi vài bước bao ánh mắt của người hầu , ngạc nhiên nhìn vì trước giờ cậu chủ của họ chưa bao giờ dẫn cô gái nào về nhà . Hần mặc kệ đám người hầu nó mà đến phòng luôn . Xử lý hết vết thương của nó , rồi nhẹ nhàng lấy khăn lau người cho nó . Rồi sai người hầu thay đồ giùm và hần cũng xử lý vết thương rồi vào tắm vì vết thương không nặng lắm nên sẽ không bị nhiễm trùng . Cũng may mà thân thủ của hần tốt chứ không là hần không còn ở nhà nữa mà là ở bệnh viện rồi .

Bước ra khỏi phòng tắm, nhìn vào giường bất giác hắn mỉm cười. Vì trong mắt hắn bây giờ, nó như một thiên thần. Nó đang mặc một cái đầm màu hồng phấn, dài tới đầu gối. Mái tóc tím bí ẩn đó xõa ra như những ngọn sóng. Khuôn mặt nó như một bức tượng hoàn mỹ. Hắn cảm thấy thật nực cười, lúc này thôi nó như một con quỷ thêm máu vậy mà bây giờ lại như một thiên thần. Hắn tiến tới chiếc giường đang có nó nằm trên giường, ngồi xuống một cái ghế gần đó. Nhìn nó thật lâu rồi lại cúi mặt xuống nhìn kỹ nó, chỉ còn khoảng 2cm thì hắn lại nhìn rõ được khuôn mặt của nó hơn. Đang say mê nhìn ngắm khuôn mặt nó thì nó lại xoay người lại môi chạm môi. Hắn mở mắt to nhìn nó, dù biết là nó không muốn nhưng hắn vẫn thấy vui vui sao, rồi lại đỏ mặt rồi khỏi bờ môi đó. Đây toàn là những cảm xúc đầu tiên của hắn, càng nghĩ lại càng đỏ mặt hơn. Hắn nhìn nó rồi cũng từ từ tiến tới giường và nằm xuống, kế bên nó. Xoay người qua nhìn nó, hắn lại nở một nụ cười hiếm hoi. Không biết đây là cảm xúc là gì nhưng hắn lại rất thích cảm xúc này rồi dẹp đi suy nghĩ mà nằm xích lại ôm nó vào lòng và nhanh chóng tiến vào giấc ngủ.

End chap 6

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Nhân Cách Thứ Nhất

Ánh sáng của mặt trời đua nhau chiếu vào chiếc giường đang có 2 con người đẹp đến mức không có gì đẹp hơn. Nó là người tỉnh dậy trước, không giật mình, không la lên. Mà mở đôi mắt vốn đã to của mình mà nhìn từng đường nét đẹp của hắn, nhìn một hồi thì tìm lại đập nhanh, khuôn mặt nó đỏ đỏ hồng hồng nhìn rất đáng yêu.

Có cảm giác là người kẻ bên đã dậy, hắn cũng từ từ mở mắt ra. Đập vào mắt hắn là khuôn mặt quá dễ thương, mê mẩn nhìn ngắm khuôn mặt nó mà hắn không biết rằng trên mặt hắn cũng có những vết hồng. Nét đẹp đó đã khiến nó đập lệch nhịp. Cảm thấy nhìn lâu thì hắn đứng dậy ra khỏi giường.

- Cô dậy rồi à? Tự về nhà được không? _ Hắn nhìn sang chỗ khác mà hỏi vì sợ nhìn mặt nó quá lâu mà không ngăn được mình

Chẳng có một tiếng động nào, hắn xoay người lại thì có một khuôn mặt chỉ cách hắn 3cm, nhìn hắn không chớp mắt, đôi môi đó lại nở một nụ cười, nụ cười của một thiên thần. Hắn ngạc nhiên rồi lại nghĩ đây không phải nó... Vậy đây có phải là nhân cách thứ 3 của nó?

- Cho em hỏi, đây là đâu ạ? _ Nhìn hắn không chớp mắt mà chỉ có đôi môi là mở miệng

Tim hắn đập rất mạnh, cái giọng nói này quá dễ thương khiến người nghe chỉ muốn ôm họ ngay lập tức thôi

- Đây là nhà t...anh, em tên gì? _ Hắn nhìn nó rồi cũng tự nhiên mà dịu dàng hắn lên

- Em tên là Mạc Từ Văn là nhân cách thứ nhất của cơ thể này _ Nó nhìn hắn, không toan tính mà nói ra hết sự thật cho hắn biết

Còn hắn sau khi nghe nó nói như vậy lại càng khẳng định hơn. Đúng rồi, nhân cách thứ 1 hắn cũng gặp rồi, thứ 2 cũng vậy, đến nhân cách thứ 3 hắn cũng đã gặp được. Đúng là như ba con người khác nhau. Một thì là lạnh lùng, ít nói. Hai là tàn ác, giết người như chơi. Ba là một cô gái quá dễ thương và đáng yêu.

- Có lẽ anh cũng gặp 2 nhân cách kia rồi phải không? _ Nhìn hắn mà bình thân nói dù nhân cách này dễ thương đi chăng nữa thì cũng không đơn giản như hắn nghĩ

- Phải _ Không chán chừ hắn nói

- Anh có gì để hỏi không? Chỉ cần là trong phạm vi tôi sẽ trả lời, coi như là đền ơn anh vì đã cho tôi ở nhờ một đêm

- Vậy tại sao lại có 3 nhân cách tồn tại trong một cơ thể mà không phải một?

- Cũng đơn giản thôi, vì lúc trước cơ thể này cũng chỉ có một nhân cách nhưng cũng vì quá khứ đó mà Mạc Từ Thiên và tôi xuất hiện vậy thôi. Quá khứ này khiến cho nhân cách tồn tại trước đó không chịu nổi và ngắt đi gần một tháng rồi lại tỉnh dậy và chúng tôi lại tồn tại trong cơ thể này. Chúng tôi muốn xuất hiện thì sẽ xuất hiện, chỉ cần nhân cách nào mạnh hơn sẽ chiếm giữ thân thể này, nếu thấy chán chúng tôi sẽ trở lại như cũ _ Nó bình thân ngồi xuống ghế rồi nhìn hắn nói (Đây là Mon chém nha :]])

- Quá khứ đó như thế nào? _ Hắn bây giờ rất ngạc nhiên

- Cái đó thì tôi không rõ được, nếu anh muốn biết thì hãy gặp Mạc Từ Băng mà hỏi đi. Cô ấy là người chịu đựng quá khứ đó

- Tại sao cô lại chịu nói hết cho tôi nghe _ Hắn nhìn nó nghi ngờ

- Thì tại anh cho tôi ở nhờ vậy thôi , với lại tôi biết anh có tình cảm với một trong 3 chúng tôi

- T...Tôi không có tình cảm với ai _ Hấn còn không xác định được những cảm xúc mà bấy lâu nay hấn không biết được vậy mà cô gái trước mặt hấn đây lại nói hấn có tình cảm ư ?

- Tùy anh , tôi đi làm VSCN đây anh xuống lầu đi . Coi như cho tôi ở ké , ở thân thể này tôi không nhớ nhà tôi ở đâu cả _ Nó nói xong rồi đi thẳng vào WC

Dưới lầu hấn đang ngồi ở bàn đang được bày rất nhiều thức ăn , ít nhất là trên 8 món . (giàu kinh khủng) Nó từ trên lầu bước xuống trước bao nhiêu ánh mắt ghen tị lẫn ngưỡng mộ nó vì bây giờ nó rất đẹp . Nó đang mặc một chiếc váy màu hồng nhạt , cúp ngực . Chiếc váy xòe trong rất đẹp . Mái tóc thì được nó buộc cao thành 2 bên , xoắn nhìn rất đáng yêu và tình nghịch . Hai gò má thì được nó đánh một ít phấn hồng lại càng tôn lên vẻ đẹp như thiên thần của nó hay còn nói là nhân cách thứ 3 . Đôi môi đã ướt từ trước nay lại được nó tô thêm ít son đường lại càng ướt hơn , nhìn rất quyến rũ . Đôi mắt thì đã to sẵn nên cũng chẳng cần làm gì cả . Hấn ngược lên nhìn nó thì lại ngạc nhiên hơn , tìm đập dữ dội dù hấn biết đây không phải là Mạc Tử Băng nhưng vẫn là thân thể này . Hấn nhìn nó từ từ tiến lại ghế ngồi và cười tình nghịch với hấn . Bất giác trên môi hấn xuất hiện một nụ cười hiểm hoi , từ khi quen biết nó , hấn cười nhiều hơn và có cảm giác ... mình bị bệnh tim

- Sao anh nhìn em mãi thế ? _ Cười cười nhìn hấn

- À tại em dễ thương quá _ Chẳng biết mình đang nói gì thốt ra câu nói ấy sau đó lại ngại

- E...Em cảm ơn _ Nó cúi mặt xuống rồi ngồi ăn với khuôn mặt nóng như lò lửa

Tối

Hấn đã đưa nó về nhà . Còn mình thì lại nằm trong phòng mà suy nghĩ . Suy nghĩ về câu nói của nó , hấn thật sự có tình cảm với 1 trong 3 người họ sao . Có phải đó gọi là yêu ? Thật sự thì hấn yêu ai ? Suy nghĩ đến 3h sáng rồi hấn lại thiếp vào giấc ngủ .

End chap 7

Hoi ngắn nên lần sau Mon sẽ đền chap dài hơn nha

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Anh Lấy Tư Cách Gì Để Biết Quá Khứ Của Tôi ?

Ngày hôm sau , mọi người vẫn đi học bình thường . Vẫn là những tiếng ồn của các nữ sinh lẫn nam sinh . Tiết đầu của lớp 11a2 là tiết tự học nên cả lớp cứ nhón nhao , làm ồn luôn cả lớp bên cạnh .

Từ khi bước vào lớp , hấn chợt nhận ra rằng hình như nó không nhớ gì cả . Vậy lại càng tốt nhưng còn quá khứ của nó ? Hấn rất muốn biết nhưng nó có chịu nói cho hấn biết không ? Cứ thế nguyên tiết hấn cứ nhìn nó rồi suy nghĩ , có rất nhiều câu hỏi trong đầu hấn .

Nó thì từ đầu tới cuối đều cúi mặt xuống bàn nằm ngủ nhưng nó lại không ngủ được vì người kế bên cứ một chút là xoay đầu qua nhìn nó , khó chịu nên cũng giả vờ nằm như vậy . Nhân cách bên trong nó đang đấu tranh kịch liệt , cảm xúc gì nó cũng không rõ nhưng hình như là ... ngại ?

Còn bên anh với nhỏ lại cãi nhau miết . Nhỏ đâu ngờ anh ta lại mặt dày đến vậy , cứ bám theo nhỏ suốt như đĩa vậy . Nhưng nhỏ lại không ghét anh , mặc cho anh muốn nói gì thì nói , vờ như không quan tâm . Nhỏ đã từng gặp không ít những con trai đẹp như hoàng tử nhưng anh ta lại khác hẳn họ . Cái vẻ đẹp đó cuốn hút người khác lạ thường . Nhưng nụ cười lại quá nham hiểm và ... sát gái !!!

Giờ ra chơi

Hấn không xuống căn tin mà lại đi tìm nó . Còn nhỏ và anh thì cứ cãi nhau miết

Hết giờ ra chơi hấn vẫn không tìm được nó . Hấn thấy mình thật thất bại , học trong trường này còn lâu hơn nó vậy mà giờ chỉ tìm nó mà cũng không làm được rồi chợt nhớ ra là phía sau sân trường có một cây rất mát lại không có nắng . Nghĩ là nó ở đó nên lập tức đi đến đó , không ngờ nó ở đó thật lại còn ngủ rất ngon lành nữa . Tiến lại gần nó , ngắm nó thật kỹ , thật sự nó rất đẹp . Từng nét trên khuôn mặt nó như được những thứ hoàn hảo nhất kết hợp lại rồi đúc kết thành một khuôn mặt hoàn mỹ đến như vậy . Đang nhìn nó mà không biết rằng nó đã mở mắt từ lúc nào khi 2 đôi mắt nhìn nhau , lạnh lùng rồi cả 2 không nói mà lại đồng thời nhếch mép .

- Anh muốn gì ? _ Không nhìn hấn mà nó chỉ mở miệng ra nói , giọng nói rất lạnh lùng

- Quá khứ của cô _ Hấn cũng dùng giọng nói lạnh lùng của mình đáp lại

- S...Sao ? Ý anh là sao ? _ Sừng sờ xen lẫn ngạc nhiên , nó rõ ràng là biết hấn nói gì chứ nhưng chẳng lẽ hấn thấy được rồi sao . Nó biết rõ bản thân mình bị gì nhưng khi bị nhân cách khổng chế nó sẽ chẳng nhớ gì cả nên dù hấn biết thì chỉ có 2 nhân cách đó nhìn thấy hấn thì mới nhớ thôi mà chuyện này cũng chỉ có mình nó và nhỏ biết thôi . Sợ hãi đang lấp đầy suy nghĩ của nó nhưng lại không thể hiện ra ngoài

Hấn phát hiện được trong mắt nó là sự ngạc nhiên . Hấn cũng không ngờ một Mạc Tử Băng lạnh lùng mà lại cũng có ngày ngạc nhiên như vậy . Bất giác hấn nhếch mép .

- Không phải cô rất rõ sao ? Vậy sao ngược lại hỏi tôi ?

- Anh đã nói chuyện với 2 nhân cách kia ?

- Phải và tôi còn thử sức với cô nhân cách thứ 2 kia của cô

- Anh vẫn chưa chết cũng không phải loại thường nhỉ

- Tôi cũng đâu nói mình là dạng thường , quay lại chuyện chính đi . Nói cho tôi biết tại sao cô lại như vậy ? Rốt cuộc quá khứ của cô như thế nào ?

- Anh biết quá khứ của tôi làm gì ? Anh lấy tư cách gì để biết quá khứ tôi ? _ Nhìn vào đôi mắt hấn , 2 cặp mắt màu tím , lạnh lùng nhìn thẳng vào nhau .

Cũng đúng nhỉ , mình lấy tư cách gì để biết quá khứ của cô ấy chứ . Mình và cô ta đều mới quen biết nhau vài ngày thì có tư cách gì chứ . Không nói câu nào hết , hấn đứng dậy bỏ đi , bây giờ hấn rối lắm .

Khi thấy hấn đi , nó cũng từ từ nhắm mắt lại rồi tiến vào giấc ngủ

" Tại sao anh lại đối xử với tôi như thế , tôi đã yêu anh rất nhiều . Yêu anh đến điên dại vậy mà bây giờ anh lại nói anh quen tôi chỉ bởi vì muốn trả thù tôi sao ? Vì cô ta sao ? Anh thật tàn nhẫn và vô sỉ . Anh hãy rút trước khi tôi giết anh !!! "

Giật mình tỉnh giấc , mồ hôi túa ra như tắm . Nó thờ dốc , rồi bỗng một giọt nước mắt chảy dài trên khuôn mặt của nó . Nhìn vào thật bi thương ai nhìn cũng xót . Nó thôi không ngủ nữa mà chỉ ngồi yên đó lắng nghe từng cơn gió thổi .

Còn hấn , chạy thật nhanh mà cũng chẳng biết mình chạy đi đâu . Đến lúc ngừng lại thì mới biết mình ở trong một khu sân bỏ hoang trong trường . Ngồi xuống một bóng cây gần đó , hấn cười nhạt . Phải rồi , hấn đâu là gì của nó thì lấy tư cách gì để biết về quá khứ của nó chứ . Hấn tự hỏi thật ra đối với nó hấn có thứ gì chứ , cái thứ mà lâu nay hấn tìm hiểu mãi mà chẳng tìm ra được . Thứ này luôn khiến hấn phải quan tâm nó và muốn che chở cho nó . Hấn không gặp ít người đẹp mà lại chỉ có nó là có vẻ đẹp của thiên thần nhưng lại tàn nhẫn của ác quỷ và lại tình nghịch như trẻ con . Nó là đặc biệt nhất trong các cô gái hấn gặp , không tiếp cận hấn vì tiền , cũng không quyến rũ hấn như các cô gái khác . Đẹp đi suy nghĩ đó hấn ngồi đó ngắm nhìn những đám mây đang trôi đi thật bình yên .

Còn anh và nhỏ lại đang thắc mắc tại sao hấn và nó đều biến mất cùng một lúc .

End chap 8

Dạo này Mon phải đi học nên sẽ ra truyện hơi chậm nên mong mấy bạn đọc truyện thông cảm . Mon sẽ ra nhiều chap hơn khi nghỉ nha ♥️☐

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tôi Biết Lấy Tư Cách Gì Rồi !!

Đã một tuần trôi qua kể từ ngày hấn hỏi về quá khứ của nó . Hấn không đi học cũng không có ở nhà , không ai biết hấn đi đâu hết . Hấn phải suy nghĩ về câu nói đó của nó , cho đến cái ngày cuối cùng hấn cũng biết hấn phải lấy tư cách gì rồi . Và ngày hôm sau hấn đi học lại , đám con gái thì vui mừng vì hoàng tử của họ đã trở lại . Nó thì không quan tâm lắm , khi chạy xe đến trường có gặp hấn nhưng nó vẫn lơ hấn và bước vào trường . Nhếch mép khi thấy hành động này của nó , đúng như dự đoán của hấn , nó đang muốn tránh xa hấn nhưng hấn sẽ gần nó hơn và che chở cho nó ...

Lớp 11a2

- Sao 1 tuần mà không đi học vậy ? _ Anh nhìn hấn hỏi

- Thì không thích

- Uissss , làm tao lo quá trời

- Ờ , thôi mày về chỗ đi

- Ủm

** Cuộc đối thoại giữa nó và hấn **

- Cô có muốn biết câu trả lời không ? _ Hấn nhìn nó rồi mỉm cười

- *Nhếch mép* Ra về sân sau _ Chỉ 4 chữ như thế mà hấn đã rất hài lòng , hấn thích những người nhanh , gọn, lẹ . Như vậy mới không tốn thời gian của hấn . Nó thì nói xong rồi úp mặt xuống bàn ngủ

Ra chơi

- Máy người ăn gì để tôi đi mua cho _ Nhỏ xưng phong đi mua đồ ăn

- Anh đi với em nữa nha _ Anh lại muốn đi cùng nhỏ nữa

- Hừ , cũng được còn 2 người ăn gì

- 1 sữa lạnh , 1 tiramisu _ Cả hấn và nó đều đồng thanh nói rồi lại nhìn nhau

- Ha , 2 người đều ăn giống nhau ha _ Nhỏ cũng ngạc nhiên nhưng rồi lại chọc họ

- Đi lẹ _ Nó lạnh lùng đe dọa , sau lời nói ấy là khuôn mặt thoáng ửng đỏ và tất nhiên điều này không qua khỏi được con mắt của hấn . Hấn lại mỉm cười hài lòng nhìn nó

10' sau

- Ăn thôi _ Nhỏ nói rồi cúi đầu " xử lý " phần ăn của mình

Rồi tất cả cũng ăn phần ăn của mình và lên lớp học

Giờ ra về - Sân sau

- Anh muốn nói gì ? _ Đứng trước mặt hấn mà nhìn hấn lạnh lùng và phát ra lời nói khiến người nghe lạnh run

- Tôi luôn tìm câu trả lời cho câu hỏi của cô ngày hôm đó và giờ tôi đã có câu trả lời !!! _ Không run sợ trước câu nói ấy mà lại nhìn nó nói rất chắc nịch và cũng đáp trả ánh mắt lạnh lùng đó bằng ánh mắt ấm áp

- Vậy anh nói đi _ Cảm nhận được sự ấm áp trong đôi mắt ấy , lời nói đã bớt lạnh đi phần nào

- Tôi sẽ lấy tư cách là chồng tương lai của em !!

- Anh ? Mới vừa nói gì ? _ Ngạc nhiên với lời nói đó của hấn mà thốt ra một câu hết sức ... ngu ngốc ?

- Tôi nói là tôi sẽ lấy tư cách là chồng tương lai của em để biết quá khứ em !!! _ Hấn bình tĩnh nhắc lại thêm một lần nữa

- Anh có biết là mình đang nói gì không ?

- Tôi biết và tôi đã suy nghĩ rất kỹ . Bây giờ chỉ cần cô nói cho tôi biết quá khứ của cô tôi sẽ khiến cô phải yêu tôi và cảm nhận được hạnh phúc !!

- Hạnh phúc ? Lâu rồi chẳng ai làm được điều đó *nhếch mép*

- Lâm Thiên Tài tôi , muốn thứ gì thì chắc chắn làm được !! _ Lời nói chắc nịch đó lại vang lên , khiến suy nghĩ của nó lay động . Nó cảm nhận được là hấn sẽ làm được , tại sao ? Tại sao nó lại như vậy . Thoát ra khỏi suy nghĩ của mình nó ngước nhìn hấn và nói

- Được , tôi cũng không cấm anh , chỉ cần anh làm tôi yêu anh , làm tôi rung động vì anh thì tôi sẽ nói hết quá khứ của tôi cho anh biết . Nếu anh không chấp nhận được thì tôi cũng hết cách _ Nói xong , thấy hấn vẫn im lặng , nhếch mép cười nhạt . Phải rồi , đâu ai làm được cả con người trước mặt nó cũng vậy . Chẳng ai khiến trái tim của nó lay động được và hấn cũng không thì sao nó phải hy vọng . Cười bản thân của nó rồi cất bước đi qua hấn . Rồi ...

- Được !! Cô hãy đợi tôi _ Không nhìn nó mà chỉ nói rồi xoay lưng đi về nhà

- Đừng để tôi thất vọng nếu không tôi sẽ giết anh *nhếch mép cười* _ Nhìn hấn bước đi và lời nói đó khiến trái tim nó có chút ... lay động ? Bỏ qua cảm xúc đó nó cũng cất bước đi về nhà

End chap 9 (chap này hơi ngắn , thông cảm cho Mon nha ♥□

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Theo Dõi

Sáng hôm sau , từng ánh nắng đưa nhau chiếu vào chiếc giường có một thiên thần đang nằm ở đó .

Khẽ mở mắt rồi lại nhếch mép , ngồi dậy đi làm VSCN . Đứng ngắm mình trước gương cảm thấy vẫn chưa hoàn hảo . Ngồi vào bồn mà nó trang điểm . Thắt bím tóc lại rồi để qua bên vai phải , nới lỏng phần được thắt lại một chút . Phần tóc đã xong tiếp theo là tới khuôn mặt , dặm một ít phấn hồng lên má , nhìn khuôn mặt nó bây giờ rất đáng yêu . Đôi môi thì được thoa một ít son dưỡng làm đôi môi căng mọng hơn . Đôi mắt to tròn màu tím ấy không cần làm gì nữa . Cảm thấy đã hoàn hảo nó xách cặp xuống nhà ăn sáng .

- Chào ba mẹ con đi học đây _ Nó nhìn ba mẹ rồi lại cười tươi đi ra khỏi nhà

Bước ra khỏi nhà thấy có chiếc xe sang trọng màu đen đậu trước cửa nhà nó . Nhìn người trong xe từ từ bước ra rồi lại nhìn nó , nụ cười của nó lại nở ra . Người đó lại ngo ngáy nhìn nó , hôm nay nó rất dễ thương , đôi má hồng hồng đó chắc đã được đánh một ít phấn , đôi môi căng mọng và ướm đỏ khiến người khác thật muốn hôn vào . Ngán ngạo một hồi lâu rồi lại thốt ra một câu nói :

- Em hôm nay dễ thương lắm _ Nói xong mới biết mình nói gì thì lại đỏ mặt lên

- E..Em cảm ơn _ Nó cũng cảm thấy ngại khi nghe hấn nói thế

- Vậy em là ...?

- Vâng , em là Mạc Từ Văn !! _ Nói xong rồi lại nở một nụ cười nhìn hấn . Thật khiến hấn muốn thiếu máu vì nó luôn a .

- Vậy hôm nay anh chờ em đi học nhé _ Bị hút hồn bởi nụ cười đó hấn lại thốt lên lời nói rất dịu dàng

- Vâng _ nói xong nó cũng chui vào trong xe , yên vị ngồi ở kế bên hấn .

Trước cổng trường Noble Royal

Vẫn như mọi ngày , trước cổng trường vẫn ồn ào khi thấy những chiếc xe quen thuộc . Bốn con người bước ra khỏi xe , trước những ánh mắt trái tim . Kèm theo nhiều ánh mắt ghen tị và ghét nhăm vào nó và hấn vì hôm nay nó đi chung xe với hấn .

- Sao cô ta lại đi chung với anh Tài chứ !! _ Một hs nữ lên tiếng nói

- Đúng rồi . Hay cô ta đang quyến rũ anh ấy ??

- Aaaa , không phải chứ

Rồi lại nhiều lời bàn tán nói về nó . Nó vẫn ung dung bước đi vào trường . Cảm thấy lạ , nhỏ đi bên cạnh nó và quan sát một hồi thì ánh mắt lại chợt loé sáng như nhớ ra được gì đó .

- Cô là Mạc Từ Văn ? _ Nhìn nó mà nói

- Đúng vậy . Không ngờ cô còn nhớ tôi đây , Thanh Thanh _ Đáp trả lại nhỏ

- Đã lâu như vậy , sao hôm nay cô lại xuất hiện ?

- Chắc tại chán quá với lại dù sao tôi cũng không phải là người " thức dậy " trước

- Ý cô là Mạc Từ Thiên " thức dậy " trước ?

- Yes , cô thông minh lắm nha

- Có chuyện nữa rồi . Haizz , đi thôi _ Nói xong nhỏ dắt nó đi lên lớp

Mà hai người lại không nhận ra rằng có 2 con người đang bị bỏ hết sức tội nghiệp . Đúng đó như hoá đá . Hấn thì cũng hiểu được cuộc trò chuyện của nó và nhỏ còn anh thì ngu hết sức không hiểu gì hết .

- Sắp sinh nhật cô rồi đó _ Nhìn nó nhắc nhở nói
- Tôi biết chứ
- Vậy cô để Từ Băng trở lại nói chuyện với tôi đi
- Được , tạm biệt

Nó ngắt đi , tới giờ ra chơi nó mới tỉnh lại . Trong thời gian nó ngắt , hấn đã rất lo lắng luôn hỏi nhỏ nó bị gì vậy thì nhỏ cứ nói là không sao đâu làm hấn cứ lo mãi . Anh thì cũng khó hiểu nhìn nhỏ rồi lại nhìn nó , từ khi gặp nó anh biết nó có thân thể không bình thường còn nhỏ thì lại thân thiết với nó thì đã có chuyện không bình thường . Rồi vài ngày sau cái cô gái Thượng Lam Uyển Nhi kia lại như bốc hơi không còn tung tích gì hết thì hôm sau lại xuất hiện một Mạc Từ Băng , tiểu thư của họ Mạc , một dòng họ nổi tiếng là giàu có nhất thế giới lại còn mở nhiều công ty trong nhiều lĩnh vực . Anh cảm thấy nó và nhỏ rất bí ẩn và có gì đó không muốn người khác biết . Nhưng anh lại càng cảm thấy hứng thú với nhỏ , từ ngày gặp nhỏ anh đã có cảm giác đặc biệt với nó , khác với mọi cô gái khác . Nhỏ không hề si mê anh như những cô gái khác mà lại chê anh phiền phức chứ . Càng nghĩ lại càng cảm thấy thú vị , bất giác anh nở nụ cười mê hoặc biết bao nhiêu cô gái

Tới lúc nó tỉnh lại , khuôn mặt lại lạnh lùng làm hấn mới chợt hiểu ra . Thì ra nó đang hoán đổi lại nhân cách nhưng có cần lâu đến như vậy không ? Nhìn nó hấn mỉm cười . Cuối cùng nỗi lo của hấn cũng vui đi rồi . Hấn thật sự yêu nó rồi ...

Căn-tin

- Tôi đi mua đồ ăn đây , mọi người ăn như cũ nha _ Như mọi ngày nhỏ đều xung phong đi mua đồ ăn
- Tôi đi với cô _ Lần này không phải là anh lên tiếng mà lại là hấn ?
- Ồ...Cũng được đi thôi . Vậy 2 người ngồi ở đây nhá

~ Bàn ăn ~

- Thật ra cô có bao nhiêu bí mật ? _ Nhìn thẳng vào nó mà anh hỏi , khi chạm vào ánh mắt đỏ của nó , anh bất giác có cảm giác lạnh lạnh . Đôi mắt đó giống hấn , nhưng anh lại kiên cường nhìn xoáy vào đôi mắt tưởng chừng có thể khiến đối phương nhìn vào là sợ ?
- Liên quan đến anh ? _ Nó cũng ngược mặt lên mặt lên mà nhìn anh . Đối với con người này nói nguy hiểm thì cũng không hấn nhưng nói bình thường thì tuyệt đối là không phải . Nhưng cái ánh mắt của anh nhìn nhỏ rất đặc biệt . Nó nhận ra đó là ánh mắt rất dịu dàng có chút nuông chiều
- Tôi biết dù hỏi cô cũng sẽ không trả lời nhưng ở cô có gì đó rất bí ẩn và nguy hiểm , chỉ cần cô không làm hại gì Thanh Thanh tôi sẽ không hỏi nữa _ Nhíu mày nhìn nó rồi anh nói
- Hừ , làm hại Thanh Thanh ? Có lẽ anh nghĩ như vậy nhưng tôi thì không . Chỉ cần ai khiến cô ấy đau khổ tôi nhất định khiến người đó xuống gặp Diêm Vương sớm . Còn anh , anh yêu cô ấy thì sao lại không nói nhỉ ?
- Yêu sao ?
- Có lẽ anh vẫn chưa nhận ra nhưng rồi cũng có ngày anh nhận ra . Mà thôi chuyện của anh , anh tự lo . Cô ấy không chỉ có một mình anh yêu , còn biết bao nhiêu thằng con trai cần nhỏ , không có anh cô ấy vẫn sống được . Làm được gì thì hãy làm đi

Kết thúc cuộc nói chuyện của hai bọn họ thì anh lại rơi vào im lặng . Đúng lúc đó 2 người bọn họ trở lại

- Có đồ ăn rồi đây _ Nhỏ vui vẻ để đồ ăn xuống bàn
- Của cô , cầm lấy _ Hấn đưa nó một chai sữa lạnh , mỉm cười hiền dịu nhìn nó
- Hừ _ Thì ra đây là cách hấn theo đuổi , giống y hệt như ngày đó
- Ghê nha _ Nhỏ cười cười nhìn nó và hấn
- Ăn đi cô nương , để cho 2 người họ tâm tình đi . Thấy lạ sao hôm nay anh Tài nhà ta lại đi mua đồ ăn thì ra là mua để theo đuổi _ Anh cũng không kém , đồ dầu mỡ khiến cho 2 người họ đỏ mặt
- Mày nói nữa là đừng trách sao tao ác _ Hai giọng nói lạnh lùng như nhau phát ra từ miệng của nó và hấn . Lời nói lại giống y nhau
- Ồ _ anh với nhỏ lại nói giống nhau tập 2 rồi lại nhìn nhau cười

- Sao không thấy hai người họ nhỉ ? _ Đã tới tiết thứ 4 rồi mà vẫn chưa thấy 2 người họ đi lên . Lúc này nhỏ nói là nó đau bụng nên dẫn nó vô phòng y tế

mà đến giờ vẫn chưa lên

- Hừm ... _ Hấn cũng lo lắng không kém

Vì bọn hấn đâu biết rằng , nhỏ đã ra hiệu với nó từ trước là đi ra sân sau và cúp học luôn

- Sắp tới sinh nhật mày rồi đó . Một tháng nữa thôi _ Khuôn mặt luôn tươi cười như thiên thần của nhỏ bây giờ lại trở nên nghiêm túc

- Tao biết rồi _ Đáp lại sự nghiêm túc ấy là là sự hờ hẩn như không quan tâm của nó

- Haizz , bây giờ nhân cách của mày đã thức tỉnh rồi , mày không tính làm gì sao ? Lỡ nguy hiểm ...

- Mày đừng lo cho tao , tao ổn . Với lại vẫn có cách cứu nhưng chỉ là con trai thôi ...

- Vậy Thiên Tài thì sao ?

- Lúc đó thì tính , về thôi

Nhỏ còn định nói thêm gì đó nhưng bị nó chặn họng thì cũng thôi rồi cả hai cùng về nhà . Nhưng nó thì lại suy nghĩ về việc nó nhắc đến Lâm Thiên Tài đó rồi bất chợt nó nhớ đến hôm nay . Có phải hôm nay hấn bắt đầu theo đuôi nó rồi ... phải không ? Bất giác nó nhếch mép cảm thấy thú vị

End chap 10

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Devil King And Angel Queen

Hôm nay hầu như đặc biệt hơn mọi ngày . Cả trường đều đang bàn tán rất sôi nổi , nhất là những con gái . Vì bọn con trai đều biết hết kết quả rồi .

- Sao hôm nay trường mình bàn tán gì mà dữ vậy ta ? _ Nhỏ cảm thấy hôm nay trường khác hẳn so với mọi ngày nên đột nhiên lên tiếng tự hỏi thế mà vẫn có người giải thích

- Hôm nay là ngày " Devil King and Angel Queen " , mỗi năm học chỉ có 1 lần . Đó là các học sinh trong trường sẽ bầu cho ai làm Devil King và bầu cho ai là Angel Queen . Chỉ cần người nào có số bầu cao nhất thì sẽ thắng cuộc và nhận được vé đi du lịch . Và cũng sẽ bầu chọn cho 2 nhân vật phụ nữa đó là Evil và Little Angel , 2 người đó cũng sẽ được đi chung với 2 người thắng cuộc trước . À mà cô hiểu chưa ?

- Ồ hiểu rồi . Vậy năm ngoái ai thắng vậy ?

- Tất nhiên là Thiên Tài và cô gái nào đó quên mất rồi

- Băng , tham gia không ? _ Nghe xong rồi lại nhìn sang nó hỏi

- Sao cũng được _ Nói xong rồi bỗng nó xoay nhẹ đầu nhìn hấn

- Còn mày ? _ Anh thì cũng nhìn sang hấn

- Có Băng là tao sẽ thi _ Không nhìn anh mà hấn lại nhìn thẳng vào mắt nó rồi trả lời

- Ồ _ Cả anh và nhỏ đều đồng thanh ồ lên và nhìn nhau cười như ... điên ?

- Đi lẹ _ Hấn lạnh lùng nói

- Đi thôi _ Nói rồi cả anh và nhỏ lại đồng thanh tập 2 rồi đi lên lớp

- Anh nói mạnh miệng quá nhỉ _ Không nhìn hấn mà đi tiếp tục

- Tôi đã nói là sẽ theo đuôi cô mà _ Nhìn nó hấn mỉm cười

- Để xem anh làm được gì _ Nhếch mép nó đi lên lớp luôn

- Hãy chờ xem _ Hấn la to để cho nó nghe

Khuôn mặt nó bây giờ nhìn vào cực kì nguy hiểm nhưng ai biết rằng nó đang cảm thấy ... rất thú vị ?

Lớp 11a2

- Như các em biết , mỗi năm đều tổ chức 1 cuộc thi đó là " Devil King and Angel Queen " vì lớp chúng ta có học sinh mới nên cô sẽ nói lại về quy luật của cuộc thi nha . Có 3 vòng thi , vòng 1 là thi về " Thờ ơ " là sẽ thi như cái tên của nó . Trường ta sẽ sắp xếp những cặp đôi lại với nhau và người con gái đó phải tự thiết kế và không được nhờ người khác làm giúp . Thiết kế cho bản thân người con gái đó và 1 bộ đồ cho người con trai chung cặp với mình . Điểm tối đa là 100 điểm , cặp nào có số điểm cao nhất sẽ thắng và lọt qua vòng 1 , chỉ có 3 cặp được vào vòng kế tiếp . Chủ đề sẽ do nhà trường thông báo sau . Vòng 2 là thi " Song ca " đó là cặp đôi đó phải cùng hát một bài hát , phối hợp như thế nào mà khiến khán giả lẫn ban giám khảo , cặp nào có số điểm cao nhất sẽ được vào vòng cuối , chỉ có 2 cặp được vào vòng cuối thôi nha . Vòng 3 là thi về " Âm cụ " một trong 2 người đó sẽ phải sử dụng một dụng cụ âm nhạc để giúp người hát còn lại hát sao cho hay và lấy được nhiều điểm . Dụng cụ sẽ là do các em chọn nhà trường có đầy đủ hết tất cả nha nên các em yên tâm mà chọn . Còn về phần thưởng thì 2 cặp chiến thắng sẽ được 4 vé đi tắm biển ở đâu thì tùy người thắng cuộc chọn , thời gian là 7 ngày . Người thắng cuộc cũng sẽ phần thưởng bí mật của nhà trường nên các em cứ hồi hộp mà chờ đợi đi nhé . Hai ngày nữa cuộc thi sẽ bắt đầu , lát ra về các em xem bảng thông báo để biết mình chung cặp với ai nhé . Tạm biệt các em , cô đi dạy đây , mấy em tự học tiết đầu trước nhé _ Sau khi cô giải thích lại cho cả lớp thì mọi người lại hào hứng và rất hồi hộp vì có phần thưởng bí mật của nhà trường , cô biết sẽ như thế nên kiểm tra cái có để chuẩn trước , biết rõ lớp này nên chuẩn là thưởng sách nếu không vừa không dạy được bài mà cô còn bị tra tấn lỗ tai

Tùng tùng tùng

- Ê mày , tao đăng ký cho mày và tao thi rồi á , thi thử cho vui nha _ Nhỏ tươi cười nhìn nó rồi nói

- Sao cũng được _ Nó thờ ơ đáp

- Anh và Tài có đăng ký không ? _ Nhỏ nhìn sang hấn và anh hỏi

- Tất nhiên là có _ Anh nhanh nhẹn trả lời

- Vậy ra về cùng đi xem bảng thông báo ha

- Oke

Reng reng reng

Rào rào rào , tiếng mọi người đang xôn xao và đứng chen nhau để xem bảng thông báo . Đa số đều xem của hấn anh , phần còn lại thì xem của nó và nhỏ , còn phần cuối cùng thì xem của mình . Mọi người đều rất ngạc nhiên xen lẫn chán nản khi họ nhìn thấy kết quả không mong muốn ...

- Băng ơi , mày chung cặp với Thiên Tài á _ Nhỏ nhanh chóng tìm được tên nó cặp chung với ai và hơi ngạc nhiên khi nhỏ cùng cặp với anh ???

- Ủ _ Nó lạnh lùng trả lời rồi lại hơi nhìn sang hấn , cùng lúc hấn cũng đưa mắt qua nhìn nó , hấn nhếch mép nhìn nó . Lúc đầu hấn cũng bất ngờ nhưng lại thầm cảm ơn ông trời đã giúp đỡ hấn , tạo cho hấn cơ hội theo đuổi nó

- Tôi thì chung cặp với cô nè , Tiểu Thanh _ Anh nhìn nhỏ cười tươi rồi nói với giọng hết sức đều a

- Xì , làm như tôi thích chung cặp với anh lắm vậy _ Nhỏ làm mặt hờn nhìn sang chỗ khác rồi bất chợt nhớ ra gì đó ...

- Mà cái gì là Tiểu Thanh á ? Ai cho anh gọi vậy hả _ Nhỏ la lớn nói , làm mặt như ác quỷ mới thức tỉnh nhìn anh (Mon : Chị này cũng có lúc ghê lắm cơ , tốt nhất anh đừng chọc chị . Anh : Tại ai mà tao phải làm vào hoàn cảnh này ? Có phải tại tên tác giả nào đó không ? . Mon : ... *chuồn*)

- Hí hí , thích gọi đó làm gì được tôi , có ngon thì đuổi theo tôi đi , bleh _ Anh cười thật tươi trước bao nhiêu ánh mắt trái tim nhìn anh thì nhỏ lại cực kì điên người vì anh dám chọc nhỏ . Được rồi đuổi thì đuổi , xem ai hơn ai

- Vậy thì anh mau chạy đi , nếu không anh sẽ làm bị làm thiệt nha _ Nhỏ nói với giọng cực kì nguy hiểm , dù người không nhìn thấy gì chỉ cần nghe giọng nói của nhỏ thôi cũng biết nguy hiểm đến cỡ nào . Anh thì tất nhiên nhận ra điều đó nên chưa đếm gì hết mà đã chạy như bay đâu mắt rồi

Nhỏ cũng đâu có vừa , chưa gì đã theo kịp anh . Nếu là hấn thì hấn biết rõ thân phận của anh thì làm gì dễ bị nhỏ bắt như vậy . Nhỏ cũng vậy ngoài nó ra không ai biết được đằng sau con người tưởng như là thiên thần đó của nhỏ thì là một người như thế nào . Cả 2 đều chạy rất nhanh , không biết khi nào mới đuổi kịp nhau thì nhỏ đánh lấy một cục đá nhỏ gần chỗ mình chạy lập tức đuổi theo hấn và nhắm vào chân anh để phóng . Nghĩ nhỏ chỉ là một cô gái tầm thường và không biết gì về võ nên cũng không có đề phòng nhưng ngoài sức tưởng tượng của anh . Do không có đề phòng nên anh đã bị cục đá tưởng chừng vô hại đó mà té , cảm giác đau lan tỏa khắp chân anh . Nhấn mặt một chút rồi anh lại nghe có tiếng nói quen thuộc bên tai ...

- Haha , tưởng anh giỏi lắm ai ngờ lại bị đập cục đá té , mắt mặt chưa kìa . Mà thôi gạt bỏ chuyện đó đi bây giờ tôi xử anh trước _ Nhỏ cười cười nhìn anh

- Tiêu rồi

Bùm, Bùm, Rắc

Những âm thanh kì lạ vang lên , bây giờ nhìn anh chẳng khác nào mới vừa bị côn đồ đánh . Còn có một tràng cười của cô gái kia , cười nghe rất sáng khoái .

- Không biết cô có phải là ác quỷ không nhờ ? Ác kinh luân , con gì gì đâu mà đánh đập người ta dữ dội luôn . Xong rồi lại còn cười haha nữa , không biết cô là loại con gái nào nữa _ Anh khó khăn đứng dậy rồi lại lằm bằm nói nhỏ thế mà không biết có người tai thính như tai chó nghe được ...

- Anh nói gì nhắc lại tôi nghe đi nè _ Lại là cái giọng nguy hiểm ấy

- Thôi thôi , một tôi sẽ không nương tay với cô nữa đâu . Đợi đó , quân tử báo thù 10 năm chưa muộn _ Anh lăm lăm nghiêm túc nói rồi lại cười cười nhìn nhỏ

- Ok , tôi tiếp hết . Có cần tôi giúp anh không ? _ Nhỏ cũng tốt bụng đấy chứ , nếu không đã bỏ mặc anh ta lâu rồi

- Cô cũng biết nói vậy cơ đấy . Tất nhiên là phải giúp rồi , qua đây giúp tôi đi về trường coi _ Nói vậy thôi chứ anh thừa sức đứng lên và đi về trường nhưng anh lại muốn lợi dụng cơ hội này để mà " gần gũi " nhỏ hơn

- Có chút xú mà cũng đau , qua đây tôi đỡ _ Nhỏ thì lại rất ngây thơ mà không biết rằng mình đã làm đúng như những gì anh nghĩ

Anh cười thầm trong lòng , cô gái thật sự rất ngây thơ . Dễ dàng tin người quá , nhưng anh lại thích nhỏ như vậy . Anh yêu cô thật rồi chắc anh cũng sẽ theo đuổi cô thôi

Thế là 2 người đi về trường nhưng lại không nhìn thấy nó và hấn . Hai người nghĩ chắc họ đi về rồi nên cũng đi về luôn . Cũng đúng thôi đúng đợi làm gì cho mệt , với lại đây là cơ hội để được ở bên nó nhiều hơn thì làm sao không rời đi được chứ (Mon : Anh ghê quá nha . Hấn : *Nhếch mép* tất nhiên . Mon : Độ tự sướng của anh cao ngất ngưỡng luôn . Hấn : Nói lại ? . Mon : *giả câm*)

End chap 11

Xin lỗi mọi người vì đăng chap trễ nha . Tại sắp nghỉ học rồi nên dạo này Mon lười viết , nhưng khi có hứng Mon sẽ post nhiều chap nhé

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Luyện Tập (P1)

Vì cuộc thi mà nhà trường sắp tổ chức cần nhiều thời gian để luyện tập nên sẽ thi từng vòng . Mỗi vòng các cặp sẽ có 3 ngày để mà tập luyện với nhau . Hôm nay là ngày đầu tiên được nghỉ , nó với nhỏ và anh với hấn cùng tụ tập ở nhà hấn , không ai phản đối nên đã có mặt tại nhà hấn lúc 8 giờ sáng .

- Vòng 1 là thi thiết kế thì nên thiết kế gì nhỉ ? _ Nhỏ đang suy nghĩ rồi hỏi

- Cô biết thiết kế ?? _ Anh ngạc nhiên nhìn nhỏ hỏi

- Tôi và Băng có một bà chị chuyên ngành về thiết kế . Hình như rất nổi tiếng mà các thiết kế của bà đưa ra đều được bán với số lượng nhỏ , có thể nói là hiếm . Lúc chúng tôi 15 tuổi thì chị ấy đã 19 tuổi rồi , sự nghiệp cũng thành đạt và nhiều người biết đến . Vì vậy chúng tôi theo chị ấy học thiết kế , bây giờ chị ấy đang ở nước nào tôi cũng không rõ _ Nhỏ tuân một tràng giải thích cho anh . Không biết vì sao mà nhỏ không muốn anh nghĩ nhỏ thua kém .

- Chị cô tên gì ? _ Anh nghi hoặc nhìn nhỏ

- Chị ấy là chị ruột của Băng . Tôi là em kết nghĩa , để tôi nhớ xem . À là Mạc Thiên Thư biệt danh ở nước ngoài là Design Queen (Nữ hoàng thiết kế)

- Còn với các cô , chị ấy có biệt danh là Rose phải không ?

- S...Sao anh biết ? _ Nhỏ ngạc nhiên nhìn anh vì biệt danh này là do nhỏ đặt cho bà chị của nhỏ , ngoài nó và nhỏ thì không ai biết nữa . Vậy mà bây giờ ...

- Thì tại bà chị mà cô nói cũng là chị kết nghĩa của chúng tôi . Chị ấy nói là hãy gọi chị ấy là Rose vì cái tên này làm chỉ nhớ đến 2 đứa em " quý " của mình

- Có duyên quá nhỉ

Nó và hấn này giờ như khúc gỗ im lặng lắng nghe 2 người kia nói chuyện . Hấn thì nghĩ là chỉ cần bà chị đó về đây có phải hấn thêm 1 đồng binh giúp hấn không ? Lỡ như bà chị đó cũng biết quá khứ đó của nó thì sao ? Hấn nở nụ cười vui vẻ , cảm thấy trong lòng rất vui . Còn nó thì cũng hơi ngạc nhiên , có phải quá trùng hợp không ? Thật sự ông trời có ý gì chứ ?

Hai con người , hai suy nghĩ khác nhau hoàn toàn .

Anh ngạc nhiên nhìn hấn . Hấn đang cười sao ? Đã mấy năm rồi hấn không cười , vậy bây giờ vì việc gì mà hấn lại cười ? Có phải vì nó không ? Từ lúc gặp mặt nó , hấn cười nhiều hơn . Hầu như con người ác quỷ của hấn , anh không còn nhìn thấy nữa . Bất giác anh nở nụ cười ôn nhu rồi nhìn sang nhỏ . Hấn cũng theo đuổi nó thì anh phải theo đuổi nhỏ thôi .

Nhìn thấy anh đang nhìn nhỏ rất ôn nhu . Cô đỡ ra , nụ cười này sao giống thiên thần quá , không biết có phải cô đang bị hoa mắt không . Mà nhìn thấy xung quanh anh toàn là ánh sáng như ánh mặt trời , bắn xung quanh từ cơ phía sau lưng anh . Tim nhỏ đập mạnh , bất giác mặt đỏ lên . Thấy được biểu hiện đó , anh lại càng đắc ý . Nhỏ bây giờ trông rất đáng yêu như cô gái mới biết yêu vậy .

- Thôi được rồi , Băng , mày đo kích cỡ của Tài đi . Tao đo cho Bảo cho _ Nhỏ nói sang chuyện khác để che giấu khuôn mặt đang đỏ của nhỏ .
- Ủ . Cởi áo _ Nó lạnh lùng nhìn hấn hỏi
- Mặc áo không được sao ? _ Nói thì nói chứ hấn cũng cởi áo ra
- Tôi biết nhưng cởi áo đo chính xác nhất . Với lại tôi cũng không rảnh nhìn thân thể anh làm gì _ Nói xong nó cầm thước dây lấy số đo . Nhỏ cũng vậy .

Khi chạm vào làn da của hấn , nó cảm nhận được cơ thể hấn rất khỏe . Làn da trắng như con gái vậy . Còn có 6 múi nữa . Nhỏ thì tim đập nhanh khi chạm vào anh , vì nhỏ chưa làm vậy bao giờ . Body của anh có cả sáu múi cơ không kém hấn . Làn da thì trắng hồng như da baby nhưng lại rất khỏe . Khi nhỏ và nó chạm vào cơ thể của anh và hấn , hai người hơi run lên rồi tim lại đập nhanh .

Lấy số đo xong , nó và nhỏ hỏi hai người 1 câu

- Anh muốn màu sắc nào _ nó và nhỏ đồng thanh hỏi
- Trắng/Đen _ Anh thì nói trắng , hấn thì lại nói đen . Nhìn vào thì làm gì có ai tin hai người này là bạn thân chứ
- Được _ Nó và nhỏ lại đồng thanh tập 2
- Chúng tôi về trước , 2 ngày sau gặp lại _ Nói xong nó đi trước . Nhỏ cũng đi theo nhưng đến cửa thì xoay lại nhìn bọn họ rồi nói lớn
- Cứ tin tưởng chúng tôi , chúng tôi sẽ làm các người khâm phục . Còn anh , hãy cứ chờ đó . Tôi sẽ khiến anh thốt lên nói rằng tôi thiết kế giỏi _ Nói xong nhỏ quay gót đi theo nó luôn
- Tôi sẽ chờ _ Anh và hấn cùng đồng thanh nói nhỏ xong lại cùng nhìn nhau mà nhếch mép rất quyến rũ và ... nguy hiểm
- Mày thương Băng rồi phải không ?
- Đúng vậy . Tao yêu cô ấy , tao cũng đang theo đuổi . Tao có cảm giác quá khứ của cô ấy không đơn giản . Mà mày cũng yêu nhỏ Thiên Thanh rồi phải không ?
- Đúng . Cô nhóc ấy cứ như thiên thần vậy nhưng ...
- Sao ?
- Hôm lúc cô nhóc ấy đuổi theo tao thì tao bị một cục đá nhỏ ném vào chân . Khi phóng thì lại rất nhẹ nhàng nhưng sức sát thương lại rất lớn . Tao cũng bị đau đấy chứ nếu không cô nhóc ấy đừng mong bắt được tao _ Anh kể lại chuyện mà anh thấy kì lạ cho hấn nghe
- Mày có biết đó là ai ? _ Hấn trầm ngâm rồi ngẩng đầu nhìn anh hỏi
- Tao cũng không rõ , lúc đó tao không có đề phòng nhưng tao chắc chắn là do người phía sau phóng đá . Với lại lúc đó xung quanh rất ít người , người lớn là đa số _ Anh kể cho hấn nghe suy luận của mình
- Vậy chính là cô nhóc đó ?!! _ Rồi bất chợt hấn và anh cũng lên tiếng
- Nhưng làm sao có thể ?? Cô nhóc đó chỉ là một tiểu thư thôi mà ...thân thể của cô ta t...
- Mày cũng đâu biết rõ thân thể của cô ta , 2 người bọn họ đều bí ẩn như nhau . Có lẽ tao và mày chung con đường tìm ra sự thật rồi đấy _ hấn nhếch mép cười thú vị . Từ khi gặp hai người họ , trực giác của anh cho biết hai người họ có một sự nguy hiểm nào đó rất bí ẩn và hấn biết nhỏ cũng là một ác quỷ nhưng ác như thế nào thì hấn sẽ để cho anh tìm hiểu .
- Thú vị thật _ Anh nhếch mép cười . Thật sự rất thú vị thì ra người mà anh tưởng là thiên thần đó lại có gì đó ẩn giấu như ác quỷ . Nụ cười đó của anh rất hiếm khi thấy vì đó là nụ cười mà anh tìm thấy con mồi ...

Xin lỗi các bạn nữa =(chap này có vẻ không liên quan lắm nhưng cũng sắp có nhân vật mới ra lò rồi nhe

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Luyện Tập (P2)

Sớm hơn dự kiến , 2 tụi nó đã hoàn thành bản thiết kế và đã có 2 bộ quần áo do nó và nhỏ thiết kế . Vừa nhận được thì nhỏ đã gọi ngay cho anh và báo tập trung ở nhà hấn . 5' sau , tất cả đã có mặt đầy đủ .

- Cô gọi chúng tôi gấp như vậy là để làm gì thế ? _ Anh nhìn nhỏ hỏi

- Có việc mới gọi đó . Chúng tôi đã hoàn thành xong bản thiết kế và đã có trang phục rồi . Chỉ là muốn các anh mặc thử xem có vừa hay không _ Nhỏ lườm anh rồi từ tốn nói

- Các cô lợi hại thật chỉ mới có 1 ngày mà đã hoàn thành xong bản thiết kế có phải là quá lợi hại không ? _ Anh nghi hoặc nhìn nhỏ

- Tôi có thể xem như đó là một lời khen . Hoàn thành nhanh đến như vậy vì bản thảo cũng không phức tạp lắm . Đơn giản nhưng đẹp là đủ rồi , tôi tự tin là mình sẽ chiến thắng _ Nhỏ tự tin nói

- Tự tin quá coi chừng té đầu đấy . Thử lệ đi , tôi háo hức muốn xem tác phẩm của cô rồi đấy

- Nè , hai người vô trong thay đi , tụi tôi đợi ở ngoài _ Nói xong nó và nhỏ đều đưa cho hấn và anh đồ

5' sau

- Các anh cảm thấy thế nào ? _ Nhỏ hỏi hộp chờ nhận xét của anh

- Cũng được , tinh xảo nhưng lại đơn giản . Màu sắc hài hòa , cô làm tốt lắm _ Anh đưa ra lời nhận xét thật lòng rồi lại cười tươi xoa đầu nhỏ

Nhỏ đơ ra , không hiểu sao nhỏ lại mong chờ lời nhận xét cả anh chứ không phải là của giám khảo ? Lại vui khi được anh khen ? Và biểu hiện anh xoa đầu nhỏ là sao ? Bất giác nhỏ lại đỏ mặt , cúi mặt xuống nhìn rất đáng yêu

Còn bên hấn và nó thì ...

- Thấy sao ? _ Nó lạnh lùng nhìn hấn chờ ý kiến

- Cô cần giỏi quá nhi ? Rất vừa vặn với lại kết hợp màu sắc rất đẹp . Không khác gì chuyên gia thiết kế _ Hấn tán thưởng nó . Hấn nhận ra , nó rất giống chị của mình . Rất giỏi về mấy mặt này

- Khỏi nói tôi cũng biết _ Nó nhìn hấn nhếch mép đầy kiêu ngạo

- Kiêu ngạo thật _ Hấn nhìn nó rồi cũng nhếch mép (mấy anh chị này thích nhếch mép quá nhỉ)

- Vậy còn các cô mặc gì ? _ Anh chợt nhớ ra điều gì rồi lại hỏi tụi nó

- Lúc đó rồi biết , không làm 2 người thất vọng _ Nó và nhỏ lại đồng thanh nói

- Được _ Anh và hấn cũng không vừa , cũng đồng thanh

- À mà dù sao các cô cũng hoàn thành xong rồi , vậy giờ chúng ta đi chơi đi _ Anh lên tiếng đề nghị

- Cũng được . Đi nha nha nha Băng _ Nhỏ nài nỉ nó , biết rõ tính nó . Lúc nào mà nói tới đi chơi thì nó lại nói phiền phức và đúng như vậy ...

- Phiền phức _ Nó lạnh lùng nói

- Đi đi mà _ Nhỏ lại tiếp tục nài nỉ

- Haizz , đi _ Nó thở dài với cái tính ngang bướng của nhỏ nên đành chiều theo . Nói xong nó đi ra ngoài cửa đợi

- Yeah , đi lệ thôi . Hai người còn ở đó làm gì ? Lát Băng đổi ý bây giờ _ Nhỏ hối hấn và anh vì khi đợi quá lâu nó sẽ tức giận và bỏ về luôn . Nhỏ từng trải qua nên hiểu rõ

Bọn họ không cần thay đồ vì bây giờ nhìn ai cũng hết sức năng động và trẻ trung nữa

Hắn mặc một cái áo thun dài qua rốn , quần thun đen , áo màu trắng có hình thánh giá màu đen , chủ đạo là 2 màu trắng đen . Mang đôi giày màu trắng , cổ cao hiệu converse full trắng luôn .

Còn nó thì mặc áo crop top tay dài , màu đen , có dòng chữ ngay giữa áo , đó là chữ Bitch (ai không biết nghĩa thì hỏi anh google dịch nhé :v) màu trắng . Quần short màu trắng , nhìn nó rất năng động . Mái tóc được xõa ra đơn giản .

Anh thì mặc một chiếc áo thun tay ngắn màu xám tro , không có bất cứ hoa văn nào . Mặc một chiếc quần thun dài tới mắt cá , màu đen . Đơn giản nhưng nhìn anh lại rất đặc biệt , đi ra đường mà biết bao nhiêu cô gái nhìn anh .

Cuối cùng là nhỏ , nhỏ vẫn như công chúa mọi ngày . Mặc một chiếc đầm màu hồng phấn , theo dạng kiểu công chúa , ngắn tới đầu gối . Phồng phồng phần đuôi chiếc đầm . Nhỏ thất bính , mái tóc dài đến lưng , mang đôi giày búp bê màu trắng có hình cái nơ màu đen . (Mon miêu tả không được hay nên xin mọi người lượng thứ :()

Địa điểm mà bọn nó đi chơi là khu vui chơi giải trí ...

- Sao lại à vui chơi giải trí , có phải quá con nít rồi không ? _ Không ai khác ngoài giọng nói có hàm ý chọc ghẹo nhỏ

- Xì , không đi thì quay về đi . Tôi thích đến đây chơi được không ? Hay là anh sợ ? _ Nhỏ mỉm cười tinh nghịch nhìn anh nói

- Tôi mà sợ mấy trò trẻ con này á ? Chơi thì chơi sợ gì _ Anh bị nó nói là sợ mấy trò chơi này thì lại nổi con điên , dám nói anh như vậy thì chỉ có nhỏ mà thôi

- Hehe , đi mua vé thôi

10' sau

- Mua vé xong rồi vậy chúng ta đi đâu đây ? _ Nhỏ lên tiếng hỏi

- Tàu lượn / Nhà ma _ 3 giọng nói cùng lúc vang lên

- Hừm , tao cũng định đi nhà ma . Vậy tao đi với Bảo , mày đi với Tài nha Băng ? _ Nhỏ lên tiếng hỏi

- Ủ _ Nó lạnh lùng nói

- Vậy lát hẹn ở quán kem nha _ Nhỏ nói xong rồi kéo anh đi luôn

Tàu lượn

- Cô sợ không ? _ Hắn đột nhiên xoay qua nhìn nó hỏi

- Nếu sợ tôi đã không chơi _ Nó nhếch mép nói

- Ủm..Vậy đi thôi _ Ai biết bây giờ trong lòng hắn đang nghĩ gì

Một lát sau ...

Không ai biết rằng bây giờ , hắn đang nắm chặt tay của nó như thế nào ngoài nó ra cả . Hắn nắm chặt đến mức mà nó phải nhăn mặt lại . Hắn đang sợ sao ? Vậy sao còn dám đi với nó ? Bất giác nó lại nhếch mép

Đi tàu lượn xong ...

- Anh sợ ? _ Nó nhìn hắn rồi hỏi

- S...Sao ? _ Hắn giật mình nhìn nó

- Ngụng _ Nó nói xong thì bỏ hắn lại một mình đang mỉm cười

- Đợi tôi với _ Hắn chạy theo nó

* Nhà ma *

- Cô không sợ à ? _ Cứ tưởng là nhỏ sẽ sợ rồi ôm anh , ai ngờ cô gái này lại không hề nhát gan mà lại rất mạnh mẽ , từ đầu tới cuối chỉ nhìn ngắm xung quanh như muốn xem có điều gì ngạc nhiên không ?

- Haizz , không có gì đáng sợ cả _ Nhỏ thở dài rồi tỏ ra vẻ mặt chán

- Đi lượn thêm vài dòng rồi đi qua quán kem thôi _ Anh cười cười nhìn nhỏ

- Ủ

Quán kem

- 2 người đến sớm vậy _ Bước vào quán kem mà nhỏ đã nhìn thấy nó và hần ngồi đó

- Chỉ là 2 người muộn _ Hần nhìn anh rồi lại nhếch mép

- Thôi gọi kem chưa ? _ Nhỏ hỏi nó

- Chưa _ Nó trả lời nhỏ

- Vậy tao gọi nha

- Ủ

- Phục vụ ơi _ Nhỏ gọi phục vụ

- Cô gọi gì ạ ? _ Người phục vụ nhẹ nhàng trả lời nhỏ

- Cho tôi 2 ly kem vani , 1 socola , 1 matcha , 1 dâu , 1 việt quốc _ Nhỏ tuân một tràng trước sự ngỡ ngàng của người phục vụ và anh

- 1 vani , 1 socola , 1 matcha _ Nó từ tốn nói sau khi nhỏ dứt lời

- 1 ly matcha _ Hần cũng hơi ngạc nhiên khi nó cũng ăn nhiều không kém

- 1 vani _ Anh cũng chỉ gọi 1 loại kem

- Vâng sẽ có ngay _ Người phục vụ viết viết rồi quay vào trong quầy làm kem

10' sau

- Kem của mọi người đây . Chúc ăn ngon miệng ạ _ Người phục vụ đặt mấy ly kem xuống bàn

- Ăn thôi _ Nhỏ nói xong rồi cầm cái vào ly kem của mình mà ăn

- Sao cô ăn nhiều mà nhìn vẫn không mập nhỉ ? Lại còn có body tuyệt đến như thế _ Anh tự hỏi rồi lại nhìn sang nhỏ

- Anh bớt cái giọng dâm dâm ấy đi , tôi ăn sao thì kệ tôi . Đâu liên quan đến anh _ Nhỏ lườm anh rồi tiếp tục ăn tiếp

- Còn cô sao cũng ăn nhiều vậy ? _ Hần nhìn sang nó rồi hỏi dù biết câu trả lời cũng chẳng quan tâm gì

- Ăn quen rồi _ Nó thờ ơ trả lời và đúng như hần nghĩ nó không hề quan tâm gì cả mà tiếp tục ăn

Ăn xong bọn họ đều đi về , lại một ngày trôi qua và ngày mai là ngày vòng 1 bắt đầu . Hần và anh thì không ngủ được vì không biết 2 cô gái đó sẽ mặc gì . Nó và nhỏ thì lại ngủ ngon đến sáng .

End chap 13

Ngày mai chap hơi bị hay đó nha (>.<) Mon miêu tả không được hay thì mọi người ráng hiểu giùm Mon nha :< Nhất là phần tả trang phục của nhỏ và nó á :< Mong mọi người tha lỗi

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Vòng 1

Hôm nay , cuộc thi bắt đầu vào buổi tối . Vào lúc 6h tối tại phòng nhạc của trường nó , tất cả hầu như đều tập trung rất đông . Phòng nhạc này không hề nhỏ , rộng đến mức có thể chứa trên 300 người . Ai ai cũng mặc trang phục sắc sỡ như của người thiết kế nổi tiếng thiết kế ra vậy . Hần và anh đã có

mặt tại buổi diễn nhưng vòng này bắt buộc phải đeo mặt nạ . Để tránh vụ xảy ra năm ngoái đó là hấn và anh thắng , chưa kịp làm gì thì đã bị con gái đó chen lẫn nhau và có nhiều cô gái bị vô ý té vì bị các người khác đạp nhau . Cũng may là 2 người đã đeo mặt nạ nếu không lại có bị kịch .

Hấn đeo mặt nạ màu đen , che đi nửa khuôn mặt tuần mỹ của hấn nhưng lại càng tôn thêm vẻ quyến rũ đến chết người của hấn . Một bên tai của hấn còn có một chiếc bông tai màu trắng , sáng lấp lánh .

Anh thì đeo mặt nạ màu bạc cũng che đi nửa khuôn mặt , kèm với nụ cười sát gái của anh nhìn anh rất lẳng tử , một bên tai đeo 1 chiếc bông tai màu đen , lấp lánh .

Hấn và anh đều đang " ả nấp " ở chỗ tối để tìm kiếm 2 bóng hình quen thuộc của 2 bọn họ . Không biết 2 người họ mặc gì , nhưng chắc chắn là rất đẹp . *Cả 2 đều chung 1 suy nghĩ* (2 người cứ như hiểu họ lắm.v)

Đột nhiên ngoài cửa phòng nhạc lại rất ồn ào , 2 người nhìn sang và nhìn thấy 2 cô gái đối ngược nhau từ từ bước vào phòng . Một cô gái thì mặt lạnh lùng , còn cô gái còn lại tươi cười nhìn mọi người .

Hai người gần như bị hớp hồn và đứng yên bất động . Trước mặt họ cứ như 2 thiên thần khác nhau , một thiên thần trắng và một thiên thần đen ?

Cô gái có mái tóc tím kia mặc một chiếc đầm màu đen , phần váy phồng to lên như có cái khung váy bên trong vậy . Đôi chân trắng hồng của cô được thoải mái . Đây là chiếc đầm cúp ngực trái tim , lộ ra bờ vai và vùng cổ trắng hồng của cô . Phần eo của cô được thắt một sợi dây màu trắng , buộc thành nơ ở phía sau lưng . Đôi chân mang đôi guốc màu đen nốt , cao cỡ 1 phân . Mái tóc thì được thắt bím ở 2 bên tóc rồi buộc lại với nhau trông rất nữ tính . Ở giữa phần buộc đó còn gắn thêm một bông hoa hồng trắng , rất đẹp và càng tôn lên vẻ đẹp của mái tóc cô . Đôi môi thì lại đo đỏ , ướt và lấp lánh . Đôi mắt to và tròn , lông mi dài và cong rất đẹp , cô khẽ mắt nhìn rất cuốn hút và quyến rũ . Mũi cao , môi mỏng , mi dài nói chung cô rất hoàn hảo . Nhưng lại có khí chất lạnh lùng . Chỉ cần đôi môi đó khẽ mỉm cười cũng đủ làm biết bao nhiêu chàng trai liêu xiêu . Vẻ đẹp của cô mê hoặc lòng người .

Cô gái còn lại thì diện một chiếc đầm màu trắng . Cũng là đầm cúp ngực trái tim , phía sau đầm thì dài hơn ở phía trước . Ở vùng eo của cô gái có thắt thêm 1 sợi dây màu đen , buộc thành cái nơ ở phía sau lưng . Mang đôi guốc màu trắng cũng cao 1 phân . Mái tóc màu xám được cô thắt bím dài tới ngang lưng . Đôi mắt cô to tròn , được kẻ một đường kẻ mắt màu đen , nhìn rất sắc xảo . Đôi môi đỏ , uôn ướt , lại mỏng khiến người khác nhìn vào đã say mê . Khuôn mặt lại tươi cười , làm trái tim củ bao nhiêu con trai say mê .

2 chiếc đầm này cứ tưởng là giống nhau nhưng lại hoàn toàn khác nhau . Từ chất liệu vải đến cách thiết kế lại không giống nhau . Đầm màu đen thì lại như một nữ hoàng đích thật , nữ hoàng của bóng đêm , lạnh lùng và tàn nhẫn . Cô gái mặc chiếc đầm đó cứ như một nữ hoàng bóng tối thật sự , khuôn mặt cô lạnh đến mức người nhìn vào lại có cảm giác sợ sệt . Cô gái mặc đầm trắng lại trái ngược hoàn toàn , cô như một thiên thần giáng trần , thuần khiết và rất trong sáng . Khuôn mặt lại tươi cười , rất tình nghịch .

Cô gái mặc đầm đen đeo mặt nạ màu đen , che đi nửa khuôn mặt vốn lạnh lùng lại bị che lại . Cô gái mặc đầm trắng thì đeo mặt nạ màu bạc , cũng che đi nửa khuôn mặt thiên thần của cô . (Mon miêu tả dở lắm phải khg :)

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Đi Chơi Với Người Quen

Sáng sớm , khoảng 6h15 sáng , trong một căn phòng yên tĩnh . Ở bên ngoài có tiếng đập cửa ầm ầm ...

- Băng ơi , dậy đi 7h là đi rồi đó . Còn có người quen của chúng ta nữa kìa _ Nhỏ đập cửa ầm ầm phòng của nó . Mỗi lần đi chơi là mắt nhỏ sáng lên , dậy thì lại rất sớm

- Uhm , dậy rồi _ Nó nói xong rồi đứng dậy đi vào WC làm VSCN

Hôm nay nó bận một chiếc đầm màu trắng , dài qua đầu gối , không có hoa văn nào . Đầm cổ tròn , tay ngắn . Mái tóc tết lại gọn gàng , để thả xuống lưng . Đôi môi uôn ướt , đo đỏ . Mang đôi giày búp bê màu đen , có cái nơ màu trắng ở phía trước giày . Trên cổ nó có đeo một sợi dây chuyền nhưng lại không thấy được mặt dây chuyền vì nó bỏ vào trong chiếc đầm rồi .

- Ôi em gái bé bỏng của chị , lại đây cho chị ôm cái nào _ giọng nói ngọt ngào vang lên khắp nhà , cô gái đó tiến lại nó và ôm nó thật chặt

- Mừng chị trở về _ Nó nói nhỏ nhẹ pha lẫn thêm chút ảm áp rồi ôm lại cô gái đó

- Hôm qua các em làm chị rất tự hào nha _ Cô gái đó không ai khác là chị của nó lần nhỏ , đó là Mạc Thiên Thu . Hôm qua người mà bọn nó nhìn ở ban giám khảo đó chính là chị nó . Dù là chị em nhưng cô vẫn công bằng , xứng đáng được bao nhiêu điểm thì bấy nhiêu

- Hìhì , em của chị mà _ Nhỏ cười tình nghịch rồi cũng tiến tới chỗ họ

- Băng ăn sáng đi rồi mình đi chung luôn _ Thiên Thu nói với nó

- Chị cũng đi ? _ Nó nhìn chị nó rồi hỏi
- Hìhì , tại chị cũng muốn gây bất ngờ với tụi kia _ Thiên Thư cười nói
- Hừm , hôm qua không phải là chị đã gặp rồi sao ?
- Tại chị đeo mặt nạ nên làm gì tụi nó nhận ra chứ _ Chị nó bĩu môi nói
- Tùy chị _ Nói xong nó liền giải quyết bữa sáng

Tại nhà hấn

Ding-Dong

Kéc

- Mời các cô vào _ Ông quản gia của nhà hấn mở cửa và mời bọn họ vào

Trong nhà

- Các cô đến rồi à ... _ Hấn đi ra và nói rồi lại ngạc nhiên khi thấy cô gái ở trước mặt
- Em trai , nhớ chị không ? _ Chị nó lên tiếng rồi nhìn hấn triều mến
- Chị ! Sao chị về mà không báo để em đón chị ?
- Tại chị muốn gây bất ngờ với em mà , cho chị ôm cái coi _ Chị nó giải thích rồi lại mở rộng vòng tay
- Lâu rồi không gặp chị _ Hấn tiến lại ôm chị nó rồi nói
- Còn Bảo đâu ? _ Buông hấn ra rồi nhìn xung quanh hỏi
- Có lẽ thằng đó cũng sắp tới rồi

Ding-Dong

- Vừa nhắc là đến liền _ Hấn nói
- Tao đến rồi đã... _ Cũng như hấn , khi anh bước vào nhìn thấy người chị kết nghĩa của anh
- Chị về rồi sao _ Anh chạy lại ôm chị nó thật chặt rồi hỏi
- Ừ , chị xin lỗi vì không báo trước tại chị cũng chỉ muốn tụi em bất ngờ _ Chị nó cười hiền rồi cũng ôm anh
- Được rồi mọi người ngồi uống nước đi , rồi chúng ta đi chơi luôn _ Hấn nói xong rồi nói với ông quản gia lấy nước lên cho họ uống

Ding-Dong

Tiếng chuông lại một lần nữa vang lên , mọi người đều thắc mắc không biết đó là ai . Hấn đi ra ngoài mở cửa ...

Hấn và một người con trai khoảng 24 tuổi đi vào nhà . Mọi người lại thêm một lần ngạc nhiên khi nhìn thấy người con trai đó trừu chị nó ra .

- Giới thiệu với 3 người đây là anh của tôi . Tên là Lâm Anh Tuấn _ Hấn nhìn bọn con gái rồi giới thiệu
- Lâu rồi không gặp _ Nhỏ lên tiếng rồi cười
- Anh nhớ 2 đứa quá , em gái của anh _ Mím cười nhìn nó và nhỏ rồi ôm cả 2 cô gái vào lòng
- Em cũng vậy _ Nó và nhỏ đều đồng thanh lên tiếng trước bao nhiêu sự ngạc nhiên của 3 con người còn lại
- Các cô quen biết anh ấy sao ? _ Anh ngạc nhiên hỏi
- Không những quen mà còn là em gái nữa _ Nhỏ cười hiền rồi giải thích
- Là em gái kết nghĩa _ Nhận thấy được ánh mắt hiếu kì của anh , Anh Tuấn giải thích cho anh nghe
- Ồ _ Anh và hấn chợt ồ lên

- Còn cô gái đây là ... ? _ Từ khi bước vào nhà hấn , Anh Tuấn đã phát hiện ra có thêm một cô gái trong nhà nữa , cô gái đó chắc là trạc tuổi mình . Khuôn mặt rất sắc sảo , lại rất đẹp . Cô như một thiên thần , ăn mặc lại rất đẹp rất trang nhã . Mái tóc màu đen nâu , dài được xõa tự nhiên . Mặc chiếc áo tay dài màu trắng , quần short trắng nốt . Đôi chân thì mang đôi giày bata full đen . Khiến trái tim Tuấn lồi mắt một nhịp
 - Xin chào anh , tôi là Mạc Thiên Thư , là chị của Băng và chị kết nghĩa của Thanh , Bảo lẫn Tài _ Thiên Thư cười xã giao nhìn anh vì cô biết anh là ai
 - Thì ra cô là tiểu thư Mạc , nhà thiết kế trang phục nổi tiếng thế giới . Rất hân hạnh được gặp cô , tôi là Lâm Anh Tuấn . Anh của Tài và là anh kết nghĩa của Băng , Thanh , Bảo _ Tuấn cũng vui vẻ cười với Thư
 - Ô , anh là chủ tịch công ty đá quý đứng nhì thế giới phải không ? _ Dù đã biết nhưng cô vẫn giả vờ
 - Phải , rất hân hạnh được quen biết cô _ Anh cười hiền nhìn cô
 - Xem ra chúng ta có duyên quá nhỉ _ Anh đột nhiên lên tiếng , mọi người mới để ý thì ra bọn họ cũng rất có duyên . Hai anh chị đều là anh chị của bọn họ .
 - Vậy cùng đi chơi chung luôn đi _ Nhỏ lên tiếng nói
 - Oke _ Cả bọn đều đồng thanh nói trừ hấn và nó
- 15' sau
- Mọi người ăn gì ạ ? _ tình hình là bọn họ đang ở trong một quán kem rất nổi tiếng (Sao bọn họ thích ăn kem thế nhờ :v)
 - Hôm nay quán chúng tôi có thêm sữa vào menu nữa ạ _ Chị phục vụ lên tiếng giới thiệu
 - 1 vani , 2 socola , 2 matcha , 1 ly sữa cỡ lớn _ Nhắc đến sữa thì nó liền đồng đặc đọc phần ăn của mình trước sự ngạc nhiên của vài người
 - 1 vani , 3 socola , 1 matcha , 1 sữa cỡ vừa _ tiếp theo là tới nhỏ
- Lần lượt là hấn , anh , Thiên Thư , Anh Tuấn
- 1 vani , 1 socola _ Hấn
 - 1 vani , 1 matcha _ Anh
 - 1 matcha , 2 socola , 2 vani , 1 ly sữa cỡ nhỏ _ Thiên Thư (Bà này cũng đầu vừa :v)
 - 1 vani trộn socola , 1 ly sữa cỡ vừa _ Anh Tuấn cũng khá ngạc nhiên khi nghe Thư gọi , cô ấy cũng ăn nhiều đó chứ
 - Xin đợi chúng tôi 15' , kem sẽ có ngay _ Người phục vụ nói xong liền vào trong
- *Trong khi chờ đợi thì mọi người nói chuyện*
- Chị ở lại đến khi nào ? _ Nhỏ lên tiếng hỏi
 - Có lẽ là một năm , dù gì chị cũng rảnh , qua đây chơi với mấy đứa
 - Còn anh ? _ Anh cũng quay sang hỏi Tuấn
 - Cũng chưa biết , bây giờ công ty cũng ổn định nên chắc ở đây cũng hơi lâu
 - Ủ , có kem rồi kìa ăn đi _ Nhỏ nói rồi mọi người đều ăn
- *Tới*
- 2 đứa thích 2 tụi nó hả ? _ Tuấn hỏi
 - Vâng _ Cả 2 đồng thanh
 - Thật lòng ?
 - Thật _ đồng thanh tập 2
 - Anh sẽ giúp 2 đứa nhưng 2 đứa phải tự thể hiện đó
 - Cảm ơn anh _ đồng thanh tập 3

- Ủ , 2 đứa đi ngủ đi _ Nói xong Tuấn quay lưng đi về phòng nhưng lại không ngủ được . Trong đầu Tuấn , hình ảnh người con gái hồi sáng làm anh chẳng thể nào nhắm mắt ngủ được . Có phải đây gọi là tình yêu sét đánh ? Yêu từ cái nhìn đầu tiên không ? Anh chưa bao giờ gặp được cô gái nào đặc biệt như cô cả . Nếu là các cô gái khác thì sẽ nhào tới đòi xin chữ ký hay chụp hình chung gì đó còn nhìn anh bằng ánh mắt trái tim nữa . Với lại anh bị thu hút bởi nụ cười của cô nữa , rất trong sáng . Suy nghĩ đến 5h sáng thì Tuấn thiếp đi , trước khi thiếp đi Tuấn có cầm nắm tên ai đó ... Mạc Thiên Thư ?

End chap 15

Nhân vật mới :

- Lâm Anh Tuấn (21 tuổi) : Anh ruột của hần , tính tình ôn nhu , nụ cười rạng rỡ như thiên thần . Đang làm chủ tịch của một ty đá quý lớn của thế giới . Rất thương nó và cũng biết đến quá khứ của nó . Khuôn mặt rất đẹp trai có nét giống hần , chững chạc và thành đạt . Cao 1m83 , làn da trắng mịn .

Note

- Từ nay Mạc Thiên Thư mình sẽ gọi là " cô " nha

- Còn Lâm Anh Tuấn là " cậu " nha

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Luyện Tập (P3)

Tụi nó đang tập luyện cho vòng 2 , vì là hát nên không có tụ tập như lúc trước nữa . Nên nhỏ và nó đều tập trung ở nhà của anh và hần (Vì 2 người họ đó nói là nhà con gái kỉ lắm nên bảo họ qua nhà bọn họ . Mon : chứ không phải là có ý gì à *mặt gian* . Hần và anh : Im đi . Mon : ...)

Nhà hần

- Cô định hát bài gì ? _ Ngồi trong phòng nhạc của nhà hần , cả 2 ngồi im lặng rồi hần lên tiếng (nhà giàu ghê)

- Còn anh muốn hát bài gì ? _ Nó hỏi ngược lại

Suy nghĩ một hồi rồi 2 người đồng thanh nói ...

- Yêu một người có lẽ _ Cả 2 đều đồng thanh lên tiếng rồi lại nhìn nhau ngạc nhiên

- Vậy tập hát thôi , để tôi mở beat _ Dứt lời hần mở nhạc lên

" Gia vờ như tất cả mọi thứ chưa xảy ra với anh

Lập lò những thứ ngay trước mắt anh chẳng cần sợ sai

Nụ cười khi ấy giờ đã khác trôi về nơi rất xa

Ánh mắt cũng thật lạ nhìn thật khác với những ngày qua

Tiếng nói yêu anh yêu anh muôn nơi không tồn tại nơi đây

Ký ức bên em bên em chơi vui trôi dần xa nơi đây

Điều gì đến rồi sẽ đến rồi sẽ đến

Trái tim em giờ đây đang quan tâm về một ai khác

Nước mắt còn rơi mãi chẳng nhòa đi vết son (nó)

Giả như một cơn gió cuốn trôi đi bóng hình đó

Và có khi chẳng thể biết rằng là nơi phía sau vẫn luôn có anh

Vẫn luôn có anh âm thầm đứng gượng cười

Yêu một người có lẽ chỉ cần cho hết đi

Ngắm nụ cười hạnh phúc vô tư không sâu bi

Trái tim chẳng thể giữ lý trí kết thúc đi những giấc mơ

Người cô chấp luôn là anh luôn là anh, vẫn luôn là anh (nó)

Khoảng cách giờ đây đang lớn dần thêm từ nay chẳng có ngày mai

Chẳng trách giờ đây em đã vội quên say đắm nơi ấy cùng ai

Cố nuôi tiếc cũng chẳng được gì, cố níu kéo cũng chẳng được gì

Anh là anh, em vẫn là em nhưng không phải là của nhau nữa rồi

Vậy đi từ nay chẳng có hồi âm, chẳng còn lời nào cho nhau

Thôi bận tâm anh không cần đâu, giọt lệ này tự mình anh lau

Đừng nên cố níu giữ nhớ nhung một nhòai

Đã quá trễ để quay trở lại, trái tim em giờ đang nhớ ai "

Nhạc ngừng , hấn ngạc nhiên nhìn nó . Nó hát rất hay , có thể còn hơn ca sỹ nữa . Giọng hát rất trong và có cảm xúc trong đó . Giọng hát đó dường như có thể khiến người khác mê hoặc , hấn nhìn nó một hồi lâu .

Nó cũng ngạc nhiên khi nghe hấn hát , chưa bao giờ nó nghe hấn hát và cũng chưa từng nghe bất cứ con trai nào hát với mình . Hấn hát rất hay , giọng lại rất hợp với bài hát . Hoi trầm , lên giọng xuống giọng đúng nhịp . Bất giác tim cô đập nhanh hơn ... Rồi khuôn mặt cô đỏ đỏ

Thấy cô gái trước mặt hấn mặt đỏ lên , hấn mỉm cười như thiên thần nhìn nó . Nhìn nó bây giờ rất đáng yêu , khuôn mặt như trái cà chua í . Không cảm được bản thân , hấn đưa tay捏 má nó . Càng捏 lại càng thấy nó đáng yêu . Hành động của hấn khiến tim nó đập nhanh hơn , hình như là nhận cách thứ nhất ??? Khó lắm nó mới không chế được rồi gạt tay hấn ra .

- Tôi về đây . Mai tôi lại đến tập _ Lạnh lùng nói rồi nó đi về

- Em thật đáng yêu đấy , Băng à _ Hấn mỉm cười nhìn bóng nó đi về

End chap 16 (Xin lỗi mọi người vì hơi ngắn nha =(, chắc chap sau cũng ngắn á)

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Luyện Tập (P4)

Sáng , nhỏ đã dậy sớm để qua nhà anh để luyện hát . Nhỏ mặc rất đơn giản . Mặc một chiếc váy màu hồng sữa , ngắn tới đầu gối , mộc mạc . Còn khoác một chiếc áo khoác tay dài màu trắng , thân áo dài hơn ngực một chút . Mái tóc màu xám dài được xõa đơn giản . Chân mang đôi giày búp bê màu đen . Nhìn nhỏ rất đáng yêu nhưng lại có thần thái như tiểu thư .

Nhà anh

~Ding-Dong~

- Mời tiểu thư vào nhà _ Ông quản gia nhà anh mở cửa cho nhỏ vào

- Vâng _ Nhỏ lễ phép nói rồi bước vào nhà anh , ngồi xuống ghế sofa

Kể ra thì nhà anh cũng đẹp đấy chứ , rất rộng . Màu sắc phối hợp rất đẹp , dưới sảnh thì màu chủ đạo là màu trắng và màu xanh lam , rất trang nhã .

- Ai tới nhà vậy bác quân gì... _ Chưa nói hết câu thì đã có một tiếng la khủng khiếp thét lên khiến cho chim đang đậu ngoài cây cũng bay đi

- Á á á á á _ Nhỏ la hét

- S...Sao , ơ _ Anh thấy lạ khi nhỏ la hét mà còn lại đến đây rồi chợt nhìn xuống mới thấy anh chỉ quần có cái khăn tắm ngang bụng ... rồi anh cũng la lên rồi chạy vào lên phòng

Nhỏ đỏ mặt ngồi đó ...

10' sau

Anh bước xuống với chiếc áo màu đen , sát nách trên người . Quần thun dài màu trắng , khuôn mặt điển trai . Từ từ đi xuống lầu , tiến lại chỗ nhỏ hỏi

- Sao cô lại đến đây ?

- *Bóp* Anh cũng hay quá nhỉ ? Ai là người đã nói là qua nhà con gái kì lắm , như mình nghèo lắm vậy ? Ai là người đã nói sáng phải có mặt tại đây hả _ Nhỏ đánh đầu anh khiến anh nhăn mặt rồi nhỏ hét vào mặt anh

- Ủi , tôi xin lỗi , tôi quên thôi mà . Lên lầu đi , nhưng sao mặt cô đỏ thế ? _ Anh cười gian tà nhìn nhỏ

- Không liên quan đến anh _ Nói xong nhỏ đi lên lầu , anh chạy theo dẫn đường

Phòng nhạc của nhà anh

- Cũng có phòng nhạc cơ đấy _ Nhỏ nhìn ngắm xung quanh rồi nói

- Tất nhiên _ Anh cười nhìn nhỏ

- Vậy giờ chúng ta hát bài gì đây ?

- Cô muốn hát bài gì ?

- Tôi cũng chả biết nữa , hay là hát bài " I love you " của Rhymastic đi . Anh thấy sao ? _ Nhỏ đưa ra ý kiến nhìn anh

- Được đấy , bài đó cũng hay . Bắt đầu tập hát thôi _ Dứt lời anh chuẩn bị nhạc

" Today is the special day for me to show

The emotion I'm holding I want you to know

It's been a month since you entered my world

Forever ain't enough with the love for you girl

Those kisses we shared

All moments we spent

Every single word you say you know I always care

This song for you , babe

So many days I've waited

Standing here with you all I wanna say is ... (Anh hát)

Girl I love you (Nhỏ và anh hát)

I love you

Yes i love you

I love you

Girl i love you

I love you

I just wanna you to know that i love you

I love you

Yes i love you

I love you

Girl i love you

I love you

I just wanna you to know that i love you !

It's true . Wanna spend my life with you (Nhỏ hát)

Love you despite all the struggle we have been through

Just hold me tight

And say you'll be mine

I don't need the world I need you by my side

Cuz you mean the world to me

It's so clearly you can see

We're born for each other , yes we were meant to be

So this song for you babie

Many days I've waited

Standing here with you all I wanna say is ...

Boy i love you

I love you

Yes i love you

I love you

[...]

Khi bài hát ngừng , cả 2 đều nhìn nhau . Khi anh cất tiếng hát , nhỏ như bị cuốn vào trong giọng hát đó . Rất hay , rất hợp với bài hát , lên giọng xuống giọng đúng nhịp . Hát lại rất chuẩn .

Còn anh khi nghe nhỏ hát , anh cũng vậy . Bị mê hoặc bởi giọng hát trong veo ấy , hát lại rất rõ ràng , lại hay nữa . Đến khi giọng hát ấy ngừng anh vẫn gần như chưa thoát ra được , nhỏ hát còn hay hơn cả ca sỹ nữa (Mị chém dữ quá)

- Cô/Anh hát hay đấy _ Hai giọng nói đồng thanh cất lên rồi cả 2 lại đỏ mặt

- Cảm ơn _ Một lần nữa cả 2 lại đồng thanh nói rồi khuôn mặt ai nấy đều đỏ hơn nữa

- T...Tôi về đây , mai tôi sẽ lại tới tập lần cuối , anh mà còn như hôm nay nữa là biết tay tôi _ Dứt lời nhỏ đi về nhà với khuôn mặt đỏ

- Em đáng yêu lắm đấy , em biết không ? Thiên thần của anh _ Nói một mình rồi anh lại cười , từ khi cô gái này đến với thế giới của anh , đã khiến anh cười nhiều là những nụ cười thật sự ...

Nó cũng qua nhà hần tập luyện như chap 16 nhưng lại có gì đó mà chẳng ai biết được ... Đọc truyện rồi sẽ biết nhé , cũng sắp tới rồi . Cho mọi người tò mò , hehe =>)

End chap 17

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Vòng 2

Sau những ngày luyện tập thì cuộc thi lại bắt đầu vòng 2 .

Trường Noble Royal

Phòng nhạc

- Chào mừng các bạn lại đến với vòng 2 . Tiêu đề lần này là " Song ca " _ Tiếng nói của MC lại vang lên khắp phòng nhạc

- 10' nữa , cuộc thi sẽ bắt đầu mọi người tranh thủ nha

10' sau

- Thời gian cho các thí sinh đã hết . Mời cặp đôi thứ nhất của lớp 11a1 _ Tiếng MC lại vang vọng khắp phòng

- [...] Tiếp theo là cặp đôi đã thắng ở vòng trước . Cặp đôi Thiên Tài và Tử Băng của lớp 11a2 , trình bày ca khúc Yêu một người có lẽ của Lou Hoàng
- Miu Lê _ Dứt lời , bầu không khí lại im lặng đến mức có thể nghe thấy gót giày của cặp đôi đó bước ra

Khi nghe thấy tiếng MC gọi tên mình thì hấn và nó cùng khoác tay nhau đi ra ngoài sân khấu . (Chỉ là hình thức thôi mọi người đừng nghĩ là có ý gì nhé)
.

Nó mặc một chiếc đầm màu đen , ngắn tới đầu gối , tay ngắn . Ở giữa eo có đường viền màu trắng , rất đơn giản nhưng người khác nhìn vào lại rất đẹp và quyến rũ . Có cổ bẻ , màu trắng . Mang đôi giày búp bê màu trắng . Mái tóc xõa dài tự nhiên , không cầu kì lại đơn giản .

Hấn thì vẫn mặc bộ comple màu đen , ngay cả áo sơ mi bên trong cũng là màu đen . Rất chỉnh chu và nghiêm trang . Bước ra với nó rất xứng đôi ...

Cả 2 đứng trước cái micro (Micro có cây trụ để đứng á) . Nhạc từ từ được phát lên , giọng hát của hấn vang lên , khiến biết bao nhiêu người trong phòng đều ngạc nhiên nhìn hấn .

" Giả vờ như tất cả mọi thứ chưa xảy ra với anh (hấn hát)

Lập lò những thứ ngay trước mắt anh chẳng cần sợ sai

Nụ cười khi ấy giờ đã khác trôi về nơi rất xa

Ánh mắt cũng thật lạ nhìn thật khác với những ngày qua

Tiếng nói yêu anh yêu anh muôn nơi không tồn tại nơi đây

Ký ức bên em bên em chơi vui trôi dần xa nơi đây

Điều gì đến rồi sẽ đến rồi sẽ đến

Trái tim em giờ đây đang quan tâm về một ai khác

Nước mắt còn rơi mãi chẳng nhòa đi vết son (nó hát)

Giả như một cơn gió cuốn trôi đi bóng hình đó

Và có khi chẳng thể biết rằng là nơi phía sau vẫn luôn có anh

Vẫn luôn có anh âm thầm đứng gượng cười

Yêu một người có lẽ chỉ cần cho hết đi

Ngắm nụ cười hạnh phúc vô tư không sâu bi

Trái tim chẳng thể giữ lý trí kết thúc đi những giấc mơ

Người cố chấp luôn là anh luôn là anh, vẫn luôn là anh

Khoảng cách giờ đây đang lớn dần thêm từ nay chẳng có ngày mai (hấn hát)

Chẳng trách giờ đây em đã vội quên say đắm nơi ấy cùng ai

Cố nuôi tiếc cũng chẳng được gì, cố níu kéo cũng chẳng được gì

Anh là anh, em vẫn là em nhưng không phải là của nhau nữa rồi

Vậy đi từ nay chẳng có hồi âm, chẳng còn lời nào cho nhau

Thôi bận tâm anh không cần đâu, giọt lệ này tự mình anh lau

Đừng nên cố níu giữ nhớ nhưng một nhòai

Đã quá trễ để quay trở lại, trái tim em giờ đang nhớ ai [...] "

Khi cả hai người hát , mọi người trong phòng như chìm vào bài hát của 2 người hát . Mê hoặc người khác khiến họ không thể nào thoát ra , sau khi hát xong cả phòng dường như vẫn chưa thoát ra được . Vài phút sau , tiếng vỗ tay từ nhỏ chuyển sang lớn rồi cả phòng ngập tràn tiếng vỗ tay của mọi người . MC cũng nhờ tiếng vỗ tay đó mà có thể thoát ra và đồng đặc nói

- Đúng là giọng hát rất hay khiến người nghe như bị mê hoặc vào trong bài hát . Sau đây là số điểm của ban giám khảo

Ban giám khảo mỗi người đều cầm bản điểm trong tay giờ lên ...

- Mỗi giám khảo đều cho điểm tuyệt đối , chúc mừng cặp đôi này vẫn dẫn đầu và tiếp tục thi vòng cuối _ Như biết trước được kết quả , MC nói với tất cả mọi người có trong phòng

- Cặp đôi tiếp theo là Kim Bảo và Thiên Thanh của lớp 11a2 _ Một lần nữa tiếng MC lại vang vọng khắp căn phòng nhạc , nêu tên của nhỏ và anh . Từ bên trong , có 2 con người bước ra .

Nhỏ mặc một chiếc đầm màu trắng , ngắn ngang đùi , tay dài . Eo có một viền đường màu đen , đơn giản nhưng lại giống nó , nhìn nó và nhỏ như song sinh . Đôi chân mang giày búp bê màu đen , nhìn nhỏ rất đáng yêu , khiến cho mọi người lại rơi vào im lặng mà đứng nhìn

Anh thì vẫn là bộ comple cũng là màu trắng . Áo sơ mi cũng trắng nốt , giày cũng vậy . Nhìn anh như một thiên thần giáng trần lại còn kèm với nụ cười kia khiến bao nhiêu cô gái thiếu máu vì anh (Nhưng không có nghĩa là nhìn thấy hấn , bọn họ không như vậy nhé ^^)

- Cặp đôi này sẽ trình bày ca khúc I love you của Rhymastic . Nhạc lên _ Tiếng MC lại vang lên

" Today is the special day for me to show

The emotion I'm holding I want you to know

It's been a month since you entered my world

Forever ain't enough with the love for you girl

Those kisses we shared

All moments we spent

Every single word you say you know I always care

This song for you , babie

So many days I've waited

Standing here with you all I wanna say is ... (Anh hát)

Girl I love you (Nhỏ và anh hát)

I love you

Yes i love you

I love you

Girl i love you

I love you

I just wanna you to know that i love you

I love you

Yes i love you

I love you

Girl i love you

I love you

I just wanna you to know that i love you !

It's true . Wanna spend my life with you (Nhỏ hát)

Love you despite all the struggle we have been through

Just hold me tight

And say you'll be mine

I don't need the world I need you by my side

Cuz you mean the world to me

It's so clearly you can see

We're born for each other , yes we were meant to be

So this song for you babie

Many days I've waited

Standing here with you all I wanna say is ...

Boy i love you

I love you

Yes i love you

I love you "

[...]

Lại một lần nữa khi giọng hát của cả 2 vang lên khiến cho căn phòng lại rơi vào im lặng . Họ hát không kém cặp hời nãy chút nào . Nhỏ hát thì lại rất hay , giọng nói rất trong , lên xuống đúng lời . Anh cũng không kém , giọng hát trầm trầm , lại mang cho người khác cảm giác như anh thả mình vào trong từng câu hát . Một lần nữa tiếng vỗ tay lại vang lên ...

- Cặp đôi này vừa có sắc lại có tài , đúng là rất hợp nha . Thôi vào việc chính , xin ban giám khảo cho biết điểm của cặp đôi này _ Tiếng nói của MC lại vang lên khắp căn phòng

- Số điểm là 100-100-99 . Xem ra cặp đôi này đúng nhĩ rồi . Vậy 2 cặp đôi của lớp 11a2 là Thiên Tài với Tử Băng và Kim Bảo với Thiên Thanh được vào vòng cuối cùng . Devil King và Angel Queen sẽ được biết sau 3 ngày nữa _ Dứt lời , mọi người bàn tán không biết ai sẽ là người chiến thắng

- Hey , mày ghê lắm nha . Đứng nhất luôn rồi kìa , chắc vòng cuối mày với Tài thắng là cái chắc . Sắp được đi chơi rồi , hú hú _ Nhỏ như con điên mới vừa trốn trại với khuôn mặt hớn hở nhìn nó nói không ngừng rồi lại cười không ngừng khiến anh tưởng mình đang nhìn thấy con điên

- Ủ _ Nó vẫn lạnh lùng như mọi ngày đáp nhưng trong lòng nó lại không ngờ nó và hần lại phối hợp tốt đến mức này

- Nhìn cô cứ tưởng con điên _ Anh đứng bên cạnh chọc ghẹo

- Hừ , kệ tôi . À mà nhà trường nói là do sơ xuất nên việc đi cắm trại sẽ bị quản lại đến khi nào chúng ta về lại trường mới bắt đầu á _ Nhỏ nhìn mọi người nói

- Ủm , thôi về thôi . Tôi chở cô về nhé ? _ Anh nhìn nhỏ nói

- Cũng được dù sao tôi cũng không đem xe theo . Máy đi với Tài đi nhé _ Nhỏ gật đầu nói rồi xoay qua nhìn nó rồi nhìn qua hấn (Chị ấy ngây thơ quá , anh nói cái là tin đi theo liền -.- Anh ấy đang " bồi đắp " tình cảm đấy chị hai . Nhỏ : Tại ai nhờ ? . Mon : ... *tránh xa mấy người này càng xa càng tốt, ta tiếp tục viết truyện đây . Các người cứ tiếp tục nói chuyện)

- Cứ để cho tôi _ Hấn lạnh lùng nói nhưng trong mắt lại ôn nhu nhìn nó rồi cùng nó đi ra xe

Xe hấn

- Cô đã có chút xao động nào chưa ? _ Hấn đang lái xe thì bỗng lên tiếng hỏi nó

- Anh đang hỏi nhân cách nào ? _ Nó hỏi ngược lại

- Có lẽ là nhân cách hiện tại , trước mặt tôi

- Tôi cũng chẳng biết _ Nó nhún vai , nó biết tim nó từng xao động nhưng không hiểu là nhân cách nào cả

- Tôi sẽ cố gắng khiến cô yêu tôi , cô cứ đợi đó _ Hấn nói với giọng rất kiên quyết

- Tôi sẽ chờ _ Nó nhếch mép , thì ra người con trai này cũng có lúc kiên quyết đến như vậy . Bất giác trai tìm nó đâu đó khẽ xao động

Xe anh

- Cô nghĩ sao về tôi ? _ Anh bỗng lên tiếng hỏi

- Lạnh nhạt , lạnh chanh , nói nhiều _ Nhỏ phán xét (Thế chị không có lạnh chanh và nói nhiều à -.-)

- Tôi xấu đến vậy à ?

- Cũng không hẳn , ít ra cũng biết quan tâm người khác

- Hehe , rồi cô sẽ biết nhiều thứ về tôi hơn _ Dứt lời anh chạy xe nhanh hơn

End chap 18

***Mọi người đọc truyện vui vẻ . Cho mình bình chọn nha**

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Luyện Tập (P5)

Cũng như lúc trước nó vẫn qua nhà hấn tập luyện cho vòng cuối cùng , nhỏ cũng vậy .

Nhà Hấn

- Anh hay tôi sử dụng nhạc cụ ? _ Nó nhìn hấn hỏi

- Tôi cho , cô hát hay mà _ Hấn nói thật lòng

- Được , bắt đầu tập _ Nó gật đầu rồi bắt đầu tập luyện (Mình sẽ không nói trước là dụng cụ nhạc nào và bài hát nào nhé)

Nhà anh

- Còn vòng cuối nữa thôi , anh sử dụng nhạc cụ hay tôi ? _ Nhỏ lên tiếng hỏi

- Cô đi , dù sao tôi cũng thích sử dụng nhạc cụ hơn là hát

- Oke , vậy tập thôi . Tôi đói quá _ Nhỏ than

- Ủ' vậy tập lẹ đi rồi tôi chờ cô đi ăn _ Anh cười hiền nhìn nhỏ nói

- Yeah , cảm ơn anh nha _ Nhỏ vô tư cười vui vẻ vì sắp được ăn nhưng lại không biết nụ cười đó khiến trái tim ai đó đập nhanh

Cửa hàng bán kem

- Như cũ _ Nhỏ nhìn người phục vụ rồi gọi món

- Xin quý khách chờ trong giây lát

- Sao cô thích ăn ở đây thế lại ăn nhiều nữa ? _ ANH thật sự thắc mắc , biết bao nhiêu quán kem ngon nổi tiếng thế mà cô lại vô một quán cũng nhiều khác , cũng rộng này mà ăn ?

- Có lẽ anh nghĩ kem ở đây không bằng những quán kem nổi tiếng khác nhưng tôi và Băng ăn ở đây từ nhỏ đến bây giờ rồi nên cũng quen . Với lại kem ở đây cũng ngon đâu có kém gì với các nơi khác _ Nhỏ mỉm cười bình thản nói

- Ủ' vậy cô ăn đi , tôi khao _ Anh mỉm cười ôn nhu nhìn nhỏ

- Cảm ơn anh , tôi không khách sáo đâu đây _ Nhỏ cười gian

10' sau

- Chị ơi cho thêm 5 ly nữa _ Nhỏ nói lớn với cô phục vụ

- Cô này giờ ăn gần 20 ly kem rồi đó , cô không thấy tê răng hay no sao ? _ Anh bóp trán rồi nhìn nhỏ toát mồ hôi dù đang ở trong máy lạnh , cô nàng này quả thật là không khách sáo chút nào cả

- Như vậy chẳng là gì đối với tôi cả , nghe anh nói mà tôi hết hứng rồi . Tính tiền đi , tôi muốn đi dạo

- Rồi rồi cô nương _ Anh lắc đầu rồi đi tính tiền . Ai ngờ cô nàng thon thả đó lại ăn đến 200k cơ đấy

- Cô từng yêu ai chưa ? _ Đang đi dạo trên đường anh đột nhiên hỏi

- Chưa , tôi nghĩ tôi vẫn sống được nếu không có bạn đời _ Nhỏ vẫn thản nhiên nói và đi tiếp

- Nhưng cô vẫn là con gái , vẫn cần một người con trai bảo vệ cô _ Anh nói với giọng chắc nịch

- Bảo vệ ? Tôi thừa sức bảo vệ cho mình , với lại cũng chẳng ai xứng đáng để có thể bảo vệ tôi được _ Nhỏ nói lạnh lùng và vẫn bước tiếp

- Tại sao lại là thừa sức ? _ Anh đứng lại nhìn cô

- T..Tôi có học võ _ Thấy mình đã nói quá lố , nhỏ lấp bắp trả lời

- Cũng sẽ có một ngày cô sẽ cần một người bảo vệ và đó sẽ chính là tôi _ Nhìn nhỏ với ánh mắt nghi ngờ nhưng rồi lại vụt tắt và nhìn nhỏ nói nghiêm túc

- Y...Ý anh là sao ? _ Ngạc nhiên với câu nói của anh , nhỏ mở to mắt nhìn anh . Người con trai trước mặt nhỏ thật sự có biết mình đang nói gì không ? Thật sự không giống như đang đùa , khuôn mặt anh rất nghiêm túc

- Cô đâu có điếc _ Dù là châm chọc nhưng biểu hiện lại hoàn toàn ngược lại , anh nở nụ cười rạng rỡ nhìn nhỏ

- Ý anh là ... ? _ Nhỏ vẫn khó hiểu nhìn anh

- Ý tôi là từ ngày mai tôi sẽ theo đuổi cô và sẽ biết được những gì cô giấu ! _ Dứt lời anh chạy một mạch

- S...Sao ? _ Nhỏ ngẩn ra nhìn theo bóng của anh rồi cũng đi bộ về nhà với trái tim bối rối

End chap 19

Có lẽ chap này không liên quan lắm nhưng đa phần là nói về nhỏ và anh , hehe . Mọi người lượng thứ

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Vòng 3

Không khí trong phòng không giống như các vòng trước . Hồi hộp và tò mò là hầu như . Chẳng ai biết được hôm nay ai thắng cả ...

- Chào mừng cả bạn lại đến . Hôm nay là vòng cuối cùng để xem ai mới là cặp đôi thắng cuộc . Không lòng vòng nữa , xin mời cặp đôi dẫn đầu bước ra trình diễn phần thi của mình là Thiên Tài và Tử Băng của lớp 11a2 _ tiếng Mc lại vang lên khắp căn phòng khiến mọi người tò mò không biết họ sẽ sử dụng dụng cụ nào

Trước khi hai người bước ra , đã có người khiêng đàn piano vào giữa sân khấu khiến mọi người hiểu ra thì ra là dùng piano

Nó và hân cùng bước ra , hôm nay kì lạ là cả 2 người đều mặc đồ màu trắng , toàn thân trắng hết . Như 2 thiên sứ vậy , nhưng với vẻ mặt lạnh lùng kia lại giống với ác quỷ . Nó mặc trên người chiếc đầm dài tới đầu gối , màu trắng . Đuôi váy xoè nhìn rất duyên dáng . Chiếc đầm bó sát người khiến mọi người nhìn rõ từng nét đẹp trên cơ thể của nó , rất hoàn hảo . Mái tóc thường ngày được xả ra thì hôm nay lại được thắt bím gọn gàng , để sang bên phải .

Hân thì mặc bộ comple màu trắng . Áo sơ mi cũng trắng nốt . Nhìn hân rất đẹp trai nếu như hân cười thì chẳng ai hình dung nổi khuôn mặt kiêu mị của hân quyến rũ đến mức nào . Ngồi trên chiếc ghế có sẵn , hân giờ tay chuẩn bị đàn ...

Còn nó thì lại đứng đằng trước , trước cái micro và cũng chuẩn bị cất lên giọng hát trong trẻo của mình .

" I'm only one call away

I'll be there to save the day

Superman got nothing on me

I'm only one call away

Call me, baby, if you need a friend

I just wanna give you love

C'mon, c'mon, c'mon

Reaching out to you, so take a chance

No matter where you go

You know you're not alone

I'm only one call away

I'll be there to save the day

Superman got nothing on me

I'm only one call away

Come along with me and don't be scared

I just wanna set you free

C'mon, c'mon, c'mon

You and me can make it anywhere

For now, we can stay here for a while

Cause you know, I just wanna see you smile

No matter where you go

You know you're not alone

I'm only one call away

I'll be there to save the day
Superman got nothing on me
I'm only one call away
And when you're weak I'll be strong
I'm gonna keep holding on
Now don't you worry, it won't be long
Darling, and when you feel like hope is gone
Just run into my arms
I'm only one call away
I'll be there to save the day
Superman got nothing on me
I'm only one, I'm only one call away
I'll be there to save the day
Superman got nothing on me
I'm only one call away
I'm only one call away "

[One call away - Charlie Puth]

Vẫn là cái giọng hát trong trẻo ấy vang lên khắp phòng . Mọi người lại một lần nữa say mê cái giọng hát ấy , hân dường như cũng đắm trong vô thức còn hồn thì lại bay đi đâu mất rồi . Hết nhạc mọi người vỗ tay không ngừng , số điểm vẫn như vậy . Vẫn là điểm tuyệt đối ...

- Tiếp theo là cặp đôi cuối cùng của hôm nay , Kim Bảo và Thiên Thanh của lớp 11a2 _ MC lại nói , tiếp tục chương trình của hôm nay

Anh và nhỏ lại cùng bước ra , trên tay anh có cầm một cây đàn guitar . Trên sân khấu có sẵn hai cái ghế cao , nhỏ và anh ngồi lên ghế . Anh thì trong tư thế sẵn sàng đàn , còn nhỏ thì kê miệng gần micro .

Nhỏ từ từ cất tiếng hát của mình ...

" For all the times that you rain on my parade
And all the clubs you get in using my name
You think you broke my heart, oh girl for goodness sake
You think I'm crying, oh my oh, well no I ain't
And I didn't wanna write a song cause I didn't want anyone thinking I still care
I don't but, you still hit my phone up
And baby I be movin' on and I think you should be somethin'
I don't wanna hold back, maybe you should know that
My mama don't like you and she likes everyone
And I never like to admit that I was wrong
And I've been so caught up in my job, didn't see what's going on
And now I know, I'm better sleeping on my own

Cause if you like the way you look that much
Oh baby you should go and love yourself
And if you think that I'm still holdin' on to somethin'
You should go and love yourself
But when you told me that you hated my friends
The only problem was with you and not them
And every time you told me my opinion was wrong
And tried to make me forget where I came from
And I didn't wanna write a song
cause I didn't want anyone thinking I still care
I don't but, you still hit my phone up
And baby I be movin' on and I think you should be somethin'
I don't wanna hold back, maybe you should know that
My mama don't like you and she likes everyone
And I never like to admit that I was wrong
And I've been so caught up in my job, didn't see what's going on
And now I know, I'm better sleeping on my own
Cause if you like the way you look that much
Oh baby you should go and love yourself
And if you think that I'm still holdin' on to somethin'
You should go and love yourself
For all the times you made me feel small I fell in love, now I fear nothin' at all
I never felt so low when I was vulnerable
Was I a fool to let you break down my walls?
Cause if you like the way you look that much
Oh baby you should go and love yourself
And if you think that I'm still holdin' on to somethin'
You should go and love yourself
Cause if you like the way you look that much
Oh baby you should go and love yourself
And if you think that I'm still holdin' on to somethin'
You should go and love yourself"

[Love yourself - Justin Bieber]

Giọng hát này cũng khiến mọi người rơi vào trạng thái hôn bay theo nhạc . Nhỏ hát không kém nó , hát lại nghe rất êm tai . Mọi người lại một lần nữa vỗ

tay rất nhiệt tình .

- Số điểm của giám khảo là 100-100-99 . Rất tiếc , cặp đôi Kim Bảo và Thiên Thanh đứng nhì _ Dứt lời tiếng vỗ tay lại vang lên vì năm nay người con gái năm nay giành vị trí thứ nhì là nhỏ . Ánh mắt ngưỡng mộ lẫn ghen ghét lại càng nhiều nhưng đa phần là ngưỡng mộ vì họ tận mắt chứng kiến cuộc thi nên cũng không thể nào không khâm phục

- Kết quả người thắng cuộc , chắc mọi người cũng biết là ai rồi phải không ? Đó chính là cặp đôi Thiên Tài và Từ Băng của lớp 11a2 . Xin chúc mừng và mời 2 cặp đôi thắng cuộc trong đêm nay lên nhận thưởng

Bọn họ đi lên sân khấu và mỗi người nhận một tấm vé đi biển ở đâu cũng được .

- Năm nay cuộc thi này còn có một phần thưởng nho nhỏ cho cặp đôi giành được vị trí King và Queen đêm nay . Đó là King sẽ trao nụ hôn vào má của Queen _ Nói xong bầu không khí lại bắt đầu căng thẳng , các cô gái lo lắng nhìn hấn rồi lại nhìn nó bằng ánh mắt căm thù như muốn ăn tươi nuốt sống

Nó đen mặt đi , rồi lại chột ngược mặt lên nhìn hấn . Hấn có thể làm sao ? Nó nhếch mép cười kiêu ngạo .

Như cảm nhận được ánh mắt của nó , hấn nhìn xuống khuôn mặt nó . Nhìn thấy được cái nhếch mép đầy tự tin như muốn nói rằng hấn không dám hôn đâu thì hấn lại mỉm cười khiến bao nhiêu cô gái phía dưới sân khấu đứng hình trước nụ cười đó . Cái nhếch mép đó của nó bỗng cứng đờ đi , lòng tin đang bị lung lay . Tại sao hấn lại cười dịu dàng như thế ? Chẳng lẽ hấn dám ... ? Vừa đang suy nghĩ thì ở bên má phải của nó , có một thứ ấm áp sát vào má nó . Hấn hôn nó sao ? Nó ngạc nhiên mở to mắt nhìn hấn ... Hôn thật lâu hấn mới chịu ngược mặt nhìn nó , nhìn nó bây giờ rất đáng yêu . Hấn lại mỉm cười nhìn nó , khiến tim nó đập nhanh hơn bình thường khiến nó không biết rằng là nhân cách nào đang bối rối , đang rung động ? Nhất thời lúng túng nó chỉ biết đứng yên nhìn hấn mà có tiếng của MC vang lên phá vỡ bầu không khí căng thẳng này .

- Vậy là cuộc thi đã chính thức kết thúc _ Nói xong mọi người đi về

- Chúc mừng nhà Băng , giỏi lắm _ Nhỏ vui mừng nhìn nó rồi lại nhìn vé trong tay

- Ủ , mày vẫn về với Bảo ?

- Ủm , mày về với Tài nha . Bye _ Nói xong nhỏ leo lên xe anh rồi đi về

- Tụi mình cũng về thôi _ Hấn đứng bên cạnh nó rồi nói

- Ủ

Tối

Trong căn phòng , nó không thể nào nhắm mắt được . Rồi rồi giường tiến lại cái bàn , trên đó có cái vương miện rất tinh xảo , từng viên kim cương được đính lên trên vương miện rất đẹp và lấp lánh . Nhìn sơ cũng thấy có ít nhất là 100 viên kim cương , không ngờ ngôi trường này lại phóng khoáng đến vậy . Ngắm nhìn chiếc vương miện thật lâu thì trong đầu nó bỗng lại tái hiện lại cảnh mà hấn hôn vào má nó . Bất giác một hồi khuôn mặt của nó đỏ lên nhưng rồi vẫn ngắm nhìn chiếc vương miện thật lâu rồi mới đi ngủ

Hấn cũng vậy cũng chẳng ngủ được , cũng nhìn vương miện của hấn , vương miện hấn hình như là vàng thật . Ở giữa có viên kim cương rất to khiến chiếc vương miện đó càng tôn quý hơn . King và Queen là một đôi trời sinh như vợ chồng vậy liệu tương lai hấn và nó có như vậy không ? Cùng nhau đi đến cuối con đường , suy nghĩ một hồi tự nhiên cảnh tượng lúc nãy khi nó mở to mắt nhìn hấn khiến hấn lại mỉm cười

End chap 20

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Bãi Biển

Từ sáng sớm , nhỏ đã dậy từ sớm vì háo hức đi chơi . Thay đồ thật nhanh rồi nhỏ qua phòng của nó rồi lại đập cửa ầm ầm ...

- Băng ơi , đi chơi thôi . Lẹ đi , lỡ chuyến bay bây giờ

- Dậy rồi _ Nói xong nó đứng dậy rồi vào WC làm VSCN

1h sáng

- Đã tập trung đông đủ , khởi hành thôi _ Anh nói
- Oke _ Nhỏ cũng vui vẻ đáp
- Trên máy bay -
- Ủa sao trên máy bay có tụi mình thôi vậy ? _ Trước mặt nhỏ không hề có bất cứ ai ở trên máy bay trừ tụi nó
- Nhà trường nói chúng ta đi riêng _ Anh đứng bên cạnh giải thích
- Ồ _ Nhỏ nói
- Cô ngồi với tôi đi _ Chưa kịp để nhỏ phản đối anh đã kéo nhỏ vào chỗ ngồi gần nhất
- Cô cũng ngồi với tôi chứ ? _ Không như anh , hần nhẹ nhàng nhìn nó rồi hỏi
- Ừ _ Nó cũng thờ ơ trả lời . Dù sao cũng chỉ là ngồi chung thôi

Hần và nhỏ

Nó đeo tai nghe và bật nhạc hết mức nằm nghe nhạc rồi chìm vào giấc ngủ .

Cảm thấy nó không nói gì hết thì xoay qua thì mới thấy nó đã ngủ mất rồi . Hần cũng bình tĩnh hơn nhưng rồi lại nhìn nó chăm chăm . Hôm nay nó mặc cái áo sơ mi màu trắng , buộc nơ lại , thấy rõ chiếc eo thon gọn và trắng mềm của nó . Lại mặc chiếc quần ngắn lộ ra bắp đùi thon thả . Mái tóc vẫn xoã ra như thường ngày . Càng nghĩ hần lại càng đỏ mặt . Hần đã gặp biết bao nhiêu cô gái xinh đẹp , thân hình lại bốc lửa , siêu mẫu cũng nhìn thấy nhiều nhưng lại không bằng nó . Thân hình nó chuẩn đến từng "xen-ti-mét" nhìn rất quyến rũ . Hần rất thích ngắm nó khi ngủ , khi nó ngủ thì nó rất dễ thương như thiên thần vậy , khuôn mặt rất bình thân . Nhìn không được , hần cầm điện thoại chụp lại cảnh đó rồi lại vui vẻ cầm điện thoại trên tay như nâng trứng . lát sau hần cũng thiếp đi .

Anh và nhỏ

Từ khi ngồi chung cả 2 đều im lặng . Khi anh xoay qua thì không biết nhỏ đã ngủ từ hồi nào . Ngủ say như chết í , chọc quai không dậy . Cảm thấy nhỏ không chịu dậy anh cũng từ bỏ ý nghĩ gọi nhỏ dậy . Sau đó lại ngắm nhỏ thật lâu . Khuôn mặt đó thật sự như thiên thần , khi ngủ nhìn nhỏ rất lương thiện . Khuôn mặt đó từng ngũ quan rất chuẩn , rất hoàn hảo . Nhỏ rất khác với các cô gái khác , khi họ gặp anh lại la toáng lên rồi đuổi theo anh xin chữ ký rồi đòi chụp hình này nọ . Anh miễn cưỡng lăm lăm theo họ mới thoát được . Vậy mà cô gái kề bên anh , lần đầu gặp anh lại không có bất cứ chuyển biến gì mà còn lơ anh đi . Còn anh ? Từ khi gặp nhỏ lần đầu tiên , trái tim anh đập lồi mắt lồi nhịp . Khác với bọn con gái đó , nhỏ không đeo bám anh mà hầu như là anh đeo bám nhỏ . Nhỏ rất đặc biệt khiến tim anh cứ đập nhanh khi thấy nhỏ . Rất hiếm khi thấy nhỏ ngủ , anh lấy điện thoại ra chụp lại cảnh nhỏ ngủ rồi mỉm cười thiếp đi . (Hần và anh giống nhau thế =)) đúng là bạn thân :*)

10h sáng bọn nó đã có mặt tại Hawaii được mệnh danh là thiên đường du lịch thế giới . (Mị không biết từ Việt Nam đến Hawaii là bao lâu nên cho tạm là 10 tiếng nha :3)

- Cuối cùng cũng đến nơi _ Nhỏ vui vẻ ra khỏi máy bay rồi lập tức đến bãi biển
 - Khí hậu trong lành quá _ Anh vươn vai rồi hít thở không khí nói
 - À mà hành lý của chúng ta đâu ? _ Nhỏ hỏi anh
 - Đưa cho người của khách sạn đem về rồi , nói chung nhà trường đã lo hết . Chúng ta ngắm bãi biển chút đi
 - Cũng được , Bể bơi bên kia có ghế kia qua đó ngồi đi _ Nói xong nhỏ kéo tay nó đi
 - Đợi tụi này với _ Anh nói lớn rồi cũng kéo tay hần
- Nó thả lưng xuống ghế rồi nhắm mắt hưởng thụ bầu không khí trong lành này , hần cũng vậy nằm kế bên nó . Còn nhỏ và anh thì lại chạy ra biển , đùa giỡn với nhau .
- Cô có nghĩ trên đời này có duyên phận không ? _ Đột nhiên hần lên tiếng hỏi nhưng mắt vẫn nhắm
 - Không _ Nó trả lời dứt khoát
 - Tại sao cô lại không tin ? _ Đến lúc này hần mới mở mắt ra
 - Đối với tôi duyên phận chẳng là gì cả . Duyên phận ? Là thứ nực cười nhất tôi từng nghe _ Nó vẫn nhắm mắt trả lời

Hần im lặng rồi suy nghĩ gì đó mà chẳng ai biết được ...

Khách sạn

- What ???? _ Phải ! Giọng nói này là của nhỏ
- Hết phòng đơn rồi sao ? _ Anh nhìn cô nhân viên quầy tiếp tân nói
- Vâng , bây giờ chỉ còn dư 2 phòng đôi thôi _ Cô nhân viên nhìn bọn nó với vẻ mặt " Thành thật xin lỗi "
- Thôi kệ đi , không sao đâu tôi với Băng chung phòng còn anh với Tài chung phòng đi _ Dứt lời thì lại có một giọng nói vang lên ...
- Dạ thưa quý khách ... khách sạn chúng tôi có ra quy luật là những người ở phòng đôi là một nam một nữ vì lúc trước là như vậy nên bây giờ thành quy luật luôn nên mong quý khách thông cảm _ Nhìn vẻ mặt của bọn họ cũng biết bọn họ đã điên đến mức nào nên cô nhân viên sợ hãi ập ứng nói (Cái này là mị chế nha :3)
- Khách sạn này lạ thể nhỉ _ Anh thì cảm thấy trong lòng vui vui
- Băng mày định chung phòng với a... ? _ Nhỏ vừa định xoay qua hỏi nó thì đã thấy nó lấy chìa khóa và đi lên thang máy
- Ồ ... haizz anh chung phòng với tôi _ Ngại quá đâm ra tức thế là nhỏ nắm cổ tay anh rồi giựt chìa khóa trong tay nhân viên rồi kéo anh đi vào thang máy
- Thú vị thật _ Hấn thì mỉm cười rồi cũng đi theo , ý nó là hấn có thể chung phòng với nó rồi . Hấn cười mãi cho đến khi thấy nó trong phòng cũng không ngừng cười

Phòng anh và nhỏ

- Anh nằm ở sofa đi _ Nhỏ nói rồi leo lên giường chiếm hết nguyên giường
- Mắc gì ? Phòng này là phòng đôi mà , giường rộng gấp 2 lần giường ở phòng đơn thế mà cô chiếm hết á ? _ Anh mở mắt to nhìn nhỏ , chưa bao giờ anh nằm ngủ ở sofa bao giờ
- Thế chẳng lẽ anh muốn tôi nằm dưới sàn ?
- Không cần , tôi với cô nằm chung 1 giường luôn đi _ Anh cười gian nhìn nhỏ
- S...Sao ? Anh có biết mình đang nói gì không hả _ Khuôn mặt nhỏ giờ đã đỏ như trái cà chua rồi lại tức giận ném gối về phía anh
- Đi mà , tôi sẽ không lén qua chỗ cô đâu hứa đấy _ Né cái gối ra rồi lại lồm lồm leo lên giường nằm
- Hừ , tôi mà thấy anh nằm ra khỏi phạm vi quy định là anh biết tay tôi
- Vâng vâng cô nương _ Anh cười nhìn nhỏ

Phòng hấn và nó

- Tôi nằm ở đâu _ Cát dọn quần áo trong vali xong thì hấn xoay qua nhìn nó chuẩn bị đi ngủ

Im lặng

- Vậy tôi lên giường nằm nhé . Tôi sẽ không làm chuyện gì xấu đâu _ Hấn nói rồi vội giải thích với nó

Nhìn thấy nó vẫn không trả lời chắc là đã mệt mỏi nên hấn leo lên giường ngủ luôn .

Suốt đêm có 2 người con trai không thể ngủ được mà chỉ nhìn ngắm khuôn mặt của cô gái ở trước mặt họ rồi lại mỉm cười (Không nói cũng biết ai rồi ha =>) . Tiếp theo bọn họ làm gì thì chẳng ai biết được ... (*Mặt gian*)

End chap 21

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng* !! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Tắm Biển

Sáng , bọn nó đã dậy sớm để đi ăn sáng và tập trung đông đủ tại phòng ăn của khách sạn .

- Các cô cũng dậy sớm đó chứ _ Lại là giọng nói của anh

- Xì , tất nhiên với lại tôi cũng đói rồi . Đi ăn đây , đi thôi Băng _ Nói xong nỏ nắm tay nó rồi đi

- Ở lúc nào cũng đi trước là sao vậy nhỉ ? _ Anh nhủ mà nhìn nhỏ đi

- Mà không ăn thì thôi _ Hấn cũng bỏ anh rồi cũng đi luôn

Ăn xong

- Tụi tôi lên lầu thay đồ rồi ra biển đây . Các anh ra trước đi _ Nhỏ nói rồi lại kéo nó đi

- Oke _ Anh nói

15' sau

Hấn và anh ngơ ngàng nhìn nó và nhỏ đến nỗi muốn chảy nước miếng luôn (Í ẹ)

Nó mặc quần áo rất gợi cảm . Mặc bikini màu đen , không có họa tiết chỉ một màu đen . Phần dây của áo thì được buộc ra đằng sau . Chiếc quần nhỏ ôm sát cặp mông của nó khiến những đường cong tuyệt hảo của nó lộ ra . Mái tóc thì nó buộc cao lên , ai cạo tóc còn lưa thưa trên trán nhìn rất năng động . Trên đầu đội cái nón kết màu trắng , rất đơn giản nhưng lại khiến người khác nhìn không chớp mắt bao gồm cả hấn .

Nhỏ thì cũng mặc bikini nhưng lại là màu trắng . Kiểu y như nó , nhìn rất gợi cảm . Mái tóc thì vẫn xoã ra , trên đầu còn đội thêm cái nó vành to nữa . Nhìn nhỏ rất đẹp . Khiến bao nhiêu người trên bãi biển đều nhìn 2 tụi nó .

- We , sao đứng im như tượng vậy _ Nhỏ lại chỗ anh rồi quơ quơ tay trước mặt anh . Nói ra thì anh cũng đẹp trai đấy chứ , trên người chỉ mặc có cái quần lửng lộ ra vòng ngực vạm vỡ và rắn chắc .

- Tại cô nhìn quyến rũ quá _ Bất giác anh nói ra những lời thật lòng mà khiến con người con gái trước mặt anh đỏ mặt

- Xì _ Nhỏ ngượng ngừng nói

- Khoác áo vào _ Hấn từ say mê chuyển sang đen mặt khi phát hiện không chỉ hấn ngắm nó mà tất cả đàn ông ở bãi biển này đều nhìn nó . May là ít nếu không hấn sẽ điên lên

Dứt lời , hấn không biết lấy từ đâu ra cái áo khoác , khoác lên vai nó . Rồi nắm tay nó thật chặt như sợ nó chạy mất .

Khi nghe hấn lên tiếng anh cũng phát hiện nhỏ cũng có người nhìn . Anh mặt lạnh nhìn nhỏ rồi cũng không biết từ đâu mà lấy ra cái áo khoác , khoác lên vai nhỏ . Rồi tiến sát lại nhỏ

Không hiểu sao nhỏ/nó lại có thể mặc hở hang đến như vậy . Không biết có người nhìn à , càng nghĩ càng tức mà . Sau này phải để ý hơn (Suy nghĩ của hấn và anh)

Còn nó khi chứng kiến hành động đó của hấn thì lại ngạc nhiên . Đây có phải là sợ người khác nhìn không ? Bất giác nó nhếch mép cười . Không ngờ hấn lại còn có thể nắm tay nó chứ ...

Nhỏ thì cũng ngạc nhiên không kém . Anh đang bảo vệ nhỏ sao ? Nhớ lại câu nói lúc trước của anh là sẽ bảo vệ nhỏ khiến tim nhỏ ầm ập lạ thường . Bất giác nhỏ mỉm cười

- O , đó không phải là chị Thư và anh Tuấn sao ? _ Đi dạo được một chút thì lại gặp được người quen đang từ từ tiến đến chỗ bọn họ

- Hi mấy đứa , kiểm mãi mới thấy á nha _ Cô giả vờ than vãn với bọn nó

- Xì , sao chị lại ở đây ? Anh Tuấn cũng vậy nữa ? _ Nhỏ nhìn cô rồi lại nhìn cậu

- Thì chị nghe nói là mấy đứa đi biển chơi , chị ở đây cũng chán nên cũng mua vé đi chuyến sau . Ai ngờ gặp được Anh Tuấn hỏi tụi em ở đâu rồi nên chị cũng nói thật thôi rồi anh ấy cũng muốn đi luôn _ Cô kể lại chuyện cho bọn nó nghe

- Không làm phiền các em chứ ? _ Cậu nhìn bọn nó hỏi vì nhận ra hấn đang nắm tay nó còn anh thì lại đang đứng rất sát nhỏ

- Không a . Chỉ sợ là làm phiền anh thôi _ Là anh em ruột nên hấn hiểu rất rõ cậu đang muốn nói gì nhưng làm sao hấn không phát hiện được tình cảm của anh hấn dành cho chị kết nghĩa của hấn chứ . Nhìn hai người họ đi chung hấn đã nhận ra . Chị nó cũng mặc bikini nên cũng có cái áo khoác trên người hấn liền cảm nhận được tình cảm của anh hấn .

- Thôi được rồi tắm biển đi _ Là chị kết nghĩa của hấn ít nhiều gì cô cũng hiểu hấn . Hiểu rất rõ là đằng khác nữa chứ , hấn đang ám chỉ là Tuấn có gì đó lạ lạ với mình . Cô liền đổi sang đề tài khác để tránh mọi người nhìn thấy khuôn mặt ửng đỏ của cô .

- Đúng rồi đó _ Nhỏ cũng phụ họa xóa bỏ đi bầu không khí kì lạ này

Lát sau

- Cho anh chết nè _ Tiếng cười đùa vui nhộn của nhỏ như vang lên khắp bầu trời , nhỏ vui đùa tạt nước vào người anh

- Tiếp chiêu đi _ Anh cũng không vừa vội tạt nước lại vào người nhỏ

- Haha , cùi bắp quá _ Nhỏ cười vui vẻ rồi lại cho lời nhận xét

- Xí , cô làm như mình hay lắm thi bơi lội đi _ Anh bấu môi rồi nói ý kiến vì anh bơi rất giỏi

- Được thôi, đừng xem thường tôi nhá , rùi luôn bọn họ luôn đi

- Cũng được đi thôi _ Nói xong anh và nhỏ cùng lại chỗ 4 người còn lại này giờ nằm trên " bờ "

- We , thi bơi lội đi _ Anh lên tiếng

- Cũng được _ Cô và cậu cùng đồng thanh nói rồi lại nhìn nhau ngạc nhiên

- Ủ còn Băng với Tài thì sao ? _ Nhỏ gật đầu rồi lại hỏi 2 người đang im lặng này giờ

- Không đi _ Cả 2 lại lần lượt đồng thanh từ chối

- Hề ? Thôi mà Băng , thi bơi mà , mày giỏi lắm mà thi đi _ nhỏ nài nỉ nó

- Hừ phiền phức _ Dù là nó nói như thế nhưng mọi người cũng ngầm hiểu là nó đã đồng ý

- Còn mày ? _ Như biết được tính tình của thằng bạn , anh quay sang nhìn hấn hỏi thêm một lần nữa

- Đồng ý _ Không chần chờ gì hết mà hấn lập tức trả lời , cả bọn ngoài trừ nó đều nhìn hấn với con mắt hơi ngạc nhiên . Mới lúc này nói là không đồng ý mà bây giờ lại thay đổi 180 độ , khiến người khác chóng mặt theo luôn

- Dù sao cũng đủ người hay chúng ta thi cặp đi _ Cô lên tiếng hỏi

- Sao ? Em và anh ta phải thi bơi á ? _ Nhỏ lập tức tròn mắt nhìn

- Em làm gì dữ thế , chúng ta bốc thăm đi . Chưa chắc gì em chung cặp với Bảo đâu _ Nhận thấy ánh mắt như muốn xuyên thủng người của cô . Cô liền cười hiền nhìn nhỏ giải thích

- Ca...cái gì ? Thôi rút lệ đi _ Nhỏ đỏ mặt ấp úng nói rồi hối thúc cô

- Được rồi . 1,2,3 mọi người cùng rút _ Cô đếm rồi mọi người cùng rút

- A, vậy Băng chung đội với Tài , Thanh sẽ chung đội với Bảo , còn chị sẽ chung đội ... với Tuấn ? _ Đến khúc cuối cô lại lắp ba lắp bắp nói

- Haizz , xui quá sao lại chung cặp với anh chứ , vậy sao thì đây _ Nhỏ than rồi trung nguyên khuôn mặt chừ ụ

- Xí , đi bơi thôi _ Anh bấu môi rồi khởi động tay chân chuẩn bị bơi

- Được thôi _ Mọi người cùng lên tiếng ngoại trừ nó và hấn

3 cặp đều có mặt và chuẩn bị bơi , mỗi người trên cổ tay có buộc sợi dây để thể hiện sự ăn ý khi bơi . Khi bắt đầu bơi mọi người đều bơi rất giỏi , không phân thắng thua . Không ai chịu thua ai . Khi bơi ra xa thì tự nhiên có tiếng la , mọi người đồng loạt nhìn về phía đó thì thấy cô đang từ từ chìm xuống dưới biển . Mọi người đều hoảng loạn nhìn cô và cậu . Cậu đang cố gắng cứu cô , cô hình như là bị chuột rút . Khó thở vươn tay ra cố nắm lấy bàn tay của cậu . May là có sợi dây nếu không đã rất khó có thể nắm lấy tay cậu .

Sau khi bế cô lên bờ thì cô đã ngất xỉu . Cậu thực hiện kiểu sơ cứu bình thường , dùng tay đan lại rồi đặt lên bụng cô , khiến cô nhả nước ra . Vẫn thấy cô chưa tỉnh , cậu đánh liều hô hấp nhân tạo cho cô (>.

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Trúng Độc

Chẳng hiểu là nó không quen ngủ ở đây hay vì đã quen dậy sớm nên 6h sáng đã đi tản bộ ở ngoài biển . Nó ăn mặc không quá phô trương chỉ đơn giản với chiếc váy màu trắng , dài đến đầu gối , cộc tay . Bên ngoài khoác thêm áo khoác cỡ nhỏ , ngắn ngang eo màu đen . Mái tóc xõa dài mặc cho gió biển thổi bay . Dù sao vẫn còn rất sớm mà nó ra biển tản bộ có gió thổi ào ạt khiến nó hơi lạnh nhưng vẫn mặc kệ mà tiếp tục đi tiếp thì ...

- Có phải cô rất muốn bị cảm không ? _ Một giọng nói lạnh lùng nhưng không kém phần quan tâm của hấn . Phải ! Hấn đang đi về phía ngược lại của nó và dừng lại trước mặt nó

- Tôi bị gì cũng không liên quan đến anh _ Nó lạnh lùng đáp trả lại

- Cũng không sao , tôi vẫn thích quan tâm với lại tôi cũng đang theo đuổi cô mà _ Hấn cười nhẹ nhìn nó . Cô gái thật phù phàng nha , người khác quan tâm mà còn nói vậy nữa chứ nhưng không hiểu sao hấn vẫn không cảm thấy đau lòng hay gì hết cả

- Hừ , phiền phức _ Nó hừ lạnh rồi lại tiếp tục đi tiếp mà lướt qua hấn

- Đi chung đi _ Mặc kệ nó có đồng ý hay không hấn vẫn xoay người và đi cùng hướng với nó

- Lâm nhảm

Vẫn mặc kệ lời nói của nó , hấn cởi áo khoác dày dặn của mình ra rồi khoác lên vai của nó . Mặc dù nó có khoác áo rồi nhưng chiếc áo đó lại quá mỏng manh chẳng đỡ lạnh được bao nhiêu hết . Và lại hấn cũng là đàn ông , thân thể cường tráng hơn con gái vì vậy hấn phải làm như vậy cũng vì ... lo cho nó sẽ bệnh

Nó thì ngạc nhiên nhìn hấn . Hơi ấm của cơ thể hấn vẫn còn lưu giữ trên chiếc áo này . Khoác lên người cảm thấy rất ấm áp nhưng tại sao ? Hấn là đang lo lắng sao ? Trái tim nó bất giác như được sưởi ấm khi bấy lâu nay tim nó đều rất lạnh . Mở mắt to nhìn hấn , thật sự bây giờ trái tim nó đập rất nhanh , nó có thể cảm nhận rõ 2 nhân cách kia tim cũng đập nhanh như mình . Có phải nó sẽ mở cửa trái tim thêm một lần nữa không ... ? Lắc đầu gạt bỏ suy nghĩ đó rồi trở lại trạng thái bình thường như chẳng có chuyện gì xảy ra nhưng vẫn không che giấu được khuôn mặt đang ửng đỏ của nó .

Hấn thì làm sao có thể bỏ qua khuôn mặt này . Từ đầu đến cuối hấn chỉ nhìn nó và tất nhiên cũng nhìn thấy được sự thay đổi của nó . Lúc nãy nó còn mở to mắt nhìn hấn rồi lại xoay mặt tiếp tục đi nhưng khuôn mặt lại ửng đỏ nhìn rất đáng yêu . Bất giác hấn vừa đi vừa nhìn nó không rời mắt ...

Đi đến 7h sáng thì hai người về lại khách sạn , nhưng 4 người kia vẫn chưa thức giấc nên cả 2 đều ăn sáng trước . Vừa đứng lúc ăn xong thì lại bắt gặp 4 người họ xuống ăn sáng .

- Ủa sao 2 người dậy sớm thế ? _ Nhỏ nhìn nó và hấn rồi hỏi

- Mày dậy trễ thôi _ Nó lơ đãng trả lời

- Thôi được rồi không nói nữa , tao ăn sáng đây _ Biết là nó đang chọc nhỏ nên nhỏ liền đổi đề tài rồi ngồi xuống bàn ăn , 3 người còn lại cũng vậy

Tôi

Nó đang ở trong phòng nằm nghỉ thì đột nhiên có một thứ mùi hương kì lạ xộc vào mũi nó . Chưa kịp định thần nó đã cảm thấy chóng mặt và ngất xỉu . Không phải nó không cảnh giác mà có lẽ vì nó đã bị cảm , hơi chóng mặt nên nó muốn nằm ngủ mà theo nó nhận biết thì đây là thuốc mê rất mạnh chỉ cần ngửi một chút là toàn thân mềm nhũn rồi lâm vào trạng thái bất tỉnh .

~ Trong một căn phòng tối ~

Sau cơn bất tỉnh , nó từ từ mở mắt , thấy mình đang ở trong một căn phòng tối chỉ có ánh đèn mờ nhạt . Hầu như trong căn phòng không có ai ngoài nó ra , quan sát kĩ xung quanh , dưới sàn có những cây gỗ to và dài . Nó thì đang ngồi trên chiếc ghế và có dây thừng buộc lại cơ thể của nó . Bất chợt có tiếng mở cửa , người đó đi vào bên trong và nhìn nó với ánh mắt hung dữ như muốn ăn tươi nuốt sống . Đó là một thằng con trai ? Quan sát kỹ khuôn mặt của chàng trai đó , người con trai này có một khuôn mặt anh tuấn , mái tóc hung đỏ , bên tai có đeo bông tai màu trắng nhìn rất ngầu nhưng lại thua xa hấn . Khuôn mặt thì lại quá nham nhở như biển thái và đứng như vậy ...

- Cô em xinh đẹp quá nha~ Nhìn là chỉ muốn "ăn" liền thôi _ Người con trai đó cất tiếng lên nói nhưng giọng nói lại cực kì nham nhở

- Biển thái _ Bây giờ khuôn mặt nó như ác quỷ từ địa ngục , giọng nói thì nghe như muốn giết chết người đối diện khiến người con trai đó hơi ngạc nhiên và thoáng sợ hãi nhưng rồi lại cười nham nhở nói

- Cô em mặt lạnh thật nha nhưng anh lại càng thích nhưng không ngờ số phận lại ngắn ngủi như vậy _ Người con trai đó bày ra khuôn mặt tiếu ngạo

Nó im lặng không nói thêm gì nữa , người này không phải người thật sự muốn bắt đó . Chắc chắn không lâu nữa người đó sẽ xuất hiện trước mặt nó

- Sao cô em im thế ? _ Hấn ta lại gần nó hơn

- À mà tôi quên giới thiệu tôi tên là Hùng . Cứ gọi tôi là Jack _ Hấn ta nhìn nó rồi lại cười nham nhở

- Không liên quan đến tôi _ Nó vẫn lạnh lùng đáp trả

- Cô em kiêu quá cơ thể mà tôi lại thích . Trước khi xử em tôi phải nói bà chủ cho tôi " ăn " em trước đã _ Những lời nói dâm dăng vang lên khiến cho người nghe sợ hãi và có chút khinh bỉ nhưng đối với nó , nó chẳng sợ mà chỉ nhếch mép cười khinh bỉ , đúng là đàn ông

- Về mặt này là sao ta ? Cầm ghét anh đến vậy sao cô bé ? _ Hắn ta vẫn nói những lời như thế

Tiếng mở cửa

Nó ngẩng đầu nhìn bóng dáng ấy , rất mảnh mai là con gái ! Có chút quen thuộc cố gắng nhớ lại nhưng rồi cũng thân nhiên vậy là quá đúng rồi . Đây là cô gái đã đem nguyên nhóm người để đánh nó không ai khác là Nguyễn Anh Thư người mà tự xưng là rất yêu hắn . Nhếch mép cười , thì ra cô gái này lại ghen tức mà bắt nó nhưng càng không ngờ rằng lại dám thuê một đám người như thế

- Tiểu thư Mạc , thất kính quá . Xin lỗi vì đã bắt cô đến đây nhưng chỉ cần cô rời xa anh Tài thì tôi sẽ thả cô đi _ Với bản chất ngang ngạnh của mình thì làm sao Thư có thể chịu đựng được nhưng cô gái trước mặt nó là con gái duy nhất của chủ tịch Mạc , người có gia tài và giàu có nhất thế giới . Ai mà dám đụng ? Thư vẫn phải nể nó mấy phần

- Cô nghĩ tôi như vậy ? _ Nó nhếch mép nữa không ngờ cô gái này lại yêu hắn đến như thế . Nó rất tôn trọng những tình yêu như vậy nhưng có phải là quá đáng rồi không ? Cô ta nói cứ như là mình bám lấy hắn ?

- Tôi mặc kệ ! Thật ra cô có chịu rời xa không ? _ Thư gần như mất kiên nhẫn nhìn nó nói

- Từ đầu đến cuối tôi không hề bám theo anh ta . Vậy làm sao rời khỏi ? _ Nó nheo mắt nhìn Thư hỏi

- Tôi cho cô cơ hội lần cuối !!! _ Thư sắp điên lên mà nói lớn

- Tôi không nói lại lần thứ 2 _ Nó vẫn lạnh lùng nói

- Tôi sẽ khiến cô hối hận _ Thư tức giận rút con dao trong tay rồi lao về phía đó rạch một đường ngay cổ . Máu tràn ra như nước chảy . Nó hơi cau mày lại nhưng rồi lại nhìn thấy Thư đi ra ngoài , tên con trai đó cũng ra luôn . Cảm thấy bất thường rồi nó quan sát xung quanh thì lập tức ngửi được mùi kì lạ

Hít được một ít mùi lạ đó chợt nó cảm thấy cơ thể khó chịu như đang ở trong lửa . Đầu óc thì cứ mơ hồ nhìn xung quanh , đôi mắt thì gần như muốn nhắm lại . Hơi thở cũng khó điều khiển cứ nhanh rồi lại chậm . Từ từ nó dần lâm vào tình trạng ngất xỉu ...

Khách sạn

- Sao rồi , tìm được Băng chưa ? _ Nhỏ lo lắng nhìn hắn hỏi . Lúc ăn xong cơm tối thì nó nói là mệt mỏi nên muốn lên lầu trước nên ai cũng không làm phiền nhưng khi nhỏ qua phòng của nó để mượn đồ thì vừa mở cửa ra đã ngửi thấy mùi kì lạ lập tức bịt miệng lại . Với sự nhạy bén trong nghề nghiệp và điều chế thuốc độc bao nhiêu năm nay thì thứ mùi hương này quá dễ nhận ra . Đây là mê hương mà còn lại là loại rất mạnh , chỉ ngửi một chút là đã ngất đi rồi . Cảm nhận được sự lo lắng nhỏ tìm khắp phòng vẫn không thấy nó lại thấy cửa sổ mở lập tức chạy đến và tìm mọi người để kiểm nó . Nhưng tìm này giờ vẫn không thấy bóng dáng của nó đâu ... Sự bất an của mọi người dần dần hiện rõ hơn ...

- Chẳng lẽ Băng đã bị bắt cóc ? Lúc này nhìn nó rất mệt mỏi với lại trong phòng lại có mê hương chắc chắn đã có người bắt nó đi rồi ! _ Cô lo lắng nhìn mọi người nói , cô rất yêu quý đứa em này nếu như nó mệnh hệ gì thì chỉ sợ cô sẽ lật tung cả trái đất này để truy tìm kẻ đã bắt cóc nó

- Cô thử mở định vị xem ? _ Suy nghĩ một hồi hắn đưa ra cách để tìm nó

- Để tôi xem _ Nhỏ lấy điện thoại ra và đúng như nhỏ nghĩ có tín hiệu !

- Có tín hiệu rồi , nó đang ở nhà hoang đường xx _ Nhỏ lập tức nêu địa chỉ

- Được mọi người đợi tôi ở đây , tôi sẽ tìm cô ấy _ Dứt lời hắn lập tức phóng xe với tốc độ kinh người để tìm nó . Hắn thật sự rất lo cô gái ấy có chuyện và cũng thừa nhận rằng tình yêu hắn dành cho nó đã hơn một bậc nữa

Chạy xe đến nơi cần tìm thì hắn nhìn thấy ở trước cửa có 2 người đàn ông vạm vỡ đứng trước cửa . Liền chạy lại và tấn công họ , đánh họ đến bất tỉnh nhân sự . Rồi vào trong vẫn phải giáp mặt rất nhiều người nữa thì đến được một căn phòng , hắn cảm nhận căn phòng này 70% là có nó , nhưng cảm thấy có gì lạ , phòng bị cẩn thận rồi mở cửa ra . Cảm nhận được một mùi hương kì lạ xông ra ngoài hắn liền lập tức che miệng lại không phải vì biết đây là mùi hương gì mà là vì bản tính của hắn rất nhạy cảm . Nhìn thấy người con gái bên trong mà không khiến hắn đau lòng , chưa xót khi nhìn thấy cảnh tượng từng giọt từng giọt máu đang chảy từ cổ của nó xuống áo , lớp áo như nhuộm một màu đỏ tươi nhìn hơi đáng sợ , đôi mắt thì lại nhắm nghiền như đã chết . Bất chấp tất cả hắn lao vào , cõng trối cho nó rồi bế nó lên bước ra khỏi đây thì chạm mặt với Thư , ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống Thư . Thì ra tất cả mọi chuyện là do Thư làm , được lắm . Lâm Thiên Tài tôi sẽ trả mối thù này !! Khí lạnh tỏa ra từ người hắn như áp bức người ở trước mặt khiến Thư đứng chôn chân tại chỗ , lần đầu tiên cô bắt gặp được vẻ mặt này của hắn cứ như ác quỷ . Lạnh lùng bế nó đi ngang qua Thư rồi nhanh chóng lái xe trở về khách sạn

Phòng nó

- Sao rồi ? _ Hắn lo lắng nhìn nó rồi lại nhìn nhỏ gấp rút hỏi , sắc mặt nó đang ngày càng tái nhợt , không còn một chút sức sống

- Đây là chất độc 048 , chất độc này khiến cho cơ thể con người đau đớn và từ từ ăn mòn các bộ phận trong cơ thể và khiến cho thần kinh rối loạn _ Nhỏ nói với giọng vừa chuyên nghiệp lại vừa lo lắng , chất độc này rất hiếm và dường như đã cấm không cho sử dụng vậy tại sao bây giờ lại có người dám sử dụng mà còn muốn hại nó bằng cách này ? Ngay cô cũng có vết thương bị dao cứa làm chảy máu , cộng lại cũng vì mất máu quá nhiều mà nó gần như là sắp chết .

- S...Sao ? Vậy có cách nào trị loại độc đó không ? _ Cô dường như là sắp khóc . Làm sao đưa em gái mà cô nâng niu này lại lâm vào bị kịch như thế ?

- Có ! _ Nhỏ và anh đột nhiên lên tiếng rồi lại nhìn nhau thoáng ngạc nhiên

- Cách nào , hai đứa nói nhanh đi _ Cô hồi thúc hai người mới khiến cả 2 như bừng tỉnh nhưng về phương diện này cảm nhận được anh giỏi hơn nhỏ , nên nhỏ nhường anh nói

- Để giải được chất độc này cần phải tìm ra nguyên liệu gồm hoa Lilitt , độc 01 ... bla bla (Minh không rành mấy cái này nên chế ra thôi , hihi) trộn lại và cho Băng uống nhưng còn tùy vào cô ấy vì chất độc cô ấy ngửi không ít _ Anh nhủ mày nói , các nguyên liệu này không dễ tìm

- Được vậy tôi và anh đi tìm , chỉ có 12 giờ đồng hồ để tìm nếu không chỉ sợ Băng sẽ ... _ Nhỏ biết rõ các nguyên liệu ấy rất khó tìm dù 1 giây cũng không thể nào lãng phí , nó rất quan trọng với nhỏ , là bạn tốt của nhỏ ...

- Đi thôi , chăm sóc Băng cẩn thận _ Anh dặn dò kỹ rồi cùng nhỏ đi tìm

- Hai người cũng về phòng đi , em ở đây lo cho cô ấy là được rồi

- Nhưng ...

- Để tôi đưa cô về phòng , cô cũng mệt rồi để Tài lo cho Băng đi _ Cậu lo lắng nhìn nó rồi lại nhìn cô , phẫn làm anh , anh cũng lo lắng lắm chứ . Nhưng nghe thằng em trai của mình nói vậy anh cũng yên tâm mà tin tưởng hẳn nhưng nhìn cô lại thấy cô rất mệt mỏi , khuôn mặt trắng bệch khiến tim cậu bất giác dâng lên cảm giác chua xót

- Vậy ... _ cô vẫn do dự nhìn nó

- Đi thôi _ Tuấn kéo cô đi về lại phòng mình

Bây giờ trong phòng chỉ còn hân và nó , trong phòng im phăng phắc , im lặng đến nỗi có thể nghe thấy tiếng thở của đối phương . Hân đau lòng nhìn nó , người con gái lạnh lùng kia dường như đã biến mất , trước mặt hân bây giờ chỉ là một cô gái sắc mặt trắng bệch , đôi môi nhợt nhạt , nhắm nghiền mắt mà nằm trên giường . Cô gái này nhìn có vẻ rất đau đớn khiến tim hân cũng như nó , rất đau đớn . Ngồi im lặng ngắm nhìn nó thật kỹ , như muốn hòa quyện cùng nó , muốn gánh đi những sự đau đớn này của nó . Trong lòng hân bây giờ còn đau đớn hơn nó gấp nhiều lần . Hân chợt nhận ra nó là người đầu tiên khiến hân lo lắng đến mức như sợ mất cô . Nắm bàn tay trắng nõn nhưng lạnh ngắt ấy , nắm thật chặt như muốn tiếp thêm sức mạnh cho nó .

Trong cơn bất tỉnh , nó cảm nhận mơ hồ một bàn tay rất ấm đang nắm lấy tay nó . Là ai ? Ai lại lo lắng cho nó đến mức này ? Chắc chắn không phải là chị nó bởi vì bàn tay to lớn là tay của con trai . Chẳng lẽ là hân ? Trái tim bỗng ấm áp lạ thường . Dù chỉ là mơ hồ thôi nhưng trên khuôn mặt nó , nó đang khẽ cười , cười rất yếu nhưng nhìn rất hạnh phúc . Nhận thấy được nụ cười đó nỗi lo của hân đã vơi bớt ...

Ngắm nhìn nó thật lâu rồi lại thiếp đi đến lúc nào chẳng hay . Nhưng bàn tay vẫn nắm chặt bàn tay đó của nó ...

End chap 23

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Chăm Sóc

Ngày hôm sau , lúc 7h sáng , sau khi cực liệt tìm nguyên liệu để giải độc cho nó thì cả anh và nhỏ đều đã có mặt trong phòng nó . Trên tay anh là chén thuốc đã được điều chế xong

Sau khi cho nó uống xong , nhỏ và anh đều mệt mỏi trở về phòng mà nằm nghỉ , để nó cho hân lo . Ai mà biết rằng , hôm qua hai người đã tìm cực khổ đến mức nào , không mệt mỏi là nói dối rồi .

Hân vẫn ngồi đó , ngồi bên cạnh chiếc giường ngắm nhìn nó , sau khi uống thuốc khuôn mặt nó phần nào đã hồng hào trở lại khiến hân cũng vui mừng nhìn nó . Khẽ nắm tay nó thật chặt chỉ muốn nhìn thấy đôi mắt to tròn ấy mở ra . Ngồi ngắm nó được một lúc thì hân cũng thiếp đi vì quá mệt mỏi ...

2 ngày sau

Do chất độc này rất nguy hiểm mà nó lại mất máu nhiều nên 2 ngày sau mới tỉnh lại .

Nó khẽ mở mắt để tiếp nhận được ánh sáng , cảm nhận như đã ngủ nhiều lắm . Khẽ động đậy thì cảm giác bàn tay như có ai nắm , nó nhìn xuống bàn tay của mình . Nó giật mình như muốn rút ra nhưng rồi lại thôi sợ hấn tỉnh dậy .

Ngắm nhìn khuôn mặt hấn thật kỹ , khuôn mặt hấn và nó chỉ còn cách 2cm . Lần đầu tiên nó gần hấn như thế , tim đập nhanh nhìn từ ngũ quan trên khuôn mặt tuấn mĩ đó mà mặt nó thoáng đỏ . Phải chăng hấn luôn ở bên cạnh nó ? Có lo lắng cho nó không ? Nhiều câu hỏi đang hiện trong đầu nó nhưng lại cảm nhận được bàn tay đang nắm đó đang động đậy . Nó lập tức nằm lại trên giường và giả bộ khẽ mở mắt , cứ như chợt dạ í .

- Cô tỉnh rồi sao _ Sự vui mừng trên khuôn mặt của hấn hiện rõ , nụ cười rạng rỡ như ánh nắng ban mai khiến trái tim nó lại ấm áp lạ thường , chẳng lẽ mới đó mà nó đã rung động ?

- Ừ , tôi ngủ mấy ngày rồi ? _ Nó nhìn hấn hỏi , ánh mắt có phần lạnh lùng

- Cũng 3 ngày rồi , cô đói không ? Tôi mua cháo cô ăn nhé ? _ Hấn ân cần hỏi

- Được

- Vậy đợi tôi một chút , tôi sẽ quay lại ngay _ Hấn vui vẻ đi ra ngoài cửa mua cháo

Trong căn phòng chỉ còn mình nó . Nó ngồi suy nghĩ không biết bản thân mình dạo này sao nữa . Lúc thì tim đập mạnh , nhanh . Đôi khi lại thoáng đỏ mặt nhưng lại là vì hấn ? Nó nhận ra có phải hay không nó đã phần nào chấp nhận hấn ? Có phải hấn sẽ giúp được nó không lâu nữa ? Bao nhiêu câu hỏi cứ thế đua nhau trong đầu nó nhưng rồi cũng thoát ra bởi tiếng mở cửa , không ai khác ngoài nhỏ

- Mày sao rồi ? Đã khỏe hơn chưa _ Nhỏ nhìn nó hỏi , khuôn mặt nó lại hồng hào như trước rồi

- Khỏe rồi , cảm mày đã cứu tao _ Nó bình thản nói như chẳng có gì quan trọng

- Tao cảm thấy lạ , khi mày trúng độc , loại độc đó rất hiếm nên ít người nhận ra nhưng Bảo lại biết rất rõ về nó còn biết cách giải độc . Ngay cả tao chuyên về độc cũng chưa chắc đã rõ về cách thức giải độc nữa mày nghĩ sao ? _ Nhỏ ngồi bên cạnh nó nhìn nó hỏi . Quả thật nhỏ rất khâm phục anh , dù anh hay nói nhiều lại còn phiền phức nhưng khi tìm thuốc giải độc thì hết sức nghiêm túc . Khiến nhỏ cũng thoáng ngạc nhiên ...

- Có lẽ anh ta chuyên về giải độc _ Sau một hồi lý luận nó đúc kết được kết quả nói

- Sao ? _ Dù đã phần nào nhận ra nhưng nghe nó nói chắc chắn như vậy khiến nhỏ cũng hơi ngạc nhiên , người như anh ta mà cũng tìm hiểu về độc tố sao ?

- Tao thấy 2 người tụi bây rất hợp . Một là người chuyên về hạ độc , hai là chuyên về giải độc _ Nó vẫn nói với cái giọng lạnh lùng ấy nhưng trong đó còn có kèm theo phần trên trọc .

- Đừng chọc tao , đúng là giữa tao và Bảo có gì đó rất kì lạ nhưng tao lại chẳng nhận ra được . Mày đừng có ăn nói lung tung _ Nhỏ thoáng đỏ mặt , càng ngày càng nói nhỏ

- Tùy mày . Rồi mày cũng nhận ra _ Nó rất rõ về phương diện này nên rất chắc chắn nói

- Xí , lo nằm nghỉ đi . Tao đi ăn sáng đây _ Mặt nhỏ ngày càng đỏ lên , đánh trống lảng ra khỏi phòng

Căn phòng lại đi vào im lặng . Phía cửa lại một lần nữa mở ra , nó liếc mắt nhìn thì thấy bóng dáng dù chỉ mới gặp vài ngày nhưng dường như rất quen thuộc . Nó khẽ nhếch mép cười lạnh lùng

- Có cháo rồi đây . Cô ăn đi _ Hấn tiến lại bên giường rồi cẩn thận lấy cháo ra

- Ừ _ Thấy nó cử động rất bất tiện nên hấn không đưa cháo cho nó mà cầm trên tay , mức từng muỗng cháo rồi thổi đưa trước miệng nó nói " A~ "

Nó khẽ nhú mày nhìn muỗng cháo rồi lại nhìn hấn . Hấn thật kì lạ cứ như mình là em bé , lớn thế này rồi mà còn kiêu " A " đó ? Nhưng cảm thấy cơ thể dường như tê cứng , khẽ thờ dài rồi nó bắt đầu dĩ há miệng ra ăn muỗng cháo được thổi ấy

- Ngoan lắm , muỗng tiếp theo _ Lần đầu tiên trong cuộc đời , hấn ân cần như vậy với một con gái . Không ngờ Lâm Thiên Tài hấn , ngày trước thì lạnh lùng , hôm nay thì lại ôn nhu mà đút cháo nó ăn nhưng hấn lại mỉm cười dịu dàng . Đúng rồi , hấn yêu nó mà ...

Cứ như thế mà ăn hết tô cháo , thế là hấn cứ nói chuyện với nó . Còn nó thì qua loa trả lời

Tôi

- Phòng hấn -

- Tao có chuyện muốn nói với mày _ Anh đứng trong phòng hắt rồi nhìn hắt nói

- Chuyện gì ? _ Hắt trở về trạng thái lạnh lùng như trước hỏi

- Tao cảm thấy 2 cô gái đó có gì đó rất kì lạ nhưng lại nguy hiểm

- Haizz , nói cho mày biết cũng được . Lúc trước khi tao đi ngang qua một con hẻm nghe thấy tiếng đánh nhau , tao liền tò mò đi vào xem thì thấy một cô gái cầm dao đang giết chết từng người đàn ông vạm vỡ kia . Hình như đã xúc phạm cô ta , đến phút cuối tất cả đàn ông đó đều tắt thở , máu chảy xối xả . Trên lưỡi dao , cô ta còn liếm máu . Con mắt như ánh lên màu máu vậy rất đáng sợ như ác quỷ chính hiệu . Nhưng tao lại không ngờ cô gái đó phát hiện ra tao rất dễ dàng dù trước đến giờ tao chưa từng bị phát hiện , nhưng lại càng không thể ngờ cô gái đó chính là Mạc Từ Băng . Nhưng tao đã sai , cô gái đó không hề giống Mạc Từ Băng , cô ta quyến rũ lạ thường , xung quanh toát đầy mùi nguy hiểm và sát khí . Sau một hồi nói chuyện tao mới biết đó là Mạc Thiên Từ , nhân cách thứ 2 của cơ thể Mạc Từ Băng , cô ta nói Băng bị đá kích rất nặng khiến trong cơ thể cô ta có thêm 2 nhân cách nữa . Nhưng tao lại không ngờ khi cô ta nói cho tao biết chuyện thì cô ta lao vào như muốn giết tao , khó khăn lắm tao mới thoát chết mà hạ cô ấy . Sau đó cô ấy ngất đi rồi qua ngày hôm sau , cô ta lại như một con người khác . Và tao biết được đó là nhân cách thứ nhất , nhân cách đó hiền lành như một đứa trẻ vô tư lại có phần rất đáng yêu nhưng lại không dễ bắt nạt . Theo tao nghĩ Thanh cũng biết chuyện đó nên cái ngày hôm đó khi tao chờ nhân cách thứ nhất là Mạc Từ Văn đến trường thì Thanh đã nhận ra nhân cách ấy

- Hèn gì hôm đó , hai người đó nói chuyện mà tao chẳng hiểu gì cả . Lúc cuối giờ lại mất tích nữa ? _ Anh tiếp tục đặt ra nghi vấn

- Chuyện đó tao không biết , hai người họ như giấu chuyện gì đó . Nhưng sao mày lại thấy kì lạ ?

- Lúc sáng , khi tao định qua xem tình hình của Băng thế nào thì tao nghe được cuộc nói chuyện của hai bọn họ . Tao nghe rất kỹ khi nhỏ hỏi Băng về chuyện tao biết rõ cách giải độc . Nhưng sau đó nó lại nói " Một là chuyên hạ độc , hai là chuyên giải độc " . Tao nghĩ nhỏ là người hạ độc , tao là người giải độc theo như lời Băng nói . Thật sự tao rất ngạc nhiên không ngờ chỉ nghe kể lại thôi mà Băng có thể đoán ra được . Xem ra hai cô gái đó không đơn giản như chúng ta nghĩ _ Anh nghiêm túc nói , nhưng lại càng cảm thấy thú vị với cô gái này

- Đó mới là Băng chứ , không phải mày cũng thấy thú vị với Thanh sao _ Lúc đầu hắt cười , nhưng rồi lại nhếch mép nhìn anh

- Đúng là rất thú vị a , để bữa nào tao thử cô nhóc đó coi có phải là hạ độc giỏi không _ Anh cũng nhếch mép cười

- Ừ , nhưng Băng có bị gì nữa không ? Mày có trị độc triệt để không ? _ Hắt vẫn là lo cho an nguy của nó nhất

- Aizz , cha nội ạ . Anh nghĩ tôi là ai ? Đệ nhất giải độc mà không trị được loại độc đó á ? Tao dám vỗ ngực đảm bảo cô ta sẽ không bị gì hết . Ngày mai là có thể đi đứng lại bình thường _ Anh tròn mắt nhìn hắt , không phải chứ ? Đã làm bạn của hắt bao nhiêu lâu vậy mà hắt dám nghi ngờ năng lực của anh ?

- Nhớ rõ đấy _ Sau khi nghe được giọng nói chắc chắn ấy , hắt cũng yên tâm . Hắt không phải không tin tưởng anh mà vì có lẽ quá lo cho nó chẳng ?

- Biết mày lo cho Băng rồi , thôi tao về phòng đây _ Nói xong , anh đi ra ngoài

Hắt hôm đó vẫn không ngủ được , trong đầu vẫn chỉ hiện lên khuôn mặt lạnh lùng ấy rồi thiếp đi lúc nào chẳng hay ...

End chap 24

- Những lời lảm nhảm của tác giả -

Thế là đã lại có chap mới nóng hổi ra lò rồi nhea

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng* !! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Đi Chơi

"Chay này dành riêng cho Thư và Tuấn nhé :* "

Sau khi biết được em gái mình đã qua cơn nguy kịch thì cô cũng yên lòng hơn . Chỉ cần cô biết ai là người đã hại nó , cô sẽ không nương tay mà giết chết thể nhưng cô hiểu quá rõ em gái mình . Không cần người chị này ra tay tự khắc nó sẽ nhanh tay hơn chị .

Thế là cô đi ra ngoài tản bộ trên biển . Nhưng lại không ngờ gặp được cậu ...

- Không ngại nếu tôi tản bộ cùng cô chứ ? _ Vẫn là nụ cười rạng rỡ như án binh minh ấy , bất giác khiến tim cô đập lệch đi một nhịp

- Không ngại _ Cô vẫn lịch sự đáp trả

- Cô đã khoẻ chưa ? Đạo này tôi thấy cô lo cho Băng cũng nhiều nên nhìn cô ốm hơn lúc trước . Cô nên ăn nhiều đồ dinh dưỡng nhiều _ Cậu chẳng biết mình đang nói gì nữa nhưng lại không hiểu sao lại rất quan tâm cô

- Tôi không sao . Cảm ơn anh đã quan tâm _ Đường như giọng cô hơi run . Cũng phải thôi đã lâu lắm rồi chưa ai quan tâm đến cô như thế . Trong lòng ấm áp lạ thường

- Gió biển lạnh đấy , cô mặc thêm áo vào _ Dứt lời cậu cởi áo khoác đầy mùi hương thơm thoang thoảng trên người anh khoác lên vai cô . Nhìn cô mỉm cười dịu dàng

- Cảm ơn anh một lần nữa _ Giờ đây trên khuôn mặt cô đã ửng đỏ lên nhìn rất đáng yêu

Bất giác cậu dừng bước , cô cũng dừng bước . Hai người nhìn thẳng vào mắt nhau , cậu như ngẩn người khi nhìn thấy vẻ mặt đáng yêu ấy . Còn cô đứng lại nhìn anh như đang suy nghĩ gì đó

- Hay chúng ta ngồi nghỉ đi _ Cô lên tiếng nói rồi lại gần hàng ghế gần đó

- Ừ _ Cậu nhẹ nhàng đáp rồi cũng sang đó ngồi . Nhưng lại trùng hợp rằng ghế này chỉ đủ chỗ cho hai người . Không dư một khúc nào nên khoảng cách của hai người rất gần .

- Anh làm anh của Băng lâu chưa ? _ Cô đột nhiên lên tiếng hỏi

- Cũng lâu rồi _ Cậu thản nhiên trả lời

- Vậy anh có biết chuyện sinh nhật sắp đến của nó không ? _ Cô ngập ngừng hỏi

- Tôi biết _ Giọng nói không còn thản nhiên nữa mà thay vào đó là giọng nói rất nghiêm túc

- Ừ...Anh nghĩ Tài có thể giúp Băng được không ? _ Cô nhìn cậu nói nghiêm túc

- Tôi thấy hình như Tài đang theo đuổi nó . Còn về tìm nó như thế nào tôi cũng không rõ . Nhưng tôi nghĩ chắc chắn là được chỉ mong con nhóc đó sớm nhận ra _ Cậu buồn bã nhìn cô nói

- Tôi cũng nghĩ như vậy _ Dứt lời cả 2 dường như chìm vào trong dòng suy nghĩ của mình

- Rồi mọi chuyện cũng qua thôi , cô đừng lo _ Bất chợt cậu lên tiếng nói và nhìn thẳng vào mắt cô

- Là nhì ? Tôi và anh chưa quen nhau được bao lâu vậy mà anh cứ mãi lo lắng cho tôi _ Cô cười hiền nhìn cậu

- Tôi cảm nhận được rằng từ khi gặp cô , giữa tôi và cô dường như xuất hiện thứ gì đó mà ngay cả tôi cũng không biết . Cô có cảm giác giống tôi không ? _ Dù là câu trả lời không đúng với câu hỏi của cô nhưng lại hỏi ngược lại cô

- Có lẽ là ... có _ Cô thoáng đỏ mặt , không dám nhìn thẳng vào mắt cậu . Cô thừa nhận từ khi gặp cậu tim cô cứ hay đập nhanh và thường đỏ mặt nhưng lại vui mừng vì được nhìn thấy cậu . Cô cũng chẳng rõ đó là gì nữa ...

- Sẽ có một ngày tôi và cô sẽ nhận ra . Chúng ta đi dạo vài vòng đi , tôi chờ cô đi nhé _ Cậu mỉm cười nhìn cô . Phải rồi , rồi sẽ có ngày cậu sẽ hiểu thôi

- Ừ

Cậu chờ cô đi khắp nơi hóng gió . Khiến tâm trạng của cô vui lên , hai người cười nói vui vẻ như một cặp tình nhân . Cậu dừng xe ở một cửa tiệm bán mì , quán này cũng rất nổi tiếng ở đây , cũng rất nhiều người đến ăn , mì lại ngon , giá lại hợp lý nên buôn bán rất tốt

- Xin chào quý khách , nhân ngày tiệm chúng tôi bán được 20 năm thì có một trò chơi cho 1 nam và 1 nữ đi ăn đó ạ _ Cô phục vụ dịu dàng nói

- Được chúng tôi chơi _ Chưa kịp để cô nói gì cậu đã lập tức trả lời

- Vâng thể loại là chúng tôi sẽ cho anh một phần mì cỡ to . Thuộc loại mì cay , vấn đề là nữ phải ăn cùng nam mỗi lần gấp . Đến lần gấp cuối cùng thì 2 người đó phải ăn cho đến khi môi chạm môi trong vòng 8' và sẽ được 2 vé xem phim . Chỉ cần nước nào có chỗ xem phim thì dùng vé đó vẫn có thể vào được (Mon chém v)

- Vâng , chúng tôi hiểu rồi _ Vẫn lại là cậu trả lời trước , nhưng lại cảm thấy rất thú vị nhìn sang bên cô đang tròn mắt nhìn cậu

- Vậy xin đợi chúng tôi một lát _ Dứt lời cô phục vụ vào bên trong

- Sao anh lại đồng ý ? Anh không nghe điều kiện là phải môi chạm môi sao ? _ Dù đang ngạc nhiên nhưng vẫn không che giấu được khuôn mặt đang ngày càng đỏ của cô

- Cô sợ thua tôi à ? _ Cậu biết rõ nếu như chỉ vì 2 tấm vé đó mà chơi như vậy thì đúng là quá ngu . Hai người dư sức mua cả trăm tấm vé nhưng cậu lại cảm thấy rất thú vị với điều kiện đã ra đó

- Xì , anh nghĩ tôi là ai ? Ăn mì thì dùng hồng trắng tôi , lát sau dùng có cản trở tôi ăn đấy _ Sau khi bị khiêu khích cuối cùng cô cũng chịu không được mà hùng hổ nhìn cậu

Một lát mì lại được đem tới . Khói bay nghi ngút , mọi người đều dừng bữa mà cầm điện thoại để quay lại . Làm sao có thể bỏ qua khi cả 2 đều rất đẹp chứ lại còn thi ăn mì nữa . Thế là cả 2 kết hợp rất ăn ý cho đến khi lần gấp cuối cùng thì cô và cậu nhìn nhau rồi bất chấp ăn . Đến lúc sắp đụng môi nhau thì mọi người trong tiệm hồi hộp nhìn bọn họ , cô có ý nghĩ là sẽ cắn đứt nhưng lại bị cậu ra tay nhanh hơn . Sau khi cô định cắn thì cậu kề môi mình sát môi cô , cắn đứt rồi nhìn cô tím tím cười . Mùi vị rất ngọt , đôi môi lại mềm mại thật khiến cậu muốn nếm thử mùi vị thật sự (Háo sắc quá nha ><)

Cô lập tức liền đỏ mặt , cúi đầu xuống không dám nhìn ai . Không ngờ cậu thật sự hôn cô , thời khắc đó dường như khiến cô cảm giác xung quanh chỉ còn mình cô và cậu . Mờ mắt thật dễ nhìn cậu , nụ hôn đầu tiên của cô lại bị cậu cứ thế mà cướp đi trắng trợn trước bàn dân thiên hạ .

- Chúc mừng hai người đã dành chiến thắng , cho chúng tôi chúng tôi chụp hình cặp đôi thắng cuộc nhé _ Cô phục vụ lúc này trong tay đang cầm máy ảnh đưa 2 người mỗi người 1 tấm vé

Nhưng lại chỉ có mình cậu cười rạng rỡ nhìn vào ống kính còn cô thì chỉ cười yếu ớt , khuôn mặt thì đỏ như trái cà chua . Chụp xong cô liền chạy ra khỏi quán ngồi trong xe đợi cậu . Còn cậu thì lại xin tấm hình lúc này chụp và tấm khi hai người hôn nhau . Đúng là chuyên nghiệp , chụp rõ nét , cận cảnh khuôn mặt cô đỏ lên mở to mắt nhìn cậu khi hôn . Cậu liền nói chỉ cho họ lấy tấm chụp cùng với vé thôi còn tấm hôn là cậu giữ .

Trên đường về khách sạn , cả 2 đều không nói gì . Cậu vẫn cười mãi khiến cô đỏ mặt mãi theo cậu

Tôi

Cậu chẳng ngủ được

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Vẽ Cát

Hôm nay là ngày cuối cùng bọn họ ở đây chơi . Nên mọi người dậy sớm hơn mọi ngày

- Giờ chúng ta chơi một trò chơi đi _ Vẫn là giọng nói phấn khởi ấy của nhỏ

- Trò gì ? _ Cô lên tiếng hỏi

- Hừm đó là sẽ phân mỗi cặp 2 người . Một người công người kia , chúng ta sẽ thi chạy trên cát . Nếu cặp nào mệt mỏi trước và té ngã xuống cát trước thì sẽ bị loại _ Nhỏ thần nhiên nói

- Xì , dễ thôi mà _ Anh nhìn nhỏ đầy khiêu khích nói

- Nhưng các cặp đôi có quyền làm mọi cách để cặp khác té _ Nhỏ bồi thêm một câu nữa

- Được vậy chơi thôi _ Cậu vui vẻ đáp

- Vậy lần này vẫn bóc thăm nhé _ Nhỏ vui vẻ nói

- Oke _ Mọi người đều hào hứng nói ngoại trừ nó và hẳn này giờ im lặng

Sau khi rút xong , lại một lần nữa nó chung cặp với hẳn , nhỏ chung cặp với anh , cậu chung cặp với cô (^^)

- Haizz , sao cứ chung cặp với anh thế _ Nhỏ than rồi liếc nhìn anh

- Cô nghĩ tôi muốn lắm chắc _ Anh lập tức trợn mắt nhìn cô , ai biết được khi anh được chung cặp với nhỏ đã vui đến nhường nào

- Thôi được rồi 2 đứa , chuẩn bị chơi thôi _ Cô đứng ra giảng hòa cho 2 người

Còn sớm nên trên bờ hầu như không có ai ngoài bọn nó nên khi chạy cũng chẳng có cản trở nào . Mọi người đều ở trong tư thế chuẩn bị , khi nhỏ đếm

tất cả đều chạy . Trong khi chạy các con gái đều quan sát kỹ đối phương như thế nào . Người dẫn đầu là hấn vì cậu và anh thân thủ không tốt bằng hấn , anh thì chỉ là chuyên về chất độc còn đánh đấm vẫn còn thua hấn một bậc . Còn cậu là chủ tịch của một tập đoàn nhưng không phải không biết võ , thân thủ rất tốt nhưng so với thằng em mình có lẽ vẫn còn thua hấn . Đến cuối cùng dù dùng bao nhiêu thủ đoạn thì dường như hấn và nó rất ăn ý nên đã chiến thắng .

- Hứ , anh đúng là vì anh mà thua rồi đấy _ Nhỏ hậm hực trừng mắt nhìn anh

- Tôi cũng có muốn đâu , ai biểu cô nặng quá chi ? _ Thật ra thì khi công cô thì anh hơi ngạc nhiên nhìn cô ăn nhiều đến như thế nhưng không ngờ lại rất nhẹ . Nhưng vì giữ sĩ diện cho mình nên anh nói nhỏ nặng

- Nực cười , tôi nhẹ lắm đấy nhá _ Nhỏ tức đến điên người , không ngờ anh ta dám nói mình nặng

- Đuổi theo tôi đi nè _ Anh nhìn nhỏ khiêu khích rồi chạy đi

- Anh chờ đó _ Nhỏ hung dữ đuổi theo anh

- Hai đứa nó vui quá ha _ Cô bỗng lên tiếng cười hiền nhìn anh và nhỏ

- Đúng rồi , hay chúng ta cũng chơi đuổi bắt đi _ Chẳng biết từ lúc nào cậu lại trẻ con như thế

- Anh con nít thế ? _ Cô tủm tủm cười nhìn cậu

- Có sao đâu , dù sao chúng ta cũng còn trẻ _ Cậu cười tươi nhìn cô

- Cũng được vậy anh đuổi đi , tôi chạy _ Cô cười tinh nghịch rồi cũng bắt đầu chạy

Vậy là lại có một cặp đuổi bắt nhau nữa , chỉ còn lại nó và hấn ngồi trên cát ngắm nhìn sóng biển trời trôi .

- Cô đã có chút rung động nào chưa ? _ Bất chợt anh đột nhiên hỏi nó

- Anh là đang hỏi nhân cách nào ? _ Nó quay sang nhìn hấn

- Chỉ có cô bây giờ ở trước mặt tôi tất nhiên là cô rồi _ Anh hơi dơ ra nhìn nó rồi cũng trả lời

- Vậy đối với anh đó là tình yêu thật sự hay chỉ là nhất thời ? _ Chưa vội trả lời hấn , nó hỏi ngược lại hấn vì thật sự nếu nó rung động thì người con trai ở trước mặt nó này có bỏ đi như quá khứ không ?

- Tôi chẳng dám nói là tình yêu này là nhất thời hay mãi mãi nhưng tôi dám chắc rằng trong tất cả cô gái mà tôi từng gặp thì cô rất đặc biệt . Luôn luôn quần trong đầu óc của tôi dù sáng hay là đêm . Mỗi khi gặp cô tôi đều cảm nhận được trái tim đập rất nhanh , khi cô trúng độc tôi đã lo lắng chỉ muốn người bị trúng độc là tôi . Tôi chỉ muốn ở gần cô , bảo vệ cô , không muốn cô tổn thương , muốn làm bạn đời của cô . Tôi chỉ muốn như vậy _ Hấn cũng xoay qua nhìn thẳng vào đôi mắt lạnh lùng nhưng quyến rũ ấy , thật sự hấn không rõ đó có phải thật sự là tình yêu không nhưng hiện tại hấn chỉ muốn vậy .

- Anh nghĩ đó là yêu ? _ Nó biết rõ chứ nhưng vẫn cố tình hỏi hấn

- Dần dần rồi thời gian cũng sẽ nói lên điều đó _ Hấn mỉm cười nhìn nó , ánh mắt tràn đầy sự cương chiều

- Ngụ ngôn . Sao anh không bỏ cuộc ? _ Nó vẫn nhìn hấn hỏi

- Lâm Thiên Tài tôi đã muốn làm chuyện gì thì sẽ làm đến cùng , không từ bỏ nửa chừng . Tôi đã nói là sẽ trở thành chồng tương lai của cô thì chắc chắn sẽ như vậy _ Hấn nghiêm túc nhìn nó trả lời

- Tôi hỏi thật ... Anh có bao giờ nghĩ sẽ tổn thương người khác chưa ? _ Chẳng hiểu sao hôm nay nó lại hỏi hấn nhiều đến thế nhưng nó rất tò mò muốn biết

- Tôi không chắc là sẽ không làm tổn thương ai khác nhưng nếu đã yêu rồi thì sẽ chẳng bao giờ muốn người mình yêu thương lại bị tổn thương cả . Cô hãy tin tôi và mở trái tim băng giá của cô ra đi _ Hấn biết nó muốn hỏi cái gì , nó sợ hấn sẽ tổn thương nó . Hấn biết quá khứ nó rất đau thương nên hấn càng muốn che chở nó

- Hãy thực hiện bởi hành động _ Dứt lời nó đứng lên dạo bước trên bờ biển

Hấn mỉm cười nhìn bóng lưng nó , có phải nó đã cho hấn cơ hội không ? Không suy nghĩ nhiều hấn lập tức đứng lên đi theo nó

Chiều

Khi mặt trời sắp lặn chỉ còn 3 người con trai ở bờ biển , đó không ai khác ngoài Tài , Bảo , Tuấn

- Tại mình viết tên lên cát đi _ Anh này ra ý kiến nói với hai người còn lại

- Tên gì ? _ Cậu hỏi anh

- Tên người mình thích _ Anh mỉm cười rạng rỡ nhìn hấn và cậu

- S...Sao ? _ Cậu ấp úng nói

- Đi thôi , mọi người ở một nơi nha _ Anh vui vẻ đứng dậy tìm cái cây rồi tiến lại nơi xa vẽ tên người mình thích lên cát

Sau khi vẽ xong thì 3 người về lại khách sạn , sóng biển vẫn cứ vỗ vào bờ nhưng lại không trôi đi nét vẽ đó mà tình cờ để cho 3 cô gái kia nhìn thấy

- Sao không thấy bọn họ nhỉ ? _ Nhỏ nhìn xung quanh cũng không thấy bọn họ

- Chắc về khách sạn r... _ Định nói thì đột nhiên cô phát hiện ra một cái tên dưới cát , còn có hình trái tim to lớn . Rất đẹp nhưng đó lại là tên cô ? Còn có tên cậu nữa ? Bất giác khuôn mặt cô đỏ như quả cà chua

- A...thì ra là anh Tuấn thích chị nha _ Nhỏ lém lỉnh cười tinh nghịch nhìn cô

- S..Sao chứ . Đầu phải... _ Cô ấp úng mở miệng nói thì chợt nghe thấy nó nói

- Bên kia cũng có nữa kia _ Nó chỉ cái hình trái tim khác cách hình trái tim mà cô phát hiện không xa

- Ô hô , hình như là Kim Bảo yêu Thiên Thanh nha _ Nhân cơ hội này cô trả thù nhỏ vì dám trêu chọc mình . Nhìn nhỏ cô mới để ý nhỏ như chết đứng , trợn mắt nhìn hình trái tim đó mà khuôn mặt đỏ lên từ lúc nào chẳng hay biết

- Anh ta hết chuyện chọc rồi hay sao ấy ... _ Nhỏ lấp ba lấp bắp nói

Cô và nhỏ nhìn nhau rồi cùng nhau chạy tìm thứ gì đó thì lập tức đã nhìn thấy . Nó cũng từ từ đi đến bên bọn họ rồi cũng ngạc nhiên nhìn hình vẽ được vẽ ở cát . Đó cũng là một hình trái , tên trên đó lại là

- A ha , thì ra ai đó cũng có vẽ nè , còn là Thiên Tài yêu Từ Băng nữa nha _ Cô và nhỏ nhìn nhau rồi đưa mắt về phía nó , khiến nó vừa ngạc nhiên lại thoáng đỏ mặt , bỏ mặt 2 người lại về khách sạn

Cô và nhỏ cũng nhìn nhau rồi về luôn ...

Nhưng lại chẳng ai biết được khi mọi người về khách sạn thì chẳng ai nói với ai câu nào . Đến khi cô , nhỏ , nó lần lượt ra ngoài biển chụp lại cái hình vẽ ấy rồi về lại khách sạn với khuôn mặt đỏ và với trái tim rung động .

Tối hôm đó , 6 người đều chẳng ai ngủ được , đều nghĩ về đối phương không ngừng

End chap 26

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Chuẩn Bị Đi Cẩm Trại

Sau kỳ nghỉ ở bãi biển , bọn họ ai cũng về nhà nấy . Trừ cậu và cô ra thì còn lại đều đi học

Lớp 11a2

- Hôm nay chủ yếu là nhà trường muốn thông báo với các em về việc ngày mai chúng ta sẽ đi cắm trại . Ngày mai các em sẽ có mặt tại trường lúc 5 giờ sáng và chuẩn bị đầy đủ các dụng cụ cần thiết để cắm trại _ Cô giáo chủ nhiệm lớp 11a2 phổ biến về cuộc cắm trại ngày mai

Cả lớp lại lâm vào trạng thái ồn ào , bàn tán rất sôi nổi . Còn về bọn nó khi từ bãi biển trở về thì hơi mệt mà còn không ngủ đủ giấc nên cả 4 người đều nằm ngủ đến tận giờ ra chơi

Căn-tin

- Mọi người ăn gì ? _ Không còn cái giọng lạnh chanh như trước mà thay vào đó là chất giọng lạnh lùng của hấn

- Sữa tươi lạnh , một kem matcha _ Nó vẫn lạnh lùng nói như trước

- Sữa tươi lạnh , một kem vani _ Nhỏ vui vẻ nói

- Tao đi với mày _ Anh đứng lên đi với hấn vào căn tin

~ Lát sau ~

- Của cô nè _ Anh đưa nhỏ phần ăn mà nhỏ yêu cầu rồi mình cũng đặt phần ăn của mình xuống bàn

Còn hấn thì không nói gì chỉ lặng lẽ đưa nó chai sữa và kem thôi , sau đó hấn cũng ngồi xuống và uống sữa

Nó trầm nghĩ , dù lúc đi chơi hấn mỗi ngày đều đưa sữa cho mình . Mỗi lần hấn đưa sữa thì nó lại nhớ lại quá khứ nhưng rồi khuôn mặt lạnh lùng nhưng đôi mắt lại ôn nhu nhìn nó lại xuất hiện khiến nó tim cứ đập nhanh ...

- Băng , sao nhìn mày suy tư vậy ? _ Nhỏ lên tiếng hỏi

- Không có gì _ Nó hơi giật mình đáp

- Vui ghê mai lại được đi chơi rồi _ Nhỏ hưng phấn nói

- Có vậy cũng vui cô không thấy mệt à ? _ Anh lắc đầu bất lực nhìn nhỏ , ai như nhỏ chứ , chỉ mới về hôm qua thì ngày mai chuẩn bị đi tiếp vậy mà còn vui về được cơ chứ

- Liên quan gì đến anh , tôi thích đi chơi đó thì sao ? _ Nhỏ nhìn anh nói khiêu khích

- Xì , không thèm cãi với cô _ Anh ú ớ , đúng thật anh đâu là gì của nhỏ thì sao lại liên quan đến nhỏ được nhưng anh vẫn không nản lòng

Thế là vẫn như ngày trước những trận cãi vã vẫn xảy ra , cho đến hết tiết học vẫn còn cãi . Ra về đường ai nấy đi về nhà

Trên đường về nó cảm thấy hơi chóng mặt , nó sợ có phải triệu chứng đó không ? Lắc đầu rồi về nhà

Ai cũng ngủ sớm để mai dậy sớm nếu không sẽ chẳng ai dậy nổi

End chap 27

* Sorry mọi người vì chap này ngắn quá ạ :(Nhưng Mon sẽ bù vào chap sau nhé . Love all

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Cắm Trại (1)

Sáng sớm , lúc 5 giờ sáng . Sân trường đều đã tập trung rất nhiều học sinh đến , bao gồm cả tụi nó và tụi hấn .

Khi lên xe thì hầu như mọi ánh mắt đều chú ý đến dãy hàng ghế ở cuối hàng xe . Có 4 con người mang vẻ đẹp hoàn hảo ngồi đó . Lần lượt từ trái sang phải là anh , nhỏ , nó , hấn (^^)

Ai cũng đều đang nghe nhạc rồi nhắm mắt ngủ . Nhưng lại tựa vào vai ai cũng chẳng biết được ...

Có lẽ ông trời giúp hấn và anh nên 2 người tỉnh dậy trước và phát hiện nhỏ thì tựa vào vai anh còn nó thì tựa vào vai hấn .

Hấn nhìn nó thật lâu , quả thật khi ngủ cô gái này rất giống như thiên thần . Khuôn mặt thì nhìn rất hiền lành có chút tình nghịch . Nhưng vẫn toát ra sự lạnh lùng tiềm ẩn , hấn ngắm nhìn nó mãi mà không chán .

Anh cũng ngắm nhìn khuôn mặt nhỏ thật lâu . Bây giờ anh mới nhận ra thì ra khi ngủ nhỏ lại đáng yêu như thế , không hung dữ lúc thức nữa mà là hiền lành như một thiên thần ... Bất giác anh say mê nhìn nhỏ ...

Đến khi tới nơi thì hấn và anh nhìn nhau rồi đồng thời gọi người bên cạnh dậy . Với sự sắc bén , chỉ một tiếng gọi thôi cả 2 đều thức giấc rồi nhìn xung quanh thấy mọi người đều xuống xe thì định đi xuống luôn nhưng định ngồi dậy bọn nó mới phát hiện là lúc này mình nằm ngủ tựa vào vai người kế bên . Không hèn mà nó và nhỏ thoáng đỏ mặt nhưng rồi cũng nhanh chân đi ra khỏi xe .

- Sau đây , thầy sẽ chia nhóm ra nhé . Mỗi nhóm 4 người , 2 người một lều nhé . Các em hãy tìm cô chủ nhiệm của mình để bốc thăm ngủ chung lều nhé .

Sau đó các em sẽ cùng dựng lều và bảo vệ lẫn nhau nếu có chuyện gì xảy ra nhé _ Thầy thể dục trường nó đồng ý nói lớn trước mặt các học sinh

- Trời ơi , sao ngay cả đi cắm trại cũng chung nhóm với anh chứ _ Đây chính là giọng nói của nhỏ . Nhỏ nhìn anh tức giận nói , cứ nghĩ là sẽ chung nhóm với một người bạn nào đó trong lớp thế mà không ngờ lại chung nhóm với anh ta !

- Xì , cô nghĩ tôi muốn làm à . Cô bớt la đi , mọi người nhìn kìa _ Đúng là ông trời lần này cũng giúp anh có cơ hội bên nhỏ . Anh vui mừng thì lại nghe nhỏ nói thế thì cảm thấy tim hơi nhói lên nhưng rồi cũng gạt bỏ lên tiếng chọc ghẹo nhỏ

- Hừ ! Mà chung nhóm với ai vậy Băng ? _ Nhỏ nhìn sang nó hỏi

- Là tôi _ Hấn lên tiếng thay nó . Ông trời đúng là rất tốt với hấn , giúp hấn nhiều lần đến như vậy . Trong lòng hấn thầm vui vẻ ...

- Trùng hợp thế nhỉ ? Thế số nhóm của mày là số mấy ? _ Nhỏ nghi hoặc nhìn hấn rồi quay sang hỏi nó

- 10 _ Nó đáp lại chỉ nói gọn 1 chữ số

- Oa , tao không ngờ luôn á tao cũng số 10 nè . Vậy là được chung nhóm với mày rồi _ Nhỏ vui vẻ cười nói nhưng lại khiến ho ai kia chết sững say mê nhìn nụ cười đó (^ ^)

- Trùng hợp thật _ Nó ngẩng đầu nhìn bầu trời , trong lòng thầm nghĩ chẳng lẽ đây là ý trời ? Muốn nó mở cửa trái tim một lần nữa sao ? Suy nghĩ một hồi lâu mà nó chẳng để ý được hấn đứng trước mặt nó và nhìn nó chăm chăm

- Cô sao vậy ? _ Hấn lo lắng hỏi nó

- Không sao _ Sau khi thoát ra cái dòng suy nghĩ đó , nó trở về trạng thái lạnh lùng như trước

- Đi dựng lều thôi , Thanh với Bảo đi trước rồi kìa _ Hấn cười nhẹ nhìn nó nói

- Ừ _ Nó nói rồi cất bước đi dựng lều

Lát sau

- Oa~ , tôi dựng được lều rồi nè _ Nhỏ cười ngây ngô như đứa con nít khoe thành thích vậy

- Hừ , tôi cũng có phần đấy nhé _ Anh cũng chẳng kém nhỏ , cũng muốn khoe , cũng muốn nhìn thấy nhỏ cười mãi ...

- Các học sinh tập hợp lại đây _ Lại là tiếng nói của thầy thể dục trường nó

- Vậy là các em đã biết nhóm mình rồi nhé . Lát nữa chúng ta sẽ bắt đầu buổi tham quan phong cảnh ở đây nhé . Các em nhớ đi quanh khu rừng này thôi , vì nơi chúng ta nghỉ là nơi an toàn và rộng rãi nhất rồi . Nếu các em đi quá xa sẽ mất liên lạc và có thể gặp trùng các vách đá , động vật dữ nhé

- Vâng _ Tất cả đồng thanh nói lớn

Thế là 4 người gồm nó , nhỏ , anh , hấn cũng đeo balo rồi lên đường tham quan phong cảnh

- Ôi~ đẹp dã man luôn _ Nhỏ cầm máy chụp ảnh bấm máy liên tục , nụ cười thì luôn túc trực trên môi

- Vậy mà cũng gọi là đẹp _ Anh trêu chọc nhỏ

- Anh im đi , đang chụp hình mà nói miết

- Hừ

Hấn và nó thì im lặng đi sau nhỏ và anh , đi một thì thì cả 2 người ngẩng đầu lên đều không thấy bóng dáng của nhỏ và anh nữa . Cả 2 nhìn nhau rồi bình tĩnh quay trở về nhưng ...

- Anh/Cô biết đường về không ? _ Hai người đồng thanh nói

- Lạc đường ? _ cả hai lại đồng thanh nói

- Haizz _ Đồng thanh tiếp

- Lấy điện thoại ra gọi đi _ Hấn nói nó

- Không có sóng _ Nó lạnh lùng trả lời

- Chết tiệt !! _ Không tìm được con tức giận , hấn chửi thề . Đúng là tai hại mà , lúc này nếu để ý hai người kia là được rồi

- Đi thử xung quanh đi _ Nó nói lên ý kiến

- Cũng được _ Hấn gật đầu rồi cả hai tách ra tìm xung quanh nhưng cũng không quá xa nhau

Đột nhiên hấn nghe thấy tiếng nó la lên thì lập tức chạy đến chỗ có tiếng la đó và chết sững nhìn nó

Nó đang ở ngay phía dưới vách núi và tay thì cố gắng cầm chắc chỗ bám để không rơi xuống dưới vực . Hấn hoảng sợ nhìn nó rồi lập tức đưa tay ra về phía nó ý muốn nói nó đưa tay đây . Về phần nó thì nó rất ngạc nhiên , nó nhìn thấy được sự lo lắng trong mắt hấn chợt nó cảm thấy hơi xót khi thấy hấn như vậy nhưng cũng rất ấm lòng khi thấy hấn lo lắng cho mình

Nó đưa tay nắm chặt bàn tay của hấn , hấn dùng sức kéo nó lên . Khi kéo nó lên , hấn ôm nó thật chặt như sợ là lúc này hấn sẽ không gặp được nó nữa . Nó thì ngạc nhiên trước hành động của hấn , đã lâu rồi chưa có ai lo lắng cho nó đến thế . Sau khi bình tĩnh trở lại hấn mới buông nó ra và phát hiện ngay chân nó , máu đang chảy rất nhiều nhưng nó lại không hề nói đau đớn gì hết . Hấn lập tức lấy trong balo ra hộp sơ cứu giúp nó sát trùng và băng lại

- Cảm ơn anh _ Nó cảm thấy hấn tốt với nó thật , rất chu đáo nhưng vẫn chỉ là rung động ...

- Sau này cô nhớ phải cẩn thận hơn chút , sao lại hậu đậu như thế _ Hấn nhìn nó trách móc nhưng vẫn không giấu được sự ôn nhu

- Lúc này tôi chỉ lơ trợt chân té thôi _ Nó thản nhiên nói

- Vậy là nguy hiểm lắm đó _ Hấn càng thấy bức khi nó không quan tâm đến mạng sống của mình như vậy

- Được rồi , một tôi sẽ cẩn thận _ Nó bó tay với hấn nên đành " đầu hàng "

- Lên đi tôi công cô đi , cô đi không nổi nữa đâu _ Hấn xoay lưng về phía nó , quỳ theo tư thế công . Nó chán chừ nhìn chân mình rồi lại nhìn lưng hấn , thờ dãi rồi cũng cho hấn công

Hấn mỉm cười vui vẻ , lần đầu tiên nó và hấn gần đến như vậy . Nó ngửi được mùi hương trà xanh thoang thoảng trên hấn , rất dễ chịu . Nó nghĩ chỉ cần người con trai này nhếch mép thôi cũng đủ khiến cho bao nhiêu cô gái đổ rồi . Nó đã cảm nhận được phần nào tình cảm của hấn , bất giác nó mỉm cười yếu ớt , trong lòng dâng trào lên chút gì đó vui vẻ . Im lặng để cho hấn công , nó thì nhìn quanh để tìm đường về chỗ cắm trại ...

End chap 28

Chap mới nóng hổi ra lò

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Cắm Trại (2)

Khi đang vui vẻ chụp hình thì nhỏ nhìn lại phía sau thì đã không còn thấy nó và hấn nữa . Anh cũng tò mò nhìn xem thì cũng ngạc nhiên giống nhỏ .

- 2 người kia đâu rồi ? _ Cả 2 đồng thanh hỏi rồi nhìn nhau

- Anh/Cô không biết ? _ Đồng thanh lần 2

- Lạc rồi sao ? _ Đồng thanh lần 3

- Tìm 2 người họ đi _ Đồng thanh lần 4 (^^)

Cả 2 cùng nhau đi tìm nhưng tìm mãi vẫn chẳng thấy nó và hấn . Hai người đều lo lắng , định gọi điện nhưng lại không có sóng ...

- Tìm xung quanh đây rồi nhưng vẫn không thấy _ Nhỏ sốt ruột nói với anh

- Tôi cũng vậy đây _ Anh cũng không kém nhỏ bao nhiêu

- Thử tìm xung quanh nữa đi , biết đâu tìm thấy thì sao ? _ Anh bình tĩnh nói

- Cũng được

Nhỏ và anh lại tiếp tục tìm kiếm nhưng kết quả vẫn là số 0 . Chẳng thấy được gì ...

- Chúng ta tạm thời tìm chỗ trú trước đi _ Anh đưa ra ý kiến khi thấy trời cũng sắp tối mà gần đó có cái hang động nhìn cũng có thể trú tạm được

- Ủ

Bầu trời đã bắt đầu tối dần và chỉ còn màu đen bao phủ khắp bầu trời . Trong hang anh nhóm lửa , ngồi bên cạnh nhỏ

- Cô và Băng thân lắm sao ? _ Anh đột ngột lên tiếng hỏi

- Phải . Tôi và Băng đã làm bạn từ lúc còn bé xíu rồi _ Nhỏ cười yếu ớt trả lời

- Hồi đó Băng chỉ là một cô gái rất hay cười và hiền lành

- Vậy tại sao bây giờ cô ấy lại lạnh lùng như vậy ? _ Anh tò mò hỏi

- Vì Băng đã trải qua một quá khứ rất đau buồn nên bây giờ Băng chẳng hề cười nữa _ Nói đến quá khứ của nó , ánh mắt nhỏ như muốn ăn tươi nuốt sống người khác

- Quá khứ đó như thế nào ? _ Tính tò mò của anh ngày càng dâng cao

- Ủ thì ... chuyện đó không liên quan đến anh _ Khi nhỏ định kể lại thì lập tức ngăn lại mình kịp thời

- Ồ , sao thế kể nghe đi _ Tự nhiên bị tụt hứng anh bắt mắt nhìn nhỏ

- Anh thích Băng à ? Sao muốn biết nhiều chuyện của Băng vậy ? _ Dứt lời nhỏ mới biết mình đúng là đồ ngốc

- Ờ ? Ý cô là gì đây ? Không phải lúc trước tôi đã nói là sẽ theo đuổi cô sao ? _ Anh cười gian nhìn nhỏ

- C...Cái gì chứ ! Anh im đi _ Nhỏ cúi mặt xuống tránh để anh nhìn thấy khuôn mặt đang ngày càng đỏ của nhỏ

- Đỏ mặt kìa _ Anh rất thích chọc nhỏ , khi nhỏ đỏ mặt nhìn rất đáng yêu

- G...Gì chứ ! _ Nhỏ càng đỏ mặt hơn

- Đáng yêu ghê _ Không nhịn được anh véo má nhỏ rồi cười hiền

Nhỏ ngơ ngác nhìn anh , dù đã trời tối nhưng sao trong mắt nhỏ anh như đang tỏa sáng , nụ cười anh như sưởi ấm trái tim nhỏ , rất ấm áp ...

- Nè . Tôi muốn hỏi cô một chuyện _ Anh ngập ngừng nhưng rồi cũng hỏi cô

- Hừm ?

- Ủm ... Cô chuyên về các loại độc phải không ? _ Anh nhìn thẳng vào mắt nhỏ nói , ánh mắt rất nghiêm túc

- Anh nhận ra rồi ? _ Nhỏ cũng chẳng muốn giấu diếm nữa , dù gì nhỏ cũng nghi ngờ về anh nên nói cũng chẳng mất mát gì

- Vậy là đúng ?

- Phải

- Còn anh ? Anh cũng chuyên về giải độc ? _ Nhỏ nhìn anh với ánh mắt nghi hoặc

- Đúng vậy _ Anh gật đầu trả lời

- Ôi , không ngờ người như anh lại cũng chịu tìm hiểu đây chứ _ Nhỏ nhếch mép cười nhạo

- Hừ , cô nghĩ tôi tệ đến mức đấy à _ Anh hỏi

- Cũng không hẳn , dù sao tôi cũng tìm được bạn chung nghề nên sau này nếu như tôi chế ra loại thuốc mới thì cho anh làm thí nghiệm _ Nhỏ cười gian nhìn anh

- C...Cái gì ? Cô ác thế _ Anh tròn mắt nhìn nhỏ

- Có sao đâu . Dù sao anh chuyên về giải độc mà _ Nhỏ nhún vai nói với bộ mặt vô tội

- Hừ , là thuốc cô chế ra thì cũng phải tự cô tìm thuốc giải chứ _ Anh lắc đầu bó tay với cách nói của nhỏ

- Chuyện đó còn tùy vào tâm trạng của tôi , dù gì tôi vẫn là chuyên về hạ độc và chế độc thôi . Nên tôi thường không chế ra thuốc giải _ Nhỏ nói với khuôn mặt rất bình thản khiến anh nghe mà muốn hộc máu

- Aizz . Cô đúng là vô tư đến mức ngu ngốc _ Anh thở dài nói

- Thôi được rồi tôi buồn ngủ quá , tôi ngủ trước đây . Mai phải dậy để tìm hai người nữa _ Dứt lời nhỏ dựa vào bức tường đá ngủ

- Mới đó mà đã ngủ rồi à _ Anh ngắm nhìn nhỏ đang dần chìm vào giấc ngủ

Anh hôn nhẹ nhàng lên trán nhỏ rồi nằm bên cạnh nhỏ . Nhẹ nhàng nâng đầu nhỏ tựa vào vai mình rồi anh cũng từ từ nhắm mắt ngủ

End chap 29

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Cắm Trại (3)

Sáng hôm sau khi tỉnh lại , nhỏ mơ màng mở mắt ra thì mùi hương thơm thoang thoảng xộc vào mũi nhỏ . Mùi thơm này rất dễ chịu nhưng sau khi tỉnh hoàn toàn thì nhỏ mới nhớ , cơ thể nhỏ đâu có mùi này . Mà trong hang động thì càng không có , xoay sang thì đập vào mắt nhỏ là khuôn mặt điển trai của anh . Nhỏ nghĩ chẳng lẽ hôm qua nhỏ tựa vào vai anh ngủ sao ? Sau đó nhỏ lắc đầu liên tục , rõ ràng hôm qua nhỏ tựa vào bức tường ngủ mà . Vừa ngại vừa bức nhỏ dùng chân đá anh , không may đầu anh đập vào cục đá gần đó rồi nhỏ la lên

- Á á á á á á á á á á _ Nhỏ la rất lớn , lớn đến nỗi chim bay loạn xạ (-.-)
- Mới sáng sớm , ai la dữ vậy trời _ Vì bị đập đầu vô cục đá nên anh rất bức bối
- Anh đúng là đồ biến thái _ Nhỏ nhìn anh bằng ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống
- Tôi đã làm gì cô đâu ?
- Hừ , thế sao tôi lại tựa vào vai anh mà ngủ vậy hả ? _ Nhỏ nói mà khuôn mặt ngày càng đỏ
- Ừ thì tôi sợ cô sẽ mỏi cổ nên mới cho cô tựa vào vai cô thôi _ Khuôn mặt anh cũng đỏ không kém gì nhỏ
- Hừ ! Dậy đi tìm Băng với Bảo thôi _ Không muốn truy cứu chuyện này nữa nên nhỏ đánh trống lảng sang chuyện khác
- Ừ

Khi nhỏ la lên thì nhỏ lại không biết rằng âm lượng của mình lớn đến mức mà đã lọt vào tai của nó và hần . Tai hần và nó rất thính nên có thể nghe được , nó thì nhận ra đây là giọng của nhỏ nên lập tức chạy đến chỗ phát ra giọng la đó , hần cũng nhanh nhẹn đi theo nó . Chẳng bao lâu thì nó đã đến được chỗ có tiếng la ...

- O , Băng kia _ Nhỏ vui mừng chạy lại ôm nó
- Hai người đi đâu thế hả ? _ Anh nhìn nó rồi lại nhìn hần hỏi
- Tại mày đi nhanh quá thôi _ Hần nhún vai nói
- Hừ , vậy bây giờ phải tìm cách đi về chỗ cắm trại thôi _ Anh lắc đầu nói
- Đúng rồi , lúc đi cắm trại tôi tìm được bản đồ ở nơi này nè nên tụi mình chỉ cần biết xem bản đồ thì chắc chắn tìm được chỗ cũ _ Nhỏ lấy cái bản đồ ra và đưa cho nó
- Sao bây giờ cô mới nói ? _ Anh khó hiểu nhìn nhỏ hỏi ? Tại sao lúc bị lạc nhỏ lại không lấy ra nhỉ ?
- Tôi chỉ biết Băng xem bản đồ rất giỏi với lại ai mà biết được người như anh biết xem bản đồ chứ _ Nhỏ nhún vai nói
- Hừ _ Anh bức bối nhìn nhỏ
- Băng , mày xem đi nè _ Nhỏ đưa nó bản đồ
- Ừ

Sau khi xem xong , nó dẫn đầu đi trước . 3 người còn lại đi theo sau , đi một hồi cuối cùng bọn họ cũng tìm được chỗ cắm trại .

- Cuối cùng cũng về lại chỗ cũ _ Nhỏ vui vẻ nói

- Mai là về lại nhà rồi _ Anh nói

Sau khi về lại chỗ cắm trại thì trời cũng bắt đầu tối nên mọi người đều chuẩn bị đi ngủ . Nó và hấn thì chung một lều , anh và nhỏ thì cùng một lều

Nó vẫn im lặng , nằm đưa lưng về phía hấn . Còn hấn thì lại nhìn chăm chăm cái lưng của nó . Hấn cảm thấy lần đi lạc này cũng không phải không có thu hoạch gì , ít ra hấn có thể công nó . Và hấn lại càng khẳng định rằng người con gái này rất quan trọng với hấn , khi nó trượt chân té xuống vách đá hấn đã rất sợ , lần đầu tiên trong cuộc đời hấn cảm thấy sợ hãi đến như thế . Bất giác hấn mỉm cười hạnh phúc rồi từ từ chìm vào giấc ngủ .

Còn bên anh và nhỏ thì cả 2 đều cãi lộn um xùm chỉ vì nhỏ không muốn ngủ cùng anh . Nhỏ và anh cãi nhau miết cho đến khi đôi mắt nhỏ chịu không nổi nữa nên nhỏ đành im lặng rồi tiến vào giấc ngủ , mặc kệ anh . Còn anh thì sau khi thấy nhỏ đi ngủ mà không cãi với mình nữa thì anh cũng im lặng và đi ngủ luôn , ai mà biết rằng đây là lần đầu tiên anh ngủ chung với con gái chứ ? Mà có thể là lần thứ 2 vì lúc ở trong hang thì đã là lần thứ 1 rồi nhỉ ?

End chap 30

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Hãy Mở Rộng Trái Tim Của Cô Ra Đi

" - Tại sao ? Tại sao anh lại đối xử với tôi như thế ?

- Haha , chỉ trách cô quá ngây thơ thôi . Tôi chỉ xem cô như người qua đường thôi , con nhỏ ngu

- S..Sao ? Anh ... tàn nhẫn đến vậy sao ?

- Chỉ trách cô quá ngu ngốc ... "

Nó bùng tỉnh , trên trán lấm tấm mồ hôi cứ đua nhau chảy xuống khuôn mặt của nó . Nó thờ dốt ...

" Tại sao dạo này mình cứ mơ thấy cảnh đó chứ " _ Nó nghĩ trong lòng

Từ khi đi cắm trại về thì cũng đã 3 ngày nó không đi học rồi . Hấn , anh , nhỏ cũng đều rất lo lắng . Nhỏ gần như lục tung tất cả những chỗ nó có thể đến nhưng kết quả vẫn là không tìm được . Còn hấn , hấn rất lo sợ , sợ nó sẽ có chuyện gì . Ngay cả nhỏ mà nó cũng không nói là đang ở đâu nữa thì chắc hẳn có chuyện , điện thoại thì không gọi được . Cũng chẳng đi học nữa , hấn cứ thế mà mất ngủ cả 3 ngày . Nhưng người hiểu được nó đang xảy ra chuyện gì cũng chỉ có nhỏ , nó , cậu và cô biết rõ thôi . Sau khi nghe được tin nó không thấy nữa thì cậu và cô đều lo sợ , rất sợ là đằng khác , cả hai đi tìm nó nhưng nó cứ như bốc hơi chẳng thấy đâu cả

Hấn buồn bực , chạy xe ra ngoài . Nơi rất xa , nhưng lại có khí hậu trong lành . Đó là một cánh đồng hoa , những bông hoa đẹp đẽ thi nhau nở , càng khiến khung cảnh trong thật đẹp . Hấn ngồi xuống một góc nào đó rồi từ từ nhắm mắt lại , cứ thế hình ảnh một cô gái sở hữu một khuôn mặt hoàn hảo đến mức người khác nhìn chỉ muốn mê mẩn , một khuôn mặt lạnh lùng với đôi mắt chứa một thứ gì đó rất đơn độc , rất đau buồn nhưng lại bị che phủ bởi sự băng giá ấy . Máu mắt tím ấy rất quyến rũ , ánh mắt sắc xảo như xuyên thấu người nhìn nó . Một màu tím bí ẩn như chủ nó vậy , vẫn là bí ẩn chẳng có giải đáp ...

Đang suy nghĩ liên miên về nó thì hấn chợt nghe thấy động cơ xe . Mở mắt ra thấy một dáng người rất quen thuộc , dáng người mà hấn đã tìm kiếm mấy ngày nay lại xuất hiện trước mặt hấn rồi . Mái tóc dài , màu tím quen thuộc ấy đang đưa theo gió nhưng có chút gì đó cô đơn . Hấn vui mừng định đến gần nó thì chẳng hiểu sao hấn lại trốn đi và nhìn nó .

Nó ngồi xuống và nhắm mắt lại như đang tận hưởng bầu không khí trong lành ở đây . Hấn cứ thế ngồi ngắm nhìn nó , hình như nó đang ngủ . Nhưng hấn sững người khi thấy trên khuôn mặt đó , có giọt nước mắt đang chảy xuống gò má nó , rồi nó chợt tỉnh dậy . Hấn xót xa nhìn nó , trên trán thì đầy mồ hôi . Hấn không kim được bản thân chạy lại chỗ nó và ôm nó vào lòng ngực rắn chắc của mình .

Nó thì ngạc nhiên tột độ . Là hấn ? Hấn ở đây này giờ sao ? Vậy có phải hấn thấy nó khóc rồi không ? Trong đầu nó không biết có bao nhiêu câu hỏi cứ thế được đặt ra ...

- Sao cô khóc thế ? _ Hấn thả nó ra , nhìn thẳng mắt nó . Nó cảm nhận được ánh mắt hấn chứa đầy sự quan tâm và ... xót xa ?

- Không có gì _ Nó hoàn hồn rồi lại trở về dáng vẻ lạnh lùng như lúc trước

- Cô không muốn nói cũng được . Nhưng sao mấy hôm nay cô không đi học ? Cô có biết ... tôi lo cho cô lắm không ?

- Xin lỗi , tôi đi đâu đó là quyền của tôi _ Chợt nghe thấy hấn nói lo cho mình sao mà trái tim nó ầm ập lạ thường

- Được được . Vậy cô nói cho tôi biết câu trả lời đi _ Hấn hơi ngập ngừng hỏi dù đây không phải là lần thứ nhất hấn hỏi

- ... _ Nó im lặng , nó không biết câu trả lời là như thế nào cả . Tim nó vẫn còn đang rối ...

- Tôi biết , tôi biết quá khứ cô không đẹp mà còn rất đau thương nhưng thật sự tôi dám chắc chắn rằng tôi yêu cô . Yêu rất nhiều , chẳng lẽ khi đi biển , khi đi cắm trại cô không rung động một chút gì sao ? Tôi biết trái tim cô khó chấp nhận một người nào nữa nhưng xin cô hãy mở rộng trái tim của cô ra đi rồi đón nhận tình yêu mới . Tôi hiểu cô sợ , sợ tôi sẽ khiến cô tổn thương nhưng làm ơn cô hãy hiểu chẳng có tình yêu nào là êm xuôi cả . Phải trải qua những trắc trở mới tìm được hạnh phúc . Từ khi chưa gặp cô , tôi chẳng hiểu được tình yêu là cái gì , tôi cũng chẳng tin là sẽ có ngày mình quan tâm đến một cô gái , lo lắng cho cô gái đó và yêu cô gái đó nhiều đến như thế . Tôi không tin nhưng sự thật vẫn là sự thật từ khi gặp cô cái ý nghĩ đó như tan biến theo mây khói , tôi tin tôi có thể bảo vệ cô đến khi tôi không còn hơi thở . Dù bây giờ cô đang chịu đựng chuyện gì đó tôi cũng muốn gánh vác giúp cô , không cho cô bị tổn thương nữa . Cô trả lời tôi đi ! Cô có từng rung động vì tôi bao giờ chưa ? _ Tuôn một tràng ra rồi đến cuối cùng hấn vẫn hỏi nó lần nữa

- T...Tôi từng rung động _ Nó cúi mặt xuống , không dám nhìn thẳng vào mắt hấn . Từng câu , từng chữ như thấm vào trái tim nó . Những lời nói này nó chưa bao giờ nghe và cũng không dám nghĩ có ngày mình sẽ được một người con trai bảo vệ . Nó lại rung động một lần nữa nhưng đó ... rốt cuộc cũng chỉ là nói bằng miệng thôi

Trái tim hấn như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực vì bây giờ chính tại hấn đã nghe được câu trả lời rồi thì ra sau những gì hấn làm cũng có chút thành quả rồi . Hấn mỉm cười dịu dàng , nâng khuôn mặt của nó lên . Nhìn thẳng vào ánh mắt nó và nói :

- Tôi biết đây chỉ là lời nói , nhưng cô hãy để tôi thể hiện bằng hành động được không ? Cho tôi cơ hội được không ? _ Hấn ân cần nói với nó

- ... _ Nó bỗng im lặng và nhìn vào đôi mắt cùng màu với nó . Dường như nó đang dò xét những lời nói đó có đáng tin cậy hay không ? Ngay khi nghĩ đó chỉ là lời nói thì hấn lại trả lời lại cái suy nghĩ đó của nó . Tim nó giờ đây đập rất nhanh , rất nhanh ... Và nó trả lời ...

- Tôi sẽ cho anh cơ hội nhưng chỉ cần khiến tôi tổn thương mà lý do lại không hợp lý tôi sẽ giết anh _ Nó đe dọa nhìn hấn nói , hấn đâu biết rằng để nói câu cho hấn cơ hội đó nó đã khó nói đến như thế nào

Hấn vui mừng nhìn nó , ánh mắt tràn đầy hạnh phúc và ý cười . Hấn gặt đầu rồi ôm nó vào trong lồng ngực một lần nữa khiến nó hạnh phúc lây . Nó trầm nghĩ , lần này nó có quyết định đúng không ? Cả hai cứ thế hưởng thụ bầu không khí trong lành và ngắm nhìn những bông hoa rực rỡ đang " múa " cùng gió . Cảnh tượng rất đẹp nhưng bọn họ biết vẫn còn những gian nan đang chờ bọn họ vượt qua ...

End chap 31

*Vậy là hấn đã có cơ hội rồi nha ^^ Chap mới đã ra lò , vừa thổi vừa coi nha . Sorry mấy bạn đọc vì dạo này mình bệnh nên không ra chap sớm được : ((. Au sẽ ráng khỏe và bù chap nhé

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Cầu Hôn Có 1 Không 2

Sau khi về nhà , nó đã suy nghĩ về hấn . Hình bóng ấy , khuôn mặt ấy cứ mãi hiện hữu trong tâm trí của nó . Khiến nó nhớ hấn đến phát điên , đi đâu cũng chỉ hình bóng hấn , nó nhận ra mình thật sự đã đem con tim giao cho hấn giữ mất rồi ...

Hôm nay là thứ 7 nên trường cho nghỉ . Nhưng nó gọi cho hấn gần cả chục cuộc gọi vẫn chẳng có ai bắt máy . Nỗi bất an cứ mãi bám theo nó , nó cứ đi đi lại lại trong nhà không yên . Cho đến khi có một tin từ số hấn gửi đến nó . Lập tức nó lên xe và đi đến đó ...

" Đường xyz , nhà hàng ABC " _ Tin nhắn của hấn

Nhà hàng này rất nổi tiếng và rất lớn , nổi tiếng bởi cái vẻ đẹp sa hoa đến chóng mặt đó . Với thiết kế từng chi tiết và đẹp đẽ như thế này đã cuốn hút không ít người . Nơi đây còn được gọi là " Thiên đường tình nhân " bởi vì khung cảnh ở đây bố cảnh rất cầu kỳ , dù là cái bóng đèn cũng đã sa hoa lộng lẫy khiến người khác nhìn vào mà hoa cả mắt . Thực đơn cũng đa phần là dành cho tình nhân nhưng không phải vì như thế mà nơi này được gọi là " Thiên đường tình nhân " nhà hàng này dường như rất biết cách tạo tình cảnh mặn nồng . Khung cảnh thì lại càng tạo thêm điều kiện giúp họ nên nơi đây quả thật rất nổi tiếng .

Trở về với nó ...

Khi đứng trước nhà hàng , nó khó hiểu nhìn hồi lâu nhưng lại có người từ bên ngoài tiến lại chỗ nó hỏi

- Tiểu thư đây có phải là tiểu thư Mạc không ạ ? _ Cô gái mặc bộ đồ giống như là người trong nhà hàng đứng trước mặt nó , nở nụ cười xã giao hỏi nó

- Phải _ Nó gật đầu nói

- Mời theo tôi _ Cô gái đó đi đằng trước , theo sau là nó

Chẳng hiểu sao mà nó lại tin và đi theo nhưng linh cảm cho nó biết hẳn ở bên trong , được lắm ! Không nghe điện thoại lại còn muốn nó đến đây lát nữa sẽ xử hẳn .

Cô gái đó dẫn nó đến một căn phòng mà theo nó nghĩ là rất rộng rồi khi xoay qua định hỏi gì đó thì đã không thấy bóng dáng của cô gái ấy đâu . Nó nhìn về phía cửa rồi mở ra , bên trong không có chút ánh sáng , nhưng dựa vào trực giác nó lần đường mà đi vào bên trong . Như đang đứng yên quan sát bỗng một ánh đèn nền như được đốt lên , nó lập tức nhìn về phía đó rồi từng chút một mà ánh đèn của nền được đốt lên cho đến khi thấp sáng cả căn phòng .

Giờ nó mới nhìn rõ được căn phòng , đúng như nó nghĩ căn phòng này ít nhất cũng rộng đến 800m² . Nhưng rồi nó mở to mắt ngạc nhiên nhìn lên từng bức tường , trên mỗi bức tường đều có rất nhiều tấm ảnh được dán lên , nhưng lại càng ngạc nhiên hơn khi nó đến gần bức tường gần nó nhất . Trên nó có rất nhiều , rất nhiều tấm ảnh hình của nó ? Lúc nó ngồi ở phía sau sân trường , khi nó đang ngắm nhìn ngoài trời , khi nó nghe nhạc cũng có , khi nó đi bộ về nhà cũng có , ngay cả khi nó nhếch mép cũng có nữa ...v.v Nói chung rất nhiều , nhưng chung quy đều là khuôn mặt và hành động của nó . Nó tưởng đang có tên biến thái nào theo dõi nó nữa chứ cho đến khi ...

Nó đi đến giữa căn phòng thì nó nhìn rõ được bông hồng được rải thành hình trái tim còn nó thì ở giữa . Nó càng khó hiểu hơn nhưng rồi ánh sáng từ trước mặt nó khiến nó dán mắt vào không chớp mắt khi đôi mắt quyền rũ ấy chạm vào đôi mắt cùng màu và quyền rũ không kém kia , tìm nó dường như đập rất nhanh . Trên đó người đang đứng đó nhìn nó là hẳn , hôm nay chẳng biết ngày gì mà hẳn lại mặc vest , toàn thân đều là vest trắng . Chưa bao giờ nó thấy hẳn mặc vest trắng cả , có khi nào đây là lần đầu tiên hẳn mặc không ? Nhìn hẳn cứ như thiên thần hạ trần vậy , khiến người nhìn thấy mà mê mẩn không thôi , như chìm vào mê muội khi nhìn sâu vào ánh mắt ấy . Trên tay hẳn là một bó hoa , bó hoa rất lớn , nhìn ít nhất cũng gần một 100 bông hoa mà kì lạ hơn là hoa hồng tím . Màu tím đó quyền rũ và bí ẩn đến kì lạ nhưng đây cũng là loại hoa nó rất thích , rất giống nó nhìn rất cô độc nhưng lại bí ẩn .

Trùng hợp hơn là hôm nay nó mặc một cái váy màu trắng , dài đến tận đầu gối . Tay dài , cổ áo thì cao đến cổ , giữa eo còn có thắt một sợi dây màu đen nhìn rất xứng đôi với hẳn . Tóc thì búi cao lên , lưa thưa vài cọng tóc lại càng khiến nó trông đẹp đến say ngất cả lòng người . Đôi chân mang đôi giày búp bê màu trắng nốt , nhìn rất đáng yêu . Nhìn nó cũng như một thiên thần , một thiên thần như vừa tỉnh dậy bởi một giấc ngủ rất lâu và rồi như lạc vào nơi này . Chỗ có ánh sáng đó , nơi hẳn đang đứng , ánh mắt hẳn như ánh lên tia yêu chiều và ôn nhu . Khóe miệng thì nhếch lên tạo thành một nụ cười đẹp đến mê hồn . Nụ cười đó như khiến tim nó đập lệch đi một nhịp ...

Hắn từ từ tiến đến trước mặt nó , nó từ đầu vẫn cứ nhìn hẳn . Hẳn như muốn bật cười trước hành động trẻ con đó của nó , hẳn háng giọng nói

- Mạc Từ Băng , tôi rất hạnh phúc khi được em chấp nhận tôi . Những gì tôi nói lúc trước , tôi sẽ cho thời gian để hành động cho em thấy , để em biết những gì tôi nói là thật . Hôm nay tôi hẹn em ra đây và mấy ngày nay không gặp hay trả lời điện thoại em cũng chỉ vì như vậy , chỉ muốn hỏi em một câu thôi . Em có muốn có tên trong sổ hộ khẩu nhà tôi với tư cách là vợ cũng như bạn đời không ? _ Hẳn nhìn nó , nhìn sâu vào ánh mắt đó . Nghiêm túc hỏi nó

- Đúng là rất có đầu tư đấy _ Nó nhếch mép cười , quả thật nơi này không kém gì những nhà hàng nổi tiếng thế giới , cách trang trí ở đây lại lộng lẫy quá đi khiến người khác không thốt nổi nên lời

- Trả lời câu hỏi tôi đi ! _ Hẳn mắt kiên nhẫn hỏi lại một lần nữa , hẳn sợ ...

- Vậy tôi hỏi ngược lại anh , anh có dám chắc là trong sổ hộ khẩu anh người đứng tên là vợ anh sẽ không thay đổi mà mãi mãi vẫn là tôi ? _ Nó kiêu ngạo ngược mắt lên nhìn hẳn

- Tôi cũng không dám chắc vì có thể tôi sẽ đổi nhà khi tôi thích và lúc đó tôi lại phải đổi rồi nhưng tên đó vẫn mãi mãi là vợ tôi ! _ Lời nói như chắc chắn thêm một lần nữa cho tình yêu sâu đậm của hẳn dành cho nó

- Đồng ý _ Nó mỉm cười nhẹ nhàng nhưng lại hạnh phúc , ai biết được đó là nụ cười thật sự đầu tiên trong mấy năm qua của nó và người được nhìn thấy là hẳn

Cảm xúc như vỡ òa , những căng thẳng như tan biến . Nó nhận lấy bông hoa của hẳn và ôm hẳn thật chặt . Hẳn cũng tiếp lại và ôm nó vào lòng , như làm chỗ dựa vững chắc cho nó mỗi khi nó cần . Tìm hẳn dường như được một thứ gì đó rất ngọt lấp đầy cả trái tim , trái tim đã từng đóng băng chỉ lạnh lùng như thế mà hôm nay lại ngọt ngào đến lạ thường và hẳn biết nguyên nhân là đều vì nó . Nó khiến tim hẳn như tan chảy , hẳn thật sự yêu nó hơn cả bản thân mình .

Còn nó thì sao ? Trái tim nó cũng như hẳn , đau đớn và cô độc suốt bao năm nay thì chính cái ngày hôm nay , trái tim nó như tan chảy và hạnh phúc tràn đầy . Có lẽ lựa chọn này của nó là đúng ... Hai người cứ thế ôm nhau rồi cùng ở lại ăn tối luôn . Buổi tối rất lãng mạn , nào là ánh nến nào là đàn violong nào là những ánh mắt đầy yêu thương nhìn nhau v.v ...

Nhưng câu chuyện chỉ mới đó bắt đầu rồi ngày mai tình yêu hai người phải trải qua bao nhiêu gian nan thì mới có thể ở bên nhau hạnh phúc ? Những gian nan đó là gì ? Có lẽ chỉ có ông trời mới biết được nhưng cứ tận hưởng những tháng ngày bên nhau như thế trước đã ...

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Quá Khứ Đau Thương

Ngày hôm sau, bầu trời trong xanh mát mẻ cũng như tâm trạng của nó vậy. Nó làm VSCN xong thì thay đồ rồi chuẩn bị đi học. Nó rất mong được gặp hân ...

Vừa đến trường thì sau lưng đã có ba chiếc xe khác chạy đến. Nhìn nó hôm nay rất đáng yêu, mái tóc được nó thắt bím gọn gàng. Đôi môi mọi ngày đã đỏ và ướt nay lại càng đẹp hơn, đôi mắt tím thường ngày chất chứa biết bao nhiêu u buồn thì giờ đây lại bớt đi phần nào. Khuôn mặt đã không còn lạnh như trước nữa.

Còn hân, sau khi nhìn thấy xe nó chỉ muốn chạy lại ôm nó thôi, nhìn nó quá đáng yêu đi khiến hân không cảm lòng được. Cô gái này thật biết cách khiến người khác bị mê hoặc mà ...

Nhỏ và anh đều nhận ra sự khác biệt của nó. Đặc biệt là nhỏ, quen biết với nó từ nhỏ thì đã rất hiểu tính cách nó. Nhất là từ sau cái vụ quá khứ đó mà dường như đôi mắt không còn sự ảm áp nữa mà thay vào đó là những đau đớn ẩn sâu bên trong đó. Từ nó không còn cảm nhận được bao nhiêu sự lạnh nhạt nữa, bất giác nhỏ đưa mắt về phía hân. Nhìn thấy hân cũng đang nhìn nó, ánh mắt thì tràn đầy yêu thương khiến nhỏ hơi khó hiểu nhưng rồi nhỏ vẫn hỏi nó.

Anh tuy là không thân với nó cho lắm nhưng với hân lại cực kì hiểu nhau. Nhìn vào đôi mắt hân, anh như giật mình khó hiểu? Đôi mắt đó đã từng lạnh lùng đến vô cảm, đôi mắt đó từng không xem ai vừa mắt mình. Vậy mà giờ đây, đôi mắt tím đó lại ôn nhu đến lạ thường, trong mắt thì ẩn ý điều gì đó rất ... hạnh phúc? Rồi anh chợt nghĩ đến, bất giác anh nở nụ cười sáng khoái. Cuối cùng cái thằng trời đánh này cũng đã theo đuổi được ai kia rồi. Tự động viên cho bản thân, anh vỗ vỗ mặt rồi nhìn nhỏ, ánh mắt đầy kiên quyết phải theo đuổi cho bằng được!

Vẫn như mọi ngày, cả 4 người bọn họ đều là tâm điểm chú ý nhưng hôm nay lại càng đặc biệt hơn khi người mà biết bao nhiêu người con gái mơ ước có được nay lại đi nắm tay một cô gái khác? Lại còn cười vui vẻ khiến không ít người nhìn cô gái đó bằng ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống. Cặp đôi mà nói này giờ đó chính là hân và nó.

Nó bất ngờ trước hành động của hân. Tim nó đang đập rất nhanh, bất giác khuôn mặt còn đang trắng trẻo nay lại là một màu đỏ như cà chua trên khuôn mặt.

"Những gì tôi nói lúc trước, tôi sẽ cho thời gian để hành động cho em thấy, để em biết những gì tôi nói là thật"

Nhỏ thì lại một phen ngạc nhiên nhìn bàn tay hân đang nắm chặt lấy bàn tay của nó. Trong đầu mơ màng hiểu ra, nụ cười trên môi nhỏ càng rộng nhưng lại chẳng ai hiểu nhỏ đang suy nghĩ gì ...

Còn anh thì lại nhếch mép nhìn, thằng này của hân quả thật cũng ghê gớm quá đấy chứ!

Trong lớp, mọi người nói chuyện ồn ào vì vẫn chưa đến tiết. Hầu như đều bàn tán về việc sáng nay, trong lớp có biết bao nhiêu ánh mắt toét lửa đang muốn thiêu cháy người nào đó nhưng lại bị người đó bỏ đi và xem như không khí khiến bọn họ rất bức tức nhưng lại không dám làm gì!!

- Khụ khụ ... Hừm không biết anh có thể qua ngồi với Bảo một lát để tôi nói chuyện riêng với Băng được không? _ Nhỏ đứng trước mặt hân nói

- Được, hai người nói chuyện đi _ Dứt lời hân đứng dậy và đi đến chỗ Bảo ngồi

- Có chuyện gì? _ Nó đi thẳng vào vấn đề hỏi nhỏ

- Mà và Tài đang là một cặp sao?

- Phải

- Vậy ... Khi nào mà mới nói hân nghe tất cả sự thật?

- Tao cũng không biết

- Nhanh nói đi. Ngày đó không còn cách xa bao nhiêu đâu

- Biết rồi có cơ hội tao sẽ nói

- Tốt

Bỗng nó nhìn nhỏ chăm chú

- Sao thế ?

- Mà có nhận ra là đang có một hạnh phúc chờ đợi mà không ?

- Y...Ý mà là sao ?

- Mà hiểu rõ tao đang nói gì

- ... _ Nhỏ im lặng , đương nhiên nhỏ nhận ra đó là ai nhưng tình cảm hiện tại nó vẫn chưa thật sự xác định được

- Tao khuyên mà , tao nhìn ra Bảo là thật lòng với mà . Nó yêu thương mà tao nghĩ mà cũng cảm nhận được . Mà may mắn hơn tao nên hãy biết nắm giữ đi . Hạnh phúc vụt đi mất thì chẳng bao giờ tìm lại được đâu . Hãy mau chóng xác định tình cảm của mà đi _ Đã lâu rồi nó không nói nhiều như thế nhưng hôm nay cũng là vì nhỏ thôi

- Tao hiểu rồi . Nhìn thấy mà tìm được hạnh phúc tao cũng mừng thay cho mà . Hạnh phúc vào nhé _ Nhỏ vui vẻ nói

- Cảm ơn mà _ Lời nói như chất chứa biết bao nhiêu chân thành được nó nói lên

- Đồ ngốc . Tao với mà là bạn thân mà _ Nhỏ lại cười vui vẻ nói

Hai người cứ mãi nói chuyện

Còn anh và hấn ...

- Mà với Băng là một đôi rồi hử ? _ Anh nhìn hấn hỏi

- Ừ _ Hấn bình thản nói

- Ghê ta . Còn nhanh hơn cả tao nữa _ Anh cười vui vẻ nói

- Nhanh hay chậm không thành vấn đề . Vấn đề là mà có yêu nhỏ không thôi

- Tao nghĩ cô nhóc đó không yêu tao . Là tự tao đa tình thôi _ Anh cười chua xót nói

- Lần đầu tiên tao thấy mà ngu xi đến như vậy _ Hấn nhếch mép khinh bỉ nhìn anh nói

- Ý mà ...?

- Chỉ cần rung động là có thể bước thêm một bước nữa . Chẳng lẽ những lúc con nhỏ đó ấy rung động mà không hề biết mà đã có cơ hội rồi sao ? _ Hấn lắc đầu không hiểu nổi được là thằng bạn này của hấn cũng có lúc ngu ngơ đến như thế

- Tao c...có cơ hội sao ? _ Như không tin vào tai những gì nghe thấy anh hỏi lại một lần nữa

- Haizz , mà không phải nắm bắt con gái dễ lắm sao ? Hãy thử tìm hiểu người mình yêu đi rồi tiến tới

- Không ngờ cũng có ngày mà triết lý sâu xa đến vậy

Anh đúng là phải cười cho bản thân mình . Khi chưa gặp nhỏ , anh đã đào hoa đến mức nào . Thay bỏ hết lần này đến lần khác , lòng của con gái anh dường như nắm chắc vào lòng bàn tay vậy . Vậy mà khi gặp cô nhóc dữ như bà chằn này thì anh không còn quen ai hết nhưng lòng của nhỏ như thế nào anh càng không hiểu và nắm bắt được . Khi yêu con người ta dường như là mất kiểm soát và chẳng nhận ra đó chính là bản thân mình , khi yêu con người ta thường thay đổi đến mức chóng mặt . Từ khi yêu nhỏ đến nay , anh đã thay đổi không ít nếu hấn không nhắc có lẽ anh cũng chẳng nhận ra ... Nhưng trong tim anh thầm nói với anh rằng phải hạ gục trái tim sắc đá đó !

Khi tiết học bắt đầu , ai nấy về lại chỗ cũ . Cả 4 con người đều im lặng , riêng mỗi người đều có suy nghĩ riêng và chẳng hề giống nhau .

Ra chơi

- Mọi người ăn gì ? _ Vẫn như mọi ngày , vẫn là giọng nói lạnh lạnh của nhỏ vang lên

- Như bình thường _ hấn và nó đồng thanh nói rồi nhìn nhau cười

- Tôi đi theo phụ cho _ Cũng như nhỏ , vẫn là giọng nói quen thuộc muốn giúp đỡ của anh

- Hừ _ Nhỏ hừ nhẹ rồi đi về hướng căn-tin

Nó và hấn vẫn cứ uống sữa thôi . Còn anh và nhỏ thì vẫn cãi nhau ầm ĩ như lúc trước .

Sau khi hết giờ ra chơi , không ai thấy hình bóng của nó nữa , cả hấn và nhỏ cũng không biết được giờ nó đang ở đâu ... Nỗi bất an lại dâng lên trong mỗi người

Trong trường học sa hoa này có một khu vườn đầy hoa rất đẹp , hương thơm lại dễ chịu khiến người khác không thể nào rời đi khỏi đó được . Nhưng lại ít người biết đến vì chỗ đó hơi bí mật và có lời đồn là từng có người vào đó và vì khó cưỡng lại mùi hương đó mà ở mãi bên trong không chịu ra ngoài nên không ai tò mò hay muốn vào nữa . Nhưng ngay bây giờ lại có một cô gái bước vào đó , dáng đi rất bình thản và như chẳng sợ gì cả đó chính là nó .

Nó bước vào đó , tìm một nơi thoải mái rồi nằm ngủ . Mùi hương dễ chịu khiến nó chìm vào giấc ngủ rất nhanh nhưng cái giấc mơ đó như bám theo nó mãi khiến nó vừa ngủ chưa được bao lâu thì trên trán đã đầy mồ hôi , thở dốc . Phải ! Cái nỗi ám ảnh đó lại xuất hiện một lần nữa trong tâm trí nó ...

Hấn cúp tiết và chạy xung quanh trường tìm nó . Ngay cả những nơi nó thường lui tới nằm ngủ cũng không thấy bóng dáng nó đâu , hấn lo lắng và sốt ruột tìm kiếm mãi hình bóng đó . Như nhớ ra còn một nơi trong trường rất huyền bí nữa mà hấn chưa tìm đến , chẳng lẽ nó ở nơi đó sao ? Nó rất thích ngủ nên sẽ tìm những chỗ nào dễ chịu để ngủ vậy chẳng lẽ nó ở đó ngủ thật sao ? Đờn ốc này !! Linh tính cho hấn biết , 80% là nó ở đó , lập tức hấn lao ngay đến nơi đó .

Quả nhiên đúng như hấn dự đoán , nó thật sự đang nằm đó và như cái lần hấn nhìn thấy nó ở chỗ cánh đồng hoa đó . Như vừa mới gặp ác mộng tỉnh dậy vậy ... tìm hấn chợt nhói lên

- Sao em lại ở đây mà không nói với ai vậy hả ? _ Nhìn nó với vẻ mặt giận dữ hỏi nhưng người khác nhìn vào cũng biết hấn không hề giận nói đúng hơn là giận không được

- Ôn ào quá _ Nó trẻ môi nói nhưng vẫn không mất đi sự lạnh lùng vốn có

Hấn đờ luôn với khuôn mặt trẻ con đó , rất đáng yêu ...

- Có phải cũng đến lúc em kể cho tôi nghe về quá khứ cũng như giấc mơ của em không ? _ Hấn điềm nhiên ngồi bên cạnh nó nói rất nhẹ nhàng

- Không phải với tư cách chồng tương lai sao ? _ Nó nhếch mép nói

- Dù tuổi tôi sẽ rước em về liền _ Hấn nhún vai nói nhưng lại rất nghiêm túc

- ... _ Nó bỗng im lặng , nhắm mắt như đang nhớ lại cái quá khứ mấy năm về trước

- Mấy năm trước , có một cô gái rất hay cười và luôn vui vẻ . Cô gái ấy đã phải lòng một chàng trai rất đào hoa trong trường , chàng trai đó khiến cho cô ấy mỗi khi gặp đều thẹn thùng nhưng cô gái ấy biết mình sẽ chẳng bao giờ với tới được chàng trai đó bởi vì khi đó cô gái đó nhận ra không chỉ cô mà có rất nhiều thích chàng trai đó và chàng trai đó cũng thay đổi như thay áo vậy . Cô gái đó sợ mình bị tổn thương nên đã chôn vùi tình cảm ... cho đến một ngày cô nhận được một tờ giấy nhỏ của một cô bạn cùng lớp đưa . Hỏi là ai đưa thế thì cô bạn nói cũng không biết , khi mở tờ giấy ra cô gái đó ngạc nhiên vì trong đó viết khi ra về lên sân thượng củ trường để nói chuyện , ký tên là người cô gái đó thích . Đúng lúc ra về thì cô gái đó đã lên trên sân thượng , xấu hổ nhìn người con trai đó khi người đó tới gần cô . Khi khoảng cách cả 2 chỉ còn cách nhau khoảng 10cm thì người con trai đó đứng lại và nhìn thẳng vào cô gái ấy . Sau đó mở miệng nói

" Cô thích tôi phải không ? _ Người con trai đó bình thản nói

P...Phải _ Cô gái thì xấu hổ không dám nhìn người đó nên cúi đầu xuống

Ngẩng đầu lên đi

Hừm , cũng đẹp đấy . Tôi thích cô , quen nhau đi

S..Sao ?

Ngày mai tôi sẽ đến lớp cô "

Cứ thế là hấn ta đi xuống dưới lầu và chỉ còn mình tôi đứng ở đó . Ngay thời khắc đó , tim cô gái đó đã đập nhanh đến mức cô gái còn nghĩ là cô gái bệnh tim đấy . Rồi cũng đến ngày mai , không ngờ hấn ta thật sự tới khiến cho cả lớp cô gái đó một phen ngạc nhiên , hấn ta nắm tay cô rồi xuống căn-tin trước mặt bao nhiêu người , lúc đó cô xấu hổ đến nỗi chỉ biết im lặng thôi . Dần dần cô quen như thế và tình cảm cô dành cho người con trai đó càng sâu nặng thêm và cô gái nhận ra đã không thể nào từ bỏ nữa thì cái ngày tồi tệ đó lại xảy ra .

Hôm ấy là ngày nghỉ , người con trai đó không gọi cho cô gái đó như mọi lần và lúc đó cô rất lo lắng , nhưng theo cô biết thì dạo này hấn ta đang ở trong khách sạn vì nhà hấn phải sửa sang lại cho đẹp theo ý bà hấn nên đành dọn ra khách sạn ngủ . Sau khi khó lắm mới hỏi được số phòng của hấn thì cảnh tượng đó dường như khiến cô gái như muốn tắt thở ngay lập tức . Trước mắt cô gái là cái cảnh cả hai người thân thể không một mảnh vải trên người đang cuốn quýt lấy nhau không ngừng , từng tiếng nói từng hành động như dội thẳng vào mắt và tai cô . Khi đó tim cô như ai đó bóp nát vậy , đau như rí máu . Nhưng hấn lại không thèm để ý đến cô và vẫn cứ tiếp tục , cô gái chạy ra khỏi khách sạn . Chạy đến khi đôi chân mỏi nhừ không thể nào chạy

được nữa thì cô gục ngã , nước mắt cứ thế chảy ra từ mắt cô . Lần đó là lần đầu tiên trong cuộc đời cô khóc nhiều đến mức đó , điện thoại thì hết pin , gần đó lại chẳng có ai .

Lúc đó Thanh tìm cô và nhìn thấy cô , chẳng hiểu sao khi ấy cô nhìn thấy trên khuôn mặt nhỏ là sự đau đớn , cô lúc đó đã tự cười nhạo bản thân vì khi cô ngu xuẩn đến mức đó thì lại khiến cho người yêu thương cô . Nghe nhỏ nói lại cô đã sốt 3 ngày 3 đêm rồi mới tỉnh lại , như sự tỉnh lại ấy lại khiến cô đau lòng đến tan nát . Những ngày sau đó hẳn ta không gọi cho cô dù chỉ là một cuộc , nhưng rồi có ngày hẳn ta nhắn tin cho cô và hẹn cô ra nói rõ . Chỗ hẹn là một nơi rất xa chỗ tôi ở và vắng người . Đó là một ngôi nhà hoang , khá tối và khi đi vào có người dẫn cô đến một căn phòng nhỏ và tối . Bước vào thì cửa đóng sầm lại , cô mở không được thì có tiếng nói như vang lên khắp phòng , đó là giọng của hẳn ta . Dù là phòng chỉ có một bóng đèn nhỏ thôi nhưng cô có thể nhìn rõ được khuôn mặt của hẳn ta , khuôn mặt mà cô gái nhớ thương vào mỗi ngày nay lại phản bội cô và đang nhìn tôi với ánh mắt bình thản . Thế là hẳn lại mở miệng nói :

" Tôi cũng chẳng muốn giải thích gì nhiều . Tôi chỉ muốn nói rõ với cô là tôi hết hứng thú với cô lâu rồi . Và tôi chưa từng nghĩ là yêu cô , tôi chỉ xem cô như người qua đường thôi . Chán thì tôi vứt , cô cũng không ngoại lệ . Đối với tôi con gái chỉ là giải trí mà thôi

A..Anh là người như thế thật sao ?

Đúng vậy , trong các người tôi chơi đùa cô chính là người ngây thơ nhất đấy

Anh là loài cầm thú ! Tôi hận anh

Ngay lúc đó nỗi đau như vỡ òa , gần đó có một thanh gỗ to . Cô gái đó lập tức lấy lên và đập thẳng vào đầu hẳn , nhưng có lẽ do sức cô gái đó yếu nên chỉ khiến đầu hẳn chảy máu . Hẳn như điên tiết lên , tát mạnh vào má cô . Mạnh đến mức chảy cả máu ... Như chưa đủ hẳn ta đánh đập tôi đã mạn rồi đi ra khỏi căn phòng . Trong căn phòng đó chỉ còn mình cô gái và một lát sau , có 3 tên to con bước vào phòng . Nỗi sợ hãi của cô gái ngày càng tăng , và đứng như cô gái lo sợ . Ba người họ tiến lại phía cô gái và nói những câu dâm dục và đáng khinh bỉ , từng người tiến về phía cô gái với ánh mắt như thèm muốn . Cô gái lại hết sức vì bị hẳn ta đánh đập nên cũng không thể mà chống cự được . Khi cô gái tuyệt vọng nhất thì ngoài cửa có giọng nói quen thuộc với cô . Đó là nhỏ , nhỏ mạnh mẽ lắm , nhỏ có đi học võ và đến cứu cô .

Ngày hôm đó , trên cơ thể cô đâu cũng có vết thương . Từ nặng đến nhẹ , nặng đến đau đớn . Nhưng những vết thương đó vẫn không bằng trái tim cô đang rỉ máu và đau đớn . Sau ngày đó , cô gái đó không nói chuyện nữa , đôi mắt như vô hồn rồi cho đến một ngày cô ấy không chịu đựng nữa mà ra uống rượu , uống say rồi nên cô ấy ra về . Bước chân thì loạng choạng , té ngã mấy lần . Nhưng lại không hiểu sao hôm đó trời đang trong xanh , lại có gió lớn và sắc trời thay đổi . Mưa cứ thế trút xuống không ngừng , mưa rất to . Nước mắt của cô gái như chảy theo mưa , nhưng lại có điểm chung là rất nặng . Cô đau đớn gục xuống , hình bóng của người đó cứ quanh quẩn trong trí óc của cô , muốn quên thì lại càng nhớ . Từng kỷ niệm giữa cô và hẳn ta cứ như một đoạn ký ức được tua lại trong đầu cô khiến cô khó chịu đến cả thở cũng khó khăn .

Và thế là cô gái ấy ngất đi , vẫn như thế người tìm được cô vẫn là con nhỏ bạn thân của mình . Lần này không còn sốt nhẹ nữa mà cô sốt đến 7 ngày 7 đêm , sau đó lại hạ sốt nhưng vẫn chìm trong cơn mê sảng . Nhỏ bạn thân đó lo lắng cho cô , cứ mỗi ngày bên cô và chăm sóc cô . Rồi đến cái ngày cô tỉnh lại nhưng lại biến mất , nhỏ bạn thân lại hoảng hốt và cảm thấy có gì đó rất đáng sợ sắp xảy ra . Và đúng như thế , các quán bar gần đó hoặc hầu như là các quán bar ở thành phố đều sắc mùi máu tanh , tất cả đàn ông đều bị giết chết . Còn người giết lại là một cô gái , mái tóc tím ấy và đôi mắt đó như chỉ còn máu mà thôi khiến người khác nhìn vào mà sợ hãi và khinh miệt . Đó là cô gái đó , cô gái như lột xác hoàn toàn , máu dính đầy người , đôi mắt như ánh lên tia máu , lạnh lùng đến nỗi có thể giết hết tất cả đàn ông .

Nhưng rồi cô gái cũng ngất đi , được người đi đường gọi cấp cứu đến bệnh viện , dù là con gái nhưng đàn ông vẫn mạnh hơn . Trong khi chuẩn bị bị giết thì những người đó đã chống cự và khiến cô bị thương nhưng lại khiến cô cảm thấy hưng phấn hơn nhiều . Bệnh viện gọi cho nhỏ và muốn nhỏ đến xem như thế nào thì nhỏ ngạc nhiên và lập tức chạy đến bệnh viện đó , thấy con bạn mình bị như thế nhỏ bạn thân thấy đau lòng . Rồi lại thấy trên ti vi đang nói đến tin tức các đàn ông trong quán bar đều bị giết sạch lại khiến nhỏ bạn thân sợ hãi nhìn con bạn đang nằm trên giường bệnh . Nghĩ là không thể nào vì nó là con gái mà với lại không biết võ nữa nhưng ý nghĩ đó lại bị vùi ngày sau chôn vùi đi ... Vài ngày sau , sau khi tỉnh lại nhỏ bạn thân như không tin vào mắt mình , cô gái đó như không phải là người mà nhỏ thấy nữa .

Lạnh lùng đến đáng sợ , cảm nhận được cả khí lạnh toát ra từ thân thể đó . Sau một hồi chẩn kinh thì nhỏ mới biết được mọi chuyện , người giết đám người trong bar chính là người đứng trước mặt nhỏ đây . Khi biết được mọi chuyện , nhỏ nhìn cô gái đó với ánh mắt đau buồn rồi chạy lại ôm cô gái đó . Sau đó vài ngày nữa lại chẩn kinh một lần nữa khi cô gái đó lại nhu mì và hiền thực đến lạ thường . Nhỏ bạn không chịu nổi nữa nên đi gặp bác sĩ chuyên gia về tâm lý và ông ta nói rằng đó là bệnh đa nhân cách . Ông là chuyên gia tâm lý về đa nhân cách , những người mà đột nhiên có tính cách khác thì phải có chuyện gì đó rất lớn tác động và biến đổi đến như vậy . Ban đầu có hơi mất kiểm soát nhưng rồi cũng có thể kiểm soát được . Cách chữa không phải không có nhưng chỉ sợ là không làm được ... Và cô gái đó là tôi

Hắn im lặng , ánh mắt đau xót nhìn nó . Trái tim nhói lên từng đợt , hẳn ôm chặt nó vào lòng . Mắt thì rung rung đau lòng ôm nó xót xa . Thời gian như ngừng lại ...

End chap 33

*Đã bù đắp rồi nhé , mọi người đọc vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Quá Khứ Đau Thương (2)

Hắn ôm nó một hồi lâu rồi mới buông ra . Hắn hỏi :

- Vậy cách để chữa trị là gì ?

- Thật sự muốn biết ?

- Phải

- Theo như ông bác sỹ đó nói là khi đã đủ 18 tuổi thì lúc 12 giờ vào ngày sinh nhật thứ 18 đó . Ba nhân cách sẽ hoà quyện hoặc lẫn chiếm thể xác có nghĩa là nếu nhân cách không muốn chiếm giữ thể xác thì sẽ hoà quyện lại với nhau nhưng nếu một trong 3 nhân cách muốn chiếm giữ thể xác này thì phải đấu tranh nếu không sẽ bị chiếm đi mãi mãi . Và cách để cứu đó là cô gái đó phải tìm được nửa kia của mình vì nguyên nhân gây ra các nhân cách khác xuất hiện cũng vì cô gái đó bị tổn thương quá nặng nề nên phải tìm cho mình bằng được một người con trai mà mình yêu lần nữa ... Và ở bên cạnh người con gái đem đó để bảo vệ và giúp họ . Vậy anh có làm được không ? _ Nó ngược mắt lên nhìn hắn . Là cái nhìn đầy hy vọng và tin tưởng ! (Đoạn này Au chém nhé :3 Không có thật đâu ạ :3)

- Tôi chắc chắn sẽ ở bên em đến chân trời góc biển . Bảo vệ em khi tôi còn sống trên cõi đời này _ Hắn nhìn nó kiên định nói

- Sến quá _ Nó tặc lưỡi nói nhưng ánh mắt thì tràn đầy hạnh phúc

- Nhưng thật lòng _ Hắn mỉm cười dịu dàng đáp lại

- Ừ _ Nó cứ thế nằm trong vòng tay hắn , rất yên lòng . Chẳng mấy chốc nó đã ngủ say

Hắn cúp tiét luôn và đưa nó về nhà hắn nghỉ . Vì hắn không biết nhà nó nhưng vẫn không quên nhắn tin cho nhỏ biết .

Trong khi nó ngủ thì hắn ra khỏi nhà và đến quán cafe mà nhỏ đã hẹn hắn .

- Có chuyện gì không ? _ Hắn ngồi xuống rồi vô thảng vảng đề hỏi

- Hừm, nó kể hết rồi phải không ? _ Nhỏ nhìn hắn nghiêm túc nói

- Phải

- Ừm, tôi biết chắc chắn có một chuyện nó không nói cậu nghe nên tôi mới hẹn cậu ra để nói rõ

- Cô nói đi _ Hắn nghiêm túc nói

- Nên bắt đầu lúc Băng bị nhân cách thứ 3 là Mạc Tử Thiên chiếm cơ thể rồi lại đến nhân cách thứ 1 chiếm được thì sau vài ngày , nó ăn rất ít và hay nói một mình . Tự hỏi rồi tự trả lời, cả tôi nó cũng lơ mờ không nhận ra . Đi khám thì mới biết nó bị chứng tự kỷ, mà nguyên nhân là do quá sốc dẫn đến mất kiểm soát . Lúc thì chạy nhảy lung tung đi mất tích luôn . Lúc thì vô công an ngồi uống nước nói chuyện nữa . Nhưng chưa bao giờ là nó không nhắc đến tên của thằng khốn đó ! Phải mất 3 tháng mới điều trị được . Nhưng rồi lại có chuyện xảy ra nữa , nó gần như là nhớ thẳng khốn đó điên loạn nên mỗi ngày đều uống rất nhiều thuốc an thần, thế là nó lại nhập viện một lần nữa ! Có vẻ như nó không thích bệnh viện nên đã trốn ra ngoài, tình cờ nó gặp lại thằng đó , nó đứng trơ mắt nhìn hắn rồi một đoạn ký ức của quá khứ như lập lại trong đầu nó , nó khóc rồi ôm đầu la lên . Khi tôi đến nơi thì đã thấy nó bị hắn cho ăn tát , còn hắn thì cười nhạo cái kiểu cười khinh bỉ ai đó khiến tôi muốn điên lên . Cảm sung lên và bắn hắn , hắn cứ thế rồi ngã gục . Còn nó do quá đau khổ nên đã ngắt và không nhìn thấy cảnh đó . Cũng may là lúc đó rất vắng người , còn súng tôi là súng giảm thanh nên ít người để ý . Ngày hôm sau , nó mới tỉnh lại và báo đưa tin là hắn đã bị giết hại . Nó liên tục 3 ngày nhốt ở trong phòng , cả đồ ăn cũng không ăn . Chịu không nổi tôi vào phòng nó và tát mạnh vào má nó , nó quay lại nhìn tôi, tôi ôm nó vào lòng . Cứ thế nó khóc đến ướt cả áo tôi, tôi chỉ khuyên nó hãy quên thằng khốn khiếm ấy đi . Nó buông tôi ra và nằm đắp chăn lại , tôi đi ra ngoài . Hai ngày sau nó ra khỏi cửa phòng và xuống nhà bếp ăn cơm . Nhưng ngay từ lúc đó , cô bé mà tôi chơi từ nhỏ đã biến mất hoàn toàn thay vào đó là một cô gái lạnh lùng đến nỗi không ai dám đến gần . Đôi mắt đẹp và luôn mang ý cười đó lại biến mất theo người chủ vậy , chỉ còn là đôi mắt sâu và vô hồn . Thời gian trôi qua , nó cũng trở lại với cuộc sống bình thường nhưng lại rất ghét con trai , thậm chí là hận không có con trai trên đời này . Cũng mấy năm rồi tôi không còn thấy nụ cười tươi tắn trên đôi môi ấy nữa , tôi nói với cậu chuyện này vì tôi hiểu rõ , nó sẽ chẳng nói cho cậu biết đâu . Vì thế tôi mong cậu giữ bí mật hôm nay tôi chuyện này với cậu và tìm lại nụ cười đó của nó . Còn nếu tôi biết được thứ cậu mang lại cho nó chỉ là tổn thương , tôi sẽ giết cậu ! _ Cái quá khứ đau thương đó của nó , nhỏ nhớ như in , hận không thể giết chết hắn sớm hơn

- Tôi sẽ không làm cô thất vọng và chắc chắn tìm lại được nụ cười kia ! _ Hắn nói rất chắc chắn , đôi mắt kiên định nhìn về phía nhỏ . Nhỏ gật đầu rồi rời đi .

Còn hắn ? Hắn ngồi trong quán , đắm chiều suy nghĩ . Hắn mãi mãi cũng không ngờ , người con gái mỏng manh ấy lại phải chịu đựng đến như vậy . Tim hắn khẽ nhói lên , hắn cảm nhận được những tháng ngày đó của nó đã đau biết bao nhiêu , hắn chỉ hận nếu như bây giờ cái thằng khốn đó còn sống hắn sẽ khiến hắn ta sống không bằng chết , vĩnh viễn cũng sống trong dằn vặt . Nghĩ đến cái cảnh người con gái hắn nâng niu lại chịu cảnh dằn vặt đó hắn còn đau gấp bội . Phải như thế nào hắn mới tìm được nụ cười đó của nó đây ? Không ! Hắn sẽ tìm cho bằng được , người con gái này vĩnh viễn sẽ không được chịu đau đớn nào nữa , dù có thì người đó cũng phải là hắn . Từ nay hắn sẽ gánh vác tất cả cho nó , bảo vệ nó hơn cả bản thân và yêu nó đến khi tìm ngừng đập . Hắn sẽ không từ bỏ ! Mạc Tử Băng . Em cứ đợi đó tôi sẽ hành động cho em thấy !

Hắn rời cũng về nhà và vẫn thấy nó đang ngủ say . Có lẽ mệt quá rồi , hắn ngồi bên cạnh chiếc giường , ngắm nhìn từng đường nét trên khuôn mặt nó . Chưa bao giờ hắn thấy nhìn khuôn mặt này hàng giờ là một việc chán cả , thật ra còn thích thú ấy chứ . Hắn mỉm cười nhẹ nhàng , phải rồi chỉ có cô gái này mới khiến hắn cười dịu dàng đến thế và mãi mãi cũng chỉ có nó mới làm được thôi . Nhìn nó bao lâu hắn cũng chẳng biết , rồi từ từ hắn thiếp đi bên cạnh nó không hay nhưng tay vẫn cứ nắm chặt như thế .

End chap 34

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Bên Cạnh Nhau

Tối đó , khoảng 6 giờ . Nó tỉnh dậy và thấy bàn tay mình có ai đó nắm , nhìn sang mới thấy là hắn . Tim nó bất giác đập lệch một nhịp , có lẽ đây là lần đầu nó để ý kỹ khuôn mặt của hắn khi hắn ngủ . Rất yên lành và có phần đáng yêu . Đang chăm chú nhìn hắn thì hắn lại mở mắt và ngẩng đầu nhìn nó , nhìn nó với ánh mắt tràn đầy yêu thương khiến nó lại đỏ mặt . Nó buông tay hắn ra rồi xuống giường nói :

- Có gì ăn không ? _ Nó nói với khuôn mặt rất ư là tự nhiên

- Có _ Hắn cũng điềm tĩnh trả lời

- Vậy ăn _ Nó nói xong vẫn mặc bộ đồng phục của trường bình thản xuống lầu

- Đúng là rất tự nhiên nha _ Hắn mỉm cười vui vẻ rồi đi theo sau nó

~ Nhà bếp ~

- Nhà anh không thuê người giúp việc à ? _ Nó nhìn xung quanh rồi hỏi

- Tôi không thích con gái trong nhà mình với lại tôi cũng không thích giúp việc . Mỗi tháng gọi họ tới dọn dẹp rồi đuổi đi thôi _ Hắn nhún vai nói

- Thế thích đàn ông à ? _ Nó nhếch mép nhìn hắn đầy khiêu khích

- Thích em _ Hắn cũng cười nhếch mép nhìn nó đáp trả lại

- ... _ Nó im lặng không nói gì nhưng chỉ nó mới cảm nhận được bây giờ tim nó đã đập nhanh đến mức nào

Nó đi đến chỗ có tủ lạnh và mở ra . Nhìn một lượt rồi lấy thức ăn bên trong rồi vào trong bếp ... Mặc tạp dề màu hồng nhìn rất đáng yêu và ... ra dáng một cô vợ nhỏ (^^) . Hắn im lặng theo dõi từng hành động của nó rồi trơ mắt ra nhìn nó . Chẳng lẽ nó định nấu ăn ? Nó biết nấu sao ? Lỡ hắn ăn xong rồi nhập viện luôn rồi sao ? Nhưng những câu hỏi ấy lại dập tắt khi hắn thấy nó mặc chiếc tạp dề màu hồng đó , nhìn chỉ muốn ôm từ đằng sau thôi . Nghĩ đến là làm liên , hắn ôm nó từ đằng sau . Động tác của nó cũng ngưng lại một hồi lâu rồi lên tiếng nói :

- Đi ra hay ăn đấm ?

- Đi ra _ Hắn quynh luyến rồi khỏi nó rồi yên vị trên ghế

Lúc thì nó cắt rau , lúc thì cho thịt vào nồi nhìn rất chuyên nghiệp cơ . Hắn thì nhìn nó với ánh mắt ngạc nhiên xen lẫn sợ sệt ... (=,=")

Một lát sau , nó đi ra trên này cầm từng đĩa thức ăn vẫn còn nghi ngút khói ra để trên bàn ăn . Mùi thơm cứ thế theo đó mà bay khắp nhà , rồi xộc vào mũi hắn khiến hắn lại thêm một phen ngạc nhiên .

- Ô , nào là canh rau xanh hầm gà , thịt xào bông cải , còn nhiều món thế cơ à ? _ Hắn ngạc nhiên nhìn mấy đĩa đồ ăn rồi lại nhìn nó đang từ từ ngồi xuống ghế , đối diện hắn

- Ăn đi , chết đó _ Nó nói với hắn như thế nhưng chính mình vẫn nâng đĩa lên và chuẩn bị ăn cơm

- ... _ Hắn im lặng nhìn nó nhưng rồi cũng tin tưởng và cầm đĩa lên ăn

Hắn mở mắt to , nhìn các món trên bàn . Rất vừa miệng , dù chỉ là mấy món đơn giản thôi nhưng ăn vẫn rất ngon , không hề có thể nhập viện . Hắn vui vẻ gắp thêm thức ăn vào trong chén cơm của mình , cũng lâu rồi hắn chưa được ăn nhiều như thế .

Nó vẫn bình thản mà ăn nhưng những hành động đó vẫn không qua được con mắt nó . Khẽ nhếch môi cười nó tiếp tục ăn và rồi nó hỏi hắn :

- Anh thích ăn những món gì ? _ Nó đột nhiên hỏi hấn
- Chi vậy ? _ Hấn nghỉ ngơi nhìn nó hỏi
- Không nói thì thôi _ Nó nhún vai nói
- Ừ thì tôm hùm hấp rượu , thịt kho tiêu , canh hằm bào ngư rồi cua rang tỏi , súp gà hầm . Nếu là tôm hùm thì hấp xong phải hấp sơ lại một lần nữa cho thấm mùi vị _ Hấn say xưa kể
- Ăn com tiếp đi _ Nó lơ hấn luôn , hấn chẳng biết được những gì hấn vừa nói đã được bộ não ai đó ghi nhớ vào trong đầu

Ăn xong thì nó bắt hấn rửa chén , hấn ngậm ngùi nghe theo còn nó thì ra ngoài ngồi bật ti-vi lên xem phim .

Khi hấn chuẩn bị bước ra cùng nó xem phim thì trời đổ mưa , sấm sét thì đánh dữ dội trên bầu trời . Mưa càng ngày càng to , khiến nó ngước nhìn ra ngoài cửa sổ . Nó rất thích mưa và cũng rất ghét ...

Hấn thì thầm vui mừng ...

- Trời mưa to quá rồi , mà xe của tôi lại đứng lúc bị hư nên chắc em không về nhà được rồi _ Hấn bày ra vẻ mặt hết sức hối hận nhưng làm sao qua mặt được nó đây ?
- Bi ỏi _ Nó bỏ lại một câu nói rồi cứ thế mà tắt ti-vi lên lầu
- Cũng vì em _ Hấn nhếch mép vui vẻ đi theo sau nó

Trong phòng hấn

- Sao tôi lại phải ngủ ở đây ? _ Nó nhìn hấn hỏi
- Ờ thì ... nhà tôi ngoài phòng này thì còn lại bị khóa hết rồi _ (Nói dối trắng trợn -.-)
- Còn lý do nào hợp lý hơn không ? _ Nó nhếch mép khinh bỉ nhìn hấn
- Nói chung em ngủ trong phòng này là tốt nhất _ Hấn đỏ mặt nói
- Tôi nằm trên , anh nằm dưới _ (^^)
- Oke

Cứ thế hấn nằm ở dưới rồi cả hai cùng đi ngủ . Hấn bỗng lên tiếng nói nhưng không thấy nó trả lời , nghĩ là nó đã ngủ nên lấy gối lên giường nằm . Nhìn chăm chăm vào cái lưng của nó , hấn vui vẻ cười . Nhưng hấn chẳng biết được , khi nó đưa lưng về phía hấn thì nó mở mắt ra . Khi này ngủ cũng đã nhiều nên nó giờ cũng khó ngủ . Cảm nhận được hấn lên giường , đôi môi nó khẽ nhếch lên . Một lúc sau nó xoay lại , ánh trăng rọi vào khuôn mặt hấn , từng nét đẹp như được phản ánh trên khuôn mặt này . Khiến người khác nhìn mà chìm vào say mê , nó nhìn hấn không chớp mắt rồi lại chìm vào giấc ngủ . Cả hai cứ chìm vào giấc ngủ mà không biết bản thân mình đang làm chuyện gì ? (Như đập nhau , rồi ôm nhau chẳng hạn ^^ Tùy mọi người suy diễn nha ^^)

End chap 35

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Ngày Hẹn Hò Đầu Tiên

Sáng hôm sau , hấn thức dậy trước . Vừa mở mắt ra đã thấy khuôn mặt nó , lúc đó hấn cứ nghĩ nếu như mỗi sáng đều được nhìn thấy khuôn mặt này thì hạnh phúc biết bao . Và rồi hấn lại chắc chắn rằng sẽ có một ngày như thế , không xa nữa ...

Hấn xuống giường đi vào nhà vệ sinh để làm VSCN . Khi đi ra thì lại không thấy ai ở trên giường , hấn ngạc nhiên rồi lại chợt nhận ra phòng vệ sinh " hờ " ở phòng hấn đã qua sử dụng rồi . (Vì hứng thú nên hấn mới xây thêm một cái toilet *Đúng là bọn nhà giàu* T.T) Hấn xuống lầu với cái áo sơ mi tháo hai cúc áo đầu tiên và chiếc quần dài . Nhìn vào trong nhà bếp thì đang thấy nó đang loay hoay làm đồ ăn sáng . Hấn mỉm cười ngồi xuống ghế

- Dậy rồi à ? _ Nó ngồi xuống ghế , vẫn là đối diện hần

- Ủ . Ăn sáng ăn gì thế ?

- Ốp la _ Ngần gọn rồi nó cầm nĩa và bánh mì lên ăn

Cả 2 im lặng rồi giải quyết xong bữa sáng , hần vẫn rửa chén còn nó thì ngồi xuống ghế sofa xem ti-vi

Hần bước ra nói

- Hôm nay hẹn họ đi _ Hần đứng trước mặt nó nói

- Tại sao ?

- Vì tôi muốn

- Nếu không đi ?

- Chắc chắn sẽ đi

- Ủ _ Nói xong nó lên lầu thay đồ

- Tôi có mua sẵn cho em cái đầm trong phòng á . Em mặc nó đi _ Hần nói vọng lại cho nó nghe

Lát sau ...

Hần đứng hình nhìn nó . Chiếc đầm rất hợp với nó , có thể nói là chiếc đầm này được may là dành cho nó .

Nó mặc chiếc đầm dài đến đầu gối , màu hồng phấn , rất nhẹ nhàng . Có nhiều bông hoa được in lên đó lại càng nâng lên vẻ đẹp dịu dàng đó . Nó còn mặc thêm cái áo khoác ngắn ngang ngực màu trắng , rất đáng yêu . Mái tóc xõa dài tự nhiên , đôi chân lại mang đôi búp bê màu trắng . Trông nó như một thiên thần , khiến hần lại muốn nó mãi mãi bên hần thôi , không được ai ngắm nhìn nó ngoài hần .

Khi nó thay đồ hần cũng đã sang phòng chỉ toàn là quần áo thôi . Mặc một chiếc áo thun màu trắng , quần lửng màu hồng phấn giống nó . Nhưng vẫn không làm mất đi vẻ đẹp trai vốn có của hần mà còn làm nổi bật hần nữa .

Hôm nay kì lạ là hần không chạy xe hơi mà chạy moto . Hần đưa nó cái nón còn hần thì cũng đeo nón lên . Khoảng cách của hai người rất gần , chỉ cách vài cen-ti-met thôi . (Mọi người hiểu sao lại chạy moto rồi nha . Có ý đồ hết ^^)

- Đi ăn kem _ Nó lên tiếng nói

- Ủ

Không nói gì nữa , nó chỉ khẽ vòng tay qua eo hần , ôm thật chặt vào . Cảm nhận mùi hương thoang thoảng trên cơ thể hần . Nó rất thích mùi này , rất dễ chịu ...

Còn hần thì cười vui vẻ chạy xe , vì nghĩ nó sẽ không ôm hần đâu thế mà nó lại làm thế . Không vui sao được ?

Địa điểm thứ nhất là quán kem mà lúc trước nó rất hay đến cùng với nhỏ

- Quý khách muốn ăn loại nào ạ ? _ Cô phục vụ vui vẻ đến phục vụ hỏi

- Ủm là ... _ Nó định nói thì đột nhiên có giọng nói khác chen vào

- Sự kiện ăn kem ? _ Hần nói lên

- Dạ vâng . Mừng ngày tiệm kem chúng tôi đã bán kem 30 năm nên chúng tôi có tổ chức một sự kiện dành cho mọi người . Chơi một mình hay chơi cặp đôi đều được ạ . Hai vị có muốn thử không ạ ? _ Cô phục vụ vui vẻ nói

- Được _ Nó và hần cùng đồng thanh nói . Nó rất thích ăn kem nên chơi cũng chẳng sao , còn hần thì suy nghĩ gì đó không ai biết được

- Vâng . Luật là hai người sẽ phải ăn một " thao " kem đầy đủ các loại hương vị trong cửa tiệm chúng tôi có và chỉ được ăn trong vòng 30 phút thôi . Với điều kiện là phải đút nhau ăn , nếu chiến thắng sẽ được 2 vé xem phim miễn phí ở rạp chiếu phim , phim nào cũng được ạ . Và sẽ được chụp ảnh lưu lại kỷ niệm _ Cô phục vụ vui vẻ nói tiếp (giống giống khúc anh và nhỏ ăn mì nhĩ ^^)

Hần nhìn nó , nó cũng nhìn hần , ánh mắt tràn đầy tự tin . Rồi cả hai cùng nhìn cô phục vụ gật đầu . Cô phục vụ hiểu ý vào trong nói với bộ phận làm kem

- Đua nhau coi ai ăn nhiều nhất không ? _ Hần nhếch mép cười nhìn nó nói

- Chỉ sợ anh thua _ Nó bình thân trả lời

- Em đúng là rất kiêu ngạo đấy _ Hấn cười vui vẻ nói

Một lát sau có hai phục vụ cầm "thao kem" đầy đủ màu sắc và hương vị khác nhau đặt ở bàn nó và hấn . Mọi người cũng bu lại chỗ nó và hấn càng lúc càng nhiều , người thì cầm điện thoại lên quay video , người thì chụp hình liên tục vì hai người đó quá đẹp .

- Thời gian 30' . Bắt đầu ! _ Một người phục vụ cầm cái đồng hồ bấm nút rồi ra khỏi hiệu

Nó và hấn nhanh chóng dứt từng miếng kem cho nhau ăn . Thời gian đã trôi qua được 15' kể từ khi bắt đầu và thao kem đã vơi mất một nửa . Khi đồng hồ chỉ còn 2' nữa là sẽ hết giờ thì hấn và nó cùng dứt nhau miếng kem cuối cùng , là hương socola . Nó và hấn rất thích vị này . Hấn mở miệng nhìn thấy nó khẽ nhếch môi cười , dù không tươi tắn nhưng cũng đủ khiến tim hấn đập lệch nhịp ...

- Xin chúc mừng hai vị . Đây là hai tấm vé xem phim , và hai vị cùng quay sang đây chụp tấm hình kỷ niệm nhé _ Cô phục vụ hô to nói rồi vui vẻ đưa cho nó và hấn mỗi người một tấm vé và trong tay cô phục vụ là mấy ảnh

Nó và hấn cùng nhau nhìn vào mấy ảnh rồi cả hai chẳng hiểu sao lại nhếch mép cười . Nụ cười rất tự nhiên , dù chỉ là nhếch thôi nhưng cũng đủ làm cho bức ảnh đẹp rồi .

- Chúc hai người hạnh phúc bên nhau _ Cô phục vụ cười nói rồi đưa tấm ảnh lúc này đã chụp đưa cho hấn và nó một tấm . Còn tấm còn lại thì dán ở một góc tường có tiêu đề là sự kiện mừng ngày thành lập 30 năm .

- Cảm ơn _ Chưa bao giờ hấn nói xin lỗi hay cảm ơn với bất kì ai nhưng hấn nghĩ nếu không nhờ sự kiện này hấn sẽ chẳng có tấm hình nào với nó cả . Hấn chỉ là thuận miệng nói ra thôi

- À mà nếu rảnh hai vị có thể lại chỗ dán bức ảnh kỷ niệm đó ghi gì đó cũng được ạ . Xem như là kỷ niệm _ Cô phục vụ đó tiếp tục nói

Nó và hấn đồng thời cùng nhìn về phía bức tường đó . Cả hai cùng đứng lên và nhận lấy cây bút cùng viết lên nhưng lại chẳng cho đối phương thấy . Rồi cùng nhau đi về , dù rất tò mò đối phương viết gì nhưng cả hai lại lạnh lùng rời đi .

Và tiếp tục đi xem phim, dù gì cũng có vé không đi cũng uổng ...

(Còn tiếp)

End chap 36

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Ngày Hẹn Hò Đầu Tiên (2)

Hấn lái xe đến rạp chiếu phim . Xem phim nào là do nó chọn , nó cũng chẳng mấy hứng thú nên chọn đại . Hai người vào phòng chiếu rồi im lặng chờ phim ...

Phim bắt đầu chiếu thì mọi người trong phòng cũng đã nhiều người rồi . Đến một lúc lại nghe thấy tiếng khóc , có vẻ như phim rất cảm động . Còn hấn thì lại ngủ gật mất , lại tựa vào nó nữa , nó để yên mắt chỉ chăm chú xem phim .

Đến hết phim hấn vẫn còn chưa tỉnh , nó thì ngồi im một chỗ suy nghĩ về bộ phim lúc này . Rất giống cuộc đời của nó , nó khẽ liếc nhìn hấn rồi lại suy nghĩ . Bộ phim nói về một cặp đôi trai gái yêu nhau , lạnh lùng thì có sẵn nhưng cô gái đó lại có một quá khứ rất đau thương , lại còn có những tính cách khác nhau chiếm giữ cơ thể cô gái đó . Rồi cái ngày định mệnh cô gái đó phải dung hợp lại tính cách thì người con trai cô yêu đã bên cạnh và bảo vệ cô , khiến cô trong vô thức cảm nhận được tất cả nhân cách của mình đều yêu người con trai đó và cứ thế cho đến một ngày người con trai đó bị tai nạn và nguy kịch , cô gái đó lại khóc suốt mướt rồi nghe tin chàng trai đó đã qua đời và vài năm sau gặp lại được cứ ngỡ lại hạnh phúc nhưng lại trớ trêu là người con trai đó bị mất trí nhớ về cô gái mình yêu . Cứ thế cô tìm lại được ký ức cho anh , còn anh khi nhớ được thì hai người làm đám cưới . Thế là happy ending .

Rất giống với nó nhưng liệu tương lai có như vậy không ? Có lẽ là không đơn giản như thế . Ai mà biết được . Thế là nó lay hấn dậy rồi cùng nhau ra khỏi rạp

- Lúc này phim kết thúc như thế nào vậy ? _ Hấn nhìn nó hỏi

- Nam chính đau đớn khi biết nữ chính chết _ Nó nói dối trắng trợn

- Ô , thế sao tiêu đề phim lại là " Hạnh phúc muộn màng " ? _ Hấn ngạc nhiên hỏi nó (Mị chế tên phim nhé 3)

- Cái kết bất ngờ _ Nó nhún vai tiếp tục nói dối

- Hừm ... _ Hấn nghi ngờ nhìn nó rồi cũng thôi

- Thế giờ đi dạo đi _ hấn lên tiếng nói

- Được

Nó và hấn cùng sai bước đến công viên gần đó , trời cũng đã tối . Ánh đèn trong công viên lại làm nổi bật cái cảnh lãng mạn ở đây . Hầu như giờ này chỉ toàn là các cặp tình nhân cùng nắm tay nhau dạo bước trong công viên . Mùi hương thơm nhẹ nhàng lại khiến người khác cảm thấy dễ chịu , tâm tình cũng vui hẳn lên . Chỉ riêng nó và hấn không tình tứ như các cặp đôi khác , chỉ đơn giản là đi bên cạnh nhau .

Hấn cười khỏ nhìn xung quanh , xung quanh đều đang tình tình tứ tứ với nhau . Bỗng hấn liếc mắt sang nó , cũng đồng thời nó cũng liếc mắt sang hấn . Hai cặp mắt cùng màu , giờ chỉ có hình bóng của đối phương . Chốc lát , hấn nắm tay nó , rất chặt như muốn nói lên bàn tay này chỉ được hấn nắm thôi . Và nó cũng chỉ là của hấn , một mình hấn thôi . Nó nhìn hấn , hấn cũng nhìn nó . Ánh mắt hấn tràn đầy sự yêu thương lẫn chiếm hữu khiến nó bất giác phì cười , đúng là trẻ con . Hấn thì đờ ra luôn , hành động lúc này của nó rất đáng yêu ...

- Em có biết em đáng yêu lắm không ? _ Không kiềm được bản thân , hấn chợt thốt lên câu nói khiến ai đó bất giác đỏ mặt

- K..Không _ Nó ấp úng nói

Hấn cười tủm tỉm nhìn nó , rất đáng yêu . Hấn càng nắm chặt bàn tay nó , nhưng không làm nó đau chỉ như muốn nó nhận ra , nó là của hấn thôi . Và đúng như thế , nó nhận ra ... Nó cũng nắm chặt bàn tay to lớn của hấn , lâu rồi nó chưa cảm thấy ấm áp đến như thế .

- Nếu có một ngày tôi và em xa nhau thì sẽ như thế nào ? _ Hấn chợt lên tiếng hỏi

- Tại sao lại hỏi vậy ? _ Nó ngừng bước , nhìn thẳng vào mắt hấn hỏi ngược lại

- Vì tôi sợ rằng sẽ có một ngày nào đó chúng ta xa nhau !

- Vậy câu trả lời chỉ có một . Nếu thật sự có ngày đó , nếu anh đi tôi sẽ đi tìm anh . Còn nếu là tôi , tôi vĩnh viễn ở mãi bên anh ! _ Nó chẳng hiểu mình đang nói gì cả , nhưng đây là lời thật lòng . Vì nó biết nó đã yêu người con trai này và nó cũng cảm nhận được tình yêu của hấn nên nó chẳng lo nữa

Hấn ngơ ngàng nhìn nó . Ánh mắt đó rất nghiêm túc như muốn chứng minh rằng lúc này nó nói đều là sự thật . Hấn ôm nó vào lòng ngực của hấn , ôm rất lâu rồi mới buông ra . Nhìn nó nói

- Tôi biết rồi , dù có như thế nào tôi cũng sẽ không rời xa em _ Hấn nói chắc chắn

- Biết thì tốt _ Nó tiếp tục nắm tay hấn đi , hấn cũng rải bước theo nó

Hai người cứ thế đi và về nhà . Rất yên bình nhưng cũng không kém phần lãng mạn nhưng đây chỉ là sự khởi đầu của một tình yêu mới chớm nở ? Vậy tiếp theo sẽ có những gì đây ?

End chap 37

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Ngon Đây

Ngày hôm sau , nó lại đi học bình thường . Vẫn đáng vẻ ung dung như mọi ngày nhưng sự lạnh lùng ấy lại vui bớt đi . Hấn cũng không kiêng nể gì mà cứ thể tình tứ với nó khiến những đám Fan tức giận , nhưng lại chẳng làm gì nó được .

- Hai đứa bây đang quen nhau à ? _ Nhỏ hỏi nó

- Ủ _ Nó bình thản nói

- Tình tứ dữ quá _ Nhỏ tặc lưỡi nói nhưng lại kèm theo nhiều phần chọc ghẹo

- Mày cũng nên tìm cho mình bạn đời đi _ Nó nhìn nhỏ nói , rất chân thật
- G...Gì chứ ? _ Nhỏ ấp úng nói
- Đến lúc mày phải đối mặt với tình cảm của bản thân rồi . Với lại không phải sắp tới mày phải xem mắt sao ? _ Nó nhìn nó rồi lại nhìn anh , nhỏ giọng nói với nhỏ
- Mày nắm bắt tin tức nhanh đấy _ Nhỏ ỉu xiu nói . Dù đã không muốn xem mắt nhưng ba mẹ nhỏ cứ muốn như vậy nhỏ cũng không muốn cãi nữa
- Sao không nói Bảo nghe ?
- Tao và thằng ngốc đó thì có quan hệ gì đặc biệt đâu . Với lại dù sao tao cũng sẽ không đồng ý đâu _ Nhỏ cười nhạt nói
- Hãy cứ thử mở lòng với Bảo đi _ Nó nhìn con bạn thân của mình như thế cũng thấy không nỡ
- ... _ Nhỏ im lặng không nói gì nữa nhìn về phía anh . Liệu nhỏ có yêu anh không ?

Còn hấn và anh

- Mày với Băng đang quen nhau à _ Anh hỏi
- Đúng
- Hạnh phúc nha mày
- Mày thì tính sao ?
- Sao là sao ?
- Chuyện mày và Thanh đó
- À , có lẽ tao nên bỏ cuộc _ Anh cười nhạt nói . Thật sự anh chẳng biết con tim mình muốn như thế nào nữa
- Nếu mày yêu nhỏ thì nên kiên trì với tình cảm của mình . Sẽ có ngày mày biết lựa chọn này là sai lầm
- ... _ Anh im lặng . Trong đầu lại đang suy nghĩ gì đó như muốn tìm hiểu rằng trái tim anh muốn nói điều gì ? Và thứ anh cần là gì đây ? Bất giác anh nhìn nhỏ

Ra chơi

- Mày có làm chưa đấy ? _ Nhỏ hưng phấn nhìn nó hỏi
- Rồi
- Lấy ra đi
- Gì thế ? _ Anh tò mò nhìn nhỏ rồi lại nhìn nó
- Là com cà ri nha _ Nhỏ vui vẻ lấy chén ra đã được chuẩn bị bởi nhỏ
- Hờ ?
- Món này Băng làm cực kì ngon , lại cay nữa . Ăn là nghiện luôn cơ _ Nhỏ tán thưởng món nó
- Đến mức đó luôn á ? Chưa chắc bằng với các đầu bếp nổi tiếng
- Im ngay _ Nhỏ và hấn đồng thanh quát lên khiến anh hơi ngạc nhiên
- Không ăn thì cút ẹ chút _ Nhỏ trừng mắt nhìn anh rồi lại quay về phía nó đang múc cà ri ra chén
- Ăn thì ăn _ Anh trề môi nói

Chỗ tụi nó ngồi ăn cũng rất kín đáo . Là khu vườn mà hầu như không có ai đặt chân vào . Thế nhưng 4 con người này lại không một chút sợ hãi mà vào trong ăn uống .

- Đúng là vẫn ngon như ngày nào _ Nhỏ vui vẻ múc từng muỗng com thưởng thức hương vị của thức ăn . Đột nhiên nhỏ cảm thấy nhớ món này của nó nên đã gọi điện bảo nó làm rồi đem vô trường . Món này nó làm là ngon hết mức tưởng tượng .

Hắn và anh chuẩn bị mức muống com đầu tiên bỏ vào miệng thì lại ngạc nhiên hết sức , ánh mắt mở to ra hết cỡ . Nếu như nói quá thì món cà ri này quả thật ngon hơn cả những nhà hàng hay đầu bếp nổi tiếng nữa . Nói bình thường thì quả thật món này rất ngon , ăn rất vừa miệng , cay cay nữa rất kích thích vị giác .

- Oa~, ngon quá . Cho thêm chén nữa _ Anh hào hứng đưa chén cho nó nói
- Xì, lâu lắm rồi mới được ăn lại đây . Anh được ăn là rất có phúc đấy nhá _ Nhỏ khiêu khích nói
- Nhìn lạnh lùng như thế mà nấu ăn ngon ghê _ Anh cười cười nói
- Ngon lắm _ Hắn lên tiếng đưa chén về phía nó ý muốn ăn nữa

Trong lòng nó vui vẻ , có vẻ như hắn thích món này .

Ăn xong cũng là lúc chuông báo hiệu hết giờ nghỉ giải lao của học sinh . Bọn nó dọn dẹp rồi lên lớp tiếp tục ngồi " học " .

Ra về , nó cùng hắn đi về chung . Trên đường về hắn nói với nó :

- Món com cà ri lúc nãy rất ngon . Không ngờ em lại giỏi đến thế đấy _ Hắn chăm chú nhìn nó
- Cảm ơn
- Chắc tôi phải liệt món cà ri đó vào danh sách những món yêu thích của tôi rồi _ Hắn cười vui nói với nó
- Vậy à . Sau này tôi sẽ nấu cho anh ăn _ Bộ não của nó dường như lại lưu trữ thêm một món ăn ưa thích của hắn nữa . Tâm tình nó lại vui vẻ hơn
- Thế thì tốt quá _ Hắn cười như con nít được kẹo nhìn nó
- Tôi đưa em về nhà _ Hắn nắm tay nó trước bao con mắt ngưỡng mộ của mọi người xung quanh
- Ủ_ Tim nó lại cảm thấy rất ấm áp . Chỉ cần mỗi ngày đều như thế nó đã cảm thấy rất hạnh phúc rồi

End chap 38 (Chap này hơi không liên quan một tí nhé :3)

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Anh Nhận Ra

Đã 3 ngày nhỏ không đi học , không ai biết lý do rõ ràng nó . Anh thì lo lắng không thôi rồi anh cũng nghỉ học luôn . Chỉ còn hắn và nó đi học ...

- Em biết lý do vì sao Thanh nghĩ phải không ? _ Hắn nhìn nó hỏi
- Phải
- Thanh đi xem mắt phải không ?
- Phải
- Đúng là thằng ngu , đến giờ mà vẫn chưa biết
- Đúng là ngu thật _ Nó gật đầu tán thành nói

Ở nơi nào đó có người ắt xì rõ to ...

Từ khi biết nhỏ không đi học , anh cũng chẳng có tâm trạng mà đi học . Anh gần như lục tung cả thành phố này để tìm nhỏ nhưng vẫn không thấy nhỏ đâu . Lòng anh buồn bực và có cảm giác rất khó chịu . Anh chạy xe ra khỏi thành phố và đến một tiệm cà phê gần đó , vào trong đập vào mắt anh là tầm lưng mà anh kiếm tìm mấy hôm nay . Mái tóc đỏ anh vẫn nhớ như in trong lòng , không làm vào đâu được . Nhưng vui mừng chưa được bao lâu thì sắc mặt anh liền u ám . Trước mặt nhỏ còn có một người con trai , nhìn rất tuấn tú , có lẽ là người giàu có . Anh bình tĩnh lựa một chỗ ngồi gần nhỏ nhất nhưng cố gắng không để bị phát hiện , im lặng lắng nghe cuộc trò chuyện của hai người ...

- Không ngờ tiểu thư nhà họ Trịnh lại xinh đẹp như thế _ Người con trai lên tiếng nói , ánh mắt tràn đầy hứng thú
- Thiếu gia Từ quá khen _ Nhỏ cười nhẹ đáp lại
- Quả nhiên tiểu thư đây rất khiêm tốn , xem ra lần xem mắt lần này cũng không tồi
- *Xem mắt sao* ? _ Anh ngạc nhiên
- Với khả năng của thiếu gia đây thì xem mắt làm chi cho tốn thời gian . Cứ thấy ai vừa mắt là " vót " về được mà ? _ Lòi nói đầy ý châm chọc vang lên
- Ôi , tôi cũng muốn thật lòng tìm cho bản thân mình một bạn đời mà _ Thiếu gia Từ đó dường như không nghe lọt những lời của nhỏ nên thân nhiên nói tiếp
- Vậy phải như thế nào thiếu gia đây mới buông tha cho tôi ? _ Nhỏ thẳng thắn nhìn người con trai trước mặt nói
- Tôi thấy rất hứng thú nên cũng không có ý định " buông tha " _ Hắn ta cười cợt nhả nói

Nếu không phải vì nhà hắn ta có thế lực không kém nhà nhỏ bao nhiêu thì nhỏ đã lập tức cự tuyệt rồi . Nhỏ im lặng

- Cô ấy sẽ không xem mắt với ai nữa _ Một giọng nói lạnh lùng vang lên , nhỏ nhìn về hướng phát ra giọng nói thì ngạc nhiên không thôi
- S...Sao ? _ Hắn ta tức giận nói
- Quá tầm thường _ Anh nắm cổ tay nhỏ đi ra cửa quán
- Sao anh biết tôi ở đây ? _ Nhỏ dẫn tay ra khỏi tay anh đang nắm ở cổ tay mình
- Tình cờ và tôi tìm cô mấy hôm nay rồi đó _ Anh tức giận trừng mắt nhìn nhỏ
- Tôi ở đâu lại liên quan đến anh chứ ?
- Có , còn cô ? Sao cô lại đi xem mắt chứ ?
- Tại sao lại không hà _ Ánh mắt nhỏ có chút mong chờ
- Dù muốn xem cũng phải lựa người tử tế chứ , hắn ta còn gian xảo hơn bất cứ người nào
- Mặc kệ tôi

Nhỏ như muốn đi khỏi thì cổ tay lại một lần nữa bị nắm lại . Bước chân nhỏ ngừng lại ...

- Có liên quan đến tôi chứ

Nhỏ xoay qua nhìn anh , anh đang cúi đầu xuống làm nhỏ không thể nhìn rõ là anh đang như thế nào ? Nhỏ im lặng lắng nghe anh nói

- Tôi biết , tôi biết bây giờ có lẽ giữa tôi và cô không có mối quan hệ nào cả nhưng tôi đã nhận ra rằng tìm tôi ngay từ lần đầu gặp . Lần đầu gặp tìm tôi như đập không ngừng nghỉ , đến lúc nhìn kỹ lần nữa đã không thấy cô đâu . Tôi còn tưởng tôi hoa mắt nhưng không ngờ khi vào lớp cô lại ở ngay trước mặt và ngồi kế bên tôi . Mỗi lần nhìn cô , tôi đã không thể kiểm soát được tim mình , nó cứ mãi đập nhanh liên hồi . Tôi chỉ nghĩ chỉ là nhất thời hứng thú nhưng qua lần cuộc thi của trường , lúc đi cắm trại , lúc đi biển , lúc đi ăn mì với cô tôi đã nghĩ rằng cô là một người rất quan trọng với tôi , khiến tôi cười thật lòng . Và rồi hôm nay khi nhìn thấy cô đi xem mắt , khi nhìn thấy ánh mắt của hắn ta nhìn cô chằm chằm tôi chỉ muốn giết hắn ngay thôi . Cảm xúc lúc đó của tôi dường như lại càng căng thẳng hơn , rồi đầu đó trong tim tôi muốn nói lớn với tôi rằng , tôi phải ngăn cản . Tôi cần bảo vệ cô suốt đời này ... Tôi yêu cô mất rồi _ anh vẫn cứ thế mà cúi đầu nói , khuôn mặt thì lại nóng ran đỏ bừng . Nhỏ đâu biết đây là lần đầu tiên anh thổ lộ tình cảm của mình trước mặt con gái chứ

- ... _ Nhỏ im lặng , cảm giác tim đập rất nhanh , từng câu từng chữ của anh như đang khắc sâu trong trí nhớ của nhỏ vậy . Nhớ rất rõ , từng câu cứ thế mà lặp lại trong đầu cô . Mặt cô giờ đây cũng đỏ không kém anh . Nhỏ nhìn anh chằm chằm , anh cũng ngược lên nhìn nhỏ . Hai đôi mắt như xoáy vào nhau , cảm nhận cảm xúc của đối phương . Tim nhỏ dường như đang muốn nói gì đó , nhỏ nhắm mắt lại , cảm nhận từng nhịp tim như muốn nói với nhỏ .

" Hãy mở lòng và đón nhận đi " _ Bên tai như có giọng nói của ai đó nói vậy , nhưng rồi nhỏ lại mở mắt . Anh vẫn đứng trước mặt nhỏ , như đang chờ nhỏ đáp trả lại (Khúc này hư cấu quá :v)

- Anh nói đùa cũng hay thật _ Nhỏ nhìn sang bên khác nhưng giọng nói lại có phần khó chịu
- Tôi nghiêm túc _ Ánh mắt anh nghiêm túc lạ thường
- Vậy bây giờ anh muốn gì ?

- Tôi chỉ muốn bảo vệ cô cả đời và ở bên cạnh cô cả đời _ Anh áp úng nói , khuôn mặt liền đỏ lên
- Tôi có nên xem đây là lời tỏ tình không ? _ Không hiểu sao nhỏ lại muốn trêu chọc anh
- Không , tôi vẫn chưa chuẩn bị gì cả nên không thể xem đây là lời tỏ tình được _ Anh lập tức phản bác lại nhưng rồi lại dơ ra khi biết những gì mình nói ra lại nghĩ sao mình lại can đảm đến như thế ?
- Đ...Đúng là đồ ngốc mà _ Nhỏ đỏ mặt nói , cứ tưởng là sẽ chọc anh ta ai ngờ chính mình cũng đỏ mặt
- Đi về thôi _ Anh lảng sang chuyện khác rồi tiếp tục nắm cổ tay của nhỏ đi ra xe rồi cùng nhau về nhà

Trên xe , hai người mang hai ý nghĩ khác nhau . Nhỏ thì suy nghĩ về tình cảm của mình còn anh thì lại suy nghĩ đến gì đó rất sâu xa . Về đến nhà cũng đã bắt đầu tối nên ai cũng về nhà nấy . Cả hai đều ngủ không được , trằn trọc suốt đêm...

End chap 39

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Lãng Mạn

Ngày hôm sau là ngày nghỉ . Nhỏ thì muốn đi chơi với nó cho đỡ chán nhưng gọi mãi cũng không nghe được chỉ nhận được tin nhắn là bận rồi . Nhỏ buồn bực ngồi ở trong nhà mình , đến tối thì lại nhận được tin nhắn của nó nói là đến địa chỉ này . Nhỏ lập tức chạy xe đến địa chỉ đó ...

Đến nơi thì nhỏ cũng không biết chính xác đây là ở đâu . Nhưng trước mắt thì tòa nhà này rất cao , chỉ có vài ánh sáng bên trong , nhỏ nghi ngờ nhìn . Sao nó lại hẹn nhỏ đến đây thế nhỉ ?

Bước vào bên trong rồi đi đến một căn phòng , chẳng hiểu sao nhỏ lại muốn bước vào trong . Bên trong chỉ có vài ánh đèn nho nhỏ , yếu ớt , nhỏ đưa mắt nhìn xung quanh rồi lại nhìn xuống dưới sàn . Ở giữa căn phòng là một hình trái tim , hình trái tim đó là những mảnh hoa hồng rải thành hình . Căn phòng tràn ngập mùi hương thơm thoang thoảng , ngửi vào rất dễ chịu . Nhỏ từ từ tiến tới cái hình trái tim đó , ngập ngừng bước vào đứng ở giữa . Rồi không biết từ đâu cánh hoa hồng cứ thế mà rơi từ trên xuống dưới , thắm thoát đã rơi đầy chỗ nhỏ đứng rồi .

Vẫn còn thắc mắc thì ánh sáng chợt mạnh mẽ vụt lên . Thấp sáng cả căn phòng , cách nhỏ vài mét chính là một chàng trai . Mái tóc đẹp để đó nhìn rất phong lưu , trên khuôn mặt lại là nụ cười như ánh nắng ban mai . Trên tay là bó hoa , là hoa hồng xanh , nhỏ rất thích hoa hồng xanh , nhỏ ngờ ngác nhìn người con trai đó . Anh như một thiên thần giáng trần , trên người là bộ comple trắng nhìn rất đẹp , nét đẹp động lòng người ... Đó là anh

Anh ngắm nhìn nhỏ rất kỹ , ngày hôm nay anh đã tốn biết bao nhiêu công sức để muốn tỏ lòng chân thành với nhỏ . Còn có nó và hẳn giúp đỡ quảng hoa nữa , anh mỉm cười . Hôm nay nhỏ đặc biệt trong mắt anh rất đẹp , trên người vận chiếc váy màu trắng tinh khiết , dài qua đầu gối một chút . Mái tóc lại xõa ra tự nhiên , không cầu kì . Anh hồi hộp bước đến gần nhỏ ...

- Xin lỗi vì đã tốn thời gian của em . Nhưng tôi chỉ lấy một chút thời gian thôi . Tôi chỉ muốn nói là ... tôi biết tôi lãng nhãng và chưa xem con gái là thứ gì trong mắt nhưng từ khi gặp em tôi đã nhận ra rằng em không phải người con gái bình thường , em rất đặc biệt . Từ khi gặp em tôi đã tin vào tình yêu sét đánh nhưng chỉ trách tôi lại quá ngu ngốc đến bây giờ mới nhận ra tình cảm của mình . Tôi sẽ dùng tất cả những gì mình có được để bảo vệ em , xem em như bảo bối . Không cho em gặp nguy hiểm và bên em dù mọi chuyện như thế nào . Tôi sẽ nắm tay em đi hết cuối con đường này , tuyệt sẽ không buông ! Rốt cuộc em có muốn làm bạn đời của tôi không ?

Nhỏ mở to mắt nhìn anh . Những lời nói này lại một lần nữa khắc sâu vào đầu của nhỏ . Trái tim ấm áp lạ thường , hôm nay dù ở nhà nhưng trong đầu nhỏ chỉ toàn là chuyện ngày đi xem mắt thôi . Nhỏ tự hỏi nhỏ có yêu anh không ? Không có câu trả lời . Nhỏ có thể tro mắt đứng nhìn anh bên người con gái khác ? Không thể ! Nhỏ có vui vẻ khi ở bên anh không ? Có ! Nhỏ có muốn bên cạnh anh suốt đời không ? Có ! Vậy nên nhỏ sẽ nắm chặt bàn tay đó , nắm thật chặt ...

- Vậy tôi hỏi anh . Làm sao để tôi tin được những lời anh nói đây ?
- Tôi sẽ dùng thời gian để thực hiện cho em xem ! Nếu vẫn không tin tôi tự nguyện để em dùng dao giết chết , tuyệt không giải độc
- Đồ ngốc ! Tôi tin rồi , tin rồi đừng nói như thế _ Nhỏ ôm anh nói
- Vậy ý em là ...?
- Đồng ý đó ngốc nhưng nếu như có một ngày tôi biết anh phản bội tôi sẽ giết anh

- Biết rồi Thanh Thanh _ Anh cười vui vẻ nói

- Ai là Thanh Thanh chứ

- Là em chứ ai . Nhận hoa đi nè _ Anh cười vang rồi đưa nhỏ bó hoa

Nhỏ nhận hoa rồi cười thật tươi nhìn anh

- Thế là tụi bây được bên nhau rồi _ Nó lên tiếng nói

- Á . Mày từ đâu chui ra thế _ Nhỏ giật mình nhìn nó

- Từ trên _ Nó chỉ lên phía trên

- Vậy lúc cánh hoa rơi xuống là ... ?

- Đúng rồi , có hấn ta giúp nữa

- Bạn tốt _ Anh bước đến gần hấn , vỗ vỗ vai hấn

- Chỉ là không muốn có một người bạn ngu ngốc như mày làm nhục thanh danh của tao thôi

- M...Mày ! _ Anh tức giận nói

- Hừ

- Dù sao cũng ở đây rồi hay đi ăn đi , đói quá _ Nhỏ nói

- Lúc nào cũng ăn _ 3 người còn lại đồng thanh nói

- Xi , đói thiệt mà _ Nhỏ trề môi nói

- Đi _ Dứt lời nó rời đi

Ba người còn lại cũng nhanh chân đi theo ... Vậy là con đường trắc trở sắp bắt đầu rồi nhưng ai cũng tự tin rằng sẽ vượt qua được tất cả !

End chap 40

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Trùng Hợp

Ngày hôm sau , bọn nó lại tiếp tục nghỉ học vì phải đến dự một dạ hội . Cả nó , nhỏ không biết hấn và anh sẽ gặp mặt nhau ...

Nói là dạ hội cũng không đúng vì hầu như tất cả người được mời đều là người giàu có , nhưng lại phải đeo mặt nạ , khá là bí ẩn nên ít người sẽ nhận ra là ai .

Nhà nó

- Sắp đến giờ rồi kia Băng , chuẩn bị nhanh lên . Haiz , nếu không quan trọng cũng chẳng muốn đi _ Nhỏ hối nó rồi lại tự mình nói

- Đi _ Nó chuẩn bị xong liền ra ngoài bước lên xe cùng nhỏ đi đến buổi dạ hội

Nhà hấn

- Đến giờ rồi đi thôi _ Anh lên tiếng nói với hấn rồi lên xe

- Ừ

Hấn và anh đến đó trước . Trước khi vào ai nấy cũng đều đeo một chiếc mặt nạ . Mặt nạ nào cũng rất tinh xảo có vẻ như là do người thiết kế làm theo ý

mình vậy . Không khí bên trong cũng dễ chịu nhưng lại ồn ào , có vẻ cũng đã đến gần đông đủ rồi .

Hắn cùng anh đứng một chỗ khuất người , trên tay hắn thì cầm ly sữa còn trên tay anh là ly rượu

- Tao không ngờ mày đổi sang uống sữa rồi đấy _ Anh nhìn hắn nói

- Thời gian rồi cũng thay đổi khẩu vị thôi _ Hắn nhẹ nhàng uống một ngụm sữa , trong đầu hắn bây giờ chỉ còn nó thôi . Hắn nhớ nó chết đi được , chỉ muốn ở lại đây một chút rồi đi về nói chuyện với nó thôi

Hai người đứng đó thường thức âm nhạc , uống đồ uống . Hắn thì mặc comple của nó thiết kế , đeo mặt nạ màu đen , từng đường nét cẩn thận thiết kế , tinh tế và đẹp để lại càng tôn lên sự bí ẩn của người đeo . Đôi mắt tím bí ẩn lại càng đặc biệt phù hợp với chiếc mặt nạ đó hơn , rất bí ẩn như thân chết từ địa ngục nhưng khuôn mặt lại rất yêu mị khiến người khác mê mẩn ngắm nhìn . Hắn rất trân trọng bộ comple của nó thiết kế , rất quan trọng với hắn . Vì đứng ở chỗ khuất người và tối nên ít người để ý .

Còn anh , anh cũng mặc bộ comple của nó thiết kế . Toàn thân chỉ một màu trắng nhìn như một thiên thần giáng trần . Khuôn mặt lại tuấn tú , có phần khiến người khác mê hoặc lại càng tôn lên dáng vẻ thiên thần của anh . Mặt nạ màu trắng nốt , thiết kế rất tỉ mỉ rất tinh xảo , che đi nửa khuôn mặt của anh khiến anh như một người bí ẩn . Dù anh có cả trăm bộ comple nhưng anh lại chỉ trân trọng và cẩn thận giữ bộ comple này thôi bởi vì nó là của nó thiết kế , là người mà anh yêu thiết kế cho anh ... Anh cũng không khá hơn hắn bao nhiêu , trong đầu chỉ toàn hình bóng của nó , khuôn mặt lúc nó tức giận và vui vẻ . Anh rất nhớ nó

Ngoài cửa lại một lần nữa mở ra vì hầu như mọi người đều đến đông đủ nên đã đóng cửa lại giờ lại đột ngột mở ra thì sẽ thu hút sự chú ý của không ít người . Đó là 2 cô gái , dáng vóc lại rất quyến rũ khiến người nhìn liền bị mê hoặc . Cô gái thứ 1 mặc một bộ váy màu đen như tử thần , trên khuôn mặt cũng là chiếc mặt nạ màu đen , thiết kế rất chuẩn , rất phù hợp với khuôn mặt cô gái này . Dù đã đeo mặt nạ nhưng vẫn nhận thấy sự lạnh lùng tỏa ra từ người cô . Bộ váy như của tử thần này lại được thiết kế rất chuẩn với vóc dáng của cô gái , chiếc váy cúp ngực để lộ bờ vai trắng nõn và xương quai xanh quyến rũ đến chết người lại càng khiến người nhìn như muốn nín thở . Đôi chân mang đôi guốc màu đen nốt , nhìn rất sang trọng . Mái tóc dài được xõa ra đơn giản , thắt bím vài bím tóc lại càng tôn lên sự bí ẩn của cô . Đôi môi đỏ mọng nhưng lại ướt nhìn rất quyến rũ .

Cô gái còn lại thì như là đối ngược với cô gái thứ 1 . Trên người mặc chiếc màu trắng , đôi chân cũng mang đôi guốc màu trắng , mặt nạ cũng trắng nốt . Chiếc váy được thiết kế rất đẹp , cô gái mặc lên người lại càng tôn lên dáng người của cô . Mặt nạ màu trắng đó che mất nửa khuôn mặt của cô nhìn rất trong sáng nhưng lại có chút gì đó bí ẩn . Đôi môi mỏng lại đỏ đỏ lại ướt ướt rất quyến rũ người khác nhìn mãi . Làn da trắng nõn của cô lại càng tôn lên vẻ đẹp của thiên thần như cô . Mái tóc dài của cô được thắt bím gọn gàng để sang một bên vai .

Hai người đứng cạnh nhau . Một là ác quỷ còn lại là thiên thần . Cứ ngỡ cả hai đứng với nhau sẽ rất tương phản nhưng không , hai người rất hòa hợp , hai màu sắc trắng đen như một cặp . Người kia lại lạnh lùng , khó gần . Người còn lại thì hòa đồng , dễ gần .

Ánh mắt sắc bén của anh và hắn đồng thời lướt qua hai người . Một người thì nhếch mép cười , còn người còn lại thì cứng đờ người nhìn khó hiểu

Mọi ánh mắt trong phòng dường như chỉ chú tâm nhìn về hai cô gái , nhưng cả hai người lại không chú ý mấy bình thân đi đến một chỗ khuất tối . Mọi người dần thay đổi sự chú ý , tiếp tục nói chuyện với nhau .

Chỗ mà bọn nó hướng tới chính là chỗ của hắn và anh . Và hai cô gái đó không ai khác ngoài nó và nhỏ . Ánh mắt hắn ánh lên ý cười , mang theo sự ôn nhu nhìn người con gái trước mặt mình . Hắn không ngờ lại gặp nó ở đây , nhưng càng không ngờ hơn là nó đang mặc chiếc váy mà cùng bộ với hắn của nó thiết kế . Khóe miệng nhếch lên

Còn anh thì đang bị ngu ngơ đứng yên một chỗ nhìn người con gái đứng trước mặt mình . Mái tóc này rất quen thuộc , dáng vấp này cũng rất quen thuộc . Đôi mắt ấy lại càng quen thuộc hơn , trong đầu anh liền hiện hữu hình ảnh cô gái mà mình yêu thương .

- Anh làm gì đứng đó nhìn mãi thế ? _ Nhỏ lên tiếng trêu chọc anh

- Là em sao , Thanh Thanh ? _ Anh vui mừng nhìn nhỏ hỏi

- Hừ , đúng là tôi đây _ Nhỏ trề môi nói

- Nhớ em chết đi được _ Anh ôm nó vào lòng mình nói

- Ồ , không biết ngại à _ Nhỏ đỏ mặt nói

- Không _ Anh ôm nhỏ một hồi lâu rồi mới buông ra

- Không ngờ em cũng đến đây _ Hắn nhìn nó lên tiếng nói

- Tôi cũng không ngờ , anh cũng đến đây _ Nó cũng nhìn hắn , ánh mắt đã không còn lạnh lùng như lúc nãy nữa

Nó gọi lấy một ly sữa đến , cầm lên đưa lên miệng uống một ngụm . Khóe môi khẽ nhếch lên , mùi vị vẫn ngọt ngào như vậy . Hắn im lặng nhìn nó

- Sao lại thay đổi khẩu vị rồi ? _ Nó nhìn ly sữa trên tay hắn rồi lại nhìn hắn

- Từ khi gặp em và yêu em tự nhiên lại thay đổi khẩu vị giống em _ Hắn cười nhẹ nhàng nói

- Dẻo mồm _ Nó thoáng đỏ mặt

- Đáng yêu quá cơ _ Hấn ôm nó vào lòng nói

Nó im lặng để cho hấn ôm ...

- Sau đây buổi dạ hội chính thức bắt đầu , mời mọi người cùng chọn bạn nhảy để khiêu vũ _ Tiếng của người thay mặt tổ chức buổi dạ hội này lên tiếng nói

- Được _ Mọi người đồng thanh nói , tiếng nhạc thay đổi . Âm nhạc nhẹ nhàng vang lên , mọi người cùng nhau nhảy

- Tôi có vinh hạnh cùng em nhảy một bản không ? _ Hấn cúi người , đưa tay ra trước nó . Ánh mắt nhìn nó

- Dĩ nhiên là có _ Nó nói rồi đặt tay lên bàn tay hấn , hai người cùng nhau hòa vào điệu nhảy

- Bọn họ cũng nhảy rồi a . Hay tôi và em cũng nhảy đi _ Anh nhìn nó và hấn rồi lại nhìn nhỏ

- Đến câu mời còn không có thì nhảy gì chứ _ Nhỏ đổi nhìn sang hướng khác nhưng lại có phần trêu chọc anh

- Vâng . Tôi có vinh dự để cùng tiểu thư đây nhảy một bản không ? _ Anh làm động tác như hấn , đưa một tay ra về phía nhỏ nói

- Vậy thì còn được _ Nhỏ gật đầu tỏ ý hài lòng . Đặt tay mình lên tay anh rồi cùng nhau nhảy

Dường như khi nhảy ai cũng chỉ để ý đối phương của mình . Những ánh mắt nhìn nhau không rời , bước chân cứ thế thành thạo mà nhảy .

Nhạc dứt , ai cũng dừng nhảy . Những khoảnh khắc này , 4 người họ đều ghi nhớ rất kỹ . Không nói gì cả cùng nhau rời khỏi đây , ai về nhà nấy .

Hấn đưa nó trở về nhà còn anh đưa nhỏ về . Ai nấy về nhà đều ngủ rất ngon , ngủ đến sáng

End chap 41

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Triệu Chứng

Hôm sau , cả 4 người đều đi học lại bình thường . Vẫn như mọi ngày , vẫn là những tiếng la hét kèm theo những lời nguyền rủa của các bạn nữ và những ánh mắt trái tim của các bạn nam dành cho 4 người họ .

- Sao hôm nay mày ngủ nhiều thế Băng ? _ Nhỏ nghi ngờ nhìn nó hỏi

- Tao cũng không rõ _ Nó lắc đầu nói

- Có khi nào ... ? _ Nhỏ lo lắng nhìn nó

- Để thêm một thời gian nữa rồi hãy xác định

- Cũng được mà mày có nói cho hấn biết không ?

- Tao không muốn hấn lo lắng

- Đúng là khi yêu rồi thì không muốn người khác đau lòng hay lo lắng vì mình nhỉ ? _ Nhỏ cười tui trêu chọc nó

- Hừ , lo chuyện của mày và Bảo đi

- Xi

Tiết học cứ thế diễn ra , nó vẫn nằm ngủ mãi cho đến khi hấn gọi nó dậy , lay mãi mới chịu mở mắt . Khiến hấn tưởng nó bị ngất đi chứ ...

- Sao lúc này em ngủ như chết thế ? _ Khuôn mặt hấn tràn đầy sự lo lắng

- Không sao , chỉ là hơi mệt _ Nó bình thần trả lời

- Vậy em ăn nhiều một chút đi

- Ừ

Đánh trống hết giờ ra chơi , nó nói là muốn đi vệ sinh một chút nên nói mọi người lên lầu trước nhưng nhỏ làm sao không hiểu con bạn thân đã chơi với nhau từ hồi bé này chứ ? Nhỏ lấy lý do vì sợ nó lại mệt nên đi cùng , hấn và anh đồng ý rồi lên lầu nhưng riêng hấn , trong lòng hấn lại dâng lên một chsts gì đó rất bất an ...

- Mà sao vậy Băng ? _Nhỏ lo lắng nhìn nó đang nhăn mặt , có lẽ khó chịu lắm

- Hình như 2 nhân cách kia đang tranh đấu muốn xuất hiện rồi _ Nó khó chịu nói thành lời

- Sao cơ ? Mà sao cố gắng lên đi Băng _ Nỗi sợ hãi của nhỏ lại càng dâng lên đến tột cùng . Ánh mắt sợ hãi lẫn lo lắng nhìn nó

- Không được rồi _ Dứt lời nó bất tỉnh , nhỏ nhanh chân lại chỗ nó , ôm lấy nó

Một lúc sau , nó mới tỉnh dậy nhưng ánh mắt lại lạnh hơn rất nhiều .

- Đúng là khó lắm mới trở lại được a _ Đây không ai khác chính là nhân cách thứ 3 - Mạc Từ Thiên

- Cô vẫn luôn là người mạnh mẽ giành được đấu tranh nhỉ ?

- Ai biết được . Dù sao cũng đã lâu chưa xuất hiện , giờ lại muốn tiến ai đó xuống địa ngục quá cơ

- Cô đừng tay lại đi

- Tôi hận đàn ông ! Tôi muốn họ phải chết , những người đàn ông tệ !

- Vậy cô muốn đi thì hãy bước qua xác tôi trước

- Được , dùng dao đi ha

- Được

Nhỏ rút cây dao ở trong giày ra rồi lao đến chỗ nó , chiều nào cũng không có ý định muốn lấy mạng hay làm thương nó . Đơn thuần là vung dao ra thôi .Nó cũng vậy , cũng xem nhỏ là bạn nên cũng không ra tay mạnh khiến nhỏ bị thương . Nhưng cứ mãi như thế cũng không được gì , nhân lúc nó lơ là nhỏ lập tức đập mạnh vào cổ nó , nó ngất xỉu .

Nhỏ mệt mỏi kéo nó ngồi ở một góc , đau lòng nhìn con bạn . Chẳng lẽ sắp đến rồi sao ?

Chẳng được bao lâu thì nó lại bùng tỉnh một lần nữa , ánh mắt không lạnh lùng như lúc nãy mà thay vào đó là sự dịu dàng của một cô gái ngoan hiền và xen lẫn một chút gì đó tình nghịch , đáng yêu

- S...Sao có thể thay đổi nhanh đến như vậy ? Mà là còn trong thời gian ngắn như thế chứ ? _ Nhỏ ngạc nhiên tột độ nhìn nó , từ trước đến nay dù thay đổi nhân cách nhưng cũng trong một khoảng thời gian mấy tiếng trở lên vậy mà bây giờ nó lại chỉ thay đổi trong vòng nửa tiếng thôi sao ?

- Thanh Thanh , lâu rồi không gặp nha _ giọng nói nhẹ nhàng vang lên

- Từ Văn , không ngờ lại gặp lại cậu

- Đúng là không còn bao nhiêu thời gian nữa rồi

- Haiz , cậu có khó chịu chỗ nào không ?

- Cũng không hấn

- Ngồi xuống đây nghỉ ngơi đi

- Ừm

- Tự tự hỏi , cậu có cảm giác gì với Tài không ? _ Nhỏ đột nhiên hỏi

- S...Sao ? Y...Ý cậu là sao ? _ Nó ấp úng kinh ngạc trước câu hỏi của nhỏ

- Băng nó cũng trao tim mình cho hấn ta rồi , còn cậu và Thiên thôi . Cậu có thích hấn không ?

- T...Tớ cũng không rõ , chỉ là dù thời gian ở bên cậu ấy rất ít nhưng tớ lại rất hạnh phúc . Ở bên cậu ấy khiến tớ vui vẻ hơn rất nhiều
- Ừm , vậy cậu cứ duy trì hình dạng này đi . Lát mình dẫn cậu đi gặp hấn ta , rồi đáp tình cảm _ Nhỏ nháy mắt tình nghịch nhìn nó nói
- S..Sao ? À , ừ được . Cảm ơn cậu _ Dứt lời , khuôn mặt nó đỏ lên rất đáng yêu
- Cậu đúng là giống y như hồi còn bé _ Nhỏ xoa đầu nó như một người chị vậy
- Tóc rồi hết rồi đây này
- Hehe , thôi chơi thêm tí nữa rồi lát ra về gặp hấn
- Oke

Hai người cứ như quay ngược thời gian lúc còn bé vậy , vui đùa vô tư không lo không nghĩ gì cả . Nụ cười tự nhiên như thiên thần , cảnh tượng này chỉ e là có người nhìn thấy được sẽ bị mê mẩn . Rất trong sáng , rất đáng yêu .

Nhưng hai người vô tư như thế lại không biết có 2 người con trai đang lo lắng và đằng đẳng sát khí đi tìm bọn họ !

End chap 42

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Một Ngày Bên Nhân Cách Thứ Nhất

Sau khi hấn và anh gần như lục tung cả ngôi trường này lên thì mới nhìn thấy cảnh tượng như thiên thần đó . Cảnh tượng hai cô gái có vẻ đẹp như thiên thần , nụ cười trong sáng như mặt trời hoặc lòng người khiến cho hấn và anh quên đi tức giận mà thay vào đó là sự ngỡ ngàng ngẩn ngơ .

Nhỏ là người phát hiện ra sự hiện diện của anh và hấn đầu tiên , sau đó nó mới nhìn theo hướng nhỏ bắt gặp ánh mắt ngỡ ngàng của hấn mà nó chợt bật cười . Còn hấn thì bị tiếng cười của nó mà kéo về hiện thực , cô gái này rất quen , nụ cười này rất dịu dàng hình như hấn gặp ở đâu rồi . Nhưng lại là cơ thể của nó ? Như nhận ra được sự ngỡ ngàng của bản thân , đây là nhân cách thứ nhất đây mà .

- Đây là Mạc Từ Băng đó sao ? _ Chỉ có duy nhất mình anh là chưa biết chuyện gì thôi , phải rồi người con gái này anh biết phải là một cô gái lạnh lùng , ánh mắt sâu thẳm chứ nhưng giờ đây những vẻ đó lại bị thay thế bởi sự ngây thơ , trong sáng hết sức . Có phải anh hoa mắt không đây ?

- Hừm , xin giới thiệu với anh đây là Mạc Từ Văn , nhân cách thứ nhất của cơ thể này _ Nhỏ biết nói như thế thì dù người thông minh cũng chưa chắc đã đoán ra hết sự việc nhưng bây giờ không phải lúc kể chuyện

- Là ai ? _ Anh ngu ngơ nhìn nhỏ hỏi lại

- Aizz , đúng là ngu ngốc mà . Đợi chút đi , Tài ơi mày dẫn Từ Văn đi chơi đi _ Nhỏ nhìn anh khinh bỉ rồi sau đó xoay qua nhìn hấn nói

- Đi chơi ? _ Hấn lặp lại thêm một lần nữa

- Đúng đúng , ta giao thiên thần này cho người đó . Chăm sóc kỹ vào , đi chơi vui vẻ _ Dứt lời nhỏ nắm cổ tay anh , chạy như bay ra khỏi trường

Hấn ngỡ ngàng nhìn nhỏ đi rồi lại nhìn nó . Nhìn nó có vẻ rất yếu đuối nhưng cũng chưa chắc dễ ức hiếp gì . Như một trái cầu thủy tinh vậy , rất dễ vỡ ...

- Chúng ta đi thôi _ Hấn mỉm cười dịu dàng nhìn nó rồi nắm tay nó đi luôn

- Vâng _ Nó đỏ mặt nói

~ Quay lại với anh và nhỏ ~

- Ê nhóc , kể nghe chuyện gì coi . Sao nó khác quá vậy , lại còn có tên khác nữa ?

- Sao cái tính nhiều chuyện của anh hình như không giảm mà còn tăng phải không ?

- Ai biết đâu , thôi kể lẹ đi

- Đi theo bọn họ đi . Vừa đi vừa kể cho

- Được được

Thế là anh và nhỏ cùng lên đường theo dõi nó và hấn ...

Địa điểm đầu tiên là một bánh ngọt

- Quý khách gọi món gì ạ ? _ Cô phục vụ năng động nở nụ cười hỏi khách

- À chị cho một phần bánh kem socola loại vừa và một ly sữa tươi _ Nó nở nụ cười hiền lành nói với cô phục vụ

- V..Vâng , còn anh đây ...? _ Cô phục vụ đỏ mặt nhìn nụ cười của nó vài phút rồi mới nhìn sang hấn hỏi

- Một bánh socola cỡ vừa và một ly sữa _ Hấn bình thản nói nhưng trong lời nói lại không kém phần lạnh lùng

- Đợi một lát sẽ có ngay _ Dứt lời cô phục vụ nhanh chân đi vào

Nơi đây cũng được xem là một cửa hàng bánh ngọt nổi tiếng , nơi này cũng khá rộng rãi , bố trí lại thanh nhã và đơn giản lại còn rất yên tĩnh . Anh và nhỏ chậm rãi vào cửa hàng nhưng không gây sự chú ý cho bao nhiêu người , ngồi một chỗ khuấy người , chăm chú dõi theo từng hành động của hấn và nó .

- Không ngờ Băng là một cô gái có quá khứ đáng thương đến như thế _ Quả thật nó rất kiên cường , nếu là anh cũng không biết anh có chịu đựng nổi hay không . Chỉ mong hấn có thể bảo vệ nó thôi

- Nếu như là người ngoài cuộc có lẽ sẽ không tin . Chỉ có người trong cuộc mới hiểu rõ _ Nghĩ lại quá khứ của nó mà nhỏ đau lòng không thôi . Nhỏ chỉ hận lúc đó không thể bấm nát thịt hấn ta ra rồi đem thiêu đốt

- Tiếp tục quan sát đi mà dù sao cũng đến đây hay gọi gì đó ăn đi _ Anh nhận ra trong ánh mắt nhỏ có chứa đựng tia chua xót lẫn căm phẫn , anh liền đánh trống lảng sang chuyện khác thôi

- Đúng rồi ha . Gọi món thôi _ Nhắc đến đồ ăn là nhỏ cười tít mắt , gọi phục vụ đến

- Quý khách dùng gì ạ ? _ Người phục vụ tiến lại bàn của hai người lịch sự hỏi

- Một phần bánh socola cỡ lớn , một phần bánh ngọt vị vani cỡ vừa . Một ly matcha đá xay _ Nhỏ vui vẻ nói

- Nói đến ăn là ăn nhiều đến thế không . Cho tôi một phần bánh socola phết kem cỡ vừa

- Xin hai vị đợi một chút

Quay lại với hấn và nó

- Bánh của hai người đây _ Cô phục vụ đặt từng đĩa bánh xuống

- Cảm ơn chị _ Nó gật đầu cười dịu dàng

- Em dịu dàng như thiên thần vậy _ Hấn mỉm cười dịu dàng nhìn nó , quả thật nhân cách này khiến người khác chỉ muốn bảo vệ thôi

- S...Sao ạ ? _ Nó luống cuống lên rồi đỏ mặt không dám nhìn hấn

- Rất đáng yêu nha _ Hấn cười tít mắt nheo má nó

- Aaaaa đau

- Hehe , ăn đi rồi lát chúng ta đi chỗ khác chơi

- Vâng _ Nó lại đỏ mặt nâng muống lên ăn bánh

Bên anh và nhỏ

- Nè nè , nhìn hai người họ hạnh phúc chưa kìa _ Nhỏ vui vẻ nhìn nó , nụ cười này đã mấy năm rồi nhỏ không nhìn thấy nữa . Lần đầu tiên gặp nó , nhỏ cũng bị nụ cười trong sáng như thiên thần này mê hoặc . Muốn làm bạn của nó ngay lập tức thôi

- Xí , người ta hạnh phúc thì sao . Tôi và em cũng vậy thôi

- Cũng vậy là sao hả ?

- Nhéo nè _ Anh nhéo má nhỏ
- Đau _ Nhỏ nhăn mặt nói
- Đồ ngốc , ăn lẹ đi rồi đuổi theo
- Ừm

Khi hấn và nó ăn xong cũng là lúc anh và nhỏ cũng đứng lúc ăn xong . Anh và nhỏ tiếp tục theo dõi hai người kia . Người trên đường nhìn hấn và nó mà đỏ mặt và ngơ ngác , hai người như là tâm điểm của mọi người , đi đến đâu cũng khiến cho mọi người ngoái lại nhìn . Đẹp , cả hai người đi bên nhau như là do ông trời đã định , rất xứng đôi !

Còn tiếp ...

End chap 43

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Một Ngày Bên Nhân Cách Thứ Nhất (2)

Địa điểm tiếp theo là khu vui chơi . Trời cũng đã bắt đầu tối , khắp nơi đều là những ánh đèn màu khác nhau . Rất náo nhiệt , có nhiều cặp đôi nắm tay nhau vui đùa nói chuyện , chơi các trò chơi . Ở đây rất đông người , nếu đi lạc có thể rất khó để tìm được nhau bởi vì nơi đây rất rộng lại đông người nên chỉ có thể nắm chặt tay nhau mới không lạc nhau được .

- Em muốn chơi gì trước ? _ Hấn ân cần nhìn nó hỏi
- Dạ tàu lượn _ Nó nhìn tàu lượn từ từ trượt xuống rồi nghe thấy tiếng la hét của mọi người thì lại càng phấn khích hơn
- Chắc chắn _ Hấn lắc đầu nói

Thế là hấn và nó cùng ngồi lên tàu lượn , hấn và nó ngồi ở đầu tàu còn nhỏ và anh thì lại ngồi ở cuối tàu . Tàu cứ thế mà từ từ trượt lên rồi chọt lao thẳng xuống dưới đường ray . Bao nhiêu tiếng la hét mà la đến hết mức , nhưng lại có ba người không la . Đó chính là hấn , nó và nhỏ còn anh thì lại cũng la theo . Nhỏ cười ha hả nhìn bộ dạng của anh , không ngờ kẻ lẳng nhăng và lực lưỡng như anh lại la hét ầm ĩ khi đi tàu lượn . Đúng là chuyện cười mà .

Còn hấn thì đúng là bó tay . Lần trước đi chơi tàu lượn với nó thì nó cũng mặt lạnh mà ngồi yên một chỗ , còn bây giờ với nhân cách thứ nhất cũng không sợ sệt gì mà lại phấn khích thế kia , nụ cười thì hồn nhiên như con nít . Không biết cô gái này có phải con gái hay không nữa , một chút cũng chẳng sợ sệt , nó muốn hấn làm con trai như thế nào đây a ! (Hix hix tội hấn quá ^^)

Tiếp theo là đi đến các quầy trò chơi

- Con thú bông đó to quá _ Nó mở to mắt nhìn con gấu màu trắng , cái mũi màu hồng phần còn đôi mắt lại một màu tím . Rất đáng yêu , nhìn thì cũng ít nhất là cao tới 1m50 . Ở bụng còn có hình trái tim màu đỏ nữa
- Bắn súng thôi mà , anh sẽ lấy nó cho em _ Hấn cười đắc ý nhìn con gấu đó , chỉ là bắn trúng lon rồi nhận thôi . Đối với hấn việc này rất dễ dàng (Bởi vì nó hiện giờ là nhân cách dịu dàng nhất nên hấn xưng hô vậy nhé :))
- Cảm ơn anh _ Nó vui vẻ nhìn hấn trả lời
- Muốn lấy được con gấu bông đó cũng khó đấy . Phải bắn trúng tất cả số lon được cho sẵn , ước chừng từ 10 lon trở lên . Và trong 4' phải bắn hết tất cả _ Ông chủ phổ biến cách lấy được con gấu bông đó
- Được _ Hấn gật đầu đồng ý , 4' là quá dài rồi hấn chỉ cần 2' là đủ !
- Vậy số lon được cho sẵn là 20 lon _ Ông chủ lên tiếng nói rồi đưa hấn cây súng đồ chơi nhưng sức sát thương cũng khiến người khác đau được

Hấn nhìn sơ một lượt rồi cầm súng như một kẻ chuyên nghiệp , nhắm bắn . Từng đợt bắn đều trúng hết . Chỉ đúng 2' là hấn đã bắn được hết tất cả số lon đó , ông chủ cũng phải há hốc mồm nhìn hấn . Phần thưởng này đã có biết bao nhiêu lấy không được mà lần này cậu chàng trai trẻ này lại lấy được nó , quả là người trẻ mà . Ông chủ vui vẻ đưa con gấu bông cho hấn .

- Của em _ Hấn cười dịu dàng đưa nó con gấu đó , lập tức xung quanh xì xào bàn tán . Có biết bao nhiêu ánh mắt ngưỡng mộ nhìn hai người họ

- Cảm ơn anh . Anh giỏi quá _ Nó cười tinh nghịch ôm lấy con thú bông , nụ cười đó như có thể mê hoặc mọi người

- Em cười đẹp lắm _ Hấn xoa đầu cười hiền nhìn nó

Nó đỏ mặt vui mắt vào con thú bông . Hành động này lại càng khiến cho nó càng thêm phần đáng yêu . Hấn cười sáng khoái nắm tay nó đi một chiếc ghế ngồi nghỉ mệt .

Quay lại với anh và nhỏ

Anh và nhỏ cũng muốn vui chơi một chút . Hai người đang đứng trước quầy phóng phi tiêu , nhỏ đang nhìn con thỏ to nhất quầy này , cái mũi màu hồng , ở cổ có buộc một cái nơ màu đỏ rất đáng yêu . Con thỏ này ít nhất cao bằng nửa thân nhỏ ấy chứ . Lòng nhìn cũng thấy rất mịn . Không ngờ đứa con gái hung dữ này cũng có lúc lại nữ tính đến thế . Được ! Anh sẽ lấy bằng được con thỏ đó

- Ông chủ , con thỏ to nhất đó bao nhiêu tiền ? _ Anh lịch sự lên tiếng hỏi

- Chàng trai trẻ , con thỏ này không cần tiền mới có thể mua được . Chỉ cần cậu phóng mấy cái phi tiêu này trúng vào hết tất cả lá bài ở trên bức tường trong phạm vi là 2m , cho đến nay cũng chưa ai phóng được _ Ông chủ của quầy này cũng hơn 40 rồi , đúng thật là đã có nhiều người thử qua nhưng không ai thành công

- Được ạ . Chú đưa phi tiêu đi ạ _ Anh chắc chắn sẽ lấy được cho nhỏ

Ông chủ đưa cho anh tổng cộng là 10 cái phi tiêu . Trên bức tường cũng có 10 lá bài , anh đứng ở một khoảng cách như đã cho . Nhỏ nhìn từng hành động của anh thì cũng đã lơ mơ hiểu , trong lòng âm ập lạ thường . Bất giác nhỏ nở một nụ cười , một nụ cười tràn đầy hạnh phúc .

Anh nhìn bức tường đó rồi nhắm đường để phóng . Mỗi đợt phóng đều trúng , đến khi hết phi tiêu thì anh mỉm cười đắc ý , trò chơi này quá dễ đối với anh rồi .

- Cuối cùng cũng tìm được người lấy được phần thưởng này rồi . Chàng trai trẻ , giỏi lắm _ Ông chủ cười sáng khoái nói rồi đưa cho anh con thú bông đó

- Cô gái , phải biết trân trọng người con trai tốt như thế nhé _ Ông nhìn sang nhỏ rồi nói câu đầy hàm ý khiến nhỏ thoáng đỏ mặt

Anh nhếch mép cười , cô gái này đúng là rất dễ đỏ mặt đó nha . Không cảm được anh lại muốn trêu chọc nhỏ

- Nghe gì chưa ? Phải biết giữ đấy

- Khỏi lo , anh mà dám nghĩ đến cô gái khác em sẽ đập gãy chân anh rồi buộc anh lại bên em _ Chát giọng bá đạo nào đó vang lên

- Ấc thế . Có cho gan trời cũng không dám đâu . Nè , ôm lấy đi _ Anh rợn người rồi nói

- Sao anh biết em thích con thỏ này ? _ Nhỏ thắc mắc hỏi

- Nhìn nó mãi thế kia mà . Nhưng nó vẫn đâu đẹp bằng anh

- Hừ , đúng là thích nâng cao bản thân

- Plee , làm bạn gái anh em phải thấy vinh hạnh đấy

- Ồ thế cơ à . Vậy chắc phải thấy vinh hạnh lắm nhưng anh cũng đừng quên anh là người tò tính nên người anh cần là em _ Nhỏ nhếch mép nói

- Đúng là miệng lưỡi sắc nhọn mà . Được rồi , em là bà xã của đời anh

- A...Ai là bà xã của anh chứ . Đ..Đừng nói lung tung _ Nhỏ xấu hổ cúi mặt xuống nói

- Còn xấu hổ nữa à , để sau này ra trường , hai người chúng ta sẽ đám cưới liền

- G..Gi chứ , mặc kệ anh _ Nhỏ càng ngày càng đỏ mặt , bỏ đi theo dõi hấn và nó tiếp

- Đợi anh với _ Anh cười vui vẻ , cô gái này thật sự anh không chọn lầm . Thật không sai lắm khi anh yêu nhỏ

Hấn và nó thì chơi vui vẻ rồi , hấn đưa nó về nhà . Đứng trước cửa nhà nó rồi nói

- Ngủ ngon _ Hấn hôn lên trán nó nói

- A...Anh cũng ngủ ngon _ Nó đỏ mặt nói lại

Hấn nhìn nó hấp tấp bước vào nhà với khuôn mặt đỏ , hấn cũng khởi động xe rồi lái về nhà .

Còn anh , anh cũng chờ nhỏ về nhà . Anh hôn lên má của nhỏ , ánh mắt ôn nhu nhìn nhỏ .

- Hừ , về nhà đi . Ngủ ngon _ Nhỏ đi và trong nhà , rồi lại đi ra nhướn chân hôn lên môi anh

Anh ngạc nhiên nhìn nhỏ , dù chỉ là lướt qua thôi nhưng cũng khiến anh tràn ngập hạnh phúc . Đứng được một lúc thì anh mới lái xe về nhà , trên đường về anh cứ mỉm cười , người lạ nhìn vào còn tưởng anh bị điên nhưng chỉ có mỗi anh mới hiểu sao anh lại cười như thế . Hôm đó , cả 4 con người đều ngủ rất ngon , khi ngủ đều nở nụ cười hạnh phúc ...

End chap 44

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Bất An

Ngày hôm sau , mọi người đều đi học bình thường . Nhưng ngày hôm đó lại không bình thường ...

- Băng ơi , lát về sớm nha mà _ Nhỏ nhìn nó nói

- Ủ _ Nó bình thân trả lời nhưng trong đầu lại nghĩ đến chuyện ngày hôm qua

- Sao hôm qua lại có con gấu ? _ Nó thắc mắc nhìn nhỏ hỏi

- Hoi thẳng kia kia _ Nhỏ chỉ tay sang hán , đồng thời hán cũng quay sang nhìn nó

- Sao ? _ Nó kiên nhẫn nhìn hán hỏi lại một lần nữa

- Ủ thì hôm qua đi chơi Tử Văn ở khu vui chơi , bắn trúng nên được thưởng . Em cũng thích con đó mà , phải không ? _ Hán biết nó sẽ không nhớ , chỉ có mỗi nhân cách kia nhớ thôi nên hán cũng không lấy làm lạ

- Vậy à _ Nó không hỏi nữa , nhìn ra ngoài cửa sổ ngắm nhìn bầu trời . Lại trầm ngâm suy nghĩ gì đó

Hán ở bên cạnh thì nhìn nó , hôm qua do không kịp hỏi nhỏ nên bây giờ hán cảm thấy rằng có gì đó rất bất an .

Giờ ra chơi

- Mọi người ăn gì ? _ Nhỏ nói

- Như cũ _ Nó và hán đồng thanh nói

- Tôi đi nữa _ Hán đi theo nhỏ

Khi hai người qua lại thì hán đưa nó chai sữa tươi lạnh . Dù đã là bạn gái nhưng hán vẫn muốn nó uống , bởi vì đó là do hán mua . Còn nó thì vẫn nhận lấy , từ từ uống , vị ngọt tràn đầy trong miệng nhưng nó lại cảm thấy ngọt hơn nhiều nữa , phải chăng là do hán đưa ?

Sau khi giờ ra chơi kết thúc thì mọi học sinh đều ai nấy về lớp người đó . Còn hán và anh thì rút kinh nghiệm , tuyệt đối không lên lớp trước . Hai người nhìn chăm chăm nó và nhỏ , không rời khỏi dù chỉ một giây . Nó và nhỏ nhìn nhau rồi đến lại chỗ hôm qua , nơi đó vẫn đẹp như vậy , muôn hoa đua sắc khoe nở , mùi hương trộn lẫn vào nhau tạo thành một mùi hương kì lạ nhưng rất dễ chịu .

Nó tựa vào một góc cây , ngồi xuống và khẽ nhắm mắt lại , mặc kệ mọi thứ xung quanh . Còn hán cũng ngồi kế bên nó , cho nó tựa đầu vào vai mình mà ngủ . Nhỏ ánh mắt chứa một tia lo lắng lẫn cẩn thận , nhỏ đang lo lắng " cô gái kia " lại xuất hiện một lần nữa , lần này còn có hán và anh ở đây , chắc sẽ chế ngự được . Nhỏ cũng ngồi xuống gần đó , ngắm nhìn nó , nó ngủ rất bình yên , khuôn mặt hiền lành trong sáng . Anh ở bên cạnh cũng ôm nhỏ vào lòng , ngắm nhìn cảnh vật xung quanh , anh cảm giác rằng cô nhóc này có vẻ gì đó là lo sợ , anh như muốn tiếp thêm sức mạnh cho nhỏ , ôm thật chặt .

Khoảng chừng nửa tiếng đồng hồ thì nó xảy ra những chuyện khó hiểu .

Trên trán nó mồ hôi đang thi nhau chảy xuống gò má nó , lông mày thì nhăn lại rất khó chịu . Tay thì nắm chặt cánh tay hán khiến hán tỉnh lại , hán lo lắng nhìn nó rồi lại lập tức gọi nhỏ . Nhỏ bình tĩnh và rồi nhận ra nó đang khó chịu , cuối cùng chuyện nhỏ lo cũng đến rồi . Nhỏ bình tĩnh đi đến bên cạnh nó , im lặng nhìn nó . Còn hán và anh thì khó hiểu lại càng thêm khó hiểu .

Một lát sau , nó mờ mắt . Cả 3 người đều nhìn nó , chỉ hai người là nhận ra nó còn anh thì hoàn toàn không biết được cô gái trước mặt anh đây thật ra là ai . Đôi mắt đỏ đã biến đổi , nhìn vào thậm chí có thể cảm nhận được sự rét lạnh . Nó từ từ đứng lên , rời khỏi hán khiến hán cảm thấy hụt hẫng .

- Thanh à , cô cũng chơi gian quá đấy . Không ngờ lại bị con nhỏ hiền lành kia giành mất _ Nó nhìn qua đồng lượt rồi dừng lại ở chỗ nhỏ
- Hừ , cũng nhờ cô có sơ hở nếu không cũng không đánh lại cô rồi _ Ánh mắt nhỏ có chứa đựng tia đau buồn , nhưng lời nói lại cứng rắn
- Chuyện gì vậy ? Cô là ai ? _ Anh khó hiểu nhìn nhỏ rồi lại nhìn nó
- Hôm qua kể rồi đó , đây là nhân cách thứ 3 . Mạc Từ Thiên
- Là cô ta đó sao _ Anh thật sự không ngờ , cô gái đó lại có sự lạnh lùng đến đáng sợ này
- Xin chào . À mà dù sao cũng xuất hiện rồi nên " vận động tay chân " một chút ha . Tạm biệt _ Nó nói xong định đi thì nhỏ cản lại
- Dừng đi
- Được chỉ cần 1 trong 3 người đánh thắng tôi , tôi sẽ không đi _ Nhìn sơ qua cũng biết là ai cũng học võ rồi , nó hỏi 3 người
- Để tôi _ Hán nhìn nó nói , hán từng đánh với nó rồi . Lần trước cũng may là hán nhanh chân lẹ tay nếu không cũng không thoát được rồi . Nhưng lần này hán có ra tay được không ? Hán yêu nó quá rồi ...
- Ồ , lại là anh à . Thú vị , coi như lần này đầu lại cho lần trước . Xem ra thân thủ của anh cũng rất tốt
- Cũng chỉ là may mắn thôi . Nếu tôi thắng , cô phải đáp ứng điều kiện của tôi
- Được

Còn tiếp ...

End chap 45

Cho mấy bạn hóng chơi ^^

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Đáp Ứng Điều Kiện

Nhỏ và anh đồng lượt đưa vũ khí cho nó và hán (Không biết ở đâu ra :3)

Vũ khí của nó vẫn luôn là con dao , loại dao này thiết kế rất tinh tế , thể hiện được khí chất giàu sang . Lưỡi dao thì lại bén nhọn lạ thường . Còn của hán cũng là dao , độ bén không hề kém nó .

- Không nhường nhé _ Dứt lời nó lao ngay về phía hán

Anh ngạc nhiên nhìn nó , tốc độ lúc này quả nhiên rất nhanh . Nếu anh là hán không biết phản ứng kịp hay không ...

Hán và nó cùng lao vào nhau . Từng đợt vung dao của nó đều không nhân nhượng gì cả , còn hán thì vẫn không có ý định làm tổn thương nó , cứ tránh thôi . Đường như nó không muốn đùa giỡn nữa , lạnh lùng vung dao về phía cánh tay hán , không hề có tiếng động nhưng trên cánh tay hán , máu từ từ chảy xuống . Mặt hán vẫn rất bình tĩnh không hề tỏ vẻ đau đớn chút nào , hán thà chịu đau còn hơn là phải nhìn người con gái hán yêu bị thương , như vậy hán sẽ đau gấp trăm lần !

- Tại sao lại không tránh ? _ Nó khó hiểu nhìn hán . Rõ ràng lúc này hán có thể tránh được nhưng hán chỉ đứng yên một chỗ ?
- Đơn giản vì tôi yêu cô ấy , không muốn cô ấy bị thương . Tôi biết cô hận con trai nhưng không phải ai cũng như thế , dù gì vết thương này cũng không nặng , tôi không sao . Còn cô ? Sao lại quan tâm vấn đề này ?

Nó im lặng . Từ trước đến nay quả thật nó rất hận con trai lẫn đàn ông . Nhưng khi làm hán bị thương thì đột nhiên tim nó nhói lên , trong thân thể dường như có gì đó đang phản kháng . Còn đối với nó - Mạc Từ Thiên thì sao ? Nó cũng có chút gì đó rất khó chịu ...

- Anh yêu một trong 2 nhân cách kia ? _ Nó không trả lời câu hỏi của hắn mà hỏi lại câu khác

Lần này tới lượt hắn im lặng . Nếu như không có hôm qua hắn sẽ trả lời dứt khoát nhưng dường như hôm qua cái vẻ dịu dàng như thiên thần đó của nó khiến hắn xao động , phải chăng hắn yêu cả 2 ? Liệu hắn có yêu cô gái tàn nhẫn ngay trước mặt này luôn không ? Từ lần đầu gặp hắn đã yêu nó rồi , cái vẻ lạnh lùng tàn nhẫn ấy khiến hắn rung động , còn hôm qua cái vẻ dịu dàng và hiền lành ấy khiến hắn nhìn nó như một thiên thần làm hắn xao động . Vậy còn nhân cách này sẽ khiến hắn như thế nào đây ?

Hắn nhìn nó chằm chằm , phải rồi . Hắn yêu cái vẻ đẹp đấy , yêu luôn con người lẫn linh hồn đó thì dù có bao nhiêu nhân cách thì hắn chắc chắn hắn vẫn sẽ yêu .

- Cả 3 _ Không đợi cho nó nói thêm bất cứ thứ gì nữa hắn lao nhanh về phía nó , cây dao chỉ còn thiếu 1cm nữa là đâm thẳng vào cổ họng nó . Nó bất ngờ nhìn hắn , mắt tròn tròn lên

- Đúng là lại thua anh một lần nữa . Sao không thẳng tay luôn đi ?

- Dù các cô tính cách khác nhau nhưng vẫn cùng một khuôn mặt , cùng một thân thể và cùng một trái tim . Nếu phải để cơ thể này chịu đau đớn thì tôi thà chịu đựng thì tốt nhất !

- Điều kiện của anh là gì ?

- Hôm nay đi với tôi

- Sao ? Đi đâu ?

- Đi đi rồi biết _ Dứt lời hắn kéo tay nó đi nhưng vẫn không quên nói

- Ngày mai 8 giờ sáng tại quán cà phê ABC . Tôi muốn nói chuyện với cô

- Ủ _ Nhỏ gật đầu trả lời

- Em muốn đi đâu không ? _ Anh nhìn nhỏ hỏi

- Đến nơi nào nhiều gió , yên tĩnh một chút _ Nhỏ quả thật rất mệt mỏi , nhưng nó lại là người mệt mỏi hơn . Nhỏ giờ rất muốn nằm nghỉ ở nơi trong lành và không suy nghĩ gì nữa

- Được . Đi thôi _ Anh nắm tay nhỏ đi

Nó và hắn ...

- Hừ . Anh còn là con nít à ? Sao lại vô chỗ này chơi hả ?

- Giết Zombie thôi thì có gì là con nít chứ ? Đấu với tôi đi , cầm súng nè _ Hắn dẫn nó đến một khu trò chơi nhưng ở đây chỉ toàn là súng và súng . Thiết kế y như thật , thu hút rất nhiều người đến chơi , đa số là con trai , con gái thì rất ít người đến chơi

- Hừ , chơi thì chơi . Anh chóng mặt lên mà nhìn mình thua đi _ Nó hung hăng cầm súng lên liên tục bắn từng con zombie trên màn hình . Nã đạn không ngừng ...

Hắn nhếch mép cười , cô gái này quả thật rất nóng nảy . Hắn cũng cầm súng rồi bắn liên tục

- Anh giết bọn zombie bên kia đi , tôi phụ trách bên này cho

- Được

Cả hai cứ bắn không ngừng nghỉ , từng con zombie cứ như vậy mà ngã xuống . Đến cuối cùng trên màn hình hiện lên chữ WIN màu đỏ thì hai người họ mới ngừng tay rồi nhìn nhau nhếch mép cười .

- Không tệ _ Nó nhìn hắn nói

- Cô có muốn chơi trò thú vị hơn không ?

- Trò gì ?

Còn tiếp ...

End chap 46

Mọi người hóng chap sau đi nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Đáp Ứng Điều Kiện (2)

Nơi mà hấn dẫn nó đến là ... boxing ?

- Tại sao lại đến đây ? _ Nó khó hiểu nhìn hấn

- Vào đi rồi tôi nói

Nó và hấn tiến vào bên trong , cũng có thể nói trong này rất rộng , xung quanh bốn bức tường có 4 dãy ghế . Ít nhất có thể đủ 1000 người vào ngồi . Ở giữa có một khán đài hình vuông , có lẽ là chỗ dành cho các người khác thi đấu với nhau .

- Ở đây ảm nấp rất tốt , ít cảnh sát nào phát hiện ra . Ở đây cũng được xem như là chỗ cờ bạc , trên khán đài sẽ có hai người thi đấu , chỉ cần người nào bị đánh nằm xuống sàn mà không gượng dậy nổi nữa thì người kia sẽ chiến thắng . Và cái người mờ ra chỗ này sẽ làm chủ , ai muốn đặt cược cho người đánh nào thắng thì nói với ông ta . Nơi này không hề cấm con gái không được tham gia , nhưng chưa hề có cô gái nào dám bước lên đó nên cũng không có luật cấm con gái thi đấu .

- Ý anh là gì ?

- Cô cũng biết rõ mà . Không phải muốn vận động tay chân sao ? Hay là thôi đi , đi trượt băng đi ha ?

- Hừ , đánh thì đánh . Dù gì thể lực vẫn còn rất nhiều , lâu lâu mới ra ngoài hôm nay chơi đã vậy

- Được , vậy cô đi mua bộ đồ khác thay đi . Tôi đi đăng ký giúp cô

- Ừ

15' sau ...

- Alo alo . Hôm nay có lẽ là ngày rất đặc biệt . Lúc này có người đăng ký cho một cô gái thi đấu và đối tượng là người mà mọi người luôn đặt cược , người mạnh nhất ở đây , Đại Long . Và Đại Long đã chấp nhận thi đấu , sau khi mọi người đặt cược xong sẽ bắt đầu trận đấu _ Tiếng của người MC nói bằng micro vang lên khắp phòng thi đấu rộng lớn này

- Sao có thể ? Một cô gái ư ? Điều này chưa bao giờ xảy ra ? _ Người A kinh ngạc bàn tán

- Đúng đó , thế mà lại thi đấu với Đại Long nữa . Cô ta có bị điên không ? _ Người B khinh bỉ nói

- Tôi đặt cho Đại Long thắng _ Người C nói

- Tôi cũng vậy _ Người D nói

Rồi tất cả mọi người đều đặt cược cho Đại Long thắng . Còn hấn ? Hấn ngồi gần khán đài nhất , nhếch mép cười . Nếu như người bình thường không biết nó có lẽ cũng sẽ nghĩ nó là một cô gái yếu ớt , nhưng hấn quen biết nó còn giao đấu với nó rồi , cũng do may mắn hấn mới thắng được thôi . Không ai nghĩ nó sẽ thắng nhưng hấn sẽ không như vậy với lại đối tượng lại là đàn ông , làm sao mà nó thua cho được ? Coi như hấn khác biệt với mọi người vậy ...

- Hầu như tất cả mọi người đều đặt Đại Long sẽ thắng nhưng người đăng ký giùm cô gái đó đã đặt cô gái đó sẽ thắng . Đặt một khoản tiền rất lớn ! _ Tiếng MC lại vang lên

- Người đó đúng là ngu ngốc . Lại còn đặt một khoản tiền lớn nữa , lần này chúng ta thắng là cái chắc _ Người E nói

- Đúng đó _ Người F nói

Người kể bên hấn hỏi hấn ...

- Đây anh bạn , anh bạn đặt cho ai vậy ?

- Cô gái hung dữ nào đó _ Hấn bình thản trả lời

Người hồi hán há hốc mồm, trợn mắt ngạc nhiên nhìn hán . Chính người này đã đăng ký và đặt cược cho cô gái đó sao ?

- Anh bạn này không biết Đại Long mạnh như thế nào à ?

- Không _ Lại cái vẻ bình thản ấy mà hán trả lời

- Trời . Hán ta rất to khỏe , ít nhất cũng cao 1m8 ấy chứ , hán ta mỗi lần đánh với ai đều thắng hết , chưa có ai đánh thắng hán được . Nên mọi người ở đây đều xem hán là người đứng đầu , người giỏi nhất . Nếu đã không biết tại sao anh bạn vẫn đặt cược cho cô gái đó ?

- Tôi không cần biết hán ta ra sao . Nhưng tôi tin tưởng cô gái đó , chắc chắn cô gái đó sẽ thắng . Nếu anh đang muốn kiếm tiền thì tại sao lại không đặt thử cho cô ấy như tôi ? _ Hán cảm thấy người này rất tốt , chắc là nhà đang thiếu thốn nên mới đến đây . Nếu thắng thì số tiền sẽ rất lớn , đủ sống đến mấy đời luôn chứ ít . Coi như làm việc thiện đi

- Nếu anh đã nói chắc chắn như vậy , tôi tin anh _ Người con trai đó có lẽ cũng hơn hán khoảng 5,6 gi đó thôi , về ngoài cũng rất tuấn tú , khuôn mặt thì lại rất thật thà ấy chứ . Người con trai đó nghe lời hán , đặt cược cho cô gái chưa biết mặt mũi kia

Vậy là giữa mấy trăm người ở đây chỉ có 2 người con trai là đặt cho cô gái ấy sẽ thắng ... Chỉ có 2 người mà thôi .

Nét mặt của ai nấy đều chắc chắn rằng người mình chọn sẽ chiến thắng . Nhưng rốt cuộc đến cuối cùng ai sẽ là người chiến thắng đây ?

Còn tiếp ...

End chap 47 ^^

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Đáp Ứng Điều Kiện (3)

Mọi người đều đang hồi hộp chờ xem cô gái nào lại gan dạ đến mức như thế nhưng khi cô gái ấy bước ra , tất cả mọi người lẫn Đại Long và trong đó có cả hán cũng im lặng ngắm nhìn nó .

Nó mặc bộ đồ thể thao , áo nhỏ màu đen hở bụng , quần ngắn cũng đen nốt . Mái tóc nó buộc đuôi ngựa . Cơ thể nó quá hoàn hảo , bất cứ cô gái nào trên đời này cũng ham muốn . Nhưng còn hán ? Hán im lặng bởi vì hán tức điên lên , dù đó là nhân cách thứ 3 nhưng cũng chung một thân thể vậy mà nó dám mặc hở hang như vậy trước mặt mấy trăm người đàn ông sao chứ ? Bọn họ còn nhìn không chớp mắt ấy chứ , cũng có người máu mũi tèm lem . Hán trừng mắt về phía nó , nhưng dường như là nó làm ngơ đi , vẻ mặt rất bình thản .

Còn đối thủ của nó thì ngơ ngác nhìn nó , hán ít nhất cũng cao hơn 1m8 . Cơ thể rất cường tráng , ít nhất đối với một người con gái bình thường thì chỉ cần một cú đánh là gục rồi nhưng nó không phải là cô gái éo lá như mấy cái tiểu thư kia . Ánh mắt lạnh lùng nhìn trừng trừng hán ta khiến hán giật mình có chút sợ hãi . Hán tự hỏi áp lực lúc này là gì chứ ? Tại sao hán lại có cảm giác run sợ đến như thế ? Cô ta chỉ là một cô gái mà thôi . Nhưng dù cố gắng thế nào hán cũng không tránh được ánh mắt như có tảng băng lạnh tỏa sát khí ra vậy , rất đáng sợ , nếu ánh mắt giết người được thì cô gái này chắc chắn làm được !

Hán gạt bỏ đi , dùng ánh mắt hăm dọa nhìn nó nhưng ánh mắt nó vẫn không thay đổi , khuôn mặt thì quá đối thần nhiên . Mọi người giờ đây mới khôi phục lại tinh thần , có nhiều người lớn tiếng nói :

- Nương tay với cô ấy đi Đại Long _ Người A nói

- Cô gái kia oi , chịu thua đi . Bị đánh vào mặt là xấu lắm đó _ Người B nói

- Tôi cho cô ấy quá _ Người C nói

- Được rồi . Cô gái chúng tôi sẽ thêm gấp 3 mà những người đặt cược cho cô . Nếu cô thắng số tiền sẽ thuộc về cô nhưng nếu thua thì cô phải tự chịu đấy nhé _ Tiếng nhà cái vang lên , mọi người đều ngạc nhiên . Đây là lần đầu tiên , cô gái này là ngoại lệ cũng xem như là người đầu tiên bước vào đây và cũng là người gan dạ khi dám thi đấu với Đại Long

- Ông đừng hỏi hán _ Lời nói đầy đả kích của nó vang lên khiến cho người nghe giống như mình vừa quyết định một điều gì đó sai lầm

Mọi người lại một phen ngạc nhiên nữa , cô gái này thậm chí không sợ hãi mà lại nói rất đả kích . Cả Đại Long cũng ngạc nhiên không kém , trước giờ hán chưa từng gặp cô gái nào " kì lạ " như cô gái này .

- Trận đấu bắt đầu _ Tiếng MC vang lên thì lần lượt mọi người đều lớn tiếng cổ vũ , rất náo nhiệt . Nhưng phần lớn là cổ vũ cho nó cố lên vì Đại Long mọi người biết chắc là sẽ thắng

Khúc dạo đầu , hấn dường như nhường nó , không hề ra tay với nó . Còn nó không hề từ chối sự nhường nhịn này của hấn , cứ thế mà nhanh như chớp lao về phía hấn , vung tay đâm thẳng vào mặt . Hấn không nhanh tay kịp nên bị nó đánh trúng , máu từ miệng chảy ra . Mọi người ngạc nhiên tròn tròn mắt , dù là hấn ta nhường đi nữa thì với tốc độ và sức đánh đó không thể là một cô gái yếu được . Hầu như chưa có ai đánh cho Đại Long hấn chảy máu cả , cô gái này là lần đầu tiên .

Chỉ có mình hấn ta biết rõ , nó đang nhìn hấn với ánh mắt tràn đầy sát khí như muốn ăn tươi nuốt sống vậy ! Có thật đây chỉ là một cô gái yếu đuối không ? Còn hấn ? Hấn đang nhếch mép cười khinh bỉ , lần này Đại Long gì đó tiêu rồi .

Đại Long không nhường nữa mà nhanh chân đến chỗ nó rồi đánh mấy cú vào mặt nó , nhưng vài cú thì hụt , vài cú thì bị nó đỡ dễ dàng . Không cho hấn thêm cơ hội nào để đánh mình nữa , nó đánh thật mạnh vào một bên gò má hấn rồi lại một cú nữa , cứ thế đánh không ngừng nghỉ còn hấn ta thì không phải không đánh trả mà là không thể đánh được , khuôn mặt đang đau đớn . Sau khi đánh xong nó lùi chân vài bước rồi nhìn hấn đang học máu , ánh mắt nó chán nản . Nó vẫn chưa đánh đủ thế mà hấn lại gục nhanh như thế .

- 1 , 2 , 3 , 4 , 5 . Cô gái này thắng _ Tiếng MC vang lên , đến cuối cùng hấn ta vẫn không gượng dậy nổi . Khuôn mặt thì đang sưng húp lên , con mắt thì không nhìn thấy luôn , ít nhất cũng gây mấy cái răng rồi đầy chữ . Mọi người dường như vẫn không thể nào tin được ! Người con gái mà ban này họ chế giễu là không đánh thắng rồi còn sẽ bị Đại Long đánh cho bầm dập thế mà giờ đây lại đang đứng ở khán đài , khuôn mặt lạnh lùng nhếch mép nhìn cái người đang nằm gục dưới sàn đó , rất đáng sợ . Chỉ có hấn là vẫn thản nhiên nhưng vẫn khá ngạc nhiên khi người đấu với nó là người còn cao hơn cả hấn nữa , cao to hơn rất nhiều nhưng lại bị thua bởi một cô gái . Lại còn mất mặt hơn là không đánh được vào mặt của nó nữa .

Hôm nay mọi người u sầu , họ nghĩ là Đại Long sẽ thắng nên đặt rất nhiều tiền cược nhưng không ngờ tình thế lại thay đổi . Cô gái kia lại thắng ? Họ thua thảm hại ! Dường như chuyện này được rất nhiều người biết , nhưng ít ai tin khi họ tìm đến nơi đó mới xác định điều đó là đúng .

- Đây anh bạn , tôi nói đâu có sai . Chắc chắn là cô gái xinh đẹp kia sẽ thắng mà . Sau này không nên xem thường con gái , đôi khi họ còn ghê gớm hơn chúng ta tưởng tượng đấy . Thôi , đi lãnh tiền thắng thôi , số tiền đó dư sức cho anh sống hết kiếp này luôn đó chứ _ Hấn cười sáng khoái tự hào về nó , rồi cùng anh bạn này đi lãnh tiền thắng cược

- Cảm ơn , cảm ơn _ Người đó mỉm cười vui vẻ , cuối cùng cũng thắng rồi . Sẽ không cần đến đây đánh cược nữa

- Aizz , vẫn chưa đánh được bao nhiêu mà đã gục xuống rồi _ Nó chán nản đi đến bên cạnh hấn

- Cô đúng là không phải con gái mà . Hấn ta cao to như thế mà cũng thua cô , vậy mà cô không cảm thấy đủ à ?

- Hừ , đúng là dở tệ . Thế mà nói cái gì mà người giỏi nhất ở đây

- Thôi thôi . Số tiền thắng cô tính làm gì với nó đây ?

- Hừm . Đưa cho các em ở trại mồ côi đi

- Tôi có nghe lầm không? Cô mà tốt như thế sao ?

Nó vung nắm đấm về phía hấn . Hấn nhanh nhẹn tránh được rồi cười cầu hòa

- Rồi rồi , cô đại nhân đại lượng có tấm lòng lương thiện . Rất tốt , rất tốt

- Hừ . Đi thôi , tôi cũng buồn ngủ rồi . Chắc anh cũng muốn sớm gặp lại Từ Băng lắm nhỉ ?

- Dù ai cũng khiến tôi có cảm giác rất kì lạ , chỉ muốn bên họ thôi . Ai tôi cũng muốn gặp

- Anh nói gì mà nhỏ thế ?

- À không có gì . Tôi rất mong chờ gặp lại cô đấy

Nó thoáng đỏ mặt , tìm hình như vừa đập lệch đi một nhịp ...

- Có lẽ cũng sớm thôi . Đi về _ Nó lờ hấn đi rồi lên xe ngồi

- Có một điểm chung là trong ba người , người nào cũng để đỏ mặt nhỉ ? _ Hấn tự nói rồi cũng lên xe ngồi , lái xe rồi khỏi .

Màn đêm như muốn nuốt chửng tất cả . Mái tóc nó bay lòa xòa theo gió , ánh mắt nhìn ngắm bầu trời như đang suy tư gì đó , bóng dáng rất cô đơn khiến hấn nhìn mà lại thấy đau lòng , tình cảnh này khiến hấn muốn che chở và bảo vệ nó . Một tay lái xe một tay hấn nắm lấy tay nó , nó ngạc nhiên nhìn hấn

- Tôi sẽ che chở cho cô , một mối thì cứ dựa vào tôi . Đừng có chuyện gì cũng để trong lòng và tự gánh vác _ Hấn lái xe thật chậm , xoay mặt nhìn nó nói

- Hãy hành động tôi xem

- Rồi cô sẽ thấy

Hắn vẫn nắm lấy tay nó , vẫn lái xe thật chậm , hưởng thụ làn gió nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của họ . Tim hắn đập nhanh hơn bình thường , những lời nói lúc này là thật lòng , có phải hắn cũng yêu cô gái này luôn rồi không ? Hay chính là nói hắn yêu cả 3 nhân cách ? Hắn sẽ không để cho " họ " chiến đấu một mình nữa , hắn sẽ thay họ gánh vác , không cho bọn họ bị tổn thương nữa . Hắn sẽ thể hiện bằng hành động ! Ý nghĩ đó lại thêm phần chắc chắn nữa .

End chap 48

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Đáng Yêu

Ngày hôm sau , hắn và nhỏ vào một quán cà phê nói chuyện ...

- Cô nói đi _ Hắn nghiêm túc nhìn nhỏ hỏi

- Được . Chuyện là còn ít nhất 2 tuần nữa là đến sinh nhật Băng rồi nên gần đây biểu hiện của nó có chút thay đổi . Nhân cách khác có thể tỉnh lại rất nhanh và có thể chiếm giữ thân thể trong thời gian ngắn . Gần đây nó cũng rất thường hay ngủ , ngủ rất say phải lay mạnh lắm mới tỉnh lại . Các nhân cách còn lại dường như muốn chiếm thể xác của nó lắm vậy , càng ngày càng mãnh liệt . Có khả năng là nó sẽ bị mất kiểm soát vào ngày sinh nhật đó nên anh hãy mau làm gì đó đi . Nếu thật sự nó mất kiểm soát thì có lẽ cả chúng ta , nó cũng sẽ chẳng nhận ra . Có thể lại giết người nữa không chừng _ Về mặt của nó rất nghiêm túc , cũng rất trầm trọng .

- Nghiêm trọng vậy sao ? _ Khuôn mặt hắn tràn ngập sự lo lắng

- Phải . Băng nó rất rõ tình trạng hiện giờ , hãy hành động như lời anh nói đi _ Nói xong nhỏ trả tiền rồi đi về , chỉ còn mình hắn ngồi đó

- Nếu đã xuất hiện trong thế giới của em , tôi quyết sẽ không từ bỏ cho đến khi lời em ra từ trong bóng tối không tí âm áp đó _ Hắn nói nhỏ

Hắn chạy xe đến nhà nó , cửa nhà không khóa , hắn bước vào nhà . Ngôi nhà rất sang trọng , màu sắc trang nhã . Hắn bước lên phòng nó , nó vẫn nằm ngủ có lẽ là do ngày đó sắp đến rồi . Hắn ngồi xuống bên cạnh nó , ngắm nhìn khuôn mặt nó đang ngủ . Khuôn mặt này khiến hắn nhớ đến lần đầu tiên gặp nó , khi ngủ như một thiên thần , rất hiền lành và dịu dàng . Bây giờ cũng vậy , rất yên bình nhưng sâu bên trong cơ thể nó hắn không biết nó có khó chịu không ? Hôn nhẹ lên trán nó , hắn xuống lầu và vào trong bếp .

Ai lại có thể ngờ rằng một người con trai như hắn lại giàu có thế này lại vào trong bếp và nấu ăn chứ ? Dường như mùi thơm đánh thức vị giác lẫn khứu giác của nó , nó từ từ mở mắt ra rồi đánh răng , rửa mặt xuống lầu .

Cảm giác có người hiện diện , hắn xoay lưng lại và nhìn thấy nó . Khuôn mặt hắn đỏ bừng lên , nó vẫn đang mặc cái đầm ngủ , ngắn trên đầu gối màu trắng . Mái tóc hơi rối nhưng rất đáng yêu , đôi mắt thì lại lơ mơ chưa tỉnh như vừa tỉnh dậy . Nó đang dụi dụi mắt , mắt mở to hơn lúc này , không ngạc nhiên lắm khi thấy hắn xuất hiện ở đây . Nó cứ thế tiến lại bàn ăn và ngồi yên đợi thức ăn .

- Sao dậy sớm thế ? _ Hắn để đĩa thức ăn cuối cùng lên bàn rồi ngồi xuống ghế đối diện nó

- Mùi thơm _ Nó nói ngắn gọn rồi cầm thìa lên gấp thức ăn

- Ngon không ? Cũng lâu rồi tôi không xuống bếp _ Hắn nhìn nó với vẻ mặt chờ mong hỏi

- Ngon _ Nó nhìn hắn một lúc rồi mới chậm rãi nói

- Vậy ăn nhiều lên , dạo này em gầy hơn rồi đấy _ Hắn liên tục gấp thức ăn vào chén cơm của nó cho đến khi không cho vào được nữa

Nó im lặng nhìn hắn , hắn cũng im lặng nhìn nó . Bầu không khí rơi vào im lặng , bỗng nó đứng dậy , cúi xuống gần trán hắn rồi hôn nhẹ nhàng lên trán . Rồi lại ngồi xuống , tiếp tục ăn cơm rất bình thản nhưng hắn lại bị hóa đá . Dường như một lúc lâu sau hắn mới nhận ra là nó hôn hắn ! Là hôn đấy ! Hắn cười tủm tỉm như thiếu nữ xấu hổ vậy , ánh mắt thì tràn đầy ý cười . Đúng là tốt quá mới sáng gặp nó thì đã vui đến thế rồi .

Ăn xong nó dọn chén vào trong bếp , chuẩn bị rửa thì hắn lên tiếng nói :

- Đừng rửa , để tôi rửa cho . Con gái cũng quan trọng bàn tay lắm đấy , phải biết giữ gìn chứ . Ra ngoài xem tivi đi _ Hắn lập tức ngăn nó lại rồi đẩy nó

ra ngoài

- Đáng yêu _ Nó xoay lại nhìn hân , hai tay áp vào má hân , đôi lúc lại nhéo nhéo

- A , đau đau . Sao thế ?

- Mặc tạp dề rất đáng yêu _ Nó khẽ nhếch môi lên cười , ánh mắt nhìn hân như ... thú cưng ?

- Em đúng là khó hiểu mà . Thôi thôi đi ra ngoài đi , ở đây để cho tôi lo cho

Nó im lặng đi ra ngoài xem phim... Còn hân mặc dù nói vậy nhưng khi nó bước ra thì lại cười sáng khoái , tim thì đập nhanh hơn bình thường . Dù đối với một người con trai thì hai chữ " đáng yêu " là sự sỉ nhục của con trai nhưng hân lại cảm thấy rất vui đó nha , mà chẳng lẽ cái hôn lúc này cũng là nguyên do này sao ? Ai biết hân mặc tạp dề lại còn là màu hồng nữa chứ

Sau khi hân rửa xong thì ra ngoài cùng nó xem tivi , nó nói muốn uống sữa hân liền lấy cho nó . Uống xong thì cả 2 lại tiếp tục xem phim tiếp , chẳng bao lâu hân lại thấy một bên vai hơi nặng nhìn qua mới thấy nó đã ngủ gục trên vai hân , dạo này nó ngủ rất nhiều . Nhưng hân cũng chẳng có ý định đánh thức nó dậy , hân tắt tivi rồi cũng mơ màng nhắm mắt ngủ , kéo nó vào lòng ngực của mình ngủ . Dường như nó cảm nhận được hơi ấm và mùi hương thoang thoảng của người nào đó khiến nó bất giác yên tâm mà ngủ , không lo gì nữa cả cứ như chỉ cần có người này nó sẽ chẳng có gì phải sợ . Cứ thế nó vòng qua eo hân , ôm hân ngủ .

End chap 49

Bạn đang đọc truyện *Mặc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Tôi Không Giống Họ !

Đến tối , ở trong vòng tay của hân nó đang rất khó chịu . Trên trán mồ hôi thi nhau chảy xuống ướt áo hân nhưng cơ hồ hân vẫn chưa nhận ra sự khác thường này . Lòng mày nhũ chặt lại , môi thì lại mấp máy như muốn nói gì đó , bàn tay đang ôm hân bất giác siết chặt lại khiến hân búng tỉnh và rồi chợt nhận ra sự khác thường này ! Không lẽ ...?

- Băng , tỉnh lại đi _ Hân lay mạnh nó , nhưng nó vẫn nhũ chặt lòng mày lại , mắt vẫn chưa mở

- Đừng làm tôi sợ , tỉnh lại đi _ Hân tiếp tục lay mạnh hơn nữa , may mắn là nó đã chịu mở mắt

Sau khi thờ phào nhẹ nhõm thì hân lại một phen ngạc nhiên . Ánh mắt này rất quen thuộc , đúng rồi chính là lúc mà nhân cách thứ 3 giết bọn côn đồ đó . Chẳng lẽ ? Nhưng sao lần này lại lạnh hơn rất nhiều rồi ?

- Mặc Từ Thiên ? _ Hân đứng lên nhìn nó , tìm có chút nói lên . Ánh mắt đó như muốn ăn tươi nuốt sống người khác vậy và xen lẫn là sự căm hận điên cuồng ...

Nó không nói thêm gì nữa , chạy nhanh ra khỏi nhà nó . Hân bất ngờ quá nên không chặn nó lại được , phải một lúc lâu hân mới đuổi theo nó . Trời cũng đã tối đen như mực rồi , cũng may là còn có đèn đường nếu không muốn kiếm thấy nó cũng rất khó .

Lúc này ánh mắt đó chạm vào mắt hân khiến hân không chịu được mà phải run lên . Có phải hân nhìn lầm không ? Cảm giác bất an cứ quanh quẩn trong đầu hân , chưa bao giờ cảm giác của hân sai cả . Nó định làm gì ? Cầu mong đừng để nó gặp đám người nào ...

Chạy cũng đã lâu , giờ đây chỗ hân đứng rất vắng người hoặc dường như là không có một ai quanh đây , ánh đèn cũng rất mờ nhạt như có như không , thật khiến cho người khác cảm thấy bất an . Hân lắng nghe xung quanh , chợt hân mở mắt nhìn về một con hẻm gần đó . Tiếng động không quá lớn nhưng hân vẫn nghe thấy được . Có lẽ nào ...? Hân lập tức chạy về phía con hẻm đó .

- Hừ , đàn ông các người ai cũng đều không phải con người ! Chết hết đi _ Một giọng nói như gào thét với gió , ánh mắt hung tợn nhìn đám người ở trước mặt . Ai nấy cũng đều to con , khuôn mặt thì đầy sẹo , rất xấu xí

- Chỉ dựa vào mày ư ? _ Đám người đó tức điên lên cũng nhào về phía cô gái đó

Người con gái đó không ai khác chính là nó . Nó vẫn mặc bộ đồ ngủ đó , màu trắng tinh khiết không hề vương bẩn gì cả . Trên bàn tay nó chính là hai con khà lớn , rất sắc bén . Mái tóc nó lòa xòa trước gió , trong bóng tối mà chỉ có ánh sáng yếu ớt thế kia thì thân hình đó lại khiến người khác liên tưởng đến ác quỷ . Mái tóc tím đến bí ẩn đó , đôi mắt thì lại đầy vẻ căm phẫn .

Ít nhất đám người đó cũng có hơn ba mươi người , trên tay không mã tấu thì cũng là dao . Ai cũng nghĩ rằng nó chỉ là một đứa con gái yếu ớt nhưng suy

nghe đó lại bị dập tắt bởi ánh mắt đó , rất đáng sợ . Khi chạm vào ánh mắt ấy bọn họ gần như là chết sững , cơ thể như đang bị thiêu cháy vậy , rất khó chịu .

Nó nhanh như chớp tiến về phía bọn họ , trên tay mỗi người đều đang có vết thương hở miệng , máu không chảy ra . Bọn họ đau đớn nắm chặt tay mình , điên cuồng lao về phía nó chỉ với một ý định " Phải giết chết cho bằng được " . Nó tránh từng nhát đâm của bọn họ , không hề bị thương chút nào nhưng phía sau lại có một gã bất chợt tấn công . Nó tránh nhưng vẫn không thể không trúng nên đã cứa vào bên vai trái của nó , máu chảy ra chưa gì đã ướt đầm một mảng . Nó cứ thế mà đâm không ngừng về phía bọn họ , máu của bọn họ cứ thế văng khắp lên chiếc đệm ngủ của nó , không chỉ đâm mà còn văng lên khuôn mặt , cánh tay thì nhuộm đỏ máu . Bọn họ lần lượt ngã xuống đất , mắt tròn tròn trước khi hơi thở cuối cùng tắt đi thì bọn họ đều chung suy nghĩ cô gái này là ác quỷ !

Cuối cùng điều hấn lo sợ cũng đã xảy ra . Nó lại giết người nhưng lần này ánh mắt đó không giống lần đầu tiên họ gặp nhau , lúc đó nó rất bình tĩnh , ánh mắt không dữ tợn và khát máu như bây giờ . Nó bây giờ rất ghê tợn , nhìn từng phía sau thôi cũng đã rùng mình , chiếc đệm trắng ấy giờ đây đã đổi thành màu đỏ rực , màu đỏ tươi của máu tươi . Mái tóc dài cũng dính máu , trên tay nó còn cầm 2 con dao , bông chốc nó mở to mắt ...

- Em là đồ孽 sao ? Bình tĩnh lại đi , anh không nhận ra em là ai nữa ! _ Giọng nói dịu dàng vang lên nhưng có chứa sự chua xót bên trong

- Anh là ai ? Buông ra ! _ Vòng tay này rất ấm áp , giọng nói đó nghe rất đau thương nhưng nó vẫn không muốn liên quan gì đến người này

- Không buông , mãi mãi cũng không bao giờ buông _ Đó chính là hấn , càng nói hấn càng ôm chặt hơn nữa

Nó tức giận , thực cùi chỏ vào bụng hấn , hấn đau nhưng vẫn không buông ra . Nó điên lên , dùng dao định đâm hấn nhưng hấn lại nhanh hơn , không buông ra mà là cầm lưỡi , máu chảy ra từ bàn tay hấn . Nó bất ngờ , đứng bất động . Hấn từ từ xoay nó sang , nhìn thẳng vào mắt nó , vẫn là màu mắt tím bí ẩn đó nhưng giờ đây lại có chút gì đó hận thù bên trong đôi mắt ấy . Chưa bao giờ hấn nhìn thấy ánh mắt này của nó cả , trái tim khẽ nhói lên , hấn lại ôm nó một lần nữa như sợ sẽ vụt mất đi .

- Anh biết em ghét đàn ông lẫn con trai nhưng anh không giống họ . Anh chẳng quan tâm em là ai , sự thật anh vẫn chỉ yêu em . Em biết không ? Anh chưa từng nghĩ sẽ yêu bất cứ một ai nhưng chính em , chính em lại thay đổi tất cả . Em khiến anh không dám nhìn thẳng vào mắt em vì anh sợ khi anh nhìn vào lâu anh sẽ chìm sâu vào bên trong đó . Em khiến anh biết được thế nào là yêu . Em khiến anh đau đớn khi nhìn em tổn thương . Em khiến anh chỉ muốn che chở cho mình em thôi . Em thật sự khiến anh thay đổi . Để trả ơn lại cho em anh sẽ không buông tay em đâu , mãi mãi cũng chẳng buông . Anh sẽ che chở cho em , không cho em bị tổn thương nữa , vì khi nhìn em đau buồn anh còn đau đớn gấp trăm lần . Làm ơn đừng từ chối hay nói gì nữa . Muốn giết thì giết anh này nhưng đừng giết một ai nữa , cứ mặc kệ họ , họ không đáng đâu . Đừng rời xa anh , hãy tin những gì anh nói được không ? _ Hấn nói , giọng nói lúc dịu dàng lúc chua xót lúc đau đớn , nó cảm nhận được , những lời hấn nói nó nghe rất rõ . Ánh mắt nó dịu xuống , không còn vẻ hung ác lúc nãy nữa , thay vào đó là ánh mắt không gì cả , chỉ là một đôi mắt bình thường .

Nó không để hấn ôm nữa , nhìn thẳng vào mắt hấn như muốn xác nhận lại những gì hấn vừa nói có phải là thật không ? Tại sao lúc này tim nó lại đập nhanh đến như thế ? Hay từ đầu nó chưa từng không tin hấn ?

Bỗng nó cảm nhận có gì đó nóng nóng trên khuôn mặt nó , đưa tay lên sờ thì mới cảm nhận được đó là nước mắt ? Nó cứ thế lau nhưng mà vẫn không ngừng chảy , càng lau thì chảy càng nhiều , nó ngừng lau cứ thế để nước mắt chảy . Nó chẳng biết tại sao lại phải khóc ? Cảm thấy mình mạnh mẽ một cách ngu ngốc sao ? Cảm thấy mình không ghét người con trai này ? Thậm chí còn có chút gì đó xao động .

Hấn lau nước mắt cho nó , bế nó lên rồi cứ thế mà lặng lẽ đi về nhà nó . Trên đường đi nó ngủ rất bình yên , chẳng có gì để phòng cả . Hấn nhìn ngắm khuôn mặt nó , ánh trăng rọi vào khuôn mặt nó còn khiến nó đẹp hơn . Hấn mỉm cười dịu dàng , hấn nắm chắc rằng ngày sinh nhật đó hấn sẽ bảo vệ nó . Về đến nhà nó tỉnh dậy rồi vào phòng tắm rồi thay quần áo , xuống lầu phát hiện hấn đã ngủ trên ghế sofa cỡ lớn của nhà nó , có vẻ mệt mỏi lắm rồi , nó lấy chăn rồi nằm chung với hấn . Dù không hiểu sao mình muốn ngủ với hấn nhưng thật sự rất ấm áp . Nó nhanh chóng chìm vào giấc ngủ ...

End chap 50

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Sinh Nhật 18

Cuối cùng cái ngày sinh nhật thứ 18 này của nó cũng đã đến . Có những người giàu có nhất nhì thế giới được mời đến , nói chung cũng khá nhiều . Hấn , anh , nhỏ không ngoại lệ , cũng được mời đến tham dự , cô và cậu cũng xuất hiện .

Nhà hấn

- Vậy là đã đủ người rồi . Có thể bàn bạc được rồi _ Chỉ có 5 người , đó là anh , hấn , nhỏ , cô , cậu

- Hừm , hôm nay đã là sinh nhật thứ 18 của Băng rồi . Có lẽ mọi người ai cũng biết rồi nhỉ ? _ Cô nghiêm túc nói

- Biết rồi _ Mọi người đồng thanh nói

- Vấn đề chính đó là em đó Tài . Chỉ có em mới giúp được nó thôi _ Cậu nhìn hấn , ánh mắt tràn ngập sự tin tưởng nói

- Đúng . Khi đến 12 giờ , chính là lúc chúng ta sẽ bắt đầu , Thanh em hãy dẫn Băng đến một căn phòng nào đó không người , đừng để những người dự tiệc ở đó phát hiện . Còn Tài thì cứ vào trong với Băng , chị và Tuấn , Bảo và Thanh sẽ đứng gần đó . Nếu có chuyện gì sẽ vào bên trong . Tài ! Em hãy bảo vệ nó đến cùng ! _ Cô nói với mọi người . Chuyện của nó và hấn yêu nhau cô cũng đã biết rồi , cô chỉ muốn lần này mọi chuyện sẽ yên ổn . Giữa hai người cô không muốn ai phải bị gì cả nhưng cô tin đứa em này , chắc chắn sẽ bảo vệ nó như báu vật .

- Chị yên tâm , nhìn cô ấy đau em chẳng chịu nổi đâu _ Hấn gật đầu nói . Đúng là như vậy , hấn chưa bao giờ nghĩ rằng mình sẽ chịu được khi nhìn thấy nó đau đớn , nếu nó đau hấn còn đau gấp nhiều lần .

- Cùng nhau cố gắng _ Nhỏ cũng rất nghiêm túc , không còn vẻ lạnh nhạt nữa .

- Ủm _ Anh gật đầu nói

Tối

Nơi tổ chức bữa tiệc của nó rất sang trọng , rất rộng . Phía trên có rất nhiều căn phòng ...

Chẳng mấy chốc , mọi người gần như đều đến đông đủ . Lúc này còn yên tĩnh giờ đây lại ồn ào nhưng tiếng nhạc vẫn không ngừng vang lên . Nhân vật chính của bữa tiệc vẫn chưa xuất hiện .

- Cuối cùng cũng tới _ Anh nhìn cô và cậu đang khoác tay nhau đi vào rồi nhìn hai người với ánh mắt nghi ngờ

- Đừng suy nghĩ bậy bạ _ Cô lên tiếng nói , ánh mắt hăm dọa nhìn anh . Chỉ là cô đang khoác tay theo kiểu lịch sự thôi chứ có gì to tát đâu

- Đáng sợ quá _ Anh giả vờ như mình rất sợ sau đó lại cười

Hôm nay hấn vẫn im lặng , trong đầu suy nghĩ gì đó . Hôm nay hấn không mặc comple đen nữa mà là một bộ comple trắng hoàn toàn như một thiên sứ . Vẻ mặt vẫn như thường ngày nhưng nếu nhìn kỹ thì có chút gì đó lo lắng . Hấn đang chờ đợi nó , dù sao hôm nay cũng là sinh nhật nó mà . Trước mắt hấn cứ gạt bỏ mọi chuyện đã , phải vui vẻ trong sinh nhật của nó chứ .

Anh vẫn mặc bộ comple màu trắng , ánh mắt anh cứ nhìn xung quanh . Tìm kiếm một hình bóng quen thuộc , nhưng tìm mãi vẫn chẳng thấy đâu cả . Anh cảm thấy hơi hụt hẫng , cô nhóc này lại bắt anh tìm kiếm thế này cơ đây .

Nhưng cô và cậu có lẽ rất xứng đôi . Là một nhà thiết kế nổi tiếng nên những bộ quần áo của cô rất độc đáo nhưng cũng có lúc lại rất đơn giản . Hôm nay cô chỉ mặc một chiếc váy dài đến đầu gối , màu vàng tươi , còn cậu mặc comple màu trắng . Mái tóc của cô thì được búi lên gọn gàng , lưa thưa vài lọn tóc rất quyến rũ . Khuôn mặt thì lại rất xinh đẹp , cậu nhìn không chớp mắt .

Còn thiếu vài phút nữa thì bữa tiệc sẽ bắt đầu thì nhò xuất hiện bên cạnh ba người họ . Nhò mặc chiếc váy ngắn trên đầu gối màu trắng , mọc dây , bên ngoài còn khoác thêm cái áo khoác nhỏ màu trắng trong , rất đáng yêu . Mái tóc thì được thắt bím gọn gàng để sang một bên , dù biết là nhò đẹp nhưng vẫn khiến anh không thể nào dời mắt được .

Nhò hôm nay không cười nhiều , chỉ đứng một chỗ im lặng . Đôi lúc thì lại cười nhẹ với mọi người khiến anh đau lòng không thôi . Dù không thân thiết với nó mấy nhưng đối với nó anh cũng xem như là một người bạn tốt , anh cũng có phần lo lắng cho nó . Anh khẽ bước đến bên nhò , nhẹ nhàng cổ vũ mọi chuyện sẽ không sao đâu . Nhò ôm anh , trong lòng vững tin một chút ...

Cô và cậu cũng im lặng , lặng lẽ suy nghĩ . Thật đáng thương cho đứa em gái này , tại sao lại là nó chứ ?

- Cảm ơn quý vị đã đến mừng sinh nhật thứ 18 của con gái tôi . Sau này đứa con gái này sẽ kế nghiệp của tôi nên mong quý vị giúp đỡ . Con gái à , mau ra đây đi _ Cha của nó là Mạc Thiên Từ dù gì cũng mới hơn 30 mà thôi , vẫn còn rất đẹp trai . Ông vui vẻ tự hào về đứa con gái của mình , gọi nó ra . Nhưng đúng ý ông , ông không muốn nhiều người nhìn thấy được khuôn mặt của con gái ông , dù gì chỉ nhìn ánh mắt cũng thấy được đó là một cô gái đẹp và trong ánh mắt lại chứa một sự lạnh lẽo rất đáng sợ .

Cả căn phòng dường như im ắng lạ thường . Bọn họ chưa từng nhìn thấy cô con gái độc nhất này của ông chủ tịch lớn này cả . Rất bí mật , cứ như ông ấy đang giấu diếm không muốn ai nhìn thấy vậy . (Đúng rồi đó ạ :3) Bọn họ rất tò mò ...

Tiếng gót giày vang lên khắp phòng , một đôi chân được đưa ra ngoài ánh sáng , bọn họ ngỡ ngàng ngắm nhìn nó . Nó giờ đây như hiện thân của thiên thần vậy , chiếc đầm màu trắng tinh khiết đó tượng trưng cho sự thuần khiết . Từ phần eo trở xuống , chiếc đầm phồng ra , có nhiều lớp vải được may rất tinh tế . Là chiếc đầm cúp ngực , bờ vai quyến rũ đó được hiện ra , rất đẹp . Mọi người nhìn không chớp mắt bao gồm cả hấn , hấn trầm nghĩ , vẫn đẹp như vậy nhưng tức chết mà ! Tại sao lại để lộ bờ vai như thế , biết bao nhiêu đàn ông đang nhìn kia , ánh mắt trùng trùng nhìn về phía nó .

Nó như cảm nhận được ánh mắt đó của hấn nên nhìn về phía đó rồi khẽ nhếch mép cười . Lại nóng nảy rồi ...

Mọi người lại tò mò , sao cô con gái này lại đeo mặt nạ thế kia ? Ánh mắt đó khiến mọi người nhìn vào thì lại muốn dứt ra ngay lập tức bởi vì nhìn quá lâu có thể cảm thấy sự lạnh lẽo trong đôi mắt đó . Bọn họ đồng thời cùng nhau rung mình . Nó cúi đầu trước mọi người rồi lại đi xuống chỗ bên tại hấn

đang đứng . Mọi người cũng nhanh chóng nhập tiệc .

- Mày hôm nay đẹp lắm nha _ Nhỏ vui vẻ đến chỗ nó , cười rất tươi

- Đồ ngốc . Đừng có cười gượng gạo như vậy _ Ánh mắt nó hơi buồn nhìn nhỏ nói

- ... _ Nhỏ im lặng , cứ chăm chú nhìn nó thôi

Nó không nói gì nữa , đi đến bên cạnh hắn . Im lặng đứng bên cạnh hắn như vậy thôi

- Em quả thật rất đẹp đấy _ Hắn quay sang nhìn nó bắt chuyện nói

- Em sợ _ Nó không màng đến câu nói của hắn , chỉ nhìn thẳng vào mắt hắn . Hai đôi mắt xoáy thẳng vào nhau như muốn hòa làm một vậy . Đôi mắt nó có chút gì đó rất đơn độc khiến tim hắn nhói lên

- Đừng sợ , đừng sợ gì cả . Có anh rồi , anh sẽ bảo vệ em _ Hắn ôm nó vào lòng , dỗ dành nó như một đứa trẻ

- Đừng rời xa em _ Nó đau lòng nói . Thật sự nó rất sợ , sợ nếu như có một ngày hắn ghét bỏ mình thì sao ? Sợ nếu như hắn không còn bên cạnh mình nữa

- Sẽ không đâu _ Hắn thật sự rất đau , cảm nhận được người con gái trong lòng mình đang rất sợ hãi , hắn quả thật rất đau .

Cứ như vậy hai người ôm nhau như thế , cảnh nhìn tưởng chừng rất hạnh phúc nhưng thật ra lại rất đau thương ,

Nhỏ , anh và cô , cậu đều buồn thay cho hai người họ . Không biết một lát nữa sẽ xảy ra chuyện gì nữa đây ?

Còn tiếp ...

End chap 51

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Sinh Nhật 18 (2)

3' nữa 12 giờ ...

Cả bọn đưa mắt nhìn nhau , ánh mắt ai cũng tràn ngập sự tin tưởng nhưng xen lẫn cũng là sự lo lắng .

Nhỏ và anh dẫn hắn và nó đến một căn phòng khác . Bên trong chẳng có gì đặc biệt cả nhưng được cái là rất rộng rãi . Chỉ một màu vàng nhạt chiếu sáng khắp phòng . Rất giản dị nhưng chẳng ai biết được , một lát nữa thôi sẽ có cảnh tượng như thế nào ...

4 người kia đứng gần đó . Khuôn mặt ai nấy cũng đều nghiêm túc , lắng tai nghe xem nếu như có chuyện không hay .

Một phút nữa 12 giờ

- Đừng sợ . Cùng vượt qua nhé _ Hắn nắm chặt tay nó , giọng nói vững vàng , ánh mắt tràn đầy yêu thương nhìn nó .

- Cùng vượt qua . Nếu có chuyện gì thì cứ mặc kệ em mà rời khỏi đây nhé

- Ngốc à ? Anh là con trai đấy nhé , làm gì có chuyện bỏ trốn như vậy ?

- Ừ . Đừng hỏi hận nhé

- Quyết không hối hận !

12 giờ ...

Bỗng nhiên , nó hất bàn tay của hắn ra . Tránh xa hắn , cúi gầm mặt . Hắn lo lắng nhìn nó , cái vẻ cách xa này khiến hắn đau đớn tột cùng . Bầu không khí chìm vào sự im lặng ...

Chỉ một lát sau, nó bỗng trở nên khác lạ. Điện cuồng đập phá mọi thứ, chẳng mấy chốc căn phòng tối đen lại, đồ đạc trong phòng thì bị văng tứ tung. Trong phòng bây giờ chỉ còn lại ánh trắng sáng rọi vào trong phòng. Hấn đau lòng, rất đau lòng nhìn nó, nhìn không được hấn đến chỗ nó rồi nhẹ nhàng ôm vào lòng.

Nó dường như xem hấn là kẻ thù, lập tức thực cùi chỏ vào bụng hấn. Hấn không tránh, cũng không có ý định buông, chỉ hơi nhắm mắt một chút thôi. Nó vẫn không từ bỏ, vẫn cắn hấn muốn rời xa khỏi vòng tay này. Nó càng giãy dựa hấn càng ôm chặt. Nó điên tiết lên, giẫm mạnh lên chân hấn, xoay lại đánh vào bụng hấn. Thế là nó thoát ra được ...

- Em muốn đánh như thế nào cũng được nhưng đừng tổn thương bản thân mình _ Hấn xót xa nhìn nó nói với giọng đầy chua xót
- Anh là ai? Anh là ai. Mau cút đi _ Nó điên loạn vò đầu bứt tóc khó chịu hỏi. Tại sao người con trai này khiến tim nó có gì đó rất đau
- Tôi là Lâm Thiên Tài này. Tôi sẽ không cút đâu
- Lâm Thiên Tài? Lâm Thiên Tài? Lâm Thiên Tài? _ Nó lẩm bẩm lại cái tên ấy, rất quen thuộc nhưng lại rất xa cách
- Phải phải. Tôi là Lâm Thiên Tài đây
- Aaaaaa _ Tiếng la của nó vang lên, khuôn mặt nhấn hết sức. Nhân cách bên trong nó đang loạn lên

Hấn sững người nhìn nó

Ánh mắt đó chính là thứ mà hấn nhận ra được tính cách của nó đầu tiên. Ánh mắt nó đang thay đổi rất nhanh, lúc dịu dàng, lúc điên cuồng, lúc lạnh lùng.

- Hừ, chết đi _ Ánh mắt điên cuồng muốn giết người kia chính là Từ Thiên! Nó lấy kiếm dao được giấu ngay mép đùi, tiến về phía hấn, vung dao rất mạnh.

Hấn lập tức tránh đi, chỉ tránh chứ không làm gì nữa. Vẫn như vậy, vẫn chỉ có nhân cách đó là mạnh mẽ nhất.

Mỗi lần nó vung dao sức lực đều rất mạnh. Nhưng lần nào hấn cũng đều tránh được, một lúc sau thì có lẽ nó cũng đã hơi mệt. Hấn liền nắm bắt cơ hội đó, lao nhanh về phía nó. Dành lại con dao từ trong tay nó, quăng sang một bên. Hấn lại ôm nó một lần nữa, nó muốn vùng vẫy thoát ra nhưng sức lực đã bị lúc này hút gần cạn hết rồi. Nó thôi giãy dựa, buông thõng hai tay, im lặng trong cái ôm của hấn. Tại sao người này hết lần này tới lần khác lại ôm nó? Lâm Thiên Tài? Cái tên này rất quen thuộc! Nhưng là ai? Rốt cuộc là ai?

Hấn và nó cùng ngồi xuống nền nhà. Hấn im lặng một chút rồi lại mở miệng nói ...

- Dù em không nhớ anh sẽ nhắc em. Vĩnh viễn anh sẽ bảo vệ em, không cho em bị tổn thương. Em hãy nhớ kỹ những gì anh nói đó, phải nhớ thật kỹ đây. Anh không biết bây giờ em ra sao nhưng nhìn em khó chịu anh cũng chẳng khá hơn bao nhiêu cả. Làm ơn, đừng cố gắng mạnh mẽ nữa, có anh ở đây rồi. Cứ dựa dẫm vào anh này, chuyện gì anh cũng sẽ gánh vác cho em. Em cũng là con gái cũng là con người mà, vì sao cứ hết lần này đến lần khác phải mạnh mẽ như vậy để làm gì? Em có xem tôi là con trai không? Đừng cố gắng tự chịu đựng một mình nữa, rất đau đấy. Chỉ cần em ở bên cạnh tôi mãi và trao trái tim của em cho tôi thì tất cả mọi thứ của tôi đều là của em được không? Em mệt mỏi thì hãy cứ dựa vào vai tôi này. Em cần người che chở thì có tôi đây này. Xin em đấy, đừng rời xa tôi, bình tĩnh đi được không? _ Hấn nói, nói rất nhiều, rất chân thành cũng rất đau thương. Cả đời hấn cũng chưa từng nghĩ rằng sẽ có lúc yếu đuối và cần một người đến như vậy. Người đó còn là con gái, còn là người hấn yêu đến mức không thể nào buông tay được nữa. Rất yêu ...

Từng chữ, từng câu nói cứ như sợi dây roi quất mạnh vào tim nó. Không đau, không thấy đau chút nào cả, chỉ cảm nhận sự ngọt ngào như xoa dịu trái tim đang khó chịu ấy. Nhưng lại để lại vết roi, dường như không phai mờ vậy, cứ như khắc sâu vào vậy, nó nhớ rất rõ. Nhưng lý trí lại nhanh chóng bị hành động khống chế. Nó cầm cây dao ở gần đó bị hấn quăng đi, khễ đẩy hấn ra rồi ...

" Xoạt "

Hấn không biểu hiện gì cả. Lúc này nó cầm dao, vung dao qua, một vết thương dài ngay bụng hấn xuất hiện. Máu không ngừng chảy, mới đó mà đã thấm đầy chiếc áo của bộ comple đắt tiền đó, rất bắt mắt, màu đỏ của máu đó thật sự rất đẹp nhưng cũng ghê rợn.

- Tại sao không tránh? _ Nó hơi ngạc nhiên nhìn hấn, rõ ràng lúc này hấn có thể tránh được vậy mà hấn không tránh?
- Anh nói rồi, nếu em muốn giết người thì cứ giết anh. Chỉ cần em không bị tổn thương gì cả anh chấp nhận hết. Vết thương này chẳng là gì nếu so với em, nếu em có chuyện gì anh chẳng biết lúc đó anh có còn là mình nữa không! Chết dưới tay em thì còn gì bằng nữa? _ Hấn nói rất bình thản, khúc cuối còn khẽ cười
- A..Anh là đồ ngốc sao? Tại sao đối tốt với tôi như vậy? Rốt cuộc anh muốn gì chứ?
- Muốn gì à? Muốn em mãi mãi bên cạnh và yêu anh. Muốn em không bị đau đớn nữa
- Anh là ai, tại sao lại như vậy?
- Là người yêu em nhất

Hắn cố gắng lại gần nó , lại ôm nó một nữa . Cầm hắn tựa vào vai nó , hắn khẽ nhắm mắt . Rồi mở mắt ra , cắn thật mạnh vào vai nó

- A _ Nó khẽ phát ra tiếng kêu , có thể cảm nhận được máu đang chảy ra từ nơi hắn cắn

Một lúc lâu hắn mới nhả ra , dưới ánh trắng , khuôn mặt hắn như được khắc rất hoàn hảo . Ai mà nghĩ rằng hắn lại là ác quỷ chứ ? Bây giờ trên khuôn mặt hắn chỉ đơn thuần là rất ôn nhu , ánh mắt nghiêm túc nhìn nó . Khóe môi có máu của nó chảy xuống

- Em chém anh một nhát thì anh trả lại đây . Nếu anh qua khỏi đêm nay thì xem như một nhát này anh sẽ khắc sâu mãi vào trong tim . Anh sẽ coi như đây là dấu ấn của em , anh biết em sẽ không nỡ ra tay nhưng nếu đã ra tay thì cứ xem như là vậy đi . Dấu ấn này chính là nói rằng anh chính là người của em , vĩnh viễn của em . Còn vết cắn đó cũng xem như dấu ấn của anh , em cũng là người của anh rồi , vĩnh viễn là của riêng anh . Chỉ cần em nhìn thấy nó thì chắc chắn em sẽ nhớ đến anh !

- ... _ Nó im lặng , không nói gì cả . Đầu óc nó đang có những ký ức lạ xuất hiện cứ như đang tái diễn lại . Lúc nhân cách thứ 1 đi chơi với hắn , vui vẻ với hắn , xao động vì hắn . Lúc nhân cách thứ 3 mất kiểm soát tiếp tục giết người thì cũng là hắn bên cạnh nó , ôm nó vào lòng . Lúc thì cho nó đi đánh boxing , tất cả ký ức khi bị nhân cách khác chiếm hữu tái diễn lại trong đầu nó .

Trên mặt nó có thứ gì đó rất nóng từ mắt chảy xuống . Càng ngày càng nhiều , ướt đầm vai hắn , hắn đang một mình chột bưng tỉnh . Là nước mắt sao ? Nó khóc sao ? Hắn lo lắng đưa tay lên vai nó khẽ kéo ra , đúng rồi , nó đang khóc , đôi mắt đỏ hết rồi .

- Anh yêu nhân cách nào ? _ Nó muốn xác định , rất muốn biết kết quả !

- Yêu em . Dù là nhân cách nào thì đó cũng là em , anh yêu em _ Hắn nói thật lòng , quả thật là như vậy . Dù ở bên cạnh nhân cách nào , tìm hắn đều gặp nhanh . Dù là nhân cách khác nhau nhưng giữa họ vẫn có gì đó rất giống , vẫn có sự liên kết với nhau .

Câu nói đó như được lặp lại trong đầu nó , hắn nhận ra sao ? Phải . Nhân cách của nó đã được dung hợp lại rồi , không còn nhân cách nào nữa . Chỉ còn Mạc Tử Băng thôi .

- Anh đúng là ngu ngốc _ Nó khẽ cười nói

- Đôi khi em sẽ thấy anh rất thông minh đấy _ Dứt lời hắn phủ môi nó bằng môi của hắn . Máu tanh trong miệng hắn vẫn còn nhưng đối với nó thì máu đó chẳng tanh chút nào , nụ hôn đầu tiên của nó đã bị hắn giành mất rồi . Nhưng rất ngọt ngào , rất hạnh phúc , mùi vị giống như sữa vậy ...

Đến khi cả hai không thờ được nữa thì hắn mới quyến luyến rời khỏi , nhưng chẳng được bao lâu thì hắn ngất đi , nhưng khóe miệng vẫn còn thoáng nét của nụ cười . Nó hoảng hốt mới nhớ đến lúc này đã chém một nhát , máu chảy ra rất nhiều , nó lo lắng lay hắn dậy nhưng rồi cuối cùng nó cũng quá mệt rồi ngất bên cạnh hắn luôn .

4 người bên ngoài cửa cảm thấy cũng đã gần một giờ đồng hồ rồi , họ quyết định đi vào trong . Khi mở cửa ra điều khiến mọi người ngạc nhiên là căn phòng rộng rãi , sạch sẽ lúc này giờ đây lại có đồ đạc bừa bộn khắp nơi , không có ánh sáng nào ngoài ánh trắng bên ngoài chiếu vào hai thân thể ở cạnh nhau . Màu trắng hòa vào với màu đỏ , rất đẹp nhưng cũng rất đáng sợ . Khi mở cửa , mùi máu lập tức xông vào mũi của 4 người họ .

Tiếng xe cấp cứu vang lên , nó và hắn đều được đưa vào bệnh viện .

Vết thương của nó cũng không có gì là quá nặng nên tỉnh dậy trước hắn , còn hắn thì vẫn nằm yên một chỗ không mở mắt .

Nó tỉnh dậy , thấy mình đang ở trong bệnh viện thì cũng không ngạc nhiên mấy . Phát hiện bên cạnh còn có một giường bệnh nữa , nó vén màn lên xem thì thấy đó là hắn . Nó lập tức đến ngay bên cạnh hắn , nắm lấy bàn tay hắn , khẽ gọi

- Thiên Tài , anh sao thế ? Sao nằm mãi ở đây ? _ Đã dung hợp nên cũng chẳng còn lạnh lẽo như trước nữa

- ... _ Chẳng có câu trả lời nào cả

Cạch

Tiếng mở cửa , có người bước vào . Là bọn họ ...

- Em không sao chứ Băng ? _ Cô thấy nó tỉnh cũng giảm bớt sự lo lắng . Cuối cùng mọi chuyện cũng qua rồi nhưng còn thằng em trai mình thì lại nằm đây còn chưa tỉnh

- Em không sao . Anh ấy sao rồi ? _ Nó gật đầu nói rồi lại nhìn về phía hắn

- Bác sỹ nói , em ấy mất máu quá nhiều nên có lẽ vài ngày sau mới tỉnh lại _ Cậu lên tiếng nói , cũng mong em trai mình mau tỉnh lại . Nếu không mọi người sẽ rất lo , nhất là đứa em gái này

- Mọi người về nghỉ ngơi trước đi , dù sao cũng chỉ mới 3 giờ sáng thôi . Em ở đây với anh ấy là được rồi _ Nó nói

- Nhưng ... _ Cô định nói gì đó nhưng cậu cản lại

- Được rồi , em ở lại nhé . Nhớ cẩn thận sức khỏe nữa _ Cậu nói xong rồi kéo tay cô đi

- Mà đôi thì gọi cho tao _ Nhỏ nói rồi cũng ra ngoài , anh cũng đi theo

Trong phòng chỉ còn hai người

- Mau chóng tỉnh dậy đi , em đợi anh _ Nó ngồi nhìn hấn rồi cũng thiếp ngủ lúc nào không hay

End chap 52

Chap dài nhất trong các chap đây ^^

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Yêu Thật Rồi

Ngày hôm sau , nó đã có thể xuất viện . Nó không thích ở bệnh viện chút nào nên nghe nói có thể xuất viện nó lập tức đi làm thủ tục nhưng vẫn còn hấn , hấn vẫn chưa tỉnh .

Sau khi xuất viện , đến chiều nó lại đến bệnh viện thăm hấn .

- Đã hai ngày rồi mà tại sao anh vẫn chưa tỉnh vậy hả ? _ Nó ngồi bên cạnh , ngắm nhìn khuôn mặt hấn đang nhắm mắt , ngũ quan đều rất hoàn hảo . Tay thì nắm lấy bàn tay hấn , khẽ nói

- ... _ Vẫn chẳng có gì cả , hấn vẫn nằm đó

Nó đặt tay còn lại của mình lên bụng hấn , ngay đúng vết thương mà nó đã tạo ra . Nó khẽ nhắm mắt , nhớ lại cảnh tượng đó rồi lại cảm thấy đau lòng . Phải ! Nó chưa bao giờ muốn gây ra vết thương nào đối với hấn cả , dù nó có ra tay chưa chắc gì hấn sẽ tránh , điển hình là cảnh tượng lúc đó . Nếu như hấn không nói gì cả chỉ sợ nó thật sự đã bị sự điên cuồng đó chiếm lấy lý trí . Nếu không có hấn nó sẽ không an toàn ngồi đây . Nhưng đêm hôm đó cũng là cảnh tượng ngọt ngào , đó là nụ hôn đầu tiên của nó , khi yêu người cũ trong quá khứ kia nó chưa nghĩ đến việc hôn nên đây cũng chính là nụ hôn đầu .

Nó mở mắt , nhìn hấn thật kỹ . Dường như mọi thứ nó trải qua lúc trước cảm thấy rất đáng , nếu như lúc đó nó không bị tổn thương và lạnh lùng đến như thế thì liệu có gặp được hấn không ? Nếu như lúc hấn cầu hôn nó , nó từ chối thì có phải đó chính là quyết định sai lầm của nó không ? Phải cảm ơn ông trời vì đã cho nó gặp một người khiến nó tổn thương rồi lại trả lại cho nó một người khiến nó hạnh phúc vì nó mà không quan tâm tính mạng đi bảo vệ nó , có lúc nó từng nghĩ có phải mình là con cóc nhất không ? Nhưng khi gặp hấn , khi nghe hấn nói sẽ bảo vệ mình , không quan tâm đến tính mạng của mình nó đã nghĩ hấn thật ngốc ! Nếu mất hấn , nó còn sống ý nghĩa nữa sao ? Chắc chắn là không rồi .

Nó sẽ trân trọng , nắm bắt lấy món quà này của nó , chắc chắn sẽ không làm mất . Nửa quãng đời còn lại chỉ muốn cùng hấn an nhàn nắm tay nhau đi đến cuối con đường thôi , chẳng muốn gì nữa cả , như vậy cũng đủ hạnh phúc rồi .

- Này , nếu anh đã bảo vệ em như thế thì chỉ ít cũng phải tỉnh lại để mà còn tiếp tục bảo vệ em chứ ? Anh cứ nằm đây thì bảo vệ bằng niềm tin à ? Nếu anh không tỉnh nữa là em giận đấy . Tỉnh đi , em làm mấy món anh thích

- ... _ Vẫn chẳng có động tĩnh gì cả

- Chỉ cần anh tỉnh muốn gì em cũng chịu hết _ Dứt lời nó vẫn tiếp tục ngắm nhìn hấn , tựa như khoảnh khắc đó hình ảnh của hấn đã được khắc sâu vào trí nhớ lần tìm nó vậy

Cứ thế mà nắm tay hấn chìm vào giấc ngủ

Lại nói về hai người kia ...

- Thiên Thư , lát nữa cùng tôi đi đến một buổi tiệc được không ? Có rất nhiều người nổi tiếng lẫn giàu có ở đó rất tiện cho việc phát triển thời trang của cô . Chỉ một lát thôi được không ? _ Cậu gọi điện thoại hỏi cô

- Cảm ơn anh . Vậy anh nói cho tôi địa chỉ đi , tôi sẽ đến đúng giờ _ Cô đồng ý nói

- Dù gì tôi cũng đang rảnh nên cô cứ cho tôi địa chỉ nhà cô đi , tôi sẽ đến dẫn cô đi _ Chẳng hiểu sao cậu rất muốn gần cô

- Vậy cảm ơn anh . Nhà tôi ở đường xxx số xxx _ Cô cũng không từ chối mà chấp nhận lời đề nghị của cậu

- Được , lát nữa gặp

1 giờ đồng hồ sau ...

- Anh tới đúng giờ quá nhỉ _ Cô đi ra ngoài cửa nói với cậu

Cậu giống như là không nghe thấy những gì cô nói , chỉ chăm chú nhìn cô hoặc nói đúng hơn là ngo ngắc nhìn cô . Hôm nay cô lại đẹp hơn ngày trong sinh nhật của nó , rất đẹp . Cô mặc trên người chiếc váy chỉ dài đến đầu gối , màu trắng , phía dưới viền váy có những đóa hoa hồng nở rộ rất đẹp , rất sinh động . Mái tóc màu đen kia được cô búi cao lên , còn lưa thưa vài cọng tóc ra nhìn rất quyến rũ . Chân thì mang guốc màu đỏ , tôn lên đôi chân vừa dài vừa trắng nõn , quyến rũ chết người luôn . Chiếc váy được thiết kế theo kiểu hở vai , nhìn thấy được cả xương quai hàm gợi cảm kia nữa , chỉ cần nhìn thôi cũng đủ mê mẩn rồi . Hôm nay cô trang điểm nhẹ nhàng , rất thanh lịch mà không cầu kì gì cả .

Cậu thậm chí cảm nhận được tiếng tim mình đang đập mạnh đến cỡ nào , không chừng muốn thoát ra khỏi lồng ngực luôn ấy chứ . Cậu khó khăn nuốt nước miếng , ánh mắt say mê nhìn cô . Đúng là rất đẹp nha ...

- Sao anh nhìn tôi mãi thế ? Trên mặt tôi có gì à ? _ Thấy cậu ngẩn người ra hồi lâu nên cô hỏi thăm rồi sờ sờ khuôn mặt mình

- À không không , tại cô hôm nay khác hẳn mọi ngày nên có chút ngỡ ngàng . H. Hôm nay cô đẹp lắm _ Cậu lúng túng hoàn hồn rồi lại chẳng biết sao lại thật lòng nói cô đẹp rồi lại tự mình đỏ mặt

- Hahaha , anh thật thà thật đấy . Cảm ơn anh về lời khen , chúng ta đi thôi nếu không sẽ trễ đấy _ Cô cười sáng khoái , rồi lại dịu dàng gật đầu nói với cậu

Cậu ngại ngùng không nói gì nữa , lập tức mở cửa theo phép lịch sự mời cô lên xe . Cô khẽ cười bước vào xe , nhưng cũng với nụ cười đó lại khiến cậu trái tim cậu đập nhanh hơn .

Khi hai người tới , mọi người đều ồn ào bàn tán . Cậu thì họ nhận ra nhưng còn cô gái bên cạnh là ai ? Hầu như không phải là người mẫu hay tiểu thư nào cả , không có nhiều ấn tượng . Các tiểu thư danh tiếng trong phòng nhìn cô với ánh mắt lờ đã , ai mà chẳng biết cậu là người rất tài giỏi , thông minh , là chủ tịch của công ty đứng nhất nhì thế giới ấy chứ . Nhưng chưa bao giờ thấy thân thiết với cô gái nào , cũng chưa từng dẫn theo bất cứ cô gái nào đến các buổi tiệc như thế này hay trong các buổi lễ long trọng khác .

Cô gái này trang điểm rất nhẹ nhưng lại thể hiện sự sắc sảo , thân hình hình chữ S , ba vòng đều rất chuẩn . Có đủ tiêu chuẩn để làm người mẫu luôn ấy chứ , thật sự cô gái này rất đẹp như tiên nữ vậy . Nhìn kỹ sẽ thấy chất liệu may chiếc váy này có thể lên đến mấy trăm triệu , thiết kế rất độc đáo và cũng rất sinh động như thật . Mọi người đều chăm chú nhìn cô , ánh mắt đánh giá . Có người tình mắt nhận ra , lập tức nói

- Chiếc váy đó tôi từng thấy qua rồi . Một năm trước , nhà thiết kế nổi tiếng thế giới đứng nhất về thời trang ẩn danh đó đã thiết kế 5 chiếc váy này và 5 kiểu hoa hồng màu sắc khác nhau . Giá bán là 200 triệu cho một chiếc váy này đây _ Đó là một người đàn ông khoảng chừng hơn 30 tuổi , khuôn mặt tuấn tú chắc cũng là một doanh nhân giàu có . Sở dĩ ông hiểu rõ như vậy là vì một năm trước vợ ông có thể nói là " Fan " cuồng của các thiết kế của nhà nổi tiếng đấy , mỗi khi ra mắt sản phẩm mới thì vợ ông bao giờ cũng mua về hết . Lúc đầu ông cũng cảm thấy không đáng nhưng khi nhìn những chiếc váy mà cô vợ mình thích thì mới ngạc nhiên , ông cũng là đầu tư về thời trang nên biết được chất liệu vải này rất hiếm có , rất ít người có được . Chất liệu này mặc vào mùa hè thì lại mát mẻ , mặc vào mùa đông thì lại ấm áp lạ kì . Ví dụ như chiếc váy cô gái kia đang mặc đi , vợ ông đã mua hết 2 chiếc rồi ấy chứ , các người bạn của bà còn dùng ánh mắt hâm mộ lẫn ghen tỵ nhìn bà ấy chứ . Vợ ông lúc ấy cười không thấy con mắt ở đâu luôn ...

- Sao ? Là nhà thiết kế nổi tiếng bí ẩn đó sao ? _ Người kia ngạc nhiên hỏi lại một lần nữa

Tiếng xì xào bàn tán lại càng dữ dội hơn . Cậu bên cạnh không khỏi cười lạnh lùng , là cô ấy chứ là ai ? Hừ , mà kẻ cũng đứng , nếu thật sự không gặp cậu cũng chẳng biết cô gái thần bí kia là ai . Mỗi thiết kế của cô được tung lên thì chẳng biết đã đông nghẹt đến mức nào để tranh giành mua , vậy mà cô gái đó lại thiết kế với số lượng rất ít . Nhưng cậu phải công nhận rằng các thiết kế của cô chỉ toàn là hàng độc thôi . Cậu chỉ biết được cô gái đó là chị của nó thôi .

- Chắc là hàng giả thôi _ Một cô tiểu thư khác khinh thường nhìn về phía cô

- Chắc là như vậy rồi _ Cô tiểu thư bên cạnh cũng hòa theo nói

Cậu gạt bọn họ sang một bên , mọi người cũng tán ra và xem như chẳng có chuyện gì cả nhưng ánh mắt lờ đã của các cô gái vẫn không ngừng nhìn cô . Cậu dẫn theo cô đi đến từng tốp người chào hỏi rồi lại dẫn đến chỗ những người bạn cũng trạc tuổi của cậu .

- Lần đầu tiên thấy chú mày dẫn theo một cô gái đấy _ Người con trai mặc bộ vest trong rất lịch lãm kia giờ giọng chộc ghẹo nói với anh rồi lại nhìn chăm chăm về phía cô

- Là ai vậy ? _ Người khác nữa trông có vẻ chừng chặc hơn , ánh mắt thăm dò nhìn về phía cô

- Chúng mày làm sao biết được chứ ? _ Cậu nhếch môi cười

- Thế mày thử nói đi ? _ Một vài người không khỏi tò mò hỏi cậu

- Theo tôi được biết thì thiết kế của chiếc váy này là của nhà thiết kế của nổi tiếng của thế giới, cả tên cũng chẳng ai biết. Nếu nói ra thì 5 chiếc váy này đã được bán hết rồi, xin hỏi cô chẳng lẽ đây là hàng giả? _ Người con trai chừng chặc lúc này ánh mắt sắc bén nhìn cô, anh cũng là người trong giới thời trang, rất có tiếng tăm

- Đây không phải hàng giả _ Từ lúc đến đây, đây là câu đầu tiên cô nói. Ánh mắt sắc sảo trả lời, không chút giả dối nào

- Thế từ đâu cô có?

- Là tôi thiết kế _ Cô không ngại ngần mà nói, dù gì cũng chưa chắc họ đồn ra ngoài. Với lại cô còn đang trang điểm mà

- Cái gì? Là cô thiết kế? Vậy chẳng lẽ cô là? _ Bọn họ đều ngạc nhiên há hốc mồm nhìn cô, ánh mắt như không thể tin được

- Thật thất lễ, tôi vẫn thích ẩn mình hơn. Cảm thấy mọi người quan tâm và thích các thiết kế của tôi như thế, tôi cũng rất vui mừng _ Cô cười nhẹ rất trang nhã mà nói

- Không thể tin được là chúng ta được gặp nhà thiết kế nổi tiếng đó sao?

- Lâm thiếu gia, không ngờ nha

- Đừng nghĩ bậy, chỉ là ... bạn bè thôi _ Cậu ập ứng nói

Chẳng hiểu sao khi nghe cậu nói vậy cô có chút nhói ở tim. Vì sao lại thấy chán ghét chữ "Bạn bè" đến như vậy.

Đến lúc tan tiệc thì cô đã say mềm rồi. Những người bạn của cậu cứ hết lần này đến lần khác chúc rượu cô, tâm tình cô cũng rất kém nên cứ thế mà uống, họ cứ thế mà đưa rượu cho cô. Tâm tình buồn bực cũng chẳng biết lý do tại sao?

Khi đưa cô đến xe của mình thì cậu cứ lay mãi mà cô không tỉnh lại, cứ lảo đảo gì đó. Cậu dù biết nhà cô ở đâu nhưng sao mở cửa đây? Cô gái này say thật rồi, gọi cho nhõ thì không ai nghe máy, nó thì đang ở bệnh viện với hẳn nên cậu cũng không muốn làm phiền. Thế là chỉ còn cách đưa cô về nhà cậu thôi.

Về đến nhà cậu, cậu bế cô lên giường nằm nghỉ. Chưa kịp đặt xuống thì cô đã ói hết lên cả vào người cậu, cậu cười khổ. Cả áo cậu lẫn chiếc váy cô cũng dơ rồi, cậu thì có thể tắm nhưng còn cô thì sao đây?

Cậu cố gắng lay cô dậy, may mà cô nửa tỉnh nửa mê nhìn cậu.

- Ừm là người của cô dơ rồi, cô đi tắm đi. Tôi cũng chỉ có quần áo của nam thôi nên cô mặc đồ cái áo sơ mi của tôi nhé

- Cảm ơn anh _ Cô nói xong liền đi vào nhà vệ sinh tắm

Một lát sau cô bước ra, đầu tóc thì được bới lên nay lại được thả xuống tự do. Chiếc áo sơ mi chỉ dài qua hông một chút, may mà cô có mặc quần nên cũng không có gì đáng ngại. Cậu thiếu chút nữa là sịt máu mũi vì cô, ánh mắt say mê nhìn cô, giờ đây nhìn cô rất quyến rũ, rất gợi cảm!

Cô mệt mỏi tiến lại về giường của cậu, nằm xuống cứ thế mà ngủ.

Còn cậu thì nuốt nước miếng đi vào nhà vệ sinh tắm rửa. Khi tắm xong cậu trải nệm trong phòng, nằm ở dưới sàn mà ngủ. Trong lúc chuẩn bị chìm vào giấc ngủ, cậu nghe được tiếng nói của cô

- Anh tại sao lại nói chúng ta là bạn bè chứ? Đối với anh tôi chỉ là một người bạn thôi sao? _ Cô vẫn nhắm mắt nhưng khuôn mặt lại giống như rất đau đớn

Cậu lập tức bật đèn lên, nhìn cô. Trong lòng cậu đau đớn không thôi, khẽ ngồi xuống một bên giường và rồi ôm cô vào lòng nói

- Tôi xin lỗi, xin lỗi _ Chẳng hiểu sao anh thấy đau đớn đến như vậy, sợ rằng cô sắp khóc đến nơi, liên tục xin lỗi

Cô không nói gì nữa, cứ thế chìm vào giấc ngủ... Nhưng tay vẫn cứ nắm chặt cánh tay của cậu, cậu muốn thoát ra cũng không được. Cậu một lúc sau cũng nằm ngủ bên cạnh cô. Trước khi chìm vào giấc ngủ, tim anh dường như muốn nói với cậu rằng đừng khiến cô ấy đau buồn nếu không tim cậu sẽ đau lắm. Tim cậu muốn nói với cậu rằng cậu trao tim mình cho cô gái đó rồi. Lúc đó cậu cũng dường như cảm nhận được, mình yêu cô gái này rồi. Không muốn cô gái ấy đau nữa, từ lần gặp cô, cậu đã cảm nhận được tim mình đập rộn ràng đến mức nào. Cậu sẽ không để cô đau lòng nữa... Cứ thế mà trong lúc mơ cậu mơ thấy cô...

End chap 53

(Chap này đã lên top ^^ Dài hơn chap hôm qua luôn :*)

Chương 54: Tỉnh Lại Rồi

Ngày hôm sau , nó vẫn ở bên cạnh hắn , còn hắn vẫn chỉ nằm đó . Cũng đã ba ngày rồi , mà hắn vẫn cứ nằm mãi ở đây . Nó lại ngắm nhìn từng đường nét trên khuôn mặt hắn .

- Anh đúng là rất lì đấy . Không phải em đã nói chỉ cần anh tỉnh lại , anh nói em cũng sẽ nghe theo mà . Còn nấu những món anh thích nữa , vậy sao anh không mau tỉnh lại đi ? Anh thích nằm ở đây lắm sao ? _ Nó buồn bực nói

- Anh không tỉnh là em khóc đấy _ Nó dọa hắn nhưng thật sự nó cũng muốn khóc đấy .

Bàn tay đang nắm lấy tay hắn dường như có cảm giác , nó lập tức nhìn xuống , ngón tay hắn đang chuyển động . Nó vui mừng nhìn hắn , ánh mắt tràn đầy sự vui vẻ . Hắn từ từ mở mắt , thứ hắn nhìn thấy đầu tiên là ánh sáng chói mắt và một màu trắng . Cảm nhận được tay mình có ai nắm lấy , hắn nhìn sang bên cạnh thì thấy nó , ánh mắt như sắp khóc vậy . Hắn cười yếu ớt , đáy mắt không giấu được sự vui mừng .

- Cuối cùng anh cũng tỉnh _ Nó nhào tới ôm hắn , ôm rất chặt như sợ vụt mất đi . Không kìm được nước mắt mà khóc

Dù vẫn còn yếu nhưng hắn vẫn đưa tay đáp lại cái ôm đó của nó . Được một lúc lâu thì nó mới buông ra , nước mắt cũng vui đi phần nào .

- Ngốc thế . Sao lại khóc ? _ Hắn lo lắng nhìn nó

- Khó vì hạnh phúc đấy

Hắn đưa tay , lau đi nước mắt cho nó , động tác hết sức dịu dàng ...

- Sau này anh sẽ không khiến em rơi nước mắt vì bị tổn thương , chỉ có nước mắt vì hạnh phúc thôi _ Dù giọng nói còn hơi yếu nhưng vẫn rất vững chãi , có thể tin tưởng được .

- Anh hứa đấy

- Ừ _ Hắn cười nhẹ nhàng nói

- À mà em biết không trong lúc nằm ở đây , anh đã nghe thấy một giọng nói , nói với anh

- Là gì thế ?

- Hừm . Đó là nói anh hãy tỉnh dậy , chỉ cần anh tỉnh thì người đó sẽ nghe theo anh , muốn anh làm gì cũng được , nói là sẽ nếu những gì anh thích . Còn nói anh rất lì , tại sao vẫn chưa tỉnh . Còn hăm dọa anh là sẽ khóc nếu như anh không tỉnh lại _ Ánh mắt hắn tràn đầy ý cười lẫn trêu chọc nó

Nó ngạc nhiên nhìn hắn . Hắn nghe thấy sao ? Hắn thật sự nghe những lời của nó sao ? Nhưng cảm giác được những câu nói đó dường như có gì đó không đúng nha . Lỡ hắn muốn nó chạy vòng vòng bệnh viện như người điên thì tỉnh làm sao ?

- Người đó là ai nhi ? _ Nó cười xuề nhìn hắn hỏi rất ngây thơ

- Người đó là ai nhi ? _ Hắn lặp lại câu hỏi của nó , tiến gần nó hơn , ánh mắt sắc sảo nhìn nó

- Em thừa nhận đó là em _ Nó biết không giấu hắn được nên đành nói ra

- Vậy em mau làm thủ tục xuất viện đi , anh muốn xuất viện về nhà ăn những món anh thích do chính tay em nấu _ Hắn hỏi thúc nó , ánh mắt vui vẻ như được về nhà

- Anh không muốn ở lại thêm chút à ?

- Không không , về nhà thôi _ Hắn lắc đầu nói

Sau khi nó làm thủ tục xuất viện cho hắn xong thì dẫn hắn về nhà .

- Em đi siêu thị mua nguyên liệu đây , anh ở nhà trong nhà đi _ Nó đang ở nhà hắn , dù sao cũng nên để hắn ở nhà hắn thì tốt hơn nhiều

- Không cần đâu , anh chờ em đi . Dù sao giờ anh cũng khỏe rồi

- Được không đó ?

- Được mà , anh đi thay đồ đây _ Nói xong hắn đi lên lầu

Chẳng hiểu sao nó cảm giác như hắn đang bám nó như đĩa thể nhỉ ? ...

Siêu thị

- Anh thích ăn loại cua nào ?

- Cua Hoàng Đế ngon lắm

- Đúng là rất biết ăn

Sau khi mua đủ tất cả các nguyên liệu để nấu thì hai người cùng về nhà . Về đến nhà thì hắn muốn giúp nó nhưng nó không chịu , muốn tự mình nấu nên đuổi hắn ra ngoài xem tivi .

Còn hắn dù rất muốn giúp nhưng bị nó đuổi rồi thì cũng đâu ở lại được . Hắn nhìn nó , từ phía sau ngắm nhìn nó thì quả thật cảm giác rất thích thú . Nó giống như một cô vợ trẻ vậy , đang tất bật nấu cơm cho chồng ăn . Chồng ? Hắn nhếch mép cười , đợi đến khi hai người đều tốt nghiệp hắn nhất định sẽ cưới nó về làm vợ , ngắm nhìn nó từ phía sau như vậy mỗi ngày .

Hắn không tìm được mà vào bếp , vòng tay qua ôm từ phía sau nó . Cảm giác rất ấm áp , giống như một gia đình vậy . Hắn rất thích cảm giác này .

- Anh làm gì thế ? Sao em nấu đây ? _ Nó giả vờ giận dỗi nói

- Một lát thôi , như thế này một lát thôi _ Hắn nói cứ như thì thầm bên tai nó vậy

Nó đứng im cho hắn ôm , trong lòng cũng không khỏi ngọt ngào . Nó rất hạnh phúc .

Một lát sau hắn quyến luyến rời khỏi nó rồi lại đi ra ngoài xem tivi . Khoảng nửa tiếng sau thì đồ ăn được dọn lên , mùi thơm xộc vào mũi hắn .

Tùng đĩa rồi lại từng đĩa được bung lên , không chỉ mùi thơm mà cách bày trí cũng giống như một nhà bếp chuyên nghiệp . Tất cả đều là món hắn thích , còn có món cà ri nó làm nữa . Cảm giác được bụng kêu đói , hắn lập tức ăn cơm .

Nó phì cười nhìn hắn , cứ như bỏ đói mấy ngày rồi ấy . Nó ngồi xuống ghế đối diện hắn , gấp thức ăn cho hắn .

- Ăn cái này nè , anh rất thích mà phải không ? Có ngon không ?

- Rất ngon , ngon nhất anh từng ăn !

Món nào mùi vị cũng đậm đà , cũng đều khiến cho người khác có cảm giác thèm ăn . Quả thật nó nấu ăn rất giỏi .

Ăn xong nó định đi rửa chén thì hắn vẫn giống lúc trước , ngăn cản nó . Hắn nâng niu bàn tay nó như ngọc vậy , đuổi nó ra ngoài , lần này lại tới lượt nó xem tivi . Nó cũng đành cho hắn đi rửa .

Lúc họ ăn xong trời cũng đã tối , cả hai cùng nhau xem phim rồi lại cùng nhau đi ngủ . Nó không an tâm về hắn cho lắm nên vẫn ở bên cạnh hắn .

- Ngủ chung đi _ Hắn bình thản nói với nó

- Nam nữ thọ thọ bất thân

- Không sao , không sao . Dù gì cũng chẳng còn bao lâu nữa em sẽ thành vợ anh thì còn gì là người xa lạ , cứ tập ngủ trước đi _ Dứt lời hắn nhanh chân tiến về phía nó , bế nó lên rồi cùng lên giường ngủ .

Ban đầu nó còn gầy dựa nhưng lại đỏ mặt vì khoảng cách quá gần này của hai người họ . Hắn đang ôm nó , hơi ấm từ từ tỏa ra xung quanh . Rất ấm áp , chẳng mấy chốc nó tiến vào giấc ngủ , hắn vẫn chưa ngủ , dù gì cũng đã ngủ mấy ngày rồi . Hắn chậm rãi hôn nhẹ lên trán nó rồi lại nhìn nó , vẻ lạnh lùng đó dường như biến mất rồi , thay vào đó là sự đáng yêu . Dù ngủ nó vẫn rất đẹp , ngũ quan trên khuôn mặt đều rất hoàn hảo , khiến người nhìn mà say mê . Lát sau hắn cũng chìm vào giấc ngủ ...

End chap 54

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Tình Yêu Nở Rộ

Hôm nay có lẽ là ngày rất bình thường đối với mọi người nhưng đối với "những người kia" lại rất đặc biệt duy nhất là "người con trai" kia.

Nơi nào đó ...

- Chuẩn bị xong hết chưa ?

- Rồi

- Cảm ơn mọi người vì đã giúp đỡ !

- Cố gắng lên

- Phải hạ gục cho bằng được !

- Cố gắng

- Không được để uống sức bọn này nha

- Nhất định !

...

- Alo , chị ơi , cũng lâu rồi chưa đi ăn chung hay giờ đi ăn nha _ Nhỏ gọi điện thoại cho cô nói

- Băng có đi luôn không ? _ Cô cũng vui vẻ hỏi

- Có luôn , Bảo với Tài cũng đi luôn á

- Ày da , đi với bạn trai luôn cơ , mình chị cô đơn một mình _ Cô vờ như tủi thân

- Hừm , ai biết chị em xinh đẹp và tài giỏi thế kia , đến giờ còn chưa tìm được ai xứng với chị nữa kia

- Ăn nói ngày càng lợi hại nha , có lẽ không ai xứng nhưng ... chắc là có một người _ Chẳng hiểu sao cô lỡ miệng nói , nhưng rất nhỏ . Câu " Chắc là có một người " cô nói rất nhỏ

- Chị nói gì em không nghe rõ ? _ Nhỏ nói vậy chứ nghe rõ mồn một luôn ấy chứ , nhỏ bên kia khẽ cười trộm , nhưng không chỉ mình nhỏ nghe thấy .

- K..Không có gì . Lát nữa chị qua nha _ Cô gấp rút nói rồi nhanh chóng cúp máy . Khuôn mặt cô chẳng biết từ lúc nào lại đỏ lên

Lát sau ...

Nhà hàng ABC

- *Chị lên tầng 3 đi* _ Vừa bước vào nhà hàng thì cô nhận được tin nhắn từ nhỏ , cô không chút nghi ngờ mà đi lên tầng 3

Lên đến tầng ba chẳng hiểu sao cô lại không thấy đến một bóng người . Mà hình như tầng 3 này chỉ có một căn phòng duy nhất , có lẽ bọn nó đang ở bên trong nên cô không do dự mà tiến về căn phòng đó . Bước vào bên trong cô thấy kì lạ , bên trong không có một chút ánh sáng , tối đen như mực vậy . Vừa định đi ra thì cô lại dừng bước ...

Phía sau cô hình như có ánh sáng , cô hơi xoay người nhìn lại thì đúng như cô nghĩ ! Thật sự có ánh sáng , không hẳn là sáng hết nguyên căn phòng , chỉ sáng ở một chỗ thôi .

Cô tò mò nhìn xem sẽ có chuyện gì xảy ra .

Chẳng hiểu sao có tiếng nhạc vang lên , cô biết bài này . Là bài Marry you - Bruno Mars

Khi đang ngỡ ngàng chẳng biết chuyện gì đang xảy ra thì cô thấy ở chỗ ánh sáng lúc nãy có người , tổng cộng có 5 người . Trong đó có 4 người cô quen biết , đó chính là hân , nó , anh , nhỏ . Còn một người nữa cô không nhận ra , nhưng hình như là con trai , người con trai đó đeo mặt nạ . Nhưng ánh mắt cô thấy rất quen mắt hình như đã thấy qua ở đâu rồi . Ánh mắt đó nhìn cô hình như rất ... có cảm giác như đang yêu vậy ?

Cô khó hiểu nhìn 4 người kia , nhưng hình như họ cố tình không nhìn thấy sự khó hiểu đó của cô mà còn cười rất tự nhiên . Nhạc vang lên , cả 5 người họ đều nhảy , những động tác rất điêu luyện , người khác nhìn vào còn tưởng họ đã tập luyện mấy năm đó chứ . Nhìn họ có vẻ như đang đắm mình vào các điệu nhảy , nhưng bọn họ đều nhìn cô , nhưng chỉ có người con trai đeo mặt nạ đó là nhìn cô không rời mắt , ánh mắt rất lạ ...

Khó hiểu lại càng thêm khó hiểu , sau khi bài hát hết thì 4 người kia lại đến gần cô , ai nấy đều mỉm cười . Ngay cả hân thường ngày lạnh lùng như thế

vậy mà bây giờ lại có thể mỉm cười dịu dàng như vậy khiến cô nhớ đến người nào đó , nụ cười cũng ấm áp như vậy . Bất giác cô lại đỏ mặt lên . Hôm nay cô lại nghĩ đến người đó những 2 lần cơ đấy .

Hắn với nó và anh với nhỏ đứng sang hai bên , người con trai đeo mặt nạ kia lúc này chẳng biết từ lúc nào trên tay lại có bó hoa , mà lại là hoa hồng ?!

Người đó đến gần cô , rồi lại tháo mặt nạ xuống , cô ngạc nhiên nhìn người đó . Tại sao lại là anh ta ? Anh ta còn đang cười nữa , cái người khiến ngày hôm cô luôn nghĩ đến lại đang đứng trước mặt cô ! Là cậu , chính là cậu , hôm nay không còn bộ comple nào nữa , chỉ đơn giản là chiếc áo thun màu trắng đơn giản , quần thun dài màu đen thôi nhưng vẫn đẹp như vậy .

Anh đang cười , vẫn ánh mắt đó . Cô có nhìn nhầm không ?

- Cô Mạc , sau bài hát đó cô có thể làm bạn gái tôi không ? Tôi biết thời gian tôi quen biết cô không dài nhưng tình cảm của tôi là thật . Tôi đã có cảm giác là yêu cô ngay từ cái nhìn đầu tiên vậy , cô có tin không ? Cô có yêu tôi không ? _ Chẳng hiểu sao lúc này cậu rất nghiêm túc , không ngại ngần mà nói thẳng ra hết . Nhưng tất cả đều là sự thật , một chút giả dối cũng không ...

Cô lại ngạc nhiên một lần nữa , bộ não cô đang hoạt động nhanh chóng . Thì ra màn nhảy lúc nãy là tỏ tình , thì ra ánh mắt đó của cậu cô không nhìn lầm . Mặt cô giờ rất nóng , lại rất đỏ , tim cô đập rất nhanh , cô chẳng biết nói gì cả .

Cậu tiến gần cô hơn , vẫn rất bình tĩnh , đưa bó hoa đến trước mặt cô , đang muốn cô nhận lấy . Nhưng việc nhận lấy đó cũng thừa nhận là cô đồng ý , tay cô hơi run lên .

Cô ngước mắt lên nhìn cậu , cậu vẫn nhìn cô , ánh mắt vẫn không có chút gì gọi là từ bỏ cả .

- Anh có biết anh đang nói gì không ? _ Giọng cô hơi run lên

- Biết , còn biết rất rõ nữa . Dù có nói nhiều cỡ nào thì cũng chẳng thể nào nói được hết tất cả tình yêu của tôi cả . Bảo vệ , yêu thương , bên cạnh em và tất cả những thứ khác nữa là nghĩa vụ của tôi và đó cũng chính là quyền lợi của cô . Chỉ cần cô muốn tôi sẽ ở bên cạnh cô bất cứ lúc nào . Cô có thể tin tưởng và yêu tôi thật lòng không ?

- Anh nói nghiêm túc sao ?

- Rất nghiêm túc !

- Tôi tin tưởng những gì anh nói , cũng ... yêu anh _ Khi nói cô cúi mặt xuống , không dám nhìn thẳng vào mắt anh . Đã có lúc cô nghĩ rằng chẳng có đàn ông nào xứng đáng với mình và cũng chẳng ai bằng 2 đứa em trai của cô nhưng khi gặp người con trai này , ý nghĩ đó của cô lại bay đi đâu mất . Nghe được những lời vừa nãy , thật sự cô đã nhận ra cô nhớ anh và cần anh đến mức nào . Phải chăng đó là yêu ?

- Cảm ơn em _ Cậu vui mừng , miệng cười , ánh mắt cũng như đang cười . Cậu trao cô bó hoa , cô nhận lấy . Cậu ôm cô , vòng ôm rất ấm áp , ích kỷ ngửi lấy mùi lấy thơm của cô . Cậu thật sự yêu cô , yêu rất nhiều ...

Cô cũng mỉm cười đáp lại cái ôm của anh . Nhìn ra đằng sau thì thấy 4 đứa em của mình đều cười rất vui vẻ , ánh mắt cô long lanh như muốn khóc . Nếu không có bọn nó , cô và cậu có lẽ cũng chẳng gặp nhau .

Đến lúc cuối , cả 5 người họ đều xoay lưng về phía cô . Cô ngơ ngàng nhìn , lấy tay che miệng , rất cảm động . Bốn người kia sau lưng áo đều có chữ màu đỏ , in rất to , 4 người họ hợp lại là chữ LOVE , còn cậu thì là chữ YOU . Rồi mấy người họ xoay lại nhìn cô , cô chạy lại về bọn họ , ôm cả 5 người họ , cười ha ha , rất vui vẻ .

Bọn họ cứ như thế mà xuống lầu cùng ăn tối luôn . Ai nấy cũng vui vẻ , bầu không khí rất náo nhiệt . Những người gần đó cũng ngơ ngác nhìn bọn họ , có người còn sịt máu mũi nữa đấy chứ .

Thế là một tình yêu lại nở rộ rồi ... Chẳng biết còn chuyện gì xảy ra nữa không ?

End chap 55

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Valentine

Hôm nay là ngày rất đặc biệt với các cặp đôi đang yêu nhau . Là lễ tình nhân , ngày các cô gái thể hiện tình yêu của mình ...

Tại nhà hấn

- Sao ? Hai người kia cũng không bắt máy sao ? _ Anh lo lắng nhìn cậu và hấn hỏi
- Thư không nghe máy _ Cậu hạ điện thoại xuống , khuôn mặt ngập tràn đầy sự lo lắng
- Bẵng cũng vậy _ Hấn lo lắng không kém , sáng giờ đã gọi cho nó hơn chục cuộc nhưng không có cuộc nào là bắt máy cả
- Ở nhà cũng khóa hết cửa rồi _ Cậu đã đến nhà của cả 3 người nhưng không vô được , bị khóa hết rồi

Họ im lặng , chẳng hiểu lý do vì sao họ biến mất không chút tung tích . Họ cũng đã cho người đi tìm kiếm nhưng lục tung cả thành phố này cũng chẳng thấy bóng dáng của họ đâu . Càng ngày nỗi lo của họ lại càng tăng , họ đang suy nghĩ họ đang làm gì sai , tại sao 3 người kia lại cùng lúc không rõ tung tích nhưng dù nghĩ cỡ nào họ cũng chẳng để ý được hôm nay là ngày nào ...

Đến tối , bọn họ vẫn mài miệt đi tìm nhưng kết quả vẫn là số 0 . Chỉ mới có thể thôi nhưng nhìn họ tiêu tụy hơn hấn , quần áo thì xộc xệch , tóc tai thì rối lên hết cả . Cuối cùng họ lại vẫn ngồi một chỗ ở nhà hấn , bầu không khí rất u ám , rất lạnh lẽo !

Ting ____ Ting

Tiếng tin nhắn trong điện thoại của anh vang lên , anh lạnh lùng mở ra xem sau đó lại vui mừng . Thay đổi 180 độ , từ lạnh lùng sang trạng thái hào hứng và có chút yên tâm thờ phào . Là tin nhắn của nhỏ , nói đến nhà đội nhỏ . Vậy là nhỏ không sao cả , nếu như vậy có phải nhỏ đã luôn ở nhà không nhỉ ? Anh không suy nghĩ nhiều liền lập tức lái xe đi ngay .

Cậu và hấn chưa hiểu gì hết thì đã không còn thấy bóng dáng của anh nữa .

Ting ____ Ting

Lần này lại tới lượt cậu , cậu mệt mỏi mở điện thoại ra xem . Nhưng lại như anh , thay đổi nhanh như chong chóng vậy , biểu cảm u ám lúc này đã biến mất thay vào đó là một khuôn mặt rạng rỡ , mang theo một chút yên tâm . Cũng như anh , cậu cũng được cô nhắn là đến nhà cô . Không chần chừ , cậu lập tức rời khỏi nhà hấn rồi lái xe đi rất nhanh .

Cuối cùng chỉ còn lại mình hấn , hấn cũng có thể lờ mờ đoán ra biểu hiện của hai người họ . Có lẽ người nhắn là cô với nhỏ , nhưng tại sao hấn vẫn chưa nhận được tin nhắn nào của nó ? Chẳng lẽ thật sự nó có chuyện rồi ? Sắc mặt hấn càng thêm u ám hơn ...

Nhưng cái lúc mà hấn sắp bộc phát cơn giận dữ của mình thì tiếng tin nhắn mới gửi tới lại dập tắt sự giận dữ đầy của hấn . Hấn vui mừng , miệng không ngừng cười , thái độ thay đổi đến chóng mặt . Cuối cùng nó cũng chịu xuất hiện rồi , vậy là nó không sao cả . Nhưng hấn có chút tức giận , vì sao lại không nói tiếng nào mà biến mất như vậy ? Đến bây giờ mới chịu lộ diện , nhưng hấn cũng nhanh chóng thay đổi , đến nhà nó .

Chẳng mấy chốc ba người họ đã có mặt tại nhà của 3 cô gái kia .

Tại nhà nhỏ

Anh đang đứng trước cổng nhà nhỏ , tâm trạng có chút kì lạ . Sao hôm nay nhỏ lại muốn anh đến nhà nhỏ thế nhỉ ?

Hôm nay anh mặc chiếc áo tay dài , màu đỏ sẫm , quần dài thun màu trắng . Mái tóc được chải chuốt lại gọn gàng , khuôn mặt rạng rỡ .

Đội được một lúc thì nhỏ ra mở cửa cho anh , hôm nay nhỏ mang theo một phong cách dịu dàng pha lẫn thêm chút đáng yêu . Nhỏ mặc chiếc đầm màu hồng phấn , dài qua đầu gối , họa tiết hoa rất trang nhã , lại tôn thêm vẻ dịu dàng của nhỏ . Mái tóc được buộc lỏng để sang một bên vai , rất đơn giản nhưng lại thấy rằng đúng là rất dịu dàng ! Ai mà nghĩ được cô gái này rất thích thú với các loại độc và hung dữ đây ? Có khi nói ra còn có người nói anh mất có vấn đề đấy chứ !

Nhưng ... khoan đã , sao hôm nay nhỏ lại ăn mặc như vậy thế nhỉ ? Anh thấy rất kì lạ

Rồi anh lại chợt để ý đến cái túi màu trắng khá lớn nó đang cầm trong tay , lại cảm thấy kì lạ hơn nữa . Nhỏ đã làm gì từ sáng đến giờ ?

Chưa kịp nói gì thì nhỏ đã kéo anh lên xe rồi nói anh lái xe . Chẳng bao lâu sau , địa điểm mà nhỏ nói là một nơi rất ít người , nhưng lại giống một con đường không có điểm dừng , có thể nói có chút ghê rợn , nhưng không khí ở đây rất mát mẻ , ôn hòa nữa . Ở bên dưới có vài ánh đèn thấp sáng đường đi , rất đẹp . Ánh trăng cũng có phản chiếu sáng vào nơi này , tạo nên một cảnh đẹp lãng mạn .

Nhỏ cùng anh đi dạo ở đó , rất yên bình mà đi với nhau . Đi được một lúc thì bản tính tò mò của anh cũng chịu không nổi mà bộc phát . Anh đứng lại hỏi nhỏ

- Sáng giờ em làm gì thế hả ? Có biết anh tìm em cực khổ lắm không ? _ Khuôn mặt anh có chút bất lực nhìn nhỏ
- Là vì cái này _ Lúc này đây , cái túi mà nhỏ vẫn cầm trên tay không chịu buông có lẽ rất quan trọng đang ở trước mặt anh . Anh dùng ánh mắt hoài nghi nhìn nhỏ , vẫn không hiểu gì cả
- Đây là gì ? _ Anh đưa mắt nhìn nhỏ

- Mở ra xem đi, cứ hỏi nhiều _ Nhỏ hơi cúi nói

Anh nhận cái túi đồ đó từ nhỏ, không nặng lắm. Chỉ thấy bên trong còn có một cái bọc nhỏ bao bọc lại, anh lấy ra tỉ mỉ nhìn xem. Bọc rất khéo léo, hình như là kẹo, anh nhíu mày nhìn nhỏ ý muốn hỏi là gì nữa?

- Đúng là ngu ngốc mà! Là chocolate đó _ Nhỏ thở dài nói, chẳng lẽ anh không để ý hôm nay là ngày gì sao?

Chocolate? Hôm nay là ngày gì? Bất chợt anh mở điện thoại ra xem rồi lại ngạc nhiên tới độ! Không phải chứ? Vì sao anh lại quên mất ngày này?

- Không ngờ cả ngày này anh cũng chẳng thèm để ý tới _ Nhỏ hờn giận nhìn anh trách móc

- Không phải là tại em sao? Sáng gọi cho em cũng không được, tìm em ở khắp nơi cũng chẳng thấy bóng dáng đâu! Anh đã tìm em suốt hàng giờ đây, qua nhà em thì không thấy mở cửa, em có biết anh lo lắng lắm không? Còn gì quan tâm đến ngày hôm nay là ngày gì chứ! _ Anh đỏ hết sự lo lắng của mình lên người nhỏ nhưng rồi nhận ra mình có chút lớn tiếng với nhỏ

- S..Sao chứ? Vì em biết hôm nay là ngày Valentine nên mới chuẩn bị từ sớm để làm chocolate cho anh, đâu biết anh sẽ tìm em như thế chứ? Với lại điện thoại của em ở trong phòng nên khi anh gọi, em ở dưới bếp mới không nghe được. Em thất bại nhiều lần lắm đấy chứ nhưng cũng cố gắng hết sức làm cho anh mà _ Nhỏ ưỡn khuỷu nhìn anh sau đó lại cúi đầu xuống, giọng nói càng lúc càng nhỏ. Nghe giống như là một cô gái nhỏ bị ức hiếp vậy, người khác nhìn vào cũng thấy xót xa.

- Coi như hai người đều có lỗi đi nhưng lỗi của anh là nhiều nhất. Xin lỗi vì đã không chú ý đến ngày hôm nay, xin lỗi vì lớn tiếng với em. Tha thứ cho anh nhé?

- Ừm _ Nhỏ vui vẻ gật đầu, ôm anh, cảm giác ấm áp bao bọc cả không khí này

Anh và nhỏ tìm một chỗ ngồi sạch sẽ, rồi anh mở túi kẹo đó ra. Tuy là có đồ khuôn và trang trí không được đẹp lắm nhưng ăn vào vẫn rất ngon, lúc đầu thì hơi đắng nhưng dần dần rồi cũng ngọt lại. Từng viên cứ thế mà ăn, dù có lúc đắng nhưng ăn vào rồi anh vẫn cảm thấy ngọt vô cùng, phải chăng là do nhỏ làm? Anh cũng nói nhỏ ăn chung đi, nhỏ cũng không chần chừ mà lấy ăn. Hai người cứ thế trò chuyện vui vẻ rồi cùng nhau ăn, những viên chocolate ngọt ngào kia như kéo 2 trái tim của 2 người gần bên nhau. Trái tim họ cũng ngọt ngào theo...

Còn tiếp ...

End chap 56

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Valentine (2)

Tại nhà cô

Cậu dường như mất bình tĩnh liên tục bấm chuông, không biết tại sao cô lại thần thần bí bí như vậy nữa.

Không lâu sau, cô mở cửa ra. Cậu ngạc nhiên nhìn cô, hôm nay cô ăn mặc rất đẹp. Cô không mặc váy mà mặc một cái áo tay dài màu hồng sữa, mặc chiếc quần dài màu trắng, rất đối giản dị. Mái tóc được buộc cao lên, nhìn rất trẻ trung. Trang điểm rất nhẹ nhàng, có vài phần nữ tính. Tuy là rất giản dị nhưng lại không làm mất đi khí chất của một nhà thiết kế của cô. Cậu ngây ngốc đứng lặng nhìn cô không chớp mắt.

Cô khẽ cười nhìn cậu, cô cũng biết cậu đã lo lắng cho mình lắm nên rất cảm động. Cô đã chú ý đến ngày hôm nay lâu rồi, nên đã tự mình đi mua nguyên liệu để làm chocolate tặng cậu. Nhưng do quá mải mê làm nên cô không nghe được tiếng điện thoại gọi tới của cậu, nên cảm thấy có chút áy náy.

- Đi thôi _ Cô nắm tay cậu kéo đi, hai người không đi xe mà đi bộ đến một công viên không xa

Là lễ tình nhân nên công viên này cũng không ít các cặp đôi cùng nhau nắm tay thân mật trò chuyện. Cô nắm tay cậu đến một nơi hơi vắng người rồi cùng cậu ngồi xuống một chiếc ghế đá gần đó.

- Sáng giờ em đã làm gì thế? _ Cậu khuôn mặt có chút hờn giận hỏi cô

- Ừm thì ... là vì cái này _ Cô ấp úng rồi ngại ngùng đưa cho cậu một cái hộp khá lớn, hình như bên trong có đựng gì đó

Cậu chuyển ánh nhìn sang cái hộp đó , là một hình hộp chữ nhật , khá lớn . Cậu đưa tay nhận ra , mở chiếc hộp ra , cậu lại thêm một phen ngạc nhiên nữa ...

Cậu nhìn cô với ánh mắt khó hiểu

- Anh chẳng lẽ ngay cả ngày hôm nay là ngày gì cũng không để ý tới ? _ Cô có chút buồn bực nói

Đường như cậu chợt nhớ ra rồi lại làm khuôn mặt áy náy nhìn cô .

- Xin lỗi nha , tại sáng giờ không tìm thấy em anh tưởng em có chuyện nên không để ý đến ngày hôm nay _ Cậu thật lòng nói với cô

- Không sao , không sao , cũng là lỗi của em mà . Anh ăn đi , lần đầu tiên em làm đó _ Cô lắc đầu nói rồi lại vui vẻ nhìn cậu

Cậu cũng vui vẻ ăn thử , tuy lúc đầu đắng nhưng lúc sau vị ngọt lại tràn đầy ở lưỡi .

- Ngon lắm , em cũng ăn đi _ Cậu cười rạng rỡ nhìn cô , rồi dứt cô ăn

Cô có chút ngại ngùng nhưng vẫn ăn lấy . Chẳng bao lâu hai người tiếp tục nắm tay nhau , đi dạo khắp công viên , cười nói rất vui vẻ , rất ấm áp , rất hạnh phúc ...

Lại nói đến cặp đôi còn lại kia ...

Hắn đã có mặt tại nhà nó , nhấn chuông một hồi mới thấy nó mở cửa . Hắn lặng lẽ nhìn nó đến ngây dại .

Bữa nay nó ăn mặc rất đẹp nhưng lại cực đơn giản . Trên người nó mặc chiếc đầm suông màu đỏ tươi , dài đến đùi . Mái tóc được xõa ra thoải mái , rất giản dị . Đôi môi lại căng mọng và có sắc đỏ lại càng tôn thêm vài phần quyến rũ . Ánh mắt có chút mệt mỏi khó nhận ra .

Chẳng mấy chốc , hai người đã đi đến một nơi yên tĩnh , có thể ngắm được cả ánh trăng . Dưới đất là nền cỏ có chút ẩm ướt .

- Ngày hôm nay em làm gì thế hả ? _ Cuối cùng vẫn là quan tâm nó nhất

- Hôm nay là ngày gì anh cũng chẳng để ý đến sao ? _ Nó có chút thất vọng nói

Không như hai người kia hắn vẫn ngu ngốc không nhận ra . Hắn khẽ lắc đầu

- Là ngày lễ tình nhân đó _ Nó buồn bực nói

Hắn có chút hoảng loạn , cũng vì sáng giờ lo tìm kiếm nó mà hắn không để ý đến .

- Xin lỗi _ đây là lần đầu tiên hắn xin lỗi một người mà đó cũng chỉ có thể là nó mà thôi

Nó im lặng ngắm nhìn khuôn mặt hắn , lời xin lỗi rất chân thật . Nó cũng đâu ngờ rằng một con người lạnh lùng và kiêu ngạo như hắn lại có thể xin lỗi chứ ? Nó khẽ mỉm cười hạnh phúc nói

- Không sao đâu , cái bánh này em làm thất bại mấy lần mới có thể hoàn thành được đó , không được đẹp cho lắm _ Nó nói có chút thất vọng , cứ nghĩ là muốn làm cho thật đẹp và thật ngon cho hắn ai ngờ lại không như mình mong đợi cho lắm

Hắn nhận lấy cái bánh từ nó , mở ra thì có chút ngạc nhiên . Vậy mà gọi là không được đẹp sao ? Nhìn bề ngoài thì lớp bánh là chocolate , nhìn rất đẹp mắt , còn rắc thêm một chút đường bột thì phải . Cái bánh này hình dáng là hình vuông , khá lớn , nhìn có vẻ rất ngon . Chẳng biết nó lấy đâu ra cái khuôn đưa cho hắn , hắn cũng nhận lấy . Hắn đã không còn nghi ngờ năng lực nấu ăn của nó nữa , mà thay vào đó thì có chút mong đợi .

Hắn dùng muỗng xắn nhỏ một miếng , nhìn rất ngon luôn . Khi xắn thì có một chất lỏng từ trong bánh chảy ra , hơi đặc , dường như là bánh mới ra lò nên mùi hương thơm xộc vào mũi hắn . Đưa vào miệng thì mới biết được thì ra nó là sữa được pha chế sao cho đặc lại , chắc còn cho thêm gì đó vào nữa nhưng mùi vị của sữa là chính . Cái bánh này giống như là kho báu nắm giữ điều gì đó rất bí mật ở bên trong vậy . Phần bánh chocolate bên ngoài thì có chút vị đắng nhưng hòa lẫn với vị ngọt của chất sữa đặc bên trong thì như là một sự kết hợp hoàn hảo .

Hắn từ từ đánh giá lại từ đầu , bề ngoài thì phần bánh chocolate lại được phủ thêm một lớp socola , rất đẹp mắt , còn được rắc thêm ít đường bột lên nhìn rất kích thích vị giác lẫn thị giác . Bên trong chất sữa đặc sệt kia lại như rót vào miệng những mùi vị ngọt ngào không tả được , lớp bánh lẫn chất sữa này rất hòa hợp với nhau . Thật sự nhìn thì có lẽ rất đơn giản nhưng thật ra lại khó lắm , nó làm thất bại vài lần cũng là giỏi lắm rồi .

- Sao có phải không ngon không ? _ Nó nhìn hắn hơi lo lắng hỏi

- Không , ngon lắm _ Hắn lắc đầu nhẹ nhàng rồi nói

- Thật sao ? Vậy ăn nhiều một chút đi , đây là lần đầu tiên em làm đồ ngọt đấy _ Nó vui vẻ nói

- Em cũng ăn đi

Nó vui vẻ lấy thêm một cái muỗng nữa cùng ngồi ăn với hân , quả thật bây giờ nó mới phát hiện , nó cũng rất thích đồ ngọt nha . Đến khi ăn xong thì hai người lại im lặng ngắm nhìn ánh trăng , chẳng hiểu sao hôm nay ánh trăng lại rất sáng . Tâm tư hai người cũng chẳng ai nhìn thấu được .

Hân đang trầm tư suy nghĩ , cuộc sống bây giờ quá thanh thản đi , hân cảm nhận được con đường mà hân đã lựa chọn này còn rất nhiều gian nan nhưng chỉ cần có nó bên cạnh hân sẽ không quan tâm là gian nan nào cả . Chẳng hiểu sao hân lại hỏi nó như vậy ...

- Từ Băng , nếu sau này anh quên đi em , không còn nhận ra em là ai nữa thì em sẽ như thế nào và làm gì ?

- Sao anh lại hỏi như thế ?

- Nhất thời muốn hỏi thôi , em không trả lời cũng được _ Ánh mắt hân có vài tia đau buồn thoáng qua

Nó im lặng một chút ngẫm nghĩ một chút rồi lại bình thản trả lời hân .

- Nếu thật sự có ngày đó , em nhất định sẽ chẳng bỏ cuộc . Nếu anh yêu em thì cho dù có quên bao nhiêu lần nữa thì kết quả cuối cùng chỉ là anh vẫn phải trao trái tim của anh cho em thôi . Nếu thật sự anh quên , em sẽ theo đuổi anh , khiến anh yêu em một lần nữa , khiến anh không thể nào quên được em . Và một lần nữa bước vào trái tim anh ... vĩnh viễn cũng không đi ra _ Lời nói rất chân thật , rất bình thản nhưng có phần kiên định , cứ như một lời hứa hẹn vậy

Hân tần ngần nhìn nó , từng chữ từng chữ cứ thế như được khắc sâu vào tim hân khiến tim hân rất ấm áp . Đây cũng chỉ là câu hỏi mà hân bất giác hỏi thôi , hân cũng rất muốn biết nó sẽ làm gì nhưng không ngờ câu trả lời lại khiến hân rung động hoàn toàn .

Nó cảm thấy hân bỗng im lặng thì nhìn sang hân , bất gặp ánh mắt của hân như rất ngạc nhiên thì nó khẽ cười . Nó cũng không ngờ rằng mình lại có thể bình thản mà nói như vậy , thật sự nó rất sợ đây chứ . Nó yêu người con trai này , khi hân bước vào thế giới của nó , nó từng cự tuyệt , không tin tưởng vào một người con trai nào nữa cả ngoại trừ anh nó . Nhưng đến cuối cùng thì người con trai này vẫn kiên trì đến cùng , không chịu từ bỏ ý nghĩ khiến nó yêu hân , sau cùng con tim phủ băng của nó cũng tan chảy vì hân , một lần nữa yêu một người , yêu hân sâu đậm .

Nó đã ngỡ rằng thế giới của mình chỉ là một màu đen , chỉ toàn là bóng tối . Nhưng ngỡ vẫn chỉ là ngỡ thôi , hân đã bước vào thế giới đáng sợ đó còn mang theo mình một một sắc rất đẹp , một ánh sáng thấp sáng cả thế giới của nó . Nếu có ngày đó thì nó sẽ làm như hân , mang một ánh sáng chiếu sáng cả cả thế giới của hân .

- Em là thế giới của anh rồi , là tất cả đối với anh . Cho dù sau này anh có quên thì vĩnh viễn cũng chỉ có thể yêu mình em , dù có quên thì đâu đó trong trái tim này lần đầu óc vẫn sẽ còn hình ảnh của em _ Hân ôm nó vào lòng , nếu một ngày hân chẳng còn gì cả thì chỉ cần còn nó bên cạnh thì dù phải bắt đầu tất cả lại từ đầu thì hân cũng sẽ không từ nan . Hân đối với người con gái này thật sự yêu rất sâu đậm ...

Nó ở trong lòng hân , lặng lẽ mỉm cười , lặng lẽ khắc sâu những gì hân nói vào trong tim . Ở trong lòng hân , nó nghe được cả nhịp tim hân , dường như nhịp tim của hai người đang đập cùng nhau . Hai người cứ thế im lặng ngắm ánh trăng ...

Những lời nói của hai người cứ như một lời thề non hẹn biển , lặng lẽ thề mà thôi , lời thề dưới ánh trăng sáng thế này . Mặt trăng này chính là người làm chứng cho lời thề của bọn họ ...

End chap 57

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Rốt Cuộc Iq Của Em Là Bao Nhiêu ?

Sau vài ngày nghỉ học thì bọn nó cuối cùng cũng đi học lại . Vẫn như mọi khi , ánh mắt của nữ sinh thì đắm đuối nhìn hân và anh , còn đám nam sinh lại đang mê mẩn ngắm nhìn nó và nhỏ .

Lúc tiết học đang diễn ra thì hân vẫn chẳng thấy nó ở đâu cả . Hơi lo lắng , nó từ trước đến nay biến mất không chút tăm hơi đâu cả . Hân liền hỏi nhỏ

- Sao nãy giờ không thấy Băng đâu vậy ? _ Ánh mắt hân chứa đầy sự lo lắng

- À chắc gấp quá nên nó không kịp nói . Đạo này công ty của nhà nó hình như có người xâm nhập vào hệ thống của công ty , mà người này rất giỏi , làm nhiều cả hệ thống của công ty nhà nó nên giờ nó đang tự ra tay giải quyết _ Nhỏ nói rất bình thản , chỉ có một chút rắc rối đó thì đối với người khác có lẽ là rất khó nhưng đối với nó thì đã là gì ?

Hân gật đầu rồi lại nhanh chóng rời khỏi lớp , đến phía sau sân trường tìm nó . Quả nhiên nó đang ở đó , rất chăm chú nhìn vào màn hình laptop , những ngón tay thì đang thuần thục như đang nhảy múa trên bàn phím , rất điêu luyện . Dường như quá chú tâm đi nên khi hân đến gần nó , nó cũng chẳng phát

hiện ra thì phải .

Hắn ngồi xuống bên cạnh nó , nó khẽ dừng lại một chút rồi lại tiếp tục thao tác trên bàn phím .

Hắn hơi ngạc nhiên nhìn nó , nấu nướng nó cũng rất giỏi vậy mà trong công việc lại càng lợi hại hơn . Thật là khiến hắn hết lần này đến lần khác đều phải ngạc nhiên mà tán thưởng nó . Người con gái này cái gì cũng giỏi cả , thế người con trai như hắn đây có gì giỏi hơn nữa đâu . Hắn khẽ thở dài buồn rầu

Nó như nhận thấy được hắn thở dài mới lên tiếng nói nhưng vẫn không ngừng thao tác kia

- Sao lại thở dài ?

- Rốt cuộc IQ của em là bao nhiêu ? _ Hắn không trả lời , mà hơi khó chịu nói . Hắn cứ có cảm giác nó rất thông minh , có khi còn hơn hắn nữa ấy chứ

- Có lẽ là hơn anh _ Nó trêu chọc hắn nói

- Hừ , đúng là em rất giỏi . Điểm yếu của em là gì nhỉ ? _ Hắn đưa ánh mắt dò xét nhìn nó

Câu hỏi của hắn vừa dứt lời thì cũng là lúc bàn tay thon thả của nó ngừng lại , việc chỉnh đốn lại hệ thống và nâng cấp phòng ngự đã xong . Bây giờ cũng chỉ có mình nó mới có thể phá cái hệ thống này thôi , nó khẽ mỉm cười hài lòng rồi đóng laptop lại , nhìn sang hắn .

Nó suy nghĩ , điểm yếu của nó là gì nhỉ ? Nếu hắn không hỏi nó cũng thật sự không để ý đến . Suy nghĩ một hồi lâu nó lại nhìn hắn , cuối cùng kết quả chính là hắn .

- Là anh _ Giọng nói rất khẽ như đang thầm thì vậy , chẳng biết hắn có nghe được không

Hắn hơi giật mình , nó nói nhỏ quá , cứ như lời nói lúc này đã bị gió thổi đi vậy . Nhưng tại hắn lại rất tỉnh nên chỉ nghe được chữ " Là anh " rất nhỏ thôi , giống như lướt qua tai thôi vậy . Hắn nhìn nó muốn hỏi lại lần nữa rồi lại thôi , biết điểm yếu của nó để làm gì chứ ? Dù biết hắn cũng sẽ không cho người nào làm hại nó bởi vì điểm yếu đó .

- Sẽ có một ngày anh đánh bại em vào một việc nào đó _ Ánh mắt hắn rất kiên quyết nhìn nó

- Được được , em sẽ chờ _ Nó cười yếu ớt nhìn hắn , quả thật nhìn hắn bây giờ rất trẻ con

Hắn cũng vui vẻ mỉm cười ôn nhu nhìn nó , nói thì nói vậy chứ nhưng là đánh bại nó vào việc gì đây a ?

- Em có chút mệt mỏi , cho em mượn vai một chút _ Nó nói rồi nhẹ nhàng tựa vào một bên của hắn , giọng nói như rất buồn ngủ rồi

- Bất cứ lúc nào bờ vai này cũng sẽ cho em tựa vào _ Hắn điều chỉnh tư thế cho nó nằm ngủ thoải mái hơn , giọng nói thì rất nhẹ nhàng

Chẳng mấy chốc nó đã chìm vào giấc ngủ , còn hắn ở bên cạnh cũng từ từ mà chìm vào giấc ngủ theo nó . Hai người cứ thế mà nằm ngủ yên bình dưới bầu trời trong xanh này , không màng chuyện gì khác nữa .

End chap 58

Chap này hơi ngắn nhé :3 Có gì Au bù sau nha T.T

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Sinh Nhật Hắn

Không bao lâu thì sinh nhật của hắn - Lâm Thiên Tài cũng tới . Dĩ nhiên những người còn lại kia cũng sẽ được tham dự ...

- Đi shopping đi Băng . Sẵn tiện đi mua đồ để dự tiệc sinh nhật của Tài luôn _ Nhỏ từ sáng đã đến nhà nó , nài nỉ muốn nó đi cùng

- Cái tính cứng đầu của mày vẫn không giảm được một chút nào sao ? _ Nó thở dài nói

- Cái gì chứ , đi chơi thôi mà cũng đầu mất miếng thịt nào đâu ! Đi mà

- Hừ , được được , mày xuống lầu đợi tao đi , tao đi thay đồ

- Yeah , yêu mày nhất _ Nhỏ vui vẻ hôn vào má nó

- Hừm ? Nói dối đúng là chẳng biết ngược nhi ? Không phải yêu Bảo nhất sao ?

- S..Sao chứ ? T..Tao xuống đợi mày , nhanh lên đó _ Nhỏ lấp bắp nói rồi nhanh chân chạy xuống dưới lầu

Nó khẽ cười lắc đầu , cũng nhanh chóng đi thay đồ . Hôm nay sinh nhật hắn , chẳng hiểu sao nó lại muốn nhìn thấy hắn mặc bộ comple sang trọng trên người ...

Chẳng mấy chốc , hai người họ đã có mặt tại địa điểm mà họ muốn đến .

Nhỏ thì dắt tay nó đi đến hết chỗ này thì lại đến chỗ khác , đi không ngừng nghỉ luôn ấy chứ . Trên tay nhỏ thì cũng đã có rất nhiều túi rồi , nhưng hình như vẫn chưa có ý định đi về , nó nhăn mặt đi theo nhỏ , dù gì nó cũng chưa mua được gì nên đi thêm một chút cũng không sao .

Đến một cửa tiệm bán trang sức thì nhỏ không chần chừ kéo nó vào . Bên trong trang trí cũng rất lộng lẫy , đa phần là màu bạc . Từng tủ kính bày ra những chiếc nhẫn , những đôi bông tai , những sợi dây chuyền đẹp và độc được trưng bày ở đây . Cái nào cũng rất lộng lẫy mà tỏa sáng ...

Nhỏ kéo nó đến chỗ ngồi , rồi lại tự mình nhìn ngắm mọi thứ được trưng bày ở đây . Dù nhỏ không thích khoa trương nhưng cũng là con gái cũng phải biết chăm chút cho bản thân chứ .

Nó cũng chẳng quan tâm đến nhỏ nữa , tự mình nhìn qua một lượt . Rồi lại chợt dừng lại nhìn sợi dây chuyền kia , nó nói cô gái gần đó lấy cho mình xem .

Sợi dây chuyền này rất đơn giản , chỉ đơn thuần là gắn những viên kim cương lên thôi , ở giữa còn có hình cò bốn lá cũng được đính 4 viên kim cương màu đen , tuy đơn giản nhưng lại không làm mất đi sự quý phái của sợi dây nha . Nó còn chưa kịp nói gì thì bên tai đã nghe thấy cô gái lúc này nói :

- Tiểu thư đây thật biết cách nhìn , sợi dây chuyền này là bản giới hạn đó nha , chỉ sản xuất có 30 sợi mà thôi , bây giờ cửa tiệm chúng tôi cũng chỉ còn lại một sợi duy nhất này . Đeo trên cổ của cô chắc chắn rất đẹp _ Cô gái đó cười vui vẻ nói

Nó trầm nghĩ , làm ăn ngoài xã hội này tất nhiên dù không đẹp cũng phải nói cho thành đẹp rồi . Nhưng nó cũng chẳng quan tâm mấy , nói là sẽ lấy sợi này , cô gái đó vui mừng gói lại cho cô .

Khi mua xong thì cũng thấy nhỏ lại mua thêm nữa liền lắc đầu . Cả hai đến địa điểm cuối cùng để mua trang phục . Đến nơi cũng phải chọn lựa rất lâu mới chọn được cái vừa ý , tính tiền xong bọn họ liền đi về . Đi này giờ ít nhất cũng đã hơn 2 tiếng rồi đấy chứ , không mệt cũng lạ .

Tối

Chẳng bao lâu buổi tiệc của hắn cũng đã đến giờ phải đi dự rồi . Nó và nhỏ không nhanh không chậm đến bữa tiệc của hắn , đến nơi thì thấy cũng có nhiều người đến rồi , chẳng qua ít người để ý đến 2 người họ , dù có cũng chưa chắc gì biết được thân phận của hai người họ .

Vừa vào trong bầu không khí lại trở nên sôi nổi hơn . Không khó để hai người họ tìm được anh nhưng về mặt nó có chút thất vọng , không thấy hắn , chắc một lát nữa mới xuất hiện .

Trong khi nó im lặng đứng chờ đợi thì hai kia lại không ngừng nói chuyện trên đời dưới đất với nhau ...

- Sao em ăn mặc hở hang đến như thế hả ? _ Anh dùng ánh mắt tức giận nhìn nhỏ

- Chỉ hở có cái vai à thì gọi gì là hở hang chứ ? _ Nhỏ chu môi nói

- Hừm ? Bộ em không thấy mấy thằng kia nhìn em với ánh mắt ghê tởm đó sao ?

- Kệ họ chứ , liên quan gì đến em ? Họ dám làm gì thì sau này đừng hòng có con nối dõi , sống không bằng chết !

Anh chợt như tỉnh ra , làm sao anh lại quên được cô gái nhỏ này rất hung dữ a ? Lại còn rất thích hạ độc người khác nữa ! Chọc điên nhỏ thì chỉ có nước là tìm đường chết thôi . Nhưng chẳng hiểu sao mỗi lần nhìn nhỏ ăn mặc đẹp thế kia anh vẫn rất ngạc nhiên mà si mê nhìn nhỏ . Dù ngắm nhìn bao lâu cũng chẳng thấy chán cả , hôm nay nhỏ ăn mặc không quá phô trương nhưng cũng khiến cho người khác không thể dời mắt mà nhìn nhỏ .

Nhỏ mặc chiếc váy chỉ dài đến đầu gối màu xanh dương . Chiếc váy đó mặc hở vai , lộ ra xương quai xanh quyến rũ của nhỏ ! Làm sao mà anh không giận được chứ . Cơ mà quyến rũ chết người a , mái tóc của nhỏ được búi lên rất gọn gàng , lưa thưa vài lọn tóc . Nhìn rất chừng chặc , cũng rất tính nghịch nữa .

- Nhưng em chỉ được mặc thế này để cho anh nhìn thôi ! _ Anh lạnh lùng nói , giọng nói đầy sự bá đạo lấn chiếm hữu vang lên

- A..Anh đúng là mặt dày mà ! _ Nhỏ đỏ mặt nói , chẳng hiểu sao anh có thể nói như vậy

- Hừ , mặt dày mới cura đồ em đấy chứ

- Anh còn dám nói ?

- Xi, có gì không dám nói?

- Được lắm. Cũng vừa lúc em điều chế ra loại độc mới, chưa tìm được "chuột bạch" để thử nghiệm a. Anh có muốn thử nghiệm trước hay không? _
Nhỏ dùng ánh mắt nham hiểm nhìn anh, khoe miệng khẽ nhếch lên

- K..Không cần, anh biết sai rồi mà _ Anh thay đổi thái độ lập tức, dù anh giỏi về giải độc nhưng là do nhỏ điều chế thì ít nhất anh cũng phải mất một thời gian, tốt nhất là vẫn không nên khiêu khích nhỏ!

- Hừ _ Nhỏ hừ một tiếng rồi mới tiếp tục nói sang chuyện khác

Còn nó vẫn chỉ im lặng, trên tay đang cầm ly sữa, khẽ nhấp môi uống một ngụm. Cảm giác ngọt lan khắp miệng, mùi vị này nó rất thích nhưng tâm trạng vẫn là mong chờ gặp được hắn.

Cuối cùng cũng chẳng phụ sự mong chờ của nó, chẳng bao lâu hắn ở chỗ kia, dưới ánh đèn kia, bóng dáng của hắn vững chãi đứng đó phát biểu đôi lời rồi nhạc vang lên, mọi người cùng hòa vào điệu nhạc kia, cùng nhau khiêu vũ.

Hắn thì đi xuống đến gần nó, từ khi xuất hiện điều đầu tiên hắn nghĩ đó chính là tìm kiếm hình bóng của nó, chẳng mấy chốc hắn đã tìm được. Hắn nhanh chóng phát biểu rồi đi xuống chỗ nó đứng.

Nó có chút ngẩn ngơ nhìn hắn, hôm nay hắn mặc comple trắng cứ như thiên thần hạ phàm vậy. Khuôn mặt kia lại lạnh lùng xa cách nhưng khi nhìn nó lại ôn nhu. Dù là ở trong bóng tối, chỉ có chút ánh sáng yếu ớt kia nhưng nhìn hắn cứ như đang tỏa sáng vậy, chẳng hiểu là nó tương tượng hay sao mà cứ thấy hắn như con đom đóm vậy đó, tự động phát sáng. Chợt nó lại nhìn thấy hắn mỉm cười, tìm nó đập nhanh hơn bình thường, hắn đúng là rất đẹp trai luôn.

- Nhớ em chết mất _ Hắn đến gần nó, ôm nó vào lòng, trong bóng tối chẳng ai thấy được cả.

- Có nhiều người ở đây lắm, buông ra đi _ Nó mặc dù nói vậy nhưng trong lòng lại hạnh phúc không thôi, nó cũng nhớ hắn nhiều lắm

- Mặc kệ bọn họ đi _ Hắn nói có vẻ hơi khó chịu

Nó bó tay với sự cứng đầu của hắn, từ từ nó cũng đáp lại cái ôm của hắn. Từng giây từng phút hình bóng của hắn vẫn cứ hiện lên trong đầu nó, chỉ muốn gặp hắn liền mà thôi.

Ôm được một lúc thì cả 2 người buông ra. Hắn lại si ngốc nhìn nó, nó vẫn ăn mặc giản dị như vậy nhưng vẫn không mất đi khí chất của nó. Nó mặc chiếc váy màu trắng, chỉ dài qua đầu gối một chút. Không hở vai mà lớp vải đó bao phủ gần hết cái cổ trắng ngần của nó, tay ngắn. Chỉ một màu trắng thôi, không có chút màu sắc nào khác nữa. Mái tóc thì được thả ra đơn giản, không cầu kỳ kiểu cách gì cả. Người khác nhìn vào sẽ thấy hai người rất xứng đôi, chẳng có gì ngăn cách được họ cả.

- Không biết tiểu thư đây có thể nhảy với tôi một bản không? _ Hắn khẽ cười đưa một tay ra đến trước mặt nó, đáng vẻ như một hoàng tử trong mộng biết bao nhiêu cô gái

- Được _ Nó mỉm cười dịu dàng, đặt tay mình lên tay hắn. Cảm nhận được hơi ấm từ tay hắn, nó bắt giác trong lòng rất ấm áp.

Tiếng nhạc du dương vang lên, mọi người đều đắm chìm trong điệu nhảy. Hắn và nó cũng chìm đắm trong tiếng nhạc này, cùng nhau uyển chuyển khiêu vũ, càng nhìn càng đẹp mắt. Trong mắt họ dường như chỉ có đối phương, giống như chẳng có gì có thể ngăn cản tình yêu của hai người.

Hắn ngắm nhìn nó, nó cũng nhìn lại hắn. Hai cặp mắt cùng một màu tím kia như hòa làm một, cùng nhau nhìn thấu mọi việc.

- Vĩnh viễn cũng đừng rời xa anh _ Khoảng cách hai người càng gần hơn, hắn nhẹ nhàng nói

- Vĩnh viễn cũng không rời xa anh _ Nó dùng ánh mắt kiên định của mình nhìn hắn, giọng nói chắc chắn

Còn nói về anh và nhỏ

- Em khiêu vũ cũng chẳng tệ _ Anh hơi nhếch mép cười

- Hừ, chỉ có anh mới khiêu vũ tệ thôi

- Cũng chỉ có em mới dám nói như vậy

Cả hai người vừa nhảy vừa cãi nhau, nhưng phối hợp cũng rất ăn ý với nhau. Dù có nói như vậy nhưng hai người họ vẫn yêu nhau nồng nàn đến vậy. Cái nắm tay khi khiêu vũ, cảm nhận được hơi thở của người đối phương, trái tim hai người như đập cùng một nhịp.

Hai cặp đôi bọn họ cứ như là tâm điểm ở đây, bao nhiêu ánh mắt ngưỡng mộ nhìn họ. Đúng là trời sinh là dành cho nhau mà, rất xứng đôi.

Đêm sinh nhật hắn, không còn lạnh lẽo cô đơn như mấy năm trước nữa vì bây giờ bên cạnh hắn đã có nó. Có nó chúc mừng sinh nhật hắn, ở bên hắn trong ngày sinh nhật này, thật sự hắn rất hạnh phúc. Không kìm chế được hắn hôn nó, rất mãnh liệt, nhưng cũng rất ôn nhu, nó cũng chẳng phản

kháng mà đáp trả . Đến khi hắn cảm nhận được nó khó thở mới lưu luyến thả ra , nó thì lại đỏ mặt nhìn hắn , môi mấp máy nói :

- Sinh nhật vui vẻ
- Em là món quà sinh nhật tuyệt nhất của anh đấy
- Đúng là chẳng biết gì là ngượng cả !
- Từ Băng đáng yêu quá _ Hắn cười sáng khoái nói

Nó cũng khẽ cười , hắn càng ngày càng trẻ con nhưng thấy hắn cười vui vẻ như vậy nó cũng vui vẻ theo .

Cách hai người không xa , anh và nhỏ đang nhìn bọn họ . Anh nhin không được nói

- Đã 17 năm rồi , chưa bao giờ thằng này cười vui vẻ đến như vậy
- Cũng vì có nó bên cạnh , cũng mong cả 2 người họ luôn giữ được hạnh phúc như thế này
- Ừm , cũng mong hai người họ đừng trải qua sự đau khổ nào nữa _ Anh cũng gật đầu nói , trước giờ hắn hầu như không cười đến một lần , hiếm lắm mới thấy một cái nhếch mép của hắn . Vậy mà bây giờ sau bao năm lớn lên cùng hắn , cũng nhìn thấy hắn cười vui vẻ trở lại . Với tư cách là một người bạn , anh cũng thấy vui mừng cho hắn . Nhưng chẳng hiểu sao anh lại cảm nhận được rằng còn nhiều điều đang chờ đợi hắn . Còn nhỏ dường như cũng cảm nhận được điều đó , nhỏ đưa đôi mắt có chút lo lắng nhìn về phía nó .

Đối với nó , nhỏ cũng rất đau lòng . Quá khứ của nó quá đau thương đi , chỉ mong sau này nó sẽ không đau lòng như thế này nữa .

Còn về giữa nhỏ và anh thì dù có chuyện gì nữa thì hai người cũng sẽ không buông tay nhau . Vượt qua mọi thứ , vì nhỏ nghĩ rằng nếu yêu thì chắc chắn mọi chuyện sẽ vượt qua ...

End chap 59

Hôm nay Au đăng hai chap lận đó , cố gắng lắm rồi a~ Đừng hối ta nhé :3 Ta sẽ cố gắng hết sức mà :(Chẳng bao lâu nữa là sẽ đến khúc hay của truyện đây :* Mọi người ngủ ngon nhé

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng* !! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Lời Hứa Lúc Còn Nhỏ

Hôm sau , mọi thứ cũng chẳng có gì thay đổi . Bọn nó vẫn đi học như những ngày khác ...

Tiết học cũng trải qua bởi sự nhàm chán của 4 con người họ .

Rồi cũng đến giờ ra chơi

- Mọi người ăn gì ? _ Nhỏ hỏi
- Như cũ _ Nó và hắn đồng thanh nói

Cứ thế lặp đi lặp lại , cuối cùng cũng hết giờ ra chơi . Nhưng 4 người họ đều không lên lớp nữa , 2 cặp tách nhau và tìm không gian riêng tư của 4 người bọn họ .

Nó và hắn

- Thật ra ngay lần đầu tiên gặp anh , em cứ nghĩ anh khinh miệt con gái đấy _ Nó ngồi bên cạnh hắn , giọng nói rất nhẹ nhàng nhưng cũng có chút hiếu kỳ
- Đúng là không thích con gái các em chút nào . Ôn ào và rất phiền phức nhưng em là ngoại lệ _ Đúng thật là hắn không thích con gái chút nào , cực ghét đụng chạm nữa nhưng lần đầu tiên gặp thật sự có gì đó mà khiến hắn muốn biết nhiều hơn về nó
- Tại sao lúc đó anh lại theo dõi em ? _ Ý nó chính là lúc bị gọi ra sân sau để bị đánh nhưng lý do gì hắn phải đi theo nó ?

Hắn cũng ngạc nhiên khi nghe nó hỏi như vậy . Hắn có chút chột dạ , thật sự lúc đó chẳng biết tại sao hắn lại rất hiếu kỳ về nó , lần đầu gặp cảm giác mách bảo hắn rằng có chút gì đó rất giả tạo ở nó . Nhưng hắn rất nhanh gạt bỏ đi bởi vì hắn không muốn quan tâm ? Một người con gái sao ? Thì tại sao hắn phải quan tâm ? Nhưng lại một lần nữa trong lúc ngồi bên cạnh nó , hắn thấy nó ngủ thì tay hắn chẳng hiểu sao lại muốn tháo cái cặp kính to kênh kia

, khi nhìn thấy hắn rất ngạc nhiên .

Hắn đã gặp biết bao nhiêu cô gái đẹp , từ siêu mẫu đến cả những người được xem là đẹp nhất hắn cũng đã thấy qua nhưng đối với hắn chỉ vô vị ! Nhưng đến cuối cùng hắn cũng chẳng hiểu được cái vẻ đẹp này lại quyến rũ hắn , hắn từng nghĩ nếu như khuôn mặt này kết hợp với đôi mắt kia sẽ đẹp không tưởng được . Rồi từ đó không lúc nào khuôn mặt đó luôn xuất hiện trong đầu hắn , dù hắn có gạt bỏ như thế nào cũng không được . Đến giờ ra về hắn thấy nó đi ra sau sân trường mới lên đi theo nhưng không ngờ hắn lại gặp tình cảnh đó . Hắn đã rất ngạc nhiên , người con gái máu lạnh như nó đó là lần đầu tiên hắn gặp ...

Thoát ra khỏi dòng suy nghĩ hắn nhìn nó nói

- Khi đó đã có lần anh tháo kính của em ra và nhận ra em có khuôn mặt rất đẹp , đẹp đến động lòng người , đẹp hơn tất cả các cô gái anh từng gặp . Và ngay lần đầu tiên gặp em , biểu hiện của em rất tốt nhưng tiếc là em không giấu được anh , ở em có gì đó rất giả tạo _ Hắn thành thật nói

- Giả tạo ?

- Sự vụng về và hay ngượng ngập trước người lạ , nụ cười đó rất giả tạo _ Đúng là như vậy , chẳng tự nhiên chút nào cả dù là người khác biết thì họ sẽ còn tưởng nó là một diễn viên rất xuất sắc . Nhưng hắn biết được là do cảm nhận của hắn mách bảo ...

- Làm sao anh biết được ? _ Nó rất ngạc nhiên , lúc đó nó rất tự tin rằng nó đóng giả làm một cô gái ngu ngốc và vụng về đã mấy năm rồi , đóng giả rất giỏi , từ đó đến lúc gặp hắn nó vẫn tự tin vào bản thân là bọn họ đều bị lừa nhưng không ngờ chưa được bao lâu màn hóa trang này lại bị hắn lật tẩy

- Cảm nhận thôi

- Không ngờ suốt bao năm em đóng giả làm cô gái ngốc nghếch lại bị anh dùng cái sự cảm nhận đó mà nghi ngờ rồi phát hiện . Thế nhưng tại sao lại phải nghi ngờ ? Dù em là người như thế nào thì lúc đó anh cũng đâu quan tâm ?

Bỗng nhiên hắn cảm thấy vui vui , không biết có phải vì hắn dễ dàng lật tẩy nó hay không ? Nếu ngày đó hắn không nghe theo sự tò mò của mình mà đi theo nó thì có lẽ đã không có ngày hôm nay .

- Nếu ngay lần đầu tiên anh gặp em đã thấy rất tò mò về con người thật của em thì lần thứ hai gặp em trong hình dạng thật của em thì anh tin đó chính là lúc trái tim anh đã có hình bóng của em rồi . Hừ , nếu đã bước vào mà không nói tiếng nào thì muốn đi ra cũng đừng hòng ! Vĩnh viễn cũng chỉ được ở bên trong đó thôi , anh sẽ không cho em đi ra đâu _ Hắn nghiêm túc nhìn nó nói , rất chân thật nhưng có sự bá đạo không kém

- Anh nói cứ như tìm anh là ngục tù giam giữ em vậy

- Không phải ngục tù . Chỉ là nơi này đã bị em chiếm giữ cả rồi , dù là em bước vào thế giới của anh không nói tiếng nào cả nhưng đừng có rời đi , nó sẽ đau lắm

Tìm nó rung động dữ dội . Hắn nào biết được những câu nói của hắn khiến nó hạnh phúc đến nhường nào , dù chỉ là nói nhưng nó tin hắn chắc chắn nói sự thật . Dù đó có là ngục tù giam giữ nó đi nữa , nó cũng sẽ không quan tâm mà ở bên trong đó mãi mãi . Tìm nó từ lâu cũng đã có hình bóng của hắn rồi , cứ như khắc sâu vào đó rồi vậy .

- Sao anh không nghĩ đến việc anh không còn nhận ra em trong thế giới anh nữa , rồi tìm anh cũng chưa chắc gì vẫn còn hình bóng của em ? Thì không phải người đau khổ là em sao ?

- Nếu thật sự có ngày đó thì cứ để ông trời quyết định . Nếu thật sự yêu nhau thì cũng có một ngày em lại sẽ bước vào tìm anh lần nữa

- Em sẽ tự tin bước vào tìm anh một lần nữa _ Nó dùng ánh mắt nghiêm túc nhìn hắn nói

- Hứa ? _ Hắn đưa ngón tay út trước mặt nó , miệng khẽ nói

Nó hơi ngạc nhiên nhìn hắn rồi phì cười , hắn từ khi nào lại con nít đến vậy a ? Nhưng nó vẫn ngoác méo cùng với hắn .

Anh với nhỏ

- Cuối cùng cũng có bầu không khí riêng _ Anh thoải mái nằm xuống bên cạnh nhỏ

- Hừ , đúng là chán quá mà . Muốn thử đọc mới điều chế a ? _ Nhỏ nói rồi nham hiểm nhìn anh

- Ô ô , dạo này em có vẻ rảnh quá nhỉ ? Sao cứ điều chế ra thuốc mới mãi thế _ Khuôn mặt anh bỗng chốc méo xẹo

- Thì rảnh mà _ Nhỏ vui vẻ nói

- Không bao lâu nữa , em sẽ là vợ anh rồi đừng có hờ chút là điều chế độc . Rất nguy hiểm a !

- C..Cái gì mà là vợ chứ ?

- Phải nhanh chóng rước em về làm vợ . Nếu không sẽ bị người khác cướp !

- Anh cũng có ngày sợ bị con gái bỏ rơi sao ?
- Chỉ có em là ngoại lệ
- Cũng không phải do anh quyết định . Khi nào đến lúc thì lời hứa đó sẽ thực hiện được
- Lời hứa ?
- Lúc còn bé , em với Băng và chị Thư có hứa với nhau rằng sau này lớn lên sẽ cùng nhau lấy chồng và cùng tổ chức cùng một ngày , cùng một nơi
- Còn có chuyện đó sao ?
- Tại sao lại không ?
- Vậy phải mau hỏi hai người kia a !
- Hừ , cứ từ từ với lại em có nói là sẽ giả cho anh sao ?
- Em không muốn ?
- Vẫn chưa có ý định
- Em đúng là rất thích khiêu khích người khác đấy . Anh sẽ khiến em toàn tâm toàn ý đồng ý !
- Em đợi !

Hai người cứ thế nói chuyện với nhau , có khi lại cãi nhau . Nhưng lại cũng rất vui vẻ , bầu không khí rất nhộn nhịp .

Ngày hôm nay vẫn là một ngày vui vẻ , ngập tràn tiếng cười

End chap 60

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Bảo Vệ Đến Cùng !

Ngày hôm nay được nghỉ , nó cùng hân đi dạo khắp nơi . Nhưng chưa kịp đi thì lại có một tin nhắn gửi đến từ một số lạ . Nó mở ra xem và rồi khuôn mặt lạnh đi vài phần .

Suy nghĩ một chút liền sẽ biết đó không ai khác là người luôn căm ghét nó - Nguyễn Anh Thư

Dù sao cũng còn khoảng 1 giờ nữa mới đến giờ đi dạo với hân , với lại nó cũng muốn nói chuyện rõ với cô ta nên nó thay đồ và đi ra ngoài đến đúng địa chỉ mà cô ta đã gửi ...

Nó chỉ nghĩ rất đơn giản nhưng thật ra không đơn giản như nó nghĩ và chẳng ai biết được nó đang ở đâu .

Nhà hoang đầu đó cách xa chỗ nó sống

Nó đứng ở bên ngoài suy nghĩ một chút , lần trước nó cũng bị người thấy mùi thuốc mê nên mới bất tỉnh , tỉnh dậy thì cũng ở trong một căn nhà hoang . Lần nào lần này cũng ...? Nó ngừng suy nghĩ rồi không chần chừ mà đi vào bên trong .

Bên trong chỉ có ánh sáng yếu ớt mà thôi , nó đang quan sát động tĩnh xung quanh rồi bất chợt nó nghe thấy tiếng động nhưng không thấy gì cả . Chẳng bao lâu , mắt nó rất mệt mỏi , rất muốn nhắm lại , trước khi nhắm mắt nó phát hiện ra ở nơi đây có thuốc mê nhưng nó không ngờ rằng lần này cô ta lại sử dụng thuốc mê một lần nữa ! Nó đúng là tha cho cô ta thì cô ta càng không biết sợ mà !

Bất tỉnh không bao lâu sau thì nó cũng tỉnh lại , nhưng cảnh tượng vẫn rất quen thuộc . Vẫn là một căn phòng tồi tàn , chỉ có một chút ánh sáng yếu ớt ở trong phòng . Nhưng trước mặt nó là cô ta , khuôn mặt rất kiêu ngạo nhìn nó .

Sau khi tiếp nhận được hoàn cảnh ở đây thì nó rất bình tĩnh , hai tay thì đã bị buộc , nó chẳng làm gì được ngoài có thể nói chuyện với cô ta .

- Cô lại muốn gì ? _ Ánh mắt nó lạnh lùng nhìn thẳng vào mắt Thư khiến cô ta bỗng nhiên có chút sợ hãi

- Tôi chính là không muốn cô hạnh phúc bên cạnh anh Tài ! Nếu tôi không có được thì cô cũng đừng hòng có được ! _ Gạt bỏ sự sợ hãi đang nhen nhóm trong lòng mình , Thư điên cuồng nói ánh mắt đầy căm phẫn

- Cô đúng là yêu đến mù quáng rồi !

- Phải ! Tôi đã yêu thâm anh ta suốt 3 năm , thế nhưng dù tôi có thổ lộ tình cảm của mình như thế nào cũng không khiến anh ta quan tâm , có thể ngay cả tên tôi anh ta còn chẳng biết đến .

- Nhưng anh ta lại để ý cô ! Cô thì hơn tôi chỗ nào cơ chứ ? Tại sao anh ta để ý cô mà không phải là tôi ?!

Nó im lặng lắng nghe từng câu nói của cô ta . Đúng là cô ta rất đáng thương nhưng hẳn đâu chịu để ý đến cô ta thì đâu phải lỗi của nó . Nó biết khi yêu ai mà chẳng mù quáng nhưng hại người khác nhiều lần như vậy cũng không đúng ! Nó thông cảm nhưng cũng không phải muốn gì cũng được .

- Vậy tiếp theo cô sẽ làm gì ?

- Hừ , tất nhiên là giết cô ! Lần này tôi sẽ cho cô chết bình thân , cô đợi thêm một chút đi . Có trách cũng đừng trách tôi _ Nói xong cô ta rời đi , trong căn phòng này giờ chỉ còn mình nó

Cũng là nó có suy nghĩ từ trước , đã chuẩn bị sẵn một con dao găm đem theo bên người . Quả nhiên lại sử dụng đến , đúng là cô gái này rất thích khinh thường người khác . Nó lạnh lùng nhếch mép cười , từ trong tay áo tụt ra một con dao nó cầm lấy rồi cắt đứt sợi dây thừng nhưng vẫn giả vờ như là vẫn bị trói .

Không bao lâu sau , có 3 người đàn ông bước vào , rất to con và vạm vỡ , khuôn mặt thì chẳng chịt xẹo , ánh mắt hung tợn nhìn về phía nó . Đúng là cô gái kia vẫn không dám khinh thường nó quá mức , sợ nó đánh bại ba người này nên mới tìm những người còn to con hơn trước và có vẻ như là rất thích giết người .

Bọn họ đứng trước mặt nó nhìn nó với ánh mắt đánh giá , nó cũng chẳng sợ gì mà bình thân nhìn bọn họ nhưng ánh mắt lại lạnh lẽo đến đáng sợ . Trong thâm tâm bọn họ lại dâng lên sự sợ hãi , nhưng họ lại gạt bỏ đi , chẳng lẽ chỉ một đứa con gái mà bọn họ cũng sợ sao ?

- Đây cô bé , thật tội nghiệp cho em , chỉ bằng giết em trước thì chúng ta " chơi đùa " một lát được không ? _ Một trong 3 tên đó lên tiếng nói

Hai người còn lại dường như cũng rất hưởng ứng . Ánh mắt nó càng ngày càng lạnh lẽo hơn

Một nơi nào đó ...

- Tại sao lại biến mất không tung tích thế này ? _ Hần đã đến nhà nó nhưng chẳng thấy nó đâu , ngay cả điện thoại cũng để ở nhà . Chẳng lẽ nó gặp chuyện ?

Hần dặn mình là phải thật bình tĩnh , nhưng rốt cuộc hẳn không thể nào bình tĩnh được ! Chợt hẳn kiểm tra một lượt điện thoại của nó rồi phát hiện ra cái tin nhắn kia , không chần chừ hẳn lập tức lái xe đi đến đó . Trên đường đi có nhắn tin với anh và nhỏ nói mọi chuyện xảy ra , còn hẳn thì lại chạy xe như điên đến nơi đó ...

Quay lại với nó

- Được , vậy các người " chơi đùa " đi _ Giọng nói nó lạnh tanh , không chút hơi ấm nào cả nhưng nghe vào tai bọn họ thì bọn họ lại hưng phấn

Lúc bọn họ đến gần nó , nó lập tức vung dao về phía bọn họ . Động rất nhanh , cả 3 người đều đồng loạt bị thương , trong lúc họ sửng sốt nó lại tiếp tục gây tổn thương cho bọn họ . Máu lập tức bắn ra , bọn họ rên ra đau đớn . Chẳng mấy chốc trên người bọn họ máu rỉ ra thấm ướt cả quần áo , nhưng bọn họ có cơ thể vạm vỡ thế kia thì làm sao dễ đánh gục ? Họ nhìn nó với ánh mắt có vài tia máu , rất ghê tợn nhưng nó vẫn bình thân , ánh mắt điên cuồng giết họ nhưng giọng nói của hẳn vang lên bên tai nó . Hẳn không muốn nó giết người nữa , không đáng ...

Cuối cùng nó cũng chỉ tránh và khiến bọn họ bị thương mà thôi thế nhưng bọn họ lại chẳng muốn tha cho nó ! Cứ điên cuồng xông về phía nó mà đánh , cứ như hận không thể giết nó vậy

! Càng tốt ! Dùng lực càng nhiều vết thương sẽ càng rách thành một mảng lớn , lúc đó cứ chờ mà chết đi .

Nhưng điều mà nó không ngờ đến là một trong 3 người họ lại dám cho nó người thuốc làm tê liệt , tay và chân nó đều khó có thể cử động được nhiều , không ngờ bọn họ lại dùng thuốc mạnh đến như vậy . Đúng là nó đã chủ quan về sự chịu đựng của bọn họ , không ngờ lại có thể trụ lâu như vậy . Đúng là đạo này nó hiểu quá mà ! Nó bắt lực khuyu xuống , nhìn bọn họ với ánh mắt giận dữ !

Được một lúc thì hẳn cũng đã tới nơi , hẳn điên cuồng xông vào phòng đang có nó bên trong , đập vào mắt hẳn chính là cảnh tượng bọn họ đang tiến gần nó . Hẳn lập tức lao về phía bọn họ , đánh cho bọn họ lăn ra đất . Còn hẳn thì lo lắng xem tình trạng của nó

Nhưng vẫn là nói bọn họ lại quá khỏe đi , đánh đến như vậy vẫn chưa chịu bất tỉnh ! Một trong ba người họ xông lên đánh với hẳn , hẳn cũng không ngần mà đánh với hẳn ta . Nhưng đánh với hẳn ta thì 2 người còn lại lập tức xông về phía nó mà đánh , một tên cầm cây gậy to dự định đập thẳng

vào đầu nó thì trước mắt nó là khuôn mặt hấn .

Từ trán hấn , máu tươi chảy xuống , nhỏ từng giọt lên đồ của nó . Nó mở to mắt nhìn hấn , trong nháy mắt hấn liền đổ vào người nó . Tim nó thất lại , rất đau đớn , nước mắt cứ thế mà trào ra . Nó hung tợn ngược mắt lên nhìn ba người kia , con dao mà nó đang cầm được cầm rất chặt , chặt đến mức thấy được cả gân xanh . Lao nhanh về phía họ , một dao liên cắt đứt phế quản của bọn họ . Bọn họ trợn mắt rồi chưa kịp nói gì đã ngã xuống rồi chết . Khi này bọn họ thật sự không nhìn thấy rõ gì cả , tốc độ đó rất đáng sợ , họ chỉ kịp nhìn thấy đôi mắt máu lạnh đầy nước mắt kia nhìn họ rồi họ chết đi .

Nó quay lại nhìn hấn , ánh mắt đau đớn nhìn hấn đang nằm đó bất động . Lúc này cú đập ấy thật sự rất mạnh , có thể lấy được cả mạng người chứ không dễ gì qua được . Thế nhưng cơ thể nó đang bị tê liệt thì làm sao tránh ? Cũng không ngờ hấn lại đỡ cho nó ! Tim nó đau đớn , rất đau , cứ như ai đang bóp nát tim nó vậy . Lúc này nó quá điên cuồng đi nên chẳng hiểu sức lực từ đâu mà lại có thể giết bọn họ . Giờ nhìn lại mới thấy thân thể mềm nhũn ra , chân đứng cũng không vững nữa , nó chỉ có thể lết đến chỗ hấn .

Đầu hấn càng ngày càng chảy nhiều máu hơn , cơ hồ muốn chảy hết máu trong cơ thể vậy ! Nó dùng hết sức đỡ đầu hấn lên đùi mình , nó đau khổ nhìn khuôn mặt hấn . Hấn giờ đây nhìn rất yếu , đôi môi nhợt nhạt , mắt thì nhắm nghiền lại . Cứ như người chết vậy ... Không ! Nó không cho phép hấn chết !

Nhưng đau lòng chẳng bao lâu , nước mắt cũng khóc đến sưng cả mắt . Nó mệt mỏi ngất xỉu bên cạnh hấn ...

Ồ ề ồ ề

Tiếng xe cấp cứu chạy nhanh trên đường ...

Hấn được đưa vào phòng cấp cứu còn nó thì lại được đưa sang phòng khác chữa trị . Anh và nhỏ chính là người đến kịp lúc đưa họ đến bệnh viện nếu không e là sẽ có án mạng ! Hai người họ đứng ngoài phòng cấp cứu xem xét tình hình , chẳng bao lâu thì cô và cậu cũng có mặt trong bệnh viện .

Sau khi xem xét thì mới biết nó không có gì nguy hiểm nữa chỉ là đang hôn mê mà thôi , vậy là chỉ còn mình hấn ...

1 tiếng __ 2 tiếng __ 3 tiếng __ 4 tiếng

Đã 4 tiếng đồng hồ trôi qua , phòng cấp cứu đã tắt đèn đỏ và người bác sỹ bước ra . Sắc mặt cũng rất khó coi nói

- Em tôi sao rồi bác sỹ ? _ Cậu và cô đồng thanh lên tiếng hỏi

- Thiếu một chút nữa là không cứu được rồi . Có thể nói là đã qua con nguy hiểm nhưng đầu bị chấn thương rất nặng , khiến não bị tổn thương không ít . Có lẽ là do bị một vật to và nặng dùng sức đập thẳng vào đầu nên mới bị thương nặng như vậy . Còn chưa tính là đã mất máu khá nhiều , tôi chỉ có thể nói là bệnh nhân này muốn tỉnh dậy e rằng rất khó . Dù tỉnh dậy được có lẽ sẽ quên một phần ký ức của bệnh nhân này , phần trăm nhớ lại rất ít . Bây giờ chỉ có thể trông chờ cho bệnh nhân tỉnh lại _ Ông bác sỹ nói , sắc mặt có vẻ rất nghiêm trọng , có thể thấy có thể là có người dùng vật gì đó đánh rất mạnh vào đầu . Có thể cứu được đã là may mắn lắm rồi

Lời bác sỹ nói ra , cả 4 người kia như chết lặng . Điều đầu tiên họ nghĩ là nó sẽ như thế nào khi nghe được những điều này ? Bọn họ ai cũng trầm tư , đều rất lo lắng . Điều cùng một ý nghĩ , những điều mà họ lo sợ sẽ là gian nan trong tình yêu của 2 người kia lại xảy ra nhanh như vậy ? Liệu tương lai bọn họ sẽ như thế nào ? Bầu không trở nên ngột ngạt , 4 người họ đưa mắt nhìn nhau . Liệu bọn họ có thể nói cho nó tất cả sự thật không ?

Chẳng ai biết được tương lai sẽ như thế nào . Tương lai của hấn như thế nào bọn họ càng không thể nào biết được ...

End chap 61

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Tuyệt Vọng !!

Phòng bệnh của hấn

Bốn người họ tiến vào trong phòng , bầu không khí lại rơi vào sự trầm lặng . Cô tiến lại về phía hấn , cô thật thấy rất thương đứa em này , đã lâu rồi cô không thấy nụ cười của hấn vậy mà khi thấy được thì chẳng được bao lâu cả ... Bỗng nhiên cô nước mắt cô rơi , hy vọng hấn tỉnh lại rất ít , có thể là một năm , hai năm , hoặc có thể mấy chục năm . Cô vừa đau lòng cho em trai mình và còn đau lòng khi nghĩ đến nó .

Cậu thấy cô rơi nước mắt , cậu đau lòng không thôi . Cậu tiến lại phía cô , ôm cô vào lòng , nhẹ nhàng an ủi nhưng thật ra chính cậu cũng đang đau lòng lắm đây . Đứa em trai kiêu ngạo và lạnh lùng của cậu trước đây nay lại nằm bất động ở trong phòng bệnh này , còn đứa em gái mà cậu yêu thương vô cùng ? Nó sẽ như thế nào đây ? Cậu từng chứng kiến cảnh tượng của quá khứ nó , rất khủng khiếp , ai cũng chẳng ngăn nó được cả , liệu lần này mọi

chuyện sẽ tồi tệ như thế nào ?

Cậu chẳng dám nghĩ đến nữa , lặng im nhìn đứa em trai của mình . Cậu muốn hỏi hấn rằng : " Vì sao lại nằm đây mà không biết xấu hổ khi bỏ lại nó một mình ? Em sẽ chịu đựng nổi sao ? " Nhưng cậu biết rõ câu hỏi này chẳng có ai trả lời ...

Còn nhỏ thì nước mắt đã giàn dụa rồi , mấy năm trước nó bị quá khứ đó ám ảnh đến nỗi bị biến đổi thành một con người khác . Lúc đó trông nó thật sự rất thảm , cứ như một người điên trong một nỗi tuyệt vọng vậy . Còn bây giờ ? Người ngoài cũng sẽ biết được tình cảm của nó giành cho hấn sâu đậm đến nhường nào , còn hơn cả tình cảm lúc trước nữa . Lần này nó sẽ chịu cú sốc như thế nào đây ? Biến thành con người như thế nào ?

Anh thì cũng đang trầm tư suy nghĩ , tương lai của bọn họ nhanh chóng sẽ kết thúc như vậy sao ? Anh chơi với hấn từ bé cho đến bây giờ cũng rất ít nhìn thấy hấn cười , cùng lắm vài cái nhếch mép mà thôi nhưng từ khi hấn yêu nó , vô thức anh nhìn vào đôi mắt đỏ của hấn phảng phất ý cười , đôi khi còn được tận mắt thấy hấn cười dịu dàng nữa . Nhưng bây giờ thì sao đây ? Hấn cứ như vậy mà từ bỏ người mà hấn yêu thương , hết sức theo đuổi đó sao ? Từ khi nào hấn yêu đuổi như vậy ? Anh thật sự rất khinh thường hấn , là đàn ông thì hãy tự tỉnh dậy đi !

Im lặng rồi lại im lặng , chẳng ai nói gì cả rồi xoay lưng đi ra khỏi phòng . Họ không nói gì nhưng trong suy nghĩ họ muốn nói với hấn rất nhiều thứ nhưng liệu hấn có nghe thấy không ? Chẳng mấy chốc căn phòng chỉ còn lại mình hấn , hấn vẫn nằm đó bất động ...

Ngày hôm sau __

Nó tỉnh lại , mở mắt ra đó chính là trần nhà màu trắng , và mùi hương khó chịu xộc vào mũi nó . Sau khi tiếp nhận được với ánh sáng , nó dần dần nhớ rõ tất cả mọi chuyện ngày hôm đó . Rồi tự mình chạy nhanh đi tìm phòng hấn , khi hỏi được nhiều người nó mới biết phòng hấn ở đâu rồi lập tức chạy nhanh đến phòng đó .

Đứng trước cửa phòng , tay nó run lên , ánh mắt đau đớn . Hấn có ổn không ? Hấn có bị gì không ? Tại sao lại ngu ngốc mà chờ cho nó chứ ? Bao nhiêu câu hỏi cứ thế xuất hiện trong tâm trí nó , khẽ lắc đầu nó dùng sức mở cửa ra . Đập vào mắt nó chính là hấn đang nằm trên giường bệnh , mắt nhắm nghiền lại , đầu thì buộc nhiều lớp băng gạc . Nó chậm rãi tiến vào , đến bên cạnh hấn .

Đây đã là lần thứ 2 hấn vào bệnh viện vì nó rồi , lần trước may mắn nên hấn tỉnh lại và dùng ánh mắt ôn nhu nhìn nó . Lúc đó nó đã xúc động đến cỡ nào mà giờ đây hấn lại bất động nằm ở đây thêm một lần nữa ... Nó khẽ lay hấn và gọi tên hấn

- Thiên Tài à . Thiên Tài à mau tỉnh dậy đi _ giọng nói yếu ớt nhưng đầy sự chua xót vang lên cứ như đang thù thì nói với hấn , như đơn thuần là gọi hấn tỉnh dậy sau một giấc ngủ bình thường

- ...

Cũng như lần trước , dù nó có gọi nguyên một ngày hấn cũng chẳng cử động gì cả . Nhưng nó biết rõ , lần này so với lần trước nặng hơn rất nhiều . Nó ngồi xuống bên cạnh hấn , lại ngắm nhìn khuôn mặt hấn như ngày nào , khuôn mặt này vẫn đẹp đến động lòng người nhưng đôi môi kia không còn hồng hào nữa mà rất nhợt nhạt , khuôn mặt hấn cũng rất lạnh . Tay hấn cũng lạnh đi , nó cầm chặt tay hấn , cảm nhận bàn tay lạnh đi của hấn . Dù tay nó cũng chẳng ấm áp bao nhiêu nhưng nó vẫn muốn nắm , nắm thật chặt ! Đôi mắt ôn nhu đó , cùng màu mắt đó với nó liệu nó có thể nhìn thấy nữa không ? Có thể không ? Cảm giác mách bảo với nó rằng lần này hấn sẽ khó mà tỉnh lại ...

Nước mắt nó không kiềm được nữa mà trào ra , ướt cả tay hấn . Tim nó đau quá , rất nhói , như ai đó đang hận không thể bóp nát nó vậy . Làm sao đây ? Nó có mất hấn không ? K..Không ! Nó không muốn mất hấn , nó cần hấn , cần hấn bên cạnh nó . Tại sao ? Tại sao ông trời lại đối xử với nó như vậy ? Lần này tim nó đau hơn gấp ngàn lần của quá khứ , nếu nó đau thì sự tuyệt vọng trong tim nó cũng đã lớn dần . Nó cảm nhận được thế giới hiện tại của nó đã trở về lúc trước , không còn ánh sáng là hấn ở bên trong đó nữa . Chỉ là một màu đen , đen như mực vậy , nó đang phải vùng vẫy để thoát khỏi đó nhưng đáp trả lại nó vẫn chỉ là nỗi cô đơn tuyệt vọng này .

Hấn đã từng nói là không cho nó biến mất khỏi tim hấn vậy bây giờ thì sao ? Hấn lại có thể rời khỏi thế giới của nó ?!! Không còn bên cạnh nó nữa , chỉ biết nằm ở đây không thêm mở mắt . Hấn đang trừng phạt nó vì đi đến nơi hoang vắng đó mà không nói với hấn sao ?

- Em biết lỗi rồi , sẽ không có lần sau nữa đâu , anh tha lỗi cho em nhé ? Lần trước đích thực là em có nói chỉ cần anh tỉnh em sẽ nghe theo anh mọi thứ . Vậy lần này cũng vậy nhé , chỉ cần anh tỉnh ... mọi thứ em cũng đều nghe theo anh . Em chắc chắn đây _ Nó nhìn hấn , ánh mắt đau đớn đến tột cùng , giọng nói cũng đã lạc đi không ít

- ...

Không như lần đó , hấn vẫn nằm im đó ... Xung quanh nó như vỡ vụn tất cả , những hy vọng của nó lại tan biến vào hư vô . Nó đau khổ gào thét lên , liên tục gọi tên hấn , liên tục xin lỗi , liên tục gọi hấn tỉnh dậy . Rốt cuộc đổi lại chỉ là cổ họng nó đau rát , đôi mắt thì sưng lên nhưng hấn vẫn như vậy , vẫn không hề mở mắt ...

Thế giới nó sụp đổ rồi , dường như giờ phút đó nó cảm nhận được tim nó không muốn đập nữa . Nó phải làm gì đây ? Vài ngày trước nó còn hạnh phúc khi ở bên hấn thế kia nhưng bây giờ lại chỉ còn mình nó đau đớn nhìn hấn . Nó tự hỏi hấn có xót không ? Có thấy quá đáng khi làm vậy với nó không ? Có thấy những lời nói trước đó của hấn có thể thực hiện được nữa không ? Nhưng suy cho cùng vẫn là tự hỏi thì hấn làm sao có thể trả lời ?

Cuối cùng , nó mệt mỏi gục xuống bên cạnh giường của hấn ... Người khác nhìn vào cũng đau xót không thôi nói chỉ 4 người kia đứng ở ngoài cửa này giờ nhìn nó ...

Đến khi nó tỉnh dậy lại nằm ở trên giường bệnh nữa , bên cạnh nó chính là nhỏ và cô , còn hai người chắc có lẽ ở phòng hấn rồi . Nhắc tới hấn nó lại đau

lòng .

- Thật ra chuyện gì đã xảy ra ? _ Nhỏ bình tĩnh hỏi nó

Nó im lặng một lúc rồi kể lại tất cả cho nhỏ nghe . Khi nghe xong nhỏ tức giận đến đỏ cả khuôn mặt , thầm nói rằng sẽ cho cô ta chết thảm !

- Cô ta đừng mong sống yên ổn ! _ Lần này nhỏ thật sự lại muốn giết người nữa rồi

- Đừng làm gì cô ta cả _ Nó lắc đầu nói , quả thật đây không phải lỗi của cô ta , chỉ trách hấn khiến quá nhiều yêu thương , dù gì nó cũng đã giết 3 người kia . Đủ rồi nhưng nếu cô ta lại làm gì nó sẽ không tha thứ nữa !

- Tại sao ? _ Nhỏ bắt mắt nói

- Vì lời nói giữa tao và Tài _ Nó cười yếu ớt nhớ tới hấn nhưng vẫn không thiếu phần chua xót

Nhỏ cũng không nói gì nữa , được nhỏ sẽ không đụng đến cô ta nữa . Cô ta rất may mắn !

Cô nhìn đứa em gái mình , hiện tại nó yếu đuối đến mức khiến cô ngỡ ngàng ... Nó thật sự rất đau lòng , liệu cô có nói sự thật nó biết rõ được không ?

- Thiên Tài tình trạng như thế nào ? _ Nếu nghe kỹ sẽ nghe thấy có chút run run trong lời nói của nó

Nhỏ và cô nhìn nhau rồi cô cup mi nhẹ nhàng nói

- Bác sỹ nói rằng tình trạng của nó hiện giờ đã qua khỏi nguy hiểm nhưng khi nào tỉnh thì không xác định được , khả năng tỉnh dậy rất thấp . Não của nó bị tổn thương không ít nên cứu chữa được đã là rất may mắn _ Phải , cô không hề nói là sẽ quên đi một phần ký ức cho nó nghe vì nếu như hấn tỉnh lại thật mà quên gì đó thì có lẽ họ sẽ nhận ra nhưng tim cô mách bảo không được nói cho nó nghe

Nó im lặng , cú sốc quá lớn , khả năng tỉnh dậy rất thấp ? Tìm nó lại đau đớn , rất đau , nước mắt lại không tự chủ mà trào ra trong vô thức . Những câu nói đó như lặp lại trong đầu nó , hấn sẽ rất khó để tỉnh sao ? Nó sẽ như thế nào ? Nó tuyệt vọng , lặng lẽ ngồi một góc mà khóc , chẳng biết khóc đến bao lâu , nước mắt không chảy được nữa . Nó chỉ im lặng ngồi một góc , như đang bị bóng tối dần dần chiếm lấy .

Nhỏ và cô đau lòng nhìn nó , dù biết nó sẽ đau khổ lắm nhưng vẫn muốn nó điên cuồng như quá khứ đó hơn ít ra nó cũng nói nhiều câu còn bây giờ chỉ im lặng , im lặng đến đáng sợ ...

Ông trời sẽ định tương lai của hai người họ như thế nào đây ?

End chap 63

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Đau Đớn Và Nước Mắt Bi Thương

Đau đớn vẫn còn đó ... Nhưng thời gian vẫn cứ thế trôi đi

5 tháng sau

Mới đó mà đã 5 tháng rồi , kể từ ngày hấn nằm hôn mê trong bệnh viện đã 5 tháng rồi ! Nó dù đau đớn như thế nào cũng chỉ có thể khóc , chỉ lặng lẽ khóc , đợi chờ một ngày hấn có thể tỉnh lại . Nhưng hy vọng từng ngày này đến ngày khác vẫn chẳng có tiến triển gì cả .

Hôm nay vẫn như mọi ngày trước , nó đi đến bệnh viện để chăm sóc hấn .

Phòng bệnh của hấn __

- Em lại đến thăm anh nè _ Nó nở nụ cười yếu ớt nhìn hấn , nói rất nhẹ nhàng

- ...

Nụ cười tắt ngấm , nó nắm tay hấn , nghẹn ngào nói

- Anh là đồ đáng ghét ! Nằm ở đây lâu như vậy anh không chán sao ? Nhưng em chán lắm đấy , anh tỉnh lại mau đi em không thích ở đây chút nào cả .

A..Anh thật tàn nhẫn !! Làm sao anh có thể nhẫn tâm để em đau khổ như thế ? Anh làm như vậy thì rất vui có phải không ? Nếu vui rồi thì tỉnh lại đi , em sẽ xi xóa tất cả chỉ cần anh tỉnh lại , làm ơn tỉnh lại đi . Anh có biết bây giờ em đau đến dường nào không hả ? _ Càng nói thì giọng nó càng lạc đi , nước mắt từ lâu đã tuôn trào ra rồi , giọng nói đầy sự chua xót , đau khổ biết nhường nào

- Anh nói sẽ bảo vệ em mãi mà , anh nằm đây thì làm sao bảo vệ chứ ! Chỉ ít anh cũng phải thực hiện được lời mình nói chứ !! _Nó nói lớn , nước mắt trào ra ngày càng dữ dội hơn , tay nắm chặt tay hân

Nhưng dù nó có nói bao nhiêu thì được ích lợi gì chứ ? Hân vẫn chỉ nằm đó , không trả lời nó bất cứ câu nào cả . Nó bình tĩnh trở lại , tiếp tục ngồi bên cạnh hân , ngắm nhìn từng đường nét trên khuôn mặt hoàn mỹ của hân , bất giác từng đợt những lúc hân và nó bên nhau như được lặp lại trong đầu nó ...

Hình ảnh ngày đầu tiên nó và hân gặp nhau , hình ảnh hân đối mặt nhìn thẳng vào mắt nó rồi nói là sẽ tìm ra thân phận của nó với tư cách là chồng tương lai , hình ảnh hân theo đuổi nó , hình ảnh hân bảo vệ nó , hình ảnh hân vì nó mà không màng đến tính mạng khi tính cách nó đang hỗn loạn , rồi những hình ảnh khác cũng được hiện rõ cho đến hình ảnh cuối cùng , hân nhủu mày nhìn nó rồi từ trán chảy một dòng máu tươi xuống . Đó là lần cuối cùng kể từ đó nó thấy ánh mắt hân , ánh mắt không quan tâm đến vết thương mà kẻ đó đã gây ra chỉ là sự ôn nhu xen lẫn chút tức giận nhìn nó .

Rồi đôi mắt đó khép kín cho đến tận ngày hôm nay ... Nghĩ lại thì nước mắt nó lại tiếp tục chảy không có điểm dừng , những giọt nước mắt rơi xuống tay hân . Một giọt , hai giọt , ba giọt rồi ướt luôn cả bàn tay hân . Bỗng nhiên nó cảm giác được đang có gì nhúc nhích trong bàn tay nó , nó mở to mắt ra nhìn thì thấy ngón tay hân đang nhúc nhích . Nó vui mừng , khuôn mặt tươi sáng như được thấp lên , nó chờ đợi nhìn hân

- Có phải anh tỉnh rồi không ? Mau mở mắt ra và nói chuyện với em đi . Em nhớ đôi mắt và giọng nói của anh lắm _ Nó nghẹn ngào nói , sau bao lâu nay cuối cùng nó cũng sắp được nhìn thấy đôi mắt cùng màu với nó tràn đầy sự yêu thương và giọng nói mang theo vẻ cưng chiều không kẻ được

Không phụ lòng mong mỏi của nó , hân từ từ mở mắt ra . Lúc đầu còn hơi mờ nhưng dần rồi cũng tiếp nhận được mọi thứ ở xung quanh .

Hân muốn nói gì đó nhưng cổ họng khô quá , nó nhận thấy được lập tức đi rót nước cho hân . Hân nhận lấy ly nước từ nó , cổ họng đã tốt hơn nhiều , rồi hân mới từ từ nhìn sang nó . Ánh mắt hân chứa đựng tia đau lòng , lòng mày khẽ nhíu lại . Hân nhìn thật kỹ người con gái trước mặt này , là nó nhưng sao trông gầy và xanh xao đến thế ? Trước kia dù lạnh lùng nhưng khuôn mặt nó vẫn hồng hào , thân thể đều đặn rất hoàn hảo thế sao giờ đây lại gầy ốm thế kia ?

Hân dự định muốn ôm nó vào lòng thì tay chân có chút cứng nhắc , nó không chần chừ liền bỏ nhào về phía hân , ôm hân thật chặt , lắng nghe nhịp tim của hân . Đã lâu rồi nó rất nhớ cái ôm đầy ấm áp và an toàn này , đã lâu rồi ...

Hân khẽ mỉm cười , đón nhận nó , đáp trả cái ôm đầy sự nhung nhớ và yêu thương của nó . Chẳng bao lâu hai người buông ra , nó lặng nhìn hân , đôi mắt đó vẫn như vậy , vẫn cuốn hút như lúc trước , vẫn tràn đầy sự yêu thương , tràn đầy sự ôn nhu khi nhìn vào mắt nó .

- Anh xin lỗi _ Câu đầu tiên mà nó muốn nghe ở hân nhất lại chính là câu này sao ? Tại sao lại xin lỗi , người phải xin lỗi là nó cơ mà ?

- Anh đừng xin lỗi gì cả , người có lỗi là em . Nếu ngày đó em không đi gặp cô ta thì cũng sẽ chẳng có chuyện như ngày hôm nay , không phải em không tin tưởng về sự bảo vệ của anh mà là vì em tin chắc là mình có thể giải quyết được nhưng có lẽ là do em quá bất cẩn nên Em xin lỗi , thời gian anh hôn mê bất tỉnh quả thật em không thể nào chịu nổi , em sợ rằng anh sẽ bỏ em lại một mình , rời xa khỏi thế giới chỉ toàn bóng tối của em và mang theo ánh sáng đó mà anh đi . Em thật sự rất sợ ...

Hân trầm tư nhìn nó , đây là lần đầu tiên hân thấy nó yếu đuối đến như vậy , dù trước kia hân đã từng nhìn qua nó yếu đuối như thế nào nhưng lần này nó yếu đuối hơn trước rất nhiều ! Đôi mắt đẹp dễ kia , bây giờ đã sưng húp lên , không có đẹp chút nào hết , hân ghét nó khóc . Những câu nói của nó , từng chữ từng chữ một cứ thế mà vang vọng trong đầu hân , tim hân khẽ nhói lên , khi nhìn thẳng vào đôi mắt đó hân có thể cảm nhận được nỗi đau mà bấy lâu nay nó đã chịu , đã phải rơi lệ đến bao nhiêu lần .

Hân nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay nó , cất giọng nói yếu ớt lên nói

- Em không có lỗi . Anh biết em đã chịu đau đớn như thế nào , thấy em như vậy anh cũng chẳng kém hơn bao nhiêu cả . Em cũng đừng tự trách mình , đây là thử thách mà chúng ta phải vượt qua nên em đừng sợ hãi gì cả , anh vẫn mãi bên em _ giọng nói rất yếu ớt , có thể thấy hân vẫn chưa khỏe lên được bao nhiêu

- Được , được , anh nhớ nhé . Mãi bên em , không được rời xa em , anh hứa nhé ? _ Nó làm nũng với hân , giờ nó y như một đứa trẻ , chỉ cần có hân thôi đã đủ rồi

- Ừ , anh hứa _ Hân cười nhẹ nhàng nhìn nó đầy trìu mến

- Chỉ cần anh khỏe hân , anh nói gì em cũng sẽ nghe theo anh , anh muốn gì cũng được . Em sẽ nấu những món anh thích nữa

- Anh chắc chắn sẽ khỏe nhanh thôi _ Hân cười nhẹ nhàng đáp lời

Nhưng ...

Hân đột nhiên cảm nhận được đầu mình đau như búa bổ , trước mắt mờ tịt . Không chịu nổi hân nằm gục xuống giường , nó nhìn thấy hân như vậy liền hoảng sợ , liên tục gọi bác sỹ đến . Bàn tay nó nắm chặt bàn tay hân , trong lòng thầm nói hân đừng có chuyện gì nữa , đừng rời xa nó ! Hân mới vừa hứa xong mà !

- N..Nếu anh xảy ra chuyện thì hãy tiếp tục sống cho thật tốt khi không có anh nhé , ăn đầy đủ vào nhé . Và tìm cho mình một nửa kia mới đi , anh dù ở đâu vẫn mãi bên cạnh em . A..Anh xin lỗi _ Hấn khó khăn nói , hấn cảm nhận được bệnh tình của mình đã rất nghiêm trọng , đến lúc mất đi ý thức hấn dùng toàn bộ sức lực để nói với nó . Trước khi lâm vào tình trạng bất tỉnh , hấn dùng ý thức cuối cùng nhìn thật kỹ đường nét trên khuôn mặt nó . Cái trán đáng yêu , đôi mắt cùng màu với hấn rất đẹp , chiếc mũi cao , đôi môi mỏng và ướt . Hấn nhìn rất kỹ , kỹ đến mức như hấn đang phác họa lại khuôn mặt nó vào tim , vào lý trí . Hấn rất thích đôi mắt đó của nó , mái tóc cũng vậy , ít nhất cho đến bây giờ hấn chưa thấy ai có màu tóc giống hấn ngoại trừ nó . Và rồi hấn cũng bất tỉnh đi ...

Nước mắt nó lại trào ra , lời hứa vừa lúc nãy chưa được bao lâu thì hấn lại muốn bỏ rơi nó ? Còn nói là hãy sống cho thật tốt , tìm một người khác thay thế hấn sao ? Còn câu nói xin lỗi kia nữa ! Tim nó như tan vỡ ra từng mảnh , hấn thật đúng là vô trách nhiệm , khiến nó yêu hấn , cần hấn như hơi thở vậy mà bây giờ lại chỉ một câu nói lại bỏ lại hết tất cả sao ?

- Thiên Tài ! Anh mau tỉnh lại cho em ! Mau tỉnh lại _ Nó dùng cả hai tay nắm lấy bàn tay không còn cử động của hấn , lay hấn mãi như vẫn không tỉnh lại

Sợ hãi bao trùm lấy nó , bóng tối như đang nuốt chửng đi trái tim nó . Nó sẽ mất hấn sao ? Sự sợ hãi của nó càng ngày tăng lên cao , dường như không có điểm dừng ...

Lát sau , bác sỹ liền đi vào , lập tức xem tình trạng của hấn . Còn nó thì phải đi ra ngoài , nó ngồi trên ghế , cúi đầu xuống , nước mắt lại tuôn ra . Khi nãy nó còn vui mừng biết bao nhiêu , còn khẩn trương muốn hấn hứa với nó là sẽ không bỏ rơi nó . Vậy mà chỉ một lát sau thì hấn lại chuyển biến nhanh đến như vậy sao ? Lại tiếp tục nhắm mắt mà nằm yên đó ? Dù không muốn thừa nhận nhưng nó vẫn cảm nhận được rằng bệnh tình của hấn càng ngày càng nặng ...

Chẳng bao lâu sau , 4 người kia đã có mặt bên cạnh nó . Bọn họ nhận được điện thoại từ bệnh viện nói rằng hấn đang trong tình trạng nguy cấp , muốn mọi người có mặt phòng trường hợp xấu . Bọn họ liền bỏ dở tất cả công việc , chạy xe nhanh đến đây . Rồi lại bất gặp được nó , đang đau đớn ngồi đó lặng lẽ khóc , nhìn rất thương tâm .

Cô và nhỏ chạy lại bên cạnh nó , an ủi nó , ôm nó vào lòng . Hai người họ thật rất thương cảm cho đứa con gái này , sau bao nhiêu gian khổ cuối cùng lại vẫn phải đau khổ đến như vậy nhưng còn hơn cả lúc trước rất nhiều ! Hai người họ biết bây giờ nó khác trước , mạnh mẽ hơn nhiều , không điên cuồng như lúc trước nữa nhưng đó mới chính là điều họ sợ . Sợ rằng nó sẽ chịu tổn thương một mình , chịu đựng sự dày vò của trái tim lẫn lý trí . Rốt cuộc họ vẫn chẳng hiểu tại sao mọi chuyện lại thành ra như vậy ...

Còn cậu và anh liếc mắt nhìn nhau , cậu đứng ở cương vị là một người anh còn thấy xót cho nó , đau lòng thay cho nó , thì nói chỉ một người không thân với nó như anh ? Anh dù không thân thiết với nó bao nhiêu nhưng anh cảm nhận được rõ tình yêu của 2 người họ và giờ đây anh cũng cảm nhận rõ ràng sự đau khổ trong đôi mắt đó , đôi mắt mà lần đầu tiên anh gặp lạnh lẽo đến nhường nào vậy mà bây giờ lại đau đớn thế kia . Ai nhìn mà chẳng thấy xót ?

Một lúc sau , ông bác sỹ bước ra từ phòng bệnh , khuôn mặt nhăn còn hơn cả lần trước , điều này ai cũng nhận thấy được . Trong lòng họ dâng lên một nỗi bất an không thể nào diễn tả ...

- Chúng tôi đã cố gắng hết sức , tình trạng bây giờ của cậu ta rất yếu , không biết sẽ cảm cự được trong bao lâu ... nh _ Chưa nói hết câu thì nhỏ thốt lên

- Băng , mày sao vậy ? Tỉnh lại đi _ Nhỏ hoảng sợ đỡ lấy nó ngất xỉu

Những người còn lại cũng lo lắng không yên , liền đưa nó đi vào phòng bệnh khác . Còn lại 3 người là anh , cậu và cô ở lại với bác sỹ .

Còn tiếp ...

End chap 63

Chap 63 và 64 sẽ ngược nữ chính làm a T.T Có lẽ chap 64 ngược nhất nhé :3 Đừng thù ta nha :((Ta đau lòng lắm :’(

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Đau Đớn Và Nước Mắt Bi Thương (2)

Khi nó tỉnh lại thì lập tức đi đến phòng hấn , chỉ thấy hấn nằm đó bất động . Nó lại đau lòng đi đến bên cạnh hấn , nắm lấy bàn tay hấn .

- Tại sao mới đó mà đã thất hứa nhanh đến như vậy hả ? _ Nó khẽ sờ nói với hấn

- ...

Nó cảm nhận rất rõ , tình trạng của hắn bây giờ không khả quan lắm , nói đúng là hơn là rất nặng . Sắc mặt ngày càng nhợt nhạt và xanh xao hơn , còn gầy hơn lúc trước rất nhiều . Nó lẳng lặng nhìn hắn , tìm trên khuôn mặt hắn một chút hy vọng nào đó nhưng đến cuối cùng vẫn là sự thất vọng nặng nề .

Khẽ nắm lấy tay hắn , cảm nhận những gì mà hắn phải chịu đựng . Nó cảm nhận được hắn đang đau đớn đến nhường nào , đang phải chịu đựng những gì . Nó muốn bảo vệ hắn , nhưng bất lực . Nó chờ hắn cả đời cũng được nhưng nó sợ , sợ rằng có một ngày hắn bỏ nó lại một mình , đó là điều mà nó rất lo sợ .

Ngày hôm sau , tại nhà nó ____

Reng ____ Reng

- Alo ? _ Nó nhắc máy nghe điện thoại

- Bâng , mày mau đến bệnh viện đi , Tài sắp chịu không nổi rồi !! _ giọng nói của nhỏ có phần khẩn trương và lo lắng

Nó sững người , bàn tay run lên nên điện thoại rớt xuống sàn nhà đem nó trở lại hiện thực . Nó không tin , thật sự không thể nào tin được !! Hắn chịu không nổi nữa rồi ? Hắn định rời xa nó sao ? Nó điên cuồng chạy ra khỏi nhà , xe nó thì đã đem đi rửa xe rồi , nên nó lập tức chạy ra ngoài đường để bắt xe taxi . Nhưng hình như ông trời đang muốn ngăn cản nó ! Bây giờ là giờ cao điểm , một chiếc taxi trống người cũng không thấy , nó không thèm suy nghĩ nữa mà nhanh chân hướng đến bệnh viện của hắn mà chạy thục mạng .

Trên đường chạy , đã có vài lần là xém bị xe đụng , dồn hết sức lực vào đôi chân để mà chạy . Có lúc chạy trên đường không cẩn thận vấp trúng cục đá mà té ngã , đầu gối liên tục rách máu , cùi chỏ cũng chảy xước không ít . Nó không bận tâm đến những vết thương nó , thứ nó quan tâm nhất là hắn ! Chính là hắn , nó không thể mất hắn ! Tuyệt đối không thể !!

Nửa tiếng sau , nó đã có mặt tại bệnh viện đó . Nó mất bình tĩnh chạy đến phòng hắn , trong đầy đủ 4 người kia , bầu không khí rất bị thương , ánh mắt họ tràn đầy đau đớn . Nó cũng nhắc nhắc chân đi từng bước đến bên cạnh hắn , chỉ thấy được có tấm khăn che đến tận khuôn mặt hắn , tay nó run lên dữ dội , nước mắt như vỡ òa .

Nó muốn nhìn khuôn mặt hắn , rất muốn nhìn thấy đôi mắt hắn , muốn nghe thấy giọng nói đầy sự cưng chiều , muốn nhìn thấy hắn cười nhẹ nhàng nhìn nó . Nhưng không còn nữa rồi , hắn đã rời bỏ nó ! Bỏ nó lại một mình ở đây , không thèm quan tâm đến trái tim đang rất đau đớn của nó , không thèm quan tâm đến nó sẽ đau lòng như thế nào . Hắn cứ như thế mà ra đi , bên tai vẫn vang vọng cuộc nói chuyện của hai người họ . Hắn nói hắn cùng nó vượt qua mọi thử thách gian nan trong tình yêu nhưng tại sao ? Tại sao gian nan này hắn lại bỏ cuộc ? Tại sao !!!

Trong lòng nó gào thét dữ dội , đứng bên cạnh hắn , nó cúi đầu xuống , bầu không khí chìm vào sự im lặng đến lạnh lẽo . Bốn người ở phía sau đồng thời đưa mắt nhìn nhau , ánh mắt họ đau đớn đến dường nào . Họ biết nó sẽ rất đau nhưng họ làm được gì đây ? Chỉ có thể để yên nó đó

Chẳng ai biết được bây giờ nó phải điên cuồng đến mức nào . Nó cúi đầu , lặng yên đứng ở một chỗ , rồi đôi mắt từ từ mở ra . Đôi mắt này chứa đựng mọi cảm xúc của nó , nhưng phần lớn lại chính là sự lạnh lẽo kèm theo đó chính là sự đau đớn . Nó xoay người đi đến phía cửa , hung hăng mở ra rồi chạy rất nhanh ra khỏi bệnh viện .

Những hành động của nó , 4 người kia ngỡ ngàng đứng yên một chỗ . Bốn họ nhìn thấy được đôi mắt đó rất đáng sợ , dù là trước kia họ vẫn chưa nhìn thấy bao giờ . Ngay cả một người chơi từ bé và luôn bên cạnh nó như nhỏ còn phải khiếp sợ khi nhìn vào đôi mắt kia . Thoát ra khỏi sự ngỡ ngàng , nhỏ lập tức đuổi theo nó , nhỏ không ngờ nó lại chạy đi như vậy , còn là chạy rất nhanh . Cậu cũng nhanh chân đuổi theo nó , trong phòng chỉ còn lại mình cô và anh .

Không riêng hai người kia , cô và anh cũng rất sợ hãi , đôi mắt đó có thể khiến người nhìn vào mà sẽ rất khiếp sợ . Cô thật sự rất đau lòng , đứa em này của cô lần này chịu cú sốc rất lớn , có thể nó còn chẳng chịu nổi . Cô xoay người nhìn về phía hắn , đôi mắt xinh đẹp kia rơi nước mắt ...

Nó chẳng hiểu tại sao lúc này mình chạy như điên thế kia mà bây giờ vẫn còn sức chạy mà còn chạy nhanh lúc này rất nhiều . Đến khi nó ngừng chạy cũng đã khá xa bệnh viện rồi , lúc này nó rất muốn nhìn mặt hắn lần cuối nhưng tìm nó không cho phép . Trái tim của nó chỉ muốn giữ vững hình ảnh của hắn , hình ảnh đẹp nhất . Hình ảnh hắn đang cười , đôi mắt cùng màu tím với nó nhìn thẳng vào mắt nó mang theo sự ôn nhu . Cuối cùng nó mới nhận ra thì ra nó yếu đuối đến như vậy !

Không thể nào trở mặt đứng nhìn hắn như vậy , chỉ biết chạy đi như con ngựa . Nó làm sao có thể mở mắt ra nhìn thấy tận mắt hắn ra ? Nó có dừng cảm đến vậy sao ? Chỉ sợ khi mở ra thứ nó nhận được cũng là nước mắt và sự thống khổ .

Trên đường chạy nó đã đụng rất nhiều người , té ngã cũng rất nhiều lần . Biểu hiện đó chính là đầu gối nó chảy máu hết cả chân , miệng vết thương hơi to ra . Khắp người rất chật vật , rất tàn tạ , khắp người đều là vết thương nhưng nó chẳng hề quan tâm . Tìm nó đau gấp trăm lần những vết thương này , thì những vết thương này có là gì ?

Nó gục ngã , khuỷu chân xuống đất , vẻ mặt bất lực hiện rõ . Nước mắt lại tuôn ra không ngừng , nó có thể cảm nhận rõ tim mình đang chịu đau đớn như thế nào , đây là lần đau nhất của nó . Thế giới , cuộc sống của nó từ nay không còn hắn nữa rồi , không còn hắn mang ánh sáng đến thế giới của nó nữa . Bỗng chốc nó cảm nhận được xung quanh nó chỉ toàn một màu đen , như mấy năm trước nhưng lần này lại đau đớn hơn rất nhiều .

Nơi nó chạy đến rất hoang vắng , nó gào thét khóc cũng khó có ai phát hiện được . Nó cười đau lòng , hắn thật sự đã rời bỏ nó ! Nó gào thét dữ dội , nước mắt chảy ra càng nhiều hơn . Nó như muốn nói với ông trời : " Tại sao lại đối xử với tôi như vậy ! Tại sao lại cướp đi anh ấy ! Tôi đã chịu đựng đau đớn biết bao lâu nay vậy mà bây giờ ông vẫn muốn tôi tiếp tục sống trong sự đau đớn này sao ! "

Nhưng nó chỉ có thể nói trong lòng , ngoài miệng chỉ có thể la hét mà thôi . Nhưng __

Tic __ Tic __ Tic

Một giọt rồi lại hai giọt , ba giọt và rất nhiều giọt mưa rơi xuống . Chưa bao lâu , mưa đã rất lớn , lớn chưa từng có , tiếng sấm sét dữ dội vang lên ở bầu trời . Bầu trời tối đi , không còn ánh nắng nào nữa . Nó nhìn lên bầu trời , nhếch mép nhiều cợt , ông trời là đang thương hại cho hoàn cảnh của tôi sao ? Cùng tôi rơi nước mắt sao ? Nó cười điên cuồng gào thét trong màn mưa , cảm nhận từng giọt mưa rơi lên trên cơ thể nó . Lạnh ! Lạnh đến thấu xương , lạnh đến mức gần như là làm tê liệt cả trái tim nó . Nhưng nó vẫn chẳng hề run lên chút nào dưới cơn mưa này mà là rất hưởng thụ , nước mắt này còn mặn hơn cả nước mắt của nó ?

Nó lại nhìn lên bầu trời một lần nữa rồi lại muốn hỏi : " Ông thật sự thấy rất đau lòng sao ? " . Tôi cũng rất đau lòng đây , tim cũng đau nữa , làm sao để tôi xoa dịu trái tim này đây ? Tôi phải sống trong một cuộc sống mà không có hân bên cạnh sao ? Ông nghĩ tôi sẽ phải chịu đau đớn như thế nào nữa ?

Tiếng cười vang lên , điệu cười rất chua xót . Nước mắt và nước mưa như trộn lẫn vào nhau , không phân biệt được nhưng lại có cùng điểm giống nhau đó chính là vị mặn . Lúc bên cạnh hân nó đã ghét mưa đến nhường nào vậy mà giờ đây nó lại thích mưa cực kì . Đôi mắt nó tràn đầy sự đau đớn bị thương , đôi tay thì nắm chặt đến mức móng tay cắm vào da thịt mà chảy máu .

- Ông trời à ! Đây có phải là thử thách của ông không ? Tại sao lại phải có kẻ sinh người tử như vậy chứ ? Ông có biết tôi phải chịu sự dày vò trong bao lâu nữa không ? Ông thật nhẫn tâm ! Tôi làm sao có thể chịu đựng nổi chứ ? _ Nó gào thét trong mưa , đôi mắt đã sưng lên nhìn bầu trời , giọng nói như đã lạc đi .

Nó cúi đầu , bờ vai khẽ run lên . Bây giờ nó rất muốn , thật sự rất muốn tựa vào bờ vai vững chắc của hân , muốn được hân nhẹ nhàng ôm vào lòng , muốn được hân lấy tay nó , muốn làm mọi thứ khi có hân bên cạnh nhưng sau này còn có thể sao ?

Chỉ trong phút chốc , nó đã mất đi hân , mất đi ánh sáng của đời nó . Mất thật rồi ...

Nếu người đi ngang nhìn thấy nó , có lẽ họ sẽ chỉ nhìn thấy bóng dáng một cô gái khuyu cả 2 chân gục xuống đất , mái tóc ướt ôm sát cái lưng cái , rất cô độc . Nhìn vào sẽ rất xót xa , chỉ muốn bảo vệ nó mà thôi . Nhưng chỉ là nhìn từ phía sau , nếu là phía trước ? Họ sẽ ngỡ ngàng rằng cô gái này bây giờ đang tụt tụt đến mức nào , có rất nhiều cảm xúc đang xuất hiện trên khuôn mặt cô gái này . Tuyệt vọng ? Đau đớn ? Thống khổ ? Chua xót ? Mất mát ? Tất cả đều có hết , sự mềm yếu đó thật khiến cho người khác rất muốn bảo vệ và ôm vào lòng .

1 tiếng - 2 tiếng

Nó đã đắm mưa suốt hai tiếng đồng hồ và không hề có ý định muốn rời đi . Nhưng vì hân mấy ngày nay đều ăn rất ít , thân thể không chịu được thì nó liền ngất xỉu đi . Nhưng có lẽ ông trời thật sự không nỡ nhìn nó như vậy nên chẳng bao lâu sau thì cậu và nhỏ tìm được nó , hai người họ đau lòng nhìn nó , nhanh chóng đem nó đến bệnh viện .

Bọn họ đều nghĩ rằng : Sau này cuộc sống của nó sẽ như thế nào ? Liệu nó có chịu đựng được không ?

Bọn họ chẳng thể nào biết được

End chap 64

Đọc chap này có ai khóc không ? :(Cmt Au nghe thử đi :(

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Đôi Mắt Cùng Màu !

Sáng ngày hôm sau , nó vẫn chưa tỉnh dậy . Nó ngủ cho đến chiều thì mới tỉnh dậy ...

Ở trong phòng nó đang lựa quần áo , bỗng nó đứng lặng nhìn cái váy trước mặt

Tôi ... Tại nơi diễn ra buổi tiệc

Khi nó đến thì buổi tiệc cũng đã bắt đầu , người tổ chức bữa tiệc cũng đã thuyết trình xong . Nó chỉ cần có mặt chẳng bao lâu thì có thể rời đi . Nhưng điều nó không tưởng được , chiếc váy mà nó đang mặc chính là chiếc váy 3 năm trước , chính nó thiết kế và lúc đi Mĩ không hề đem theo . Lúc kiểm tra lại quần áo mới phát hiện , chiếc váy này cũng thật nhiều kỉ niệm khiến nó nhớ đến ngày mà đến nhà hân , giúp hân lấy số đo bộ comple , lúc đó hân không biết rằng nó đã thoảng đố mặt và tìm đáp hơi nhanh hơn bình thường . Nhưng kỉ lạ là hôm nay nó lại muốn mặc , cảm giác quen thuộc đó lại trở lại đây .

Nó chỉ lẳng lặng đi vào bên trong , đứng ở một góc khuất tối . Cảnh tượng này rất quen thuộc , vào ngày sinh nhật hân , nó cũng đứng ở đây , mong chờ được gặp hân rồi cùng nhau khiêu vũ nhưng bây giờ khác ở chỗ đó chính là dù nó có mong chờ như thế nào đi nữa thì cũng chẳng gặp được nữa .

Nó lấy một ly sữa , khẽ nhấp môi uống . Thì lại nghe thấy tiếng vang lên khắp phòng

- Mọi người đang có mặt ở đây có lẽ cũng đều cầm một ly nước uống phải không ạ ? Chúng tôi đã chuẩn bị trò chơi này từ trước , trong mỗi ly nước ở đây sẽ có 2 ly nước là có một vương miện của nữ hoàng và một vương miện của vua . Ai khi uống xong , nếu có vương miện thì hãy lên tiếng , hai người họ sẽ cùng khiêu vũ với nhau . Trò chơi này có tên là King And Queen , mong mọi người chơi vui vẻ _ Có một người đàn ông tầm cỡ 30 tuổi , khuôn mặt tuấn tú , mặc bộ comple trắng , vui vẻ nói đồng đặc

Mọi người trong phòng ồn ào bàn tán không ngừng , có người còn lập tức uống cạn hết ly nước trong tay nhưng rồi lại thất vọng vì chẳng có vương miện nào cả .

Nó nhếch mép cười , trò chơi này đúng là rất thú vị nhưng nó lại chẳng hứng thú , dự định uống xong thì đi về . Nhưng chẳng hiểu sao căn phòng lại im lặng lạ thường , nó nhìn theo hướng mọi người đang nhìn , cách đó không xa nó là bao thì có một người con trai mặc comple đen , nó nhìn thì ít nhất cũng cao gần 1m9 , mái tóc màu tím bí ẩn , đeo mặt nạ màu bạc , che gần như nửa khuôn mặt , đôi mắt ... hình như là màu tím ?!!

Nó ngạc nhiên dụi mắt nhìn thật kỹ , có phải nó nhìn lầm rồi không ? Nó tự nhủ là nó nhìn lầm thôi , trên thế giới này đâu phải chỉ có mình nó mới có màu mắt đó ? Nhưng ... cho đến nay nó chưa từng gặp ai có đôi mắt giống nó ngoại trừ hân ! Nhưng chắc chắn là sai lầm , hân đã bỏ nó rồi thì làm sao lại xuất hiện ở đây ? Nó cười lắc đầu , đúng là nó hoa mắt rồi .

Điều mà bọn họ chú ý tới người con trai đó có lẽ là trong chiếc ly của người con trai này có , hình như là ly sữa ? Phía dưới đáy có chiếc vương miện màu vàng , nhỏ chiếc nhẫn bình thường . Thì ra người con trai này là vua , dù cho có đeo mặt nạ thì mọi người ngay cả nó cũng chắc chắn rằng khuôn mặt của người này rất đẹp . Khí chất thì lại quá cao ngạo , lại rất lạnh lùng khó gần . Nếu bây giờ có hân ở đây , chắc chắn hân sẽ là người con trai đẹp nhất , lạnh lùng nhất ...

Nó lại lắc đầu cười chua xót , giữa cổ uống hết ly sữa , nhưng khi ngửa lên thì có gì đó đọng vào môi nó , nó uống hết sữa trong ly thì tiếng leng keng vang lên khắp phòng , mọi người nhìn nó rồi lại nhìn vào ly nước của nó . Nó cũng nhìn vào ly nước của mình , hơi ngẩn ra , bên trong ly là vương miện màu bạc có . Người con trai có được chiếc vương miện cũng nhìn về phía phát ra âm thanh đó , người con trai thầm đánh giá nó , chiếc váy màu đen được thiết kế rất đơn giản nhưng nhìn ra chất liệu rất đắt tiền , thiết kế dù đơn giản nhưng vẫn rất đẹp . Chiếc váy cúp ngực trái tim khiến bờ vai và xương quai xanh hiện ra , rất quyến rũ . Chiếc váy ôm sát cơ thể , tôn lên cái eo thon thả và bầu ngực đầy đặn . Đôi chân thon gọn được như ẩn như hiện , cứ như một cô công chúa . Mái tóc màu tím dài đến gần hông , trông rất bí ẩn , màu tím này rất giống với màu tóc của người con trai này . Khuôn mặt thì lại bị che bởi mặt nạ màu đen , chỉ lộ đôi môi nhỏ nhắn và căng mọng và đôi mắt đẹp kia .

Người con trai này cách nó không xa , chỉ nhìn thấy đôi mắt màu tím thôi . Cũng không quan tâm bao nhiêu , người con trai này lại phải khiêu vũ với nó .

Nó cũng hướng về phía người con trai đó mà nhìn , cảm giác quen thuộc lại trỗi lên . Nó nhếch mép cười , nhẹ nhàng đặt ly nước xuống định xoay người rời khỏi dãy thì tiếng của người lúc nãy nêu lên trò chơi này . Ánh sáng được chiếu vào chỗ đứng của nó và người con trai đó , nó đứng yên .

- Vậy là đêm nay chúng ta đã tìm được King And Queen của buổi tiệc . Mời hai người cùng tiến lên và cùng khiêu vũ

Nó xoay người lại , nhìn người con trai đó . Dù từ xa nhưng ánh mắt của hai người xoáy vào nhau , nó không nhìn rõ được đôi mắt đó nhưng vẫn cảm nhận được sự lạnh lùng đến đáng sợ trong ánh mắt đó . Nhưng nó sợ sao ? Không thể nào , đã bao lâu rồi nó chưa từng gặp ánh mắt lạnh lùng như thế nhỉ ? Nó nhìn thẳng vào ánh mắt đó , không chút sợ hãi , đôi mắt nó cũng lạnh lẽo đến ghê sợ .

Người con trai đó trong lòng thầm ngạc nhiên , cô gái này lại có thể gạt bỏ đi sự lạnh lùng trong mắt hân , nhìn sâu vào mắt hân và còn nhìn lại bằng ánh mắt lạnh lẽo ư ? Người con trai này khẽ nhủ mấy lại , trong suy nghĩ không biết tại sao lại muốn nhảy với cô gái này , bất giác chân hành động còn nhanh hơn suy nghĩ . Mối đó mà đã đứng trước mặt cô gái đó rồi , người con trai này hơi lúng túng rồi cúi thấp người , đưa bàn tay thon gọn chìa trước mặt nó .

Nó khá ngạc nhiên , cứ nghĩ người con trai này sẽ không chịu nhảy ít nhất là nó nghĩ như vậy . Nhìn bàn tay của anh ta , rồi lại nhìn vào tay mình , không hiểu vì sao bàn tay mình lại không tự chủ được mà đưa vào bàn tay của người con trai đó .

Người con trai này ngược nhìn bàn tay của nó , khi đặt vào tay thì cảm giác được rất mềm mại . Nếu như không có lớp găng tay màu đen kia thì có lẽ bàn tay mềm mịn sẽ xuất hiện . Nắm lấy bàn tay của người con gái này , người con trai dẫn nó ra giữa phòng , làm tâm điểm của mọi người ở đây . Nhạc vang lên , những người xung quanh cũng dần chìm vào trong điệu nhảy của mình và bạn nhảy . Chẳng ai quan tâm 2 người kia nữa

Những người khác nhảy chỉ trong ánh sáng mờ昧 , còn người con trai đó và nó mới nhảy trong ánh sáng sáng hơn .

Nó nhìn trước mặt mình , chỉ thấy bộ comple sang trọng . Khoảng cách này rất gần , nó dường như có thể cảm nhận được hơi thở của người con trai này , hơi thở rất mạnh mẽ còn mang theo sự nam tính khó cưỡng . Bất giác trong đầu nó lại hiện lên hình ảnh của hân ... Nó khẽ lắc đầu , cười yếu ớt , dù có trong hoàn cảnh nào nó vẫn luôn nghĩ về hân . Nhưng nó cũng nhận ra 3 năm nay chưa từng ở gần với một người con trai nào như thế , vậy mà lần này lại ...

Nãy giờ nhìn chằm chằm bộ comple , trong đầu nó thoáng qua kí ức cũ , tại sao cái áo khoác này lại có đính kim cương ? Tại sao lại giống như đực vậy ? Chất liệu vải cũng giống y như nhau , áo sơ mi bên trong cũng vậy ! Ngạc nhiên , thật sự rất ngạc nhiên . Nó tin tưởng bộ comple này chưa từng bán ở thị trường hay bất cứ đâu , đây là bộ comple do nó dựa theo số liệu trên cơ thể hân mà may ra để đi thi mà ? Nhìn người con trai này mặc có vẻ như rất vừa vặn ! Có lẽ hân chẳng nhận ra được , chiếc váy của nó và bộ comple của hân chính là một cặp ! Bởi vì khi may nó có theo hình bông hoa hồng màu

trắng ở phía dưới tay áo , rất nhỏ nên hẳn không để ý là đúng . Chiếc váy nó thì cũng theo hình bông hoa hồng màu trắng nhỏ ở phía sau lưng , rất ít người nhận ra vì tóc đã che mất đi .

Nó mạnh mẽ ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào mắt người con trai này , rồi lại thêm một lần ngạc nhiên nữa ! Đôi mắt này ... lại là màu tím ? Ánh sáng đó càng làm nó nhìn rõ hơn đôi mắt phượng này , màu tím này giống y như màu mắt của nó ! Đôi mắt này tạo cho nó cảm giác rất quen thuộc , tìm nó đập nhanh hơn nữa . Suốt 3 năm trời , nó chưa từng gặp bất kì ai có màu mắt giống nó vậy mà mới vừa về lại nơi đây liền gặp được người có màu tóc giống lẫn có người có đôi mắt giống sao ? Có phải là quá trùng hợp đi ?

Khoan đã ... mái tóc cùng màu ? Nó nhìn lên mái tóc của người con trai này , lại ngạc nhiên . Dù không thể nào hoàn toàn nhìn rõ nhưng nó biết đây chính là mái tóc cùng màu với nó khi gặp ở sân bay . Lê nào lại trùng hợp như vậy ? Người hôm đó nó gặp lại chính là người đang nhảy cùng nó ? Tại sao lại có một người giống hần đến như thế ? Đôi mắt cùng màu đó nó đã mong chờ suốt 3 năm qua , mong được nhìn thấy rất nhiều , đôi mắt ôn nhu đó chỉ nhìn về phía nó ... Nhưng đôi mắt này lại không như vậy , rất lạnh lùng , chẳng hề có một tia cảm xúc nào cả . Thật sự là giống đến 100% , nó không thể nào nhìn lầm được , nhưng trên thế giới này có người giống thì cũng đâu phải không có ...

Những mảnh ký ức kia như được tua diễn lại , nó nhìn không được đôi mắt như có nước , có thể chảy ra bất cứ lúc nào .

Người con trai này đem hết tất cả biểu hiện kì lạ của nó thu vào mắt . Kì lạ ? Tại sao cô gái này lại nhìn chăm chăm vào bộ áo vest của mình ? Người con trai này thừa nhận , vừa mới về nước hôm qua thì lại nhận được thư mời đi dự buổi tiệc này , biết đây là buổi tiệc quan trọng nên mới miễn cưỡng đi . Trong tủ lại tìm thấy bộ comple này , bộ comple này rất đặc biệt , tuy thiết kế đơn giản nhưng lại được đính nhiều viên kim cương nhỏ rất lấp lánh . Người con trai liền lấy bộ comple này mặc , không hề suy nghĩ gì nhiều nhưng giờ nghĩ kỹ lại thì bộ comple này không phải do người con trai này mua .

Biểu hiện của cô gái này giống như là rất ngạc nhiên muốn hỏi vì sao lại có bộ comple này vậy . Sau đó lại ngước mặt lên nhìn , hai đôi mắt rất giống nhau , người con trai này đôi mắt có chứa tia ngạc nhiên . Tại sao đôi mắt của cô gái này lại giống y đúc với đôi mắt của mình , đều cùng là một màu tím . Ngay cả mái tóc cũng là màu tím giống nhau như đúc , một chút cũng chẳng khác , cứ như anh em trong gia đình vậy .

Lại nói đến đôi mắt củ cô gái này , đôi mắt này có gì đó rất bí ẩn , bề ngoài nhìn rất lạnh lẽo nhưng sâu bên trong người nào có thể đoán ra ? Người con trai này cảm nhận được sự đau đớn ở phía sau sự lạnh lẽo đó . Nhưng bây giờ lại đang ngăn ngăn nước mắt thế kia ? Và vì sao mình lại muốn tìm hiểu cô gái này như thế ? Đôi mắt này khiến người con trai nhớ lại cảnh tượng lúc ở sân bay , cũng tình cờ nhìn thấy đôi mắt ngấn lệ này , phải chăng đó chính là cô gái này ? Ở cô gái này có một khí chất rất là cao quý , rất mạnh mẽ , cũng rất đáng sợ . Ban nãy nếu người bình thường nhìn từ phía sau sẽ còn tưởng cô gái này chính là tử thần , toàn thân chỉ mặc màu đen nhưng sự cao quý cũng chẳng hề mất đi một chút nào . Chỉ sợ nếu thật sự nhìn vào đôi mắt của cô gái này lại còn không thể nào dứt ra được , đôi mắt này rất đẹp , tựa hồ như hai viên thủy tinh màu tím , như có mị lực hút vào vậy . Nếu không phải bị che đi bởi sự lạnh lùng chỉ sợ người con trai này cũng không thể nào chống cự được .

Nói đi thì phải nói lại , từ phía sau nhìn lại , người con trai này có cảm giác rất quen thuộc , cứ như bóng dáng đó mỗi ngày mình đều gặp , đều mong nhớ vậy . Người con trai này quả thật rất tò mò , phía sau mặt nạ đó là một khuôn mặt như thế nào ? Xinh đẹp ? Kiểu diễn ? Lộng lẫy ? Mị hoặc ? Lần đầu tiên , người con trai này có hứng thú với một cô gái , mà cô gái này chưa từng gặp qua hay nói chuyện ...

Thoát ra khỏi suy nghĩ , người con trai này cảm nhận được bàn tay mình đang nắm đang run lên , người con gái này đôi mắt đã ngấn lệ từ lúc nào . Nhìn chăm chăm vào mắt mình , miệng mấp máy như muốn nói gì đó .

- X..Xin lỗi , có thể cho tôi xem khuôn mặt anh không ? _ giọng nói giờ đã lạc hẳn đi , rất đáng thương

Người con trai này không giấu được vẻ ngạc nhiên nhìn cô gái trước mặt , không phải là vì muốn nhìn khuôn mặt của mình chỉ để chiêm ngưỡng mà như là đang muốn xác định gì đó . Người con trai định nói thì bị nó ngắt lời

- X..Xin lỗi

Nói xong nó liền dứt tay ra khỏi bàn tay người con trai này , xoay lưng chạy đi ra khỏi căn phòng . Người con trai ngỡ ngàng nhìn bóng lưng của nó , lần đầu tiên mình gần gũi với một cô gái xa lạ lại bị người khác bỏ rơi . Nhưng ngạc nhiên hơn , tại sao mình lại có cảm giác bàn tay bỗng trở nên hệt hăng , trong lòng lại dâng lên nỗi mất mát , dù chỉ là thoáng qua nhưng sự nhạy bén của người con trai này lại cảm nhận rất rõ ràng . Thật sự hôm nay mình bị làm sao ?

Người con trai này vứt đi những suy nghĩ kia , xoay người rời đi . Nhưng trong đầu vẫn không ngừng suy nghĩ về người con gái lúc nãy ...

End chap 66

Hura ^^ Chap này lại đạt kỷ lục mới rồi : *

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Sự Thật 3 Năm Trước

- Alo , Băng hà ? Mày rảnh không đến quán cafe N.O đi

- Được , lát tao đến

Quán cafe N.O

- Có chuyện gì ? _ Nó ngồi đối diện nhìn nhỏ hỏi

- Đừng gấp , cứ gọi nước uống trước đi

- Quý khách dùng gì ạ ? _ Phục vụ mỉm cười nhìn nó hỏi

- Sữa tươi

Sau khi phục vụ đem ly sữa đến cho nó thì nhỏ ngồi thẳng lên , ánh mắt nghiêm túc nhưng vẫn có phần áy náy nhìn nó . Nó cảm nhận được chuyện nó sắp nói cũng nghiêm túc hơn

- Trước tiên tao muốn nói lời xin lỗi với mày

- Tại sao ?

- Thật ra Tài chưa chết

Ầm

Trong đầu như nó như nghe thấy được tiếng sét , tâm tình bị đã kích nẩy . Nó mở to mắt nhìn nhỏ , hấn ... chưa chết ?

- Ba năm trước , ngay cái thời điểm mà mày muốn gỡ tấm vải che mặt của Tài xuống thì mày lại không làm vậy . Lúc đó Tài chưa chết , nhưng hơi thở đã rất yếu , bác sỹ đã gấp riêng và nói là chỉ còn một hy vọng cuối cùng . Đó chính là bên Mỹ đang có những máy móc tiên tiến nhất mới vừa nhập về , có thể sẽ cứu được Tài nhưng tỉ lệ thành công không được khả quan cho lắm . Bọn tao đều biết nếu như không thành công thì mày sẽ đau lòng hơn nên tụi này đã giấu mày và dựng nên cảnh tượng mà hấn đã chết . Sau khi đưa Tài sang Mỹ thì cuộc trị liệu đã được bắt đầu , bác sỹ bên đó nói rằng có thể cứu được nhưng bệnh nhân có tỉnh lại hay không thì còn phụ thuộc vào Tài . Khi làm xong cuộc phẫu thuật thì Tài đã hôn mê suốt 3 năm nay , vì chị Thư và anh Tuấn phải đi sang nước khác để làm việc nên chỉ còn mình Bảo lo cho hấn . Bảo sang Mỹ còn tao thì ở lại đây , tính ra đã 3 năm rồi , tao cùng lắm chỉ là gặp Bảo qua màn hình vi tính mà thôi rồi cùng nhau trao đổi về tình trạng của hấn . Vì mấy hôm nay bận về công ty của tao quá nên vẫn chưa có dịp nói cho mày biết , vài ngày trước Tài đã tỉnh lại . Và còn quay trở lại Việt Nam rồi ... _ Nhỏ nhìn nó , chẳng biết nó khóc từ lúc nào , đôi mắt đã sưng lên không ít

- T..Thật sao ? V..Vậy Tài đang ở đâu ? _ nó ngất ngưỡng nói , ánh mắt ánh lên niềm vui nhìn nhỏ . Thì ra , hấn vẫn chưa chết , hấn vẫn không bỏ nó ! Thì ra hấn cũng ở bên Mỹ vậy mà bấy lâu nay nó không biết , bây giờ nó chỉ muốn nhìn hấn thôi . Nó ... nhớ hấn lắm

- Nhưng ...

- Sao ?

- Bảo nói với tao rằng ... Tài quên mất một người rồi

- Ai ?

- Là mày _ Nhỏ đau lòng nhìn nó , khi biết tin hấn đã tỉnh nó cũng khóc vui mừng thay cho nó . Mừng vì nó sẽ không còn chịu đựng nỗi đau nào nữa nhưng anh lại nói với nhỏ rằng hấn đã quên đi nó ? Một chút ký ức cũng chẳng còn

Bỗng chốc nó thấy xung quanh dường như bị bóng tối che phủ , như mình đã bị rơi xuống vực thẳm rất sâu vậy . Hấn tỉnh lại nhưng quên nó rồi sao ? Bỗng lời nói của bác sỹ 3 năm trước kia hiện lên trong đầu nó , bác sỹ đó từng nói dù tỉnh lại được sẽ quên một ai đó nhưng tại sao lại là nó ?

- Bảo đã từng đề cập mày với hấn , hỏi hấn có muốn gặp Băng không . Nhưng câu trả lời của hấn lại là " Băng là ai ? " . Rồi anh nói nhiều điều với hấn về mày nhưng rốt cuộc hấn vẫn chỉ lắc đầu . Một chút ký ức về mày cũng không còn nữa ... _ Nhỏ lo lắng nhìn về phía nó , nhỏ hiểu rõ chứ , một người mà mình rất yêu lại quên đi mình là ai và khi có một ngày gặp lại nhau mà người đó lại nhìn mình bằng ánh mắt xa lạ thì không phải sẽ rất đau đớn sao ?

Từng câu từng chữ của nhỏ nói ra như một sợi dây roi mạnh mẽ quất thẳng vào tim nó . Đau đớn , thất vọng lại như ủa về . Hấn tỉnh lại nhưng quên mất nó là ai ? Vậy tình cảm của nó và hấn có phải cũng bị chôn vùi rồi không ? Hay nên nói là từ bây giờ giữa hấn và nó không còn bất cứ quan hệ nào nữa ngoài hai chữ người lạ ?

- Trước khi đưa hấn đi Mỹ , chị Thư nói rằng , chị ấy thấy Tài rơi một giọt nước mắt _ Nhỏ lặng lẽ nói tiếp , có phải vì nó đau đớn vì hấn như vậy nên hấn mới đau lòng không ? Đó chính là ý nghĩ mà khi nghe cô nói như vậy

Nó nhìn nhỏ , hần là đang thấy buồn vì nó đau đốn như hiện tại sao ? Hần đúng là rất trẻ con ...

Vậy có phải hay không người mà ở sân bay và buổi tiệc đó chính là cùng một người , chính là hần không ? Ông trời đúng là thích trêu đùa con người mà , thì ra lúc đó nó không cảm nhận lắm , đó chính là hần . Không thể nào lắm được ... Nó cười yếu ớt

- Xin lỗi _ Nó mấp máy môi nói

- Tao mới chính là người phải xin lỗi _ Nhỏ khó hiểu nhìn nó nói

- Nếu không vì tao mày cũng sẽ không phải cách xa Bảo suốt 3 năm . Nếu không vì lời hứa đó thì có lẽ bây giờ mày đã có con và hạnh phúc bên Bảo rồi. Tao xin lỗi

- Mày đúng là ngu ngốc , giờ phút này còn xin lỗi tao nữa sao ? Dù gì hôm nay tao cũng đã được gặp lại Bảo rồi nên cũng vui mừng lắm đây . Tao tin chỉ cần mày và Tài thật sự yêu nhau , thì cũng không cần những kỷ ức đó mà một lần nữa sẽ ở bên nhau . Nếu nhớ lại là tốt hơn nữa

- Tao đi đây _ Bỏ lại một câu rồi nó ra khỏi quán cafe , bắt xe đi đến một nơi khác

Nó đứng trước ngôi mộ của hần , nhếch mép cười

- Anh đúng là đáng ghét , làm em đau lòng suốt 3 năm nay . Cứ đứng trước mặt ngôi mộ này lại làm em rơi nước mắt vậy mà hôm nay em mới biết em ngu ngốc đến cỡ nào . Đáng ra em nên vui mừng vì anh còn sống chứ ... tại sao tìm em lại đau đến như vậy , ánh mắt ngày hôm đó thật sự rất xa lạ , không còn sự ôn nhu như trước nữa . Ánh mắt ấy như ánh mắt mà ngày đầu tiên em gặp anh , lạnh lùng đến đáng sợ .

- Anh thật nhẫn tâm , già chết rồi lại tỉnh dậy quên mất em là ai . Anh thật sự rất nhẫn tâm

Chịu không nổi nữa , nó hét lớn , nước mắt tuôn ra dữ dội . Nó gục xuống , nức nở mà khóc , bao nhiêu nỗi nhớ , bao nhiêu nỗi đau cứ như được xả ra ngoài vậy . Khóc rất nhiều , rất nhiều

Tối _

" Từ Băng , nếu sau này anh quên đi em , không còn nhận ra em là ai nữa thì em sẽ như thế nào và làm gì ?

- Sao anh lại hỏi như thế ?

- Nhất thời muốn hỏi thôi , em không trả lời cũng được

- Nếu thật sự có ngày đó , em nhất định sẽ chẳng bỏ cuộc . Nếu anh yêu em thì cho dù có quên bao nhiêu lần nữa thì kết quả cuối cùng chỉ là anh vẫn phải trao trái tim của anh cho em thôi . Nếu thật sự anh quên , em sẽ theo đuổi anh , khiến anh yêu em một lần nữa , khiến anh không thể nào quên được em . Và một lần nữa bước vào trái tim anh ... vĩnh viễn cũng không đi ra "

Nó bùng tỉnh ngồi dậy , đôi mắt tựa như đã chảy nước mắt khá nhiều rồi . Ban nãy trong mơ đã hiện lại cảnh tượng lúc ngày valentine 3 năm trước . Hần đã từng hỏi nó nếu hần quên nó , nó sẽ như thế nào và làm gì ? Lúc đó nó đã suy nghĩ khá lâu , nó thật sự rất sợ ngày đó sẽ đến nhưng cuối cùng vẫn xảy ra . Khi đó nó đã nói rất chắc chắn là sẽ khiến hần yêu nó một lần nữa , theo đuổi hần , khiến hần không thể nào quên đi nó rồi lại bước vào tim hần thêm lần nữa . Nó đã rất tự tin rằng mình sẽ làm được . Vậy mà khi xảy ra chuyện nó lại chỉ biết khóc ...

- Được rồi , em sẽ thực hiện lời nói đó . Sẽ khiến anh yêu em một lần nữa , em sẽ theo đuổi anh . Anh cứ đợi đấy ! _ Nó quyết liệt nói rồi lau đi nước mắt , nhanh chóng chìm vào giấc ngủ

Có lẽ đó là đêm đầu tiên trong 3 năm nay , nó có thể không còn tỉnh giấc giữa đêm vì nhớ hần và ngồi khóc nữa ...

End chap 67

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Gặp Lại - Bước Đầu Kế Hoạch Theo Đuổi

Ngày hôm sau , tại sân bay ...

Nhỏ nhìn mãi về phía cửa , trong bóng dáng của anh . Chẳng bao lâu nhỏ ... ngủ gục

Một tiếng sau , anh bước ra và tìm kiếm hình bóng của nhỏ . Thế mà lại gặp cảnh tượng nhỏ ngủ gục trên ghế ? Anh nhìn nhỏ cười không ra tiếng , không ngờ suốt 3 năm không được chứng kiến gặp mặt nay lại nhìn thấy một cảnh như thế này .

Anh đi đến bên nhỏ , sau 3 năm cuối cùng anh có thể nhìn nhỏ rồi , còn là được nhìn nhỏ ngủ nữa , trông nhỏ lúc này thật rất dịu dàng nha . Khẽ chạm vào má nhỏ , rồi ngồi xuống , néo má nhỏ , cảm giác thật mềm . Như là đã lâu không gặp nhỏ nên giờ rất muốn néo má nha , néo má chẳng chán

Nhỏ cảm thấy má hơi đau nên khó chịu mở mắt , rồi lại ngồi bật dậy , đụng trúng đầu của anh . Nhỏ ôm trán la oai oái , miệng lầm bầm chửi người đụng mình ...

- Người nào vô duyên vậy hả , đi đứng không thấy đường hả ?

- Là anh này

Nhỏ ngược mặt lên nhìn người trước mặt rồi lại vui mừng ôm chầm lấy người trước mặt . Cảm giác ấm áp từ cái ôm này thật đã khiến nhỏ rất nhớ .

- Anh đúng là đồ ác độc . Nãy giờ đợi mãi mà chẳng thấy anh đâu vậy mà lúc ngủ còn chọc người ta nữa

- Hừ , em cũng biết nói à ? Anh đã nói là trễ chút rồi mới đến , ai bảo em đến sớm như vậy làm gì ? Vội lại ở đây là sân bay mà em cũng ngủ được hả ?

- Ủ ... thì , à mà từ lúc nào anh lại cãi em thế hả ?

- Cũng lâu rồi không gặp nên ngứa miệng muốn cãi đấy

Nhỏ im lặng nhìn anh , quả thật đã lâu rồi ... Nhìn anh giờ trong rất trưởng thành , ra dáng của một người đàn ông rồi , nhưng khi này cãi thì lại trẻ con lắm . Bỗng mắt nhỏ cay cay rồi nước mắt tuôn ra , nhỏ lại ôm anh một lần nữa , miệng không ngừng nói

- Em nhớ anh lắm , nhớ lắm , thật sự rất nhớ _ Nhỏ nức nở khóc rồi lại không ngừng lặp đi lặp lại

Anh không còn cãi nữa , đáp lại cái ôm của nhỏ . Thật sự anh cũng nhớ nhỏ nhiều lắm , chỉ vì xem bệnh tình của hấn mà anh phải xa nó tận 3 năm nhưng cũng may , ông trời không phụ lòng người cuối cùng cũng cho hấn tình lại . Anh và nhỏ cũng có thể gặp lại nhưng hấn lại quên mất nó thì mọi chuyện chẳng thể nào ổn được . Mà không ổn thì sao anh có thể cưới nhỏ ? Lời hứa lúc nhỏ đầy đủ là khổ mà ! Cậu cũng chưa tổ chức được đám cưới nên cũng rất mong chờ đấy ...

- Anh cũng vậy , rất nhớ em _ Anh nhẹ nhàng nói

- Về nhà Băng đi , có chuyện cần bàn đó

- Được đi thôi

Hai người vui vẻ nắm tay nhau rời khỏi sân bay

...

- Alo , mày rảnh không ?

- Chuyện gì ?

- Đến tiệm bánh Violet Love đi

- Để làm gì ?

- Đi ăn nha . Nghe nói ở đó bán bánh rất ngon , nước uống cũng ngon lắm đấy

- Rảnh quá rồi phải không ?

- Lát gặp nha . Bái bai

Cuộc trò chuyện của anh và hấn đã hết ...

Tiệm bánh Violet Love

Hai năm trước , cửa tiệm này được mở ra . Chiếm diện tích khá lớn , bên ngoài chỉ một màu trắng đơn giản . Bên trong lại trang trí rất đẹp , ở đây có 2 tầng lầu là chính . Tầng dưới là một màu trắng , phong cách rất trang nhã , từng bàn từng bàn được bố trí như dành riêng cho các cô gái tiểu thư . Tầng trên là màu đen là chính , tuy âm u nhưng lại thể hiện được tính cách mạnh mẽ , trai gái đều rất thích hợp . Đa phần thì tầng 2 được nhiều người đến ngồi hơn , nhưng tầng 1 cũng chẳng kém bao nhiêu .

Tầng nào cũng rất rộng rãi , lại còn có máy lạnh , đầy đủ tiện nghi nên chưa đầy một năm thì cửa tiệm này đã nổi tiếng sang khắp đất nước . Mỗi ngày cửa tiệm này đều rất đông , còn phải xếp hàng mới được vào trong . Không hề phân biệt kẻ giàu , chỉ có quan điểm : Ai đến trước thì được vô trước .

Bánh ở đây bán rất hợp với nhiều loại người, dù giá cả có thấp đi nữa nhưng bánh vẫn rất ngon. Những bánh đắt tiền hơn thì bánh càng ngon hơn.

Dù có rất nhiều người đến ăn bánh nhưng chỉ có 8 người phục vụ. Bốn nữ và bốn nam, những người thường xuyên đến ăn đều ngầm đánh giá bọn họ. Bốn người nam đều là những chàng trai tầm 20 tuổi, người đầu tiên tên là Tuấn Nam, tính cách rất ôn nhu, rất dịu dàng, khuôn mặt thì lại rất đẹp trai đi, được rất nhiều cô gái trong cửa tiệm để ý. Người thứ hai tên là Thiên Phong, là người có tính cách lạnh lùng, luôn luôn giữ khuôn mặt mặt lạnh tanh, tính cách dứt khoát, khuôn mặt cũng được liệt vào tuấn mỹ đi, dù lạnh lùng như vậy nhưng cũng thu hút rất nhiều cô gái để ý. Người thứ 3 tên là Thế Vinh, chỉ có ai hiểu rõ thì mới biết anh là một người rất phong lưu, khiến nhiều cô gái mê mẩn, dù vậy nhưng vẫn chưa có yêu ai thật lòng, miệng thì luôn cười, khuôn mặt lại khá hoàn hảo. Người cuối cùng tên là Hoa Tử, quan sát mọi việc rất sắc bén, biết cách làm ăn, là người hiểu rộng, tính tình lại rất thẳng thắn, mạnh mẽ dứt khoát, cũng có nhiều cô gái thầm thương trộm...

Bốn người họ, ai cũng làm bánh rất giỏi, như chuyên nghiệp vậy. Nhưng gia thế không có giàu có gì.

Còn 4 cô gái kia thì cũng rất nổi bật. Cô gái đầu tiên tên là Ngọc Diệu, là một cô gái rất hiền lành, dịu dàng trong từng cử chỉ, tính tình hơi nhút nhát, luôn nở nụ cười rạng rỡ với mọi người. Cô gái thứ 2 tên là Thủy Băng, tính tình thì cũng khá giống Thiên Phong, khuôn mặt quanh năm đều lạnh lùng, rất hiếm khi thấy được nụ cười của cô. Người thứ 3 tên là Thủy Tâm, là một cô gái rất nóng bỏng, nụ cười mê hoặc lòng người, khuôn mặt rất hoàn hảo. Người cuối cùng tên là Thanh Hồng, cô suy nghĩ về mọi việc đều rất cẩn thận, quan sát mọi thứ đều rất kỹ càng, xem sắc mặt của người khác là sở trường của cô. Bốn người họ, ai này cũng đều có nhiều người theo đuổi nhưng chẳng ai thành công, cũng có nhiều người thương thầm họ. Bốn người họ làm bánh, pha nước uống đều rất giỏi.

Sở dĩ bọn họ chọn vô cửa tiệm này làm là vì chủ tiệm của tiệm này và tiền lương rất cao. Và vấn đề mà những người ở đây luôn thắc mắc đó chính là chủ tiệm này là ai? Nhưng 8 người họ đều lắc đầu không nói, dù có đứt lốt hay nhịn đói cũng chẳng được gì. Nên bọn họ cũng thất vọng mà không hỏi nữa, thầm nghĩ rằng chắc chủ tiệm này rất bí ẩn.

Một ngày cửa tiệm bọn họ thu được cả mấy trăm triệu, tiền lương của 8 người họ cũng lên đến mấy chục triệu chứ ít gì. Nên bọn họ rất thích công việc này, chủ tiệm này bọn họ cũng đã gặp qua nhưng chỉ có một lần duy nhất rồi cũng tới 1 năm chưa gặp lại nữa. Ngày đầu tiên bọn họ đến ứng cử để làm nhân viên ở đây thì không ngoài họ ra mà có đến tận mấy trăm người đến xin việc nữa cơ. Nhưng điều họ không nghĩ đến đó chính là việc tuyển chọn lại rắc rối và kỹ càng đến như vậy. Ngày đầu tiên bọn họ đến ứng cử thì đều phải ở trong một căn phòng khác, người dẫn bọn họ đến đây chính là một cô gái trẻ tuổi rất xinh đẹp nói bọn họ là người được chọn. Khi thử làm bánh thì chưa đến một ngày thì đã có kết quả rồi, bọn họ khá là ngạc nhiên. Trong căn phòng đó bọn họ gặp một cô gái.

Khi cô gái đó nhìn bọn họ thì cả 8 người đều ngẩn người, cô gái trước mặt bọn họ rất đẹp, khuôn mặt như được điêu khắc tỉ mỉ, hoàn hảo đến nỗi chẳng có gì sai sót cả. Đôi mắt màu tím đỏ lạnh lẽo, khi bọn họ nhìn vào không hẹn mà cùng nhau rùng mình sợ hãi. Khi giọng nói của nó vang lên thì bọn họ mới hết ngẩn người.

- Tôi sẽ chọn 8 người các bạn làm nhân viên ở đây. Tôi không yêu cầu các bạn phải có bằng nghề nghiệp của mình, ban này khi tôi ăn bánh do các bạn làm, rất đạt tiêu chuẩn của tôi. Chỉ cần trong vòng 1 tháng thử việc này, các bạn làm tốt thì tiền lương sẽ tăng lên, thành tích càng tốt thì tiền lương sẽ tăng. Các bạn có ý kiến gì không? _ Nó quan sát 8 người bọn họ, dù so về tay nghề hay về diện mạo thì 8 người họ đều khá là hoàn mỹ, nó chắc chắn tiệm bánh này sẽ rất nổi tiếng.

Tám người bọn họ đều ngạc nhiên không ít, trên đời này lại có người không cần bằng nghề nghiệp mà lại có thể có tiền lương cao như vậy? Còn sẽ tăng nếu thành tích tốt? Bọn họ thầm nghĩ cô gái này rất giàu có vậy vì sao phải mở cửa tiệm này? Chắc chắn không phải vì kiếm tiền.

Cô gái tên Thủy Tâm lên tiếng hỏi nó

- Theo như cô nói thì cô rất giàu có vậy tại sao lại phải mở cửa tiệm bánh này? _ Mọi người hầu như đều nhìn về phía nó, quả thật bây giờ bọn họ đều rất thắc mắc.

Nó im lặng nhìn Thủy Tâm, nó cũng chẳng biết tại sao mình lại muốn mở cửa tiệm bánh này nhưng thoáng qua, nó đã từng nghĩ rằng vì bánh sẽ đem đến cảm giác ngọt ngào cho người ăn, cũng như tình yêu vậy, chỉ cần 2 người yêu nhau thật lòng thì sẽ có rất nhiều ngọt ngào. Bất giác hình ảnh của hắn lại xuất hiện.

- Cửa tiệm này đơn thuần tôi mở chỉ là do tôi muốn người ăn bánh của cửa tiệm này sẽ cảm nhận được sự ngọt ngào _ Nó nói rất chân thật, chân thật đến nỗi như đang nói cho chính mình nghe.

Tám người kia tin nó nói, câu trả lời đó không hề mang bất kỳ sự giả dối nào cả.

Chàng trai tên Thiên Phong lạnh lùng mở miệng hỏi nó

- Cô có bản lĩnh gì mà chắc chắn rằng cửa tiệm này sẽ không sụp đổ? Cô cũng là người làm bánh? Vì sao cô lại tin tưởng về tay nghề của chúng tôi khi chúng tôi ngay cả bằng nghề còn chưa có? _ Chàng trai này giọng nói rất lạnh lùng, ánh mắt lại sắc bén quan sát từng biểu cảm trên khuôn mặt nó.

- Lần đầu tôi thấy có nhân viên lại có thể hỏi bản lĩnh của chủ mình đây _ Nó nhếch mép cười.

- Muốn bản lĩnh? Được ngày mai tôi sẽ cho anh thấy, nếu mọi người cũng muốn thấy thì hãy cứ tập trung ở đây vào sáng mai lúc 9 giờ. Còn vì sao tôi lại tin tưởng các người là vì tôi tin tưởng con mắt nhìn người của tôi. Chỉ bằng các người nghĩ tôi nâng cao các người quá thì tại sao lại không thể hiện tài năng của chính mình?

Thiên Phong nhũn mảy, cô gái này rất thông minh, lời nói lại sắc bén vô cùng, chỉ nói vào trọng tâm. Nghe khẩu khí của nó có lẽ bản lĩnh còn hơn hẳn.

cả bọn họ , lần đầu tiên có một cô gái khiến anh tò mò đến như vậy .

- Qua đến ngày mai rồi trả lời có nhận việc hay không cũng chẳng muộn . Các người có thể đi được rồi _ Nói xong nó lại xoay người nhìn về phía cửa sổ

Bọn họ cũng không nói gì nữa mà rời đi . Trong lòng bọn họ rất mong chờ đến ngày mai ...

Ngày mai ~

Tám người bọn họ đã có mặt đầy đủ ở nơi mà nó yêu cầu . Trước mặt bọn họ chính là một cái bánh khá lớn , bề ngoài được phủ một lớp chocolate , còn rắc thêm một ít bột đường . Chỉ so về bề ngoài thôi cũng đã thấy rất hấp dẫn rồi , bọn cùng nhau cầm muỗng lên . Khi muỗng và bánh tiếp xúc với nhau thì chất lỏng từ trong bánh chảy ra . Bọn họ khẽ nhử mảy , từ từ đưa lên miệng ăn , nết bọn họ mở to ngạc nhiên . Bánh này độ ngọt vừa phải , chất lỏng bên trong có lẽ được làm từ nguyên liệu sữa là chính , hơi đặc ăn rất ngon , cảm giác rất béo . Mùi thơm lan tỏa xung quanh , xộc vào mũi bọn họ là mùi hương thơm nhẹ . Cảm giác như bánh mới vừa ra lò , nếu họ đoán không lầm thì có lẽ chiếc bánh này được đông lạnh với nhiệt độ thấp . Xung quanh bánh còn nhìn thấy được cả hơi lạnh đang tỏa ra , nhưng khi ăn lại không hề tê buốt . Lớp bánh chocolate bên ngoài kết hợp với loại sữa đặc biệt bên trong khiến người ăn cảm nhận được hương vị lạ . Ăn một muỗng lại muốn ăn nữa , bọn họ mới đó mà đã nhanh chóng ăn hết cái bánh .

Trong lòng bọn họ thầm cảm phục nó , bánh này là lần đầu tiên bọn họ ăn . Bọn họ cũng hiểu rõ loại bánh này rất khó chế biến ra . Người khác sợ là chỉ có thể làm hư bánh mà thôi .

Nó từ từ xoay người nhìn đĩa bánh đã hết rồi lại nhìn bọn họ .

- Thế nào ?

- Độ ngọt của bánh đạt tiêu chuẩn , không quá ngọt . Bánh rất vừa miệng , khi ăn vào có cảm giác mát lạnh lan tỏa . Mùi thơm lại rất quyến rũ _ Người con trai tên là Hoa Tử nêu lên kết luận của mình

- Mùi vị của bánh kết hợp với nhau rất hòa hợp , tạo nên mùi vị mới . Khiến người ăn rất muốn ăn nữa _ Người con trai tên Thế Vinh đánh giá nói

- Muốn làm chiếc bánh này e là hơi khó , những nguyên liệu phải vừa phải . Tính chính xác thời gian đông lạnh của bánh _ Cô gái tên Thùy Tâm gật đầu nói

Những người còn lại cũng đánh giá , chiếc bánh này quá hoàn hảo đi , chẳng thể nào có lời phê bình nào cả . Tám người họ thật sự rất khâm phục nó , không hề nghi ngờ bản lĩnh của nó nữa

- Vậy các bạn có muốn làm nhân viên ở đây và thể hiện tài năng của mình ?

- Được _ 8 người họ đồng thanh nói

- Vậy 3 ngày sau , đồng phục sẽ được gửi đến nhà các bạn . Ngày đầu khai trương chúng ta mở một buổi tiệc như buffet , hoàn toàn miễn phí . Các bạn hãy làm thật nhiều loại bánh theo như sở trường của các bạn . Chỉ cần lượng bánh nào được ăn nhiều nhất thì sẽ được đưa vào danh sách của cửa tiệm . Mong rằng các bạn sẽ thể hiện hết tài năng của mình

Vậy là 3 ngày sau cửa tiệm khai trương , vì là bánh miễn phí nên có rất nhiều người đến ăn . Bọn họ ăn rất ngon miệng , người nào cũng tấm tắc khen ngon như đầu bếp chuyên nghiệp . Nghĩ rằng những người làm những cái bánh này rất già nhưng không ngờ toàn bộ chỉ mới có 20 tuổi . Lại còn là nam thanh nữ tú nữa , sau ngày hôm đó cửa tiệm dần dần có thu nhập ổn định cho đến một năm thì cửa tiệm này đã thu nhập hơn mức quy định được đặt ra . Tiền lương của bọn họ có thể sống đến mấy tháng , cuộc sống bọn họ được thay đổi mới . Đã có lúc họ từng nghĩ nếu như ngày đó họ không nhận công việc này thì đó chính là hối hận cả đời họ ...

Nhưng sau ngày đó họ không còn gặp lại cô gái cùng như chủ tiệm này nữa . Chỉ liên lạc qua điện thoại mà thôi , trước ngày khai trương , nó đã nói là đừng nói nó ra mặt , cứ im lặng là được .

Và thế là đã 2 năm trôi qua ...

Bọn họ nghe nói hôm nay nó sẽ đến đây nên tám người họ đều rất háo hức và vui mừng . Ngay cả Thiên Phong và Thủy Băng lạnh như tảng băng kia cũng thể hiện vui mừng .

Quay lại với hần , dù không muốn đi nhưng vì anh nên mới miễn cưỡng đến . Lúc đến hần cũng nghe nói nơi này rất đông khách , cũng khá là nổi tiếng . Đến khi bước vào trong , mùa trắng đập thẳng vào mắt hần , bao nhiêu cô gái xinh đẹp đều ở đây , họ cười đùa vui vẻ tán dóc với nhau . Có một cô gái mặc đồ của cửa tiệm đến chào hỏi hần rồi lại dẫn hần đến tầng 2 . Cô gái đó chính là Thủy Băng .

Tầng 2 hơi khác so với tầng 1 . Đúng là sẽ có một căn phòng lớn là chính nhưng cũng còn 2 phòng phụ nữa , tuy không lớn bằng phòng chính nhưng cũng đầy đủ tiện nghi . Thủy Băng dẫn hần đến phòng cuối cùng của tầng 2 . Khi hần tiến vào bên trong thì màu sắc này lại làm hần khá hài lòng , người bày trí ở đây suy nghĩ rất chu đáo , nếu như nói tầng 1 là dành cho sự tao nhã , ôn nhu thì tầng 2 chính là dành cho sự mạnh mẽ và bí ẩn .

Bên trong hình như không có ai ngoài anh và thêm một cô gái . Hần khẽ nhíu mày nhìn nhỏ , cô gái này hình như hần đã gặp qua ...

- Hey , vào đây đi _ Anh vui vẻ chào đón hần

Hắn bước vào , ngồi đối diện với anh và một cô gái . Anh dường như nhìn thấy sự thất vọng của hắn , mở miệng nói

- Đây là Trịnh Thiên Thanh , bạn gái của tao đó . Thanh học chung với chúng ta hồi cấp 3 , mày nhớ ra cô ấy chưa ?

- Thiên Thanh ? _ Hắn lẩm bẩm lại cái tên này , hình như thật sự hắn có học chung với cô gái này

- Thật ra mày không nhớ cũng không sao vì mày bị tai nạn mà . Lúc đầu vô học , tao với Thanh hay cãi nhau miết . Còn mày thì chỉ im lặng thôi , lâu lâu lại đứng ra giảng hoà cho 2 đứa . Rồi sau này 3 người chúng ta là bạn thân , nhưng tao lại phát hiện tao yêu Thanh nên mày đã ủng hộ tao theo đuổi á . Cuối cùng bây giờ tao với Thanh cũng hạnh phúc bên nhau rồi _ Lời nói dối trắng trợn , không hề mang một điểm khả nghi nào cả , đơn thuần chỉ là đang kể lại chuyện lúc trước

Nhỏ trong lòng thầm tán thưởng anh , không ngờ quen biết bấy lâu nay khả năng diễn xuất của anh lại giỏi đến như vậy . Nếu như nhỏ không biết chuyện thì có lẽ cũng bị anh gạt mất rồi ...

- Chào anh , lâu rồi không gặp , kể ra cũng 3 năm rồi _ Nhỏ gật đầu , mỉm cười lịch sự hướng về phía hắn nói

- Chào cô _ Hắn lạnh lùng đáp lời

- Mày ăn gì thì gọi đi _ Anh tươi cười nhìn hắn cười

Khi hắn định trả lời thì ngoài cửa có tiếng cửa , cô gái lúc này dẫn hắn đến đứng ở bên ngoài nói

- Hôm nay chủ tiệm bánh của chúng tôi về nước nên loại bánh Chocolate Love Milk , sẽ được bán nhiều hơn mỗi ngày . Chúng tôi còn lại 1 cái , không biết quý vị có muốn gọi hay không ? _ Thủy Băng ban đầu cảm thấy khó hiểu khi nghe nó phân phó đến phòng này mà hỏi như vậy . Loại bánh đó một ngày chỉ bán có 8 cái , muốn ăn cũng khó , rất ít người ăn được với cả giá tiền của bánh này là đắt nhất tiệm bánh nhưng lại có rất nhiều người muốn ăn mà không được . Vậy mà hôm nay bánh lại được giữ lại cho căn phòng này .

- Được , chúng tôi gọi . À cho thêm một ly sữa ngon nhất ở đây nhé _ Anh nhanh nhẹn trả lời , không cần hắn trả lời nữa

Hắn nhíu mày nhìn anh , hắn chưa kịp nói thì đã bị anh dành mất vậy mà còn thay hắn gọi sữa nữa .

- Tài à , sao mày không hỏi tao vì sao tao lại gọi sữa cho mày nhỉ ? Từ trước đến nay mày đâu có uống sữa ? _ Anh nhìn hắn , cười nham hiểm hỏi

Hắn bất giác ngạc nhiên nhận ra , đúng là từ trước đến nay hắn không có uống sữa nhưng không hẳn là ghét . Nhớ lại cái ngày đi buổi tiệc kia , hắn cũng uống sữa chứ không hề uống rượu , lúc đó hắn cũng không chú ý gì nhiều . Bây giờ nghe anh nhắc lại hắn mới cảm thấy lạ

- Tại sao ? _ Hắn nhìn anh hỏi

- Ừ thì lúc còn học cấp 3 , đột nhiên mày thích uống sữa , ngày nào cũng uống cả . Đã có lúc tao hỏi mày là tại sao thì mày trả lời rằng " Con người cũng có lúc thay đổi " . Nên bây giờ nghĩ mày cũng thích uống sữa nên mới gọi giùm mày

Hắn lại nhíu mày . Hắn có nói như vậy sao ? Hắn biết mình đã hôn mê 3 năm rồi , bây giờ tỉnh lại chính là kỳ tích . Hắn cũng có từng hỏi qua vì sao mình lại bị như thế thì anh nói rằng hắn bị tai nạn xe .

Hắn im lặng không nói thêm gì nữa cho đến khi bánh và sữa đều được đem đến ...

Hắn thăm đánh giá , tách sữa này rất trang trọng , bên ngoài là một màu đen , còn dính xung quanh gần đáy ly vài viên kim cương , rất xa hoa , sữa bên trong mùi hương lan tỏa vào mũi hắn . Sữa này pha chế rất thơm , rồi hắn lại đưa mắt nhìn sang chiếc bánh đó . Hắn cũng có nghe qua cửa tiệm này , cửa tiệm này rất nổi tiếng , chỉ mới khai trương cách đây 1 năm mà thôi . Vậy mà lúc này hắn đến chỉ sợ không có chỗ ngồi rồi . Cô gái lúc này nói nghe khẩu khí có chút kì lạ , theo như cô ta nói thì bánh này chắc chắn số lượng có hạn vậy mà chỉ còn lại duy nhất một cái lại đến phòng này hỏi . Bánh này trang trí rất đẹp mắt , lớp socola trông thật rất hấp dẫn , bột đường được rắc lên càng khiến người khác muốn thưởng thức . Bánh này đối với hắn rất quen thuộc nhưng trong ký ức lại không hề tồn tại .

Hắn bắt đầu thưởng thức , khi muỗng chạm vào bánh , thì có một chất lỏng từ trong bánh chảy ra . Có thể nhìn thấy được khí lạnh từ chất lỏng đó lan tỏa ra , có lẽ là được đông lạnh ở nhiệt độ cao . Mùi vị socola trộn lẫn với chất lỏng như sữa này tạo nên hương vị mới , rất mới lạ , rất ngon miệng , rất kích thích vị giác muốn ăn tiếp . Thì ra chiếc bánh này lại ngon đến như vậy , người khác muốn ăn quả thật khó khăn . Cảm giác của hắn lại trở dậy , chiếc bánh này , mùi vị này thật sự rất đối quen thuộc ...

Hắn cứ thế từng muỗng từng muỗng ăn rồi lại nhấp một ngụm sữa . Sữa này pha chế khá là đặc biệt , mùi vị rất thơm ngon . Hắn cứ thế ăn mà không hề chú ý đến 2 con người trước mặt đang liếc nhìn nhau mà cười .

Sau khi ăn xong , cảm giác được vị ngọt vẫn còn trên lưỡi . Hắn chẳng hiểu sao lại mỉm cười rất nhẹ nhàng , hai người kia hơi ngần ra nhìn hắn . Dù gì nhỏ cũng là con gái bị ngăn ra cũng không phải không được còn anh thì là vì dù sao cũng đã 3 năm không thấy hắn cười rồi giờ thấy hắn cười nhẹ nhàng như vậy . Nhưng hình như hắn không phát hiện ra mình đang cười nên cũng chẳng để ý hai người kia .

Nó ngồi trong phòng khác , từ trước đã lắp camera ở trong phòng nên tất cả biểu hiện của hắn đều không thoát khỏi tầm mắt của nó . Khi nhìn thấy khuôn mặt , đôi mắt quen thuộc kia nó đã xúc động đến mức rơi cả nước mắt , cuối cùng nó cũng đã gặp lại được hắn . Nhìn hắn vẫn lạnh lùng như vậy nhưng không lạnh lẽo như ngày đầu tiên nó gặp . Mắt thấy hắn vẫn thích uống sữa , bất giác trong nước mắt lại chính là nụ cười yếu ớt của nó . Nhìn thấy

hắn ăn hết cái bánh do nó làm ra , nó thật sự cảm thấy rất vui mừng , có phải hắn có cảm giác quen thuộc không ? Liệu hắn có nhớ ra gì không ?

Ngắm nhìn khuôn mặt hắn , khuôn mặt mà suốt 3 năm nay không giấc ngủ nào mà nó không nhìn thấy nhưng bây giờ thật sự không phải là mơ , hắn đã tỉnh lại .

Nó đi ra căn phòng đó , từ từ đi đến một căn phòng khác , căn phòng này chỉ có nó và 8 người kia là biết . Phòng này khá rộng , có nhiều nhạc cụ , đều là loại mới nhất . Thường thì ở đây chỉ mở nhạc bằng máy cho mọi người thưởng thức mà thôi nhưng hôm nay khi nó đến căn phòng này nhạc lại ngừng bất chợt , khiến mọi người bỗng im lặng lạ thường . Hắn cũng cảm thấy khác lạ , còn anh và nhỏ thì lại diễn y như thật làm vẻ mặt khá ngạc nhiên

- Sao lại tắt nhạc rồi nhỉ ? _ Anh tự hỏi

- Đúng vậy , sao tất thế ? _ Nhỏ cũng phụ họa theo

Bỗng chốc có một tiếng đàn vọng về vang lên , thanh âm nghe hơi chói tai như người vừa mới sử dụng nhạc cụ vậy . Mà âm thanh này chính là từ đàn piano mà phát ra , âm thanh nghe cũng khá là rõ ràng . Hắn nhíu mày kinh ngạc nói

- Không ngờ tiệm bánh này lại có người đánh đàn tệ đến mức như vậy ? _ hắn chế giễu nói

- Tao lại không nghĩ như vậy _ Nếu như hắn biết đó chính là nó thì có thấy sai lầm khi nói như vậy không ? Thật đúng là mong chờ mà

Hắn chưa kịp nói thì âm thanh từ đàn piano lại vang lên , lần này lại khiến hắn một phen ngạc nhiên . Khác hẳn sự vọng về ban nãy , người đánh này có lẽ là rất chuyên nghiệp , điệu nhạc nghe rất buồn , buồn đến nỗi người nghe cũng cảm nhận rõ ràng . Điệu nhạc này như đi thẳng vào trái tim hắn , hắn nhắm mắt thưởng thức điệu nhạc này . Cảm nhận được tâm tư người đàn có lẽ rất buồn , nhưng nghe sâu hơn lại có cảm giác như có sự vui vẻ ẩn giấu bên trong . Người đàn như đem mình hòa vào trong điệu nhạc , rất có hồn .

Ban nãy hắn khinh miệt người này nhưng bây giờ lại khâm phục không hết . Người đàn này khiến hắn rất tò mò ...

Nhỏ và anh cũng đắm chìm vào bên trong điệu nhạc của nó nhưng vẫn không quên dò xét biểu hiện của hắn . Bọn họ nhíu mày cười , tất cả mọi thứ đang dần tiến triển như kế hoạch .

Khi tiếng đàn dứt đi thì vẫn còn một bầu không khí im ắng nhưng chẳng bao lâu mọi người lại vỗ tay không dứt , có người còn khóc khi nghe thấy nữa . Bọn họ muốn biết người đó là ai nên mọi người đều hỏi 8 người bọn họ . Bọn họ nhìn nhau rồi lại cùng nhau nói

- Người đàn này đó chính là chủ của chúng tôi _ Bọn họ nói , khuôn mặt rất tự hào vì mình là nhân viên của nó , rất hạnh phúc ...

Mọi người ồn ào bàn tán , bọn họ đã nhiều lần hỏi 8 người này chủ tiệm này là ai . Nhưng dù có gắng hỏi như thế nào cũng không được , vậy mà bây giờ người bí ẩn đó lại quay về và còn đang ở đây . Bọn họ rất muốn xem mặt nhưng 8 người kia lại nói không được , bọn họ ai nấy đều rất thất vọng

- Cho hỏi bánh Chocolate Love Milk là do chủ tiệm này chế biến sao ? _ Một cô gái xinh đẹp nói , thu hút khá nhiều sự chú ý của mọi người

8 người họ khuôn mặt ai nấy lại thể hiện rõ ràng sự khâm phục của mình đối với nó , cũng chỉ vì cái bánh ấy mà bọn họ mới có cuộc sống như ngày hôm nay ...

- Phải _ Tám người họ đồng thanh nói

Mọi người bắt đầu bàn tán xôn xao

Phòng của bọn anh cũng nghe thấy cuộc nói chuyện bên tầng dưới , anh và nhỏ cười nham hiểm nhìn nhau . Anh lên tiếng nói

- Nghe nói chủ tiệm ở đây rất thần bí , chưa hề tiết lộ thông tin của mình cũng như chưa từng xuất hiện . Nay lại ở đây thật khiến người khác tò mò _ Quả thật nếu như anh không biết nó chính là người chủ tiệm của tiệm bánh này thì thật sự rất tò mò

- Chiếc bánh ngon như thế này chính là của cô ấy chế biến ra vậy thì có lẽ cô ấy cũng thật tài giỏi _ Nhỏ phụ họa theo nói

- Không những làm bánh ngon mà lại đánh đàn rất xuất sắc , người này thật ra là ai ? _ Anh lại nói tiếp

Hắn lại nhíu mày nữa , không ngờ người đánh đàn ban nãy chính là người làm ra cái bánh này cũng chính là chủ tiệm này nữa . Lại lịch thật sự rất bí ẩn , khiến người khác không thể nào không tò mò được

- Tài à , mà có thấy tò mò về người này không ? _ Anh nhìn hắn cười cười nói

- Tò mò _ Hắn gật đầu nói thật

Khóe miệng của anh khẽ nhíu lên ý cười nhàn nhạt . Bước đầu của kế hoạch này thành công mỹ mãn rồi , giờ đây chỉ mong IQ của hắn phát huy tác dụng hết toàn lực thôi

- Thôi được rồi , về thôi , lần sau lại đi ăn nữa _ Anh vui vẻ nói rồi lại nhìn thẳng về phía camera , nháy mắt cười đắc ý

Đĩ nhiên hành động này không lọt vào tầm mắt hấn . Nó mỉm cười vui vẻ , lần này nó chắc chắn phải " chinh phục " được hấn !

Hấn ra về với sự tò mò của mình , cảm giác quen thuộc từ khi bước vào tiệm bánh đó cứ khiến hấn cảm thấy kì lạ . Thật sự cảm giác quen thuộc đó là gì ? Hấn đã quên mất điều gì sao ?

End chap 68

Hú hú ^^ Vậy là chap này đạt kỷ lục nữa rồi , 5967 chữ nha : Coi như bù đắp cho các bạn nhé :)) Mấy bạn đọc truyện vui vẻ , cảm ơn vì luôn ủng hộ Au*

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Xin Việc Ở Công Ty Hấn - Kỷ Niệm Đẹp

Sáng hôm sau , nó ngủ dậy khá sớm hơn mọi ngày . Làm vệ sinh cá nhân xong thì chọn bộ chiếc váy đơn giản , nhìn qua cũng chẳng có gì đặc biệt , chỉ là chiếc váy dài đến đầu gối màu xanh biển , sát nách , cảm giác nó có một thân hình khá thon gọn . Mái tóc được xõa ra nay lại được buộc cao lên , lưa thưa vài lọn tóc nhỏ , trong rất dịu dàng . Nó đánh phấn cho làn da tối lại một chút , không trắng như hiện tại chỉ là da ngăm bình thường . Mái tóc và đôi mắt chuyển đổi thành màu đen . Đeo cặp kính khá to che đi đôi mắt to tròn của nó , nó mỉm cười nhẹ nhẹ . Thầm nói rằng : " Lần này em sẽ không để cho anh phát hiện em ra dễ như vậy , lần này em sẽ khiến anh chẳng có bất cứ nghi ngờ gì . Anh sẽ không dễ gì điều tra được thân phận thật sự đâu " .

Nó nhớ , lúc trước hấn đã từng nói ngay từ lần đầu tiên gặp hấn đã cảm nhận được có gì đó rất giả tạo ở nó , khi đó nó đã rất nhiên , không ngờ hấn lại cảm nhận được như vậy , hầu như chẳng ai nhận ra nó cả vậy mà hấn lại có thể cảm nhận được . Cứ như chỉ cần ở bên hấn , những gì nó che giấu bấy lâu nay đều bị hấn lật tẩy . Nhưng lần này nó sẽ dốc hết sức mà biểu hiện thật tốt cho hấn không nhận ra , với lại hấn là chủ tịch thì chưa chắc sẽ quan tâm một đứa như nó . Cho nên phải hóa trang thật kỹ !

Bước ra khỏi nhà , nó bắt taxi đến công ty Wiinn - công ty do hấn quản lý cũng như là chủ tịch ...

Đi đến phòng phỏng vấn , khuôn mặt nó tối sầm lại . Không ít người ở bên ngoài đứng đợi , tầm cỡ 100 người đấy chứ ít . Nó đi đến một chỗ ngồi trống , nhẹ nhàng ngồi xuống . Nhìn mọi người xung quanh , hầu như đều là những người xinh đẹp . Nó thầm nghĩ lần đầu tiên trong cuộc sống nó lại nghĩ rằng cũng có ngày mà nó phải ngồi chờ để được phỏng vấn như vậy . Nói nó là chủ tịch của một công ty thì chỉ sợ bị người khác cười , nghĩ mình là người điên .

Cả cuộc đời này chỉ sợ đây là lần đầu tiên mà nó đến phỏng vấn xin việc như thế này . Nghĩ lại đúng là nực cười thật mà , nếu chỉ nó và anh nó mà biết được không biết sẽ như thế nào nhỉ ? Tính ra thì cũng đã 3 năm rồi , nó và hai người kia không gặp nhau . Nếu họ biết đứa em của họ đi xin việc phỏng vấn thì không biết sẽ tức giận như thế nào ? Chỉ nghĩ thôi mà thấy đáng sợ rồi , chỉ mong họ đừng về nước ngay lúc này ...

Ở một nơi nào đó có 2 người bỗng nhiên đồng thời cùng nhau hást xì .

Thật lâu sau nó mới được đi vào phỏng vấn và phát hiện mình chính là cuối cùng . Đi vào bên trong chỉ có 2 người con trai , một người tầm 20 tuổi , còn người còn lại tầm gần 30 tuổi nhưng cả hai người khuôn mặt đều rất đẹp trai , rất tuấn tú . Nó cũng đã có điều tra qua , cũng không quá khó để biết , người con trai tầm 20 tuổi kia chính là tổng giám đốc được hấn rất trọng dụng , làm việc thì rất nhanh gọn , xử lý mọi việc nhanh chóng . Mới 20 tuổi thôi mà sự nghiệp đã thành công đến như vậy , có thể nói người này là cánh tay đắc lực của hấn . Còn người đàn ông tầm 30 tuổi kia thì lại là trưởng phòng của bộ phận điều hành , cũng được xem là người có thực lực đi .

Nó làm bộ dáng hồi hộp ngồi xuống ghế , đối diện với 2 người họ . Nó cảm nhận rõ ánh mắt đánh giá của họ , trong tờ hồ sơ của nó ghi rằng nó có ít nhất là trên ba tấm bằng tốt nghiệp , thông thạo nhiều thứ tiếng , am hiểu nhiều lĩnh vực . Nhìn về mặt bọn họ có lẽ là không tin đi , nhưng sự thật còn nhiều hơn thế nữa ấy chứ , chỉ là nó không muốn nhiều người để ý đến mình thôi . Vậy mà bọn họ lại nhìn nó với vẻ mặt đó ? Không tức giận cũng chẳng được , chẳng qua nó không thể phát tán ra ngoài mà chỉ có thể ngấm hạ bót lửa giận xuống mà nhẩn nhục .

- Cô năm nay thật sự chỉ mới 21 tuổi ? _ Người con trai 20 tuổi đó chính là Đông Nam , đang nhìn nó với ánh mắt nghi hoặc

- V..Vâng _ Nó ấp úng trả lời nhưng trong lại thầm nói chẳng lẽ mình trong già như vậy sao ?

Đông Nam khẽ nhún mày , anh năm nay chỉ mới 20 tuổi vậy mà nhìn anh còn " già " hơn cô gái này nữa cơ ! Nhìn trông có vẻ vụng về , nhưng hồ sơ lại nói cô gái này kiến thức rất rộng rãi .

Sau khi hỏi vài câu hỏi bình thường thì Đông Nam lại lên tiếng hỏi câu hỏi cuối cùng :

- Vì sao cô muốn làm ở công ty này ?

Nó im lặng một hồi, chẳng lẽ lại nói sự thật cho bọn họ nghe à ? Nó khẽ nhếch mép cười buồn

- Lý do sao ? Tôi nghĩ rằng công ty này chính là lý do để tôi làm công việc này, chủ tịch của công ty này chính là người mà tôi rất hâm mộ _ Nó nói thật lòng, nhẹ nhàng như gió thổi đi, bất giác thanh âm dễ chịu này lại như đường mật rót vào tim của 2 người kia

Vậy là cuộc phỏng vấn của nó đã kết thúc, phải đợi ba ngày sau mới có kết quả tuyển chọn.

Nó lặng lẽ rời khỏi công ty này, bây giờ chỉ phụ thuộc vào số phận, nó sẽ xem vận may của mình, liệu có thể thành công vào đây làm việc không ? Nhưng rồi nó lại cười chế giễu, Từ Băng ơi là Từ Băng, từ bao giờ mà mày lại sợ hãi chỉ vì một công việc như thế ? Không phải tất cả chỉ vì yêu một người sao ?

Bỗng nhiên trong đầu nó lại hiện về kỷ niệm lúc trước, nó bắt xe rồi đi đến quán kem lúc trước mà hắn và nó hay đến ăn ...

Bước vào bên trong, lòng nó chợt chùng xuống. Kể ra cũng đã 3 năm nó không đến đây một lần nào cả, nay lại về đây như quá khứ khơi dậy vậy. Nó tìm một góc khuất, an tĩnh nhìn mọi người đang cười đùa vui vẻ nói chuyện.

- Ôi, quý khách lâu quá không gặp ! _ Cô gái phục vụ lúc trước lại đến bên nó, nhìn nó ngạc nhiên nói

Nó nhìn cô, cô gái này không phải là cô gái mà lúc trước hay đến hỏi nó ăn gì sao ? Nay lại đẹp hơn trước nhiều rồi ...

- Chị còn nhớ tôi sao ?

- Tất nhiên là nhớ rồi, 3 năm trước cũng nhờ trò chơi được tổ chức quán kem này thành lập 30 năm mà hai người tham gia trò chơi í. Khi đó có nhiều người quay lại video rồi tung lên mạng, từ đó quán chúng tôi ngày nào cũng hết kem nhanh chóng, quán thì đông người. Dĩ nhiên tôi phải nhớ quý khách rồi nhưng chàng trai kia đâu ? _ Cô gái này vẫn vui vẻ như ngày nào, nói chuyện rất thẳng thắn nhưng cô quả thật nói không sai nếu không nhờ 2 người này thì quán cũng không phát triển như bây giờ

Nó bỗng rơi vào im lặng lần nữa, suốt 3 năm nay nó luôn mơ về hắn, mơ đến hắn rồi xa nó. Những kỷ niệm này tưởng chừng đã bị vùi vào bên trong tim nó, mãi mãi cũng chẳng xuất hiện nữa vậy mà hôm nay nó lại hiện về. Nó nghĩ đến lần cùng nhau ăn kem với hắn, vui vẻ đến nhường nào.

- Cho tôi một ly kem socola _ Nó nói sang chuyện khác

- Xin quý khách đợi trong chốc lát _ Cô gái đó vui vẻ

Thời gian đó như quay lại, từng khoảnh khắc đó như hiện về rất rõ ràng. Về mặt háo thắng của hắn, ăn nhanh để có thể chiến thắng trong dễ thương đến mức nào. Rồi lại có vẻ mặt đắc ý khi giành chiến thắng, nhìn nó với ánh mắt vui vẻ. Như đang khoe khoang chiến thắng này vậy, khuôn mặt như con nít vậy. Về mặt ôn nhu và dịu dàng khi mức từng múng kem cho nó ăn, trong như một bảo mẫu đang chăm trẻ con vậy.

Chẳng bao lâu kem đã được đem đến. Khí lạnh tỏa ra xung quanh trông thật hấp dẫn, nó múc từng múng lên ăn, mùi vị vẫn như cũ. Vẫn như ngày đó, rất ngon, rất ngọt, cũng gọi lên nhiều kỷ niệm. Bất giác nó khẽ mỉm cười nhẹ

Đến khi ăn xong chuẩn bị ra về thì nó đi ngang bằng sự kiện thành lập được 30 năm trước. Trên đó có hai tấm hình có mặt của hắn và nó, tìm nó bỗng giác nhớ đau. Khi đó cả 2 đều viết trên đây những gì đều không biết, cứ như vậy mà rồi đi thôi. Lúc đó nó đã rất tò mò nhưng rồi những sự việc sau đó lại khiến nó quên mất đi ... Bây giờ nghĩ lại, sự tò mò kia như hiện rõ. Bất giác nó tiến gần hơn nhìn, khuôn mặt hắn khi cười trông thật dịu dàng biết bao, ánh mắt lại thể hiện sự vui vẻ rõ ràng. Nụ cười rất tự nhiên, chỉ đơn giản là sự vui vẻ mà thôi, chẳng mang theo điều gì nữa cả. Nụ cười này đã lâu rồi, thật đã lâu rồi nó chưa được nhìn thấy qua, dù có cũng chỉ là nụ cười trong bao giấc mơ của nó.

Nó nhẹ nhàng lật tấm ảnh mặt sau lại, đôi mắt mở to nhìn tấm ảnh. Nước mắt bỗng nhiên tuôn trào ra, trái tim nó khẽ nhói lên đau đớn. Đôi mắt nó chứa đầy sự đau đớn, thất vọng lẫn vui mừng.

Nó đi ra khỏi quán kem, bắt xe đi về nhà. Trong đầu vẫn lẩn quẩn lời viết ban nãy trong tấm ảnh

" You are my sunshine "

End chap 69

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Nhận Công Việc Mới - Trở Lại Như Xưa

Ngày hôm sau , nó liền nhận được cuộc điện thoại lạ . Nhận được tin là nó đã được chọn , sớm nhất là ngày mai có thể đi làm .

- Ông trời ! Cuối cùng lần này ông cũng chịu giúp tôi ! _ Nó nhìn lên bầu trời , khẽ nhếch mép cười . Đã có lúc nó hận ông trời hơn mọi thứ , cho nó một thứ rồi lại nhấc tâm đoạt lại . Nhưng lần này nó thật sự đã tỉnh ngộ , trước giờ nó chỉ biết oán trách ông trời nhưng thật sự nó chỉ muốn trốn tránh sự thật lúc đó . Rốt cuộc bây giờ nó mới hiểu rõ là từ trước đến nay , khoảng thời gian đó chính là gian nan trong tình yêu mà nó phải vượt qua . Hắn cũng vậy , cũng đã phải cố gắng vượt qua ...

Ngày hôm sau đến rất nhanh

Nó dậy từ sớm , hóa trang bản thân . Ngắm nhìn bản thân trong gương , nó mỉm cười nhẹ nhàng . Trong gương là một cô gái chắc chắn không giống nó ở một điểm nào , đôi mắt cùng mái tóc màu tím bí ẩn kia nay lại là màu đen . Mái tóc buộc 2 bên , thả xuống trước vai . Nó đeo kính to che mất đi đôi mắt kia và che hết gần như khuôn mặt nó . Làn da y như lần mà nó đi phỏng vấn , không có trắng nõn như trước mà lại là màu ngăm . Mặc trên người chiếc áo tay dài màu hồng phấn bình thường rồi phối hợp thêm chiếc quần dài thun màu trắng nữa . Nhìn sơ qua cũng chỉ thấy nó rất đều bình thường , chẳng có gì nổi bật . Nhưng đôi môi lại hết sức quyến rũ đi , môi mọng và khá đỏ , khiến người khác không thể nào mà muốn nếm thử mùi vị ...

Bước ra khỏi nhà , nó đi bắt xe rồi đến thẳng công ty hắn . Trên môi nụ cười lại xuất hiện , kế hoạch chính thức sắp bắt đầu rồi !

Bước vào bên trong công ty , nó đi theo chỉ dẫn của cô gái mà nó hỏi thì đến phòng của vị tổng giám đốc Đông Nam kia . Bước vào trong nó nhìn Đông Nam

- Xin hỏi chỗ làm việc của tôi ở đâu ? _ Vẫn là dáng vẻ rụt rè đó , trong mắt như sợ hãi nhìn Đông Nam

Đông Nam nhìn lại nó , chẳng khác hôm ngày phỏng vấn bao nhiêu . Chỉ là lần này ăn mặc màu sắc rất dịu dàng , mái tóc lại buộc thành hai bên , lại còn đeo cặp kính to ấy nữa . Bất giác không kiềm được bản thân , anh bật cười

Nó hơi khó hiểu nhìn anh , chẳng lẽ bây giờ nó rất ngố á ? Nhưng như vậy lại càng tốt ! Chẳng qua nó làm bộ dáng khó hiểu nhìn Đông Nam khiến anh hơi ngừng cười . Đã lâu rồi anh chưa cười vui vẻ đến như vậy , mỗi năm trôi qua chỉ biết cống hiến tất cả thời gian của mình vào công việc hiện tại . Quanh năm luôn giữ khuôn mặt lạnh lùng , vậy mà cô gái mới gặp lần thứ 2 này lại khiến anh cười vui đến như vậy .

- Hừm , tôi sẽ gọi trưởng phòng của bộ phận cô làm đến . Cô ấy sẽ đưa cô đến nơi cô làm việc và sẽ phân phó việc làm cho cô _ Đông Nam ho nhẹ vài tiếng rồi lại quay trở về dáng vẻ như trước , từ tốn nói

- C..Cảm ơn anh _ Nó cúi đầu xuống , dáng vẻ như rất cảm kích

Trên môi Đông Nam lại hiện hữu nụ cười , đã lâu rồi anh chưa gặp cô gái nào mà ngốc nghếch đến như vậy .

Không bao lâu sau , có một cô gái đến đưa nó đi . Nó thầm đánh giá cô gái này , khuôn mặt cũng được coi là xinh đẹp đi , môi mọng , mắt to , mũi cao , mái tóc màu đỏ rực . Nhưng khuôn mặt kia thì lại quá kiêu ngạo đi . Kiểu gì cũng sẽ " ma mới ức hiếp ma cũ " cho coi , nhưng nếu đã được làm trưởng phòng thì chắc chắn thực lực không kém .

Đi thẳng rồi quẹo trái , quẹo phải , rồi lại đi thẳng , nói chung là cũng khá rắc rối . Phòng làm việc ở đây rất nhiều , nếu là người khác thì chỉ sợ là bị lạc rồi nhưng IQ nó không hề thấp đến vậy . Đi một lần là có thể nhớ , chẳng bao lâu sau , nó và cô gái đó đã đến được phòng của việc của nó . Khi mở cửa ra , mọi người trong phòng dường như nhìn chằm chằm nó .

Phòng làm việc này theo như nó biết thì hiện tại chỉ có 19 người làm việc . 10 người nam và 9 người nữ , nếu tính thêm nó nữa thì chính là đủ 20 người , thêm một người nữ nữa . Phòng này rất rộng rãi , mỗi người đều có máy tính riêng của mình . Nhìn thoáng qua thì người nào người nấy cũng là trai đẹp gái xinh , chắc hẳn mỗi người ở đây gia thế cũng hên hơ . Chỉ là nếu hiện tại xuất hiện ở đây , chỉ sợ là nó quá nổi bật đi ... Từ đầu xuống chân quần áo chỉ là hết sức giản dị , khuôn mặt lại ngố ngố nữa , không bị bọn họ chú ý cũng lạ nha .

Cô gái bên cạnh nó cao giọng nói

- Cô gái này từ nay sẽ ở đây làm việc . Mọi người làm quen đi , Ngọc Tâm dẫn cô ấy đến chỗ mình đi _ Nói xong cô gái ấy đi khỏi đây , chắc là về phòng làm việc của mình

Nó nhìn mọi người xung quanh , vẻ mặt lúng túng . Rồi cô gái tên là Ngọc Tâm đến bên cạnh nó , kéo tay nó đến bên cạnh chỗ ngồi của cô . Bên cạnh chỗ cô là một chỗ trống , có lẽ là chỗ của mình .

- Chỗ của bạn ở đây , ngồi đi _ Cô gái ấy cười vui vẻ nói

- Cảm ơn _ Nó mỉm cười nhẹ nhàng đáp lại

- Bạn tên gì ? Mình tên là Chu Ngọc Tâm , từ nay bạn sẽ ngồi kế bên mình đây

- Mình tên Thượng Lam Uyên Nhi . Chiều cổ mình thêm nhé _ Nó cũng vui vẻ đáp lại

Gia thế họ Chu cũng không phải nhỏ . Chuyên gia về các thời trang , cũng được coi là giàu có đi . Cô gái Chu Ngọc Tâm này rất đáng yêu , mái tóc màu hạt dẻ chỉ dài đến bả vai , mái ngố nữa . Tính tình lại rất hòa đồng , nói chuyện rất nhiệt tình . Ấn tượng của nó về cô gái này rất hảo cảm , nên kết bạn .

- Hìhi , có gì không biết bạn cứ hỏi mình nhé . À bây giờ bạn giỏi nhất về phương diện gì ? Phòng làm việc này có tổng cộng là 2 phương diện chính . Một là thời trang , hai là chuyên gia sử dụng máy tính , chắc bạn cũng đã biết . Nhưng sở trường của bạn là cái nào ? _ Chỉ là lần đầu gặp mà Ngọc Tâm đã có thể nói nhiều với nó rồi , không phải vì gì khác mà Ngọc Tâm thấy rằng cô gái Uyển Nhi này rất đáng yêu , cô rất muốn kết bạn

- Phương diện nào cũng là sở trường của mình _ Nó mỉm cười rụt rè nói nhưng quả thật đúng là như vậy

- Oa~ Bạn giỏi vậy sao ? Sở trường của mình là thời trang nhưng về máy tính mình cũng không phải là không biết

- À vậy trước tiên bạn hoàn thành công việc trên máy tính đi . Trước hết cứ hoàn thành bài viết này đã

Ngọc Tâm đưa cho nó một sấp giấy , nó nhận lấy . Nó cũng hiểu , thật ra trong đây được chia thành 2 ngành , để nghe là chuyên gia máy tính thôi chứ thật ra về cái công nghệ này thì cái gì cũng phải nắm rõ . Như chuyên gia thật thụ vậy , hầu như mọi việc đều làm trên máy tính , viết bài , tổng kết lại thu chi ... v.v . Nhưng nó cũng là một người nắm rõ thứ công nghệ này như lòng bàn tay . Chẳng qua bây giờ viết lại bài viết này thì cũng chẳng có gì khó , cũng lắm là phải nhận thấy được lỗi sai . Nói đây là công việc cũng chẳng đúng lắm , bởi vì không liên quan đến công ty là bao nhiêu .

Nhưng chẳng qua nó lại phải giả vờ viết thật chậm , biểu hiện chậm chạp , thật là sẽ không ai tin vào nó đã có trên ba bằng tốt nghiệp cả ...

Mãi cho đến tối , công việc của nó càng chất đống nhiều hơn . Đúng là cô gái trưởng phòng kia sẽ ức hiếp người mới mà ! Nếu không phải giả vờ thì nó đã sớm giải quyết xong từ đời nào rồi !

Nhìn đồng hồ thì đã 10 giờ đêm rồi , trong căn phòng này chỉ còn lại mình nó . Nó nhếch mép cười , đến lúc giải quyết xong đống công việc này rồi . Nói thật thì nhiều đây việc còn chưa bằng hồi lúc nó tiếp nhận công ty của ba mình , làm việc suốt 3 ngày 3 đêm còn chưa thấy mệt nữa là ...

Đôi tay ban nãy đặt trên bàn phím còn đang khó khăn nhấn từng phím thì nay lại đang thuần thục bấm liên tục . Nhanh đến mức mà người khác nhìn đến hoa mắt , như là những phím trên bàn phím này nó đã thuộc lòng đến mức nhắm mắt cũng nhấn được vậy .

Không lâu sau , công việc đã xong hơn phân nửa mà chỉ tốn có nửa tiếng . Nếu là người khác thì chỉ sợ là làm đến ngày mai cũng chưa xong . Nhưng mỗi khi mà nó làm việc tập trung thì luôn tập trung vào công việc , không hề quan tâm đến xung quanh nên ngay cả 2 người con trai đứng bên ngoài nhìn nó , nó cũng chẳng thấy ...

Vài phút trước ...

Ai làm việc trong công ty cũng biết rằng rất ít người nhìn thấy chủ tịch của họ . Bởi vì chủ tịch bọn họ văn phòng làm việc là tầng cao nhất của công ty này , rất rộng rãi , hầu như chỉ có tổng giám đốc Đông Nam và thư ký với một vài người là nhìn thấy chủ tịch . Nhưng lý do chính đó chính là chủ tịch này luôn làm việc nguyên một ngày , tối khuya mới rời khỏi phòng chủ tịch của mình . Nên rất ít người nhìn thấy với lại hẳn cũng không thích quá nhiều người biết đến hẳn , rất phiền phức ...

Vậy mà hôm nay khi đi ngang qua phòng làm việc này lại trông thấy trong phòng có ánh đèn từ máy tính . Thật ra thường ngày thì hẳn sẽ đi thang máy đi thẳng xuống bãi giữ xe nhưng hôm nay lại muốn bình thân mà đi . Dù gì nhân viên cũng về gần hết rồi , nhưng lại nhìn thấy cảnh này .

Cô gái kia , bàn tay thì điều khiển trên bàn phím , khuôn mặt như đang rất nghiêm túc , chăm chú nhìn màn hình vi tính . Đứng từ đây hẳn chỉ thấy đôi môi nhỏ nhắn kia , chiếc mũi cao . Vì phòng này mặt kính có thể nhìn thấy bên trong nên hẳn nhìn thấy cũng chẳng có gì lạ . Nhưng lạ ở chỗ là cô gái kia lại đang rất điều khiển , như một chuyên gia đích thực , chỉ sợ là bản thân hẳn tốc độ đánh chữ đó cũng chẳng bằng cô gái này . Từ khi nào lại có người tài giỏi đến như vậy ? Hẳn khẽ nhíu mày nhìn nó . Người con trai còn lại không ai khác chính là Đông Nam , anh cùng hẳn đi về , có thể cùng thảo luận công việc nữa nhưng cũng như hẳn , khi đi ngang qua căn phòng này cũng tình cờ nhìn thấy ánh sáng ở bên trong phòng .

Ánh mắt Đông Nam nhìn kỹ cô gái đó rồi lại như phát hiện ra đó chính là cô gái ngốc nghếch kia . Cô ấy ngốc nghếch nhưng khi làm việc lại nghiêm túc và giỏi đến như vậy , rồi anh lại liếc nhìn sang những chồng giấy bên cạnh , nếu là người khác chỉ sợ là làm đến sáng cũng chưa xong . Nhưng với tốc độ này thì e là chỉ khoảng 1 tiếng là xong ! Đông Nam to mắt nhìn nó , cô gái này thật sự là một nhân tài ! Nhưng anh lại cảm thấy chủ tịch bên cạnh mình cũng đang chăm chú nhìn cô gái này , lòng mày thì hơi nhíu lại .

- Cô ấy là Thượng Lam Uyển Nhi , là nhân viên mới của công ty _ Đi theo hẳn bao lâu nay , ít nhiều gì anh cũng hiểu hẳn

- Quan sát cô ta nhiều hơn . Cho cô ta thêm nhiều việc _ Hẳn lạnh lùng nói rồi đi luôn

Đông Nam hơi sững sờ nhìn bóng dáng hẳn . Lần đầu tiên hẳn quan tâm một nhân viên như vậy , anh biết rõ câu nói " Cho cô ta thêm nhiều việc " không phải là muốn cô ta làm nhiều việc thật , mà chính là muốn cô ta bộc lộ hết tài năng của chính mình . Anh rất tin tưởng con mắt nhìn người của hẳn ... Bất quá bây giờ nhìn nó , không còn đáng về ngốc nghếch như hồi sáng nữa mà thay vào đó là sự nghiêm túc đến kinh ngạc , chẳng hiểu sao tìm Đông Nam đập nhanh hơn bình thường .

Nó cảm nhận được ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía mình nhưng khi quay lại thì chẳng thấy ai cả ? Trục giác nói cho nó biết là đó chính là ánh mắt của hẳn , ánh mắt lạnh lùng nhìn vào nó như cái ngày ở buổi tiệc kia . Để xem hẳn sẽ như thế nào đây ? Có phải sẽ kêu người quan sát nó không ? Ban nãy nó đánh chữ nhanh đến như vậy hẳn làm sao mà không nhận ra ?

Ngày mai rồi sẽ rõ thôi ...

End chap 70

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Giúp Đỡ - Gặp Lại Thư

Ngày hôm sau nó lại đi làm...

- Bạn làm hết công việc chỉ trong hôm qua thôi sao? _ Ngọc Tâm ngạc nhiên nhìn nó, cô biết nó là người mới nên tất nhiên công việc sẽ rất nhiều nhưng không ngờ lại nhiều đến mức này! Vậy mà cô muốn giúp thì nó lại nói là không cần. Không ngờ hôm nay nó lại đưa hết tất cả các tư liệu đã làm xong đưa cô!

- Nhưng 2,3 giờ sáng mới xong đó. Một lăm _ Nó giả vờ vẻ mệt mỏi, đấm đấm lưng

- Như vậy đã là giỏi lắm rồi. Thôi bạn tiếp tục làm cái này đi _ Tâm đưa cho nó sấp giấy khác nữa

- Ngọc Tâm đến phòng của trưởng phòng kìa _ Có người nào đó nói lớn

- Được, cảm ơn nha _ Ngọc Tâm vui vẻ đi ra ngoài

Nó cũng không nói gì nữa, tiếp tục dăng vẽ chậm chạp trên máy tính.

Không bao lâu sau...

Ngọc Tâm về lại chỗ của mình, khuôn mặt như ăn trứng chanh chua vậy, nhăn hết sức. Nó hỏi thăm nói

- Sao thế?

- Công ty sắp tung ra sự kiện mới, mà trang phục lần này được phân phó cho những người giỏi thiết kế để làm rồi sẽ chọn ra bản đẹp nhất. Sự kiện lần này rất lớn nên phải làm rất cẩn thận!

- Đáng lẽ bạn phải vui chứ?

- Vui thì không phải không có nhưng căng thẳng lắm

- Cứ tin tưởng vào bản thân mình _ Nó động viên Ngọc Tâm

- Ừm, mình sẽ cố gắng hết sức!

Chẳng bao lâu buổi sáng đã trôi đi nhanh...

- Aaaaa, sao lại xấu đến thế này _ Ngọc Tâm buồn chán nằm xuống bàn làm việc của mình

Nó nhìn Ngọc Tâm, đã có nhiều giấy bị vẽ nát rồi bị quăng xuống đất thế kia. Sáng giờ Ngọc Tâm cứ vẽ rồi lại xóa, cứ thế là hết cả buổi sáng. Nó nhặt một tờ giấy lên xem, thậm chí đánh giá. Ngọc Tâm thiết kế không hẳn là xấu, trông phần còn rất đẹp nhưng lại có gì đó như không tin tưởng vào bản thân vậy. Cứ vẽ rồi giục đi, như thế chiếc váy kia chẳng thể nào hoàn hảo được cũng như tâm tình hiện nay của Ngọc Tâm vậy, rất lo lắng nên chẳng thể nào suy nghĩ mà vẽ. Nó mỉm cười, tiếp tục hoàn thành công việc của mình. Không quấy rầy nữa

Trong lòng nó nghĩ rằng hôm nay công việc nhiều hơn ngày hôm qua gấp 2 lần! Nhưng từng nội dung lại không giống nhau. Trong lòng nó lại khinh thường, thì ra hẳn đã cảm thấy lạ rồi. Nghĩ nó là một nhân tài? Nên mới muốn nó bộc lộ hết tài năng? Nhưng tiếc là không được rồi, nó vẫn nên không gây sự chú ý quá. Cứ bình tĩnh, nếu cứ nóng nổi mà bộc lộ hết ra thì chắc hẳn sẽ có động tĩnh. Thiên Tài ời là Thiên Tài! Anh rất thông minh, rất xứng với cái tên của mình. Đôi mắt của anh cũng quá tinh tường đi nhưng bộ não của em cũng đâu kém hơn anh? Chúng ta cứ từ từ mà chơi

Mãi cho đến tối, bây giờ đã là 1h sáng nhưng Ngọc Tâm vẫn cảm cúi mà vẽ. Những tờ giấy xung quanh ngày càng nhiều hơn, nó thờ dãi nhìn cô, cô gái này rất kiên trì!

- Cũng trễ rồi, bạn về đi. Mai vẽ tiếp cũng được mà, ngủ đủ giấc thì mới có tinh thần chứ! _ Nó tốt bụng khuyên

- Nhưng... Oáp... _ Chưa kịp nói thì Ngọc Tâm lại ngái ngủ

- Buồn ngủ thế kia rồi, thôi về đi _ Nó phì cười nhìn cô

- Thôi được , bạn cũng nên về sớm nhé _ Nói xong Ngọc Tâm vẫy tay chào tạm biệt nó

Nó nhìn theo bóng lưng của Ngọc Tâm , cô gái này đúng là rất tốt bụng . Luôn nghĩ cho người khác , mong là cô gái này sẽ sống thật hạnh phúc và vui vẻ ...

Nó tiếp tục làm việc của mình , bỗng nhiên có tiếng nói từ loa trong phòng vang lên . Nó khẽ nhíu mày lắng nghe

" Ngày mai những người thiết kế trang phục cho sự kiện ' Nữ hoàng bóng tối và Công chúa ánh sáng ' ngày mai phải nộp bản vẽ cho tổng giám đốc "

Nó nghe xong nhíu mày suy tư . Nhìn vào bản vẽ vẫn còn trên bàn của Ngọc Tâm rồi lại liếc nhìn sang hồ sơ bên ngoài có ghi dòng chữ khá to " Nữ hoàng bóng tối và Công chúa ánh sáng " thì lại càng nhíu chặt mày hơn . Công ty đúng là rất biết gây xúi xẻo cho người khác nha . Nó cầm hồ sơ đó lên xem , sự kiện này 5 ngày sau liền xuất ra , hèn gì lại gấp gấp như vậy ! Nhưng bây giờ Ngọc Tâm về rồi với lại nếu biết là gấp đến như vậy chỉ sợ cầm bút còn run lên nữa kia .

Đặt hồ sơ xuống , nó tiếp tục làm việc của mình . Đến 2h sáng mới xong , nhưng nó không hề thấy mệt mỏi chút nào . Lấy một giấy trắng khác , nó cầm bút chì lên và bắt đầu vẽ ... Cho đến 3h sáng thì đi về , rác xung quanh bàn của Ngọc Tâm nó đã dọn sạch , hồ sơ kia cũng đã ngay ngắn ở yên một chỗ . Nó mỉm cười đi ra về ...

Ngày hôm sau ~

- Nhi oi , chết mình rồi . Mình mới nhận được thông báo là lát nữa phải đi nộp bản thiết kế rồi ! Vậy mà mình vẫn chưa vẽ được gì hết _ Ngọc Tâm ánh mắt rung rung như sắp khóc , trông thật đáng thương đến dường nào , nó nhìn mà cũng thấy thấy xót xa

- Đừng lo mà , đừng sợ _ Nó an ủi nói

Ngọc Tâm thều thào lấy hồ sơ đó đi nộp cho tổng giám đốc . Dù biết là không có gì bên trong nên chắc chắn sẽ bị chửi . Gửi xong rồi , cô ngậm ngùi về lại chỗ của mình . Nó nhìn thấy vậy , nụ cười nham hiểm hiện lên ...

Nó cười vui vẻ nhìn Ngọc Tâm , cô gái này không phải là sợ bị chửi đấy chứ ? Đáng yêu thật nha ...

Ở một nơi nào đó ...

- Lâu rồi không gặp chị _ Người con trai kia , ánh mắt có phần yêu thương nhìn cô gái trước mặt mình

- Cũng đã 3 năm rồi _ Người con gái kia không ai khác chính là Thư , chị kết nghĩa của hắn

- Chị nghe nói sắp tới em sẽ cho ra mắt sự kiện trang phục mới phải không ?

- Phải . Nhưng vẫn chưa thiết kế trang phục

Dứt lời bên ngoài phòng bỗng nhiên có tiếng gõ cửa . Hắn nói vào đi

Người đi vào không ai khác là Đông Nam - Tổng giám đốc

- Thưa chủ tịch , các bản thiết kế cho sự kiện lần này đã có , chủ tịch có muốn xem không ? _ Đông Nam cung kính nói

- Được , đưa tôi _ Hắn đưa tay lấy sấp giấy Đông Nam đang cầm

- Vậy tôi xin phép đi ra ngoài _ Nói xong anh đi ra ngoài

- Chị muốn xem qua không ? _ Hắn đưa sấp giấy đến trước mặt của cô

- Được _ Cô đưa tay đón lấy

Cô tỉ mỉ xem , thoạt nhìn đều rất đẹp để và sang trọng . Bỗng nhiên cô mở to mắt nhìn bản thiết kế ở trước mặt . Bản thiết kế này rất đẹp ! Rất sắc xảo ! Ngay cả vẽ mà cũng đẹp đến như thế nhưng thứ làm cô ngạc nhiên đó chính là nét vẽ và cách thiết kế này .

Có một người cô quen biết thiết kế váy đều rất thích loại váy cúp ngực trái tim , nét vẽ cũng rất đẹp nữa . Mỗi lần thiết kế đều khiến cô ngạc nhiên mở to mắt nhìn , mỗi chiếc váy đều do người đó sáng tạo ra đều có thể nói là độc nhất ! Ngay cả cô cũng rất khâm phục khả năng này của người đó . Mỗi thiết kế của người này đều có đặc điểm chung đó chính là luôn luôn có một bông hoa hồng ở đâu đó trên thiết kế đó . Nét vẽ này , chi tiết hoa hồng này , thật sự rất giống với người đó ! Người đó chính là em gái cô - Mạc Tử Băng !

Cô suy nghĩ , chẳng lẽ em mình đang ở công ty này ? Nhưng tại sao ? Chuyện của hắn cô đã biết rồi , tìm cô lại nhói lên đau đớn . Nghe tin hắn chưa chết , nghe tin hắn đã tỉnh lại chắc chắn nó còn vui mừng hơn cả cô gấp nhiều lần ! Nhưng cũng đồng nghĩa với việc đau đớn hơn cô gấp nhiều lần ! Hắn lại có thể quên đi nó , một chút ký ức cũng không nhớ đến ! Cứ thế mà quên sạch sẽ , không còn liên quan gì nữa , thử hỏi không ai mà không đau đây ? Hôm nay cô cũng chỉ mới về nước , vẫn chưa có cơ hội tìm nó , bây giờ nó lại ở đây ? Thật sự nó đang suy tính gì ? Chẳng một ai đoán ra cả ...

Còn hắn thì tất nhiên nhận thấy ánh mắt kinh ngạc của cô thì cũng liền hơi nhíu mày . Chẳng lẽ trong công ty có người thiết kế đẹp đến mức khiến nhà

thiết kế nổi tiếng khắp thế giới này cũng phải ngạc nhiên sao ?

- Có chuyện gì sao ?

- À ... không có gì chỉ là bản thiết kế này rất đẹp , cũng không quá cầu kì . Muốn làm ra chiếc váy này thì phải có chất liệu rất tốt , nhất là bộ " Nữ hoàng bóng đêm " này đặc biệt khiến người khác liên tưởng đến sự lạnh lùng và bí ẩn của chiếc váy . Nếu người mặc chiếc váy này thể hiện được sự lạnh lùng đến lãnh khốc đó thì chắc chắn sự kiện lần này sẽ thành công hơn mong đợi . Còn bộ " Công chúa ánh sáng " này thì lại khiến cho người khác có cảm giác như ánh nắng ấm áp , là một thiên thần của ánh sáng , chỉ cần người mặc thể hiện được sự thiện lương và nhu hòa khi mặc nó thì chắc chắn lại càng khiến người khác nhìn đến hoa mắt ! _ Cô thoát ra khỏi suy nghĩ của mình rồi trực tiếp nói suy nghĩ của mình về thiết kế này của nó . Quả thật cô nói không thêm mắm thêm muối bởi vì đó là em gái mình cả ! Từ nhỏ , nó đã rất có năng khiếu vào ngành thiết kế này , chỉ sợ nó còn hơn hẳn cả cô , nhưng cô em gái này lại không muốn theo ngành này nên cô cũng chẳng ép buộc nó . Nhưng càng lớn thì thiết kế của nó đều rất đẹp , có những lần nó thiết kế cô nhìn còn có chút si mê nữa cơ !

- Chị đưa em xem _ Hân hơi ngạc nhiên nói , hân biết chị mình chưa bao giờ khen thiết kế của người khác bởi vì chị đã là người thiết kế giỏi nhất rồi ! Con mắt xem trang phục còn lợi hại hơn cả hân , lần đầu tiên nghe cô nói như vậy hân cũng không khỏi tò mò . Từ bao giờ trong công ty hân lại có người tài giỏi đến mức có thể khiến cho người chị kiều ngạo này của mình khen ngợi ?

Khi nhận được bản thiết kế từ tay của cô , hân nhìn chăm chú . Quả thật rất đẹp ! Chỉ nói về nét vẽ thôi cũng đã sắc xảo đến như thế thì bản vẽ còn đẹp hơn . Kiều sa nhưng lại không quá mức cầu kì rắc rối , người mặc chắc chắn có thể thể hiện được khí chất kiêu ngạo của bản thân mình ! Chẳng qua đúng như lời của cô nói , người mặc chiếc váy " Nữ hoàng bóng đêm " này phải thật lạnh lùng đi , thể hiện được đỉnh cao của chiếc váy này ! Còn chiếc váy " Công chúa ánh sáng " này cũng quá mức đẹp để đi , màu trắng tinh khiết kia nhìn rất thiện lương , rất hiền lành . Có thể xem người mặc chiếc váy này như một thiên thần nhỏ , nếu kèm theo nụ cười tươi tắn chắc chắn sẽ hoàn hảo ! Hân rất khâm phục , khâm phục đôi tay vẽ ra trang phục này , khâm phục người kia có đôi mắt tinh tường , khâm phục người có tài năng đến mức khiến cho người như chị hân cũng phải khen ngợi ! Nhìn vào hồ sơ đăng trước , hân nhủ thầm .

Chu Ngọc Tâm ? Theo hân biết thì người con gái này có gia thế cũng khá giả , chuyên về thời trang , làm việc cũng rất chăm chỉ , đã làm trong công ty hân ba năm rồi . Nhưng tại sao lần này tài năng lại tăng nhanh kinh khủng đến như vậy ? Nhưng ba năm cũng xem như là một thời gian dài đi , có lẽ cô gái này đã thay đổi nhiều ...

- Đúng là rất đẹp _ Hân gật đầu nói

- Vậy em định dùng bản thiết kế này ?

- Chị nghĩ như thế nào ?

- Rất hoàn hảo . Nhưng tìm người mẫu cho thích hợp vào , nếu không làm mất đi khí chất của 2 chiếc váy này thì thật là uổng phí đấy

- Em biết rồi

Chẳng bao lâu sau , cô rời đi . Khi đi ngang qua phòng làm việc của nó , bắt gặp cô ngừng lại nhìn vào bên trong

Bên trong có một cô gái đang tươi cười nói chuyện với cô gái bên cạnh . Cô gái đó có mái tóc đen , mắt cũng màu đen . Đôi cặp kính khá to , mái tóc buộc sang hai bên trong rất ngắn . Nhưng ánh mắt và đôi môi kia làm sao cô không nhận ra . Ánh mắt đó rất sắc bén , rất đẹp , rất mê hoặc người khác , còn đôi môi kia lại quá quyến rũ đi , dù đôi mắt đó màu đen nhưng cô vẫn nhận ra đó chính là em của mình ! Nhưng thật sự nếu như ban nãy cô không nhìn thật kỹ vào thì có lẽ cũng chỉ nghĩ đó là một cô gái tầm thường và rất ngốc thôi . Tại sao em cô lại phải hóa trang như thế này ? Còn phải vào đây làm một nhân viên nữa ? Bất giác cô tức giận nhìn về hướng nó

Nó như cảm nhận được ánh mắt nóng giận nhìn về phía mình . Nó nhìn sang đó rồi lại mở mắt to kinh ngạc ! Không ngờ nó lại bị phát hiện sớm đến như vậy ! Lại có thể không qua nổi con mắt của người chị này ! Haizz , thôi thì giải thích sau vậy .

Nó cười gượng gạo về phía cô , biểu hiện như em sẽ giải thích sau . Cô hiểu được rồi cố gắng đè nén cơn tức giận xuống , đi ra khỏi công ty . Nó thờ phào nhẹ nhõm , may là cô không manh động gì cả nếu không đi tông cả kế hoạch của nó .

Dần dần rồi mọi sự thật cũng sẽ hiện ra thôi nhưng vấn đề chính là thời gian ...

End chap 71

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Nữ Hoàng Bóng Đêm Thần Bí

Ngày hôm sau ...

" Em thật sự đang làm gì ?

Em đang theo đuổi lại hân , một lần nữa khiến hân trao trái tim cho em

Bằng cách làm nhân viên trong công ty em ấy ?

Phải

Nghĩ lại cũng thật không thể tin được . Một người chủ tịch đứng đầu thế giới trong các lĩnh vực như em lại phải đi làm nhân viên trong công ty của người khác mà còn là trong bộ phận kém đến như vậy .

Dưới bộ phận làm việc đó cũng đã quá đủ rồi . Chủ tịch thì đã sao chứ ? Em cũng chỉ là một con người , cũng cần tình yêu . Rất cần hân , thân phận đó thì đã sao chứ ?

Ha , chị thật đã quên mất khi yêu ta lại mù quáng . Phải , thân phận thì đã như thế nào ? Em hãy cố gắng , thiết kế của em rất đẹp đấy .

Chị nhận ra sao ?

Là chị gái của em mà không nhận ra thì làm chị để làm gì nữa ?

Nhưng ít ra chị vẫn thấy người thích hợp mặc chiếc váy " Nữ hoàng bóng đêm " kia đó chính là em

Hiện nay em không thể gây quá nhiều sự chú ý , với lại còn rất nhiều người mẫu đẹp . Em không cần lo về chuyện này

Chúc em thành công trong kế hoạch , nếu cần chị giúp đỡ chị sẽ sẵn lòng . Vài ngày nữa , Tuấn cũng về nước . Lúc đó chị sẽ nói với Tuấn về chuyện này , em nên chuẩn bị sẵn tâm lý hứng chịu " tất cả " của Tuấn đi

Em biết rồi , cảm ơn chị

... "

Hôm nay vẫn như bình thường , nó vẫn đến công ty của hân làm việc . Nhưng có chuyện gì xảy ra nó còn chưa biết được , chỉ mong hôm nay sự kiện mà hân sắp tung ra thị trường sẽ thành công .

- Minh thấy lạ lắm , tại sao mình không có hoàn thành bản vẽ đề nộp mà cho đến hôm nay ngày sự kiện kia cũng tới mà mình vẫn chưa bị chỉ trách ? _
Ngọc Tâm khó hiểu nhìn nó

- Có lẽ họ đã bỏ qua cho bạn chẳng ? _ Nó ngơ ngác nhìn Ngọc Tâm nói

- Không thể nào , công ty này nghiêm khắc lắm . Tuyển chọn cũng rất gay gắt , lần này sự kiện này quan trọng đến vậy thì làm sao lại bỏ qua được ?

Nó nghĩ thầm trong lòng , đúng là nhân viên ở đây ai cũng thông minh ! Ngay cả một cô gái đáng yêu như Ngọc Tâm này cũng phát hiện ra kỳ lạ ! Nhưng như vậy mới xứng làm nhân viên ở đây đi !

- Đừng lo nghĩ nhiều quá , bạn cứ bình tĩnh đi . Chắc chắn hôm nay sự kiện này sẽ thành công mà _ Nó trấn an Ngọc Tâm

- Cũng mong sẽ thành công thật hoàn hảo !

Sự kiện này sẽ được diễn ra vào tối hôm nay . Mọi người trong công ty thuộc về thời trang đều rất bận rộn , nhưng không phải những người khác không bận rộn , họ cũng phải làm việc . Đốc toàn sức cho sự kiện lần này , nó cũng không ngoại lệ .

Chẳng mấy chốc , buổi tối mà mọi người mong đợi đã đến ...

Nó cũng đã hoàn thành xong tất cả công việc của mình , giờ đây đang nhàn rỗi đứng nhìn bên ngoài sân khấu . Có rất nhiều người , phải nói là mấy trăm người đi . Trai gái đều có hết , nó nhếch mép cười , chắc chắn lần này sẽ thành công ! Nó đã sớm nghe nói về 2 người mẫu của 2 bộ trang phục hôm nay . Người mặc trang phục " Công chúa ánh sáng " tên là Phương Thanh , nó từng nghe qua danh tiếng của cô gái này . Cô gái này chỉ mới 20 tuổi , là người mẫu kiêm luôn minh tinh hiện nay , giới trẻ đều rất hâm mộ . Bề ngoài rất xinh đẹp , khuôn mặt trái xoan xinh xắn , đôi mắt lại to tròn , môi mỏng quyến rũ , nói chung là khuôn mặt rất hoàn hảo tựa như một thiên thần lương thiện . Nó cũng ngẫm thừa nhận , hân cũng rất biết nhìn người , cô gái này hoàn toàn phù hợp với tiêu chuẩn của người mặc trang phục " Công chúa ánh sáng " lần này .

Còn cô gái mặc trang phục " Nữ hoàng bóng đêm " thì lại không vừa mắt nó cho lắm . Cô gái này cũng là một người mẫu nổi tiếng , ngũ quan đều xinh đẹp điểm lệ . Nhưng cô gái này lại không thể nào thể hiện được sự lạnh lẽo của chiếc váy đó . Nó nghĩ rằng cô gái này là tốt nhất rồi , vì dù sao cũng là do hân chọn lựa vậy thì chắc chắn là tốt nhất trong những người kia rồi . Chắc lần này bộ " Công chúa ánh sáng " sẽ bán rất chạy đấy .

Nó nhìn xuống đồng hồ trên tay , chỉ còn 45' nữa thì sự kiện này diễn ra trên sân khấu này . Mới đó thôi mà bầu không khí đã trở nên ngột ngạt rồi , càng ngày càng nhiều người đến . Nó cũng không ở lại đây nữa mà đi dạo vào bên trong , gần nơi trang điểm của 2 cô gái người mẫu kia .

Rồi bỗng nó nghe được tiếng hốt hoảng của tổng giám đốc - Đông Nam

- Cái gì ? Người mẫu mặc trang phục " Nữ hoàng bóng đêm " đã bị tai nạn xe sao ? _ Đông Nam khuôn mặt sợ hãi hỏi lại lần nữa

- Dạ phải . Bây giờ chúng tôi đang ở bệnh viện , cho nên không thể nào tham gia buổi diễn được ? _ Người quản lý của người mẫu này khẳng định lại

Đông Nam tắt máy , khuôn mặt trắng bệch . Không thể nào ! Chỉ còn nửa tiếng nữa là sẽ bắt đầu sự kiện đêm nay ! Vậy mà còn có thể bị tai nạn sao ? Bây giờ phải làm sao đây ? Hiện tại không có người nào phù hợp cả !

Sự kiện lần này rất quan trọng , không thể nào tìm người khác thay thế được . Đầu óc anh giờ rất rối , nếu như chuyện này mà để chủ tịch biết thì chắc chắn sẽ khiến hấn tức giận . Bộ não của anh đang hoạt động hết năng suất ...

Còn nó ở bên ngoài nghe thấy , tim cũng đập nhanh hơn bình thường . Sao có thể như vậy ? Chỉ cần trình diễn thì chắc chắn sẽ thành công như mong đợi vậy mà bây giờ lại có vấn đề ! Nếu như không có người thay thế thì chắc chắn sự kiện lần này chính là tổn thất của công ty bọn họ . Nhưng nếu tổn thất này liên lụy hấn thì nó không thể nào cho phép ! Bộ não nó hoạt động nhanh chóng , người khác đều hiểu rõ chỉ còn khoảng nửa tiếng nữa thì không thể nào tìm được người thay thế khác được ! Không thể nào qua loa , nếu không cũng sẽ không thể hiện được vẻ đẹp của chiếc váy .

Đông Nam hiện nay chỉ còn biết là phải gọi cho chủ tịch của mình biết rõ .

- Thưa chủ tịch , người mẫu trình diễn bộ váy " Nữ hoàng bóng đêm " đã xảy ra tai nạn , hiện nay không thể nào lên trình diễn được . Mà thời gian lại quá ngắn , mọi người đến đều rất đông . Chúng ta phải làm sao đây ? _ Đông Nam không phải kẻ vô dụng , hấn hiểu rõ nhưng quả thật bây giờ nếu dời thời gian lại cũng không đủ tìm được người mới . Nếu chuyển ngày sẽ khiến mọi người khó hiểu rồi lại đoán già đoán non

Hấn im lặng một hồi rồi mới chậm rãi nói

- Hãy trình diễn bộ " Công chúa ánh sáng " trước đi . Còn bộ sau cứ đợi tôi đến đó rồi giải quyết , chừng 10' nữa sẽ đến nên hãy kéo dài thời gian _ Nói xong , hấn dứt khoát tắt máy

Đông Nam tin tưởng hấn , nhanh chóng sắp xếp mọi thứ . Không để cho tin tức này tràn lan ra ngoài , cũng may người mẫu lần này không bị người ngoài biết được . Chỉ có những người thiết kế và có nhiệm vụ mới biết . Chẳng bao lâu thời gian cũng đã hết , cô người mẫu tên Phương Thanh kia đã bước ra sân khấu trình diễn .

Khi cô gái bước ra mọi người hào hứng hò reo . Trước mặt bọn họ xuất hiện một thiên thần ! Cô gái kia có mái tóc màu vàng trông thật đẹp , mái tóc dài được thắt rất đẹp . Trên đầu còn đội một vương miện đầy kim cương , ở giữa có một viên kim cương to , trông thật lộng lẫy . Khuôn mặt lại đơn thuần và thiện lương thế kia phối hợp với chiếc váy trắng tinh này càng đẹp đẽ . Nói đến chiếc váy này bọn họ lại càng mở mắt để nhìn , chiếc váy này nhìn có vẻ đơn giản nhưng những người tinh tường họ mới nhận ra vẻ đẹp của chiếc váy này .

Chiếc váy này được thiết kế hở vai , lộ ra xương quai xanh đáng yêu của cô gái này . Phần váy được may thêm nhiều lớp ở bên trong khiến chiếc váy này phồng lên , trông như một cô công chúa . Sau lưng cô gái này có một sợi dây ở giữa eo được thắt hình nơ ở sau lưng , còn có một bông hoa hồng màu tím ở một bên nơ . Từ chất liệu cho đến thiết kế đều rất tinh xảo , rất đẹp đẽ , khiến cho người nhìn không thể nào rời mắt . Chiếc váy này nhìn tuy đơn giản nhưng lại sắc xảo đến như vậy , từng chi tiết đều cẩn thận đến từng ly từng tí . Bộ váy này có khí chất cao sang nhưng lại không kiêu căng mà lại thể hiện được sự thiện lương của người mặc . Kết hợp với nụ cười của cô gái này mọi người đều ngất ngây nhìn , quả thật cô gái này rất hợp với chiếc váy này . Trước mặt họ , nhìn cô gái đến ngây ngẩn , cô gái này thật sự là một cô gái tượng trưng cho sự thuần khiết như một thiên thần ...

Sau khi nhìn thỏa mãn rồi bọn họ lại càng mong chờ bộ " Nữ hoàng bóng đêm " . Nhưng chờ mãi vẫn chưa thấy xuất hiện , bọn họ bắt đầu nói lớn tiếng hỏi

- Tại sao chưa thấy người trình diễn cho bộ " Nữ hoàng bóng đêm " ?

- Đúng vậy , tại sao ? Nhanh lên đi !

V.V ...

Đông Nam đứng ngồi không yên chờ đợi chủ tịch của mình .

Bỗng nhiên có tiếng gót giày vang lên khắp sân khấu , mọi người im lặng lắng nghe .

Đông Nam cũng cẩn thận lắng nghe , trong lòng nghĩ không phải đây là tiếng gót giày sao ? Chẳng lẽ có người sắp lên trình diễn ? Nhưng là ai ?

Mọi người bây giờ ai cũng căng mắt theo dõi trên sân khấu . Dù chưa xuất hiện nhưng bọn họ cảm nhận rõ sự lạnh lẽo đáng sợ kia !

Tiếng gót giày ngày càng vang lên , khiến tim bọn họ cũng đập nhanh theo . Từ trong bóng tối một cô gái khá cao , thân hình siêu chuẩn bước ra . Ánh mắt của mọi người đều không thể nào dời đi được , cứ như vậy mà nhìn chằm chằm cô gái này . Bọn họ nhìn thật kỹ , ánh sáng của đèn chỉ chiếu lên chiếc váy bí ẩn kia của cô gái này , còn khuôn mặt thì lại chỉ nhìn thấy mờ mờ . Cô gái này có một mái tóc màu tím , tím đậm cực , hòa hợp với chiếc váy lại càng tăng thêm sự bí ẩn của cô . Thứ bọn họ khiếp sợ đó chính là đôi mắt của cô gái này , cặp mắt này thật sự rất đáng sợ . Đôi mắt màu tím kia trong veo nhưng lại sâu xa khó lường , đôi mắt kia như đang hút linh hồn của bọn họ vào , chỉ cần nhìn là không thể nào thoát ra . Nhưng khuôn mặt của cô lại bị chiếc mặt nạ màu đen kia che mất đi , chỉ còn lại đôi mắt và chiếc môi kia là nhìn thấy được . Mái tóc của cô không cầu kì gì cả chỉ đơn giản là

xõa ra đơn giản . Trên đầu là chiếc vương miện có đính những viên kim cương lấp lánh , ở giữa còn có một viên kim cương màu đen ngự trị . Đôi môi kia quyến rũ đến lạ thường , sắc đỏ càng tôn lên sự mỉa mai của nó . Chỉ nói đến nhiều đó thôi họ cũng chắc chắn rằng cô gái này là một cô gái đẹp ! Đẹp đến mức quá hoàn hảo ! Không có lời nào có thể diễn tả hết vẻ đẹp của cô .

Bây giờ họ lại chú ý đến chiếc váy của cô đang mặc . Chiếc váy này rất đẹp , màu đen bí ẩn . Dáng dấp của cô hoàn hảo thế kia lại càng làm cho chiếc váy này đạt đến vẻ đẹp tuyệt đối . Đây là chiếc váy cúp ngực trái tim , tôn lên bầu ngực đầy đặn của cô gái , còn lộ ra cả xương quai xanh quyến rũ đến chết người kia . Bàn tay thì đeo găng tay màu đen nốt , càng tăng thêm vẻ cao quý của bản thân mình . Chiếc váy dài đến gót chân , bên trong váy được may rất nhiều lớp vải , cũng như chiếc váy " Công chúa ánh sáng " kia , cũng đều phồng lên . Nhưng không như một công chúa hiền thực mà hoàn toàn ngược lại . Đó chính là bóng đêm làm chủ , như muốn ăn tươi nuốt sống cái ánh sáng chói mắt kia . Mà " nữ hoàng " này lại không quá cầu kì , ngược lại còn khá là đơn giản , các trang sức trên người đều không quá cầu kì đi , chỉ là những trang sức có hình dáng đơn giản , nhưng đeo lên người của cô gái này lại càng nhìn càng đẹp . Ở chiếc váy này , người mặc cần phải đạt đến sự cao quý của bản thân mình , sự kiêu ngạo và bí ẩn của bản thân họ . Mà cô gái trước mặt đây lại hoàn hảo mà thể hiện được những điều đó , dù chỉ là nhìn thôi nhưng họ cảm nhận rõ ràng được lạnh lẽo của cô gái này . Điều đó lại càng làm tăng vẻ đẹp của cô . Ánh mắt màu tím nhìn xung quanh mọi người , cao ngạo có , lạnh lùng có , cao quý có , quyền thế có . Trên người cô như tỏa ra một sức hấp dẫn khiến mọi người si mê mà đắm chìm vào bên trong . Thật sự bây giờ bọn họ đều có chung ý nghĩ là " Không muốn dứt ra khỏi ánh nhìn này , càng nhìn lại càng thấy đẹp ! "

" Công chúa ánh sáng " kia cũng ngẩng ngẩn nhìn cô gái " Nữ hoàng bóng đêm " này . Ngay cả cô là con gái mà cô còn say mê mà ngắm nhìn thì chắc chắn sau chiếc mặt nạ kia chính là một khuôn mặt xinh đẹp diễm lệ . Khiến cô thật rất tò mò cô gái này , nhưng cũng không muốn quen biết vì cô gái này quả thật rất đáng sợ đi ! Dường như màu đen bí ẩn đó đang từ từ nuốt chửng đi ánh sáng bên cô , khiến cô có cảm giác sợ hãi không thôi .

Bọn họ đều thấy rõ , sự cường đại của cô gái này đang dần dần " ăn " hết đi thứ ánh sáng chói mắt kia đi . Như cái tên của bộ váy này vậy , " Nữ hoàng bóng đêm " nghe rất bá đạo , rất kiêu ngạo . Nữ vương này muốn tất cả đều là của mình , muốn giết đi cái thứ gọi là ánh sáng này vậy . Nhưng lại không ai không dám thuận phục , họ thuận phục trước vẻ đẹp bí ẩn và kiêu ngạo của nữ vương này . Họ khâm phục khí chất của nữ vương này , họ khâm phục dáng vẻ của bậc nữ vương của cô gái này . Thật sự họ cực kì khâm phục !

Bất giác họ không nhận ra rằng họ đã đắm chìm vào vẻ đẹp của cô gái này gần nửa tiếng rồi nhưng hầu như vẫn không có ý định dứt ra . Cho đến khi cô gái " nữ vương " kia xoay người tiến vào bên trong sân khấu thì bọn họ mới thoát ra và luyến tiếc nhìn bóng dáng cao ngạo và lạnh lùng kia . Thật đúng là họ đã say mê cô gái này rồi ! Những chàng trai nhà giàu có thậm chí , nhất định phải tìm ra cô gái này !

Khi cô gái này xoay người thì xe của vị chủ tịch kia đã đến . Nếu không phải bị kẹt xe thì hẳn đã đến sớm hơn rồi nhưng khi đến lại nhìn đến một màn như vậy . Cô gái kia là ai ? Sự cao ngạo và lạnh lẽo kia thật sự cũng khiến hắn đắm chìm vào thì nói gì đến những người đàn ông ở đây ? Nhưng cô ta tại sao lại giúp hắn ? Thật sự cô ta là ai ? Cái dáng vẻ đó trông thật cô độc nhưng lại mạnh mẽ đến đáng sợ . Khuôn mặt kia hắn không nhìn thấy , nhưng mái tóc kia hắn nhận ra đó là màu tím nhưng lại tối quá nên hắn nhìn không rõ . Nhưng hắn hiểu được và cũng nhận ra được , cô gái này thật sự đã đem vẻ đẹp của chiếc váy kia đạt đến đỉnh cao nhất . Mà chiếc váy kia cứ như là được thiết kế dành riêng cho cô , dáng vẻ của cô thật sự quá hoàn hảo ! Thế nhưng càng thấy hoàn hảo hắn lại càng hiểu kỳ , rốt cuộc cô gái này là ai ?

End chap 72

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Cô Gái Kì Lạ ? - Tuấn Nổi Giận

Ngày hôm sau - Trong phòng của chủ tịch

- Thừa chủ tịch , bộ " Nữ hoàng bóng đêm " đang bán rất chạy . Còn tiêu thụ nhiều hơn cả bộ " Công chúa ánh sáng " nữa , bây giờ các nhà báo đang truy lùng cô gái đêm hôm qua , tin tức cô gái đó đang ở khắp trang báo đều là tin tức nóng . Cũng có rất nhiều công ty lớn đã hỏi chúng ta muốn biết cô gái người đã mặc bộ váy " Nữ hoàng bóng đêm " đang ở đâu và đang làm người mẫu ở đâu . Tôi đã đuổi bọn họ về rồi , chúng ta phải làm gì đây thưa chủ tịch ? _ Đông Nam ngày hôm qua cũng ngầy ngất nhìn cô gái đó mê mẩn đi , nhưng người đó là ai anh cũng chẳng biết được

Hắn nhủ mày suy nghĩ , đúng thật là bộ " Nữ hoàng bóng đêm " kia tiêu thụ nhanh gấp đôi bộ " Công chúa ánh sáng " kia . Hắn hoàn toàn thừa nhận rằng biểu hiện hôm qua của cô gái đó đã hoàn hảo lần áp đi về đẹp của cô " công chúa " kia . Nhưng ngay cả hắn cũng chẳng biết cô gái đó là ai . Khi hắn cho người đem chặn cô gái đó thì chỉ còn thấy bộ trang phục và các trang sức kia thôi còn người như tan biến vào không khí , một chút tin tức cũng không hề có . Hắn đã điều tra hết các người mẫu có mái tóc tím đó nhưng hầu như không có ai , nghe Đông Nam nói thì cô gái này đeo mặt nạ , chỉ lộ ra đôi mắt màu tím lạnh lẽo . Nhưng mà những người mẫu kia không hề có cô gái nào có đôi mắt màu tím . Với lại khí chất cũng chẳng bằng một nửa của cô gái kia . Đôi lông mày của hắn ngày càng nhíu chặt lại , suy nghĩ rất trầm tư ...

Đông Nam thấy chủ tịch mình trầm tư thì cũng biết điều mà đi ra ngoài , trả lại sự yên tĩnh cho chủ tịch . Ngày hôm nay , hình ảnh cô gái thần bí kia đang nổi như cồn ở khắp mọi nơi . Khi đó có người đã nhanh tay mà chụp một tấm hình của cô gái thần bí đó , nhưng chỉ thấy được đôi môi , còn đôi mắt chỉ thấy rất mơ hồ . Người chụp bức ảnh đó về tòa soạn liền được tăng tiền lương , các bài báo về cô gái đó ở đâu cũng thấy . Anh còn nghe được rằng cô gái này sau một đêm liền có Fan ! Có bao nhiêu người hâm mộ , nhiều người ái mộ họ , ngay cả nam lẫn nữ đều không ngoại lệ . Hiện nay các cô người

mẫu khác đều đang rất hoảng loạn , sự nổi tiếng của bọn họ ngày càng giảm đi rõ rệt , cũng bởi vì cô gái thần bí kia .

Đồng Nam nghĩ nếu như cô ấy không phải là người mẫu thì cái khí chất đó là như thế nào . Nếu như cô gái đó là người mẫu độc quyền của công ty họ thì chắc chắn số lượng hâm mộ sẽ tăng rất nhanh , sẽ khiến cho người khác tò mò cô gái này . Nhưng liệu họ còn gặp lại cô gái đó không ? Chẳng ai biết được ...

Nó ngồi suy nghĩ , nó biết rõ người hôm qua là ai . Cùng lắm là trong lúc suy nghĩ nó mới làm liều mà thôi nhưng không ngờ khi đó , tâm tình của nó lại như quay lại lúc hân rồi xa nó . Nó nhớ rõ khi đó tim nó đã đau như thế nào , đã phải thống khổ đến mức nào . Khi nghĩ đến hân đã quên mất mình , đôi mắt nó như lạnh thêm rất nhiều . Dù nó muốn theo đuổi hân một lần nữa nhưng không phải nó không thấy trống trải , đã 3 năm rồi , nó nhớ hân biết bao . Ba năm nói dài cũng chẳng dài , nói ngắn cũng chẳng ngắn nhưng đối với nó khoảng thời gian nó sống như một cái xác . Chỉ ăn đồ ăn để sống cho qua ngày rồi lại tiếp tục làm việc , vậy mà bây giờ gặp lại nó chỉ nhận thấy ánh mắt xa lạ và lạnh lùng kia , không có một chút tình cảm nào cả . Mỗi lần nghĩ nó lại không chịu được mà rơi lệ , hiện tại nó chỉ muốn ôm hân , muốn ở trong lòng hân . Nhưng dù làm vậy thì ánh mắt đó sẽ thay đổi sao ? Hân sẽ nhớ lại sao ? Nó mãi đắm chìm trong suy nghĩ của mình mà quên mất mình đang ở công ty hân ...

- Uyên Nhi , Uyên Nhi ! Sao bạn lại khóc thế ? Ai ức hiếp bạn sao ? _ Ngọc Tâm lo lắng lay mạnh nó , hỏi nó

Khóc ? Nó ngạc nhiên đưa tay lên má . Trên tay có những giọt nước còn đọng lại trên tay nó , nó cười yếu ớt . Lúc nào cũng vậy , khi nghĩ đến cách xa hân lâu như vậy , nhớ đến sự ôn nhu của hân nó lại khóc . Nó khẽ lắc đầu nói

- Không sao , tại bụi bay vô mắt đau quá nên mới chảy nước mắt đấy _ Nó lau hết nước mắt rồi lại tươi cười nhìn Ngọc Tâm

- Thật chứ ?

- Thật mà

- Ừm , mà nè bạn nghĩ cô gái thần bí hôm qua là ai ? _ Đối với Ngọc Tâm , hôm qua cô cũng bị hút hồn bởi vẻ đẹp và khí chất đó . Trong lòng cũng thầm ngưỡng mộ , cũng xem như là thành viên của Fan hâm mộ cô gái đó

- Mình cũng không biết nữa , nhưng chắc chúng ta sẽ gặp lại nhau

- Hừm ? Có thể sao ?

- Bạn rất muốn gặp à ?

- Nói ra thì cũng hơi ngại . Khi gặp cô ấy tớ đã bị hút hồn bởi đôi mắt màu tím xinh đẹp kia á . Rồi chẳng hiểu sao tớ thần tượng cô gái ấy luôn _ Ngọc Tâm nói với khuôn mặt khá đỏ , nói nho nhỏ

- Haha _ Nó thấy được hình ảnh đó thì lại nhìn cười không được . Nếu cô gái này mà biết người đó là nó thì sẽ như thế nào đây ? Nhìn cô trông thật đáng yêu

- Bạn cười gì chứ ? _ Ngọc Tâm mặt ngày càng đỏ lên nói

- Tớ lại chẳng hiểu sao . Thường thì các cô gái sẽ thần tượng một chàng trai nào đó vậy mà cậu lại thần tượng một cô gái không thấy mặt sao ? _ Nó khẽ cười nói

- Xì , đối với tớ thì cô gái ấy là đẹp nhất rồi . Quan tâm gì đến các con trai khác ? Bây giờ tớ vẫn là hiếu kỳ muốn nhìn thấy mặt cô gái đó là tớ đủ mãn nguyện rồi _ Ngọc Tâm chu chu môi nói , rồi lại lăm vè mặt ngưỡng mộ

Nó khẽ cười , cô gái này quá mức ngây thơ đi . Nhưng mà nếu có một ngày cô gái Ngọc Tâm này biết được sự thật và nhìn thấy khuôn mặt mình thì sẽ như thế nào đây ?

- Tớ còn in biệt danh của cô ấy lên áo nha . Cậu muốn xem không ? Mình cho cậu xem nhé ? _ Ngọc Tâm phấn khích liên tục nói rồi lục từ trong túi xách ra một cái áo màu trắng , phía trước một dòng chữ màu tím khá lớn và đậm

- Nữ thần lạnh lùng ? _ Nó khó hiểu nhìn Ngọc Tâm

- Phải rồi . Fan chúng tớ đã cùng nhau in đó , họ đã thống nhất ý kiến và đặt biệt hiệu này cho cô gái thần bí đó nha . Cô ấy đúng là như nữ thần thật nha , hâm mộ quá đi mất _ Ngọc Tâm ôm chiếc vào bên trong lòng

- Haha _ Nó cười nhạt , cô gái này cũng hâm mộ quá mức đi ...

Rồi sau đó cuộc trò chuyện của bọn họ , chủ đề chính đó là cô gái mà Ngọc Tâm ngưỡng mộ ...

Ngày hôm sau lại đến rất nhanh

Hôm sau nó vẫn làm việc bình thường , thỉnh thoảng lại nghe Ngọc Tâm nhắc đến cô gái thần tượng đó của cô . Cũng nghe nhiều người bàn tán xôn xao , trên báo chí cũng rầm rộ lên tìm kiếm . Bất giác nó bỗng thấy thật nực cười ...

Trong phòng của chủ tịch

- Đạo này trên các tạp chí nổi tiếng đều đang bàn tán về cô gái đại diện của công ty em . Em nói em không biết cô ấy là ai ? _ Người này không ai khác chính là cậu , cậu vừa mới về nước thì khắp nơi đều bàn tán khắp nơi rồi

- Khi đó Đông Nam gọi điện và nói với em là người mẫu đại diện cho bộ " Nữ hoàng bóng đêm " đã bị tai nạn giao thông nên không thể trình diễn . Mà khi đó thời gian lại không cho phép em tìm được người mới thích hợp nên đến cuối cùng em nghe kể rằng có một cô gái tóc tím và mắt tím bước lên mặt trang phục đó trình diễn . Họ nói rằng khi đó mọi người đều im lặng không nói một tiếng nào mà ngắm nhìn cô gái đó , họ còn nói là cô ấy rất lạnh lùng , ánh mắt như hút hồn của họ khiến họ không thể nào dời mắt . Nhưng cô ta lại đeo mặt nạ nên không ai biết được khuôn mặt thật . Em cũng đã điều tra qua rồi , trong lĩnh vực người mẫu thì không có cô gái nào tóc tím và mắt tím cả . Cuối cùng cũng không tra ra được lai lịch của cô gái này _ Đây là lần đầu tiên hẳn thấy mình bất lực như vậy , chỉ là một cô gái mà cũng chẳng tìm được . Nói chung thì cô gái này cũng quá thần bí đi ! Sau đêm đó cứ như bốc hơi vậy , một chút tung tích cũng chẳng có .

Cậu nghe xong thì lại nhủ mày . Cậu biết đây là lần đầu tiên hẳn bất lực đến như vậy nhưng nếu như chính hẳn cũng không tìm được thì có thể chắc chắn rằng cô gái kia quá tài giỏi đi ! Nhưng rồi cậu lại lẩm bầm lại câu nói kia của hẳn . Tóc tím , mắt tím ? Bỗng cậu gấp gấp nói với hẳn

- Có hình chụp không ? Cho anh xem đi !

Hắn cũng cảm thấy kì quái . Tại sao anh hẳn lại gấp gấp đến như vậy ? Nhưng hẳn cũng đưa tấm ảnh cho anh , tấm ảnh rõ nét nhất

Cậu nhận lấy rồi đôi mắt cậu mở to nhìn tấm ảnh mình đang cầm . Chỉ cần liếc qua cậu cũng nhận ra được cô gái này , cô gái này có màu tóc và đôi mắt y như em gái của mình ! Dù nhìn không rõ nhưng anh hiểu rõ , đôi mắt này không thể nào làm được . Nó chất chứa nỗi đau mà trước khi sang nước ngoài , cậu đã nhìn thấy . Đã 3 năm rồi , cậu không gặp nó , cậu luôn bận rộn với công việc của mình . Nhưng 3 năm này , cậu làm sao vui vẻ được đây ? Em gái của cậu đau đớn đến như vậy mà cậu lại chẳng làm được gì cả . Bất lực , đó chính là cảm giác khi đó của cậu , cậu đã mong hẳn tỉnh lại đến đường nào nhưng cũng may là ông trời không phụ lòng cậu , 3 năm sau hẳn đã tỉnh . Nhưng trở trêu hẳn lại hoàn toàn quên đi nó , một chút cũng không nhớ . Khi nghe được tin này , cậu đã đau lòng cho em gái đến nhường nào .

Cho đến hôm nay nhìn thấy nó chính là cô gái này thì cậu lại càng khó hiểu . Nếu như nó giúp hẳn thì có lẽ nào nó đã biết hết mọi chuyện và âm thầm bên cạnh hẳn ? Thật sự em đang nghĩ gì vậy Băng ?

Cậu nắm chặt tấm ảnh trong tay , hẳn nhìn thấy rồi lại khẽ chau mày . Biểu hiện lúc này của cậu cũng như cô , cũng rất ngạc nhiên . Thật ra rốt cuộc là có chuyện gì ?

- Em sẽ không tìm thấy cô gái này đâu _ Bất giác cậu khẽ nói , rất nhỏ nhưng lại lọt vào tai hẳn

- Tại sao ? _ Hẳn khó hiểu nhìn cậu , chẳng lẽ cậu biết người con gái này ?

- Nếu cô gái này đã muốn trốn thì thật sự chẳng tìm được đâu _ Cậu lại nói một lần nữa . Cậu hiểu rõ , đưa em gái này nếu như muốn gì đều sẽ đạt được ! Nếu cho đến nay nó đã không xuất hiện thì thực sự nó đang muốn trốn rồi

- Anh biết cô gái này ?

- Không , nhưng trực giác nói cho anh biết _ Cậu lập tức nhận ra mình hơi lỗ mãng mà không xem xét những lời mình nói , liền dứt khoát nói

Hẳn lại chau mày , trực giác ? Hẳn lại không thể nào tin được

- Anh đi đây

Nói xong cậu đứng lên bước ra khỏi căn phòng . Đi chẳng được bao lâu thì lại đi ngang qua phòng làm việc của nó , chẳng hiểu sao cậu lại đứng lại mà nhìn vào bên trong . Bên trong ở đằng kia có một cô gái rất ngố , khuôn mặt đang tươi cười nói chuyện với cô gái bên cạnh . Nụ cười này ?!! Đã lâu rồi cậu không được nhìn thấy ? Đó có phải là nó hay không ? Có phải là em gái mà mình yêu thương không ?

Nó đang trò chuyện cùng Ngọc Tâm thì lại phát hiện có ánh mắt đang nhìn mình chằm chằm . Khi ngược mắt lên , hai đôi mắt của hai người chạm vào nhau . Nó hơi giật mình nhìn người con trai đó . Không phải chứ ! Nhanh như vậy liền bị bắt gặp !

Ánh mắt sắc bén của cậu đã nhìn thấy được sự ngạc nhiên trong đôi mắt kia ! Không sai ! Cậu có thể khẳng định đó chính là em gái của mình - Mạc Tử Băng .

Bỗng chốc cậu điên tiết lên , em gái mà cậu yêu thương lại phải đi làm trong công ty này sao ? Trong khi em ấy lại là một chủ tịch của công ty đứng đầu thế giới sao ? Bây giờ nếu không phải hẳn mất trí nhớ , cậu thật sự muốn đâm cho thẳng em này đến chết đi ! Lại có thể khiến nó như vậy !

Nó cảm nhận được ánh mắt đó liền biết mình đã bị phát hiện ra . Nhìn thấy ánh mắt giận dữ đó nó liền hiểu chuyện , nói vài câu với Ngọc Tâm rồi đi ra ngoài . Cậu thấy vậy cũng giận dữ đi theo nó . Đến khi đi ra ngoài công ty thì hai người mới nhìn nhau

- Tại sao em lại ở trong công ty này ? Tại sao lại hóa trang thành như vậy ? _ Giọng nói của cậu có mang sự tức giận nhưng cũng không thiếu sự thương xót

- Anh bình tĩnh và nghe em giải thích đã _ Nó hiểu rõ tính tình của cậu , mỗi lần dù chuyện gì lớn đến mức nào cậu cũng sẽ không nổi giận đến như vậy

nhưng ngoại trừ những người thân yêu của cậu thì cậu sẽ nổi điên lên mà không kiểm soát được . Nó hiểu rõ nên mới trấn tĩnh cậu rồi từ từ đem hết mọi chuyện nói cho cậu nghe

Sau khi cậu nghe xong , con giận dữ cũng hạ xuống rất nhiều . Thay vào đó chính là sự thương xót đến tận cùng , em gái cậu lại phải đau khổ đến mức như vậy ! Cậu thật sự muốn đánh cho hắn tỉnh , muốn hắn nhớ lại mà ! Em gái cậu đã phải đau đớn đến nhường nào ...

Cậu nhẹ nhàng ôm nó vào lòng , vỗ về yêu thương như một anh trai thực thụ . Nó cũng không phản kháng , vòng tay ôm lấy cậu . Đã lâu rồi nó không cảm nhận được vòng tay ấm áp đến như vậy , nó cảm nhận rất rõ ràng sự quan tâm và yêu thương của cậu . Nó khẽ mỉm cười hạnh phúc , nó vẫn không cô độc , nó vẫn còn những người anh chị và bạn bè bên cạnh .

- Em gái à , hãy hứa với anh . Nhất định phải khiến cho thằng em đó của anh điên cuồng mà yêu em ! Khiến nó nhớ lại mọi chuyện ! _ Cậu cứng rắn mở miệng

- Chắc chắn ! Nhưng thật ra ai mới là em ruột của anh a ? Tại sao anh lại nói hán như thế ?

- Hừ , anh vẫn là yêu thương em nhất nha _ Thật ra cậu cũng yêu thương hắn lắm nhưng đối với em gái này lại bảo bọc và yêu thương hơn nhiều

- Haha _ Nó cười vui vẻ

- Em cũng nên nhanh một chút chinh phục lại tảng băng kia đi . Nếu không anh sẽ thật sự " bắt cóc " chị em đi đó nhé

Nó lại cười vui vẻ , nó hiểu chứ . Cậu đang nói đến lời hứa lúc nhỏ kia , nó biết cậu rất yêu thương chị gái mình , đã muốn đem chị ấy biến thành báu vật mà đem chiếm đi rồi . Cũng vì lời hứa đó nếu không chắc giờ họ đã có em bé rồi ấy chứ ...

- Vâng !

- Nhưng có chuyện anh không hiểu . Nghe Thanh kể thì " tảng băng di động " kia không phải do em ngay từ khi nhìn em sao ? Tại sao lại không sử dụng lại ?

- Dù không có hình dáng đó em vẫn có thể khiến hắn chú ý đến em !

- Phải phải ! Em gái anh là ai cơ chứ ? Là Mạc Từ Băng nha !

- Thôi được rồi . Sau này nếu có chuyện em sẽ nhờ anh giúp đỡ trước hết anh cứ vờ như không biết em đi . Hiện nay em vẫn chưa muốn hắn chú ý quá nhiều đến em

- Được được , mọi chuyện nghe theo em . Nhớ nhanh chóng xử lý nhé , anh chờ mãi thôi . ANh đi tìm chị em nói chuyện đây . Em đi vào đi

- Được , tạm biệt anh

Hai người cứ thế mà tạm biệt nhau . Nó thầm nghĩ bây giờ mọi chuyện 4 người kia đều đã biết , bây giờ nó cũng yên tâm rồi . Kế hoạch cũng nên tiến triển bước tiếp theo thôi , nó nhìn lên trên tầng cao nhất của công ty , mỉm cười lẩm bẩm nói

- Anh hãy cứ đợi đấy . Em sẽ khiến anh lại trao trái tim băng lãnh đó cho em một lần nữa ! Khiến anh nhớ lại tất cả ...

Rồi nó cũng bước vào công ty và tiếp tục làm việc .

End chap 73

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: "Si Tâm Tuyệt Đối"

Tựa đề này là do Au lấy cảm hứng từ một bài hát Trung au thích nhé :3 . Nội dung bài hát và nội dung chap lần này không giống nha ==))

Bữa nay là ngày nghỉ nên nó không cần phải đi làm nhưng trùng hợp thay nó lại phải đi làm việc khác . Và có lẽ đây cũng là việc khiến cho kế hoạch của nó tiến triển ...

Tiệm cafe

- Này này , đạo này công ty mày đang có người mẫu độc quyền hả ? _ Anh nhìn hấn tò mò hỏi
- Tao không biết cô gái đó là ai _ hấn thờ ơ trả lời , đã 3 ngày rồi mà hấn vẫn chưa tìm được cô gái kia !
- Vậy cô ấy chính là đang giúp mày ? Mà bây giờ mày cũng chưa tìm ra được à ?
- Vẫn chưa tìm được
- Không ngờ mày cũng có ngày này . Nhưng xem ra cô gái đó đã giúp mày một việc lớn rồi đấy
- Đúng là giúp rất nhiều

Nhỏ ở bên cạnh không nói chuyện chỉ là chăm chú đọc một cuốn sách . Nhìn bên ngoài rất trang nhã , màu sắc chính đó là màu trắng .

Hấn nhìn nhỏ thì hơi ngạc nhiên . Cô gái này lại đang khóc sao ? Nhưng vì sao ? Anh nhìn theo ánh mắt của hấn , cũng phát hiện nhỏ đang khóc . Tìm anh bỗng nhói lên , lo lắng hỏi

- Em sao vậy ? Tại sao lại khóc ?
- Không sao , vì cuốn truyện này hay quá , rất cảm động . Nhịn không được nên mới khóc _ Nhỏ cười lắc đầu nói

Anh thờ phào nhẹ nhõm . Còn hấn thì liếc mắt nhìn cuốn truyện mà nhỏ đang cầm , tựa đề là " Si tâm tuyệt đối " ?

- Truyện này cảm động lắm sao ? _ Anh ngờ ngạc hỏi nhỏ
- Ừm , truyện kể có một cô gái kia có một quá khứ là bị người con trai mình yêu thương mà lừa gạt tình cảm của cô , cô bị ám ảnh rất nặng rồi cô từ một cô gái hiền lành biến thành một cô gái máu lạnh nhưng rồi cho đến một ngày cô gái này gặp một chàng trai khác . Chàng trai này cũng lạnh lùng như cô , khi hai người gặp nhau là lúc người con trai đó bước vào trường . Cô đã vô ý mà ngã vào người anh khiến anh lạnh lùng nhìn mình . Nhưng khi đó cô gái đó lại giả trang biến mình thành một cô gái ngốc , ngoài mặt thì sợ sệt nhưng trong lòng lại chẳng có một tia sợ hãi nào cả . Các cô gái xung quanh bàn tán nói lần này cô chết chắc rồi , nhưng người bạn của cô đã đến cứu cô . Cách đó không lâu sau thì anh thấy được vẻ đẹp đằng sau lớp kính đó của cô , rồi lại tò mò tìm hiểu . Còn sau nữa là gì em cũng không rõ , chỉ mới đọc đến đây thôi nhưng đọc đến quá khứ của cô gái này em thấy rất xót xa _ Nhỏ luyên thuyên kể rồi lại lăm vè mặt đau lòng

Hấn cũng chỉ lẳng lặng nghe . Hấn cảm nhận được rất mơ hồ rằng câu truyện này rất quen thuộc ...

- Thấy anh cũng có hứng thú , anh có muốn đọc hay không ? _ Nhỏ đưa quyển truyện đến trước mặt hấn
- Cảm ơn _ Hấn nhận lấy nhưng khi cầm lấy hấn lại cảm thấy khó hiểu . Vì sao mình lại muốn xem ? Hành động của hấn chỉ là vô ý thức
- Thôi tao với Thanh đi đây . Mày ngồi đọc truyện đi ha _ Nói xong anh dắt tay của nhỏ đi ra khỏi quán

Chỉ còn lại mình hấn , hấn nhẹ nhàng mở trang đầu tiên của cuốn truyện ra rồi chăm chú mà đọc

Một tiếng đồng hồ sau hấn đã đọc xong cuốn truyện . Chẳng hiểu sao khi đọc xong hấn lại cảm thấy tim mình nhói lên đau đớn và rồi hấn lại ngạc nhiên . Khẽ chạm vào một bên má , cảm nhận được sự ướt át ở trên mặt . Hấn mới nhận ra hấn đang khóc ??? Một người như hấn mà chỉ vì đọc một cuốn truyện mà khóc sao ? Là vì thương xót cho nữ chính sao ? Bỗng hấn rất căm ghét nam chính này , rất căm ghét ...

Chẳng bao lâu sau hấn trở lại trạng thái như cũ , trên tay là cuốn truyện ban nãy , rời khỏi quán và lên xe rồi đi .

Không hiểu sao hấn lại chạy đến một quảng trường khá lớn . Hấn cũng bình thản mà đi vào bên trong . Đi được một lúc thì lại thấy bên kia rất đông người , còn xếp thành một hàng dài nữa , đa số đều là những thiếu nữ , thanh niên mới lớn . Trên tay bọn họ đều cầm một quyển sách , hấn nhận ra đó chính là quyển mà hấn đang cầm , y như nhau .

Phía xa hấn nhìn thấy có một cái bàn , có người đang ngồi , hình như là một cô gái . Hấn bỗng nhiên lại tìm một chỗ ngồi gần đó , lẳng lặng xem từng người từng người đang vui mừng xin chữ ký của cô gái kia .

Hấn nhận ra hình như có rất nhiều người yêu thích cuốn truyện này . Mỗi người xin chữ ký đều nói gì với cô gái đó , khi họ đi về nụ cười còn giữ nguyên . Bỗng nhiên hấn lại thấy tò mò cô gái đó là ai , truyện này thật sự rất hay , người đọc chắc chắn cũng sẽ cảm thấy thương xót cho nhân vật nữ chính này . Khi hấn đọc đến cuối trang thì phát hiện ra , truyện này vẫn chưa ra hết có lẽ là còn phần hai . Hấn tự hỏi liệu nữ chính sẽ như thế nào đây ?

Nửa tiếng sau , không còn ai xin chữ ký nữa , hấn cũng định đi về . Cảm thấy mình thật kỳ lạ , tại sao lại lãng phí mất nửa tiếng đồng hồ chỉ ngồi xem từng người đi xin chữ ký ? Nhưng đi chỉ được vài bước thì đôi chân hấn lại đi về phía ngược lại , nếu hấn cảm nhận không sai đó chính là cái bàn mà cô gái ấy đang ngồi chính là nơi hấn muốn đến .

Cô gái đó chính là nó . Trong lúc ba năm nó đã viết ra câu truyện về cuộc đời mình , chỉ đơn giản là muốn khắc ghi từng khoảnh khắc kia mà thôi nhưng không ngờ nhỏ lại tung ra trong giới mạng xã hội . Rồi một ngày có người muốn hợp tác xuất bản truyện của nó ra sách . Nó cũng không phản đối mà

hợp tác , chẳng bao lâu sau nó nhận được tin là truyện của nó đang sản xuất rất nhiều , được rất nhiều giới trẻ quan tâm . Khi đó nó đã tự cười nhạo , có ai biết rằng đó chính là cuộc đời của nó không ? Họ không hề biết ...

Hôm nay trùng hợp là ngày nó giao lưu với các độc giả . Nhưng mái tóc và đôi mắt nó vẫn là màu đen , khuôn mặt được hóa trang cẩn thận như một cô gái đáng yêu mà thôi , không có vẻ đẹp diễm lệ nào cả . Ký tên vào mỗi cuốn truyện của họ , nhìn nụ cười tươi rói trên khuôn mặt họ rồi lại nghe những câu hỏi của họ đặt ra cho mình bỗng nó cảm thấy thật ấm lòng .

Có một cô gái hỏi nó khi nào mới có phần hai , nó cũng suy nghĩ khá lâu rồi mới trả lời : " Không lâu nữa đâu " . Chỉ vòn vẹn bấy nhiêu đấy vậy mà cô gái kia lại vui mừng ra mặt , nụ cười tràn ngập sự ấm áp .

Khi nó định đi về thì thấy một chàng trai bước đến , nó cũng chẳng nghĩ nhiều mà ngồi xuống và định ký nốt cho người này nhưng khi nhìn kỹ khuôn mặt thì lại ngạc nhiên không thôi . Tại sao lại là hắn ? Hắn chẳng lẽ nhớ ra rồi sao ? Nhưng rồi nó nhìn đôi mắt lạnh lẽo kia thì lại cười nhạo nhẽo nghĩ . Nó đúng là đứa ngốc mà vì sao lại nghĩ hắn nhớ nhanh đến như vậy ? Nó đưa mắt nhìn cuốn sách của hắn đang cầm , chính là cuốn " Si tâm tuyệt đối " , hắn đã đọc rồi sao ? Hắn có nhớ được gì không ? Tại sao nó lại không nghĩ ra cách này để hắn dễ nhớ hơn ? Nó chỉ lẳng lặng nhìn hắn từ từ bước đến trước mặt nó .

Còn hắn khi nhìn thấy rõ khuôn mặt nó thì lại cảm giác có gì đó rất kỳ lạ . Khi hai người chỉ còn cách nhau khoảng 2 bước chân thì hắn ngừng lại , hai người ánh mắt nhìn chằm chằm vào nhau . Đôi mắt sâu thẳm của nó nhìn vào sâu đôi mắt tím sắc bén kia như muốn nhìn thấu tất cả tâm tư của hắn . Cuối cùng vẫn là nó mở lời trước

- Anh cũng đến xin chữ ký vào trong cuốn truyện sao ? _ giọng nó nhẹ nhàng cứ như là một cô gái yếu đuối

- À ừ _ Hắn thấy người kia hỏi thì cũng trả lời rồi đưa cuốn truyện đến mặt nó

Thời khắc khi nó nhận lấy thì nó cảm nhận được , ngón tay nó đã đụng vào ngón tay hắn . Cảm giác suốt 3 năm nay thì đối với lần chạm này nó thật sự cảm thấy xúc động . Rồi nó bình tĩnh và nhận lấy .

Nó mở bút ra và ký , hắn thì bằng quơ nhìn sang chỗ khác . Khi đó nó lật sang trang cuối , ghi gì đó rất nhỏ rồi lại đưa lại cho hắn .

- Liệu anh có mong sẽ có phần hai không ?

- Có lẽ là rất mong . Vì tôi muốn xem nữ chính sau này sẽ như thế nào ! _ Nói xong hắn lấy cuốn truyện và rời đi

Nó ở phía sau , nhìn bóng dáng của hắn rời đi . Thật cô đơn ! Dáng vẻ đó của hắn thật khiến người khác đau lòng . Họ có lẽ sẽ nghĩ rằng hắn rất lạnh lùng , phía sau nhìn cũng sẽ rất đáng sợ nhưng nó khác , nó hiểu rõ bóng dáng đó đang cần một người nào đó đến mức nào ...

Một lúc sau nó mới rời đi . Rồi lại nhận được cuộc điện thoại của nhỏ , mới biết khi nãy cuốn truyện đó là của nhỏ đưa hắn . Vậy khi hắn đến đây liệu có phải do ông trời sắp đặt giúp nó một tay không ? Nó lại ngược nhìn bầu trời , khuôn mặt cười dịu dàng nói

- Cảm ơn _ Rồi nó đi về

Còn hắn khi rời khỏi đó . Lại cứ suy nghĩ mãi về cuốn truyện đó , thật sự đối với cuốn truyện này hắn cảm thấy rất quen thuộc . Hắn nhẹ nhàng mở đầu trang cuốn truyện , trên đó có một chữ ký rất đẹp mắt , rất có khí chất . Hắn lại liên tưởng lại khuôn mặt của cô gái đó , không xinh đẹp , chỉ là mang vẻ đáng yêu nhưng lại chữ ký này lại có khí chất cao sang đến vậy thì cô gái đó thật sự có phải là người đơn giản như vậy không ? Cô gái đấy thật sự khiến cho hắn dâng lên một cảm giác thật quen thuộc ...

Vài lời của tác giả

Báo với các bạn độc giả của Au một tin buồn đó chính là ngày mai Au đã bắt đầu nhập học rồi nên Au đã bị hạn chế sử dụng điện thoại lẫn laptop T.T Nên có lẽ thời gian này sẽ hơi khó ra chap mới nhé :(. Au sẽ cố gắng nhé , với lại thời gian gần đây au sẽ phải đi học nên sẽ không còn thời gian như hè nữa nhưng cũng đừng vì như vậy mà bỏ truyện của ta nhé , ta sẽ khóc đó nha :(. Yêu mấy bạn , mấy bạn cmt cổ vũ ta đi . không ta sẽ nản lắm a :((((

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Tim Lại Đau

Ngày hôm sau , nó vẫn phải đi làm . Khi đi gửi xe nó lại thấy thật nực cười . Nhìn xung quanh chỉ toàn là xe 4 bánh xịn , còn nó chỉ là đi xe đạp điện , giữa hàng trăm chỉ có mình nó là đi xe hai bánh .

Nó gửi xong xe thì vào công ty hắn nhưng lại thấy đằng kia có một cái thang máy . Nó lại gần và xem xét

Thang máy này nhìn rất cao sang, lẽ nào là dành cho chủ tịch ? Nó nhìn xung quanh, thấy không có ai liền ấn nút, cửa thang máy mở ra. Bên trong là một màu trắng hòa quyện cùng với màu đen rất tràn nhã. Chỉ cần nhìn qua thang máy này thôi cũng biết người kia giàu có đến mức nào rồi. Nó không chần chừ mà đi vào bên trong, ấn nút đến tầng cao nhất - cũng chính là tầng mà chỉ có phòng làm việc của riêng hắn.

Chẳng bao lâu sau, thang máy liền ngừng. Nó bước ra, trên hành lang không một bóng người, cảm giác rất lạnh lẽo.

Đi được một lúc thì nó nhìn thấy một căn phòng, nó chậm rãi đi đến gần cánh cửa, nhẹ nhàng đẩy cửa thật nhẹ, nhìn vào bên trong.

Khung cảnh bên trong cũng rất đơn giản, trừ căn phòng này rất lớn ra thì chẳng có gì đặc biệt. Mọi thứ chỉ có vền vện hai màu sắc trắng đen. Căn phòng này không chút hơi ấm nào cả, khiến người vào cảm thấy rùng mình.

Nó đưa mắt nhìn sang góc kia. Có một cô gái và một chàng trai đang đứng ở đó. Chàng trai đó hình như là đang mặc chiếc áo sơ mi đen mới, còn cô gái kia thì lại đang muốn giúp người con trai này mặc. Nhưng chàng trai đó chính là hắn, còn cô gái kia nó cũng tính tưởng nhận ra đó chính là cô người mẫu nổi tiếng tên Phương Thanh.

Nhìn vẻ mặt hắn có lẽ không muốn, có chút nhăn mặt lại nhưng vẫn không ngăn cản để cho Phương Thanh gần từng nút lại cho hắn. Nó nhìn lên bàn hắn thì thấy trên đó có khá nhiều giấy tờ, có lẽ đêm qua hắn không rời khỏi công ty mà làm việc. Vì vậy hắn thay áo cũng không có gì sai.

Nhưng rồi nhìn lại cảnh tượng này, nó lại cảm nhận được rõ ràng tim mình đang đau đớn. Nó nhớ lại lần đầu tiên gặp hắn, khi đó nó ngã vào trong lòng hắn, nó cảm nhận rõ sự lạnh lẽo toát ra từ người hắn. Chỉ sợ nếu là người khác thì đã run sợ rồi. Vậy mà bây giờ, qua ba năm, hắn lại có thể cho một cô gái dụng chạm vào hắn.

Hắn thay đổi rồi sao? Hắn thật sự muốn vĩnh viễn quên đi nó sao? Nó cười nhạt, nước mắt chẳng biết từ bao giờ lại chảy ra rất dữ dội, rất nóng nữa.

Nó nhẹ nhàng rời đi, nó biết có thể những gì mình thấy đều không phải sự thật nhưng nó hiểu, hắn không ngăn cản, tức là hắn đồng ý cho cô gái ấy làm. Vậy như thế nó có thể coi là hiểu lầm không? Nhưng là với thân phận gì để chất vấn hắn đây? Chẳng có thân phận gì ngoài hai chữ người lạ cả... Nó biết người vào được phòng đó chỉ có thể là những người hắn xem trọng hoặc thân thiết. Sự việc trước mắt như vậy nó còn có thể mù quáng mà tin vào đó chính là sự hiểu lầm không? Nó tin được sao?

Đi được một lúc nhưng vẫn chưa hoàn toàn rời khỏi đây bỗng nó ngồi xuống, nước mắt lại rơi ra. Dù trong bộ dáng này nhưng vẫn rất đáng thương, chỉ muốn che chở mà thôi.

Được một lúc nó lặng lẽ đứng lên, đưa tay lau đi nước mắt. Từng bước từng bước rời khỏi đó, tiếp tục làm việc.

- Uyên Nhi! Tại sao bây giờ mới đến? Tại sao mặt cậu đỏ thế? _ Vừa mới nhìn thấy nó, Ngọc Tâm đã cuống quýt lên hỏi

- Ban nãy bụi bay vào mắt khiến mắt tớ đau nhưng giờ không sao rồi

- Cậu đúng là đồ ngốc _ Ngọc Tâm khẽ cười rồi nói

Nó nghĩ trong lòng: "Thật sự mình rất ngốc..."

- Cô gái Phương Thanh kia chẳng lẽ rất thường xuyên đến đây sao? _ Nó bắt chợt hỏi Ngọc Tâm

- Trước khi cậu chưa vào đây làm thì cô gái đó đúng là rất thường xuyên đến, ngày nào cũng đến, bây giờ cũng vậy. Hình như cô gái ấy tìm chủ tịch của mình. Có lúc mình còn thấy cô ấy cười tươi đi ra khỏi công ty. Có người từng bàn tán là cô gái đó chính là người yêu của chủ tịch đó. À mà sao cậu hỏi vậy? Cậu nhìn thấy cô ấy rồi sao?

- À không, lần trước nhìn thấy cô ấy mặc bộ "Công chúa ánh sáng" trông rất đẹp nên đâm ra hăm mộ. Lúc nãy tớ có thấy cô ấy nên mới hỏi cậu

- Vậy sao? Đúng là cô ấy rất đẹp

Nó im lặng, chẳng nói gì thêm nữa. Ngày nào cũng đến? Đến để tìm hắn? Người yêu? Tim nó cứ như bị những lời nói đó mà đau đớn không ngừng. Cứ như khắc vào tim nó, rất đau...

- Tớ cảm thấy không khỏe, công việc ngày hôm nay, tớ đã làm xong rồi. Cậu nói trưởng phòng giùm tớ nhé?

- Được. Cậu về nghỉ cho khỏe đi _ Ngọc Tâm quan tâm nói

Ngọc Tâm nhìn theo bóng dáng của nó. Càng nhìn lại càng thấy bóng dáng ấy thật cô độc, thật yếu đuối.

Rồi Ngọc Tâm lại tự lẩm bẩm nói

- Chỉ mới có 5 tiếng đồng hồ mà cậu ấy làm hết công việc của cả ngày hôm nay sao?

Rời khỏi công ty, từng bước chân của nó thật nặng nề. Tìm một ghế đá rồi nó ngồi xuống. Trong đầu lại hiện lại cảnh tượng đó và những lời nói của Ngọc Tâm. Nó lại cười nhợt nhạt, vì sao lại như vậy? Nó yêu hắn sâu đậm như vậy, trông khi chỉ vì quên mất ký ức mà hắn thay đổi như vậy sao?

Không biết nó đã ngồi đó bao lâu , cho đến khi trời đổ mưa nó mới nhận ra . Cảm nhận cơn mưa lạnh đến mức run người này khiến nó thật thỏa mãn . Chỉ có cái lạnh như thế mới có thể xoa dịu nỗi đau này của nó ...

End chap 75

Hoho , ta đã trở lại trong thời gian ngắn nhất :))

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Lại Có Chuyện Lại

Ngày hôm sau , nó không đi làm được , nhờ không cho nó cơ hội để ra khỏi nhà nữa .

Chuyện là hôm qua khi nó ngồi dầm mưa , chẳng bao lâu sau thì lại nhận được cuộc điện thoại của nhỏ . Nó chỉ nói được vài câu thì ngắt xui , ở đầu dây bên kia nhỏ lo lắng . Liên lập tức đến công ty hân tìm , không tìm thấy thì nhỏ đến các vùng gần nhất . Chẳng bao lâu liền tìm thấy , nhỏ đưa nó lên xe rồi chạy về nhà . Đến tối thì nó sốt rất cao , người nóng như lửa đốt . Nhỏ phải chăm sóc nó suốt cả đêm không ngủ .

Đến sáng ngày hôm sau thì nó tỉnh lại . Nhưng lại cảm thấy chóng mặt không thôi , nhỏ không yên tâm nên không cho nó đi làm . Nhưng hôm nay , ở công ty đó lại có một chuyện kì lạ ...

Phòng chủ tịch

- Thưa chủ tịch , tôi có chuyện muốn báo cáo _ Đông Nam đứng trước mặt hân nói , khuôn mặt tràn ngập sự kì lạ và khá hiểu

- Chuyện gì ? _ Hân ngẩng đầu lên nhìn Đông Nam và tất nhiên là nhận ra sự kì lạ của anh

- Theo như chúng ta biết thì bản thiết kế " Nữ hoàng bóng tối và Công chúa ánh sáng " là của cô gái tên là Chu Ngọc Tâm . Nhưng ban nãy tôi gọi cô ấy vào phòng tôi thì cô ấy lại nói vì ngày hôm đó nghĩ là vẫn còn nhiều thời gian nên mới để ngày mai mới về tiếp . Không ngờ là sáng mai lại phải giao bản vẽ nên đã giao giấy trắng . Nhưng chúng ta lại nhận được bản vẽ của cô ấy . Nếu như theo lời cô ấy thì bản vẽ đó không phải là của cô ấy . Vậy bản vẽ đó là của ai ? _ Đông Nam từ tốn nói , rồi lại đặt câu hỏi cho hân

Hân trầm mặc suy nghĩ . Bản vẽ đó không phải là của cô gái đó vậy là ai ? Rồi hân lại đang nghĩ đến một khả năng , liệu cô gái bí ẩn tóc tím đó có liên quan đến việc này không ? Nếu có thì cô ta có lợi ích gì ? Còn nói hại công ty hân thì việc đó không hề làm được gì mà còn giúp công ty hân .

- Đã điều tra ngày hôm đó có những ai ở lại trong phòng làm việc của cô gái đó không ?

- Dạ rồi . Ngày hôm đó chỉ có mình cô gái nhân viên mới đến làm việc không lâu , tên là Thượng Lam Uyển Nhi .

- Thượng Lam Uyển Nhi ? _ Hân nhớ cái tên này . Lần trước không phải cũng một lần hân hỏi tên cô gái này sao ? Đó không phải là cô gái sử dụng máy tính rất giỏi sao ? Cô ta ở lại khuya như vậy chắc là có nhiều việc làm .

- Gọi cô ta vào đây _ Lần đầu tiên hân cho một người lạ bước vào căn phòng này

Đông Nam cũng khá là ngạc nhiên nhưng rồi lại vội vàng nói

- Thưa chủ tịch , hôm nay cô ấy không đi làm . Đơn xin phép nói cô ấy bị sốt cao

Hân khẽ nhún mày . Chuyện này càng ngày lại càng bí ẩn rồi , cô gái kia thật ra là người như thế nào ? Còn cô gái tên Thượng Lam Uyển Nhi kia liệu có liên quan không ? Đối với cái tên này , chẳng hiểu sao hân lại cảm thấy đã từng nghe qua nhưng lại không nhớ gì cả . Cái tên này khiến hân khá là cảm thấy giả tạo ...

- Được rồi , anh đi làm việc tiếp đi

- Vâng

Trong căn phòng chỉ còn lại một mình hân . Hân lại nhún mày trầm tư , từ khi về nước đến nay hân đã gặp những cô gái rất kì lạ và thần bí .

Cốc cốc cốc

- Vào đi

- Em trai chị đang làm gì đó ?

- Chị là đang suy nghĩ một vài chuyện kì lạ gần đây thôi

- Kì lạ ? _ Cô khó hiểu ngồi xuống sofa gần đó

- Vài ngày trước , em có đưa chị xem một bản vẽ . Chắc chị vẫn còn nhớ ?

- Vẫn còn nhớ

- Ban này , Đông Nam nói rằng thật ra cô gái vẽ bản vẽ đó không hề nộp bản vẽ nào cả nhưng lại có một bản vẽ xuất sắc đến như vậy bên trong phần giấy nộp . Cho đến khi trình diễn thì lại xảy ra chuyện nữa , cô gái trình diễn bộ " Nữ hoàng bóng đêm " lại bị tai nạn và có một cô gái khác lên trình diễn . May mắn là cô gái ấy trình diễn quá xuất sắc , biểu diễn y như rõ từng đường nét của chiếc váy đó . Chị có thấy kì lạ không ?

- Quả thật rất kì lạ _ Cô trầm nghĩ trong lòng , việc này không nói cô cũng biết đó chính là nó , nhưng điều ngạc nhiên hơn đó chính là nó lại giúp cho một cô gái khác . Chắc nó xem cô gái ấy là bạn rồi chứ không muốn nó vẽ cũng khó

- Chị có biết gì không ? _ Hấn nhận ra khi nói đến việc này , khuôn mặt của cô rất bình thản như đã sớm biết mọi chuyện

- Theo chị nghĩ liệu cô gái tóc tím đó có phải là muốn giúp em không ? Còn cái người vẽ bản vẽ này có lẽ sẽ rất khó mà tìm ra đây .

- Giúp em ? Tại sao lại không tìm ra ?

- Em cũng rõ , cô gái đó làm việc này chẳng hạn được em , ngược lại còn giúp em . Còn người vẽ bản vẽ này , chỉ sợ là hiện nay em vẫn chưa tìm được ?

- Từ lúc về nước đến nay , em gặp rất nhiều cô gái lạ nhưng đều có chung một cảm giác quen thuộc _ Đây chỉ là lời nói vô thức mà thôi nhưng lọt vào tai của cô , cô lại nhẹ nhàng nhếch mép chời nham hiểm

- Chị hỏi em này , đối với em tình yêu nó như thế nào ?

- Tình yêu ? Hừ , cũng chỉ là thứ khiến con người ta hạnh phúc hoặc đau khổ mà thôi . Chỉ sợ đúng thân vào thì không thể thoát ra nhưng đối với em , tình yêu chẳng là gì cả . Em cũng chẳng hứng thú với con gái

- Haha _ Cô cười vang lên , thằng nhóc này lại có thể nói như vậy ! Tình yêu chẳng là gì cả ? Chẳng hứng thú với con gái ? Thật sự rất nực cười mà ! Nếu thằng nhóc này nhớ lại mọi chuyện có phải sẽ xấu hổ lắm không khi biết mình nói như vậy ? Còn nó liệu sẽ xử lý hấn ra sao ? Cô thật rất mong đợi !

- Chị cười cái gì ? _ Hấn nhú mày nhìn cô , cũng đã lâu rồi hấn không nhìn thấy cô cười vui vẻ đến vậy . Nhưng là chuyện gì khiến cô vui ?

- Haha , không có gì . Chị tin chắc rồi sẽ có ngày em thấy những câu nói vừa nãy thật sai ! _ Cô lại cười , nói xong liền đi ra ngoài , để lại cho hấn một sự kì lạ khó hiểu

Chị ấy lại nói mình sẽ cảm thấy những câu ban nãy là sai ? Thật ra chị ấy đang muốn nói gì ? Tại sao gần đây mọi chuên đều kì lạ đến như vậy ? Hấn lại rơi vào trầm tư

Cô khi đi ngang qua phòng làm việc của nó thì định xem nó như thế nào . Nhưng không ngờ lại thấy trống rỗng , cô không thấy nó . Cô lại cảm thấy bất an , nó tại sao lại không có ở đây . Cô mở điện thoại gọi cho nó nhưng không ai bắt máy . Rồi lại gọi cho nhỏ , chẳng bao lâu sau liền nghe thấy giọng nhỏ bên đầu dây kia

- Alo

- Thanh Thanh , Băng đâu ?

- Nó đang ở nhà . Nó bị sốt cao , nhưng cũng đã hạ rồi có điều còn chưa hoàn toàn khỏe nên em bắt nó ở nhà .

- Lý do ?

- Hôm qua khi em gọi điện cho nó thì nó nói được vài câu thì không thấy trả lời , em nghe được tiếng mưa . Nên nhanh chóng tìm nó , khi tìm được nó thì đã thấy nó ngủ . Có lẽ đêm mưa khá lâu rồi

- Vì sao lại dầm mưa để ra nông nỗi này ?

- Em cũng chẳng rõ , em đã từng hỏi nhưng nó vẫn không trả lời . Chỉ là khi đó ánh mắt nó có chút thay đổi , rất chua xót

- Được , chị đi tới nhà nó . Em đợi chị

- Vâng

Cô xoay người đi ra khỏi công ty hân . Trước khi rời đi có chút xoay đầu lại nhìn căn phòng của hân . Trong đầu lại nghĩ , cảm giác mách bảo cô rằng chuyện này có liên quan đến hân .

Rồi không chần chừ cô xoay người rời đi

End chap 76

*Mọi người đọc truyện vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Máy Ảnh Cũ ? - Máy Ghi Âm ?

Hôm nay hân không đi làm , ở nhà của hân . Bước vào căn nhà cũ này của hân , hân cảm thấy thật quen thuộc biết bao nhiêu . Nhưng xen lẫn đó chính là sự cô đơn trống trải , hân nhếch mép cười rồi lại bước đi .

Bước vào căn phòng của hân , hân từ từ bước vào . Hân vẫn nhớ , căn phòng này cũng chẳng thay đổi gì cả , cứ như khi hân rời đi mọi thứ trong phòng này cũng chẳng có gì mất đi hay thay đổi cả . Hân cất áo vào bên trong tủ , kiểm tra những vật còn ở trong phòng , tình cờ tìm được một cái hộp khá to . Hân thổi đi lớp bụi ở mặt hộp , nhẹ nhàng mở hộp ra . Rồi hân lại khẽ nhíu mày , bên trong chỉ có một cái máy ảnh màu trắng rất đẹp . Hân nhận ra đây là cái máy ảnh ba năm trước đang rất nổi tiếng , chụp hình rất rõ nét và đẹp . Nhưng khi ấy hân mua nó hình như ... chỉ là để chụp phong cảnh thì phải ? Bỗng nhiên hân lại muốn rửa hết ảnh trong này ra . Hân cất vào rồi để sang một bên ...

Bước ra khỏi phòng mình hân đi ngang phòng âm nhạc . Nhìn vào bên trong , chẳng hiểu sao chân hân lại bước vào vô ý thức . Căn phòng này nhạc cụ có rất nhiều , rất tiện nghi . Hân đến gần đàn piano , màu trắng trang nhã tôn lên sự sang trọng của đàn piano này . Ngồi xuống , hân nhẹ đưa tay lên phím đàn , trong đầu nhớ đến khúc nhạc của người đánh đàn lúc ở tiệm bánh kia . Miệng lẩm bầm gì đó rồi bắt đầu đàn ...

Tiếng đàn vang lên khắp căn phòng , giai điệu nhẹ nhàng như lần đánh đó , chỉ có điều tâm trạng lại không giống nhau . Tâm trạng của hân hiện tại rất bối rối , rất kì lạ , đem những cô gái mà mình cảm thấy quen thuộc kia hòa vào bên trong giai điệu đó . Ở họ hân cảm nhận được một cảm giác gần gũi , rất quen thuộc , cảm giác thật kỳ lạ . Giai điệu này khiến người nghe cảm thấy rất tò mò về tâm trạng của hân , muốn biết hân đang nghĩ gì .

Khi đã đánh xong , hân đứng dậy định rời đi thì lại đập phải một cái gì đó . Hân nhặt lên , hình dáng bên ngoài giống như một cây bút , màu đen huyền bí . Hân biết đây chính là một loại máy thu âm nổi tiếng và đắt nhất thế giới . Với chức năng đầy đủ và kết quả rất hợp ý người dùng , âm thanh rất rõ ràng , nhỏ nhắn tiện lợi . Nhưng điều kỳ lạ là tại sao lại có thứ này ở đây ? Chẳng lẽ có người khác từng đến phòng này ?

Hân lần mò tìm cái nút để bật lên nghe , khi nhấn vào nút thì lại lẳng lặng lắng nghe . Khi âm thanh phát ra , hân lắng nghe thật kỹ . Lúc đầu là giọng của con trai , hân mở to mắt ngạc nhiên , đây chẳng phải là giọng hân sao ? Bài hát này sao lại quen thuộc đến như vậy ? Một lúc sau lại là một giọng nữ ? Chất giọng này rất hay , nghe rất êm tai , người con gái này như đắm chìm vào bài hát , nghe thật hay . Hân chìm đắm vào bên trong bài hát , nghe xong lại muốn nghe nữa . Sau đó hân mới thắc mắc , vì sao lại có giọng hân ở bên trong này ? Hân không làm được . Vậy lúc trước đã có một cô gái vào bên trong đây , nhưng là ai ? Theo như đoạn ghi âm này thì có lẽ hân cũng biết cô gái này ? Còn cùng cô gái này hát cùng nhau nữa ? Tại sao hân lại chẳng có chút ký ức nào về cô gái này cả ? Hân đã quên gì rồi sao ?

Có lúc hân cảm nhận mơ hồ vì một chuyện gì đó nhưng rồi lại có lúc như quên sạch sẽ một thứ gì khác nữa . Hân cảm giác mình như mất mát một thứ gì đó nhưng lại chẳng biết là gì cả . Thật ra hân đang cảm thấy mất mát thứ gì đây ?

Hân nắm chặt cây bút ghi âm trong tay , chậm rãi rời đi . Cái giọng hát của cô gái được thu âm bên trong cây bút này vẫn cứ lẩn quẩn trong đầu hân . Giọng hát đó tại sao hân lại muốn nghe đi nghe lại nhiều lần , cứ như giọng hát ấy cũng như giọng nói vậy , hân đã luôn muốn nghe . Cứ như đã lâu rồi hân chưa từng được nghe vậy , cái cảm giác nhớ nhưng đó thật kỳ lạ ...

Bỗng hân thấy hiếu kì về tai nạn của hân . Chẳng lẽ hân lại bất cẩn đến mức bị xe đụng đó sao ? Sự việc năm đó như thế nào , hân cũng chẳng rõ . Liệu có chuyện gì khác xảy ra chăng ? Càng suy nghĩ hân lại càng cảm thấy kì lạ , dù chỉ là đụng xe thì làm gì lại nặng đến như vậy ? Cơ hội sống sót lại quá mong manh , hân tình dục được xem như là kỳ tích . Vẫn là nên điều tra từ bệnh viện mà hân đã cấp cứu khi ở Việt Nam ... Suy nghĩ xong hân lập tức đến bệnh viện đó .

Sau khi tìm được người bác sĩ mổ cho mình . Hân gặp riêng ông và nói chuyện

- Ô , tôi nhận ra cậu . Ba năm trước , cậu còn đang trong tình trạng hôn mê bất tỉnh vậy mà sau ba năm lại có kỳ tích xuất hiện rồi nhỉ ? _ Người đàn ông này năm nay cũng đã 30 mấy gần 40 tuổi rồi . Nhưng trí nhớ của ông vẫn rất rõ ràng

- Ông có thể kể rõ sự tình khi đó không ?

- Chẳng lẽ cậu thật sự đã quên một ai đó ? _ Ông bác sỹ này tình tường nhận ra

Hắn ngạc nhiên nhìn ông rồi lại im lặng

- Để xem, ba năm trước, tôi có làm phẫu thuật cho cậu. Khi đó cậu đang trong tình trạng rất nguy cấp. Máu chảy quá nhiều, thiếu chút nữa cậu đã thiếu máu mà chết đi. Nhưng cũng may tôi đã vá lại được, nhưng chỉ có điều khi đó tình trạng của cậu đã bất tỉnh. Dù qua cơn nguy hiểm nhưng ý thức của cậu lại không có chút hy vọng nào. Nhưng không phải là không thể cứu chữa, ngay thời điểm đó bên Mỹ có những máy móc tiên tiến nhất được nhập về, có lẽ sẽ cứu được cậu. Và quả thật họ đã cứu được cậu nhưng tôi nghĩ phần lớn cũng là do ý chí của cậu _ Ông nhớ lại 3 năm về trước, khi đó ông rất sợ hãi vì mình cứu chữa không được đây chứ

- Khi đó không có gì bất thường sao ? Với lại vì sao tôi lại ở trong bệnh viện này ? _ Hắn nghiêm túc hỏi

- Đúng là chẳng có gì bất thường. Còn nguyên do thì tôi cũng không nắm rõ. Chỉ có thể nói sơ là cậu bị một vật gì đó khá nặng, bị người khác dùng toàn lực mà đập mạnh vào đầu

Hắn ngạc nhiên nhìn ông bác sỹ trước mắt. Bị một vật gì đó đập vào đầu sao ? Vậy sao bọn họ lại nói là hắn bị tai nạn xe ? Lý do gì lại nói dối hắn ? Chuyện này liệu có liên quan đến phần ký ức của hắn bị mất không ?

- Tôi còn nhớ rõ, ngày hôm đó có một cô gái rất xinh đẹp cùng vào bệnh viện với cậu. Cô gái ấy thương tích cũng không lớn mấy, chỉ là bị thương ngoài da. Khi tỉnh dậy thì lập tức đến tìm cậu, chẳng bao lâu sau cô ấy đã khỏe nên xuất viện sớm. Nhưng mỗi ngày tôi đều thấy cô ấy đến thăm cậu, chăm sóc cậu rất tận tình. Sự việc này cứ duy trì đến 3 tháng rồi cậu lại tỉnh lại, cuộc nói chuyện của hai người tôi không rõ. Chỉ là khi nghe cô gái ấy gọi cứu thì tôi lập tức vào bên trong xem tình trạng của cậu. Khi ấy tình trạng của cậu đã chuyển biến xấu, tôi mới gặp riêng người nhà cậu mà nói chuyện về tình trạng của cậu. Và họ đã quyết định mang cậu đi, nhưng chẳng hiểu sao lại dựng nên một vở kịch giả là cậu đã chết ở trước mặt cô gái kia. Khi ấy người như tôi mà còn thấy xót khi nhìn cô ấy khóc đến thê lương thế kia. Tôi nghĩ cậu có một người bạn gái thật yêu mình sâu đậm đây _ Ông cứ huyền huyền kể

Ngạc nhiên này lại đến ngạc nhiên khác. Một cô gái ? Chăm sóc cho hắn suốt 3 tháng ? Khóc thê lương vì hắn ? Bạn gái yêu hắn sâu đậm ? Có sao ? Liệu ký ức hắn quên có phải chính là về cô gái này ? Rất có khả năng ! Nhưng tại sao bọn họ lại nói dối hắn ?

- Cô gái đó có hình dáng như thế nào ? _ Hắn lập tức hỏi vào vấn đề chính

- Hừm, tôi nhớ rất rõ. Cô ấy có một mái tóc khá là dài, màu tím rất đẹp mắt. Màu tím đó chính là màu đẹp nhất tôi từng thấy, trước giờ tôi chưa hề thấy qua. Nhưng cậu chính là người thứ 2 đây, cậu và cô ấy có chung một màu tóc. Ngay cả đôi mắt cũng giống y hệt nhau, khi đó tôi thấy hai người thật xứng đôi ! Có lẽ cậu hỏi 4 người kia sẽ rõ hơn đây _ Khi ấy ông thật sự có ấn tượng rất sâu sắc về cô gái đó, cô gái đó rất đẹp, đẹp nhất ông từng thấy

Lại là tóc tím ! Mắt tím ! Khoan đã, có khi nào chính là cô gái ở bữa khiêu vũ đó ? Dù không nhìn rõ nhưng cặp mắt kia hắn không thể nào quên ! Khi ấy hắn liền giật mình nhận thấy được, con mắt kia cứ tưởng chừng là mắt hắn.

- Ông có biết tên cô ấy không ?

- Không. Nhưng tôi nghĩ những người thân của cậu biết đây

- Được cảm ơn ông

Nói xong, hắn rời khỏi bệnh viện. Những người xung quanh nhìn hắn thì sợ hãi không thôi, cảm giác rất lạnh lẽo. Khuôn mặt như tu la từ địa ngục nhập vào vậy. Nhưng thật sự hắn đang rất điên, nếu hắn không biết được sự thật thì hắn chắc hẳn sẽ điên lên !

Cô gái đó là gì của hắn ? Đối với cô ta hắn có cảm giác gì không ? Hiện tại hắn chỉ cảm giác được giữa hắn và cô gái đó có gì đó rất không bình thường, liệu đó có phải tình yêu ? Hắn nhanh chóng đi tìm cả 4 người kia. Dù đối với cô gái tên Thanh này hắn không có quá nhiều ký ức nhưng ban này bác sỹ đó có nói là tận 4 người, vậy chắc chắn cô gái đó cũng biết chuyện.

End chap 77

Au cố gắng bù rồi nhé, ngày hai chap lận rồi nha : *

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng* !! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Sự Thật 3 Năm Về Trước

Ở nhà hần, 4 người kia đều đã tập hợp đầy đủ. Cả 4 người họ đều khó hiểu không biết có chuyện gì nhưng bọn họ lại có cảm giác là chuyện không tốt chút nào cả.

- Tôi cho các người thời gian để nói hết tất cả sự thật về 3 năm trước !! _ Hần ngồi đối diện 4 người họ, khuôn mặt lạnh lẽo kinh khủng
- Sự thật? _ Cô lên tiếng hỏi lại
- Tốt nhất là nên nói thật!

4 người họ đều nhận ra hần có lẽ đã biết được chuyện gì rồi.

- Được _ Cậu gạt đầu nói
- Sự thật là lúc đó em không hề bị tai nạn giao thông mà là vì đỡ thay cú đánh giùm em gái chị. Khi đó em đã bất tỉnh, mà đầu lại bị đập mạnh đến như vậy nên bây giờ em đã quên cô gái đó rồi _ Cô từ tốn nói
- Chuyện ba năm trước chính là cuốn "Si tâm tuyệt đối". Đó chính là chuyện về 3 năm trước _ Nhỏ bất chợt nói, thu hút sự chú ý của hần. Hần quả nhiên là đoán không sai, cô gái này chắc chắn có liên quan và biết rất rõ
- Cô gái đó là gì của tôi? _ Dù hần đã đoán ra nhưng vẫn chính tai nghe họ nói
- Là người em/mày/anh yêu nhất _ Cả 4 người họ đều đồng thanh nói

Hần khá ngỡ ngàng. Khuôn mặt họ như rất chắc chắn về chuyện mình vừa nói

- Tôi yêu cô gái đó lắm sao? _ Hần ngu ngơ hỏi
- Yêu đến mức không màng đến mạng sống của mình mà đỡ lấy cú đánh vào đầu kia _ Cậu từ tốn nói, thật sự cậu thấy hần đã yêu nó sâu đậm đến cỡ nào
- Hần im lặng, sự lạnh lẽo đã phai nhạt đi khá nhiều.
- Vậy vì sao các người lại phải nói dối?
- Sau này em sẽ hiểu. Hiện nay em cũng đã biết được sự thật rồi còn lo gì nữa sao? _ Cô nhìn hần nói
- Cô ta đang ở đâu? _ Hần lạnh lùng hỏi
- Bây giờ vẫn chưa là thời gian thích hợp mà em nên biết, nhưng cô gái đó ở rất gần em _ Cô vẫn nhẹ nhàng nói
- Có phải cô gái đêm trình diễn đó chính là cô gái đấy? _ Hần tỉnh táo nhận ra, cô gái ấy cũng có mái tóc màu tím rất kì lạ nhưng cũng giống hần y đúc
- Đúng vậy nhưng có điều vẫn là câu đó. Sẽ rất khó để em tìm ra cô ấy, trừ khi cô ấy tự xuất hiện _ Cô gạt đầu nói
- Cô ấy là em gái chị và em kết nghĩa của anh em đấy _ Cô bồi thêm một câu nữa

Hần im lặng không nói gì nữa. Hần biết bọn họ đều muốn tốt cho hần, nhưng thật sự quên đi một người nào đó thật khó chịu. Đẳng này lại là người mà hần thương yêu dù cho bây giờ hần không có cảm giác gì cả nhưng hần tin, bọn họ không hề nói dối, hần cũng tin những lời của ông bác sỹ kia. Hần nhanh chóng đi tìm cuốn truyện kia, hần nhớ rõ khi đó hần đọc xong hần khóc! Tim hần khẽ nhói đau

Bốn người ngồi dưới kia nhìn nhau. Họ biết hần rất thông minh, chắc chắn sẽ nhận thấy sự kì lạ. Nhưng lại không ngờ rằng bộ não của hần lại hoạt động nhanh đến như vậy, chỉ mới đó thôi mà đã tìm ra. Họ đồng thời đều nghĩ tới nó, tốt nhất là đừng nên nói gì cả, cứ để mọi việc do ông trời đi.

Phòng hần

Hần ngồi trên giường, đọc lại từ đầu cuốn truyện đó. Từng chi tiết từng câu nói hần đều như in sâu vào trong đầu của mình. Đến đoạn gần cuối, người con trai này đã đỡ giúp cô gái này một cú đánh vào đầu, cô gái này hoảng sợ ôm lấy chàng trai rồi khóc đau lòng. Cuối cùng người con trai này chết đi...

Tìm hần lại nhói lên một lần nữa. Cô gái này chính là người hần thương yêu sao? Những khoảnh khắc của 2 nhân vật chính trong truyện thật khiến người đọc hâm mộ nhưng đó chính là những kỷ niệm của hần và cô gái kia sao? Bỗng hần nhớ đến tác giả của cuốn truyện này, nếu như nói đây là chuyện về 3 năm trước kia của hần thì tác giả này có phải là cô gái đó không? Nhưng ngày hôm đó cô gái ấy có mái tóc màu đen chứ không phải màu tím, đôi mắt cũng vậy. Nhưng!! Có thể nhuộm màu tóc và đeo lens được mà? Vì sao cô gái ấy phải làm như vậy? Nếu nói ra thì cô ấy chắc đã biết hần đã tỉnh dậy nhưng vì sao lại giấu mặt? Vì sao lại không tìm hần?

Nhiều câu hỏi cứ thế xuất hiện nhưng lại không hề có câu trả lời. Tâm tư của cô gái đó sâu đến như vậy sao? Sau đó hần lại lắc đầu cười, không ngờ hần lại quan tâm một cô gái đã mất đi kỷ ức về cô ấy, điều ngạc nhiên hơn là lại yêu cô ấy. Bây giờ nghĩ lại, hần thật sự đã yêu sao?

Hắn nhớ lại ngày hôm đó , cô đã nói với hắn là sẽ thấy sai lầm khi nói mình không cần con gái . Liệu thật sự hắn có sai lầm chăng ? Hắn yêu cô ấy đến mức nào ?

Suy nghĩ một lúc lâu , hắn chợt nhận ra . Ngày mà hắn đưa bản vẽ cho cô thì tại sao cô lại có vẻ mặt ngạc nhiên tột độ như vậy ? Không thể nào vì bản vẽ kia đẹp được ! Dù có đẹp như thế nào thì cô cũng đâu thể nào có biểu hiện như vậy ? Vậy ... chẳng lẽ là do cách vẽ của người đó khiến cô nhớ đến một người nào đó ? Chẳng lẽ đó chính là cô gái đó - em gái cô ? Có thể lắm ! Vậy có nghĩa là trong công ty hắn có một cô gái đang hóa trang ở bên trong ? Hắn điều tra qua trong công ty hắn không có ai có màu tóc giống y như hắn vậy thì chỉ có một khả năng đó là cô gái đó hóa trang ! Nếu nói như vậy cô gái trình diễn hôm đó và người vẽ bản vẽ đó chính là cùng một người ? Dù chỉ là giả thiết một phía của hắn nhưng không phải là không thể !

Xem ra cô gái này có một bộ óc rất thông minh . Tài hóa trang cũng rất giỏi , tài năng kinh khủng . Muốn tìm ra cô gái này đúng là theo như lời cô nói , rất khó tìm !

Nhưng nếu như cô gái đó biết hắn tức là cũng ở trong công ty thì khoảng thời gian hắn về không bao lâu cứ thể mà điều tra xem ai mới vừa vô làm ở công ty hắn . Cứ thể thì chắc chắn sẽ tìm ra nhanh thôi ! Nhưng vì sao hắn lại gấp gáp đến vậy ? Chẳng lẽ là vì cô gái đó sao ? Hắn cười nhạt nhẽo , cô gái này là người như thế nào thì hiện tại hắn vẫn chưa biết được .

Bỗng nhiên hắn lại cảm thấy hứng thú , chuyện này cứ như một trò chơi . Chỉ cần hắn tìm ra sự thật thì hắn thắng !

End chap 78

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Đối Diện Với Hắn

Ngày hôm sau , hắn đã gần như là xử lý xong hết mọi chuyện . Manh mối duy nhất đó chính là khi hắn về công ty đảm nhiệm không bao lâu thì có một nhân viên mới vô làm .

Nhưng hắn bắt ngờ hơn nhân viên đó chính là cô gái mà hôm khuya đó còn ở lại làm việc , kỹ thuật rất điêu luyện - Thượng Lam Uyên Nhi ! Đối với cái tên này khi lần đầu tiên nghe hắn có cảm giác rất kì lạ nhưng không rõ nên cũng chẳng để ý gì nhiều nhưng gần đây xảy ra nhiều chuyện nên bây giờ nhìn thấy cái tên này hắn lại cảm giác rõ ràng hơn lúc đầu . Cảm giác đó cứ như thấy tên này thật giả tạo nhưng cũng thật quen thuộc cứ như hắn đã nghe qua rất lâu rồi .

Hắn nghiền ngẫm suy nghĩ , trước mắt thì cô gái này hầu như chẳng liên quan gì cả . Nhưng như vậy mới là tài giỏi ! Nếu như cô gái này chính là cô gái hắn đang tìm thì hắn rất khâm phục .

Hắn gọi Đông Nam vào phòng

- Thượng Lam Uyên Nhi đã đi làm chưa ? _ Hắn lạnh lùng hỏi

- Thưa chủ tịch , cô ấy đã đi làm rồi

- Gọi cô ấy vào đây

Đông Nam ngạc nhiên nhìn hắn , cứ như không tin được vào tai của mình vậy . Chủ tịch anh vừa nói là gọi một cô gái lạ vào căn phòng này sao ?

- Vâng

Nói xong anh đi ra khỏi phòng nhưng vẫn chưa hết ngạc nhiên . Còn hắn , hắn trầm ngâm ngồi ở trên ghế , đích thực muốn xem cô gái này lợi hại đến cỡ nào .

Chẳng bao lâu sau bên ngoài đã có tiếng gõ cửa .

- Vào đi _ Giọng hắn lạnh lùng uy nghiêm nhưng lại có phần hời hợt bên trong đó

Nó nhẹ nhàng mở cửa . Ban nãy Đông Nam nói hắn muốn gặp nó . Khi ấy nó vừa vui nhưng lại vừa buồn . Vui vì cuối cùng cũng có thể quang minh chính đại đứng trước mặt hắn nhìn hắn . Buồn vì khi bước vào căn phòng này nó sẽ nhớ lại chuyện hôm đó , khi nghĩ đến đây tim nó lại đau đớn khó chịu . Nhưng dù gì mình cũng là nhân viên công ty hắn , tất nhiên phải nghe lệnh của hắn rồi .

Từng bước từng bước mà nó bước vào bên trong . Giờ nó mới cảm nhận được căn phòng này rất lớn , rất rộng rãi và thoáng mát nhưng không khí hiện

nay lại lạnh lẽo đến đáng sợ . Đi vào bên trong nó chỉ thấy tấm lưng của hấn , tấm lưng đó thật cô độc nhưng liệu có phải nó nhìn lầm không ? Hấn có người con gái bên cạnh thì còn gì cô đơn nữa sao ?

Bầu không khí im lặng đến quái dị . Thời gian trôi qua cũng đã nhanh , nhưng giữa hai người vẫn chưa nói với nhau câu nào cả .

Nó cũng chẳng gấp gáp , hấn cũng không nói gì . Đến cuối cùng người mở miệng vẫn là hấn

- Cô là nhân viên mới vào làm cách đây một tuần trước ? _ Giọng hấn không quá lớn nhưng lại uy nghiêm khiến người khác không thể không kính nể

- Dạ phải , thưa chủ tịch _ Nó cảm nhận được có điều gì đó lạ nhưng vẫn cẩn thận mà trả lời

Trong lòng hấn ngạc nhiên , giọng nói này sao quen thuộc quá . Hình như hấn nghe ở đâu rồi . Đứng rồi ! Đây chẳng phải là giọng của cô gái tác giả truyện " Si tâm tuyệt đối " sao ? Liệu có phải là cùng một người không ? Ngày hôm ấy cô gái đó với cô gái trước mặt này đâu có giống nhau ?

Nó nhìn thấy trong mắt hấn có tia ngạc nhiên . Nó bắt đầu cảm thấy lo lắng , có phải hấn nhận ra giọng của nó rồi không ?

- Có lẽ cô cũng biết cô gái tên Chu Ngọc Tâm ?

- Vâng tôi biết cô ấy

- Sự kiện " Nữ hoàng bóng đêm và Công chúa ánh sáng " chắc hẳn cô cũng biết . Ngày hôm đó người ở lại cuối cùng trong phòng đó chỉ còn mình cô mà bản vẽ của Ngọc Tâm đó lại ở ngay bên cạnh cô . Cô gái tên Ngọc Tâm ấy nói rằng mình không hề có vẽ bản vẽ nào cả vậy thì người đó là ai ? _ Hấn dùng ánh mắt sắc bén dò xét nó , thấy được một tia kinh ngạc trong đôi mắt đó . Rất nhanh nhưng hấn vẫn nhìn ra được !

Nó nhìn hấn , lòng đang nhốn nháo . Hấn phân tích như vậy rồi cuối cùng lại hỏi nó người vẽ bản vẽ đó là ai ? Ý không phải là đang hỏi nó sao ? Muốn nó thừa nhận sao ? Đúng là những phân tích ấy của hấn không hề sai , nếu muốn chứng cứ chắc chắn hấn cũng sẽ có . Nhưng chẳng lẽ lại đi nói hết mọi chuyện với hấn ?

- Tôi cũng không rõ có phải bản vẽ ấy hay không nhưng đích thật đêm hôm đó tôi nghe nói là ngày mai phải nộp bản vẽ . Nhưng Tâm lại vẫn chưa xong nên tôi mới vẽ đơn giản giùm cô ấy để cô ấy không bị rầy la . Rốt cuộc lại không ngờ bản vẽ của tôi lại được chọn , có lẽ mọi chuyện cũng chỉ là trùng hợp thôi thưa chủ tịch _ Nó lựa lời mà nói , cẩn thận trong từng câu chữ . Dò xét trên khuôn mặt hấn đang suy nghĩ những gì . Nó nói đúng là sự thật không hề thêm hay bớt gì cả

- Nhưng tôi chắc chắn tôi không hề khinh thường tài năng của Ngọc Tâm . Tôi chắc chắn cô ấy vẽ cũng rất đẹp ! Chỉ là nhất thời hồi hộp thôi ! _ Nó bồi thêm một câu nữa , đúng thật là nó không hề xem thường tài năng của các nhân viên ở đây ngay cả Ngọc Tâm . Nhưng cho dù có là Ngọc Tâm đi nữa thì cũng không hoàn thành được bản vẽ trong thời gian ngắn như vậy trong tâm trạng hồi hộp như thế

Hấn nhìn thẳng vào mắt nó , trông mắt màu đen kia trông thật sâu thẳm như bờ vực vậy nhưng lại kiên cường bất khuất . Không hiểu sao hấn lại tin nó , rất tin , một chút nghi ngờ cũng không

- Cô có biết truyện " Si tâm tuyệt đối " không ? _ Hấn chuyển sang chủ đề khác nhưng thứ hấn muốn đó chính là tia ngạc nhiên trong đôi mắt kia

- Vâng tôi biết , tôi rất thích đọc truyện này _ Nó chẳng hiểu sao hấn hỏi vậy nhưng nó rất thích đọc , đọc lại những kỷ niệm đó thật hạnh phúc biết bao nhiêu

- Mấy ngày trước , tôi cũng có đọc qua và cũng đã gặp được người sáng tác . Hai người có giọng nói rất giống nhau _ Hấn lại tiếp tục mập mờ hỏi và dò xét nó

Quả nhiên _ Hấn nhìn thấy mắt nó có tia kinh ngạc nữa

- Vậy à ? Có thể là trùng hợp thôi chủ tịch _ Trong lòng bắt đầu thấp thỏm không yên , vì sao nãy giờ hấn luôn hỏi về những vấn đề liên quan kia ? Hấn đang nghi ngờ sao ?

Hấn lại im lặng nhìn cô gái trước mặt . Lời nói rất bình tĩnh nhưng có điều đôi mắt đen nhánh kia đã phản bội lại lời nói đó khiến hấn nhận ra .

Còn nó thì sự lo lắng càng ngày càng tăng lên . Hiện tại nó không thể nhìn thấy trong đôi mắt màu tím kia đang nghĩ gì cả . Đôi mắt màu tím đó sắc bén , bí ẩn và rất sâu ... Lần đầu tiên nó thấy sợ đến như vậy ...

- Theo cô thì cô gái bí ẩn đêm trình diễn đang ở đâu và vì sao lại giúp tôi ?

- Cô ấy ở đâu thì làm sao tôi biết ạ ? Còn việc vì sao cô ấy giúp anh thì chắc có lý do gì đó

- Nhưng tôi không quen biết cô ta _ Hấn lại nhìn chằm chằm vào nó , nói ra câu lạnh lùng

Lắng nghe câu nói đó , tâm của nó như chết lặng . Dù nó biết hấn không nhớ gì về nó , dù nó biết hấn xem nó như người lạ , dù nó biết và hiểu tất cả nhưng khi nghe hấn nói như vậy , nó vẫn không kìm được lòng mà đau đớn không ngừng . Làm sao đây ? Làm sao đây ! Nó cảm nhận rõ nước mắt chẳng bao lâu nữa sẽ trào ra ! Nhưng rồi nó lại bình tĩnh , cười nhạt nhẽo nhìn hấn . Yêu nhau , thương nhau nhưng đến lúc gian nan lại muốn vượt qua , vượt qua rồi lại khiến hấn quên mất đi nó . Nó tin bản thân sẽ khiến hấn yêu nó một lần nữa , khiến hấn sẽ nhớ lại tất cả nhưng giờ đây nó lại tự hỏi bản

thân rằng : " Mình làm được sao ? ". Đối diện với hắn , nó yếu đuối đến nhường nào , nước mắt cũng thật dễ rơi .

- Những chuyện mà chủ tịch hỏi có vẻ không liên quan đến tôi lắm . Tôi có thể về lại văn phòng và làm việc được chưa ? Thừa chủ tịch ! _ Nó lạnh lùng nói , ánh mắt lạnh lẽo nhìn sâu vào mắt hắn . Nhưng đó chỉ là vẻ bề ngoài còn ở bên trong , nó đang gánh chịu nỗi đau đớn như thế nào

- Cô đi đi _ Hắn hơi giật mình nhìn nó , ánh mắt đó thật đáng sợ ! Lần đầu tiên hắn nhìn thấy ánh mắt như vậy , không mang theo tia cảm xúc nào cả ... Ngay cả người lạnh lùng như hắn mà cũng chẳng dám nhìn

Hắn nhìn theo bóng dáng nó rời đi . Bóng dáng đó thật cô độc , thật yếu đuối , vì sao cô gái này lại như vậy ? Trong lúc nhất thời hắn thật muốn che chở cho nó .

Khi nó đi khá lâu , nó ngừng lại . Im lặng đứng yên một chỗ , nước mắt không chút do dự liên tục ra ngoài . Nó cười đau đớn , đau ! Đau thật đấy , hắn đúng là rất nhẫn tâm ... Nhẫn tâm đến mức nói với nó những lời như vậy . Trong đầu hiện lên những kỷ niệm giữa nó và hắn , khi ấy nó thật hạnh phúc biết bao nhiêu . Trong một khoảng lặng nào đó nó đã tự hỏi rằng : " Khó khăn này liệu nó có vượt qua không ? " .

Trong phòng chỉ còn lại mình hắn , bầu không khí vẫn lạnh lẽo đến ghê rợn . Trong đầu hắn hiện lại cuộc nói chuyện giữa mình và 4 người kia . Hắn nhớ cô đã nói cô gái trong quá khứ kia chính là em gái cô . Theo như hắn biết thì ông Mạc Thiên Từ có hai đứa con gái , người con gái lớn chính là cô - Mạc Thiên Thư . Còn cô gái thứ hai tên là Mạc Từ Băng , nếu nói ra thì cô gái tên Mạc Từ Băng này còn bí ẩn hơn cả cô . Gần như chưa ai thấy được khuôn mặt thật sự của cô gái này cả , cha cô ta hết mực cưng chiều , giống như là giấu con gái mình vào trong túi áo vậy không cho người ngoài thấy . Nên cô gái Mạc Từ Băng này xấu xí hay xinh đẹp đều không ai rõ .

Nhưng hắn phải thừa nhận rằng chị hắn rất xinh đẹp , nhìn sơ qua cũng thấy si mê rồi . Cùng là chị em chắc chắn cô gái kia cũng rất xinh đẹp không kém , như vậy đêm tình diễn đó đích thực cô gái ấy là người mà hắn yêu và cũng là em gái cô . Tình yêu ? Trước giờ đối với hắn , tình yêu chẳng là gì cả . Nhưng khi biết được sự thật , hắn đã ngỡ ngàng đến nhường nào . Một người như hắn lại yêu một cô gái sao ? Nếu như hắn không thật sự nghe họ nói thì chắc chắn sẽ không tin !

Tôi - Nhà hắn

Hắn nằm trên giường của mình , say mê mà ngủ .

" Anh muốn nói gì ?

Tôi luôn tìm câu trả lời cho câu hỏi của cô ngày hôm đó và giờ tôi đã có câu trả lời !!!

Vậy anh nói đi

Tôi sẽ lấy tư cách là người chồng tương lai của em !!

Anh ? Mới vừa nói gì ?

Tôi nói tôi sẽ lấy tư cách là chồng tương lai của em để biết quá khứ của em !!!

Anh có biết là mình đang nói gì không ?

Tôi biết và tôi đã suy nghĩ rất kỹ . Bây giờ chỉ cần cô nói cho tôi biết quá khứ của cô tôi sẽ khiến cô phải yêu tôi và cảm nhận được hạnh phúc !!

Hạnh phúc ? Lâu rồi chẳng ai làm được điều đó

Lâm Thiên Tài tôi , muốn thứ gì thì chắc chắn làm được !!

Được , tôi cũng không cấm anh , chỉ cần anh làm tôi yêu anh , làm tôi rung động vì anh thì tôi sẽ nói hết quá khứ của tôi cho anh biết . Nếu anh không chấp nhận được thì tôi cũng hết cách

Được , cô hãy đợi tôi !!

Đừng để tôi thất vọng nếu không tôi sẽ giết anh ... "

Hắn mở to mắt nhìn trần nhà , trên trán lấm tấm mồ hôi . Cuộc đối thoại ban nãy , hắn nghe rõ . Khi cô gái đó nói xong thì quay lưng rời đi , hắn chỉ thấy sau lưng cô ấy , cô gái ấy có mái tóc màu tím thật đẹp , đáng vẻ ấy thật kiêu ngạo làm sao . Lại là màu tím ?! Có phải đó chính là cô gái đó ? Cuộc đối thoại ban nãy có phải là ký ức của hắn không ? Có thể lắm ! Hắn đang dần nhớ lại , nhưng lại khá là mơ hồ . Cuộc đối thoại đó chính là người muốn biết quá khứ của cô gái kia , quá khứ đó đáng sợ lắm sao ? Hắn nhìn ra ngoài cửa sổ , thấy có ánh trăng sáng đang rọi vào phòng hắn . Khi nào hắn mới khôi phục hoàn toàn ký ức đây ? Hắn thật muốn nhớ lại tất cả ... Hắn có cảm giác mình đã làm sai gì đó , rất sai .

End chap 79

Chương 80: Gặp Lại Người Cũ

Vẫn như mọi ngày , nó vẫn đi làm bình thường . Công việc mỗi ngày đều như nhau , nó vẫn thông thả mà làm hết . Trong đầu vẫn không ngừng hiện lại cảnh tượng ngày hôm qua , những câu hỏi của hần khiến nó nghiền ngẫm suy nghĩ . Phân tích từ từ , nó phát hiện ra hình như khi ấy hần dùng ánh mắt dò xét nhìn nó , chờ đợi câu trả lời . Nó chắc rằng hần đã biết gì đó , nhưng đó là gì ?

Nếu vậy nó đã bị nghi ngờ rồi . Sự tự tin ban đầu của nó lại hạ xuống nữa ...

Khi đang suy nghĩ thì có người nói với nó là tổng giám đốc gọi nó vào phòng . Nó cũng ậm ừ rồi đi đến phòng Đông Nam . Bước vào trong phòng anh , nó đối diện với anh , chờ đợi nghe anh nói

- Bắt đầu từ hôm nay cô không cần làm ở bộ phận đó nữa

- Vì sao ạ ? _ Nó hơi hoảng hốt lại

- Chủ tịch nói cô sẽ lên làm thư ký bên cạnh ngài _ Ban đầu khi nghe hần nói như vậy , anh ngạc nhiên đến tốt độ . Không cần vượt qua kiểm tra mà còn được chủ tịch đặc cách nữa , đây là chuyện chưa từng xảy ra !

Nó ngạc nhiên nhìn Đông Nam . Tim nó đập nhanh hơn bình thường , nếu như làm thư ký vậy có nghĩa là nó sẽ có nhiều thời gian bên cạnh hần hơn ?! Nhưng cũng đồng nghĩa với việc sẽ thấy cảnh tượng hần cùng với cô gái đó sao ? Mà thôi kệ đi ! Nó phải mạnh mẽ lên chứ , hần là của nó , nó không cho phép ai đụng vào hần . Dù hần đối với cô gái kia có là gì đi nữa thì nó vẫn tin hần ! Tuyệt đối tin hần ! Nó cười vui vẻ , khuôn mặt tươi sáng .

- Vậy bây giờ chuyển luôn ạ ? _ Nó vui vẻ nói

- Được

Nói xong mọi việc nó rời khỏi phòng Đông nam . Vui vẻ sắp xếp đồ , tạm biệt Ngọc Tâm rồi rời đi . Mọi người còn nghĩ rằng nó bị đuổi việc đến mức điên luôn rồi ...

Sau khi dọn dẹp xong chỗ làm của mình , nó phải xử lý những công việc còn đang làm dở và tiếp nhận thêm vài việc làm khác nữa . Làm cho đến tối , rốt cùng xong , nó nhanh chóng thu dọn đồ rồi đi về .

Trên đường về , nó lặng lẽ tản bộ trên đường . Ngắm nhìn từng người đang nắm tay nhau bỗng nó cảm thấy thật nặng nề . Nó lại cười nhàn nhạt , từng bước đi tiếp . Trên đường đi nó nhìn người trước mặt , khá là ngạc nhiên , bước chân cũng ngừng lại . Không ngờ Trái Đất cũng chẳng lớn bao nhiêu cả , sau ba năm không gặp rồi cuộc cũng gặp lại . Người này là một cô gái , cũng rất xinh đẹp , thân hình lại khá hoàn hảo . Người này không ai khác ngoài người mà 3 năm trước thù hận nó , hãm hại nó nhiều lần - Nguyễn Anh Thư .

Tiệm cafe gần đó ...

- Cũng 3 năm rồi không gặp _ Nó nhìn Thư nói thật nhẹ nhàng

- À ừ _ Thư có chút bối rối , cô biết rõ nếu như khi đó nó không tha cho cô thì nay cô đã không còn ở đây ngồi đối diện với nó rồi . Nhưng không ngờ sau ba năm lại gặp lại

- Chuyện 3 năm trước

- Nếu cô muốn nói cảm ơn thì không cần đâu . Thật ra khi đó tôi đã kiềm chế không giết cô cũng chỉ vì lời nói đó với người kia . Nhưng bây giờ lại không ngờ lại gặp cô ở đây , nhìn cô cô lẽ cô đã thay đổi rồi nhỉ ? _ Nó nhận ra cô gái này không còn vẻ hung hăng như trước nữa , mà còn trông có vẻ rất điềm tĩnh , bây giờ nó mới nhìn kỹ được diện mạo của cô gái này , cũng đẹp lắm đấy chứ

- Sau ngày đó tôi nhận ra mình thật ngu ngốc . Đắm chìm vào tình yêu trong suốt thời gian đó , lãng phí tuổi thanh xuân nhưng tôi lại không hối hận khi yêu anh ta , cái tôi thấy mình thất bại đó chính là cô . Cô đã thắng , cô mới chính là tình yêu của anh ấy _ Thư cười nhạt , có lẽ suốt 3 năm này , cô đã quên đi cái tình yêu ấy rồi

- Có thể chẳng bao lâu nữa cô sẽ tìm thấy tình yêu mới của mình _ Hiện nay đối với nó , cô gái này rất hiền lành . Nó nhận ra Thư đã buông bỏ được rồi , nó thật tâm mong cô hạnh phúc

- Tôi cũng chẳng mong gì hạnh phúc cả . Nhưng vì sao cô lại đối với tôi lại tốt như vậy ?

- Tốt sao ? Có lẽ 3 năm đó tôi cũng đã thay đổi rồi _ Nó lắc đầu cười nhàn nhạt

- Cô và Thiên Tài sao rồi ? Đã sinh em bé chưa ?

Nó bỗng im lặng , chẳng biết phải trả lời như thế nào cả . Bây giờ ngay cả nó là ai hần còn không biết thì nói gì đến kết hôn và sinh em bé đây ?

- Vẫn chưa _ Câu trả lời này rất hoàn hảo

- Hai người phải thật hạnh phúc nhé _ Thư cười dịu dàng nói

- Chắc chắn rồi _ Nó cũng nhàn nhạt cười theo , nó biết chứ , nó sẽ hạnh phúc bên cạnh hần

Hai người trò chuyện thêm mấy câu thì nó tạm biệt và rời đi ...

Về đến nhà , nó mệt mỏi nằm lên giường . Nhẹ nhàng nhắm mắt tiến vào giấc ngủ , trong mơ nó nhìn thấy mình được ở bên cạnh hần , cùng hần đám cưới , trao nhau chiếc nhẫn và nụ hôn ngọt ngào . Đêm đó nó còn có thể nở nụ cười hạnh phúc , giấc mơ đó thật đẹp , nó rất muốn biến giấc mơ ấy thành sự thật ...

Tình yêu thật sự có thể khiến một người hạnh phúc nhưng cũng có thể khiến họ đau đớn không thôi . Nếu đã nhúng chân vào tình yêu thì sẽ rất khó để mà thoát ra ...

End chap 80

Chap này ngắn quá :(.(Mấy bạn ngủ ngon : *

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Gặp Hần - Gặp Lại Cô Gái Kia

Hôm sau , nó vui vẻ đi vào công ty . Bước vào phòng làm việc của mình . Nó cảm thấy lần này ông trời cũng giúp nó rồi ! Nếu như có thể ở gần hần hơn thì chắc chắn kế hoạch nó sẽ nhanh có kết quả thôi .

Theo như nó biết thì 7h sáng , hần mới vào làm việc trừ những ngày mà có công việc quan trọng thì hần mới vô sớm hơn . Biết như vậy nó đã vào sớm trước hần tận 1 tiếng .

Cách bày trí ở đây cũng khá đơn giản . Phòng làm việc của nó cách không xa phòng hần , mỗi lần hần muốn đi đến phòng làm việc thì đều đi ngang qua phòng nó .

Cuối cùng đồng hồ cũng đến 7h . Nó nhìn ngóang ra ngoài , đúng là đúng giờ . Nó nhìn thấy hần mặc bộ vest màu đen , đen hết , trông thật lạnh lùng . Khuôn mặt băng lãnh thật cuốn hút . Mái tóc kia trông thật đẹp , đôi mắt cùng màu kia lại quyến rũ đến kì lạ . Khi hần gần đi ngang thì nó đứng dậy , cúi người xuống , cung kính mà chào hần .

Còn hần khi đi ngang qua phòng nó có dừng lại vài giây , nhìn nó rồi lại tiếp tục đi tiếp .

Nó thấy hần đã rời đi thì đứng thẳng người lên . Nhìn bóng lưng của hần .

Làm việc được một lúc thì nó bị hần gọi vào phòng . Nó cũng vui vẻ mà vào .

- Chủ tịch gọi tôi ạ ? _ Nó mỉm cười nói

- Ừ . Khi nào mới họp ?

- 3 tiếng nữa cuộc họp sẽ bắt đầu . Các tài liệu có liên quan đến nhỏ họp lần này tôi đã sắp xếp xong cả rồi ạ

- Tốt

- Cô sang kia ngồi đợi tôi đi , lát tôi có chuyện cần nói

- Dạ được

Nó tiến lại gần cái ghế sofa , nhẹ nhàng ngồi xuống . Nhìn hần đang bận bịu công việc còn mình thì lại ngồi đây nhìn hần . Khung cảnh này thật giống khung cảnh người vợ đợi chồng vậy . Nhưng tiếc là hiện tại giữa nó và hần chỉ có quan hệ chủ tớ mà thôi . Nhưng chỉ nghĩ thôi cũng khiến nó thoáng dỗi

mặt

Thấy hấn bận bịu như vậy nó cũng đau lòng . Nó tiến lại gần , nói

- Chủ tịch ngài có cần tôi giúp gì không ?

- Cô giúp được sao ? _ Hấn dừng bút , ngẩng đầu lên nhìn nó , thực lực của cô gái này hiện tại hấn vẫn chưa rõ

- Tôi sẽ cố gắng hết sức mình . Với lại chưa thử thì làm sao biết ạ ? _ Nó lém lỉnh trả lời hấn

- Vậy cô xử lý văn kiện này đi _ Hấn đưa cho nó bản văn kiện , văn kiện này muốn hoàn thành ít nhất cũng phải từ 4 tiếng trở lên , để hấn xem cô gái này ghê gớm đến cỡ nào !

- Bên kia còn một cái laptop , cô sử dụng đi

- Được

Nó lấy được laptop thì tiến lại chỗ ghế sofa . Ngồi xuống , chăm chú vào bản văn kiện . Rồi lại nhếch mép cười , đúng là người khác thì xử lý văn kiện này tốn rất nhiều thời gian nhưng nó thì chỉ cần một tiếng thôi là đủ ! Nó mở laptop ra bắt đầu chú tâm làm việc . Mà cứ chú tâm làm thì nó không màng đến xung quanh chỉ chú tâm mình công việc mà thôi .

Những cử chỉ ban nãy của nó , cái nhếch mép , ánh mắt khinh thường kia trông thật quyến rũ . Trông khuôn mặt ngố kia nhưng cử chỉ lại cao sang và quyến rũ kia có thật là một cô gái tầm thường không ? Hấn nhìn nó chăm chăm , khóe miệng nhếch lên . Thú vị lắm ! Trò chơi này hấn rất hứng thú , hấn thật sự muốn tìm ra sự thật mà .

Hấn tiếp tục làm công việc của mình . Nó cũng làm công việc của mình

Một tiếng sau

- Chủ tịch , tôi làm xong rồi , tôi gửi qua cho chủ tịch rồi đây ạ _ Nó nói với hấn

Máy tính hấn nhận được bản văn kiện đó . Hấn nhìn sơ qua , ngạc nhiên nhìn nó . Muốn soạn văn kiện này thời gian tốn rất nhiều , vậy mà cô gái ngốc này lại có thể hoàn thành trong vòng 1 tiếng sao ? Vậy cái nhếch mép ban nãy chính là khinh thường sao ? Cô gái này dư sức làm luôn ấy chứ .

Thấy hấn ngạc nhiên , nó mỉm cười nhìn hấn . Chỉ có nhiều đó mà đã khó thì làm sao nó quản lý công ty được chứ ?

- Để tôi giúp nữa cho , dù sao tôi cũng là thư ký của ngài mà _ Nó nói xong , không đợi hấn đồng ý liền đem hơn nửa chồng giấy và hồ sơ trên bàn hấn đi .

Hấn chưa nói gì hết thì nó đã bắt đầu làm rồi . Lần đầu tiên ! Có một người muốn giúp hấn , lại là một cô gái mà hấn không mấy thân thiết gì cả . Hấn chăm chú nhìn nó , sự nghi ngờ của hấn về cô gái này càng lớn . Bây giờ hiện thật chỉ còn là vấn đề thời gian thôi , chẳng bao lâu nữa hấn sẽ nhìn thấy bộ dáng thật của cô gái này !

Hai người cứ thế làm việc cho đến trưa thì mới xong . Có thể nói công việc của hấn ít hơn của nó nhiều , vậy mà hai người lại làm xong cùng một lúc . Sức làm việc của nó thật ghê gớm , hiện tại nhìn nó còn chẳng thấy mệt mỏi gì cả . Nhưng như vậy hấn mới càng nghi ngờ , chắc chắn cô gái này có một bộ não rất thông minh và làm việc rất nhiều rồi nên nhiều đây công việc chẳng là gì cả .

- Rốt cuộc IQ của cô là bao nhiêu ? _ Hấn bất giác mở miệng hỏi

Nó nghe thấy hấn nói , kìm lại như ứa về .

" Rốt cuộc IQ của em là bao nhiêu ?

Có lẽ là hơn anh

Hừ , đúng là em rất giỏi . Điểm yếu của em là gì nhỉ ?

... "

Ký ức này khiến nó thật muốn mỉm cười vui vẻ . Nó nhớ khi ấy hấn đã hỏi điểm yếu của nó là gì , nó đã suy nghĩ khá lâu nhưng cuối cùng đáp án lại chính là hấn . Nó nói không sai , nó không hề có điểm yếu nào cả ngoại trừ hấn , chỉ cần mất hấn hay hấn gặp chuyện gì nó sẽ điên lên mất . Bây giờ hấn lại hỏi câu hỏi này như ba năm về trước , liệu đây có phải là do cảm giác vẫn còn hay không ?

- Có lẽ là hơn chủ tịch _ Vẫn câu trả lời như cậu nhưng chỉ là thay đổi cách xưng hô mà thôi , nó không sợ hấn nổi giận gì cả , chỉ thẳng thắn mà nói ra

Rất thẳng thắn ! Rất kiêu ngạo ! Hấn nhìn nó đầy uy nghiêm , cô gái này lại có thể nâng cao bản thân của mình như vậy ! Nhưng quả thật nói không hề sai , chỉ với bằng việc ban nãy thì IQ của cô gái này có thể đã hơn hấn .

- Tốt _ Hấn nhếch mép cười rồi nói

Nó định nói gì thêm thì bên ngoài có tiếng gõ cửa , bước vào là một cô gái có mái tóc màu vàng . Rất xinh đẹp , khuôn mặt thì dịu dàng hiền lành . Cô gái này chính là người mặc bộ " Công chúa ánh sáng " cũng như là người hôm đó giúp hấn mặc áo - Phương Thanh .

Cô gái ấy đi vào trong rất tự nhiên , cứ như là nhà của mình vậy . Dù nó không ghét cô gái này nhưng cũng không có thiện cảm nào cả .

- Anh Tài , anh rảnh không ? Chúng ta đi ăn cơm đi ? _ Giọng nói trong veo vang lên , nghe rất êm tai nhưng nội dung lại khiến hấn và nó đồng loạt nhún mày

- Anh không rảnh . lát nữa anh phải đi ăn cơm với đối tác rồi _ Hấn nói nhưng không lạnh lùng như thường ngày , có chút cung chiều giữa anh trai và em gái vậy

- Vậy em đợi anh nhé . À mà còn cô gái này là ai ạ ? _ Cô gái tên Phương Thanh này từ khi vào phòng hấn đã phát hiện có người con gái khác nhưng vẫn không quan tâm mấy , bây giờ mới hỏi

Nó cảm nhận được ánh mắt kì lạ kia của cô gái này nhưng vẫn không nhìn rõ ra được .

- Thư ký mới _ Hấn lơ đãng nói

- Chào cô _ Nó hơi khom lưng về phía Phương Thanh

- Rất vui được gặp cô _ Phương Thanh mỉm cười rạng rỡ nhìn nó

- Mong cô giúp đỡ anh Tài nhiều nhé

Nó rõ ràng nghe thấy trong lời nói kia đầy vẻ uy hiếp . Nhưng chỉ có giữa con gái họ mới nghe ra được còn một người con trai như hấn nghe được sao ?

- Vâng tôi sẽ cố gắng hết sức

- Tụi anh đi đây _ Hấn nói rồi rời khỏi bàn đi ra cửa

- Khoan đã , cà vạt của anh nhìn khó coi quá . Em chỉnh cho

Nó nhăn mày nhìn Phương Thanh , người khác nhìn vào còn tưởng họ là vợ chồng ấy chứ . Tâm tình của nó bỗng nặng nề đến khó tả .

Hấn cũng đứng im cho Phương Thanh tùy ý làm gì thì làm . Xong rồi thì dứt khoát ra khỏi cửa , nó đi theo đằng sau .

- Cô nên nhớ , không có việc gì thì hãy tránh xa anh ấy xa một chút đi

Nó khựng lại , xoay người lại nhìn Phương Thanh . Cô gái này khuôn mặt thay đổi nhanh chóng , khuôn mặt giận dữ hiện lên .

- Cô là gì của chủ tịch ? _ Nó lạnh lùng hỏi lại

- Là người yêu anh ấy _ Phương Thanh có chút hoảng sợ nhìn nó , giọng nói ban nãy còn đáng sợ hơn cả hấn nữa

- Hừ , đừng quá ảo tưởng đi ! _ Nói xong nó rời đi , bỏ lại Phương Thanh ngo ngác nhìn ở phía sau

Sau khi ra khỏi phòng hấn một quãng khá xa , nó mới theo kịp hấn . Bước vào thang máy mà nó đã từng 1 lần đi qua . Nhưng lần này là quang minh chính đại mà vào chứ không như lần trước , lén lút lút lút .

- Chủ tịch , chúng ta đi ăn cơm với đối tác sao ạ ?

- Không , tôi cũng đói rồi . Đi ăn cơm chung không ?

- A ... Vâng , tôi rất sẵn lòng

Nó vui mừng không xuê luôn ấy chứ . Hấn với nó suốt 3 năm nay lại được ngồi ăn cơm chung với nhau rồi !

Nhà hàng ABC

- Cô ăn gì ?

- Tôi gọi gì cũng được ạ ?

- Ừ

- Vậy cho tôi tôm hùm hấp rượu , thịt kho tiêu , canh hầm bào ngư , cua rang tỏi , súp gà hầm . Tôm hùm hấp rượu thì các anh sau khi hấp xong thì hấp

sơ qua một lần nữa giúp tôi nhé _ Nó nhớ tất cả , nó từng hỏi hấn thích ăn gì để tự mình ghi nhớ vào đầu . Và suốt đầy thời gian nó vẫn chưa quên

Hấn ngạc nhiên nhìn nó , không phải vì giá tiền của món ăn mà là vì các món đó đều là món hấn thích ăn . Ngay cả món tôm hấp rượu , sở thích hấp sơ qua đó nó cũng nói trúng ! Hấn nhìn nó mãi , sự nghi ngờ của hấn lại tăng lên . Có phải hấn đã từng nói cho cô gái này biết mình thích ăn gì không ? Nhưng chỉ nói qua một lần mà cô gái này lại nhớ rõ đến vậy sao ? Trong cuốn truyện " Si tâm tuyệt đối " cũng có đề cập đến phần này , cô gái kia có hỏi nam chính thích ăn gì , rồi khi nam chính trả lời thì đọc dáng của cô gái cứ như là đang nhớ vào trong đầu vậy . Giống đến 100% luôn !

Sau khi các món được dọn ra thì tôm hùm nó xé vỏ ra , để vào một chiếc đĩa khác . Cẩn thận đưa cho hấn nói

- Chủ tịch , ngài ăn đi

- Không phải trong giờ làm việc , không cần gọi tôi là chủ tịch . Với lại vì sao lại lột vỏ giùm tôi ?

- À thì do tôi cũng định lột cho mình , nhưng nghĩ chủ tịch ... a nhầm anh là cấp trên nên mới giúp luôn ạ . Dù gì cũng tiện tay cơ mà _ Nó giải thích với hấn

- Thật trùng hợp , những món mà cô gọi cũng y như sở thích của tôi ! _ Hấn dò xét nhìn nó

- Đúng là rất trùng hợp ạ ! _ Nó hơi hoảng sợ nhìn hấn

Hấn không nói gì nữa mà bắt đầu ăn . Lời nói ấy của cô gái này hấn nếu như tin thì không phải là kẻ ngốc sao ? Cô gái này thật sự là cô gái mà 4 người kia nói sao ?

Hai người ăn trong im lặng , khi ăn xong thì nó định đi về nhưng hấn lại nói là muốn chờ nó . Nó cũng không từ chối mà chấp nhận . Tâm tình của nó trở nên tốt hơn và rất vui vẻ

Tối về cả 2 người dường như ngủ rất ngon , hấn thì cũng chẳng hiểu sao mình lại ngủ ngon như vậy ...

End chap 81

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Thủ Đoạn Của Phương Thanh

Hôm sau , nó vui vẻ đi làm . Nhớ đến ngày hôm qua cùng hấn ăn cơm , nó như được trở lại cảnh tượng ba năm về trước vậy .

Nó vẫn đến sớm chỉ để được nhìn hấn . Nhìn thấy bóng dáng hấn nó vẫn cúi chào như ngày hôm qua . Chỉ là lần này đôi giày màu đen kia lại dừng lại ngay trước mặt nó .

- Làm xong việc thì đến phòng tôi _ Vẫn là cái giọng lạnh lùng kia , nhưng nó lại cảm thấy thật ôn nhu . Chỉ cần có thể gần bên hấn , nó cũng đủ hạnh phúc rồi

- Vâng !

Đến khi thấy hấn rời đi , nó mới đứng thẳng lên . Trên môi vẫn còn nụ cười đẹp đẽ kia .

Nó nhanh chóng làm việc không ngừng nghỉ . Cho đến 3 tiếng đồng hồ sau , các công việc trong hôm nay , nó đã hoàn thành xong . Nó khẽ thở phào , rồi nhanh chóng đến phòng của hấn .

Cốc cốc cốc

- Vào đi

Nó mở cửa rồi tiến vào , nhìn hấn rồi im lặng im tiến vào bên trong . Đứng trước mặt hấn , nhìn từng đường nét trên khuôn mặt hấn , khiến nó thật muốn sờ vào . Khuôn mặt kia hoàn hảo đến độ chẳng thể nào chỉnh sửa được nữa ! Đôi mắt tím kia như hấp dẫn ánh nhìn của người khác nhưng khi nhìn vào rồi lại sợ không thể nào thoát ra , đã thế còn đeo kính nữa , trông hấn thật đẹp trai nha . Mái tóc màu tím kia như đang thể hiện sự cao quý nhưng lại bí ẩn của hấn , nó rất thích mái tóc này vì mái tóc này có màu tóc giống y hệt nó , cho đến bây giờ có lẽ chỉ có nó và hấn mới có màu tóc này . Từng đường nét trên khuôn mặt kia chẳng biết tự bao giờ đã khắc sâu vào lý trí , vào tim nó mất rồi nhưng nó lại không hề phản đối , nó muốn mình luôn nhớ đến hấn . Nhưng hấn có như vậy không ? Liệu trong tim hấn có còn một chút hình ảnh gì của nó không ? Nó chẳng thể nào biết được .

- Chủ tịch có gì cần dặn dò sao ạ ? _ Nó lên tiếng nói trước

- Có muốn giúp tôi không ? _ Hắn ngược đầu lên nhìn nó

Trong lòng lại thầm nghĩ vì sao mình lại nói như vậy ? Không phải hắn là chủ tịch sao ? Cô gái này là thư ký của hắn mà , vậy thì hắn tất nhiên phải có quyền sai khiến cô gái này làm việc được mà . Nhưng ban nãy hắn nói cứ như đang muốn nghe ý kiến của nó vậy , chỉ cần nó nói không muốn liệu có phải hắn cũng sẽ không ép không ? Bao nhiêu đây công việc , không phải hắn làm không được mà là vì hắn lại nhớ đến cảnh tượng hôm qua , cô gái ngổ ngáo này chăm chú làm việc .

- Có , tôi rất muốn giúp _ Nó gật đầu lia lịa , nói rất vui vẻ

- Vậy cô làm đi _ Hắn gật đầu rồi tiếp tục làm việc

Nó được sự đồng ý của hắn thì lại gần bàn hắn , lấy phân nửa đồng giấy trên bàn , ngồi lại chỗ sofa kia rồi nhanh chóng lấy laptop trong phòng , nhanh chóng làm việc .

Hắn thì có chút ngạc nhiên nhìn nó . Dù đã biết cô gái này có một bộ não rất kinh khủng nhưng không ngờ lại kinh khủng đến như vậy ! Vị trí để cái laptop kia hắn chỉ nói qua một lần , còn chưa kể phòng này rất rộng , vậy mà cô gái này lại tìm ra dễ dàng !

Hắn lại tự hỏi , cô gái này còn những bí mật gì nữa đây ?

Hai người cứ làm việc liên tục cho đến chiều tối thì mới xong .

- Chủ tịch , lát nữa còn có buổi tiệc do công ty Ower mời , thiệp cũng đã đưa cho chúng ta rồi . Chủ tịch có muốn tham dự không ạ ?

Hắn toan trả lời là không đi , nhưng rồi lại im lặng suy nghĩ . Nhìn nó chăm chăm , nếu như hắn mang nó theo thì sẽ thấy được hình dáng gì đây ?

- Đi , mấy giờ ?

- Còn một tiếng nữa là bắt đầu ạ

- Được , chúng ta đi !

- Chúng ta ? _ Nó khó hiểu nhìn hắn

- Cô không muốn đi ?

- Đi !

Nó chẳng hiểu sao hắn lại muốn nó đi cùng . Theo như nó biết thì công ty Ower này cũng rất phát triển thành đạt , cũng rất giàu có đi . Nhưng vì sao lại là nó đi ? Nó cũng chẳng thêm suy nghĩ nữa vì sự vui mừng kia đã lấn áp tất cả .

Tiệm quần áo

- Chào mừng quý khách _ Hắn và nó bước vào bên trong thì đã nghe thấy tiếng của một cô gái nói

- Chọn cho cô gái này một chiếc váy đi _ Hắn đẩy nó lên trước mặt cô nhân viên đó

- Vâng , quý khách cứ tin tưởng ở chúng tôi _ Cô nhân viên xuýt xoa nhìn hắn , hắn thật đẹp trai quá đi !

Hai người tiến vào bên trong , bầu không gian bỗng yên tĩnh , khác hẳn ở bên ngoài .

- Chào cô chủ _ Cô nhân viên ban nãy cười nói bây giờ lại cúi người trước mặt nó , vẻ mặt cung kính

- Không cần nhiều quy tắc như vậy . Nhưng cô nhận ra sao ?

- Dù đôi mắt và mái tóc đã thay đổi màu sắc nhưng khi cô chủ nhìn tôi , vẫn là cái ánh mắt kia _ Cô gái này lại cung kính nói

- Được rồi , cô tạm thời ra ngoài đi _ Nó nói với cô gái

- Vâng , thưa cô chủ

Nó nhìn xung quanh rồi khẽ thở dài . Trên đường hắn chở nó đi , ai biết được là hắn muốn chinh hình dáng của nó lại . Nhưng nói cũng đúng nếu như nó ăn mặc như vậy đi dự tiệc với hắn không phải là sẽ làm mất mặt hắn sao ? Nhưng cũng thật trùng hợp , nơi hắn đưa nó đến lại là chi nhánh của công ty nó . Trên đời này thật sự nhiều trùng hợp !!

Căn phòng nó đang ở đó chính là căn phòng được thiết kế riêng của nó . Trong này luôn được dọn dẹp sạch sẽ và chỉ có mình nó mới được sử dụng . Trong đây có đầy đủ các dụng cụ làm đẹp , tất cả đều có đủ , đều là hàng hiếm . Nhưng nếu như nó thay đổi quá thì cũng sẽ lộ ra vẻ nghi ngờ nên cũng chỉ

đánh chính chu một chút thôi .

Còn hấn ở bên ngoài ngồi chờ đợi , không để hấn chờ quá lâu , 15' sau cô gái nhân viên kia đã trở ra với một cô gái khá là xinh đẹp .

Hấn ngần ngại nhìn cô gái trước mặt này . Cô gái này mặc một chiếc váy màu trắng tinh khiết , chỉ dài đến đầu gối . Bên eo có một cái nơ màu hồng trông rất đáng yêu . Chiếc váy nhìn sơ qua cũng biết là hàng đắt tiền , bởi vì cách thiết kế của nó rất sang trọng . Cô gái mặc chiếc váy này chỉ ngắn đến đầu gối nên lộ ra một nửa đôi chân xinh đẹp kia . Làn da lại mịn màng , trắng sáng khó tả được , chỉ nhìn thôi mà đã thấy ghen tị , đó chính là giữa con gái đối với con gái . Ngay cổ có đeo một sợi dây chuyền thiết kế đơn giản nhưng lại không kém phần trang nhã . Bây giờ chính là đến khuôn mặt , đôi mắt kia vẫn là màu đen , mái tóc kia cũng là màu đen nốt . Nhưng mái tóc lại được xõa ra đơn giản , phần đuôi tóc xoăn xoăn trông thật quyến rũ . Đôi môi kia có chút đỏ đỏ , nhìn rất hấp dẫn . Nhưng chỉ còn một cái không thể nào thích hợp đó chính là cặp kính kia , nó to đến mức che gần hết cả khuôn mặt này . Và cô gái này không ai khác chính là thư ký của hấn - Thượng Lam Uyên Nhi .

Hấn khá hài lòng nhìn nó , định tiến đến tháo kính ra thì phản xạ của nó đã nhanh hơn . Cầm chặt mắt kính , nhìn hấn nói

- Chủ tịch , không có mắt kính tôi không thể nào nhìn thấy rõ !

Hấn đứng khựng lại rồi xoay người tính tiền , nó ở phía sau đi theo hấn . Trước khi ra đến cửa , đằng sau những nhân viên ở đó đều đồng thời cúi chào và nói

- Tạm biệt cô chủ

...

Khi hai người đến bữa tiệc thì cũng vừa lúc bữa tiệc bắt đầu .

- Anh Tài _ Có một giọng nói vang lên

Nó nhìn sang hướng phát ra giọng nói đó , rồi lại trầm mặc nhìn . Nói trùng hợp đúng thật là trùng hợp ! Không ngờ lại gặp Phương Thanh ở đây .

Hấn cũng nhận ra giọng nói này , nhưng cũng chẳng để tâm bao nhiêu cả .

Phương Thanh chạy lại gần bên cạnh hấn , ôm lấy cánh tay hấn , miệng cười khúc khích . Trong khoảnh khắc khi ôm lấy cánh tay hấn , nó nhận thấy ánh mắt liếc nhìn cảnh cáo của Phương Thanh . Trong lòng nó cười lạnh , cô gái này thật quá ngu ngốc đi !

- Anh Tài à , không ngờ à anh sẽ đến đây _ Phương Thanh mỉm cười nhìn hấn

- Ủ

Nó đứng một bên nhìn hai người , người hỏi người trả lời . Nó như kẻ dư thừa đứng một góc , nhìn bóng dáng Phương Thanh đang lôi kéo hấn đi đến thăm hỏi từng người mà nó thấy khó chịu .

- Cô đừng đi lung tung _ Trước khi bị kéo đi hấn nói với nó một câu rồi đi theo Phương Thanh

Nghe thấy hấn nói , mà sự khó chịu của nó cũng giảm đi . Hấn không xem nó là người dư thừa , đối với hấn nó vẫn hiện diện . Nó lại gần bàn nước , lấy một ly sữa lên uống . Rồi đi ra ngoài hóng không khí .

Nói ra thì chỗ này cũng rất đẹp . Bên trong là bữa tiệc còn bên ngoài lại rất rộng lớn , ở giữa còn có cái hồ bơi lớn nữa . Nó đi vòng vòng gần đó , ở bên ngoài không có nhiều người cho lắm , gió bắt đầu nổi lên , thổi tung mái tóc của nó . Nó từ từ tiến lại gần hồ bơi , nhìn ngắm mình đang phản chiếu dưới hồ bơi , nó khẽ mỉm cười , ngay cả nó cũng chưa chắc nhận ra mình thì hấn - một người không còn nhớ ra nó là ai thì có nhận ra chăng ? Nó miên man suy nghĩ mà không màng đến xung quanh .

Âm

Nước hồ bắn tung tóe lên , nó vùng vẫy ở trong hồ . Ánh mắt lạnh lùng nhìn người ở trên hồ , cô gái đó đang ngao nghể nhìn nó . Cô gái này lại chính là Phương Thanh , người ban nãy đẩy ngã nó xuống hồ . Nói ra thì nó biết bơi nhưng điều tệ nhất đó chính là nó lại bị bông gân ngay bây giờ ! Nó cố gắng hít thở không khí nhưng cứ vùng vẫy thì lại càng chìm xuống đáy , nó hoảng sợ , về mặt đau đớn nhưng lại bất lực . Trước khi chìm xuống , trước khi mất đi ý thức nó nghe thấy cô gái Phương Thanh này gọi người đến cứu , nó trong lòng cười lạnh , dù không hiểu rõ con người này nhưng nó biết cô gái này rất hiền lành và lương thiện . Nhưng chẳng lẽ ? Cũng vì yêu nên mới thay đổi như vậy ? Làm sao trách cô đây ? Chỉ trách hấn có quá nhiều người yêu đi ...

Trước khi mất nhắm lại , nó nhìn thấy hình như có người lao xuống cứu nó , hình như là một người con trai . Liệu có phải là hấn không ? Nó chưa kịp nhìn rõ thì đã nhắm chặt mắt lại rồi .

Người cứu nó chính là hấn . Hấn nhanh chóng giúp nó nhả hết nước ra , cố gắng giúp nó tỉnh dậy . Chẳng hiểu sao tim hấn lại nhói đau , rất đau , nhìn nó hai mắt nhắm nghiền lại , hấn càng đau đớn không ngừng . Sau một hồi cố gắng cuối cùng nó cũng tỉnh lại , lúc mở mắt người đầu tiên mà nó nhìn thấy chính là hấn . Là cặp mắt tím kia không mang sự lạnh lùng và xa lạ trước khi nữa mà thay vào đó chính là sự lo lắng , vui mừng và ... có chút đau đớn ?

Nó từ từ ngồi dậy , nhìn thấy khuôn mặt bất mãn của Phương Thanh , nó lại cười nhạt . Rồi lại sực nhớ nó mới ngã xuống hồ , tức là tóc nó đã thấm

nước ? Nó hoảng sợ nhìn tóc mình , nhìn thấy đuôi tóc có chút tím tím . Rồi lại nhớ đến mắt kính của nó đã rớt xuống hồ , nỗi sợ lại càng tăng lên .

Không quan tâm gì nữa , nó nhanh chóng đứng dậy , chạy thật nhanh rời khỏi đây . Vì quá bất ngờ nên không ai cản được gì , hấn cũng đứng im . Đến khi nó chạy được một khoảng xa thì hấn mới đuổi theo .

Chạy được một khoảng khá xa thì nó mới cảm nhận được nỗi đau ở dưới chân . Rất đau đớn , nó nhăn mặt lại . Nhìn thấy cách nó không xa là hấn , nó bất chấp tất cả , dùng hết sức mà chạy . Chạy đến một nơi nào đó , nó cũng chẳng rõ nhưng lại thấy có quần áo . Nó nhanh chóng cời chiếc váy ướt ra , mặc bộ quần áo khác vào . Nhìn vào gương nó thấy tóc mình đã hoàn toàn thành màu tím rồi , còn kính áp tròng kia lại không biết rớt ra từ khi nào cả , nhưng mong là hấn không thấy . Nhìn theo biểu hiện ban nãy , chắc có lẽ hấn vẫn chưa thấy .

Nó lau tóc cho bớt ướt đi , mở cửa nhìn xung quanh không có người , nó chạy ra ngoài . Chạy được một khoảng thì lại đâm vào một bờ ngực . Cảm nhận được mùi hương quen thuộc , mắt nó mở to , đây chẳng phải là bờ ngực mà nó luôn nhớ đến suốt 3 năm sao ? Mùi hương này quá quen thuộc . Sợ hãi lại chông chắt càng nhiều , tim nó đập nhanh . Đã suốt 3 năm , 3 năm ! Nó đã muốn tựa vào bờ ngực này lâu rồi , cảm giác đó thật yên bình biết mấy . Nước mắt nó bỗng lại trào ra , nước mắt không ngừng rơi , cứ thế mà thấm vào áo hấn .

Còn hấn , từ khi đụng trúng cô gái này thì đã bực bội vô cùng , định đẩy ra đi tìm cô gái kia thì lại cứng đờ nhìn cô gái này , hấn ngạc nhiên nhìn , mái tóc này có màu tóc y hệt hấn !! Mái tóc rất dài , nhìn có vẻ rất mượt . Mái tóc có màu tóc y hệt hấn ?! Có phải đó chính là cô gái mà 4 người kia nói không ? Là người mà hấn đã lật tung cả nơi này cũng chẳng tìm ra .

Chưa kịp hỏi gì thì đã thấy trong ngực mình không còn hơi ấm nữa , bỗng hấn có chút hụt hẫng . Ban nãy là hấn không để ý , ban nãy tìm hấn đập rất nhanh .

Hấn phản xạ nhanh chóng . Bắt tay của cô gái này lại .

Nó đứng khựng lại , im lặng .

- Cô là Mạc Từ Băng ? _ Hấn mở miệng nói

- Anh biết tôi ? _ Nó đáp lại

- Đáng lẽ ra người biết rõ tôi phải là cô chứ ? _ Hấn hí hửng nhìn bóng lưng nó

- Ý anh là gì ?

- Đừng giả vờ với tôi . Vì sao bao nhiêu lâu nay cô lại không xuất hiện trước mặt tôi ? _ Chẳng hiểu sao hiện nay hấn rất muốn biết câu trả lời

- Nếu tôi xuất hiện thì liệu anh có nhận ra tôi không ? _ Giọng nói của nó chua xót , đầy bi thương

-... _ Hấn im lặng , nó nói phải , gặp rồi thì hấn sẽ nhớ ra sao ?

- Chỉ cần đến một lúc nào đó anh sẽ biết tất cả và nhớ ra mọi thứ . Tôi tin là như vậy

Nói xong nó rút tay ra khỏi tay hấn , nhanh chóng rời đi . Còn hấn ở phía sau lại nhìn bóng dáng nó lần nữa . Đây đã là lần thứ 2 hấn nhìn bóng dáng này rồi , lần trước hấn chỉ nhìn thấy mái tóc bí ẩn này trong màn đêm tối kia , bóng lưng thật cao quý . Còn lần thứ 2 đó chính là lúc này , hấn nhìn thấy sự bi thương ở bóng lưng đó , bóng lưng đó thật cô độc . Tim hấn khẽ nhói lên , hấn tự nghĩ rằng có phải vì trái tim này lúc trước yêu sâu đậm cô gái này , trái tim này đã thuộc về cô gái ấy không ? Nếu không thì vì sao tim hấn đau đến như thế ?

Hấn cũng nhanh chóng rời khỏi đó . Đêm đến , hấn không thể nào ngủ được mà cứ suy nghĩ về cô gái đó , biết đến khi nào hấn mới biết và nhớ tất cả mọi chuyện đây ?

Còn nó , cũng chẳng ngủ được . Cảm giác gần gũi hấn ban nãy thật khiến nó nhớ thương . Nó thật sự rất nhớ , nhưng vì sao ban nãy nó lại không xoay người lại , chạy lại ôm hấn thật chặt ? Có lẽ thời gian vẫn chưa cho phép , nó sẽ đợi , sẽ cố gắng chờ đợi . Nó tin hấn sẽ nhớ , nó tin hấn vẫn còn yêu thương nó . Nó tin ...

End chap 82

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng* !! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Nghi Ngờ

Hôm sau , mọi việc cũng như bình thường . Nó cũng vẫn đi làm như chẳng có chuyện gì cả . Hắn dường như cũng vậy nhưng sự thật thì lại khác .

Hắn ngồi trong phòng làm việc của mình , suy nghĩ về việc hôm qua . Hôm qua , khi hắn bị Phuong Thanh kéo đi , nói chuyện với vài người khách lớn khác thì chẳng bao lâu Phuong Thanh lại nói muốn đi vệ sinh . Vậy mà lúc sau hắn lại nghe Phuong Thanh gọi cứu người , chạy đến nơi thì thấy nó đang ở dưới hồ . Hắn không kịp suy nghĩ mà nhảy xuống hồ cứu nó , đến khi cứu nó lên bờ thì hắn lại sợ hãi sợ cứu cho nó . Đến khi nó tỉnh dậy hắn chưa kịp nói gì hết thì thấy nó có vẻ sợ hãi , đến lúc sau thì nó lại chạy đi .

Nhưng hắn lại không ngờ nó lại chạy nhanh đến thế , chạy được một khoảng hắn không còn thấy bóng dáng của nó nữa . Hắn tìm xung quanh đó nhưng vẫn không thấy cho đến khi hắn va vào một cô gái , lần đầu tiên trong thời gian ấy hắn gần gũi với một cô gái ở khoảng cách như vậy ! Hắn chán ghét muốn đẩy ra nhưng mà khi đó hắn lại ngạc nhiên mà nhìn . Hắn nhìn thấy được một mái tóc màu tím đẹp đẽ kia , khiến hắn không tự chủ được mà đắm chìm vào đó .

Rồi một lát sau , hắn mới nhận ra mái tóc này có màu tóc y như hắn . Những lời nói lời 4 người kia như ùa vào đầu hắn , người hắn thương lúc trước không phải có mái tóc màu tím ? Màu y chang hắn sao ? Cô gái này không phải là người mà hắn luôn tìm kiếm bấy lâu nay sao ? Hắn định kéo cô gái này ra để nhìn kỹ mặt thì cô gái này lại nhanh hơn hắn , mà chạy đi , hắn phản xạ nhanh nên mới bắt lại được cánh tay , nhưng có vẻ như là cô gái này không có ý định muốn hắn xem mặt .

Khi nghe được giọng của cô gái đó , hắn như chìm đắm vào đó . Hắn biết , giọng nói này như quyến rũ hắn , khiến hắn chìm vào bên trong đó . Hắn cảm thấy giọng nói này thật quen thuộc , cũng thật lạnh lùng , cứ như hắn đã nghe qua rồi vậy . Bây giờ nghĩ lại , hắn cảm thấy giọng này với giọng của cô gái thư ký kia có phần giống nhau . Ánh mắt hắn bỗng trầm xuống , nghi ngờ của hắn lại tăng lên một bậc . Nghĩ lại khi đó vì sao nó lại té ? Khi đó Phuong Thanh là ở gần đó nhất . Lẽ nào ? Vẫn là nên điều tra trước khi đưa ra kết luận .

- Đến khi nào thì thời gian mới là thời gian thích hợp để biết hết sự thật ? _ Hắn mở miệng nói một mình , nhắm mắt nhớ lại câu nói hôm qua của cô gái kia .

- Thư ký , vào phòng tôi một chút _ Hắn gọi điện cho nó nói

- Vâng

Nó cảm thấy có chút bối rối khi nghe hắn gọi vào . Nó có cảm giác rất rõ ràng là chuyện hắn sắp nói có liên quan đến ngày hôm qua .

- Chủ tịch gọi tôi ?

- Chắc cô cũng nên cho tôi một lời giải thích về buổi tiệc đêm qua ? _ Hắn đưa mắt nhìn nó

Nó hơi hoảng sợ nhìn hắn , nhìn hắn bây giờ thật đáng sợ . Ánh mắt kia như muốn nhìn thấu tâm can nó vậy , như muốn nó nói ra sự thật . Nó tự hỏi có phải hắn nhận ra được gì khác thường rồi không ?

- Xin lỗi chủ tịch , hôm qua vì hoảng sợ quá nên tôi mới chạy đi . Không kịp nói với chủ tịch , xin lỗi chủ tịch _ Ngay cả nó cũng biết lý do này thật ngu ngốc nhưng còn thể gì đây ?

Hắn nhún mày nhìn nó . Chắc nó cũng biết lời nói dối này quá ngu ngốc đi ? Nếu hắn tin thì hắn không phải tên Thiên Tài rồi ! Nhưng hắn lại muốn xem thử cô gái này định nói gì nữa .

- Ngày hôm qua , tôi có gặp một cô gái có màu tóc y như tôi nhưng lại không thấy mặt được . Tôi có thể nói cô ta chính là người mẫu trình diễn hôm đó , cô cảm thấy thế nào ? Có phải là rất có duyên không ?

Nó thoáng giật mình nhớ đến cảnh tượng hôm qua . Bên môi lại nhếch lên nhẹ nhàng , như có như không nhưng hắn lại tinh tường nhận thấy được tất cả . Mắt hắn như lóe lên tia sáng , bên môi hắn khẽ nhếch miệng cười . Nghi ngờ của hắn cứ thế lại càng tăng hơn ...

- Ngài và cô gái ấy thật có duyên _ Nó nhẹ nhàng nói

- Cô làm việc tiếp đi

- Vâng

Nó đi ra ngoài , chỉ còn mình hắn ở trong phòng .

- Nếu như nói cô là cô gái kia thì tôi phải thật khen cô tài giỏi ! Hóa trang giỏi đến mức như vậy , giới diễn viên không biết đến cô thật uổng phí . Nhưng lý do vì sao cô lại muốn làm như vậy ? Vì yêu sao ? _ Hắn tự nói rồi lại tự hỏi rồi cũng tự đưa ra câu trả lời

Yêu ? Hắn đối với từ này thật xa lạ . Nhưng hắn không phản đối rằng khi gặp cô gái có màu tóc như hắn kia , hắn cảm giác thật quen thuộc . Cô gái thư ký kia cũng cho hắn cảm giác như vậy , như là hình dạng đó hắn đã nhìn thấy qua rồi và có vẻ không hề thích hình dáng đó chút nào , có gì đó ... thật giả tạo . Có phải là do cô ta hóa trang không ? Sẽ sớm thôi ! Hắn sẽ lột bộ mặt của cô ta ra mà xem rõ . Nhưng sau đó thì sẽ như thế nào ? Hắn bây giờ cũng chỉ là một người mất trí nhớ về cô gái đó , cũng đồng nghĩa với việc tình yêu 3 năm trước ấy bị chôn vùi . Vậy bây giờ liệu hắn có đào lên được không ? Hắn có muốn đào lên không ? Hắn chẳng thể nào đưa ra câu trả lời được

Hắn rời khỏi công ty và đi đến nơi diễn ra bữa tiệc vào hôm qua .

Phòng camera

Hắn đang ở trong phòng camera , quan sát lại sự việc bên hồ ngày hôm qua .

Nhìn trên màn hình camera mà ánh mắt hắn tối sầm lại . Hắn còn nghĩ là không thể Phuong Thanh lại đẩy nó được . Vậy mà trên màn hình camera này lại hiện lên cảnh tượng Phuong Thanh đẩy nó xuống hồ , sau đó đến khi nó gần không chịu được rồi mới gọi cứu ? Từ khi nào cô gái mà hắn quen biết từ nhỏ , luôn hiền lành và đối xử tốt với người khác nay lại là người như vậy ?

Rồi lại nhìn thấy nó chạy về hướng gần chỗ kho đồ . Sau đó người chạy ra lại là cô gái tóc tím kia , hắn nhếch mép lên cười . Trò chơi này hắn sắp thắng rồi !

Hắn rời khỏi phòng camera , nhưng trong tay lại cầm một cái USD , bên trong chính là hình ảnh mà hắn cần để thắng trò chơi này .

Hắn đi đến căn phòng mà nó tiến vào . Đi vào bên trong rồi xem xét kỹ lưỡng liền thấy bên góc kia có một chiếc váy màu trắng , hắn liền nhận ra đó chính là váy của nó . Mắt hắn lóe sáng kì lạ , cặp mắt tím kia hiện lên tia nham hiểm .

Hắn vẫn chưa muốn lật bộ mặt thật của cô gái kia ra . Hắn sẽ khiến cô gái này tự mình hiện ra bộ mặt thật , hiện nay chỉ cần hắn tìm thêm nhiều bằng chứng nữa là được rồi !

Hắn lấy cái váy ấy đi luôn , rời khỏi nơi đó . Trong lòng chẳng hiểu sao hồi hộp muốn ngày mà nó hiện ra bộ mặt thật kia đến nhanh một chút . Ngày hôm đó , chỉ về khí chất và đôi mắt lại thôi mà cô gái tóc tím đó lại có thể khiến nhiều người chìm vào sự mê hoặc . Nếu như hắn thấy luôn cả khuôn mặt thì sẽ như thế nào ? Liệu hắn có bị tác động đến không ?

Hắn thật sự rất mong đợi đến ngày đó . Để hắn xem tình cảm mà 4 người kia nói , tình cảm mà cuốn truyện kia viết có thật không ? Có thể đảo lộn không ? Hắn có thể " yêu " không ?

End chap 83

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Tiếng Đàn Và Giọng Hát Quen Thuộc

Công ty hắn hôm nay được nghỉ nên hắn cũng không đến công ty nữa mà thay vào đó là đi đến tiệm bánh kia . Hắn phải tìm hiểu thật rõ .

Tiệm bánh Violet Love

- Chào quý khách _ Đó là giọng của một cô gái , giọng nói không ngọt ngào chỉ là lạnh lùng xa cách

Hắn nhận ra , cô gái này hình như tên là Thủy Băng , lần đầu tiên đến đây cũng là cô gái ấy chỉ đường cho hắn . Đối với nhân viên ở đây , hắn cảm thấy rất hài lòng . Nếu là người khác có lẽ sẽ không nhận ra nhưng hắn đã quan sát rất kỹ rồi . Tám nhân viên ở đây , mỗi người đều mang mỗi tính cách khác nhau . Họ đều có những cách phục vụ khác , nhưng khách ở đây đối với sự phục vụ của bọn họ lại không hề cảm thấy khó chịu .

Diễn hình như cô gái Thủy Băng này và chàng trai Thiên Phong kia . Hai người họ , nhìn bên ngoài có lẽ khá là giống nhau , bề ngoài rất lạnh lùng xa cách , nhưng thái độ vẫn có phần lịch sự .

Những người còn lại thì cũng không bình thường . Con trai người thì nói những lời lẽ ngọt ngào đối với các thiếu nữ , người thì nghiêm túc sắc bén , người thì ôn nhu thân thiện . Con gái thì cũng như vậy , người thì sắc bén tinh tường , người thì nóng bỏng quyến rũ , người thì hiền lành dễ thương . Đường như 8 người ở đây , mỗi người một tính cách , khiến cho người khác không thể không yêu . Hắn nhìn ra , ở đây nam lẫn nữ đều nhìn 8 người họ bằng ánh mắt say mê . Nhưng hắn hiểu , cả 8 người họ chẳng hề quan tâm về điều đó cả ngay cả những người hiền lành và ôn nhu nhất .

Khi đó hắn tự hỏi , chắc chắn 8 người này không phải là chủ tiệm , vì tin đồn nói rằng chủ tiệm này chưa từng xuất hiện . Hắn rất muốn biết là người nào có con mắt sắc bén có thể nhìn ra tài năng của bọn họ và khiến bọn họ làm việc vì người đó . Nếu nói ra thì chỉ riêng cô gái Thủy Băng và chàng trai Thiên Phong kia thôi thì đã chưa chắc làm việc dốc hết sức như vậy chỉ vì tiệm bánh này rồi . Họ là những người lạnh lùng khó đoán thì tại sao lại nghe lời của chủ tiệm này ?

Còn chưa kể đến từ ngày khai trương tiệm bánh cho đến nay , chưa một ai biết được danh tính hay khuôn mặt của chủ tiệm này như thế nào . Dù có rặng hỏi 8 người kia như thế nào thì bọn họ cũng vẫn không chịu nói .

Cho đến khi hắn vào đây ăn thì lại may mắn nghe được tin là chủ tiệm bánh đã trở về và người đàn giai điệu đó chính là chủ nhân của tiệm bánh này .

Điệu nhạc đó cho đến nay hán vẫn không quên , khi ấy hán nhận ra người đàn là một cô gái vì bản nhạc đó , cứ như là đang đem hết nỗi nhung nhớ , những nỗi đau , sự bi thương vào bên trong bản nhạc , từ đó hán mới nghĩ rằng đó chính là một cô gái .

Nghe 8 người kia nói , loại bánh Chocolate Love Milk kia chính là do chủ tiệm này làm ra lại khiến hán ngỡ ngàng . Hèn gì 8 người kia lại tự hào khi nói đến cô gái chủ tiệm này .

Cho đến nay hán mới chợt nhớ ra rằng cuốn truyện " Si tâm tuyệt đối " kia cũng có miêu tả loại bánh này , nhưng lại không hề có tên . Nhưng theo cách miêu tả thì hán có thể xác định rằng chiếc á trong truyện đấy đó chính à bán Chocolate Love Milk này đây .

Điều đó khiến hán muốn xác nhận lại xem . Cô gái tên Từ Băng , em gái của chị hán có phải là chủ tiệm ở đây không . Nếu như hán điều tra ra được thì không phải lại có thêm bằng chứng nữa sao ?

Hán lại đi đến căn phòng bánh kia , bao trọn toàn bộ . Cũng may là khi ấy chỉ có mình hán ở trong phòng đó nếu không muốn bao trọn cũng không được .

Không gian bên trong vẫn như ngày hôm đó . Một màu đen nhưng vẫn sang trọng và tôn quý .

Hán vẫn gọi loại bánh đấy , lại tiếp tục may mắn vì bánh đó vẫn chưa bán hết . Sau khi bánh được dọn lên , hán không nhanh không chậm , nhẹ nhàng ăn từng miếng , cảm nhận vị ngọt của chiếc bánh này . Hán không phủ nhận rằng dù chiếc bánh này rất đắt tiền nhưng ăn rất đáng .

Hán tự hỏi , liệu hôm nay hán có may mắn nghe được tiếng đàn piano đó nữa không ? Điều đó còn phải phụ thuộc vào số mệnh , nếu ông trời muốn hán tìm ra sự thật thì hán sẽ không bỏ lỡ , nhưng nếu cả ông trời cũng không giúp hán thì chỉ sợ rằng vẫn như lời cô nói , hán sẽ chẳng tìm ra .

Hán tiếp tục ăn , hy vọng mình sẽ may mắn .

Sau khi ăn hết bánh rồi hán mới thở dài . Xem ra hôm nay hán không nghe được rồi . Khi hán chuẩn bị rời khỏi phòng thì lại tình cờ nghe được tiếng đàn . Lần này hình như không phải đàn cho mọi người nghe mà là chỉ đơn giản là muốn đàn . Hán vui mừng , thầm cảm ơn ông trời . Hán từng bước từng bước đi theo tiếng nhạc , hán cảm nhận được giai điệu lần này có mang theo sự vui vẻ , sự nhớ nhung nhưng cũng có sự đau buồn .

Vừa đi hán vừa nghĩ , cô gái tên Mạc Từ Băng này tại sao lại có nhiều thân phận như vậy , khiến hán thật rối . Điều tra từ thân phận này cho đến thân phận khác , hán thật rất khâm phục tài năng của cô gái này . Trong công việc thì cơ trí , thông minh , sắc bén . Trong việc nội trợ cũng xuất sắc đến mức có một tiệm bánh nổi tiếng đến vậy .

Nếu như so về sự giàu có thì cô gái này mở tiệm bánh này để làm gì ? 8 người kia chắc chắn tiền lương một tháng rất cao . Hán không biết rằng câu hỏi đó 2 năm trước 8 người kia cũng từng hỏi nó một lần ...

Suy nghĩ một hồi thì hán đi đến một căn phòng cách xa phòng ăn kia . Hán chậm rãi mở hé cửa ra nhìn , lần đầu tiên hán làm việc này , có chút xấu hổ nhưng sự tò mò kia đã lấn áp đi .

Bên trong có rất nhiều nhạc cụ khác nhau , tất cả đều là loại mới nhất và sang trọng nhất .

Hán để ý nơi có đàn piano kia , có một cô gái đưa lưng về phía hán . Cô gái này có mái tóc màu tím , y như màu tóc hán . Mái tóc xõa ra đơn giản cũng y như ngày ở buổi tiệc đó , cô gái đó đưa lưng về phía hán vậy . Tim hán đập nhanh hơn bình thường , đây là lần thứ 2 hán nhìn bóng lưng này . Còn lần thứ nhất mà hán đối diện với cô gái này đó chính là lúc hán vừa trở về nước , đôi mắt tím kia cũng y như hán , sắc bén , u buồn .

Hán khẳng định ! Cô gái này chính là chủ tiệm cũng chính là người hán đang tìm kiếm . Hán đứng bên ngoài lắng nghe tiếng đàn , nhìn những ngón tay thon thả kia đang đánh đàn thật là đẹp mắt . Khi hán đang chìm đắm trong giai điệu kia thì bên tai lại nghe được một giọng hát trong veo . Hán cả kinh , giọng hát này không phải là giọng hát nữ trong cây bút ghi âm mà hán tìm được trong phòng nhạc ở nhà hán sao ?

Giọng hát này chẳng khác bao nhiêu cả , rất trong veo , rất nhẹ nhàng , như đang rót mật vào tai người nghe . Nhưng lời nhạc lại không ngọt ngào như vậy , cảm giác rất bi thương .

Tim hán bất giác nhói đau . Hán cảm nhận được điều đó , vì sao ? Vì sao mỗi lần nghe hay cảm nhận được cô gái này đang đau buồn hay cô đơn thì tim hán lại đau đến như vậy ? Hán khẳng định rồi , cô gái thật sự là người hán yêu 3 năm trước , cuốn truyện kia chính là hiện thực !

Nhưng hiện tại cái tình yêu đó đối với hán thật mơ hồ , như có như không , không rõ ràng .

Hán sẽ để thời gian quyết định . Cô gái này đau buồn tận 3 năm , còn nghĩ hán đã chết , hán từng liên tưởng đến cảnh tượng cô gái này đến viếng mộ của hán . Khi biết hán còn sống có phải cảm thấy thật đau thương không ? Nếu nói ra hán thật tệ bạc , nằm im một chỗ suốt 3 năm , còn để cho một cô gái khác đau buồn và bi thương đến vậy .

Nhưng bây giờ đối với hán , tình yêu này còn tồn tại hay không ? Hán vẫn không rõ được ...

Không hiểu sao hán lại phát ra tiếng động khiến cô gái đang đàn kia dừng lại . Hán thoáng sợ hãi nhưng rồi lại đứng thẳng lên , mở cửa ra , nhẹ nhàng đi vào .

Còn nó thì cảm thấy có điều lạ , nếu như là một trong 8 người kia sẽ không lén lút và bước vào rồi im lặng như vậy .

- Chúng ta lại gặp nhau _ Hấn lên tiếng nói trước

Nó giật mình hoảng sợ . Giọng nói này dù có qua bao nhiêu năm nó vẫn nhớ , còn chưa kể mấy ngày nay nó đều nghe thấy . Vì sao hấn lại có mặt trong phòng này ? Nếu hấn muốn nhìn thấy nó thật thì sao ? Nó sẽ ngăn được sao ?

- Vì sao anh lại ở đây ? _ Nó bình tĩnh trả lời

Lần nữa nghe được giọng nói lạnh lùng này khiến hấn vừa vui mừng nhưng lại cảm thấy xa cách không thôi .

- Tôi đến tiệm bánh cô ăn , chỉ có điều lại nghe được tiếng nhạc của cô

- Vậy hiện tại anh về được chưa ? _ Nó gấp gáp hỏi hấn

- Vì sao cô lại không xuất hiện đối mặt với tôi ?

- Vì sao tôi lại phải làm như vậy ?

- Vậy thì vì sao cô lại không thể làm vậy ?

Hai người liên tục hỏi nhau nhưng người cuối cùng phải trả lời lại là nó . Nó im lặng hấn cũng im lặng , dường như hai người không muốn nói gì nữa

- Khi nghe cô hát tôi tình cờ nhớ đến giọng cô gái bên trong một cây bút ghi âm mà tôi tìm thấy ?! _ Hấn dò xét nhìn xem cô gái này có phản ứng gì không

Quả nhiên ...

Nó thoáng giật mình , chợt nhớ ra cây bút mà ba năm trước đó . Nhớ đến khi đó nó nghe hấn hát mà đã say mê không thôi nên hôm sau đã đem theo một cây bút ghi âm loại đắt và rõ nhất , ghi âm lại bài hát mà hai người hát . Không hiểu sao khi về nhà nó lại không tìm thấy ở đâu , rồi sau đó nó cũng quên mất đi . Bây giờ nghe hấn nhắc đến thì ra mình đã làm rơi ở nhà hấn , giọng hát của hấn cứ như được phát lại trong đầu nó vậy .

- Có lẽ là trùng hợp _ một lúc sau nói mới trả lời nói

Hấn nhếch mép cười , tai hấn rất nhạy bén , tất nhiên nhận ra hai giọng đó là một rồi . Vậy mà cô gái này vẫn tiếp tục phủ nhận ?

- Sẽ có một ngày tôi biết hết tất cả về cô và nhìn thấy rõ khuôn mặt cô !

Nói xong hấn rồi đi , để lại nó một mình ở trong phòng . Nó từ từ xoay người lại , khuôn mặt xinh đẹp đau đớn nhìn ra ngoài cửa , đôi mắt màu tím trong veo đẹp đẽ kia rơi lệ . Cảnh tượng này , câu nói này thật khiến nó đau lòng . Cứ như ba năm trước , ở sân sau trường , hấn cũng từng nói là sẽ tìm ra quá khứ nó , cũng đồng nghĩa là điều tra thân phận thật của nó . Chỉ là hiện nay hấn nói là sẽ có một ngày biết hết tất cả về nó và nhìn rõ mặt nó sao , cũng đồng nghĩa với việc hấn sẽ đi tìm sự thật một lần nữa . Nó tin ! Nó tin hấn sẽ tìm ra , cũng như ba năm đó , khi nó hoài nghi về hấn , đặt một chút hy vọng về phía hấn thì từ khi đó nó đã biết rằng hấn nói được làm được , hy vọng đó cũng không sai .

Nhưng hấn tìm ra rồi thì sẽ như thế nào ? Hấn sẽ nhớ được chuyện của 3 năm trước sao ? Sẽ còn yêu nó sao ?

Nước mắt lại chảy ra càng nhiều , tim nó khẽ nhói lên . Nhưng vẫn không kim được mà mỉm cười . Chuyện đó cứ đợi khi đó rồi tính đi , chỉ cần hấn thật lòng yêu nó , nó chắc chắn sẽ khiến hấn yêu mình một lần nữa .

Nó lau nước mắt đi , mỉm cười nhẹ nhàng . Rồi khỏi tiệm bánh ...

Còn hấn sau khi rời khỏi , lòng vững chắc lời nói ban nãy . Hấn nhất định phải tìm ra bằng bất cứ giá nào !

End chap 84

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Kể Lại Chuyện 3 Năm Trước

Tiệm cafe

- Em hẹn anh ra đây có việc gì ? _ Cậu đối diện nhìn hấn , trong lòng thầm biết kết quả

- Anh có lẽ đã biết câu trả lời _ Hấn từ tốn uống tách sữa
- Em rất muốn biết ?
- Phải
- Không phải Thanh đã nói là tất cả sự thật đều nằm ở trong cuốn truyện đó sao ?
- Em muốn nghe anh kể - tất cả _ Hấn nói chắc chắn thêm một lần nữa
- Phải bắt đầu từ đâu nhĩ ? Anh sẽ kể thật tóm tắt nhé
- Hừm, thật ra 3 năm về trước nó với hiện tại rất khác nhau nhưng lại có một điểm chung . Có lẽ trong cuốn truyện kia cũng có đề cập đến phải không ?

Hấn gật đầu, hấn chợt nhớ lại cái quá khứ đó, hấn khẽ rùng mình. Cái quá khứ đó đối với một cô gái đúng là ác mộng, khi ấy hấn thật đau lòng cho cô gái này nhưng lại không ngờ cô gái kia là thật, câu chuyện đó cũng là thật.

- Khi đó, Băng nó có thích một người con trai trong trường nhưng khác lớp. Năm đó, trong trường, cậu trai đó là người đẹp trai nhất và rất đào hoa. Cô gái nào cũng yêu mến không thôi, nhưng người này lại rất lẳng nhăng, thay bạn gái như thay áo. Dù biết vậy nó cũng thật ngốc mà đem lòng yêu người con trai đó. Nó dùng hết dũng khí mà đi tỏ tình, không ngờ hấn ta lại đồng ý. Từ đó hai người họ quen nhau, cho đến mấy tháng sau nó đến khách sạn nói mà hấn ta ở. Mở cửa phòng thì lại thấy cảnh tượng đáng kinh tởm kia, nó đau lòng. Mấy ngày sau nó lâm bệnh nặng, sốt rất cao, anh phải từ Mi trở về đây xem nó, có lẽ khi đó Thư cũng có về nhưng anh lại không gặp mặt. Khi hạ sốt thì nó tỉnh lại, từ đó anh không còn nhìn thấy nụ cười tỏa sáng của con bé nữa. Sau đó, những chuyện kinh khủng liên xảy ra dồn dập, lúc thì đi vào đồn công an quấy phá ngồi uống trà, lúc thì điên cuồng tìm kiếm hấn ta. Chẳng bao lâu nó lại lâm vào bệnh nặng, sốt rất cao, khi bị đưa vào bệnh viện, nó phải nằm viện 3 4 ngày. Một ngày kia, anh có việc bận nên không thể nào ở lại đây được, chỉ còn mình Thanh mà thôi. Trùng hợp hôm đó nhỏ đi mua đồ cho thì nó tỉnh lại, rồi lại chạy ra ngoài, tỉnh cờ gặp lại hấn ta, nó như nhớ lại mọi chuyện, điên cuồng nói gì đó với hấn ta, nhỏ tức giận quá nên mới giết chết hấn ta luôn.

Cậu hơi ngừng lại, nhớ đến những chuyện này lại thấy thật thương cho cô em gái của mình.

- Sau sự việc đó chẳng hiểu sao lại đến chuyện mà nó giết hết đàn ông ở những quán bar kia. Mấy trăm người chết đi, khi đó vụ án này vẫn không thể nào tìm ra hung thủ. Ai lại tin được một cô gái lại có thể giết nhiều đó người cơ chứ. Nhưng sự thật là người giết chính là nhân cách máu lạnh nhất của nó, từ đó sinh ra 3 nhân cách khác nhau. Cho đến khi, nó gặp được em, chuyển đến một ngôi trường mới. Anh cũng chẳng rõ tình cảnh khi đó như thế nào nhưng dần dần hai đứa có tình cảm, theo như anh biết thì khi đó em trai lạnh lùng của anh lại chủ động theo đuổi em gái anh. Khi biết được, anh còn không thể nào tin được đây chứ, một người lạnh lùng không quan tâm đến con gái như em cũng có ngày gục ngã bởi một cô gái. Lúc ấy anh thật muốn biết em có thành công hay không. Vì nếu em muốn yêu, muốn theo đuổi nó sẽ chẳng dễ dàng đâu, đó là một đoạn đường dài đầy. Nhưng kết quả lại khiến anh hiểu rằng em là thật lòng, là nghiêm túc mà theo đuổi. Anh tự hỏi vì sao em lại trở nên như vậy? Cho đến khi anh gặp chị của Băng, anh mới hiểu cảm giác đó của em. Những chuyện sau đó có lẽ em cũng biết rất rõ rồi.

Cậu lại tiếp tục ngừng, nhẹ nhàng uống một ngụm cafe rồi tiếp tục nói

- Anh nhận ra, kể từ khi em quen biết con bé đó, em đã thay đổi rất nhiều. Lời nói rất ôn nhu, không mang sự lạnh lùng nào cả, đối với Băng nâng như nâng trứng. Yêu thương con bé hết mực, vì con bé mà chẳng màng đến mạng sống của mình. Khi biết tin con bé gặp nguy hiểm thì em lại là người hoảng sợ hơn bất cứ người nào. Bất cứ người nào cũng sẽ nhận thấy rõ tình yêu của em dành cho Băng sâu đậm đến cỡ nào. Hình ảnh mà hai người hạnh phúc bên nhau thật khiến người khác ghen tỵ. Khi đó anh tin rằng, hai đứa chẳng thể nào xa rời. Nhưng ông trời lại muốn trêu đùa hai đứa, khiến hai đứa xa cách đến tận 3 năm. Ba năm này, nó sống như người không hồn. Suốt ngày chỉ lao đầu vào công việc, khi về nhà thì lại tiếp tục làm việc nữa, nhưng Thanh có nói tất cả cũng sẽ có điểm dừng. Mỗi đêm khi nó ngủ, Thanh nói đều sẽ nghe được tiếng la hét của nó, luôn luôn nhắc đến tên em, có lẽ nó nhớ đến những kỷ niệm với em. Hằng đêm nó đều mơ thấy những cảnh tượng này, nhưng anh hiểu, đối với nó những giấc mơ này chính là ác mộng. Anh biết, nó rất đau lòng, đến đêm tối thì lại ngồi ở một góc mà lặng lẽ khóc. Nhìn nó như vậy, anh đau lòng đến nỗi muốn đến gặp em và đập cho em một trận, khiến em phải tỉnh dậy. Tỉnh dậy mà nhìn xem, em đang bỏ rơi người mà em yêu thương, khiến nó phải đau đớn rồi khóc bi thương đến như vậy. Nhưng dù có đánh em đến cỡ nào thì em sẽ tỉnh lại sao? Em thật không đáng mặt là đàn ông, em hứa với nó nhiều điều, rốt cuộc em lại nằm yên một chỗ. Ba năm! Hai đứa xa cách đến tận 3 năm, em có biết khi đó nó thật sự đau cuồng đến nỗi nào không? Dù chỉ là một cái nhếch mép anh cũng không nhìn thấy được chứ nói gì đến nụ cười đây?

Cậu càng nói lại càng tức giận, sau những nỗi đau đó, em gái cậu lại phải làm một nhân viên quèn trong công ty hấn sao! Nó là một chủ tịch lại đi làm nhân viên ở nơi khác, hấn không thấy xót sao?

- Em thật sự yêu cô ta đến như vậy sao? _ Hấn nhìn cậu, mở miệng nói. Những gì cậu nói hấn đều biết, hấn đều cảm nhận được, hấn thậm chí còn khóc khi đọc đến cuốn truyện kia nữa!

- Em tự hỏi tìm mình đi! Tìm em trao trọn cho nó, đến bây giờ anh tin trái tim đó vẫn còn ở chỗ Băng. Chỉ là hiện tại, em lại quên mất cô gái mà em yêu thương không màng đến tính mạng! Lạnh lùng với nó, xem nó như người lạ

- Em thật sự biết yêu sao? _ Hấn như tự hỏi chính mình vậy

- Yêu! Nó rất vĩ đại, em đã bị tình yêu đó mà chìm đắm vào. Hãy để mọi thứ thuận theo tự nhiên, anh tin sẽ có ngày em nhớ ra tất cả. Và anh muốn tận mắt nhìn thấy vẻ mặt của em khi biết những gì mà em đã làm với Băng! Em sẽ thật hối hận và cảm thấy chán ghét bản thân mình. Anh tin là như vậy!

- Nếu em thật sự quên nó vĩnh viễn thì anh sẽ chẳng thể nào mà lấy vợ được đâu đấy !

- Vì sao ? _ Hấn khó hiểu nhìn cậu

- Hừ , còn không phải vì lời hứa lúc nhỏ của 3 cô gái kia sao ? Đều phải đám cưới chung một chỗ , chung thời gian và chung một lễ đường . Ngay cả thằng Bảo cũng đang muốn cưới vợ kia , cũng còn mình em thôi đấy ! Em mà quên đi thì sẽ biết tay anh

Nói xong cậu rời khỏi tiệm cafe đó . Chỉ còn lại mình hấn ...

Hấn trầm ngâm nhìn tách sữa màu trắng đục kia . Có phải hấn thích uống sữa cũng bởi vì cô gái đó không ? Hấn nhớ lại câu nói của anh vào ngày ở tiệm bánh Violet Love kia , " Thời gian rồi sẽ thay đổi con người " . Có phải khi gặp cô gái đó , hấn đã thay đổi như lời cậu nói không ? Những gì mà cậu nói , hấn đều như nhớ rất rõ , hấn đều cảm nhận được , đó chính là sự thật .

Hấn nhìn ra ngoài đường , trong lòng tự hỏi bản thân rằng " Thế giới này thật nhỏ bé đến vậy sao ? Sau 3 năm không gặp mà mình vẫn gặp lại nhưng lại xem cô gái đó như người lạ , tìm mình thật đau ! Có phải ông trời đang trừng phạt mình vì đã đối xử với cô gái ấy như vậy không ? Có phải ông trời đang muốn hấn nhớ lại và bù đắp không ? "

Hấn tự cho rằng đó chính là sự sắp xếp của ông trời . Hấn sẽ tin tưởng vào ông ! Tin ông sẽ khiến hấn nhớ lại , tin ông sẽ cho hấn cơ hội bù đắp cho cô gái kia . Hấn không phủ nhận rằng , đối với cô gái kia hấn vẫn còn cảm giác rất kì lạ ...

End chap 85

Hôm nay hai chap rồi nhé ^^ Máy bạn ngủ ngon

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Tấm Ảnh Mang Kỷ Niệm Đẹp

Hôm nay , hấn lại tiếp tục nghỉ làm . Đi khắp nơi điều tra như trong cuốn truyện đã viết

" - Thử ký , hôm nay tôi sẽ không đến công ty , mọi công việc nhờ cô rồi

- Vâng , chủ tịch cứ làm việc của mình đi ạ "

Nó khá thắc mắc vì sao mấy hôm nay hấn không đến công ty , nhưng với thân phận hiện tại nó vẫn là không nên nói nhiều . Nhưng cảm giác của nó dạo này cũng thật khác lạ .

Còn ở chỗ hấn , hấn lại tiếp tục đi tìm những chứng cứ về cô gái kia .

Địa điểm tiếp theo mà hấn đến chính là tiệm kem trong truyện viết . Đối với tiệm kem này , hấn lại có cảm giác thật thân thuộc , cứ như là chỉ cần vào bên trong hấn sẽ biết rất nhiều sự thật .

- Kính chào quý khách . A ... ? _ Cô gái phục vụ kia mỉm cười vui vẻ nhìn đến hấn thì ngạc nhiên

Hấn đứng yên nhìn cô gái phục vụ này . Hấn lại có cảm giác mình gặp cô gái này nhiều lần rồi ...

Hấn đi đến một cái bàn , ngồi xuống đó .

- Cũng đã ba năm rồi , hôm nay mới thấy cậu lại đến đây đấy _ Cô gái phục vụ kia vui vẻ tiến đến nói

Ba năm ? Cô gái này quen biết hấn ? Hấn phải nắm bắt cơ hội này !

- Có phải còn có một cô gái hay đến đây ăn với tôi không ?

- Lần nào cũng thấy đi chung . Hai người rất xứng đôi nữa !

Đích thực là cô gái này biết !

- Cô có thể kể cho tôi nghe về những chuyện tôi và cô ấy không ? _ Hấn nghiêm túc nhìn cô gái nói

Dĩ nhiên là được rồi ! Cô gái nhìn hấn thất thần , trong lòng thầm nghĩ

- Cô ngồi xuống đi

- Vâng

- Ba năm trước , quán kem chúng tôi chỉ là một quán kem nhỏ mà thôi . Nhưng cô gái kia vẫn luôn đến đây ăn kem của chúng tôi , khi đó nhìn cô ấy thật lạnh lùng và đáng sợ . Chẳng bao lâu sau , cô ấy dẫn anh và những người bạn khác của cô ấy đến . Khi đó tôi nhìn ra , cô ấy không còn lạnh lùng như trước nữa . Và tôi cũng nhận ra , trong mắt anh đầy sự cung chiêu và yêu thương đối với cô gái đó . Dần dần hai người thường đến quán chúng tôi ăn , không lâu sau , ngày kỷ niệm thành lập quán kem chúng tôi cũng đến . Ngày hôm đó có một sự kiện rất thú vị và cũng rất quan trọng đối với chúng tôi . Khi đó , hai người vừa lúc cũng đến ăn kem . Chúng tôi có một sự kiện là các cặp đôi trai gái đi với nhau , cùng nhau ăn một " thảo " kem , trong thời gian quy định , khi ăn xong thì sẽ được hai tấm vé đi xem phim . Hai người đều tham gia , khi đó đúng lúc quán chúng tôi đang rất đông khách . Khi hai người cùng nhau thì ăn thì có rất nhiều người dùng điện thoại quay video lại . Thật bất ngờ là hai người lại chiến thắng , hai người là cặp đôi duy nhất chiến thắng đây . Sau đó , video đó được tung lên mạng , từ đó quán chúng tôi nổi tiếng cho đến hiện tại , tận hôm nay chúng tôi còn giữ lại tấm ảnh của hai người , ai nhìn vào cũng nói rất ngưỡng mộ . Khi đó nhìn hai người cứ như thiên thần hóa thân , nhất là nụ cười của cô gái đó , ngay cả tôi nhìn mà cũng không tự chủ được mà bị quyến rũ bởi nụ cười đó và đôi mắt màu tím kia như khiến tôi chẳng thể nào rời mắt . Điều đặc biệt là màu tóc và đôi mắt của hai người đều là màu tím y hệt nhau , từ đó đến giờ , tôi chưa từng thấy mái tóc có màu tím đẹp đến như vậy _ Cô gái say mê kể , hẳn thì cũng lắng nghe

Hắn xác nhận được rồi . Cô gái đó chắc chắn là người mà hắn " yêu " . Là người mà hắn xem là rất quan trọng , tìm hắn bỗng nhói lên đau đớn , đến khi nào hắn mới nhớ lại đây ?

Hắn gọi kem rồi ăn nhanh chóng , mùi vị ở đây không ngon như các nhà hàng nổi tiếng nhưng đối với hắn , mùi vị này cực quen thuộc . Có phải chăng là vì hắn đã từng ăn qua rồi ?

Đến khi hắn ăn xong định rồi đi thì đi ngang qua bản tin kia , hắn đứng lại nhìn . Trên đó có một tấm ảnh khá lớn . Hắn mở to mắt ngạc nhiên nhìn tấm ảnh , tìm hắn bỗng đập nhanh hơn bình thường . Bức ảnh đó chụp hai người , một nam và một nữ . Cô gái kia khiến hắn như chẳng thể nào thờ được khi nhìn vào , còn chàng trai kia - đó chính là hắn ?! Hắn tiến gần hơn , nhìn thật kỹ cô gái kia . Nhớ lại những lời ban nãy mà cô gái phục vụ kia nói , người cô gái cùng hắn tham dự trò chơi này , chụp ảnh dù chỉ là nụ cười khẽ thôi nhưng thật sự rất đẹp . Hắn cũng phải thừa nhận , cô gái trong tấm ảnh lúc này nhìn thật dịu dàng , thật trong sáng .

Nhưng điều hắn ngạc nhiên là cô gái này có mái tóc màu tím y như người con trai bên cạnh cũng chính là hắn . Đôi mắt của cô gái này cũng màu tím y như hắn , đôi mắt của hai người như là một vậy . Hắn chăm chú nhìn chàng trai trong tấm ảnh , đối với hắn hiện tại thật khác . Hắn trong ảnh thật mới nhìn vui vẻ , ánh mắt cũng hiện lên ý cười , đôi môi nhẹ nhàng cong lên nụ cười nhẹ . Hắn giật mình nhìn , cứ như chẳng thể nào tin vào mắt mình được . Đây chính là hắn ba năm trước ? Hắn trong tấm ảnh này , không hề có sự lạnh lùng như hiện tại , mà ngay cả hắn là chính mình ở trong ảnh mà còn cảm nhận được sự ấm áp trong đôi mắt kia , cảm nhận được sự vui vẻ trong nụ cười kia , còn cảm nhận được hắn trong ảnh này thật hạnh phúc ?

Hắn lại đưa mắt nhìn sang cô gái kia . Cô gái này chính là cô gái mà hắn rất yêu mà không màng đến tính mạng đó sao ? Chính cô gái này đã khiến tìm hắn tan chảy ra sao ? Đối với cô gái này hắn thật cảm thấy quen thuộc . Hắn đưa tay lên , nhẹ nhàng đưa tay theo từng đường nét trên khuôn mặt của cô gái này . Cô gái này chính là Mạc Tử Băng ? Thật đẹp ...

Hắn nhớ đến ngày mà trình diễn đó , chỉ là khí chất thôi mà cũng khiến cho những người đó im lặng lạ thường mà đắm chìm vào trong vẻ quyến rũ kia . Chỉ sợ nếu là hắn , hắn cũng chẳng thể nào thoát ra được .

Không biết từ khi nào cô gái kia đã ở bên cạnh hắn .

- Hai người thật sự là một cặp trời sinh , thật rất xứng đôi . Nhớ khi đó , hai người đều giữ tấm ảnh cho riêng mình ấy chứ _ Cô mỉm cười nói

- Đều có một tấm ? _ Hắn ngạc nhiên hỏi lại

- Vâng , khi đó hai người còn viết gì đó ở phía sau tấm ảnh nữa nhưng đến giờ vẫn chưa ai dám đến xem

- Có sao ?

- Có chứ

Hắn im lặng , cô gái kia cũng đi làm việc của mình . Hắn đưa tay , lật tấm ảnh ra đằng sau , hắn mở to mắt ra nhìn , ánh mắt đầy sự ngạc nhiên

" You are my sunshine " ?

Hắn nhận ra , đây chính là chữ viết của mình . Hắn xem cô gái này như ánh sáng của mình sao ? Hắn liền liên tưởng đến cuộc sống của mình lúc trước , cô gái này chính là ánh sáng của đời hắn sao ? Rồi hắn nhìn sang chữ viết của cô gái kia , nét chữ thật đẹp , thật sang trọng .

" Thanks You Because You Love Me "

Cô gái này đang cảm ơn hắn sao ? Hắn yêu cô gái này ?

Hắn nhanh chóng rời khỏi quán . Trở về nhà tìm kiếm tấm ảnh mà cô gái kia nói

Lục lại một hồi hắn cũng đã tìm ra . Thì ra hắn cất kỹ đến như vậy , đã 3 năm rồi , tấm ảnh vẫn còn rất mới . Cầm tấm ảnh ở trong tay , ngồi một hồi nhìn chăm chú tấm ảnh . Mỗi hắn khẽ nhếch lên , chẳng hiểu sao , hắn lại cảm thấy thật hạnh phúc . Một lát sau hắn mới cảm nhận được rằng hắn đang khóc ,

đây đã là lần thứ 2 rồi, cả 2 lần đều vì cô gái đó . Hắn thật sự đã yêu cô gái đó rồi, dù là trước đây hay ở hiện tại, có lẽ hắn đã " yêu " rồi . Nhớ lại hình ảnh cô gái thư ký ngốc nghếch kia hắn lại mỉm cười . Dù là ở hình dạng nào, hắn vẫn cảm giác thật quen thuộc .

Chỉ là cô gái kia đến khi nào mới thật sự xuất hiện với thân phận Mạc Tử Băng đây ? Hắn thật muốn biết, đối với cô gái đó, hắn có thật là đã " yêu " rồi không ?

Hắn phải nhanh chóng khiến cô gái đó xuất hiện với bộ mặt thật thôi !

End chap 86

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Rắc Rối !

Ngày hôm sau, cuối cùng hắn cũng đến công ty. Nhìn thấy hắn, nó khẽ mỉm cười, mấy ngày nay không gặp hắn mà nó nhớ hắn thật nhiều. Hiện tại nhìn thấy hắn vẫn vẻ mặt lạnh lùng kia, nó thật yên tâm, cứ tưởng những ngày nay hắn xảy ra chuyện ấy chứ ...

Làm việc gần hết cả buổi sáng, nó rời khỏi văn phòng của mình rồi đi mua đồ uống.

Khi trở lại nó định tiếp tục làm việc thì giật mình nhìn màn hình vi tính của mình. Hệ thống của công ty hắn đã bị người khác khống chế, và xem ra gần như chẳng bao lâu nữa tư liệu của công ty đều sẽ bị người khác biết !

Nó nhanh chóng chống lại loại virus này nhưng hầu như vẫn không thể nào ngăn chặn được. Chết tiệt ! Máy tính này của thư ký thật chất là chẳng thể nào đủ điều kiện để ngăn chặn. Nó nhanh chóng nhớ đến máy tính của hắn, lập tức đến phòng hắn.

Không gõ cửa mà nó trực tiếp mở cửa chạy vào bên trong. Vào bên trong mới thấy hắn đang nhắm mắt trên màn hình máy tính, bàn tay hắn điều khiển nhân từng phím, như hiện như không. Nó thất thần một chút rồi lại nhanh chóng tỉnh táo lại, đến gần hắn báo cáo tình hình.

- Thưa chủ tịch, có người đã cài virus vào hệ thống của chúng ta. Tài liệu của công ty sắp bị người khác biết rồi ạ !

- Hừ ! Hiện tại lại có thể thiếu nhân lực !

Hắn trầm giọng, lạnh lùng nói. Hôm qua hắn đã cho nhân viên của mình đi nghỉ, đi du lịch chơi vài ngày. Nhân viên hơn phân nửa đã rời đi, chỉ còn không bao nhiêu, vậy mà đa số đều là nhân viên chuyên gia về vi tính ! Hiện tại muốn tìm người giúp đỡ cũng chẳng thể nào tưởng được.

Nó cũng biết rõ điều này, nên cũng rất lo lắng. Nhanh chóng đứng bên cạnh hắn, liếc mắt nhìn màn hình vi tính. Không xong rồi ! Còn ít nhất là 30' nữa là sẽ hoàn toàn bị xâm nhập ! Hắn ngừng lại, cân bản hắn không thuộc về chuyên môn này, hắn cũng chỉ tìm hiểu qua mà thôi. Nên cũng chẳng thể nào làm gì được ! Nếu nói thì người xâm nhập lần này thật quá giỏi đi ! Nếu như để hắn tra ra đó là kẻ nào hắn sẽ khiến người đó hối hận nhưng hiện tại hắn phải giải quyết cái chuyện này đã.

- Cô có cách gì ? _ Hắn nhìn nó, cô gái này từng nói là thông minh hơn cả hắn, IQ cao hơn hắn, khi đó hắn cũng chẳng để tâm đến lời nói đó có phải là chế nhạo mình hay không. Hắn muốn xem cô gái này có thật là như vậy hay không dù trong lòng hắn, chẳng biết từ lúc nào đã tin tưởng cô gái này tuyệt đối

- Chủ tịch có thể tin tưởng tôi không ? _ Nó không trả lời mà hỏi ngược lại hắn

Trong vô thức, hắn không cần nghĩ mà đã gật đầu. Hắn thật sự đã nhận ra, đối với cô gái này hắn tin tưởng vô điều kiện ...

- Vậy chủ tịch có thể cho tôi sử dụng máy tính này không ?

- Được _ Nói xong hắn đứng dậy nhường chỗ cho nó

Hắn nói rất đơn giản nhưng đối với người khác lại chẳng phải như vậy. Hắn là chủ tịch của công ty lớn nhất nhì thế giới vậy mà lại có thể nhường chiếc ghế chủ tịch kia cho một cô gái đang làm thư ký của mình ngồi ! Nói ra chỉ sợ không ai tin mà thôi nhưng đây lại là sự thật.

Nó cũng có chút bất ngờ khi thấy hắn thật sự nhường chỗ cho mình. Nó hiểu rõ, hắn là một chủ tịch, chỉ sợ chiếc ghế này không ai dám ngồi ngoại trừ hắn. Hắn còn là một người con trai, lòng tự trọng tự nhiên sẽ rất cao, thế mà lại để một cô gái ngồi lên chiếc ghế chủ tịch của mình. Tim nó bỗng thật ấm áp, nó không suy nghĩ nhiều nữa mà lập tức ngồi vào chiếc ghế kia. Bàn tay thon thả kia của nó, thuần thục mà thao tác trên các phím kia. Nhanh không thể tưởng, màn hình vi tính kia, từng dòng chữ cũng theo độ nhanh của nó mà di chuyển.

Hắn nhìn nó , nhìn nó chăm chú thế kia . Lần nào cũng vậy , mỗi lần mà nó làm việc thì luôn chẳng màng đến xung quanh nữa , chỉ đơn giản là chăm chú vào việc của mình . Hắn cũng nhanh chóng tập hợp những người chuyên gia máy tính để giúp đỡ nó .

10' trôi qua mà nó vẫn chỉ làm trì trệ được thêm 15' nữa . Một mình nó không thể nào làm được gì , nó cũng chắc chắn rằng người xâm nhập hệ thống kia cũng không phải chỉ có một mình . Nó ngược mặt lên nhìn hắn , nhìn dáng vẻ trầm ngâm của hắn , như là nó nhìn thấu được vẻ lo lắng của hắn . Cảm giác bất lực kia thật khiến nó đau lòng , nhanh chóng quyết định . Nó nhấc điện thoại lên , gọi cho ai đó rồi cúp máy . Hắn cũng cố đề ý nhưng rồi cũng để cho nó làm , hắn tin nó !

- Chủ tịch !

Tiếng nói của Đông Nam vang lên , nó vẫn không quan tâm mà tiếp tục công việc của mình . Còn hắn thì khẽ nhú mồm , nhìn Đông Nam .

Bước vào , Đông Nam nhìn thấy một cảnh tượng thật kinh hãi . Thư ký thì lại ngồi ở ghế chủ tịch , chủ tịch lại ngồi ở ghế sofa ?! Khuôn mặt Đông Nam ánh lên sự ngạc nhiên tột độ

Nhìn thấy Đông Nam như vậy , hắn khẽ than . Thật là có chút mất mặt , nhưng rất nhanh cảm giác đó liền tan biến đi .

- Có chuyện gì ? _ Hắn trầm giọng hỏi

Đông Nam cuối cùng cũng bị kéo về hiện thực , lúng túng một hồi rồi lại bình tĩnh nói

- Thưa chủ tịch , đột nhiên có khoảng 50 người đến công ty của chúng ta . Rồi không nói gì tự tiện đi vào bộ phận hệ thống của công ty mà sử dụng ! _ Về chuyện xâm nhập , Đông Nam cũng đã biết . Nhưng còn tốp người đó thật kỳ lạ , hệ thống bảo mật của công ty này rất chặt chẽ , khó mà đột nhập được vậy mà bọn họ lại có thể nhanh chóng xâm nhập được máy tính của công ty bọn họ thì chỉ có một khả năng đó chính là bảo mật đã được mở ! Mà người mở được bảo mật chỉ có chủ tịch , và cũng chỉ có máy tính của chủ tịch mới có thể mở được . Nghĩ đến đây , Đông Nam không tự chủ mà nhìn cô gái kia , Đông Nam thoáng giật mình , cô gái ngồi ghế kia mà ngày đầu anh gặp như tan biến mà bây giờ chỉ còn lại sự lãnh đạm và chăm chú kia mà thôi .

Hắn nhú mồm , suy nghĩ một chút rồi cũng nhìn về hướng của nó . Ban nãy cô gái này có gọi điện thoại nói gì đó mà đến đây trong vòng 5' , rất lạnh lùng , rất uy nghiêm . Bộ não hắn hoạt động hết công suất , nếu nói cô gái này chính là tiểu thư nhà họ Mạc kia , thì hiện tại chẳng phải chính là chủ tịch của công ty lớn nhất kia sao ? Vậy ban nãy cô gái này chính là đang gọi cho người của công ty nó ? Cô gái này biết rõ nếu làm vậy thì sẽ bị bại lộ danh tính thật sự !

Tốt lắm ! Lần này hắn có thể nhìn thấy bộ mặt thật của cô gái này rồi ! Hắn tin tưởng , người của cô gái này rất chuyên nghiệp ! Bọn họ lại có thể vì chủ của mình mà giúp cho công ty khác ! Tất cả cũng chỉ vì một lời nói của chủ tịch như nó . Nghe cách Đông Nam nói thì có vẻ tốp người kia rất lạnh lùng , lại có thể cao ngạo mà tiến vào công ty của hắn ! Nhưng tính cách như vậy có phải hay không chính là do chủ của bọn họ ? Nhìn bộ dáng hiện tại của nó , thật giống ...

Hắn khẽ nhếch môi lên cười . Cô gái này đúng là thật có khí chất , dù là ở bộ dạng nào thì cái khí chất của cô gái đó chẳng thể nào tan biến . Đúng vậy , nhớ đến ngày đầu gặp cô gái này , hắn cảm thấy thật giả tạo . Hiện tại hắn đã xác định , cái sự giả tạo đó chính là vẻ bề ngoài và cách ứng xử của cô gái này . Hoàn hảo ! Về hóa trang này thật sự có thể lừa được người khác , nhưng lại chẳng thể nào lừa được cảm giác của hắn .

- Nói với những người thuộc bộ phận máy tính hỗ trợ tốp người đó đi _ Hắn mở miệng nói

- Sao ạ ? _ Đông Nam ngạc nhiên nhìn hắn , như chẳng thể nào tin vào tai mình vậy . Chủ tịch hắn cứ nhiên lại có thể cho người lạ mặt vào sử dụng máy tính của công ty bọn họ sao ?

- Tôi không nói lần hai !

- Vâng !

Đông Nam tuy không hiểu nhưng cũng nhanh chóng làm theo , dù có khó hiểu đến cỡ nào , nhưng đối với vị chủ tịch này , anh luôn tin tưởng .

Những gì hắn nói , nó nghe rất rõ . Tim nó đập nhanh hơn , bàn tay khẽ ngừng một lát , nhìn về phía hắn , nhìn thấy đôi mắt đầy cao ngạo kia đang nhìn nó , nó như chợt dạ mà thu mất vẻ , tiếp tục công việc còn đang dang dở của mình . Hắn nhìn thấy dáng vẻ này của nó , lại càng nhếch mép sâu hơn , cô gái này đã biết hắn phát hiện ra điều kì lạ ! Rất thông minh , rất tinh tường mà quan sát nhưng có điều có vẻ ông trời chính là muốn để cho hắn biết trước một bước của sự thật này .

Buổi sáng trời qua đây căng thẳng , cuối cùng cũng phá bỏ được virus đó . Nó ngừng tay rồi thở dài , lần này thật tốn nhiều công sức ! Nó tin tưởng người của mình chắc chắn sẽ phá bỏ được , trước khi làm việc thì bọn họ đã tập được sự đoàn kết , tất nhiên là sẽ phối hợp cùng nhau phá bỏ rồi .

- Alo . Thưa chủ tịch , mọi việc đã thuận lợi . Ngài còn gì cần dặn nữa không ? _ Bên kia là giọng nói của một chàng trai , người này báo cáo lại mọi tình hình

- Không còn gì . Các người làm tốt lắm , hôm sau tôi sẽ tăng lương cho mọi người . Hãy cố gắng phát huy hết mình ! _ Nó nói lại , giọng nói lãnh đạm nhưng vẫn không kém phần tự hào về nhân viên của mình

- Vâng , tạm biệt ngài

Nó cúp máy , định rời khỏi chiếc ghế này lại cứng đờ người . Nó chắc chắn là đã bị bại lộ rồi , không thể nào lừa dối hần được nữa . Nó nhìn hần , 2 cặp mắt nhìn nhau , như muốn nhìn thấu họ đang nghĩ gì . Bầu không khí bỗng rơi vào im lặng

- Cô nói đúng . IQ của cô hơn tôi !

- Chủ tịch quá lời rồi ạ

Hần khẽ nhếch mép lên , nhìn cô gái này , hần càng muốn nhìn rõ bộ mặt thật !

- Có phải cô nên " hiện nguyên hình " rồi không ?

- ... _ Nó im lặng nhìn hần , trực giác mách bảo với nó rằng , những điều mà hần biết còn nhiều hơn cả nó nghĩ

Nó không trả lời mà đi đến gần hần , nhìn thẳng vào mắt hần . Đôi mắt này , dù nhìn bao nhiêu lần nó vẫn chẳng thấy chán , khi trước mỗi lần nhìn vào đôi mắt này , nó đều nhìn thấy bóng dáng của mình ở bên trong , nhìn thấy được sự yêu thương của hần đối với mình . Nhưng hiện tại không còn rồi , chỉ còn lại sự lãnh đạm mà thôi ...

Nó tháo tròng mắt màu đen kia xuống , đôi mắt màu tím đẹp đẽ kia hiện ra trước mặt hần . Đôi kính to kia cũng bị nó tháo xuống , hiện tại chỉ còn lại khuôn mặt đẹp đến mê người của nó .

Từ khi nó tháo tròng mắt ra , tìm hần như đập chậm lại theo như từng cử động của nó . Khuôn mặt thật của nó hiện ra ngay trước mặt , hần ngỡ ngàng nhìn . Dù đã nhìn qua ảnh rồi nhưng khi nhìn thấy tận mắt thì vẫn cảm thấy ngạc nhiên . Đôi mắt này đẹp quá , màu mắt này đúng là y như hần , không khác một tí nào cả . Nhớ lại ngày đầu tiên về nước , tham dự buổi dạ tiệc kia , khiến hần thật cảm thấy duyên phận thật kì lạ . Ngay từ đầu , hần đã gặp cô gái này rồi ! Đôi mắt này cho đến hiện tại , chỉ cần lướt qua hần cũng có thể nhận ra .

Mắt to , môi căng mọng , mũi cao , ngũ quan tinh xảo như được khắc vẽ vậy . Cô gái này chỉ dùng khí chất lạnh lùng và cao quý của mình thôi cũng khiến người khác trầm mê mà không thể thoát ra . Chỉ là hiện tại , cô gái này so với cô gái trong tâm ảnh kia thật khác , gầy hơn rất nhiều , vẻ mặt cũng chẳng còn hồng hào như lúc đó nữa . Vì sao lại như vậy ?

- Anh biết được bao nhiêu chuyện rồi ?

- Biết hết tất cả ngoại trừ cô có muốn nói thật cho tôi hay không thôi ?

- Tính ra cô cũng có nhiều thân phận , là tiểu thư của nhà họ Mạc , là tác giả của bộ truyện " Si tâm tuyệt đối " , là người bí ẩn đêm trình diễn kia và thư ký của tôi

Nó thoáng giật mình nhìn hần , thì ra hần đã biết nhiều đến như vậy , vậy hần có phải đã biết cuốn truyện kia chính là nói về tình yêu giữa hần và nó hay không ?

- 4 người kia đã nói cho tôi nghe sự thật về người tôi yêu rồi

Nó lại trầm lặng đứng yên , bọn họ đã nói cho hần nghe rồi . Vậy mà lại không nói cho nó biết , để bấy lâu nay nó giả vờ .

- Anh muốn nói gì ?

- Vì sao cô biết là tôi đã tỉnh lại mà vẫn không đi tìm tôi , mà phải giả dạng như vậy ?

Nghe hần hỏi như vậy , nó cười nhạt , mấp máy môi nói

- Anh thật tàn nhẫn ! Suốt 3 năm nay , em đã đau khổ đến dường nào , đã phải chịu đựng đau đớn đến điên cuồng . Cuốn truyện đó anh đã đọc rồi phải không ? Có lần anh đã từng hỏi là nếu như anh quên đi em , em sẽ làm gì ? Khi đó em phải suy nghĩ thật lâu để trả lời anh , khi đó em không hề nghĩ anh sẽ quên em nên cũng chẳng rõ cảm giác sẽ như thế nào cả . Nhưng câu trả lời mà em nói đó chính là sẽ khiến anh yêu em một lần nữa , khiến anh trao lại con tim cho em nữa . Vì em tin , anh yêu em một lần thì cũng có thể yêu lần thứ 2 . Vụ tai nạn đó , em đã phải chỉ trích bản thân đến nhường nào , nếu như lần đó em đẩy anh ra , thì người nằm viện chẳng phải là anh ! Nhìn anh chảy máu nhuộm đỏ cả bàn tay lẫn quần áo em , em đã hoảng sợ và đau đớn đến nhường nào . Nghe tin anh không còn sống nữa , thế giới quanh em như bị thiêu rụi , chỉ còn lại một mảng màu đen đặc . Còn anh thì sao ? Lại chỉ nằm ở một chỗ suốt 3 năm ! Anh không thấy em phải chịu đau đớn đến dường nào sao ? Phải vùi đầu vào công việc , dù em làm nhiều đến cỡ nào thì mỗi tối hình ảnh anh , những kỷ niệm giữa chúng ta đều hiện về trong mỗi giấc mơ của em . Khi ấy , em đã phải cô đơn đến đáng sợ ! Anh nói sẽ làm chồng tương lai của em , sẽ bảo vệ , yêu thương em . Vậy mà hiện tại anh lại quên mất em là ai ! Có phải cũng đồng nghĩa với việc những lời nói đó sẽ bị bỏ đi sao ?

- Anh mang đến ánh sáng để cứu rỗi thế giới quanh em , vậy vì sao đến cuối cùng anh lại mang ánh sáng ấy đi khỏi ? Anh thật tàn nhẫn huhuhu _ Nói một lượt ra , nó đau đớn không kiềm được mà rơi nước mắt

Hần nghe rõ , những chuyện đó cứ như ám ảnh hần . Bây giờ nghe nó nói như vậy , hần thật cảm thấy đau nhói nơi con tim ! Hần lại cảm thấy hận bản thân mình thật nhiều , vì sao lại quên đi ? Vì sao lại khiến cô gái này đau khổ đến như vậy ? Hần lại có thể quên đi tình yêu sâu đậm của mình dành cho cô gái này !

- Tôi ... xin lỗi _ Ngoài 3 chữ này ra , hấn chẳng biết còn gì để nói nữa

- Xin lỗi ! Anh là kẻ ngốc sao ? Chỉ một câu xin lỗi thì những nỗi đau anh mang đến cho em đều sẽ biến mất sao ? Anh thật ngốc !

Nó khóc ngày càng to , đôi mắt đẹp kia như ngập tràn trong nước mắt . Trông thật đáng thương ...

Nhìn thấy cảnh tượng này , tim hấn ngày càng đau nhói hơn bao giờ hết . Hấn nhận ra rồi , dù cho có quên đi nữa thì hấn chắc rằng cho thâm tâm của hấn , đối với cô gái này hấn vẫn còn yêu . Hấn tiến đến ôm lấy nó , ôm thật chặt , như muốn hai người hòa làm một , hấn muốn được hiểu nỗi đau của nó hiện tại và cũng muốn nó biết tim hấn hiện tại đang đau đớn như thế nào !

- Anh là đồ tàn nhẫn , vì sao lại quên em ! Vì sao lại nhìn em bằng đôi mắt lạnh lùng kia ! Em đau lắm ... anh có biết em đau đến thế nào hay không ? _ Nó ôm hấn , bên tai hấn , không ngừng nói , nước mắt cứ thế mà rơi xuống ướt đầm cả vai hấn

- Xin lỗi , xin lỗi _ Hấn tiếp tục xin lỗi

Không bao lâu sau nó bình tĩnh lại , thoát khỏi hấn , chạy ra ngoài . Bỏ lại hấn một mình ở trong căn phòng .

Hấn nhìn theo ngoài cửa , tim hấn nói cho hấn biết rằng đối với cô gái này , hấn đã yêu một lần nữa rồi ...

End chap 87

* Bù vào chap này rồi nhé , mai ta đi chơi a , sẽ cố gắng viết chap mới nha ^^ *

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Gặp Lại

Ngày sau , hấn không đi làm . Chỉ có mình nó , vẫn tiếp tục đi làm , giúp hấn giải quyết công việc .

Hấn biết , mình chính là đang trốn tránh . Đối mặt thì hấn chẳng biết phải nói gì hay làm gì cả . Cô gái đó đã thừa nhận mình chính là Mạc Tử Băng , hôm qua cô gái đó còn chỉ trích hấn , nói hấn thật tàn nhẫn . Dù chẳng nhớ gì về cô gái này cả nhưng thật sự , hôm qua hấn thật căm ghét bản thân mình , luôn nói rằng mình là thằng tồi vì sao lại đối xử với cô gái đó như vậy .

Hôm nay , hấn muốn tìm cô gái tên Thanh kia để nói chuyện ...

- Anh hẹn tôi ra đây là có việc gì sao ? _ Nhỏ ngồi đối diện hấn , vẻ mặt thật thản nhiên hỏi

- Tôi có chuyện muốn hỏi

- Được , chỉ cần tôi biết , tôi sẽ trả lời anh

- Ừm ... Cô gái đó đã như thế nào trong 3 năm này ? _ Hấn ấp úng hỏi

Ánh mắt nhỏ trầm xuống khi nghe hấn hỏi . Nghĩ đến những gì suốt 3 năm nó chịu đựng nhỏ thật muốn đâm cho hấn chết , nghĩ đến thôi cũng khiến người bạn như nhỏ mà cũng đau lòng rơi lệ thay cho nó không thôi .

- Anh đúng là rất kì lạ . Suốt 3 năm đó anh chỉ nằm yên một chỗ liệu anh có cảm nhận được nỗi đau của Băng không ? Chính miệng anh đã nói , sẽ yêu thương nó , không khiến nó chịu tổn thương nữa . Vậy bây giờ thì sao ? Suốt 3 năm đó , nó phải giãy vò bản thân mình đến dường nào , mỗi đêm đều khóc ở một góc . Nửa đêm thì đều không ngừng gọi tên anh , khi tỉnh lại thì lại nước mắt ròng ròng . Chẳng có đêm nào là ngon giấc cả , anh có cảm thấy đau lòng không ? Tôi biết anh không có lỗi nhưng anh không thể tỉnh lại sớm hơn sao ? Tận 3 năm ! Nó phải chịu đựng suốt 3 năm vậy mà khi nghe tin anh tỉnh lại nó đã vui như phát điên . Nhưng anh lại quên mất nó là ai , không nhớ những kỷ niệm trước kia nữa , nhìn nó bằng ánh mắt xa lạ thì nói nó phải như thế nào đây ? Nếu là anh , anh sẽ như thế nào ? _ Nhỏ tức giận nói , ánh mắt thật lạnh lùng

- ...

Hấn im lặng , nghe cô gái này nói mà tim hấn nhói đau lên từng cơn . Dù là 3 năm trước hay hiện tại , hấn đã yêu cô gái đó rồi . Tình cảm hiện tại khá là mơ hồ nhưng hấn vẫn biết , chỉ cần cô gái ấy khóc tim hấn sẽ đau . Trong 3 năm đó , chỉ là trong vô thức hấn luôn cảm thấy đau lòng .

- Tôi thật rất đau ... _ Hấn thuận miệng trả lời

Thấy hần như vậy , lời nói cũng mang theo sự bi thương , nhỏ cũng đã hạ hỏa .

- Có phải Băng đã biết anh nhận ra nó là ai rồi phải không ?

- Phải

- Vậy thì anh hãy cố gắng mà nhớ lại đi , đừng khiến nó phải chịu tổn thương nữa

Nói xong nhỏ rời đi , chỉ còn lại mình hần .

Từ từ cảm nhận nỗi đau của nó , nhớ đến khuôn mặt hôm qua kia đầm lệ , luôn miệng nói hần thật tàn nhẫn , giọng nói thật chua xót khiến hần thật muốn điên lên . Vì sao bản thân hần yêu cô gái đó rồi lại khiến cô gái ấy đau lòng như vậy trong khi hần đã nói là sẽ không khiến cô gái đó tổn thương nữa ?

Hần rời khỏi tiệm , đi ra ngoài .

Hần từng bước từng bước , nhẹ nhàng đi trên đường . Nhìn dòng người tấp nập đang đi với nhau , những cặp đôi khác khoác tay nhau cười nói vui vẻ . Trong đầu hần bỗng thoáng qua hình ảnh một trai một gái khoác tay nhau ở công viên . Dù chỉ là thoáng qua thôi nhưng điều hần nhận rõ đó chính là màu tóc của hai người , đều là màu tím ...

Hần tự nghĩ có phải mình đã có thể nhớ ra không ? Nhưng thật mơ hồ , đến khi nào hần mới nhớ rõ hết ? Đang suy nghĩ mơ hồ , thì hần đụng phải một người . Hần nhìn lên , là một cô gái , khuôn mặt cũng rất xinh đẹp . Hần xin lỗi rồi định bước đi , thì nghe thấy cô gái kia nói :

- Anh ... có phải là Lâm Thiên Tài ? _ Cô gái này chính là Thư - Người đã hăm hại nó

- Cô là ...? _ Hần nhú mày nhìn cô gái trước mặt , hình như hần đã gặp ở đâu rồi

- Chúng ta có thể nói chuyện không ? _ Anh Thư bình tĩnh nhìn hần nói , cô chưa từng nghĩ là sẽ gặp lại hần , nhưng chẳng ai biết được chữ ngờ cả . Hôm nay cô phải xin lỗi hần thì mới có thể an lòng , mặc kệ hần sẽ làm gì cô ...

Hần khẽ gật đầu , tin tưởng đi theo cô gái này đến một tiệm cafe .

- Có lẽ anh đã quên mất tôi rồi . Tôi là Nguyễn Anh Thư , 3 năm trước là bạn học chung lớp với anh _ Anh Thư nhẹ nhàng nói

Hần tỉnh táo đoán ra . Trong truyện có đề cập đến một cô gái , hăm hại nhân vật chính và nam chính đã đỡ giùm cô gái rồi phải nhập viện . Có phải chính là cô gái này ?

- Việc 3 năm đó tôi làm ra , tôi thật hối hận . Tôi không nên vì bị mù quáng mà làm hại đến người khác . Dù anh có muốn trả thù tôi cũng được , tôi cũng sẽ không nói gì cả , đây là những gì tôi nên nhận . Tôi cũng đã xin lỗi Băng rồi , cô ấy cũng đã tha thứ cho tôi . Nếu như ngày đó , Băng không tha cho tôi thì hôm nay tôi cũng chẳng còn ở thế gian này nữa _ Anh Thư nói rất nhẹ nhàng , thật bình tĩnh như đã chuẩn bị đủ tinh thần rồi

Hần nhú mày , cô gái này đúng là cô gái phụ trong truyện kia . Nghe đến câu cuối của cô , hần liền nhớ đến câu nói của nam chính nói với nữ chính là đừng giết người nữa . Có phải đó chính là lý do mà nữ chính mới bỏ qua không ? Rất có thể !

- Tôi không nhớ gì về chuyện trước đây . Cô có thể kể lại mọi chuyện được không

....

Sau khi nghe Thư kể xong , hần lại tin tưởng về tình yêu của cô gái kia dành cho mình hơn hoặc có thể nói là đã rất tin tưởng rồi . Hần cười nhạt , hần thật không đáng là đàn ông !

- Tôi thật mong hai người hạnh phúc _ Anh Thư mỉm cười nhẹ nhàng , trông như một cô gái dịu dàng , thật hiền lành chứ không như ba năm về trước

- ... _ Hần rời đi , không trả lời cô gái kia

Hạnh phúc ? Hai chữ này sẽ đến với hần sao ? Hần đã khiến người yêu mình đau lòng thế kia , phải chịu đau đớn đến cỡ nào mà hần lại quên cô gái mà mình yêu sao ? Hần xứng sao ? Hần cười chua xót . Dù hần không nhớ gì cả nhưng cô gái kia chẳng biết tựa lúc nào luôn xuất hiện trong tim hần . Hình ảnh cô gái có mái tóc màu tím bi ẩn kia luôn hiện hữu ở tâm trí hần , hình ảnh cô gái ngốc nghếch có mái tóc màu đen kia cũng đã khiến hần muốn không để ý cũng chẳng được . Dù hần ghét cái bộ dạng biến dạng đó nhưng hần vẫn không kiềm được mà luôn chú ý đến rồi .

Nhớ đến khuôn mặt khô sở kia , tim hần lại co lại đau đớn . Hần thật tàn nhẫn ...

Hần cô đơn bước đi , không hề có hướng xác định chỉ là đi bộ mà thôi ... Tâm trạng hiện tại của hần thật phức tạp .

End chap 88

Chương 89: Cánh Đồng Hoa

Hắn dạo gần đây luôn suy nghĩ đến chuyện của bản thân mình . Mỗi đêm hắn đều mơ thấy một chàng trai và một cô gái có chung 1 màu tóc . Rất mờ , hắn chẳng thể nào thấy rõ được , mỗi lần hắn đều nhìn thấy từng khung cảnh khác nhau nhưng tất cả đều có chung một đặc điểm đó chính là đều y như cuốn truyện kia .

Hôm nay là ngày nghỉ nên hắn không cần đi làm , tâm trạng lại buồn bực và rối loạn nên hắn lái xe rời khỏi thành phố này . Đi đến một nơi thật yên tĩnh

Nơi hắn dừng xe là một cánh đồng hoa đẹp đẽ , có nhiều loại hoa ở đây , chúng đều tỏa ra những mùi thơm khác nhau nhưng lại tạo thành một hương thơm thật dễ chịu . Hắn tìm một chỗ để ngồi xuống và thoải mái tận hưởng nơi đây , nhìn thấy có một cái cây lớn được trồng có lẽ cũng lâu rồi . Hắn ngồi xuống đó , ngắm nhìn màu sắc rực rỡ của những bông hoa kia , nhìn đến những bông hoa có màu tím kia , gương mặt của cô gái rơi đầy lệ kia lại hiện lên trong tâm mắt của hắn .

Hắn nhắm mắt , thật mệt mỏi , đến khi nào hắn mới nhớ lại được đây ? Chẳng bao lâu hắn mở to mắt ra như bừng tỉnh , hắn vội vàng lấy cuốn truyện kia ra . Đọc lại phần kia thì hắn liền nhận ra cách miêu tả trong truyện y như cánh đồng hoa này , chẳng khác là mấy ! Lẽ nào nơi này hắn cũng đã từng đến ? Hắn chăm chú đọc lại đoạn đó , tìm hắn khẽ nhói lên , cứ như đoạn này khiến hắn cảm thấy thật tội lỗi . Đoạn này người nam chính này đã nói :

" Tôi biết , tôi biết quá khứ cô không đẹp mà còn rất đau thương nhưng thật sự tôi dám chắc chắn rằng tôi yêu cô . Yêu rất nhiều , chẳng lẽ khi đi biển , khi đi cắm trại cô không rung động một chút gì sao ? Tôi biết trái tim cô khó chấp nhận một người nào nữa nhưng xin cô hãy mở rộng trái tim của cô ra đi rồi đón nhận tình yêu mới . Tôi hiểu cô sợ , sợ tôi sẽ khiến cô tổn thương nhưng làm ơn cô hãy hiểu chẳng có tình yêu nào là êm xuôi cả . Phải trải qua những trắc trở mới tìm được hạnh phúc . Từ khi chưa gặp cô , tôi chẳng hiểu được tình yêu là cái gì , tôi cũng chẳng tin là sẽ có ngày mình quan tâm đến một cô gái , lo lắng cho cô gái đó và yêu cô gái đó nhiều đến như thế . Tôi không tin nhưng sự thật vẫn là sự thật từ khi gặp cô cái ý nghĩ đó như tan biến theo mây khói , tôi tin tôi có thể bảo vệ cô đến khi tôi không còn hơi thở . Dù bây giờ cô đang chịu đựng chuyện gì đó tôi cũng muốn gánh vác giùm cô , không cho cô bị tổn thương nữa . Cô trả lời tôi đi ! Cô có từng rung động vì tôi bao giờ chưa ? "

Chính hắn đã nói như thế ? Hắn xin cô gái đó mở rộng trái tim của mình ra , hắn nói hắn sẽ có thể bảo vệ cô gái đó đến khi không còn thở nữa , hắn nói hắn muốn gánh vác những chịu đựng đau khổ của cô , không muốn cô bị tổn thương nữa . Vậy mà hiện tại hắn lại quên đi cô gái đó , xem cô gái đó như người xa lạ , chứng kiến cảnh cô gái này rơi nước mắt đau đớn thế kia . Những lời nói đó hắn đã không làm được , hắn đã khiến cô tổn thương mất rồi ...

- Thật mệt mỏi _ Hai giọng nói một nam một nữ cùng vang một lúc , cả hai người như bất ngờ

Có lẽ là vì cả 2 người họ đều nhận ra giọng nói của đối phương chẳng ? Không sai , người con gái kia chính là Mạc Tử Băng , còn người con trai kia chính là hắn - Lâm Thiên Tài .

Nó suốt 3 năm , bên tai đều văng vẳng giọng nói của hắn , nhớ hắn đến phát điên , hiện tại nghe được giọng hắn còn không nhận ra sao ? Còn đối với hắn , dù chỉ nghe cô gái này nói không nhiều nhưng hắn vẫn nhận ra đây chính là giọng của cô gái Tử Băng kia .

- Là cô phải không ? _ Hắn lên tiếng nói trước

- Là anh ! _ Nó không trả lời mà nói

- ...

Hắn im lặng , nó cũng im lặng . Nó biết chứ , nơi này chính là nơi mà hắn xin nó hãy mở rộng trái tim mà cho hắn một cơ hội . Đây là nơi mà nó rất thích đến những khi mệt mỏi , nhưng chẳng hiểu sao hôm ấy nó lại tỉnh cờ thấy hắn cũng ở đây . Hiện tại cũng vậy ... nó vẫn gặp hắn ở đây . Ông trời là đang nghĩ gì ? Bây giờ nó chẳng biết phải làm gì cả ...

- Thật xin lỗi _ Hắn và nó lại đồng thời cùng nhau nói

- Vì sao ? _ Lại đồng thanh

- Anh nói trước đi _ Nó chậm rãi nói

- Tôi ... xin lỗi vì tôi đã khiến cô tổn thương , đã quên mất cô ... _ Hắn nói khá nhỏ , cứ như đang sợ bị mẹ đánh

- Chuyện này em không trách anh , nếu ngày đó anh không đỡ cho em một cú đánh đó thì anh cũng đâu ra nông nỗi này . Đều là lỗi của em , anh quên mất em cũng ... chẳng sao , miễn sao anh còn mạnh khỏe . Anh đã từng hỏi em , nếu có ngày anh quên mất em thì em sẽ làm gì ? Em đã suy nghĩ thật lâu rồi mới trả lời anh , vì em nghĩ rằng khi ấy có lẽ ngày mà anh quên em sẽ chẳng đến nên cũng chẳng suy nghĩ nhiều , em chỉ trả lời rất đơn giản . Em đã nói nếu có ngày đó , em sẽ theo đuổi anh , khiến tim anh lại hướng về phía em , trao cho em . Khi ấy e đã nói rất tự tin , vì em nghĩ rằng anh đã yêu em 1 lần thì dù có quên thì vẫn yêu , nhưng hiện tại em lại cảm thấy mình chẳng còn tự tin nào cả . Khi nhìn đến ánh mắt đầy xa lạ của anh , em vẫn chẳng kiềm

được mà rơi nước mắt . Rất đau ... _ Nó nhẹ nhàng nói nhưng giọng nói lại chưa xót đến khó tả , nước mắt cũng theo đó mà rơi

- Em còn có thể tự tin mà theo đuổi anh , khiến anh nhớ lại sao ? _ Nó nói cứ như tự hỏi bản thân mình vậy

Hắn đứng dậy , đi đến bên cạnh nó , ngồi đối diện nó , nhìn từng giọt nước mắt của nó mà hắn lại thấy thật đau . Hắn nhẹ nhàng đưa tay lên lau những giọt nước mắt của nó , ánh mắt hắn như ánh lên sự đau lòng rõ rệt

Nó bất ngờ nhìn hắn , hắn lại đang lau nước mắt cho nó ? Ánh mắt hắn lại đau đón thế kia ? Nó có hoa mắt hay không ? Nó ngạc nhiên nhìn hắn khiến hắn hơi khựng lại

- Làm ơn ... đừng khóc , tim tôi sẽ đau lắm _ Hắn cắn răng nói , quả thật đúng là như vậy , mỗi lần cứ nhìn thấy cô gái này không hay cảm nhận được tim hắn đều nhói lên đau đớn không ngừng .

Tim nó đập nhanh hơn , nó không nghe lầm cũng không nhìn lầm . Hắn nói hắn thấy đau khi nó khóc ! Nó mỉm cười , hắn có phải vẫn còn tình cảm với nó ? Chỉ là hiện tại không nhớ ra ?

Nó nhào đến , ôm lấy hắn thật chặt , miệng mấp máy nói

- Như vậy là đủ rồi , em sẽ không khóc nữa , em không muốn anh đau . Em tự tin rồi , em thật sự sẽ theo đuổi anh cho bằng được ! Một chút thôi , cho em ôm anh một chút thôi _ Nó nói nhỏ bên tai hắn , nhưng giọng nói lại chẳng chua xót như ban nãy nữa mà thay vào đó là sự mạnh mẽ và chắc chắn trong lời nói của nó

Hắn thì ngạc nhiên không thôi , hai bàn tay buông thõng xuống , cứ mặc cho cô gái này ôm lấy mình . Cảm nhận được tim mình đang đập nhanh hơn , sự đụng chạm này khiến hắn thật đỏ mặt . Nhưng cảm giác thật gần gũi , như hắn đã nhớ đến cái ôm này rất lâu rồi .

Hai người cứ im lặng như vậy , cùng nhau ôm thế này , hai người hai suy nghĩ ...

End chap 89

Vì dạo thời gian này , Au phải đi học khá nhiều nên chẳng còn thời gian viết truyện , nên lịch ra là thứ 7 và chủ nhật nhé :(Mấy bạn thông cảm nha :

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Những Bức Ảnh Chụp *quot*; Lén *quot*;

Sau ngày hôm qua , cứ như tình cảm bị chôn vùi suốt 3 năm kia được đào bới lên vậy . Đối với cô gái kia , hình ảnh của cô gái này luôn xuất hiện trong đầu hắn .

Nhớ đến những lời nói cứ như thổ lộ của cô gái kia mà hắn thoáng đỏ mặt , hắn là một đàn ông thế mà lại nghe được một cô gái nói là sẽ theo đuổi mình , cô gái này lại chính là người mà hắn rất yêu đó nữa chứ ? Nhưng rồi hắn lại mỉm cười , cô gái này hắn biết nói được chắc chắn sẽ làm được !

Chỉ là hắn thật tò mò không biết cô gái kia sẽ làm gì ? Hắn thật mong chờ ...

Đột nhiên nhớ đến điều gì đó , hắn đến phòng ngủ của mình , lấy cái máy ảnh mà hắn tìm được kia ra . Hắn phải đem đi rửa ảnh thôi .

Hắn nhanh chóng lái xe đến tiệm rửa ảnh , bước vào bên trong

- Ông chủ , tôi muốn rửa tất cả ảnh trong máy ảnh này . Mất bao lâu mới nhận được ảnh ? _ Hắn vào thẳng vấn đề , hỏi ông chủ

- 20' sẽ xong

- Được , tôi đợi

20' sau ...

- Ảnh của anh đây

Hắn nhận lấy rồi trả tiền

Về đến nhà , hắn mở ảnh ra xem . Điều mà hắn ngạc nhiên nhất tất cả ảnh đều là cô gái Mạc Từ Băng kia . Trên người nó mặc bộ đồng phục học sinh ,

nếu hần không nhớ nhầm thì đây chính là đồng phục của trường Noble Royal - trường học mà hần đã học . Điều này khiến hần nhớ lại cuốn truyện kia từng có nói đến là nhân vật nữ chính và nam chính đều học chung một lớp , vậy nó và hần cũng vậy rồi . Chỉ là hần yêu cô gái này đến mức mà phải chụp ảnh lên như tương tư vậy sao ? Nhìn từng bức ảnh cầm trong tay mà hần chẳng thể nào dời mắt được . Từng tấm ảnh đều đẹp đến mê hồn , khuôn mặt này y như khuôn mặt hôm đó , như không lạnh lùng như vậy , phía sau đôi mắt này , hần thấy được sự cô đơn .

Những tấm ảnh này đều có điểm chung là luôn là về mặt bình tĩnh đến đáng sợ đó , ánh mắt tím đậm như chẳng thể nào có thể nhìn thấu được tâm tư . Từng ngũ quan đều đẹp đến chẳng còn khuyết điểm nào cả , thật sự khiến người nhìn chẳng thể nào rời mắt .

Ở đây ít nhất có hơn 100 tấm đấy chứ , chi tiết này khiến hần phải mở lại quyển truyện kia . Bên trong đó có đoạn nói về nam chính cầu hôn nữ chính , xung quanh căn phòng đều dán rất nhiều ảnh chụp lên của nam chính . Phải chăng đây chính là mấy ảnh mà hần đã sử dụng để chụp lên đây sao ? Hoàn toàn có thể ! Hần mỉm cười , có lẽ chẳng bao lâu nữa , hần sẽ nhớ lại tất cả .

Hần rời khỏi nhà , lái xe đến ngôi trường Noble Royal kia .

Hôm nay là chủ nhật nên ngôi trường này vắng vẻ . Bước vào ngôi trường , có lẽ hần chẳng có chút kỷ niệm nào cả . Nếu như hần nhớ ra được thì chắc hẳn sẽ biết nơi này , có kỷ niệm biết chừng nào .

Đi đến sân sau , dù nơi này cho hần những ký ức rất mơ hồ nhưng hần vẫn cảm nhận được sự gần gũi khó tả . Hần nhớ rõ trong truyện có nói , nơi mà hần biết được bộ mặt " ác quỷ " của nó chính là ở đây .

Trong đầu hần , thoáng qua hình ảnh đó . Nhìn thấy một cô gái hạ gục rất nhiều người khác , khuôn mặt thì thoáng như đùa bỡn .

Hần đang nghĩ , sẽ có một lúc hần thử đánh với cô gái kia . Chẳng biết ai sẽ thắng nhỉ ?

- Nơi này thật nhiều kỷ niệm _ Một giọng nói của nữ vang lên

Hần hơi giật mình , xoay người về phía phát ra giọng nói kia . Rồi hần lại nhếch môi mỉm cười

Chính là cô gái đó - Mạc Từ Băng . Hôm nay hần cũng đã nhìn rõ được hình dáng của cô gái này , mái tóc màu tím rực rỡ , đôi mắt tím trong veo nhưng sâu thẳm . Khuôn mặt ngũ quan đều tinh xảo như tạc tượng . Trên người mặc chiếc váy màu vàng đơn giản , đôi chân mang một đôi giày bata màu trắng . Ánh nắng chiếu lên người nó , khiến nó càng thêm rạng rỡ , thật đẹp ...

Bất giác hần nhìn đến ngây ngất , không thể dời mắt ...

- Thật trùng hợp ? _ Hần nói cứ như đang hỏi

- Không vì trùng hợp , mà em đã luôn theo dõi anh _ Nó nhẹ nhàng thú nhận

Hần bật cười , cô gái này không ngờ lại thẳng thắn đến thế .

- Cũng chính ở tại nơi này , anh nói là sẽ lấy tư cách là chồng tương lai của em để biết quá khứ của em . Khi ấy em thật cảm thấy nực cười nhưng lại chẳng hiểu sao lại đặt niềm hy vọng vào anh , và kết quả , anh chẳng làm em thất vọng _ Nó nhẹ nhàng đi đến bên cạnh hần , kéo tay hần đi đến bên gốc cây mà ngồi xuống

- Vậy sao ? _ Hần nhẹ nhàng hỏi lại

- Anh có muốn nghe em kể lại quá khứ của mình không ?

- Không

- Vì sao ?

- Tôi không nhớ quá khứ của cô đáng sợ đến mức nào nhưng đã là quá khứ thì không nên nhắc lại nữa . Khi đó tôi muốn biết quá khứ của cô có lẽ vì tôi chẳng muốn nhìn thấy đáng về luôn cô đơn của cô . Hiện tại chỉ cần tôi nhớ ra , thì cũng sẽ nhớ lại được quá khứ đó , cô không cần nói . Chỉ sợ nói lại thì sẽ cảm thấy không vui _ Hần lắc đầu , nhẹ nhàng nói

- Dù là lúc trước hay hiện tại , anh vẫn nghĩ cho em đến như vậy _ Nó mỉm cười hạnh phúc

Hần im lặng , hần chính là đang nghĩ cho cô gái này ?!

- Tôi luôn muốn hỏi cô , vì lý do gì cô lại không yêu người khác ?

- 3 năm trước , khi anh tỉnh dậy em đã vui mừng đến nhường nào , nhưng chẳng bao lâu anh lại chẳng chịu nổi nữa mà bất tỉnh lần nữa . Trước khi ngất đi , anh đã nói , nếu anh xảy ra chuyện thì hãy tiếp tục sống khi không có anh , rồi lại bảo em đi tìm người khác để yêu , sau đó anh lại xin lỗi . Nghe anh hỏi lại em cảm thấy thật nực cười , em yêu anh , yêu sâu đậm , chỉ một câu nói yêu người khác thì sẽ thật sự yêu người khác sao ? Tất cả cũng vì yêu anh , làm sao em có thể yêu người khác khi xung quanh cuộc sống của em đã in sâu bóng hình của anh ? Làm sao em quên được khi em yêu anh đau khổ đến như vậy ? Dù đau khổ , dù cách xa , dù khó khăn em vẫn yêu anh , vẫn chẳng buông tay _ Nó cười chua xót nói

Hắn thật hận bản thân mình, vì sao lại quên đi mất chứ ? Vì sao ? Khó khăn này hắn có thể trải qua không ?

- Nhưng em tin ! Em tin dù có sóng gió nào, có khó khăn nào em cũng sẽ cùng anh vượt ra. Dù chịu đựng thêm đau khổ nữa em vẫn sẽ vượt qua cho bằng được. Cũng như anh nói, chẳng có tình yêu nào là êm xuôi cả, vì vậy thay vì chúng ta sợ sệt chút sóng gió đó thì vì sao ta không dũng cảm mà tiến lên để vượt qua ? Anh có bằng lòng cùng em vượt qua không ?

- Tôi muốn cùng cô vượt qua ! _ Hắn chắc chắn nói

- Được _ Nó mỉm cười nhẹ nhàng, đôi mắt tràn ngập yêu thương

Nó khẽ tựa vào vai hắn, hắn cũng không phản kháng, cùng nó ngắm nhìn bầu trời trong xanh này.

Đến khi gần trưa, hai người mới rời đi ...

End chap 90

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Giao Đấu - Đi Ăn

Mấy ngày nay, dường như hắn đã sống không thể nào thiếu Tử Băng được rồi. Hắn nhận ra, mình đã yêu cô gái đó, dù hắn chẳng biết vì sao mình lại yêu nhưng hắn chắc rằng mình đã yêu 1 lần thì dù có bao nhiêu thì vẫn sẽ yêu.

Nó hẹn hắn đến một nơi khá vắng vẻ, hắn cảm thấy hơi khó hiểu. Đợi chờ được một lúc thì vẫn chưa thấy bóng dáng của nó, hắn vẫn tiếp tục chờ. Đột nhiên có một luồng gió mạnh bay đến, hắn nhanh chóng né đi, kịp nhìn thấy cây đao sắc bén kia thiếu chút nữa là làm rách áo hắn rồi. Hắn nhú mồm nhìn người cầm đao rồi hắn lại ngạc nhiên khi thấy cô gái đó chính là Mạc Tử Băng.

- Dù đã 3 năm nhưng anh vẫn chẳng khác chút nào, vẫn thật nhạy bén _ Nó mỉm cười nhìn hắn, khi xuất chiêu, nó đã lường trước được hắn sẽ tránh được nếu không làm sao mà nó có thể làm như vậy ?

- Em không nghĩ tôi sẽ bị thương sao ? _ Hắn nhếch môi nói

- Nếu chỉ có vậy anh mà chẳng trách được thì 3 năm trước anh đã chết rồi _ Nó mỉm cười nói, ánh nắng chiếu vào khuôn mặt, khiến nó càng rạng rỡ

Hắn bỗng nhớ đến tình cảnh ở trong cuốn truyện kia, có nói đến vài lần nam chính và nữ chính giao đấu đánh nhau. Nhưng đến cuối cùng 2 người vẫn không sao, nhưng lại bị thương khá nặng.

- Đó cũng có thể coi là kỷ niệm, để em xem anh còn giống như lúc trước hay không ? Đừng nương tay _ Nó lại cười, nụ cười thật đẹp

- Không nương tay ? _ Hắn nhếch môi cười, hắn cũng đã rất muốn thử sức với cô gái này rồi, dĩ nhiên sẽ chẳng bỏ qua cơ hội này

- Đây _ Nó quăng cho hắn một con dao tựa như nó, rất sắc bén

Hắn chụp lấy, cầm chặt trong tay. Nhìn về hướng nó, có chút chần chừ

Nhận ra hắn đang chần chừ nhìn mình, nó lại mỉm cười thật hạnh phúc.

- Đừng nghĩ em là con gái mà chần chừ, em ra tay còn độc hơn con trai các anh đấy _ Nó nói với hắn, xóa tan đi sự chần chừ của hắn

Hắn nhanh chóng hướng đến nó mà dùng đao đâm. Nhưng như hắn nghĩ, tất cả đòn của hắn, nó đều né được. Hắn cũng không hề nao núng, từ từ chơi đùa với nó. Qua một thời gian khá lâu, cả hai dường như đã chơi đùa đủ nên đều nhanh chóng muốn kết thúc cuộc đấu này. Nó nhanh nhẹn lao về phía hắn, cầm chặt đao trong tay, nhân lúc hắn không kịp ý thì đưa đao đến gần cổ hắn. Bên môi nó chính là nụ cười chiến thắng ...

- Em giỏi lắm _ Hắn cười nói, cô gái này thật sự quá mạnh mẽ đi

- Em thắng anh rồi, anh cũng nên đáp ứng em gì đó chứ ? _ Nó vui vẻ nói, hạ đao xuống

- Em muốn gì ?

- Đi ăn với em

- Được

Quán kem

- Kính chào quý khách _ vẫn là giọng nói quen thuộc này

- Chào chị _ Nó mỉm cười nói

- A , lâu quá không gặp rồi _ Cô gái kia chính là cô gái luôn phục vụ cho hai người

- Hai người vẫn ăn như cũ phải không ? _ Cô gái lên tiếng nói

- Vâng _ Cả 2 cùng đồng thanh nói

Chẳng bao lâu kem đã được dọn ra , cách bày trí đã đẹp hơn rất nhiều so với mấy lần trước nó ăn . Mùi vị vẫn vậy , tuy không ngon như các nhà hàng khác , nhưng đối với nó đây chính là kỷ niệm , kỷ niệm rất đẹp . Mùi vị như vậy , không nơi nào sánh được nữa .

Nó và hấn nhanh chóng ăn , mà không để ý có bao nhiêu người xung quanh đang nhìn họ bằng ánh mắt ngưỡng mộ . Có vài người nhận ra họ chính là cặp đôi mà 3 năm trước đã cùng nhau thi và giành thắng cuộc . Khi ấy có biết bao cô gái tìm kiếm hấn và xem hấn như là thần tượng của đời mình . Còn nó , nó cũng là thần tượng của các chàng trai trẻ kia , đều là mộng đẹp của họ . Nhưng dù có cố cỡ nào , những người đó vẫn không tìm được 2 người này .

Sau khi ăn xong , hấn và nó cùng nhau chuẩn bị đi về thì đi ngang cái bàn tin đó . Trên đó có dán hai bức ảnh , nhìn vẫn còn khá mới . Hai người đứng lại , đồng loạt nhìn về phía đó , và đi đến gần hơn . Hai bức ảnh này chứa rất nhiều kỷ niệm , 2 bức ảnh này khiến nó thật nhớ đến khi trước . Khi ấy nó thật hạnh phúc đến nhường nào ...

Còn hấn , dù không có nhớ đến nhưng đối với tấm ảnh này hấn cũng cảm nhận rõ được sự gắn gũi và tình cảm của mình . Bỗng ở bàn tay hấn , hấn cảm nhận được có ai đó đang nắm lấy tay mình , nhìn qua mới biết là nó đang nắm tay mình , khuôn mặt hấn bỗng đỏ lên , tim cũng đập nhanh hơn .

- Anh biết không ? Khoảng thời gian đó đã khiến em cảm thấy được trái tim mình đã hạnh phúc đến mức nào . Dù cho đến hiện tại , những kỷ niệm đó vẫn chưa phai nhạt đi một chút nào cả . Anh có thể nào , cho em nắm tay một chút thôi được không ? Lát nữa em sẽ buông _ Nó nhẹ nhàng nói như hồi tưởng lại kỷ niệm đẹp đẽ đó , đôi mắt nhắm hờ lại

- ... _ Hấn im lặng nhìn nó , khuôn mặt nó dù ở góc cạnh nào vẫn rất đẹp . Nghe những lời nó nói , tim hấn không tự chủ mà khẽ nhói lên . Chỉ là nắm tay thôi mà cô gái này lại phải cầu xin như thế ? Hấn làm sao mà không đau đây ?

Được một lúc sau , nó mở mắt , vẫn nhìn 2 tấm ảnh kia .

- Anh nè , xin lỗi vì khi trước đã tự tiện nhìn phía sau tấm ảnh _ Nó nói lí nhí , nhớ đến câu nói đó mà mặt nó thoáng đỏ ửng

- Tôi cũng vậy , tôi xin lỗi vì cũng đã xem _ Hấn cũng nói , nhớ đến câu đó khiến hấn nhìn sang hướng khác , mặt lại đỏ lên

Nó khá ngạc nhiên , nhưng rồi cũng bình tĩnh trở lại . Đang định buông tay ra thì ...

Hấn nhanh chóng nắm bàn tay nó lại , ánh mắt kiên định nhìn nó . Như muốn nói rằng không được buông !

Nó im lặng nhìn hấn , hốc mắt nó uồn ướt . Bên môi là nụ cười mằn nguyện ...

Nó không buông nữa mà nắm chặt tay hấn . Cùng hấn đi ra khỏi quán kem trước bao ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người . Cùng hấn đi về nhà ... Dù giữa hai người vẫn chưa xác định được là quan hệ gì cả , nhưng có lẽ cả 2 người đều cảm thấy hiện tại đã quá tốt rồi .

End chap 91

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Khiêu Vũ Dưới Mưa

Nó vẫn là thư ký của hấn , vẫn cùng hấn đi làm . Hằng ngày đều gặp nhau , như vậy thôi cũng đủ hạnh phúc rồi . Nó nghĩ rằng , dù hấn không nhớ ra thì chỉ cần hiện tại vẫn như vậy thôi cũng đã mãn nguyện rồi . Thật sự nó không cần gì nhiều nữa ...

Nhưng giờ nó mới để ý đến là từ khi sau chuyện nó bị Phương Thanh đẩy ngã xuống nước thì cũng không còn gặp lại nữa . Trục gác mách bảo với nó rằng , chuyện không hề đơn giản như vậy . Chỉ là hiện tại , nó vẫn chưa thể nào đoán được hành động tiếp theo của cô gái đó . Nó nhận ra rằng , cô gái đó rất đơn thuần , rất thanh khiết nhưng cô gái Phương Thanh này cũng giống Anh Thư , cũng vì tình yêu mà mù quáng mà đánh mất bản thân . Nó không hề trách 2 người , ngay cả bản thân nó khi yêu hấn , cũng đã đánh mất đi lý trí .

Nó cảm thông cho họ , nhưng nếu làm hại đến tình cảm của giữa hai người thì nó sẽ không nhân nhượng nữa . Nó đã đánh mất hấn đi một lần , nó sẽ không ngu ngốc mà đánh mất thêm một lần nữa ! Nó phải giữ gìn tình yêu này , khiến cho nó không thể nào vụt tắt đi .

Sóng gió nào còn đau đớn như chuyện của 3 năm trước nữa ? Chỉ cần có hấn bên cạnh , nó vẫn sẽ vượt qua mọi cản trở để có thể bình yên mà ở bên cạnh hấn . Chắc chắn là như vậy rồi !

Suy nghĩ một hồi lâu mà nó không nhận ra hấn đã đứng trước mặt nhìn nó tựa lúc nào . Nó ngạc nhiên nhìn hấn

- Chủ tịch ! _ Nó đứng lên , cúi đầu chào hấn

- Nếu thật sự tôi không biết được khuôn mặt của em thì tôi vẫn sẽ bị gạt cho đến giờ _ Hấn cười nói

- Chủ tịch ! Em đã từng rất tự tin về khả năng diễn xuất của mình . Nhưng 3 năm trước , anh lại nhận ra được sự giả tạo ở em , rồi lật khuôn mặt giả tạo của em ra ! Cho đến hiện tại , anh vẫn như vậy _ Nó nhìn hấn nói không cam tâm nhưng vẫn cảm thấy thật may mắn thì hấn đã tìm hiểu sự giả tạo ấy ...

- Em không cam tâm ? _ Hấn nhếch lông mày lên hỏi nó với vẻ thách thức

- Thật là không cam tâm nhưng cũng chính vì vậy mà em mới yêu anh . Anh là người đầu tiên khi đó dám tìm hiểu em và có thể nhận ra cái sự giả tạo đấy . Cũng chỉ có anh mà thôi _ Nó nhìn thẳng vào mắt hấn , nói những lời thật lòng , đáp trả lại sự thách thức của hấn

- ... _ Hấn im lặng , cô gái này dù lúc nào đi nữa cũng khiến hấn phải im lặng ngắm nhìn mình , rồi tự hỏi vì sao cô gái này lại có thể tỏa sáng đến như vậy ?

- Lát nữa sẽ có buổi tiệc của các công ty lớn khác . Chủ tịch có muốn tham dự không ? _ Nó cung kính nói , y như mình là thư ký thật sự

- Tham dự _ hấn trả lời nhất khoát , ánh mắt vẫn nhìn nó chằm chằm

- Vậy 1 giờ đồng hồ sau là sẽ bắt đầu . Mong chủ tịch chuẩn bị _ Nó nói nhẹ nhàng

- Người nên chuẩn bị là em mới đúng _ hấn cười nhàn hạ nói

- Chủ tịch , ngài đừng lo lắng . Thư ký này sẽ không làm ngài thất vọng _ Nó nhếch mép cười

Hấn gật đầu rồi đi đến phòng làm việc của mình . Còn nó thì đi chuẩn bị cho bản thân mình ...

Một lát sau , thời gian đi tham dự tiệc cũng đã đến . Hấn ăn mặc sang trọng , lịch lãm , nhìn rất tuấn mĩ . Với vẻ mặt lạnh lùng đó càng khiến người nhìn chẳng thể nào rời mắt và cũng không thể nào không sợ hãi .

Hấn đợi nó ở ngoài công ty , cách xa một khoảng . Hấn không hề tức giận vì phải đợi lâu , hấn càng mong chờ về vẻ hóa trang lần này của nó hơn .

Chẳng bao lâu sau , hấn đã nhìn thấy cô gái thư ký của mình xinh đẹp trong chiếc váy màu trắng tinh khiết kia .

Nó mặc chiếc váy màu trắng , đơn thuần nhưng thật sạch và đẹp đẽ . Chiếc váy này hoa văn rất ít , nhưng không vì vậy mà làm mất đi vẻ đẹp vốn có của nó . Chỉ dài đến đầu gối , để lộ ra đôi chân thon gọn , trắng nõn . Mái tóc vẫn là màu đen , được búi lên đơn giản . Khuôn mặt vẫn đeo mắt kính , nhưng lần này lại không to nhe lần trước , nhìn rất hợp khuôn mặt của nó . Nhất là đôi môi anh đào kia , trông thật mềm mại và quyến rũ . Hấn như bắt động nhìn nó trong vô thức .

Trong đầu , hấn đang liên tưởng đến cô gái có mái tóc màu tím rực rỡ mặc chiếc váy màu đen bí ẩn kia , vẻ mặt lạnh lùng , tỏa ra sức áp bức không thể nào tránh được , vô thức mà bị cuốn vào đó . Nhưng hiện tại , cũng là cô gái đó , nhưng lại thay đổi màu tóc và đôi mắt . Nhìn nó hiện tại y như một thiên thần , trong sáng và lương thiện . Nếu như nói , cô gái này và cô gái ở đêm diễn đó là cùng một người thì chắc chắn sẽ không ai tin được . Ngay cả hấn nếu như không biết được sự thật thì hấn cũng không tin .

- Chủ tịch à . Ngài đang suy nghĩ chuyện gì mà thất thần thế ? _ Nó ngồi vào trong xe , thấy hấn luôn nhìn mình , nó lên tiếng chọc ghẹo

- Không phải vì em sao ?

- Em đã làm gì nào ? _ Nó ngu ngốc hỏi lại

- Ăn mặc đẹp như vậy , câu mắt hồn tôi rồi !

- Nếu không ăn mặc đẹp một chút thì sẽ làm mất mặt chủ tịch lắm _ Nó cười nhẹ nói

Hắn không nói gì nữa . Lái xe chạy đi

Bữa tiệc rất hoành tráng , đèn được trang trí rất lung lẫy , có thể nói là xa hoa tráng lệ .

Nó có nhận ra vài người là chủ tịch của công ty lớn . Chỉ là xung quanh họ đều có 1 cô gái rất xinh đẹp , ngang hàng với người mẫu chứ đùa . Nhìn qua nhìn lại cũng chỉ có mình nó là " đơn giản " nhất . Nó thật muốn cười mà , như vậy không phải là dễ bị phát hiện nó kì lạ sao ?

Như đoán được ý nghĩ của nó . Hắn cười nhẹ , nói

- Họ ra sao là chuyện của họ . Đừng để ý quá nhiều , và lại không phải em cũng rất đẹp sao ?

- Em mà để ý sao ? Chỉ là em đơn giản như vậy , sẽ làm họ chú ý đến ?

- Dù em như thế nào đều khiến người khác không tự chủ được mà chú ý thôi

- Từ lúc nào miệng anh ngọt như thế ?

- Tôi cũng chẳng biết nữa

- Anh đi chào hỏi bọn họ đi _ Nó đẩy hắn đi , động tác rất trẻ con

- Em đừng đi đâu đấy

Nói rồi hắn và nó tách ra , nó đi đến bàn đồ nước . Lấy một ly sữa lên húp vài ngụm , vị ngọt thấm vào lưỡi khiến nó cười vui vẻ .

Đang tận hưởng bầu không gian riêng của mình thì lại có người không chịu để yên .

- Đây chẳng phải thư ký của anh Tài sao ? _ giọng nói trong trẻo vang lên , khá nhỏ nhưng vẫn lọt vào tai của nó . Chỉ nghe giọng nói thôi , nó cũng có thể đoán ra người đó là ai

- Chào cô , tiểu thư Phương Thanh _ Nó khẽ khom lưng , cung kính chào

- Tôi đã bảo cô tránh xa anh ấy ra nhưng đến cuối cùng cô vẫn không nghe lời tôi ? _ Phương Thanh nhìn nó bằng ánh mắt chán ghét

- Tôi thân là thư ký của chủ tịch thì tránh xa bằng cách nào ạ ? _ Nó ngu ngốc hỏi lại khiến cho Phương Thanh tức giận không thôi

- Hừ ! Cô hiểu tôi đang nói gì . Cô không xứng ở bên cạnh anh ấy !

- Tiểu thư Phương , tôi cũng chẳng nói nhiều với cô . Tôi yêu chủ tịch ! Dù cô có nói gì tôi cũng không tránh xa anh ấy ra !! _ Nó tức giận , nhìn Phương Thanh bằng đôi mắt giận dữ .

Phương Thanh ngạc nhiên khi nhìn vào ánh mắt đó của nó . Phải thừa nhận rằng , mỗi khi nhìn vào đôi mắt đó cô không tự chủ được mà bị nó cuốn hút vào . Hiện tại đôi mắt thường ngày trầm lặng kia lại đang nhìn cô với đôi mắt tức giận . Khiến cô rất sợ hãi ...

Nhưng nghe được những gì nó nói , cô gạt bỏ sự sợ hãi đó . Trợn mắt nhìn nó , khuôn mặt đỏ lên .

- Cô nói lại lần nữa !

- Cô bị điên ? Được , nghe cho kỹ đây . Tôi yêu chủ tịch , tôi sẽ không tránh xa anh ấy ! Cô là gì của anh ấy ? Tốt nhất là cô biết kiềm chế lại hành động của bản thân đi . Đừng để tôi ra tay với cô ! _ nó giận dữ nói

Chát

Tiếng chát vang lên khắp phòng . Mọi người đều ngừng hành động lại , nhìn về hướng phát ra tiếng mà hiểu kì .

Hắn cũng như vậy , nhìn về hướng đó thì thấy nó đang nhìn cô gái trước mặt mình bằng ánh mắt lạnh lùng và đáng sợ . Hắn nhận ra cô gái đó chính là Phương Thanh . Tiếng động ban nãy chính là Phương Thanh đã tát nó ? Hắn lạnh lùng nhìn Phương Thanh . Ánh mắt có chất chứa sự thất vọng .

Còn nó , khi bị tát , bên trái rất rát , hình như lực đánh ban nãy có thể in cả bàn tay lên khuôn mặt nó rồi . Nó không hề làm gì cả , đứng yên nhìn Phương Thanh , ánh mắt lạnh buốt .

Sau khi đánh nó một bạt tay vào bên má , Phương Thanh mới hoảng sợ . Vì sao mình lại có thể làm như vậy ?

Bỗng cô cảm nhận được , sau lưng mình có một ánh mắt nhìn mình . Cô sợ hãi xoay đầu lại nhìn , cặp mắt trong veo của cô đụng phải đôi mắt màu tím quỳn rừ kia đang nhìn cô lạnh lùng . Tim cô bắt giắc đau lên dữ dội .

Cô nhìn thấy hắn đang từ từ bước đến chỗ mình , trực giác mách bảo cô rằng , chuyện ban nãy cô làm là sai hoàn toàn .

Hắn khi bước đến chỗ Phương Thanh có khựng vài giây, nhìn cô đầy vẻ thất vọng, rồi sau đó đi lướt qua cô. Nhìn thấy vẻ mặt đó của hắn, cô như chết sững.

Còn hắn, hắn nhanh chóng nắm cổ tay của nó, đi khỏi bữa tiệc trước sự bàng hoàng của mọi người. Khi rời khỏi hắn đồng loạt nhìn những người trong phòng, vì là buổi tiệc dành cho những công ty lớn nên cũng chẳng có bao nhiêu người. Hắn nhìn họ với ánh mắt cảnh cáo, họ liền hiểu ý mà im lặng. Hắn và nó đi khỏi không bao lâu thì Phương Thanh mới hoàn hồn, cô đau đớn không thôi ...

Sau khi rời khỏi đó, hắn kéo nó đến một nơi khá vắng vẻ, hắn cũng chẳng biết là ở đâu. Rồi hắn cũng dừng lại, xoay người lại nhìn nó. Khuôn mặt trông rất đẹp nhưng lại có một bàn tay màu đỏ ửng bên má trái. Người khác nhìn sẽ đau lòng không thôi nói chi hắn? Tim hắn như bị dao cứa vào, đau đớn không ngừng.

Hắn đưa tay lên tháo mắt kính của nó ra. Khuôn mặt xinh đẹp hiện ra, chỉ là đôi mắt đó vẫn là màu đen. Hắn đưa tay lên cái bật tay đó, nhẹ nhàng xoa như mình có lỗi

- Tôi xin lỗi _ Ánh mắt hắn hiện lên vẻ hối hận

- Vì sao? _ Nó khó hiểu nhìn hắn

- Vì đã không bảo vệ được em khi em bị đánh _ Lời nói hắn như một lời thú tội, nghe rất đáng yêu

- Không sao, em chẳng thấy đau chút nào _ Nó cầm tay hắn, nhẹ nhàng nói. Nói thật là đau chứ nhưng nghe những lời hắn nói, nó chẳng còn đau chút nào nữa cả

Hắn ôm nó vào lòng, cảm thấy mình thật vô dụng. Bầu trời đột nhiên tối lại, bắt đầu mưa.

Nó và hắn vẫn không có ý định rời đi. Nó cảm nhận được, cơn mưa này không nặng hạt, đơn thuần chỉ là mưa nhẹ nhàng mà thôi. Cũng như tâm trạng hiện tại của nó, chỉ đơn giản là hạnh phúc.

Nó tách khỏi cái ôm cả hắn. Nhìn hắn thật kỹ, rồi nó tháo kính áp tròng ra. Đôi mắt màu tím hiện ra, thật đẹp, hai đôi mắt như hòa làm một, nhìn nhau.

- Liệu em có thể nhảy với anh lần nữa không?

- Được

Hắn đưa tay đến trước mặt nó, nó đặt tay mình lên lòng bàn tay hắn. Hai người cùng nhau khiêu vũ, tâm trạng hiện tại của hai người họ đều rất tốt, rất hạnh phúc.

Họ nhìn nhau, cứ như đang muốn nói hết tâm tình của bản thân mình vậy. Nhảy được một lúc, hắn thấy tóc nó từ đen đã chuyển sang màu tím nguyên bản. Hiện tại, nó đã trở lại hình dáng trước kia. Rất đẹp ...

Mưa tạnh, hai người cùng vừa lúc nhảy xong. Họ cùng nhau đi về, tay nắm tay, mỉm cười với nhau. Trông thật hạnh phúc.

Họ không biết rằng khi mưa tạnh, lại có cầu vồng xuất hiện ...

End chap 92

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Hiện Tại, Giữa Em Và Anh Là Quan Hệ Gì?

Đã nhiều ngày trôi qua, nó luôn được ở bên cạnh hắn. Cùng hắn làm việc, cùng hắn vui chơi, nói chung tất cả đều được ở bên cạnh hắn. Nhưng nó luôn có gì đó rất khó hiểu, rất muốn tìm câu trả lời, nhưng lại không biết muốn hỏi gì cả.

Hôm nay, nó vẫn đi làm bình thường, vẫn được nhìn thấy hắn, vẫn nhìn thấy khuôn mặt hắn. Hôm nay vẫn không ngoại lệ, vẫn là một người đàn ông lạnh lùng, khuôn mặt tựa như điêu khắc, trong bộ vest đen lịch lãm. Nhìn hắn thật vẫn rất đẹp.

- Chủ tịch, 15' nữa sẽ có cuộc họp. Các tài liệu liên quan tôi đã chuẩn bị đầy đủ _ Nó cung kính nói, chuẩn bị đủ mọi thứ đưa đến trước mặt hắn

- Không có ai thì em không cần phải như vậy _ Hắn hơi nhíu mày nhìn nó nói

- Chẳng may có người thì sao ? Em cũng chỉ phòng hờ mà thôi

- Vì sao phải phòng hờ ? _ Hấn hỏi ngược lại nó

- Không phải em đang giả dạng sao ?

- Em là cô gái ngốc sao ? Khi không có ai em cứ xử sự như bình thường

- Tôi tự hỏi , em đường đường là một chủ tịch của một công ty đứng đầu trong mọi lĩnh vực thì vì sao lại có thể hạ thấp bản thân mình đi làm việc trong một bộ phận không mấy quan trọng này ?

- Em sẽ trả lời . Chủ tịch thì đã sao nào ? Em vẫn chỉ là một cô gái , vẫn có tình cảm của bản thân mình . Vì anh , em có thể làm tất cả , chuyện dễ thế này mà em lại không làm được sao ?

- ... _ Hấn im lặng nhìn nó , nhìn vào đôi mắt màu đen trong trẻo kia , tất cả những gì nó nói , ánh mắt đã chứng minh tất cả

Hai người cùng nhau đi họp , người đi trước người đi sau . Nhìn họ tưởng chừng chẳng thể nào với tới nhau được nhưng chính họ lại làm được điều đó . Nhưng liệu ... giữa họ còn sóng gió nào không ?

Họp xong hai người rời khỏi đó rồi tiếp tục làm việc cho đến gần chiều thì mới xong .

- Đi ăn cơm không ?

- Anh mời sao ?

- Chẳng lẽ em ?

- Tùy anh _ Nó cười tươi , đi trước

Hấn cũng nói gót đi theo . Khóe miệng nhếch lên nhẹ nhẹ

Sau khi ăn xong cũng đã là buổi tối , hai người cùng nhau tản bộ ở công viên . Nhưng chẳng ai chịu nói câu nào .

Nó lên tiếng trước

- Anh biết không ? Máy bữa nay , em đã luôn có gì đó muốn hỏi anh nhưng lại chẳng biết là muốn hỏi gì . Nhưng bây giờ , em biết câu hỏi đó là gì rồi _ Nó nhẹ nhàng nói

- Là gì ? _ Hấn cảm giác câu hỏi mà nó muốn hỏi sẽ khiến hấn phải suy nghĩ thật lâu ...

- Hiện tại ... giữa em và anh là quan hệ gì ? _ Nó nói thật bình thản , cứ như vấn đề này chẳng có gì nghiêm trọng cả nhưng nó đứng lại , không đi nữa

Còn hấn khi nghe đến câu hỏi của nó cũng dừng bước . Tình hình là hấn đứng cách xa nó một khoảng ngắn . Hấn xoay lưng , nhìn nó

Lòng hấn rối loạn trước câu hỏi của nó , giữa hấn và nó là quan hệ gì ? Chủ - người làm ? Người yêu ? Bạn bè ? Tất cả đều không phải ! Vậy là gì ? Hấn chẳng giải thích được , ánh mắt hấn trống rỗng

Nó nhìn ra được , đôi mắt màu tím đẹp đẽ kia đang rối loạn , đang không tìm được câu trả lời cho câu hỏi của nó . Tim nó bắt đầu đau đớn dữ dội , nước mắt dường như có thể chảy ra bất cứ lúc nào . Dù biết trước kết quả rồi , dù biết hiện tại như vậy cũng đủ rồi nhưng nó vẫn không kìm được mà hỏi .

- Không sao , không cần làm rõ đâu . Cứ như vậy đi , em có chuyện ở công ty rồi . Em đi đây , tạm biệt anh _ Nó nhanh chóng xoay lưng rồi đi , tránh cho hấn nhìn thấy nó khóc

Còn hấn ? Như bị chôn chân tại chỗ , tim hấn đang chửi hấn , vì sao lại không mau đuổi theo ? Dù vậy chân hấn vẫn không nhúc nhích , chỉ có thể nhìn bóng dáng nhỏ bé đó rời đi , thật cô độc ... Bóng dáng này vẫn vậy , vẫn thật cô độc , thật đáng thương .

Khi nó xoay lưng thì nước mắt đã rơi lã chã rồi , như chẳng thể nào ngừng được . Bây giờ , quan hệ giữa nó và hấn chỉ mập mờ như vậy thôi sao ? Đi được một lúc nó ngồi yên một chỗ , trời cũng đã sập tối , gió thổi khiến nó cảm thấy thật lạnh . Chẳng bao lâu nó nghe được tiếng tin nhắn , mở ra xem thì nó khá ngạc nhiên

" Chúc mừng sinh nhật em gái anh nha "

" Em gái của chị sinh nhật vui vẻ "

" Mày sinh nhật vui vẻ nha , lát tao qua nhà mày rủ mày đi chơi "

Thì ra hôm nay là sinh nhật mình ! Vậy mà nó lại chẳng nhớ đến , nghĩ lại khoảng thời gian 3 năm trước , vào ngày sinh nhật nó , dù không có gì đáng nhớ lại nhưng đối với nó đó cũng là kỷ niệm . Nó cười chua xót , năm nay có lẽ sinh nhật nó vẫn sẽ như năm ngoài thời , chẳng có gì đặc biệt .

Nó lặng lẽ rời đi , đi không có hướng xác định . Nước mắt có thể đã ngừng rơi , tâm cũng đã ngừng đau , nhưng nỗi đau vẫn chẳng vơi đi được ...

Nó gọi điện cho cậu , nghe đồ chuông một hồi thì cũng nghe được bên kia bắt máy

- Em gái , có chuyện gì mà phải gọi cho anh thế ? _ Cậu ở đâu máy bên kia ôn nhu nói

- Chẳng lẽ phải có chuyện gì mới gọi cho anh được sao ?

- Không không , em gái anh dĩ nhiên có thể gọi cho anh bất cứ lúc nào mà . Nói anh nghe , em đang có chuyện gì khiến em phiền lòng sao ? _ Cậu hiểu rõ em gái của mình , nó rất hiếm khi gọi điện cho cậu , nếu có cũng là những lúc mà em gái cậu đang phiền não và suy sụp lắm

- Anh à , em cảm thấy thật mệt mỏi . Hiện tại , em thấy rất rối , rất khó chịu

- Tài bắt nạt em sao ?

- Anh làm làm gì mà có thể bắt nạt em chứ ? Chỉ là đối với em , tình cảm này rất sâu đậm nhưng em sợ , sợ giữa em và anh ấy chỉ là quan hệ mập mờ , không rõ ràng !

- Em gái của anh này ! Đã yêu thì đừng nên lo sợ , em tự tin rằng em yêu người đó là sâu đậm thì vì chuyện gì mà em phải sợ nữa chứ ? Nếu như em lo sợ thì người đánh mất hạnh phúc đó chính là em

- ...

Nó im lặng , nó suy nghĩ về những gì cậu nói . Đứng rồi ! Nếu như nó lo sợ thì nó đã không đi đến bước này , sẽ không tiếp cận hắn lần nữa . Tất cả cũng chỉ vì nó yêu hắn , nếu chỉ vì quan hệ mập mờ này mà nó đánh mất đi tình yêu của nó thì đáng sao ? Chỉ cần nó nói hắn , muốn một quan hệ rõ ràng không phải là được rồi sao ?

- Cảm ơn anh

- Đồ ngốc , hôm nay sinh nhật em mà anh lại không thể cùng em đón sinh nhật được , anh thấy thật có lỗi . Nhưng anh hứa , anh sẽ bù sau nhé ?

- Được , sao cũng được mà

Nói rồi nó tắt máy , nhanh chóng đi tìm hắn nói cho rõ ràng ...

Còn tiếp .

End chap 93

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Hiện Tại , Giữa Em Và Anh Là Quan Hệ Gì ? (2)

Nó tìm kiếm xung quanh đó , tìm một hồi vẫn không nhìn thấy bóng dáng của hắn . Tâm nó bất giác bất an không ngừng , tìm cũng đập nhanh hơn hắn . Nó cố gắng tìm được bóng dáng của hắn nhưng dường như là vô vọng .

Chạy đến một quãng đường thấy được hình bóng của hắn mà nó tìm này giờ , nó vui vẻ định chạy đến thì nhìn thấy có một chiếc xe tải chạy đến về phía hắn , nhìn người lái xe mặt đang đỏ lên , có lẽ là đã uống rượu ! Nguy rồi ! Nó sợ hãi nhìn chiếc xe đang lao đến chỗ nhanh chóng , cố gắng gọi hắn . Nhưng dường như hắn không có nghe được , tìm nó bất chợt đau đớn không ngừng , chân nó nhanh hơn lí trí , chạy đến đẩy hắn ra ...

Một vũng máu đỏ tươi chảy lan tràn ra đất . Có một cô gái nằm trên vũng máu đáng sợ đó . Nhiều người nhanh chóng tiến lại gần nhìn .

Còn hắn ? Hắn ngồi dậy , chưa kịp hiểu chuyện gì đang diễn ra thì thấy có rất nhiều người bu quanh một chỗ cách hắn một khoảng . Nhìn gần đó có một chiếc xe tải , đầu óc hắn vận động và đã hiểu rõ . Hắn nhớ lại ban nãy có một lực đẩy rất mạnh từ phía sau . Tìm hắn không kiếm được mà đập nhanh hơn , rất bất an .

Ban nãy , hắn luôn suy nghĩ về câu hỏi đó của nó . Suy nghĩ chú tâm quá nên không biết mình đã đi đâu . Lẽ nào ...?

Hắn sợ hãi từ bên ngoài đám đông, chen lấn vào. Nhìn rõ khuôn mặt cô gái kia, tim hắn đau đớn âm ỉ. Cô gái kia lại chính là nó - Mạc Từ Băng !

Nhìn thấy vũng máu tươi đỏ mà hắn thấy xung quanh mình như tối sầm đi. Hắn như nhìn được cảnh tượng trước đây, cứ như ký ức được tua lại một lần nữa. Hắn nhìn thấy được hình ảnh mà hắn gặp nó lần đầu, nhìn thấy nó đánh nhau, giết người, rồi yêu trước vẻ đẹp của nó. Rồi hiểu kì về quá khứ của nó, rồi còn rất nhiều ký ức khác được tái hiện lại trong mắt hắn. Đến khi hắn nhìn thấy được mảnh ký ức cuối cùng, hốc mắt hắn chẳng kiềm được mà ươn ướt. Hắn nhớ rồi, hắn nhớ đến lúc đó đã đỡ giùm nó một gậy đánh, rồi hắn bất tỉnh. Đến khi tỉnh lại thì nhìn thấy nó tiều tụy đi hẳn, rồi hắn lại bất tỉnh, cho đến 3 năm sau mới tỉnh dậy.

Kết hợp với ký ức ở hiện tại này hắn đã hiểu tất cả, hiểu được cô gái mà hắn yêu đã đau đớn vì hắn đến mức nào. Hiểu được hắn tệ đến mức nào, hiểu được hắn thật tồi. Hiểu được hắn thật nhẫn tâm, nghĩ đến lúc trước hắn nhìn nó bằng ánh mắt xa lạ tìm hắn nhói đau không ngừng. Ban này, nó còn phải hỏi hắn quan hệ giữa hắn và nó mà hắn lại chẳng thể nào trả lời được ! Hắn thật tệ ! Hắn đã làm gì thể này ?

Đôi chân nặng trĩu đi đến chỗ nó, ngồi xuống, đỡ lấy rồi ôm nó vào lòng. Hắn sợ hãi ra mặt, ánh mắt hoang mang rối loạn. Hắn đánh nhẹ má nó, luôn miệng nói

- Từ Băng, Từ Băng !

Giọng nói của hắn chứa đầy sự hoang mang, sự sợ sệt. Hắn cảm nhận rõ được, khuôn mặt nó đang dần trở nên xanh xao vì mất máu. Đôi mắt nhắm chặt lại kia nhìn tương như yên bình lắm nhưng lại khiến hắn đau khổ.

Nhờ có người gọi cấp cứu nên nó đã được đưa vào bệnh viện.

Khi đưa nó vào phòng cấp cứu, hắn rất muốn vào nhưng y tá lại nhất quyết ngăn cản nên hắn đành ngồi ở ngoài chờ. Hắn bỗng nhớ gì đó rồi nhanh chóng gọi điện, gọi cho những người kia biết, hiện tại hắn không biết nên làm gì nữa cả.

Khi cậu và cô nhận được cuộc điện thoại của hắn là đang ở bên Mĩ bận công việc. Nhưng khi nghe đến em gái của họ đang được cấp cứu vì bị xe tông thì cả 2 người bàng hoàng như chẳng thể tin vào điều mà mình nghe được. Cảm giác của họ hiện tại cũng như 3 năm về trước, khi nghe đến hắn bị nhập viện họ đã lo sợ đến nhường nào vậy mà 3 năm sau họ lại tiếp tục được nghe câu nói này nữa nhưng chỉ là khác người thôi. Họ gạt bỏ mọi công việc, mua vé máy bay, bay trở về nước nhanh nhất có thể.

Còn nhỏ, lát sau cũng nghe được cuộc điện thoại mà hắn gọi đến. Nghe đến nội dung mà hắn đang nói đến thì nhỏ ngạc nhiên đến tột độ, sau đó là vẻ mặt sợ hãi. Người bạn đã quen biết nhau từ hồi quần tã này của nhỏ, không biết đã ngây thơ và đáng yêu đến nhường nào. Vậy mà khi lớn lên, nó đã bị tình cảm làm biến mất đi vẻ ngây thơ hồi bé mà thay vào đó chính là sự lạnh lùng, khó gần gũi. Khó lắm nó mới tìm được tình yêu mới, tình yêu thật lòng của đôi bên, vậy mà giờ lại đau khổ thế kia, hiện tại còn đang nhập viện ?

Nhỏ mất bình tĩnh gọi điện cho anh rồi mình tìm bệnh viện đó mà đến. Anh sau khi nghe được nhỏ nói như vậy, cũng ngạc nhiên không thôi, cứ ngỡ là chẳng bao lâu nữa 2 người đó sẽ hạnh phúc, không ngờ lại xảy ra chuyện như ngày hôm nay. Anh cũng nhanh chóng sắp xếp tất cả công việc nhanh nhất rồi cũng đi đến bệnh viện.

Không bao lâu sau thì nhỏ và anh đã có mặt tại trước phòng cấp cứu, nhỏ gấp gấp hỏi

- Băng sao rồi ? Vì sao nó lại bị tai nạn chứ ?

- Cô ấy đẩy tôi ra _ Hắn trả lời trong vô thức

Chỉ một câu như thế thôi, cũng đủ làm cho nhỏ hiểu rõ mọi sự việc. Nhỏ tức giận nắm cổ áo của hắn, nói

- Lâm Thiên Tài ! Băng mà có chuyện gì thì anh cũng không có yên đâu ! _ Nhỏ như mất kiểm soát, không thể nào điều khiển được hành động của mình

- Thanh Thanh ! Đừng làm vậy _ Anh khuyên can

Nhỏ dần bình tĩnh, buông cổ áo của hắn ra. Nước mắt từ đôi mắt xinh đẹp của nhỏ chảy ra, nhỏ đang khóc vì số phận của bạn thân mình. Cảm thấy thật đáng thương vì nó.

Ba người im lặng ngồi ở hàng ghế, trong lòng họ đều thấp thòm không yên ...

Đã 3 tiếng trôi qua, vẫn chưa có tiền triển gì cả. Bỗng có một cô y tá chạy ra từ phòng cấp cứu, hắn nhanh chóng bắt lấy cánh tay của cô gái đó, hỏi

- Cô ấy sao rồi ?

Cô y tá bản thân trước vẻ đẹp của hắn mà không nghe đến câu hỏi, hắn càng thêm gấp gáp, nắm chặt cánh tay cô khiến cô gái đau mà trở về hiện thực.

- Cô ấy bởi vì bị va chạm quá mạnh dẫn đến mất máu quá nhiều, mà máu của cô ấy lại là máu hiếm nên chúng tôi đang đi tìm. Nếu không chỉ sợ bệnh nhân ... _ Nửa câu sau cô y tá không dám nói khi nhìn thấy ánh mắt như hắn lên sự điên cuồng giận dữ kia

- Dẫn tôi đi xét nghiệm _ Hắn nói

- Được

Hai người nhanh chóng rời đi, một một lát sau thì hắn quay lại. Thật may là hắn và nó có cùng nhóm máu, thật may mắn ...

Ca phẫu thuật vẫn tiếp tục diễn ra. Một tiếng đồng hồ sau, cô và cậu đã đến bệnh viện. Khi hai người biết được tình hình của nó thì cũng lo lắng không ngừng, nghe đến lý do nó bị như vậy là do em trai mình thì cậu giận dữ nói

- Lâm Thiên Tài! Em đang làm gì vậy hả? Vì sao chỉ là một câu trả lời em cũng chẳng trả lời được? Còn có thể chần chừ đến như vậy? Suy nghĩ thật thần đến như thế? Rồi em gái anh phải vào đây cấp cứu? Vì sao em đối xử với nó tàn nhẫn như vậy? _ Cậu điên cuồng nói, ánh mắt ánh lên sự giận dữ khó nguôi ngoai

- Anh đừng làm vậy, cũng đâu phải lỗi của nó. Nó bị quên đi ký ức mà! _ Cô nhanh chóng ngăn cậu lại

Cậu cũng dần bình tĩnh hơn, rồi lại tiếp tục lo lắng. Hốc mắt cậu không kiềm được mà rơi nước mắt, là đàn ông mà rơi nước mắt thì rất yếu đuối nhưng hiện tại đối mặt với chuyện em gái tuy không phải ruột thịt của mình nhưng bị tai nạn như vậy, rồi cộng thêm những chuyện trước kia, thử hỏi không ai mà không đau lòng?

Hắn cũng chẳng kém gì, dù bị la mắng như vậy nhưng tâm hắn dường như chỉ quan tâm đến nó, chỉ biết rằng hắn thật tệ. Cũng như cậu, hắn cũng khóc, khóc vì nó, khóc vì những gì mà nó phải chịu đựng.

Còn cô? Có lẽ cô đã khóc lâu rồi, em gái cô lại bị tai nạn như vậy, người làm chị như cô thì làm sao mà không buồn, không thương xót cho em mình chứ?

Bầu không khí chìm vào sự bi thương đến đáng sợ ...

Cuối cùng, cũng phẫu thuật xong. Khi bác sĩ ra, hắn là người đầu tiên nhanh như chớp hỏi

- Bác sĩ, cô ấy sao rồi?

- Bệnh nhân hiện tại đã qua cơn nguy kịch nhưng do bị va chạm mạnh nên không thể phán đoán được thời gian bệnh nhân tỉnh dậy. Chuyện đó còn do ý chí của cô ấy, chúng tôi đã cố gắng hết sức _ Nói xong bác sĩ rời đi

Nghe được nó không sao nữa, họ thở phào nhẹ nhõm nhưng khi nghĩ đến nó không biết khi nào mới tỉnh thì họ lại rơi vào sự im lặng. Sóng gió này rồi lại đến sóng gió khác, biết bao giờ họ mới hạnh phúc bên nhau đây?

...

End chap 94

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Lại Đau Thương

Đã mấy giờ sáng, trời vẫn chưa có lên hẳn mà hắn chẳng chột mắt chút nào. Ngồi bên chiếc giường chỉ màu trắng đơn độc đó mà nhìn hình bóng hắn thật cô độc. Còn hắn? Chẳng có giấy nào mà hắn rời khỏi tầm nhìn nó, vẫn thật bình yên mà nhìn nó.

Khuôn mặt nó cũng không quá xanh xao, nhưng nhìn thì thấy thật gầy yếu. Nhưng không vì vậy mà làm mất đi vẻ đẹp của nó, từng đường nét trên khuôn mặt nó vẫn thật tinh xảo, vẫn chẳng thay đổi gì cả. Vẫn là lông mi dài và cong. Vẫn là chiếc mũi cao và nhỏ nhắn nhìn thật đáng yêu. Vẫn là đôi môi nhỏ và đỏ kia trông thật quyến rũ. Đã 3 năm rồi, nó thật sự vẫn chẳng thay đổi gì ngoài nhìn nó có sự gầy đi rõ rệt. Phải chăng chính là vì hắn? Hắn thật hận bản thân mình, thật căm ghét bản thân mình.

Nắm lấy bàn tay thon thả của nó, trong lòng hắn lại không thể không nghĩ đến lúc trước. Lúc trước, không biết hắn đã bao lần ngắm nhìn nó như vậy, lo lắng khi nó nằm ở chiếc giường lạnh lẽo này. Hắn đã tưởng chừng mình sẽ không thể nào để nó sẽ nằm ở chiếc giường này nữa, nhưng đến cuối cùng hắn vẫn chẳng làm được, hắn thật vô dụng.

- Tử Băng, em biết không? Ngay lúc này, anh thấy bản thân mình thật vô dụng. Em ở ngay trước mặt mà lại nhìn như chẳng quen biết. Khiến em đau lòng, anh thật có lỗi _ Hắn thủ thỉ như lời thú tội của một đứa trẻ

- ... _ Nó không nói gì, chỉ là nhắm mắt lại, nằm bất động ở đó

- Phải chăng em đang khiến anh cảm nhận được nỗi đau của em vào 3 năm trước ? Anh cảm nhận được rồi ! Em có thể nào tỉnh dậy không ? Anh sẽ chuộc tội _ Hấn lại tiếp tục thủ thi , người quen chỉ sợ nhìn thấy cảnh này mà kinh ngạc không thôi . Đường đường là một chủ tịch lạnh lùng thế kia nay lại như đứa trẻ ăn nói như kẻ bị tội ?

Ngay bây giờ , hình tượng một người đàn ông lạnh lùng khó gần lại biến thành một người thật yếu đuối . Hấn khóc ! Hấn thật sự khóc , ai có thể hiểu rằng hiện tại hấn đang sợ hãi đến mức nào ? Thì ra 3 năm trước , nó đã phải chịu đựng cái cảm giác sợ hãi này . Nó đã khóc nhiều đến mức nào ? Có phải mắt đã sưng lên rất đau phải không ? Hấn lại nhìn nó , hấn nhớ hấn đã từng nói chẳng có tình yêu nào mà bình yên cả , đều sẽ có sóng gió và gian nan . Nhưng liệu sóng gió này cứ lặp đi lặp lại khiến hấn và nó phải đau đớn đến như vậy ? Còn gì đau hơn cơn đau từ tình thần chứ ?

Bống có một cuộc gọi đến cho hấn

- Alo ?

- Chủ tịch . Hôm nay ngài có một cuộc họp rất quan trọng , không tham gia thì không được ! _ Đây là giọng của Đông Nam , anh chàng này từ nãy giờ đều rất hối hả mà tìm chủ tịch mình , ngay cả cô gái thư ký kia cũng chẳng thấy đâu cả

- ... _ Hấn im lặng , cuộc họp quan trọng ! Nhưng hiện tại hấn chỉ muốn ở bên cạnh nó . Nhưng không đi cũng chẳng được . Nhìn nó một hồi , nghĩ đến sẽ như thế nào nếu nó ở ngay trước mặt hấn ? Nó sẽ bảo hấn đi đi .

- 15' nữa tôi sẽ đến _ Suy nghĩ một hồi hấn mới trả lời rồi cúp máy

- Băng , anh phải đi họp rồi . Em chờ anh nhé , anh sẽ quay lại sớm thôi _ Hấn luyến tiếc nhìn nó , chẳng muốn rời xa nó chút nào cả nhưng không được

Nói xong , hấn ra khỏi căn phòng .

Có ai hiểu rằng , đầu óc trong ý thức của nó nghe được những lời nói thủ thi đó của hấn , cảm thấy thật muốn tỉnh dậy ngay lập tức và ôm hấn vào lòng . Nhưng đó chỉ là ý thức nhỏ nhoi thôi , muốn làm lại là chuyện khác . Ai mà biết được khi nghe những lời hấn nói , tim nó đã nhói lên đau đớn đến cỡ nào .

Không bao lâu sau , cô đến thăm nó . Bước vào căn phòng , cô đóng cửa . Ngồi xuống bên cạnh em gái mình , nhìn vào khuôn mặt của nó mà cô thấy thật đau lòng .

- Em gái à . Chị biết , em đã rất đau khổ , đã phải chịu nhiều tổn thương . Nhưng em gái à , chị biết em cũng rất mạnh mẽ , sóng gió này em không vượt qua được sao ? Nhóc kia cũng đã nhớ được tất cả rồi , bây giờ chỉ còn chờ em tỉnh lại thôi . Em không muốn cùng tổ chức lễ cưới với chị và bạn thân em sao ? Em mở mắt ra có được không ? _ Cô khóc , nhìn đứa em gái của mình trải qua nhiều gian nan như vậy , thử hỏi ai mà chẳng cảm thấy đáng thương ?

- ...

Cô nhìn em gái mình , tin tưởng vào em mình . Tin tưởng vào tình yêu của 2 đứa em mình , nhất quyết tin tưởng .

Cô cứ thế mà trò chuyện với nó một hồi rồi cũng rời đi .

End chap 95

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Tỉnh Lại - Niềm Vui Dâng Trào

Ngày hôm sau , hấn vẫn tiếp tục đến bệnh viện thăm nó . Vẫn ngồi bên cạnh ngắm nhìn nó một cách bình yên . Hấn khẽ thở dài , lại nắm lấy bàn tay của nó , nhẹ nhàng nắm lấy nói

- Từ Băng , mấy ngày nay đều quen có em bên cạnh , giờ không còn thấy em nữa , anh thấy thật không được tự nhiên

- ...

- Nghĩ lại , chúng ta đã trải qua nhiều thử thách rồi nhưng vì sao cho đến thử thách này thì em lại không vượt qua ? Anh vẫn ở đây , có anh bên cạnh em rồi , em có thể nào vì anh mà tỉnh dậy không ?

- ...

- Em biết không ? Lúc trước em có nói với anh là chỉ cần anh tỉnh lại thì em sẽ nghe theo anh phải không ? Vậy bây giờ em thực hiện đi , tỉnh dậy đi !

- ...

Đôi mắt hắn chứa đầy sự thất vọng , dù hắn nói gì , nó vẫn chỉ im lặng và nằm ở đó thôi . Biết làm gì đây ? Hắn thật hận bản thân mình ...

Cứ như vậy , hắn tự dần vật bản thân mình rằng mình có lỗi , hắn là một người vô dụng , nhìn người con gái mình yêu thương nằm ở đây , không rõ có tỉnh lại hay không , mà chỉ có thể đứng nhìn .

- Từ Băng , anh nhớ những gì mà trước kia anh đã nói . Anh biết , anh vẫn chưa thực hiện được , nhưng em có thể cho anh thêm 1 cơ hội được không ?

- ...

Trái tim hắn như bị vỡ vụn , sự thất vọng dường như đã " ăn " mất đi sự hy vọng còn sót lại của hắn . Hắn cười chua xót , nhìn ngắm khuôn mặt tĩnh lặng kia , nếu như đôi mắt kia có thể mở ra thì chắc chắn sẽ khiến người khác rung động . Cũng chính vì đôi mắt đó mà đã làm gục ngã trái tim hắn , gục ngã lúc nào mà chẳng hay biết ...

Đến chiều , hắn mới chịu rời đi , về nhà tắm xong rồi lại đến bệnh viện . Một ngày 24 giờ , hầu như hắn dành hết một ngày chỉ để ở bên cạnh nhìn nó , nói chuyện với nó .

Từng ngày từng ngày cứ thế trôi qua , hắn chẳng biết làm gì hơn ngoài việc nói chuyện với nó , ngắm nhìn nó . Trôi qua như vậy mà đã 3 tháng trôi đi rồi ...

Hôm nay là một ngày đẹp trời , ánh nắng dịu nhẹ như đang nhẹ nhàng vuốt ve những tán lá xanh tươi đẹp kia . Thật sự rất ấm áp , nhưng đó là bề ngoài , có những người không như vậy , tựa như hắn ...

Đã 3 tháng trôi qua , hắn vẫn đều đặn đến bệnh viện để thăm nó . Những cô y tá làm việc ở đó dường như đã quen với bóng dáng của hắn , không có ngày nào mà hắn chẳng đến thăm một bệnh nhân . Hầu như chuyện tình của hắn và nó , những người đó đều biết , họ đều rất ngưỡng mộ hắn , ngưỡng mộ vì hắn có thể chờ đợi một cô gái chẳng biết có thể tỉnh dậy hay không . Cũng rất ngưỡng mộ cô gái kia vì tìm được một chàng trai yêu cô như vậy . Nhưng ai hiểu và biết được , đằng sau thứ tình cảm đáng ngưỡng mộ ấy lại chính là một câu chuyện bi thương đến nhường nào ? Họ làm gì biết , 3 tháng này đầu bằng 3 năm của nó chờ hắn ? Ai mà hiểu được , hắn đã phải dần vật bản thân mình như thế nào ?

Về ngoài là một chuyện nhưng bên trong lại là một chuyện khác . Tình cảm của hắn , chẳng thể nào phai mờ , cũng không thể nào nhạt đi được và cũng chẳng thể nào không tự dần vật mình .

Tình yêu họ là thật , đau khổ của họ cũng là thật nhưng hà có gì lại khiến hai người họ chịu hoàn cảnh như ngày hôm nay ? Chẳng ai hiểu được , tình yêu giữa hai người liệu có vượt qua được gian nan này không ?

Hắn vẫn đến bệnh viện như mọi hôm , vẫn là đến thăm và nói chuyện với nó . Khi nhìn thấy hắn bước vào bệnh viện , những cô y tá kia liền chú ý đến , nói :

- Người đàn ông kia nhìn đẹp trai quá ! _ Một cô y tá thốt lên

- Cô mới đến làm nên không biết . Người đàn ông này nổi tiếng khắp bệnh viện chúng ta đấy , họ nói rằng , 3 tháng nay , người đàn ông này luôn đến phòng 101 thăm bệnh nhân . Đặc biệt là bệnh nhân đó chính là một cô gái rất xinh đẹp ! Cô ta có một mái tóc màu tím y như người đàn ông đó , nhìn như bị mê hoặc . Tôi từng vào chăm sóc cho cô ấy , ban đầu cũng rất ngạc nhiên khi nhìn thấy khuôn mặt cô gái này . Ba tháng trước , cô ấy bị tai nạn dù cứu sống được nhưng bị hôn mê đến giờ . Ngày nào tôi cũng nhìn thấy người đàn ông này đến thăm cô gái đó . Nhìn bề ngoài có lẽ là rất giàu có , lại còn rất nam tính ! Các cô y tá của bệnh viện chúng ta đổ hết rồi !

- Thật sao ? _ Cô gái y tá kia dường như rất ngạc nhiên

Còn hắn ? Hắn mặc kệ tất cả ánh mắt , trong mắt hắn chỉ có nó , chỉ duy mình nó , vì thế tại sao lại phải quan tâm cô gái khác ? Nhanh chóng đến phòng nó , hắn nhẹ nhàng mở cửa như lo sợ làm nó tỉnh giấc .

Nhấc bước tiến vào , ngồi đến bên cạnh nó như một thói quen . Im lặng , lại ngắm nhìn nó , ba tháng trôi qua rồi nhưng vẫn nằm ở đây . Chẳng biết hắn đã nói bao nhiêu với nó rồi , không biết hắn nhớ nó nhiều đến mức nào cả . Hắn chỉ biết rằng , hắn rất cần nó .

- Từ Băng , em ngủ đủ chưa ? Em có thể nào tỉnh dậy không ? Anh biết lỗi rồi , em tỉnh dậy đi !

- ...

Hắn nắm lấy nó , nhẹ nhàng đưa lên má . Lặng lẽ khóc , hắn yếu đuối , hắn thật sự đã sợ mất nó thật rồi . Cảm giác đó khiến hắn chẳng thể nào kiềm chế được bản thân . Còn nhớ hồi còn nhỏ , khi đến năm tuổi là hắn đã không còn khóc một lần nào nữa cho đến gần đây . Khi nỗi đau quá lớn , con người ta chẳng thể nào kiềm được nước mắt .

Bỗng dưng bàn tay mà hắn đang nắm hình như đang chuyển động . Hắn mở to mắt nhìn vào bàn tay nó , rồi lại nhìn nó . Hy vọng tràn đầy trong ánh mắt

hắn ...

Hắn nhanh chóng gọi bác sĩ đến , còn hắn thì đứng sang một bên .

Tìm hắn bỗng chốc lại rung lên dữ dội , cảm giác rằng hắn sẽ lại có thể nhìn thấy đôi mắt tím đẹp đẽ kia

End chap 96

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Niềm Vui Dâng Trào (2)

Nhìn bác sĩ đang khám cho nó , tay hắn bắt giác run lên , chẳng biết vì sao hắn lại không kiềm chế bản thân được mà lo sợ . Vừa thấy lo nhưng lại cũng cảm thấy rất mong chờ , nếu như nó tỉnh lại thì tốt quá rồi !

- Thật là kì diệu ! Cô ấy đã có thể tỉnh lại ! _ Ông bác sĩ kia ngạc nhiên nói

- Thật sao ? _ Nghe được tin này , hắn vui mừng hỏi lại

- Thật ! Cô ấy một lát thôi sẽ tỉnh dậy

Sau khi nghe bác sĩ xác định lại , hắn dường như là chẳng thể nào kiềm được sự vui vẻ của bản thân mình mà ôm lấy người bác sĩ đó . Hắn hiện tại khác hẳn hoàn toàn lúc trước , bây giờ có lẽ chỉ nhìn thấy được niềm vui sướng thể hiện trên khuôn mặt của hắn mà thôi . Người bác sĩ đó cũng hiểu cho tâm trạng của hắn , một người có thể sẽ chẳng tỉnh lại mà bây giờ lại có kỳ tích đó thì làm sao lại không vui cho được , huống chi chàng trai này đã luôn đến thăm cô gái này suốt ba tháng . Ngay sau đó , người bác sĩ này nhanh chóng rời đi , trả lại bầu không khí cho hai người .

Hắn ngồi xuống bên cạnh nó , nhìn nó chăm chăm . Khi thấy đôi mắt kia từ từ mở ra , tim hắn đập nhanh hơn bình thường , ai mà hiểu được , hắn đã mòn mỏi đợi chờ muốn được nhìn thấy đôi mắt này mở ra và nhìn hắn ?

Khi nó mở mắt ra , ánh sáng khiến nó phải nheo mắt lại . Khi đã tiếp nhận được ánh sáng rồi , thì một màu trắng xóa hiện ra trước mắt nó . Mùi hương quen thuộc xộc vào mũi nó khiến nó nhũn mảy , mùi hương này nó đã từng ngửi qua và rất ghét , đó chính là mùi hương ở bệnh viện .

Bệnh viện ? Nó mở to mắt ra nhìn xung quanh , nhìn sang bên cạnh thì thấy có một người đàn ông có mái tóc màu tím rất đẹp , có một đôi mắt cùng màu với màu tóc . Khuôn mặt rất đẹp , còn có râu nữa . Người này trông thật quen mắt ?! Đúng rồi ! Chính là hắn ! Vì sao hắn lại khác đến như vậy ? Trông thật tiêu tụy đến kia . Rồi bất chợt nó nhớ đến trước khi mình nằm ở đây , chính là lúc nó đẩy hắn ra rồi mình bị tai nạn . Nhìn chăm chăm hắn , nó tự hỏi , có phải hắn lo lắng cho mình nên mới trở nên như vậy không ? Nó đột nhiên cảm thấy có chút vui nhưng cũng có sự xót xa . Bỗng nó cười nhạt , làm sao là vì nó được ? Hắn đâu có nhớ gì về nó đâu ? Tìm lại nhói đau lên , nước mắt không kiềm được mà chảy xuống . Thì ra nó vẫn yếu đuối như vậy , vẫn có thể dễ dàng mà rơi nước mắt .

Còn hắn ? Khi nhìn thấy nó mở mắt hắn đã vui mừng đến mức chẳng từ nào diễn tả được tâm trạng của hắn cả . Nhưng chưa kịp nói gì thì thấy nó nhìn hắn chăm chăm , sau đó lại cười bi thương đến kia , rồi lại khóc , hắn hoảng hốt nhìn nó . Vì lý do gì khi tỉnh dậy nó lại khóc chứ ? Bộ não của hắn hoạt động nhanh chóng , chẳng bao lâu thì hắn đã tìm ra được kết quả .

Hắn nhẹ nhàng cầm bàn tay của nó , nhìn nó với ánh mắt tràn đầy yêu thương , tràn đầy sự nhung nhớ suốt ba tháng nay . Nó sau khi cảm nhận được có người nắm tay mình thì nhìn sang , nhìn thẳng vào đôi mắt đẹp mê hồn quen thuộc kia , chứa đầy sự yêu thương đó , khiến nó nhớ lại đến lúc trước . Lúc còn đi học , khi hai người yêu nhau , hắn luôn nhìn nó với cặp mắt đầy sự yêu thương này . Có lẽ nào ... ?

Nó mở to mắt nhìn hắn , miệng lắp bắp định nói gì đó , chưa kịp nói thì hắn đã dành lời

- Tử Băng , em biết không ? Ba tháng nay , đối với anh như là một cực hình , anh luôn sống trong nỗi đau vật chính bản thân của mình . Anh biết anh có lỗi , anh hiểu cảm giác của em lúc trước , anh đã nếm trải qua rồi . Anh biết , em khóc rất nhiều , rất rất nhiều nữa là đằng khác , nhưng em biết không ? Trong khoảnh khắc nhìn thấy em nằm trong một vùng máu đỏ tươi kia , anh đã nhớ lại tất cả . Một chuyện cũng chẳng xót , anh thật xin lỗi vì khi trước đã đối xử với em như vậy . Em có thể tha lỗi cho anh không ? _ Hắn nhỏ giọng nói , như là đang thú tội với chủ

- ... _ Nó chẳng thể nào nói gì nữa , thì ra hắn nhớ ra hết rồi . Thì ra hắn tiêu tụy như vậy chính là vì nó . Thì ra nó đã không uống công , thì ra nó đã ngu ngốc như vậy .

Nó cười vui vẻ , nhìn hắn với ánh mắt tràn đầy sự hạnh phúc . Nó muốn ngồi dậy nhưng có chút khó khăn , hắn nhanh chóng đỡ nó . Nó ôm lấy hắn , ôm thật chặt , cảm nhận được mùi hương quen thuộc của hắn . Nó mỉm cười mãn nguyện , nụ cười chứa đầy sự hạnh phúc của một cô gái biết yêu .

- Anh hư lắm ! Anh làm em thật đau khổ , anh thật nhẫn tâm . Nhưng chẳng hiểu sao , em lại chẳng thể nào giận anh được _ Ban đầu nó nói hờn dỗi nhưng rồi lại nói rất ngọt ngào

- Ủ ừ , anh biết anh biết _ Hân vỗ vỗ lưng nó , tận hưởng bầu không khí hạnh phúc của hai người

Bốn người đứng ở ngoài cửa đã chứng kiến tất cả . Không ai khác chính là cô - cậu , nhỏ - anh . Họ đều đồng loạt mỉm cười , khi nghe tin nó tỉnh lại , họ đã gạt bỏ mọi chuyện mà đến thăm . Không ngờ lại nhìn thấy cảnh tượng này , hôm nay trời rất đẹp , tình yêu của bọn họ cũng như hôm nay vậy , ấm áp lạ thường . Khiến người khác nhìn thật thấy ghen tị , có lẽ họ đã có thể cùng nhau tổ chức chung một lễ đường rồi ! Bốn người họ , nhìn nhau mỉm cười thật hạnh phúc , ngoài trời dường như cũng muốn cười với họ .

End chap 97

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Cô Dâu Chơi Trốn Tìm ? - Chú Rể Tìm Vợ !

Một năm sau

Hôm nay là một ngày trời rất đẹp , nắng dịu nhẹ , mây nhẹ nhàng trôi , mọi thứ quá đẹp để đi . Cũng có thể vì hôm nay đẹp như vậy là vì có một chuyện đẹp sẽ xảy ra ?

Phải đấy , hôm nay chính là ngày hạnh phúc nhất của ba cô gái xinh đẹp kia . Ai mà biết rằng , để có được như ngày hôm nay bọn họ đã trải qua những gì ? Khó khăn nhất đó chính là cuộc tình giữa nó và hân . Nhưng dù có bao nhiêu sóng gió , bao nhiêu gian nan thì đến cuối cùng , kết quả vẫn là trọn vẹn mà hạnh phúc bên nhau .

Đám cưới chính là ngày mà bất cứ người con gái nào cũng mong mình lấy được tấm chồng tốt . Mong được bên cạnh họ đến đầu bạc răng long , sống thật yên bình . Nó , cô , nhỏ cũng chẳng ngoại lệ .

Hân , cậu và anh đã liên tục mấy ngày trang trí cho lễ cưới này , thiết kế đủ thứ . Họ đã chờ ngày này lâu lắm rồi , nếu bây giờ không nhanh chóng " rước cục cưng " của họ về nữa chứ . Chứ lỡ như lại có sóng gió gì đó ập đến thì họ còn biết tiếp ứng như thế nào đây ?

Hôn lễ này rất trang trọng , long lầy có , đẹp để có , lung linh có luôn . Người khác nhìn vào mà hoa cả mắt , quá xa hoa , quá long lầy đi . Người nhìn còn phải thốt lên ngạc nhiên , ai mà chẳng mong ngày hôn lễ của mình sẽ thật long lầy chứ ?

Hiện tại 8 giờ sáng , hôn lễ chỉ còn cách một tiếng đồng hồ nữa thì sẽ bắt đầu . Hân , anh và cậu đã có mặt trong lễ đường , chờ đợi cô dâu của mình . Người được mời cũng hầu như đến đủ , cũng đang chờ đợi các cô dâu đó . Khi nghe tin những người giàu có và xinh đẹp này sẽ lấy nhau , tin tức báo chí rầm rộ cả lên , không nấy chốc đám cưới của họ đã trở thành tin tức nóng nhất trong ngày .

Chờ đợi khoảng mười lăm phút thì có người báo với họ là cô dâu đã biến mất . Hân , anh và cậu hết hoảng , chạy đi tìm . Họ đang suy nghĩ cùng 1 câu hỏi , vì sao họ lại trốn ? Họ cũng chẳng tìm được câu trả lời , họ chỉ biết nhanh chóng tìm . Khi chạy ra khỏi lễ đường , cả ba đều nhận được tin nhắn của người con gái của họ . Thì ra họ không phải chạy trốn mà lại đang chơi trốn tìm với ba người họ !

Được lắm , ngày quan trọng như vậy mà họ lại có thể chơi đùa đến vậy ! Chỉ còn lại bốn mươi lăm phút nữa thì lễ cưới sẽ diễn ra . Họ nhắm chừng thời gian , có thể sẽ kịp về làm lễ cưới . Các cô gái của họ thật biết cách chơi đùa đi , nhưng không sao , họ muốn chơi thì hân , anh và cậu sẽ đáp ứng và bồi đến cùng !

Họ chia nhau lái xe đi tìm , đến những nơi mà bọn họ cùng với nhau thường xuyên lui tới . Tìm khoảng mười lăm phút thì vẫn chưa tìm ra , chỉ còn lại nửa tiếng thì hôn lễ sẽ được cử hành .

Hân chạy xe với vận tốc khá nhanh , ánh mắt thì không ngừng di chuyển tìm kiếm hình quen thuộc đối với mình . Suy nghĩ một hồi , hân nhớ lại một nơi mà có rất nhiều kỷ niệm giữa hân và nó . Hân nhấn ga , lập tức đi đến đó , bên môi là cái nhếch mép như chính hân đã chiến thắng .

Thì ra nơi hân đến chính là quán kem kia . Hân mặc bộ vest trắng sang trọng bước vào bên trong đã thành công thu hút ánh nhìn của những cô gái lẫn chàng trai khác trong đó . Hân không quan tâm đến ánh mắt của những người họ , nhìn một lượt hân dừng lại nhìn đến một cái bàn nhỏ nhắn , không để thấy nhưng mái tóc nổi bật đó màu tím kia đã khiến hân tìm được kết quả . Mầu tóc này cả đời này hân cũng sẽ chẳng quên được , cũng nhờ mầu tóc đặc biệt này mà đã khiến hân nhận ra nó ở giữa đông người . Cảm giác rất quen thuộc ...

Hân từ từ bước đến cái bàn đó , kéo ghế ra ngồi rất bình thản , ngồi đối diện với nó . Nhìn khuôn mặt xinh đẹp của nó tim hân mới bình tĩnh trở lại . Còn nó khi nhìn hân xuất hiện trước mặt mình có chút ngạc nhiên nhưng rồi lại cười nhẹ nhàng như đã biết hân sẽ tìm ra mình , chỉ là không ngờ lại nhanh đến vậy . Tìm nó bỗng thật ấm áp

- Từ Bổng, nếu như anh không tìm ra em, thì có phải em sẽ không tham gia lễ cưới luôn phải không? _ Hấn nghiêm túc hỏi nó

- Chính bởi vì em tin tưởng anh sẽ tìm thấy em nên em mới làm vậy _ Nó nhẹ giọng nói, giọng nói chắc chắn

Hấn im lặng nhìn nó, thì ra nó tin tưởng hấn đến thế, tin tưởng hấn có thể tìm được nó. Vậy vì sao hấn lại phải nghi ngờ nó sẽ trốn hấn chứ? Hấn nắm lấy bàn tay của nó, nhẹ nhàng nói

- Từ Bổng, cảm ơn em đã bên cạnh anh cho đến bây giờ, không bỏ cuộc khi anh bị mất trí nhớ. Thật sự anh rất muốn cảm ơn em

- Ngốc quá, em đã hứa với anh thì chắc chắn phải làm được chứ _ Nó rung rung nước mắt nhìn hấn, thật cảm động

- Đi về thôi _ Hấn nhẹ giọng nói, ánh mắt thật ôn nhu

...

Anh chạy xe quanh quần những nơi mà anh và nhỏ hay tới, nhưng hầu như vẫn không có tung tích nào cả. Trong đầu anh lại hiện lên những hình ảnh lúc trước, cố gắng không bỏ qua bất cứ nơi nào. Bỗng có một nơi mà anh vẫn chưa tìm đến, nếu nói đến nơi này thì anh và nhỏ có lẽ cũng chỉ đi đến một lần mà thôi nhưng nơi đây lại có rất nhiều kỷ niệm giữa anh và nhỏ. Anh không suy nghĩ nhiều nữa mà nhấn ga chạy đến đó.

Dừng xe, anh mở cửa ra và tiến đến tiệm cafe ở trước mặt. Đã mấy năm trôi qua rồi mà nơi này cũng chẳng khác gì mấy, nơi này chính là nơi mà khi đó anh gặp rút tìm nhỏ khi nghe tin nhỏ đi xem mắt. Nơi này anh chỉ đến một lần thôi, cho đến hiện tại thì đây mới là lần thứ hai, nơi này chính là nơi mà anh đã can đảm thừa nhận tình cảm của bản thân mình. Gạt bỏ mọi suy nghĩ khác, một lòng một dạ chỉ để ý đến nhỏ rồi cho đến hiện tại cũng vậy. Anh chưa từng nghĩ suy nghĩ đó của mình là sai, chưa từng...

Anh thôi không suy nghĩ nữa, lý trí mách bảo anh rằng, nhỏ đang ở bên trong, cô dâu của anh đang ở bên trong này. Anh tiến vào, nhìn sơ một lượt, rồi bỗng một bóng dáng quen thuộc lọt vào tầm mắt của anh. Anh mỉm cười đắc thắng, từ từ đi đến chỗ đó, đẩy ghế ra và ngồi xuống thật bình thản.

Nhỏ nhận thấy sự hiện diện của hấn thì không kìm được mà nở nụ cười nhẹ nhàng. Nhỏ mở miệng nói

- Vì sao anh lại biết mà tìm đến đây?

- Anh đã tìm em khá lâu đây, nhưng đến cuối cùng dù nơi này không phải là nơi chúng ta thường đến nhưng lại là nơi mà anh tuyên bố sự chiếm hữu của anh đối với em

Nhỏ hồi tưởng lại ngày hôm đó, bất chợt hai má nhỏ nóng ran. Những lời anh nói ngày hôm đó cho đến tận bây giờ nhỏ cũng chưa từng quên. Nhỏ còn nhớ rõ khi đó tìm nhỏ đập rộn ràng vì những lời nói đó của anh, lúc đó nhỏ đã nhận ra, nhỏ muốn làm bạn gái của anh đến cuối đời. Hôm nay chính là ngày cưới của nhỏ, vậy mà nhỏ vẫn có thể chơi với anh một trò chơi, nhỏ có phải là quá vui rồi không? Nhưng mà đúng như dự đoán, anh sẽ tìm ra nhỏ.

- Đi về làm đám cưới thôi _ Anh đứng dậy kéo nhỏ đi ra khỏi tiệm cafe

...

Về phía cậu thì cậu vẫn đang trong tình trạng chưa tìm thấy cô dâu cả. Còn 15' nữa là sẽ đến thời gian cử hành hôn lễ, cậu bắt đầu thấy lo lắng không ngừng.

Chạy xe khắp nơi, ánh mắt không ngừng tìm kiếm hình bóng của Thư, cậu cảm thấy như thế giới cậu đang sụp đổ. Chưa bao giờ cậu thấy sợ hãi như bây giờ, vì lý do gì mà cô lại phải trốn đi như vậy?

Dừng xe lại, cậu nhắm mắt lại, nghĩ đến những nơi mà cô có thể đến. Đến cuối cùng, cậu lái xe đến một ngôi nhà, đây chính là nơi mà cậu và cô lần đầu gặp nhau.

Bước vào bên trong, nghe thấy tiếng tivi, cậu chậm bước đi vào, trái tim không ngừng đập liên hồi. Trên chiếc ghế sofa đó có một cô gái ngồi xem tivi, nhìn bóng lưng đó, cậu mới thở phào nhẹ nhõm. Thì ra cô lại ở đây...

Cậu đi đến và ngồi xuống bên cạnh cô, tựa vào vai cô, thật yên bình

- Thì ra em ở đây

- Có biết bao nhiêu chỗ khác vì sao anh lại tìm đến đây?

- Anh cũng chẳng hiểu nữa, khi nhắm mắt lại, anh đều nhớ lại đến lúc chúng ta lần đầu gặp nhau. Vì thế anh đến đây

- Anh biết không? Em cứ nghĩ ngày chúng ta gặp như lần đầu chỉ mới hôm qua thôi, thời gian thật trôi quá nhanh, mới đó thôi mà đã mấy năm trôi qua rồi. Hôm nay em đã làm đám cưới

- Thời gian thật sự trôi qua nhanh thật, vì vậy em không mau theo anh đến lễ đường để làm đám cưới nhanh?! Nếu không thời gian sau này, ai biết sẽ

còn có sóng gió nào nữa ?

- Anh không hối hận với quyết định này sao ? _ Cô hỏi cậu trong sự chờ đợi ở đáy mắt

- Đến già cũng không hối hận !

Dứt lời , cậu kéo cô đi ra khỏi nhà , chở cô đến lễ đường .

Sau khi các cô dâu được đưa về thì đều được nhanh chóng đi trang điểm và mặc áo cưới . Khi lễ cưới sắp diễn ra thì các chàng chú rể của lễ đường này cũng đã có mặt .

Hôn lễ bắt đầu ...

End chap 98

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Đám Cưới

Các chàng trai của chúng ta giờ đã ăn mặc chỉnh tề , đứng đợi ở lễ đường rồi , giờ chỉ còn chờ các cô dâu của họ ra thôi .

Bầu không khí trở nên im ắng hơn , có nhiều người mong chờ nhìn ra ngoài cửa , muốn biết cô dâu là người như thế nào . Nhất là các cô gái quyền quý , họ thật sự rất muốn biết mặt của các cô dâu .

Không để họ chờ thêm nữa , tiếng mở cửa vang vọng khắp phòng , mọi ánh mắt trong phòng cả chú rể đều nhìn về một hướng , ba cô dâu với một màu trắng xinh đẹp của chiếc váy cưới tựa như thiên thần lọt vào ánh mắt của mọi người . Ngạc nhiên nhất có lẽ có ba người , ba người đó chẳng ai khác ngoài Phương Thanh - Đông Nam và Ngọc Tâm .

Nhắc đến Phương Thanh thì lại phải nói đến cô đã đấu tranh như thế nào . Bữa đó cô đối xử như vậy với thư ký của hần đúng là rất quá đáng , khi cô đã nhận thức được hành động của mình cũng là quá muộn rồi . Khi đó cô như kẻ điên , không thể nào kiểm soát được hành động của bản thân mình . Rồi lại nhìn thấy ánh mắt không chút quen biết mà còn có sự giận dữ cả thất vọng bên trong đó nữa , tim cô đã đau đớn đến nhường nào . Kể từ đó , cô không còn xuất hiện trước mặt hần nữa , dù có xuất hiện thì cô biết chắc hần cũng sẽ lơ cô đi , xem cô như không khí .

Lần đầu tiên khi nhìn thấy hần , cô đã yêu hần rồi . Chỉ là thì ra từ trước đến giờ , cô cũng chỉ là một người bạn của hần mà thôi . Cho nên cô đã bỏ đi thật lâu để không còn vướng bận gì với hần nữa . Và cho đến nay , cô đã buông bỏ được , vài ngày trước điều làm cô ngạc nhiên đó chính là cô lại nhận được thiệp mời dự đám cưới của hần . Mở thiệp ra bên trong là tên của hần và một cô gái nữa , tên đó rất ấn tượng với cô - Mạc Tử Băng . Nhắc đến họ Mạc ai mà chẳng biết , gây dựng sự nghiệp bằng đôi bàn tay trắng , bây giờ các công ty của nhà họ Mạc đều trải ở khắp nơi trên thế giới . Với lại ai mà chẳng biết nhà họ Mạc có một cô con gái , rất ít người biết được khuôn mặt của cô gái này . Có thể nói cha của cô gái này giữ cô như giữ bảo bối , không hề muốn giới truyền thông biết được . Nhưng ba mẹ của cô nói với cô rằng , ba của cô gái họ Mạc này có một mái tóc màu tím rất đẹp , hầu như chẳng ai có . Nhưng bây giờ nhìn lại cô dâu đứng ở giữa có một mái tóc dài rất đẹp , màu tím đặc biệt kia y như màu tóc của hần . Cô bất giác nghĩ rằng cô gái này có khi nào chính là người con gái bí ẩn của nhà họ Mạc không ?

Và dường như cô gái tóc tím này , cô cảm thấy thật quen thuộc ...

Đến với Đông Nam , anh bị ngạc nhiên là vì vẻ đẹp của cả ba cô gái này . Nhìn đến mái tóc của cô gái ở giữa y như màu tóc của chủ tịch mình . Anh thấy thật lạ , đối với cô gái này , anh cảm giác cũng thật quen thuộc !

Còn Ngọc Tâm ? Cô cũng chẳng biết vì sao mình lại ngạc nhiên nữa , nhưng cũng như hai người kia , đối với cô dâu có mái tóc nổi bật kia , lại cho cô cảm giác thật gần gũi . Rồi cuộc cô gái này là ai ?

Có lẽ chỉ có một người không quá ngạc nhiên khi nhìn đến cô dâu ở giữa đó , vì đối với người này , cô dâu này quá đối quen thuộc . Người này chính là Anh Thư .

Cô có chết cũng không ngờ bản thân mình lại được mời đến lễ cưới này , lúc trước nghĩ đến những gì cô đối với nó và hần , đã khiến cô dằn vặt bản thân mình bấy lâu nay . Những sóng gió mà họ gặp phải cũng có phần của cô . Mấy năm trước khi gặp lại nó , cô đã lúng túng đến cỡ nào , nhưng sau đó cô lại được nó tha thứ . Chẳng mấy chốc lại gặp hần , khi nhìn thấy hần bị mất trí nhớ , thì cô biết , cô chính là nguyên nhân vì đã khiến hần như vậy . Nếu ngày đó , cô không phải vì đồ kỷ mà tìm người đến định hãm hại nó thì đã không có chuyện này xảy ra . Nhưng nếu cũng chỉ là nếu , hối hận cũng muộn .

Nhưng hiện tại nhìn nó và hấn cùng nhau làm đám cưới, cô cũng cảm thấy tội lỗi của bản thân mình được giảm bớt phần nào. Cô mỉm cười nhẹ nhàng, nhìn về phía nó mà cảm thấy hạnh phúc thay cho nó. Cô chưa từng nghĩ sẽ có ngày mình sẽ được mặc áo cưới, nhưng là con gái ai mà chẳng muốn mặc váy cưới một lần trong đời chứ nhưng với loại người như cô chỉ sợ cho còn chề.

Quay lại với các cô dâu, ba người họ đã tiến vào lễ đường, đứng trước mặt ba chàng trai chú rể mặc áo vest trắng của bản thân mình. Cả ba cô dâu đều đồng loạt nở nụ cười thật nhẹ nhàng, ai mà biết được, cả ba người họ đã chờ ngày này lâu như thế nào? Ba chàng trai này cũng nở nụ cười thật hạnh phúc nhìn cô dâu của họ, nhất là hấn, tình yêu giữa hấn và nó đã trải qua nhiều sóng gió rồi, hiện tại được cưới người hấn yêu về thì làm sao hấn không vui chứ.

Các cặp đứng chung với nhau, đứng đối diện với ông linh mục. Ông linh mục cất tiếng nói:

- Cô Trịnh Thiên Thanh, Mạc Từ Băng, Mạc Thiên Thu. Các con có nguyện ý sẽ cùng Lăng Kim Bảo, Lâm Thiên Tài, Lâm Anh Tuấn trải qua mọi bệnh tật, dù giàu có, dù nghèo khổ vẫn bên nhau không xa rời, sống với nhau đến răng long đầu bạc, yêu thương suốt đời không?

- Con hứa _ Ba người họ đồng thanh nói

- Ba con có nguyện ý lấy họ làm chồng không?

- Con nguyện ý _ Cả ba cô dâu đồng thanh lên tiếng, kèm theo đó là nụ cười hạnh phúc nhìn chú rể của mình

- Anh Lăng Kim Bảo, Lâm Thiên Tài, Lâm Anh Tuấn. Các con có nguyện ý sẽ cùng Trịnh Thiên Thanh, Mạc Từ Băng, Mạc Thiên Thu trải qua mọi bệnh tật, dù giàu có, dù nghèo khổ vẫn bên người các con yêu đến cuối đời, có hứa là sẽ yêu thương cô ấy, bảo vệ cô ấy không?

- Con hứa _ Ba người chú rể nhìn cô dâu của mình, đồng loạt nói

- Ba con có nguyện ý lấy họ làm vợ mình không?

- Con nguyện ý _ Cả ba người họ lại tiếp tục đồng thanh nói

Dứt lời các chú rể lấy nhẫn đeo cho cô dâu của mình, mỗi người là mỗi mẫu, có thể là không cầu kì, khá đơn giản nhưng không vì vậy mà làm giảm đi sự quý phái của nó. Khi đeo nhẫn cho cô dâu xong, các cô dâu lại đeo nhẫn lại chú rể của mình, chiếc nhẫn của chú rể thì đơn giản hơn nhưng nhìn vào cũng biết là một cặp.

- Và bây giờ, các con có thể hôn nhau

Ba cô dâu má đỏ lên, bất giác đều đồng loạt cúi đầu xuống e ngại. Ba chàng chú rể thì lại nhếch mép cười, nhắc cằm của cô dâu của mình lên họ hôn lên đôi môi của cô dâu. Nhìn họ thật hạnh phúc, dường như nếu như bây giờ có thêm sóng gió gì nữa họ cũng có thể vượt qua.

- Ta tuyên bố các con chính thức là vợ chồng với nhau

Họ nhìn nhau hạnh phúc, ánh mắt ánh lên sự ôn nhu, sự ấm áp của tình yêu. Đông Nam, Phương Thanh, Anh Thu, Ngọc Tâm cũng cảm thấy hạnh phúc thay cho họ.

Cuối cùng là màn tung hoa để hoàn thành buổi lễ. Ba cô dâu cùng nhau đứng xoay ngược về phía các cô gái kia. Trong đó có Ngọc Tâm nữa, cô chưa từng chụp bông bao giờ cả, lần này làm sao cô lại bỏ qua cơ hội này?

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Lại Có Thể Lo Lắng Đến Như Vậy ? (Ngoại Truyện 1)

2 năm sau ...

Trong bệnh viện phụ sản lớn của thành phố, có một ca hộ sinh đang diễn ra. Tiếng la của cô gái trong phòng đỡ đẻ vang lên cả ra ngoài phòng, chính vì vậy mà càng khiến tâm tình của một người đàn ông đứng ngồi không yên ở ngoài kia càng rối ren.

Dĩ nhiên cô gái đó chính là Mạc Từ Băng, còn người đàn ông kia cũng dĩ nhiên là hấn - Lâm Thiên Tài rồi. Hai năm sau ngày cưới thì hôm nay cũng là

ngày nó hạ sinh , vài tháng trước , khi siêu âm thì bác sĩ nói nó mang song sinh , nhưng giới tính thì vẫn chưa xác định được .

Hôm nay nó lại cảm thấy đau bụng dữ dội , hấn cảm thấy lo lắng nên đã nhanh chóng đưa nó vào bệnh viện , nghĩ nó sắp sinh nên đã gọi cho người nhà của nó lẫn những người bạn khác . Đến khi đông đủ rồi thì lại chờ ở bên ngoài , lòng hấn thì bồn chồn khi cứ nghe đến những tiếng gào thét đau đớn của nó . Thì ra sinh con lại đau đến như vậy ...

Hấn nhiều lần không chịu được mà muốn xông vào thì bị mọi người xung quanh chặn lại , dù bọn họ cũng lo lắng không kém hấn nhưng vẫn không thể nào vào trong được .

Hấn bình tĩnh trở lại , tiếp tục đứng chờ đợi , đến khi nghe được tiếng khóc của em bé , tìm hấn nhưng nhảy ra ngoài , mừng rỡ ra mặt , còn đâu là người đàn ông lạnh lùng nữa đây ? Nhưng ai mà chẳng vui mừng khi biết mình đã làm cha rồi chứ , hấn cũng chẳng ngoại lệ .

Nhưng chỉ mới có một đứa thôi , hiện tại hấn lại càng lo lắng hơn nữa . Hấn nghe nói là sinh đôi không dễ sinh như những lần sinh một đứa , khó sinh lắm , hấn rất lo lắng . Làm sao hấn chịu đựng đây ? Người con gái hấn yêu thương sâu đậm hiện tại lại đang đau đớn thế kia mà hấn lại bất lực , hấn thật tệ ...

Nói đến sinh con thì cũng phải nhắc đến cặp vợ chồng nhỏ và anh . Chẳng biết có phải là do duyên hay không mà nhỏ cũng sinh con cùng ngày với nó . Điều kì lạ hơn nữa là nhỏ cũng mang thai song sinh , hấn và anh cũng đều lo lắng y như nhau . Cũng như nó , nhỏ cũng chỉ mới hạ sinh một đứa , còn một đứa vẫn còn ở bụng . Nghe đến tiếng gào thét đau đớn của nhỏ mà trái tim anh như bị bóp nát . Cũng như hấn , anh cũng hiểu được phần nào cảm giác sinh con rồi

Một tiếng đồng hồ trôi qua

Vẫn là những tiếng gào thét đau đớn của hai người con gái , mọi người ở bên ngoài thì lại lo lắng không ngừng nghỉ .

Nửa tiếng trôi qua ...

Một cô y tá từ bên trong chạy ra , hấn và anh nhanh như chớp túm cô gái đó lại . Cô gái y tá khá sững sờ trước vẻ đẹp của hai người , nhưng rồi cũng thoát ra được khi nhìn thấy đôi mắt lo lắng kia của hai người họ .

- Cô ấy sao rồi ? _ Hai người đồng thanh hỏi , lời nói gấp rút thể hiện rõ sự lo lắng của hai người

- Hai người họ giờ đang nguy kịch , thiếu rất nhiều máu , chúng tôi hiện tại đang muốn lấy máu để truyền !

- Cô đi đi ! _ Nghe xong hai người dứt khoát bỏ cô gái y tá ra , miệng thôi thúc cô nhanh chóng đi lấy máu cứu người

Sau khi tiếp máu xong , hai người họ lại tiếp tục sinh . Thế là hai tiếng trôi qua nhanh chóng

Cuối cùng tiếng khóc của đứa em bé thứ hai đã vang lên nhưng tiếng la hét của nó vẫn chưa chấm dứt . Tâm tình hấn lại càng trở nên hỗn loạn hơn bao giờ hết , tại sao vợ mình vẫn chưa sinh xong ?

Khuôn mặt anh tuấn của hấn giờ đây nhăn nhó khó chịu , ánh mắt sợ hãi nhìn về phía căn phòng mà nó đang nằm bên trong . Đi đi lại lại , vẫn không khiến hấn bình tĩnh hơn được , đến khi hấn đạt đến giới hạn , dự định xông vào bên trong thì đột nhiên bên tai truyền đến tiếng em bé khóc và tiếng la hét của nó cũng tắt đi . Tâm hấn tĩnh lại , không còn rối loạn nữa mà thay vào đó chính là niềm vui trên khuôn mặt .

Nghe nói nó đã được truyền vào phòng hồi sức , hấn lập tức đi đến nơi đó mà thăm nó . Ngồi xuống bên cạnh nó , ngắm nhìn khuôn mặt xanh xao đang thiếp đi của nó mà kỷ niệm như chợt ùa về . Nhớ những năm tháng ấy , hấn đã đau khổ như thế nào khi nhìn thấy cảnh nó nằm ở đây , đôi mắt nhắm lại , tưởng chừng như đang ngủ một giấc thật lâu . Nhưng hiện tại , cái hấn cảm nhận được chính là hạnh phúc chứ không phải đau thương như trước nữa . Trải qua bao nhiêu sóng gió , cuối cùng giữa hấn và nó cũng có sự bình yên rồi .

Cầm lấy bàn tay của nó , hấn nhẹ nhàng hôn lên . Thầm cảm ơn duyên phận đã cho hấn không bỏ lỡ nó , đã tìm hiểu và yêu nó đến tận bây giờ .

Còn về bên anh và nhỏ thì cũng đã tốt hơn rồi . Nhỏ được chuyển vào phòng hồi sức trước nó nên anh cũng đã đi đến trước hấn . Nhìn thấy khuôn mặt luôn tươi cười tinh nghịch kia giờ đây lại xanh xao nhợt nhạt mà khiến trái tim anh đau nhói không thôi . Sau bao nhiêu sóng gió , mọi chuyện có phải cũng đã kết thúc một cách hạnh phúc rồi không ?

Anh nhẹ nhàng mỉm cười , thầm cảm ơn nhỏ đã đến với cuộc sống của anh . Cảm ơn vì tất cả ...

Và dĩ nhiên , ai cũng có việc của họ , những người còn lại khác đều đã đi thăm cháu nội , cháu ngoại của mình rồi !

End chap

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Lễ Nào Sinh Lộn Con ? (Ngoại Truyện 2)

Năm năm sau

Trong một ngôi nhà rộng lớn , có một gia đình vui vẻ sống ở bên trong . Tiếng cười đùa vang lên khắp nhà , có thể thấy họ hạnh phúc đến nhường nào . Nhưng dường như chỉ có một đứa trẻ là nằm lười biếng trên ghế sofa , đúng hơn là một đứa bé gái .

Nhìn khoảng năm tuổi là cùng , nhưng ngũ quan trên khuôn mặt đều rất hoàn mỹ - y như mẹ nó . Đúng vậy đứa bé gái này chính là con của hân và nó , cặp song sinh đều là nữ . Nói về đứa con gái thứ nhất này thì phải nói là y như ba mẹ của mình , khuôn mặt đẹp đến hoàn mỹ , ngay cả tính cách lạnh lùng cũng bị di truyền luôn . Mái tóc màu tím độc nhất của gia đình này , đẹp đến kì lạ . Trên khuôn mặt của cô bé này có nhiều nét của mẹ hơn , ánh mắt màu tím đẹp sắc sảo dù ở lứa tuổi này . Trên tay cô bé là một quyền truyến , có lẽ đối với hân và nó đều rất quen thuộc .

Còn đứa em thì lại có thể nói là chẳng biết tính cách đó giống ai , hoạt bát năng động , miệng luôn tươi cười . Khuôn mặt lại có nét đáng yêu khó tả , nhưng vẫn thể hiện được sự xinh đẹp , vẫn được di truyền từ ba mẹ của mình . Mái tóc màu tím đẹp đẽ , đôi mắt to tròn long lanh sắc tím . Cô bé đang nô đùa cùng ba của mình , cười rất vui vẻ , còn nó thì lại ở trong bếp nấu ăn .

Ting --

Tiếng chuông vang lên , hân đi ra ngoài mở cửa , khi mở cửa ra nhìn thấy người quen thuộc , hân mỉm cười nhẹ nhàng . Có lẽ gia đình này đã làm hân thay đổi , không còn đáng vẻ lạnh lùng xa cách như trước nữa .

Trước mặt hân đó chính là vợ chồng anh và nhỏ , còn có hai đứa bé trai . Gia đình họ bước vào nhà hân , nó cũng ngưng việc nấu ăn lại , cùng gia đình nhỏ trò chuyện .

- Mới đó mà mà đã trôi qua mấy năm nữa rồi _ Nhỏ cảm tách trà lên , uống một ngụm

- Phải , nhanh thật _ Nó cười nhẹ

- Còn nhớ hồi đó , thời còn trung học , lúc đó thật nhiều kỷ niệm _ Nhỏ cười nghĩ lại chuyện mấy năm trước

- Nếu lúc đó chúng ta không chuyển đến ngôi trường đó thì có lẽ sẽ chẳng có ngày hôm nay _ Nó cũng hồi tưởng lại , đúng là như vậy , nếu như nó không chuyển đến ngôi trường này thì làm sao mà gặp hân ?

- Đúng vậy _ Hân gật đầu đồng ý , đã bao lần hân đều suy nghĩ rằng nếu như ngày đó hân không tìm hiểu cuộc sống của nó , mặc kệ nó thì có ngày hôm nay hay không ?

- Nhớ khi đó Băng thay đổi đến chẳng thể nào _ Anh dường như nhớ lại được cảnh tượng mà nhìn thấy khuôn mặt nó

Bốn người họ nói chuyện , ôn lại kỉ niệm xưa . Chỉ có bốn đứa trẻ kia là ngồi nhìn nhau , à không chỉ có hai đứa nhìn nhau . Đó chính là cậu con trai thứ hai của anh và nhỏ với đứa con gái thứ hai của hân và nó . Hai đứa con sinh đôi của hân và nó , đứa đầu tên là Lâm Từ Họa , đứa thứ hai tên là Lâm Từ Hoa . Còn hai đứa con của anh và nhỏ , đứa anh tên là Lăng Thiên Hân , đứa em thì là Lăng Thiên Vũ .

Tính tình của Thiên Vũ và Từ Họa rất giống nhau , cứ như anh em vậy , tính nghịch không thôi . Còn Thiên Hân tính cách thì lại giống Từ Họa , lạnh lùng xa cách . Nhưng nói về hai cậu con trai này thì lại có di truyền về đẹp của ba mẹ mình . Chính anh và nhỏ cũng từng nghĩ chẳng hiểu sao Thiên Hân di truyền tính cách từ ai nữa , nghĩ đi nghĩ lại cũng chỉ thấy tính cách của đứa trẻ này y như hân và nó .

Thiên Vũ và Từ Họa làm quen rồi cùng nhau ra ngoài chơi . Chỉ còn lại mình Thiên Hân và Từ Họa ngồi ở bên trong nhà . Thiên Hân ngồi nghiêm túc trên ghế , nhưng mái tóc màu tím rực rỡ kia đã gây chú ý . Cô gái đó nằm lười biếng trên chiếc ghế , trên tay cầm quyền truyến có tên là " Si tâm tuyệt đối " . Đôi mắt đó thật đẹp ...

Đến khi đôi mắt đó nhìn Thiên Hân , dường như Thiên Hân bị ánh mắt đó mê hoặc . Tim cậu bắt gặp đập nhanh hơn , cô gái này lại có thể đẹp đến như vậy , trong phút chốc cậu bị hấp hồn .

Nó lo mãi nói chuyện nhưng vẫn có thể nhìn thấy được cậu con trai lạnh lùng của nhỏ và anh đang nhìn con gái mình . Ánh mắt này ... thật quen thuộc , hừm , phải rồi , ánh mắt này lúc còn học trung học , khi nó xuất hiện với hình dạng thật , hân cũng nhìn nó như vậy . Nó nhếch mép cười , duyên phận ới là duyên phận , sau này sẽ như thế nào đây ? Nó đưa mắt nhìn ra ngoài sân , nhìn hai đứa trẻ kia nô đùa , cười vui vẻ , dường như nó đã đoán được lời mờ tương lai của con gái mình rồi . Nhưng có vượt qua được hay không , chính là trông chờ vào bản thân của mấy đứa trẻ này thôi .

Chuyện vui có lẽ chẳng bao lâu nữa sẽ xuất hiện thôi , chẳng biết sẽ còn chuyện thú vị đến cỡ nào nữa .

Sau khi tiễn gia đình của nhỏ về , nó kể cho hân nghe về việc mà mình nhìn thấy , mắt thấy hân cười nham hiểm , nó hài lòng . Hai thằng bé đó rất được , nhất là thằng nhóc lạnh lùng kia , rất hợp với Từ Họa .

Còn Thiên Hân sau khi lên xe thì về nhà trước , ba mẹ đi làm , còn đứa em thì ở lại nhà nó và hân chơi tiếp . Đi ngang qua một nhà sách nổi tiếng , phía ngoài có treo một tờ giấy quảng cáo cuốn truyện giống như của cô gái tóc tím đó cầm . Cậu không do dự bảo ngừng xe rồi đi mua , cầm quyền truyến

trên tay , cậu thấy thắc mắc tại sao cô gái đó lại đọc chăm chú đến như vậy ? Thế là cậu mở ra và đọc .

Về đến nhà vẫn còn đọc ...

End chap

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Lời Hứa Còn Nhỏ

Chỉ trong một thời gian ngắn , Thiên Hàn đã đọc xong cuốn truyện đó . Câu chuyện này mẹ cậu đã từng kể cậu nghe rồi , ban đầu cậu còn chẳng tin được . Cho đến bây giờ chỉ tin được một nửa , lẽ mà cậu đoán được người con gái này và người con trai này là ai rồi . Chỉ còn đợi đến ngày xác thực mà thôi !

Chẳng mấy chốc , vài ngày sau , cậu lại được đến nhà của gia đình kia . Gia đình này thật sự có sức hút rất lớn , dù người lớn hay trẻ nhỏ vẫn như nhau . Đặc biệt nhất chính là đôi mắt và mái tóc tím đẹp đến mê hồn đó . Nói về người đàn ông đó , phải nói là lạnh lùng xa cách , nghe mẹ cậu kể là khi lần đầu gặp nhau , mẹ cậu đã sợ hãi khi nhìn đến ánh mắt đó của người đàn ông tóc tím này . Còn người phụ nữ đó phải nói là đẹp tuyệt trần , vẻ đẹp của người này có thể làm lay động tất cả đàn ông , chỉ sợ một cái nhìn đơn giản thôi cũng đủ khiến cho tim của người nhìn loạn nhịp . Còn về đứa con gái thứ nhất kia , người mà cậu đã để ý từ bữa trước có vẻ đẹp được di truyền từ mẹ của mình rất nhiều , còn đáng vẻ băng lãnh xa cách kia chắc là y như ba mẹ mình . Ánh mắt đó cho đến giờ cậu vẫn chẳng quên được , đáng vẻ mà cô gái đó chăm chú đọc truyện chẳng màng gì đến xung quanh chẳng biết từ bao giờ đã xuất hiện khắp tâm trí cậu suốt mấy ngày nay . Còn về đứa con gái cuối cùng kia thì lại tình nghịch , quậy phá dữ dội y như thằng em trai của cậu , chẳng biết tính cách đó là di truyền từ đâu . Có lúc cậu cũng tự hỏi bản thân vì sao mình lại ít nói và lạnh lùng như vậy ? Đâu thể nào di truyền được từ ba mẹ của mình ?

Trong lúc đợi ba mẹ mình về , cậu lôi cuốn truyện mình mua ra đọc lại lần nữa , rất chăm chú đọc . Đọc được một lúc thì em cậu vào

- Anh Thiên Hàn! Em có chuyện muốn nói

- Chuyện gì ?

- Hôm đến nhà cô chú kia chơi , em rất thích chơi với Tử Hoa , nhìn cậu ấy cười tim em lại đập nhanh hơn , còn đỏ mặt nữa . Anh nghĩ em bị bệnh gì đây ? _ Cậu em nói như sắp khóc đến nơi

- Có lẽ em bệnh mất rồi ! Lát nữa ba mẹ về , anh sẽ nói với ba mẹ

- Vâng

Nhỏ và Anh về đến nhà , Thiên Vũ nhanh chân chạy tới bên ba mẹ mình . Nói hết như ban nãy mà cậu đã nói với Thiên Hàn anh mình . Nghe xong , nhỏ và anh hai người nhìn nhau , sau đó lại cười nham hiểm

- Ba mẹ ơi , có phải con bị bệnh gì không ạ ? Hai người có thể dẫn con đi gặp bác sĩ được không ? Tử Hoa mà biết con bị bệnh chắc sẽ không chơi với con đâu huhu _ Thiên Vũ nói ngắt lên ngắt xuống sau đó lại khóc như bị bắt nạt

- Con trai ngoan , mẹ biết con bệnh gì rồi . Nhưng không sao cả , bệnh này không có gì nguy hiểm . Tử Hoa vẫn sẽ chơi với con _ Nhỏ ân cần nói , miệng thì mỉm cười dịu dàng , nhưng trong lòng lại tính toán gì đó

- Thật hả mẹ ? Tử Hoa vẫn sẽ chơi với con sao ? _ Thiên Vũ nín khóc , bộ dạng nửa tin nửa không tin hiện lên rõ

- Đứng đây con trai , con là con trai mà làm sao có thể khóc như con gái được

- Dạ , con sẽ không khóc nữa . Giờ mình đến nhà của Tử Hoa đi ba _ Thiên Vũ háo hức cười

- Được được , con gọi luôn anh con xuống đi rồi mình cùng đi _ Anh cười nói rồi cùng nhỏ ra ngoài

Thiên Vũ nhanh chóng gọi Thiên Hàn xuống , cả nhà họ bắt đầu đi đến nhà của hần và nó .

Thiên Vũ thì lăng xăng chạy vào nhà trước , mắt thì lo tìm kiếm bóng hình của cô bạn Tử Hoa . Nhưng tìm mãi cũng chẳng thấy , cậu xụ mặt xuống , buồn bã hiện rõ trên mặt

Ba người kia thì từ từ vào , nhìn thấy hần và nó , anh với nhỏ cười cười không nói gì như hiểu ý nhau . Còn hần với nó thì nhận ra điều đó nhưng lại

không hiểu họ đang cười chuyện gì ?

- Các con cứ đi chơi đi , tự nhiên như ở nhà nhé _ Nó nói rồi mỉm cười hiền lành , vẻ đẹp này bỗng chốc khiến cho Thiên Vũ và Thiên Hàn đều đỏ mặt , thật sự rất giống hai người kia .

Thiên Vũ và Thiên Hàn cùng lên lầu chơi , cả hai đều cùng một mục đích , tìm cô bé có mái tóc tím , nhưng tính cách lại khác nhau hoàn toàn .

Còn lại bốn người họ ở dưới lầu cùng nhau trò chuyện , anh và nhỏ nhìn nhau cứ mãi cười . Nó thấy hơi khó chịu lên tiếng hỏi

- Làm gì mà từ nãy đến giờ hai người cứ hết nhìn nhau rồi lại cười như vậy ?

- Từ Băng ơi là Từ Băng . Chúng ta chơi chung với nhau khi còn mặc tã lót cho đến nay , đến lúc sinh con rồi thì con cái chúng ta lại có thể thương nhau ! Cậu thấy có thật trùng hợp không ?

- Lẽ nào ..? _ Nó nhìn hần ngạc nhiên không thôi , trong mắt hần cùng tràn đầy sự ngạc nhiên

Sau đó nó và hần cùng cười haha , ai mà ngờ được chuyện như hôm nay sẽ xảy ra chứ ?

Còn tiếp ...

Note : Vì tuần này ad phải ôn thi nên có lẽ truyện sẽ tạm dừng đến khi thi xong , thi xong rồi ad sẽ bù cho mấy bạn nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng* !! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Hai Đứa Con Rể Tương Lai Này Nhìn Rất Vừa Mắt !

Thiên Hàn đi một lúc cũng tìm được Từ Họa, đứng ngoài cửa phòng, nhìn cô gái nhỏ bé bên trong đang nằm trên giường ngủ. Thiên Hàn bước vào như bị mê hoặc, giữ khoảng cách nhất định với cô gái này. Lặng nhìn khuôn mặt cô, mái tóc cô, cậu nghĩ thầm cô gái này với mẹ của cô rất giống nhau, nhưng có thể cô gái này lại lạnh lùng hơn chăng?

Ngắm lại ngày hôm đó nhìn cô gái này, thật lạnh lùng như khi ngủ lại hiền dịu như vậy. Chẳng biết từ lúc nào, cậu lại nghĩ nhiều như vậy, chỉ sợ nếu không gặp Từ Họa thì cậu cũng như cô, lạnh lùng và xa cách như vậy.

Thật kì lạ, vì sao mái tóc màu tím này lại đẹp dễ như vậy? Lại có thể mê người đến như vậy? Đôi mắt màu tím cũng vậy, đặc biệt khiến người nhìn khó mà dứt ra. Trong lúc đang say mê nhìn bỗng nhiên đôi mắt đang nhắm kia lại mở ra đột ngột khiến Thiên Hàn không kịp phản ứng chỉ biết bất động nhìn đôi mắt tím kia nhìn sâu vào mắt mình.

Nhìn một hồi, ánh mắt Thiên Hàn nhìn Từ Họa ngồi dậy. Miệng nhấp nháy nói

- Vào phòng con gái là sở thích của cậu? _ Từ Họa nhìn cậu bằng ánh mắt khó hiểu

Thiên Hàn khẽ lắc đầu, xoay người đi ra, đóng cửa lại. Sau đó lại gõ cửa, Từ Họa bên trong phòng khóc môi khẽ nhếch lên, ánh mắt đầy sự thú vị.

- Ai đó?

- Tôi là Lăng Thiên Hàn _ Cậu khẽ cười nhẹ nói

- Mời vào

Cậu bước vào trong, nhìn ánh mắt Từ Họa đầy sự thú vị, Thiên Hàn cười nhẹ tiếp.

- Tôi là Lâm Từ Họa, cậu đến tìm tôi là có chuyện gì?

- Cũng không có chuyện gì, chỉ muốn làm quen với cậu _ Cậu lắc đầu nhẹ nhàng nói

Nói xong, cậu tự ngồi xuống giường của Từ Họa, Từ Họa cũng ngồi xuống, giữ khoảng cách với Thiên Hàn.

Cậu nhìn trên tủ bên cạnh chiếc giường có cuốn sách ở đó, đó chính là cuốn " Si tâm tuyệt đối ", cậu chắc rằng cô đã đọc xong rồi, nhưng có vẻ cô đang đọc lại.

- Có vẻ cô rất thích cuốn truyện này? _ Thiên Hàn lên tiếng hỏi nhưng ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm cuốn truyện

- Đó là cả thanh xuân của ba mẹ tôi _ Từ Họa bên cạnh Thiên Hàn cũng nhìn về hướng cuốn truyện mà nói

Trong lòng Thiên Hàn hơi chấn động, thì ra câu đoán đúng, nhưng khi nghĩ đến nội dung câu truyện đó lại cảm thấy ba mẹ của Từ Họa thật kiên nhẫn. Cậu xoay người lại nhìn Từ Họa ở trước mặt mình, nhìn hồi lâu mới thấy được, Từ Họa có rất nhiều nét giống mẹ cô, rất xinh đẹp, nhất là đôi mắt sâu thẳm kia.

- Cậu có nghĩ rằng sẽ có một ngày cậu cũng muốn giống cha mẹ của mình không? _ Thiên Hàn lên tiếng hỏi mặc dù vấn đề này đối với cậu vẫn còn mơ hồ

- Ba tôi là người tốt, ba cậu cũng vậy, còn lại đều là người xấu, tôi không thích _ Từ Họa vẫn chỉ là một cô bé nhỏ thôi, dù ít nói xa cách nhưng vẫn có tính tình của trẻ con

Thiên Hàn khẽ cười, cậu chẳng biết ba mẹ mình làm sao mà đến được với nhau, hay ở giữa họ có một tình yêu gì cả. Hiện tại cậu chỉ biết rằng, Từ Họa cô phải là của cậu, mẹ cậu nói khi đã thích thứ gì thì phải chiếm cho bằng được, còn nhớ khi đó ba cậu đã cười rất to.

- Đi với tớ, xuống gặp mọi người nói chuyện! _ Thiên Hàn như hạ quyết tâm, cậu chưa từng có cảm giác vui vẻ đến như vậy

Từ Họa chưa kịp nói gì đã bị Thiên Hàn kéo đi, bất giác Từ Họa nhìn xuống bàn tay tuy nhỏ bé của Thiên Hàn nhưng lại ấm áp lạ thường.

Vừa xuống nhà, 4 người kia đều nhìn Thiên Hàn và Từ Họa, họ nhìn nhau mà cười. Đúng lúc đó, Thiên Vũ và Từ Hoa cũng bước vào.

Thiên Vũ và Thiên Hàn đều đứng trước mặt mọi người, bên cạnh là Từ Hoa và Từ Họa.

- Cha mẹ, mẹ nói là thích thứ gì thì phải chiếm lấy! Con thấy Từ Họa rất hợp mắt, lại rất "thích" Từ Họa, con muốn chiếm Từ Họa là của riêng! _ Thiên Hàn lên tiếng nói rất nghiêm túc

- Con cũng vậy! _ Thiên Vũ cũng rất nghiêm túc, không còn thấy vẻ tinh nghịch nữa. Nhỏ và anh ngạc nhiên nhìn nhau, cứ nghĩ mình chỉ nói giỡn thôi, không ngờ có ngày con trai mình cũng nói vậy. Sau đó hai người cùng nhau cười to

- Rất tốt nhưng mà còn về họ thì... _ Anh khen hai đứa con trai của mình, vừa nói vừa nhìn về phía nó và hấn

Hai người họ cũng không kém gì, cũng rất ngạc nhiên, nhưng sau đó lại nhanh chóng lấy lại tinh thần.

Thiên Vũ lẫn Thiên Hàn rất nhanh nhìn ra được ánh mắt của ba mình, nên xoay người lại đối diện với nó và hấn. Dù đôi mắt hấn nhìn rất lạnh lùng nhưng quả thật rất đẹp, hai người này i như một, mái tóc và đôi mắt đều như nhau, đều cùng là màu tím quyến rũ, điều đặc biệt là hai đôi mắt đó đều rất sâu thẳm không lường được. Nhưng Thiên Hàn vẫn cứ nhìn thẳng vào đôi mắt đó, Thiên Vũ cũng vậy, ánh mắt kiên định.

Nó nhìn hai đứa bé này, như nhìn thấy được hình ảnh của hấn năm đó vậy, bất giác nó quay sang nhìn hấn. Mà hấn cũng vậy, nhìn vào đôi mắt của hai đứa bé kiên định như vậy, y như mình năm đó đã quyết tâm theo đuổi nó, tìm hiểu nó vậy, bất giác hấn cũng quay sang nhìn nó. Hai người đưa mắt nhìn nhau, ngầm hiểu ý của nhau, nó lên tiếng nói

- Các con có hiểu được những gì mình đang nói không?

- Chúng con hiểu! _ Hai người cùng đồng thanh trả lời

- Con muốn bảo vệ và chăm sóc cho cô ấy _ Hai người lại đồng thanh lên tiếng nói

- Các con nghĩ mình sẽ có thể bảo vệ? _ Tới lượt hấn lên tiếng, giọng nói đầy khiêu khích, muốn bảo vệ và chăm sóc con gái của hấn, xem ra không dễ!

- Vâng!

- Đợi thêm 10 năm nữa rồi mới nói đến đi _ Hấn nhếch mép cười

- Con sẽ cho chú thấy! _ Hai người cùng lên tiếng, tuy còn nhỏ nhưng ánh mắt lại khá sắc bén, Thiên Hàn nhìn hấn với ánh mắt thách thức, còn Thiên Vũ thường ngày tinh nghịch lại trở nên lạnh lùng trước hấn, ánh mắt mạnh mẽ chống lại hấn

- Thật thú vị _ Hấn nói khá nhỏ, nhưng vẫn đủ nghe, nó ở bên cạnh nở nụ cười như có như không

Nhỏ và anh cũng cười khê, ánh mắt mong chờ đến 10 năm sau, chẳng biết khi đó những đứa nhóc này sẽ như thế nào, có giống bọn họ hay không?

Còn Từ Họa và Từ Hoa này giờ đứng ngay góc một chỗ, hai người đều rất thông minh, lờ mờ hiểu được những gì họ đang nói, nghe giọng điệu của cha mình cũng khá hiểu vấn đề. Nhất thời hai người nghe đến chữ bảo vệ và chăm sóc kia lại đỏ bừng mặt, dường như tâm linh tương thông, bỏ mặc mọi người mà chạy lên cầu thang, chạy lên phòng của mình mà khóa cửa lại.

Hành động này đối với 4 người lớn như họ dĩ nhiên là xấu hổ không thôi, nhưng còn đối với hai người nhỏ bé kia lại không phải vậy, họ nghĩ chẳng lẽ hai cô gái đó bị gì hay sao?

- Muốn bảo vệ một người cần rất nhiều thời gian, còn chăm sóc thì lại cần nhiều hơn nữa! Các con nghĩ mình sẽ làm được sao? _ Hấn hỏi lại thêm lần

nữa

- Dù khó khăn như thế nào chúng con vẫn sẽ kiên nhẫn! _ Hai đứa bé này quả thật một khi đã quyết định là khó lung lay được

Nhỏ và anh ở phía sau rốt cuộc cũng lên tiếng nói

- Hai người cũng đừng làm khó hai đứa nó nữa, biết đâu chúng nó làm được, cũng như lúc Thiên Tài năm đó thôi! _ Nhỏ cười mà rãnh nhìn hai người họ

- Đúng vậy, Từ Băng à! Nếu thật sự là bọn nó thích nhau chúng ta vẫn là không nên cản trở, cứ để mọi chuyện theo tự nhiên _ Anh cũng cười quỷ quyết nói

- Giọng điệu rất chắc chắn _ Hấn nói sau đó nhìn sang nó

Hấn và nó nhìn nhau cùng đồng thanh nói:

- Hai đứa con rể này nhìn rất vừa mắt!

Khi 4 người họ nói chuyện, Thiên Hân và Thiên Vũ không còn ở đó nên không nghe được

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Anh Muốn Chúng Ta Như Ba Mẹ

Mấy năm sau ...

Hiện tại bốn người bọn họ đều đã 18 tuổi rồi, lớn lên họ y như ba mẹ mình, thật sự rất đẹp và cuốn hút .

Không biết sau ngần ấy năm, lời hứa hẹn khi đó còn ai nhớ không ?

" - Cha mẹ , mẹ nói là thích thứ gì thì phải chiếm lấy ! Con thấy Từ Họa rất hợp mắt , lại rất " thích " Từ Họa , con muốn chiếm Từ Họa là của riêng ! ... "

Vẫn như hồi bé , hai cô gái đó vẫn mái tóc màu tím , tính cách vẫn vậy , một lạnh lùng một ôn hòa . Còn hai chàng trai kia thì cũng như vậy , vẫn mái tóc màu xám , một lạnh một ôn nhu . Sau ngày đó , bốn người họ như các cặp trời sinh . Chẳng hiểu sao , sau ngày đó , bọn họ lại chơi với nhau như bình thường , có lẽ vì bọn họ khi đó còn bé , còn bây giờ đã lớn không biết mọi chuyện sẽ diễn ra như thế nào ?

.....

- Ba mẹ ! Giúp chúng con với ! Bọn nó lại dám chơi đâm sau lưng , đem hàng nóng !

- Hừ , có vậy mà tụi con lo không nổi ?

- Chị đã bị thương , còn con thì vừa bảo vệ chị vừa đánh bọn họ , căn bản là không thể ! Bây giờ chỉ còn Thiên Hân và Thiên Vũ đang chống chọi

- Con đang đâu ?

- Con đang trốn bọn họ , hiện đang ở đường x

- 10' nữa ba mẹ tới , con hãy cẩn thận !

Hấn nhìn vợ mình , ánh mắt sắc lạnh , dù đã ở tuổi trung niên nhưng hấn vẫn lịch lãm và ma mị như lúc trước . Còn nó , đối diện ánh mắt của hấn chính là đôi mắt quen thuộc , một đôi mắt màu tím quen thuộc , nó nghe được cuộc trò chuyện chứ . Dám làm con gái nó bị thương sẽ không có kết cục tốt !

Hấn và nó nhanh chóng đi tìm hai cô con gái của mình ...

Khi đến nơi , hấn với nó nhìn thấy cô và cậu . Không biết bao nhiêu lần trùng hợp như vậy rồi ?

Bốn người họ đều mang theo một chiếc túi màu đen , nếu như nhìn vào cảnh tượng này , họ sẽ chẳng tin được , bốn người này từng có thời oanh liệt như thế nào .

Hấn và nó lạnh lùng nhìn bọn họ , hấn lấy trong túi ra hai khẩu súng , còn nó thì cầm hai bên tay là hai con dao , hai con dao được mạ vàng đẹp đẽ , nhìn rất sắc bén . Bên cậu và cô cũng chẳng kém, hai người họ đều sử dụng dao , nhưng dao lại có độc , đây có lẽ là sở thích riêng của hai vợ chồng này .

- Từ Hoa , Từ Họa ra đây cho mẹ ! _ Nó nói lớn , âm thanh lạnh nhạt

Từ Hoa nghe thấy giọng nói quen thuộc , Từ Hoa vui mừng đỡ chị mình đi đến bên cạnh ba mẹ mình . Còn bên Thiên Vũ và Thiên Hàn cũng đi đến bên cạnh ba mẹ mình , quần áo thì xộc xệch lại còn dính máu . Cô nhìn mà xót xa

Nó nhìn thấy đứa con gái lớn của mình bị thương đến chảy máu thì ánh mắt lại càng tối đen hơn , trong lòng thì lại xót xa không thôi , đứa con gái mà nó hết mực thương yêu giờ nay lại ra nông nổi này hỏi sao người làm mẹ như nó lại không tức giận ? Nhìn đến con gái thứ hai của mình , quần áo thì rách chỗ này chỗ kia , tóc thì bù xù , trên áo còn dính máu đỏ . Không còn dáng vẻ tinh nghịch như lúc trước rồi , nó phải khiến những người gây ra cho con gái mình phải hối hận !

Nó nhìn về đám người trước mặt , người nào bàn tay cũng cầm vũ khí nóng . Mà con đường này lại rất vắng vẻ , không có ai ngoài bọn họ .

Trong lòng hắn nghĩ thầm , rất tiện lợi , vừa hay thử lại bản thân có già chưa . Đám làm đứa hai đứa con của hắn trở thành như vậy , hắn chắc chắn những kẻ này sẽ không thấy được mặt trời vào ngày mai đâu !

Đến lượt bên cô và cậu , nhìn hai đứa con trai mình cũng quần áo xộc xệch , lại dính trên người những vết máu , nhưng về mặt hai người vẫn bình tĩnh và lãnh đạm . Hai vợ chồng họ thỏa mãn và tự hào về hai đứa con trai của mình , chứ không như bên nó và hắn , lo lắng cho con mình .

Thiên Vũ lẫn Thiên Hàn nhìn thấy ba mẹ mình tới , cũng phần chần hơn hẳn , hai người họ đã được nghe qua ba mẹ mình giỏi cỡ nào , nhất là về những chất độc giết người . Lần này chắc là có thể mở mang tầm mắt rồi !

Từ Họa này giờ bất tỉnh hiện tại đã tỉnh lại , nhìn tình hình cũng đoán được , nhưng Từ Họa và Từ Hoa cũng vậy , cũng biết được hôm nay ba mẹ mình cũng sẽ cho mình biết được thực lực của bản thân họ . Chuyện của bọn họ được vang danh đến như vậy mà !

Bọn người cầm vũ khí đó lao vào Từ Họa và Từ Hoa , chưa kịp chạm tới đã chết không kịp hiểu lý do là gì . Bởi vì người ra tay quá nhanh , ngay lúc đầu bọn họ đâu quan tâm đến những người này nhưng không ngờ bốn người mới đến này lại ghê gớm đến vậy .

Ban này hắn ra tay nhanh lẹ , dứt khoát không hề do dự mà một phát bắn chết tử huyệt của kẻ đó . Máu bắn ra tung tóe nhìn rất đáng sợ , là bọn họ xông lên chứ không phải hắn không cho họ cơ hội .

Những kẻ tiếp theo tiếp tục xông lên một lượt , lần này cả nó và hắn đều cùng nhau ra tay , nó sử dụng dao nhưng tốc độ không hề thua phát bắn của hắn . Có lẽ sai lầm lớn nhất trong cuộc đời của những kẻ kia chính là ban này không chạy trốn mà lại xông lên một cách ngu ngốc như vậy !

Cô và anh cũng không lép vế , cũng xông đến về mặt không hèn mà cùng vui cười . Bọn họ vung dao rất nhẹ tay , nhưng quan trọng là chất độc . Bọn họ đều chết trong đau đớn , những kẻ trúng độc đều quằn quại đau đớn , ánh mắt thì nhìn chăm chăm hai cặp vợ chồng đang vui cười đứng đó như thường thức một màn trình diễn rất hài .

Nụ cười của bọn họ nhìn bề ngoài thì đẹp đấy nhưng chỉ có những kẻ đó lại cảm thấy nụ cười đó thật đáng sợ , như một hố sâu không lối thoát .

Thiên Vũ và Thiên Hàn ngạc nhiên nhìn ba mẹ mình , dù biết là họ rất ghê gớm nhưng không ngờ lại độc ác đến vậy , nhìn nụ cười của hai người họ mà Thiên Vũ và Thiên Hàn đều lạnh sống lưng và cảm thấy nụ cười đó thật xa lạ .

Bên phía của ba mẹ Từ Hoa và Từ Họa , có lẽ họ còn tàn nhẫn hơn cô và anh nhiều . Mỗi một phát bắn , mỗi một nhát dao đều khiến kẻ đó tắt thở . Máu thì không ngừng tuôn chảy ra ngoài , một màu đỏ tươi đến đẹp mắt nhưng lại đáng sợ . Từ Họa và Từ Hoa ánh mắt sợ hãi và mất bình tĩnh nhìn ba mẹ mình , chưa bao giờ họ nhìn thấy về mặt này của hai người họ , họ chỉ biết ba mình là một người ít nói nhưng lại ôn hòa , đối với mẹ lại rất ôn nhu , đối với hai chị em họ cũng dịu dàng mà đối xử , chưa từng đánh họ , hết mực yêu thương họ . Chứ chưa bao giờ có về mặt này , lạnh lùng xa cách .

Sau một lúc , máu chảy khắp trên mặt đường , nhìn rất đáng sợ . Những xác chết nằm trên vũng máu đó , đều chết trong sự hối hận .

Bốn người họ cất đi vũ khí , đến bên cạnh con mình mà hỏi han , về mặt đã không còn ghê sợ như lúc này nữa .

Nó đến bên cạnh xem xét tình trạng của Từ Họa trước rồi mới đến Từ Hoa . Vết thương của Từ Họa không nặng , chỉ là ngoài da , yếu như vậy là do mất máu khá nhiều . Còn Từ Hoa thì không vấn đề gì .

Bên Thiên Vũ và Thiên Hàn cũng vậy , chỉ là vết thương ngoài da thôi , không có vấn đề gì nên cô và anh cũng không lo lắng .

- Ba mẹ ban này ghê lắm nha _ Thiên Vũ vui cười lên tiếng

- Ba mẹ cũng giỏi nữa ! _ Từ Hoa nói với ba mẹ mình

- Chỉ là thường thôi , bây giờ yếu rồi _ Bốn người họ đồng loạt trả lời khiến bốn người con kia không thể tin được vào tai của mình

- Thường thôi ... _ Từ Hoa và Thiên Vũ nhẹ giọng lặp lại rồi bĩu môi

- Vì sao lại xảy ra chuyện này ? _ Hắn lạnh giọng hỏi

- Bọn họ gây chuyện trước , hôm nay lại giờ trò đánh lén , bọn con không kịp trở tay nên bị thành như vậy _ Từ Hoa tức giận nói

- Lần sau phải thật cẩn thận ! _ Hấn trầm giọng nói như nhấn mạnh

- Chắc chắn ạ ! _ Tử Hoa phấn chấn nói

- Về thôi _ Nó ôn nhu nói

Hấn bế Tử Hòa lên , còn nó và Tử Hoa cũng theo sau lưng mà về . Chỉ còn lại gia đình bên kia

- Ba mẹ quen biết nhau lâu rồi ạ ? _ Thiên Vũ lên tiếng hỏi

- Mẹ thì chơi với Tử Băng hồi còn quần tã , còn Thiên Tài thì hồi cấp hai mới quen biết _ Cô lên tiếng nói

- Ba thì chơi với Thiên Tài còn bé xíu kia , còn Tử Băng thì quen biết hồi cấp hai luôn . Nghĩ lại mới thấy thật trùng hợp _ Anh cười nhẹ nói

- Ba mẹ và hai người đó hồi đó rất hay đánh lộn sao ? _ Thiên Vũ tiếp tục hỏi

- Không đâu , nhưng từ khi có sự xuất hiện của Tử Băng tức là mẹ của Tử Hoa và Tử Hòa thì cuộc sống lúc đó của ba mẹ và Thiên Tài đã có những chuyện mà cả đời này chẳng ai quên được _ Anh tiếp tục giảng giải

- Vì vậy , hiện tại giữa các con cũng phải thân thiết như ba mẹ với bọn họ vậy , mẹ biết sẽ có ngày các con cũng sẽ tìm ra được thứ mà các con muốn tìm kiếm . Nhưng nếu có ngày chuyện như ngày đó được lặp lại một lần nữa , các con sẽ hiểu , khi các con vượt qua các con sẽ ghi nhớ đến cuối đời như ba mẹ vậy _ Cô nhẹ giọng nói , trong đầu thì lại liên tưởng lại cảnh tượng của mấy năm về trước

Thiên Vũ và Thiên Hàn im lặng nhìn ba mẹ mình , trong lòng họ đều chung ý nghĩ , thật ra nếu chuyện đó được " lặp lại " có phải là chuyện đó không ?

...

Ngày hôm sau , Thiên Hàn và Thiên Vũ qua nhà hấn chơi . Thiên Vũ thì tìm Tử Hòa đi chơi còn Thiên Hàn thì lên phòng của Tử Hòa , xem Tử Hòa đã như thế nào . Vào đến phòng , Thiên Hàn ngồi bên cạnh giường nhìn Tử Hòa . Nét đẹp này vẫn đẹp đến rung động lòng người nhưng sắc mặt lại xanh xao , chứng tỏ vết thương của Tử Hòa vẫn chưa lành hẳn . Thiên Hàn nhẹ nhàng cầm tay của Tử Hòa lên và mở miệng nói :

- Anh không biết em là gì cả , ngay từ bé , từ lần đầu gặp em anh đã nghĩ rằng anh muốn anh được bên cạnh em mãi . Về đẹp đó đã khiến trái tim anh rung động , tính cách của em lại càng khiến anh muốn theo đuổi em mãi , theo đuổi đến khi em đồng ý tự nguyện ở bên cạnh đến già . Khi nhìn thấy em bị thương anh đã đau lòng đến cỡ nào , khi đó cảm giác như ai đó lạnh lùng bóp trái tim anh lại , khiến anh đau đớn không ngừng . Anh chỉ mong khi đó có thể cứu em , nhưng sức lực anh không đủ . Anh xin lỗi , anh đã hứa sẽ bảo vệ em nhưng chưa gì anh đã thất hứa rồi , em tha lỗi cho anh được không ?

- ...

- Anh chỉ mong giữa anh và em không có quá nhiều sóng gió , vì anh sợ sóng gió quá lớn sẽ khiến chúng ta tách rời . Anh thật rất sợ , sợ một ngày anh không thể bảo vệ em được , để em xa khỏi anh . Tử Hòa ! Anh muốn chúng ta như ba mẹ mình được không ? Cùng nhau nắm tay đi qua những gian khó đó . Có thể cho anh cơ hội được không ?

- ...

Vẫn chỉ là sự im lặng , như chỉ có mình Thiên Hàn nói chuyện .

Nó đứng ngoài cửa , lắng nghe hết tất cả , nó nhìn bóng dáng của Thiên Hàn , thật quen thuộc . Cảnh tượng này y như ngày đó , nó nằm liệt giường vì bị trúng độc . Khi đó nó miên man nghe được những gì hấn nói , khi đó nó chỉ muốn mở mắt thật to để ôm hấn mà thôi . Bây giờ nhìn lại cảnh tượng này , nó biết được tình cảm của Thiên Hàn như thế nào rồi . Nó nhẹ nhàng bước vào , đi đến bên cạnh Thiên Hàn .

- Chỉ cần kiên trì thì sẽ đạt được điều mình muốn . Dù chân thành thì con bé sẽ cảm nhận được thôi _ Nó nhẹ giọng nói , cứ như xem Thiên Hàn là con rể tương lai của mình .

Thiên Hàn ngạc nhiên rồi im lặng nhìn nó , Tử Hòa và người đứng trước mặt cậu y như hai giọt nước , giống đến kinh ngạc . Nhất là đôi mắt sâu thẳm nhưng lại huyền bí , nhưng đôi mắt nó lại mang sự ấm áp không lạnh lùng xa cách như Tử Hòa .

- Con chỉ sợ tình cảm của con không đủ để khiến rung động được Tử Hòa

- Hãy đọc lại cuốn truyện đó , con sẽ hiểu , yêu một người khiến một người rung động là một chặng đường dài và gian nan . Cần phải kiên trì và tin tưởng nhau mới có thể vượt qua . Cô biết , cuốn truyện đó con đã đọc rồi _ Nó nhẹ nhàng cười rồi bước ra khỏi phòng

Thiên Hàn xoay mặt nhìn bóng lưng của nó , quý phái có , kiêu sa có , cảm giác bức người có . Người phụ nữ này lại có thể tuyệt vời đến như vậy , cảm ơn người phụ nữ này đã sinh ra một cô gái khiến người như cậu có thể yêu một người nhiều đến như vậy .

Thiên Hàn nhìn Tử Hòa , miệng mỉm cười nhẹ nhàng , ánh mắt tràn đầy sự chắc chắn . Chắc chắn tương lai của bọn họ sẽ là một màu hồng đẹp đẽ ...

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng* !! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 105: Người Quen

Sáng

Cốc cốc cốc

Nó đi ra mở cửa , nhìn thấy hai người trước mặt mà nụ cười tươi rói như thiếu nữ 18 .

- Cuối cùng hai người cũng về rồi _ Nó ôm chầm hai người trước mặt mình , ánh mắt vui vẻ

- Em vẫn như trước _ Cả hai người kia đều đồng thanh trả lời

- Hừ , đi lâu như vậy , hai người đúng là nở bỏ em _ Nó bĩu môi giận hờn , dù đã là một bà mẹ , khuôn mặt chẳng chặc hơn không còn nét thiếu nữ nhưng hồi còn 17,18 nữa

- Chị xin lỗi , tại những nước đó đẹp quá , cũng lâu lắm rồi chị không được đi du lịch thoải mái như vậy , nên đi lâu một chút _ Người cô gái này chính là cô

- Em cũng đừng giận anh nhé , đi lâu một chút , bây giờ cũng về đây mọi thứ cũng khác nhiều _ Người đàn ông này chính là cậu

Chuyện là lúc nó và nhỏ sinh , cô và cậu muốn về nước nhưng không ngờ khi muốn về thì bụng cô lại đau dữ dội thế là cũng vào viện đẻ sinh đẻ . Cuối cùng sinh xong phải ở bên đó dưỡng sức rồi chăm sóc em bé rồi đi du lịch vài năm sau đó mới quay lại đây . Trong thời gian đó , cô cũng đã gọi điện báo cho nó và mọi người . Nhưng em gái cô lại giờ chứng hôn dỗi , nhưng về mặt khi gặp lại hai người lại rất vui .

- Hai người vào nhà ngồi đi _ Nó nhẹ giọng nói

- Mọi người đâu hết rồi ? _ Cô lên tiếng hỏi sau đó đi vào

- Thiên Tài anh ấy đi làm , một chút nữa là về liền . Còn Thanh với Bảo thì đang đi ra ngoài mua sắm chắc cũng sắp về rồi _ Nó rót nước cho hai người rồi cùng nhau ngồi xuống ghế

- Thế hai đứa con gái của em đâu ? _ Cậu hỏi

- Hai đứa nó đi học chưa về , dạo này lại lập bang phái gì đó , chém chém giết giết chẳng biết phải con gái hay không _ Nó thờ dãi nói

Cậu và cô nhìn nó , em gái của hai người thay đổi rồi , đã trở nên dịu dàng và chững chạc hơn rồi . Nhưng mà có gì đó hơi sai ...

- Thế lúc trước em không có chém chém giết giết ư ? _ Cô cười hỏi

- Nếu không có khoảng thời gian đó em đã dịu dàng như một thiếu nữ

- Phải nói đi thì nói lại , thời gian cũng gần 20 năm rồi , bọn trẻ cũng đã lớn , chúng ta cũng đã già rồi _ Cậu lắc đầu cười nhẹ , khoảng thời gian còn 19,20 tuổi , khoảng thời gian mà cả cuộc đời này cho lúc già cậu cũng sẽ không quên

- Cũng đúng , chẳng hiểu sao khi đó em lại trở nên như vậy _ Nó cũng cười rồi lắc đầu

- Khi đó nếu như biết được Thiên Tài có thể giúp em , chị đã đưa nó đến bên em sớm hơn rồi

- Duyên phận là do trời , có duyên dĩ nhiên dù bao lâu cũng sẽ gặp thôi

- Cũng đúng

Tiếng mở cửa

- Nhà có khách hả em ? _ Hấn bước vô nhà rồi hỏi , vừa vào nhìn thấy thêm hai đôi giày khác

- Là chúng ta _ Cô lên tiếng

- Là hai người sao _ Hấn vui mừng nói

Hấn ôm hai người , về mặt cũng như nó , lâu rồi mới gặp lại .

- Hai người vẫn khỏe chứ ?

- Còn sống nhăn răng

- Con của hai người đâu ?

- Đã lớn lắm rồi vậy mà yếu quá , mới về đến đây đã về nhà ngủ mất rồi

- Là con gái hay con trai ?

- Là con gái , con bé rất xinh đẹp

- Chỉ sợ con bé bị ăn hiếp , nó rất dịu dàng , ăn nói rất nhẹ nhàng _ Cậu nói

- Thôi anh chị về , ngày mai chị sẽ dắt con bé qua , bảo Thanh với Bảo cũng tới nhé , cho tụi nó làm quen với nhau , không chừng sẽ tụ hội như chúng ta lúc trẻ _ Cô cười sáng khoái nói

- Được , vậy anh chị về đi _ Hấn gật đầu rồi tiễn hai người ra ngoài

Tối hôm đó , nó và hấn đều nghĩ về chuyện lúc trước , thầm cảm ơn cuộc đời vì đã cho hai người gặp nhau .

End Chap (Chap ngắn)

Bạn đang đọc truyện *Mạc Từ Băng !!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Cuối Đời

Ngày hôm sau , cô và cậu qua nhà nó dắt theo đứa con gái xinh đẹp của mình theo . Bước vào nhà đã thấy hấn và nó ngồi trên ghế sofa xem phim .

Cô gái đó ngược mắt nhìn hai người họ , dù gì cũng có họ hàng với nhau . Vừa ngược mắt , ánh mắt cô mở to ra , từ trước tới giờ cô chỉ nghĩ rằng chỉ có ba mẹ mình là đẹp nhất , tài giỏi nhất nhưng cho đến hôm nay thì ra còn có người khác .

Người phụ nữ đó có nhiều nét giống mẹ của cô , chắc là em gái của mẹ cô rồi , còn người đàn ông kế bên thì cũng có nhiều nét giống ba cô vậy là em trai của ba cô rồi . Người phụ nữ và người đàn ông đó , đôi mắt lẫn mái tóc đều có một màu tím đẹp quyến rũ , hấp dẫn ánh mắt của người khác . Cứ như hai người này sinh ra là một đôi , lúc nhỏ , mẹ và ba cô có nói đến hai người này , hai người này là hai người mà ba mẹ cô rất yêu quý .

Kể về thời niên thiếu của những người họ đã tuyệt vời đến mức nào , nhìn người phụ nữ xinh đẹp đó mà cô cảm thấy thần phục . Trải qua một quá khứ đáng sợ như vậy , đau buồn vậy mà lại bình tĩnh , còn tìm được người đàn ông theo mình đến bây giờ . Còn người đàn ông đó , lại có thể trầm tĩnh , nhẹ nhàng đến bên cạnh phụ nữ đó , cùng nhau trải qua những sóng gió của cuộc đời .

Nhưng tình yêu là gì chứ ? Cô không cần , sống một mình có sao ?

- Anh chị _ Nó nói , giọng dịu dàng

- Chào em gái , đây là con gái của anh . Con tự giới thiệu đi _ Cậu dùng ánh mắt dịu dàng nhìn nó

- Con tên là Lâm Chân Hy , con đã nghe ba mẹ kể về hai người rất nhiều _ Chân Hy nở nụ cười nhẹ

- Chào con , cô là Mạc Từ Băng _ Nó khẽ gật đầu , nụ cười dịu dàng nhưng sâu trong ánh mắt lại hiện lên một tia thoáng qua rất nhanh

- Chú là Lâm Thiên Tài _ Trong mắt hấn cũng thoáng qua một tia nhưng cũng rất nhanh biến mất

Mọi người cùng nhau ngồi xuống , nó lặng lẽ đánh giá cô bé trước mặt mình , rất thú vị .

Một lát sau , nhỏ và anh cũng qua nhưng đi theo là 4 đứa con . Nhỏ và anh rước họ về , nói là rước nhưng thật ra đi chung về .

Khi nhỏ và anh nhìn thấy cô và cậu thì vui mừng đi đến

- Anh chị về khi nào sao không báo cho tụi em _ Nhỏ lên tiếng nhõng nhẽo nói

- Em vẫn như trước , không báo trước cũng muốn các em ngạc nhiên _ Cô dịu dàng cười

- Các con của em là ? _ Dù cậu nhìn đã biết nhưng vẫn muốn xem biểu hiện của tội nhóc này
- Đây là hai đứa con em , hai đứa chào cô chú đi _ Anh kéo hai đứa con trai mình đến trước mặt cậu
- Con là Lăng Thiên Vũ , con là Lăng Thiên Hàn _ Cả hai lần lượt giới thiệu , Thiên Vũ nhiệt tình còn Thiên Hàn thì nhẹ nhàng và bình tĩnh
- Chắc , có vẻ Thiên Hàn không giống con em chút nào _ Cậu lắc lắc đầu cười
- Hừ , nếu không phải khi cô ấy sinh đẻ , em ở bên cạnh cô ấy , em cũng đã nghĩ thằng nhóc này không phải là con mình rồi
- Có điều , con gái anh dịu dàng như vậy không giống mẹ nó chút nào _ Anh cười khê nhìn cô
- Đừng có ở đó mà đá xoáy , chị cho em ăn đòn bây giờ . Con bé dịu dàng thì dịu dàng nhưng tức giận lên em sẽ ngạc nhiên
- Rồi rồi
- A , còn hai đứa con gái của hai em đâu ? _ Cô nhìn về phía nó và hần hỏi
- Chắc là sắp xuống rồi , hôm nay là ngày nghỉ nên có lẽ hai đứa ngủ nướng một chút _ Nó dịu dàng trả lời

Từ trên cầu thang , hai cô gái xinh đẹp mặc quần áo đơn giản bước xuống . Cả hai người thấy dưới nhà có thêm 3 người lạ mặt , nhưng lại có chút nét giống ba mẹ mình , chẳng lẽ là ... ?

- Ba mẹ , đây là ? _ Từ Hoa nhìn về hướng ba người đó hỏi ba mẹ mình
- Đó là cô chú của các con , lâu như vậy mới trở về nên các con thấy lạ mặt là chuyện đương nhiên _ Hần trầm giọng nói
- Xin chào hai người , con là Mạc Từ Hoa _ Từ Hoa cười nhìn thấy được cả răng , trông rất đáng yêu
- Con là Mạc Từ Họa , xin chào cô chú _ Từ Họa khê cúi đầu , miệng cười mỉm , rất quý phái
- Từ Họa rất giống mẹ đấy _ Cậu gật đầu thừa nhận rồi nhìn sang Từ Hoa
- Có điều , sao Từ Hoa chẳng giống ba mẹ vậy nhi ?
- Câu hỏi này em và Bảo cũng đã từng hỏi , chỉ là cũng chẳng biết như thế nào _ Nhỏ lên tiếng nói
- Thôi bỏ qua đi , làm quen đã xong bây giờ cùng ăn sáng đi _ Hần nhẹ giọng nói , mọi người cùng vào bàn ngồi

Tối

Sân vườn nhà họ Mạc

- Thì ra em ở đây _ Thiên Hàn nhẹ nhàng đi đến bên cạnh Từ Họa đang ngồi trên xích đu
- Anh ra đây làm gì ?
- Có một chuyện anh muốn nói
- Chuyện gì ?
- Anh không biết sau này có như thế nào , tương lai ra sao , anh chỉ muốn em nhớ rằng , bên cạnh em luôn có một người che chở , luôn chăm sóc , bảo vệ và yêu thương em chính là anh
- Đã là tương lai thì sẽ chẳng chắc chắn điều gì cả
- Vậy cứ để tương lai sau này , anh sẽ chứng minh cho em thấy
- Hừ , đồ ngốc _ Từ Họa quay sang chỗ khác , mặt đỏ lên , miệng khê mỉm cười

Trong phòng của Từ Hoa

- Mới đó mà chúng ta đã lớn rồi _ Thiên Vũ vào trong phòng của Từ Hoa
- Ừ , nhanh thật , lời hứa đó cứ như chỉ mới hôm qua mà thôi
- Em đúng là ngốc , dù thời gian có trôi qua như thế nào thì lời hứa đó cũng sẽ không thay đổi

Thiên Vũ đến bên Từ Hoa đang ngắm mặt trăng trên bầu trời đầy sao

- Con người chẳng ai biết trước được tương lai , biết đâu sẽ có ngày sóng gió trời dậy ?
- Dù sóng gió lớn cỡ nào thì em cũng sẽ không một mình
- Ha , thường ngày thấy anh đùa giỡn vui đùa sao hôm nay lại nghiêm túc vậy ?
- Chuyện này là chuyện quan trọng giữa anh và em , làm sao có thể lấy ra mà đùa giỡn

Nghe đến câu đó , Từ Hoa lập tức đỏ mặt , đắm nhẹ vào người của Thiên Vũ . Bên môi là một nụ cười rạng rỡ , ánh mắt vui vẻ chẳng giấu được .

- Anh là đồ ngốc !
- Ngốc như em thôi
- Lại muốn đấu khẩu ? Được thôi !

Thế là hai người cãi nhau như mọi ngày .

Đêm đó , mặt trăng đặc biệt sáng , bầu trời một màu đen sâu thẳm cùng những ngôi sao sáng , cứ như đang chứng giám cho lời nói của hai người con trai , như đang chúc phúc cho họ được hạnh phúc .

Ngày hôm sau

Lâm Chân Hy bắt đầu nhập học chung với Từ Hoa và các người khác . Tiếp xúc mới thấy được , cô gái này quả thật rất dịu dàng và dễ mến .

Không ngờ ngày đầu đi học , Chân Hy lại trễ giờ . Khi đang gấp gấp chạy thì trúng vào một người , Chân Hy liên tục xin lỗi , nhặt lại những đồ mà khi nãy va chạm đã rớt . Người đó cũng phụ cô nhặt , còn một món đồ thì đúng lúc hai người cùng nhau nhặt , tay chạm tay , cả hai đều rút tay ra . Chân Hy ngược mặt lên nhìn , thì ra là một chàng trai , rất tuấn tú , mái tóc màu xanh nhạt , đôi mắt màu xanh nước biển , trong veo . Tim cô bỗng chốc đập nhanh hơn , hai bên gò má đỏ lên , không kịp suy nghĩ cô chạy thẳng lên lớp , bỏ lại chàng trai đó .

Chàng trai đó chưa kịp lên tiếng nói thì Chân Hy đã chạy mất . Ban nãy khi nhặt hộ , nhìn bảng tên cô ấy thì ra tên là Lâm Chân Hy , học lớp 12A1 . Khuôn mặt cô gái đó rất ấn tượng , nhìn qua có vẻ rất dịu dàng , giọng nói thì êm tai , khi nãy cứ xin lỗi liên tục làm anh cũng muốn bật cười , ai lại đi xin lỗi liên tục như thế . Nhìn xuống dưới chân , còn một món đồ mà cô gái đó chưa nhặt mà đã chạy mất , là một chiếc kẹp tóc hình con bướm nhỏ được đính đá lên , tất cả đá đều là hàng thật , trông rất bắt mắt .

12A1 à , anh cũng học lớp đó , may thật , duyên phận nhỉ ?

...

THE END

*Còn tiếp theo như thế nào chắc rất dễ đoán nhỉ mọi người ^^ . Vậy là bộ " Mạc Tử Băng " này đã kết thúc , cảm ơn mọi người thời gian qua đã theo dõi cũng như ủng hộ mình <3 . Nếu như có thời gian viết , có thể mình sẽ viết thêm một bộ khác , thể loại thì khác hẳn . Mong được sự ủng hộ của mọi người , còn thời gian khi nào có bộ mới , mình cũng chẳng chắc được . Cảm ơn mọi người <3 *

Bạn đang đọc truyện *Mạc Tử Băng* !! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.